PAMĚTNÍ KNIHA

KNIHTISKÁRNA
OTAKAR LUDVÍK
PŘELOUČ

Zamětní kniha

obce

Trnávky

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okres Přeloučí.

Již zákonem 30 ledna 1920, čís. 80 Sb. z. a nařízení byla uložena místním obcím povinnost založiti a vésti na vlastní útraty obecní pamětní knihy. Intencí zákonodárcovou bylo oživiti starobylé zařízení místních kronik mnoh četšinou opomíjených, kterým děkujeme, že minulost byla nám dochována po rozmanitých a zajímavých stránkách.

Aby byl získán pro budoucnost takřka živý památník, ve kterém by byl by život obce zachycován po rozmarných stránkách neustále souborně a pokud možno odborničky, prohlásil citový zákon zařízení a vedení pamětních knih, závazné pro každou místní obec.

Za tímto účelem byl jsem obecním zastupitelstvem (resp. osvětovou komisí) pověřen, abych pamětní knihu založil a všecky rozmarné příhody jenž se obce týkají zachytil a sepsal.

Svěřený úkol jsem tedy s radostí i povděkem převzal ač také jistým doměnám že to mé psaní a celá úprava se všem líbiti bude; a nemůže to i jinak býti aby jedem všem líbiti se mohlo zachovati.

Potom i ty, kdo čísti budeš, srdcem dobrým to ode mě vděčně přijmi, za to prosím.

V Psáno v Trnávce 1. prosince 1928.

Josef Košťál

Tpnávka ves úhledná na levém břehu Labe a při železné dráze Praha-Česká Třebová roku 1846 dostavěna, která tu má zástavku, 1/4 hod. západně od Přelouče, 12 minut od Řečansko-Kladrubské stanice s 68. domy a 486 obyv. vateli čes. dle direkt. 1904 se 190 kat. 288 evg. a.v. a 8 židy chrámem evg. českobr. a dvoutřídní školou.

U osi stojí stará socha sv. Tadeáše.

Nejstarší památky zdejšího okolí jsou asi popelnice, nalezené v Řečanech čp. 9 a v Tpnávce v č.p. 43 a svědčící, že místa tato byla od pradávna osídlená. Náležela k župě Čáslavské. Roku 1333 Martin z Bohuňovic vyznává, že klášteru sedlickému právem příslušší rychta v Tpnávce a dvě sousední vsi Řečňany a Labětín, též dva lány, hudiž, krčma a clo na vodě. Tehdy Tpnávka - před dobou husitskou - příslušela k farnosti Řečanské. Král Zigmund zapsal r. 1436 Telčice, Tpnovou, Řečňany, Chvaletice a Labětín vsi to kdysi kláštera sedleckého, Kunšovi Vodňanovi ze Sekeřic ve 400 kopách grošů. Kuneš byl asi husita. Vsi ty byly spojeny v tenčas se Zdechovicemi v jeden celek.

Tím pominul v zdejším okolí vliv klášterní a nastoupil husitství. V Čáslavi Bratří ve zdejším okolí měli své stoupence.

Rok 1507 král Václav zastavil panství Zdechovické Mikuláši Trčkovy z Lípy a na Lichtenburce horlivému kališníku, ale r. 1509 byla zástava vyvdržže na. Roku 1517 příslušely k zdechovickému zboží kr. Zdechovice se dvorem poplužním, pivovarem, mlýnem, vsi Zdechovice, Chvaletice, Tpnov, Řečnany, Labětín, Spytovice, dědiny, rybník a j. Držitelé se střídali ale lid zůstával v celém okolí husitský a husitství to se prohlubovalo mocným vlivem Dr. Martina Luthera v celých Čechách a stávalo se tedy i v zdejším okolí vždy rozhodnější i evangelickým.

Pozdější majitelé Tpnávky byly již u Zdechovic jmenování: Karel z Žerotína, majitel panství Zdechovického, Kolínského a Žehušického, pak Hynek Vrábský (1585.)

Za války příslušelé majitel panství Václav, ale všeho katolík, nezúčastnil se bo. je proti císaři a byl dosazen od vítězného císaře Ferdinanda II za hejtmana kraje chrudimského. Bouřlivá bělohorská proto asi ve zdejším okolí nejevila se vcelé své hrůze, nýbrž omezila se na převrat náboženský. Zpustl kostel i fara v Řečanech, v Přelouči i v Zdechovicích. Lid zdejší stal se jen na oko katolickým, bylo to tím spíše možno, ježto fary katolické po venkově byly po staletou obsazeny. O zdejších poměrech náboženských viz ještě více při Chvaleticích a osadách sousedních a odst. Náboženství, zde podáváme jen nejnutnější. Po vydání tolerančního patentu a nechutných sporech postaven evangelický

přidržující se augsb. vyznání Haráčka, obyvatele ze Zdechovic do Prešburka s povolací listinou a s cestovným 40 zl. rýn. Ten odevzdal v pondělí 8 října 1782 listinu Janu Čzonkovi, kterou týž již na čtvrtý týden oče- kával. Povolaný byv pak ve čtvrtek v Modré ordinován, vrátil se do Prešburka a v sobotu poštou přes Vídeň vydal se do Trnávky, kam přibil ve středu 13. listopadu. Den na to navštívil správu ve Zdechovicích Jana Heislera a farářě a druhý den potom představil se u krajského úřadu v Uherském Hradišti, kde mu krajský hejtman dal povolení vykonávati všech- ny úřední výkony.

První služby Boží slavil 24. listopadu 1782, kterýž den připadl na 24 ne- dělí po sv. Trojici, kdežto neděle byla tenkrát poslední trojičná. Služby Boží konaly se nejprve ve stodole Jakuba Hubeše č. 4 a modlitby v jeho svět- nici, i později, než modlitebna byla zřízena, vždy se konaly.

Rok 1783 dne 7 dubna v pondělí odpoledne o 1½ hod. položen byl základ modlitebny trnávecké duchovním J. Čzonkou. Dne 29 května ve svá- tek Nanebevstoupení Páně byla modlitebna odevzdána svému účelu. Vystavěna byla kromě základu ze dřeva v délce 26, v šíři 14 loket a jest ze všech evangelických první modlitebnou. Kníže Václav Paar ve- noval na ni 150 zl. rýn. a stálo 218 zl. rýn a 54 kr. samo dříví bylo za 65 zl. rýn.

Dne 15 prosince 1784 odešel první trnávecký duchovní do cirkve Krábšické v seraji Rakovnickém (nynější cirkev Libkovická) a následoval po něm Štěpán Kalmár, první ordinovaný kandidát z Kuchembarka (10/12 1784 od supr. Láha.

Svary obou náboženských vyznání jež po vydání tolerančního patentu vzniky, dlouho netrvali, ba později nastal mezi oběma sousedními cirkve- mi poměr přátelský. Duchovní správce trnávecký často-krát vykonával křty, pohřby a odavky příslušníků evangelických a povždy i naopak. Z matriky z doby 1781—1784 o tom poměru dobrém svědčí, a prvých 7 knih je označeno vyznání jmotrů, a mezi nimi je 8 a. v. a 10 h. v. z čehož soudíme, že osobní poměr mezi evangeliky obou vyznání byl přátelský a klidný, i když poměry cirkví byly napjaté. Své odavky byly 24 listopadu r. 1782 (mládenec Matěj Vančura z Ročan s panou Kateřinou Vorácovou z Ročan)

První pohřeb je zaznamenán 10 ledna 1783. Pohřbena byla Marie Krejčí, dcera Jiřího Krejčí ze Zdechovic, v Ročanech při „krchově".

Z prvých pohřbů bylo vykonáno 8 v Ročanech „při krchově". Všichni další mrtví byly pohřbeny v Třnávce. Dne 1. května 1784 dal se první pohřeb bez rakve dle nařízení císařského „bez truhly pohřbený a vápnem zasypaný."

Co počtu duší církve lyčé, není nikde uveden, ale 1000 jich asi bylo, a byly sou„středěny skoro na panství Zdechovickém, ač jednotlivci byly z daleka (i z Dolan od. Bohdánče Štěkl; rodina téhož jména žije ve Vyšínovicích.

Z Zápisky Čtonkovi jsou psány latinsky, avšak nástupce jeho Štěpán Kalmár psal do pamětní knihy poznámky české, vyjma německých výnosů vídeňské konsistoře; tyž dosáhl povolení k vykonávání funkcí na základě resoluce král. kraj. soudu, úřadu chrudimského dne 23 ledna 1785 od správce panství Zdechovického Antonína Ign. Kromholtze.

Faráři církvi nemožno bylo hned farní dům vystavěti, zůstával kazatel v světnici lerámové v hospodě třnávecké, k čemuž vrchnost svolila; když pak sněmkyň žádal z místa toho každoročně 5 zl., vystavěná z peněz cizozemských dobrodinců 1785 fara a r. 1787 dobudována škola, kterou s farou najednou byla založena.

Poručníci zdejší museli se též o to starati, kam by mrtvá těla svých souvěrců kladli, neboť katolíci nedovolili jim na svých hřbitovech pochovávati, pouze u tečanského hřbitova vykázali jim místo ku pohřbům. Po vystavění modlitebny pochovávali se evangelíci u ní, ale když přišlo nejvyšší poručení, aby se mrtvá těla bez truhel pochovávalo, bylo poručeno Třnáveckým, aby se opět na jiném místě pochovávali. Ale rozkaz ten nesplněn, až když v října 1798 komisař při c. k. komisi shledal zdejší hřbitov, vyměřil pak pro hřbitov místo jiné a nařídil, aby bylo ohražené.

Dne 14 máje založen a 29 srpna 1789 dohotoven nový hřbitov zdí ohražený.

Pokud se hmotného postavení tyče prvních duchovních správců, nebylo závidění hodné, evangelické církve špatně vypláceli své kazatele, Jan Čzanka odpustil Třnáveckým ze svého salára hned v prvním roce 50 zl. ryn. a prohlásil, že místo se slíbenými 250 zl. spokojí se s 200 zl. ryn. a Štěpán Kalmár odpustil jim 160 zl. ryn. os. bz.

Po Štěpánu Kalmárovi následoval Jan Tetijan (1790–1791) jenž opustil studium ve Vittenberce, byl ordinován v Krabšicích; první služby Boží konal 12. prosince. Byv rodiči domů povolán, předal úřad svůj Janu Pavlu Tomašíkovi, jenž studoval gimnasium v Šoproni a do Třnávky přišel 29 června 1791. Tyž jest dědem Páma Tomašíka, skladatele z národněné písně „Hej Slované" a působil tu do 21. srpna 1793. Za něho přijata jiná zahrada ke faře a ohražená a přizena kolna s mlatem. Po něm stal se duchovním správcem v Třnávce po druhé Jan Čzanka, jenž tu asi pobyl do konce roku 1794, kam odešel a kdy není známo, poslední jeho zápis křtů a pohřbů jest z 22. října 1794

cizí rukau poznamenán jest křest z 15. prosince 1794. Od té doby obhájejí vše-
ky správy vřední i církevní až do 4. září 1795, bezpochyby obstarával církev-
ní výkony v zastoupení duchovního správce ve Chvaleticích. Byla to do-
ba úpadku a opuštěnosti zdejší církve ev. vír. Jednání o povolání faráře Ozon-
ky z Černilova zúčastnili se 20 srpna 1793 ve faře v Trnávce tito přední církev:
Matěj Fila z Trnávky, Matěj Vrba z Ročan, Martin Kraspa ze Zpytovic, Jan Ja-
chánek ze Zdechovic, Petr Hrubeš z Chvaletic a Matěj Kurka z Telčic; proti jeho
příchodu a též později brojili proti němu kantar J. Janata, Vrba a Jan Pekný
„natahujíce jeho kázání." Janata byl farářem Ozonkou a jeho stranou sesazen.
Od roku 1795 do roku 1852 celých 57 let působil zde jako duchovní správce,
Jan Kovář, rodem z Brandlína na Moravě, kdež se narodil roku 1768. Za
něhož se církev ustálila a vystavěn nový kamenný chrám místo dřevěného, na nějž
pořádkem všickni z církve kamení z lesa „Strážníků" vozili. Stavba počala 5.
dubna roku 1797 a dokonána 24 května 1797 a následujícího dne 25/5
posvěcena. Náklad mimo ožení kamene a jiných materií a nádenníků činil
263 zl. 12 kr. Jednoduchý kostel tento s kulatým okenem v průčelí stál až do ro-
ku 1884; oltář jeho zbudovaný r. 1851 asi na místě prvého sešlého, zachoval se
v novém chrámu Páně, jakož i staré dřevěné svícny; ozdoben byl křížem r. 1859,
jenž uchován na památku se starým oltářním obrazem.

Farář Jan Kovář jmenován byl dvorním dekretem roku 1800 seniorem,
a zastával tento úřad až do roku 1852. Do jeho doby spadá též rozšíření hřbito-
va v Kojicích, společného tamním evangelikům obou vyznání.

Mezi rokem 1801–1805 bylo v Trnávce 51. dom. čísel a jen ve 4 nebydlili
evangelici a. v. Celkem bylo zde 281 duší ev. a. v. v Ročanech 219 duší (z 54 čísel
bydleli v 38) v Labětíně 57 ve Zpytovicích 103, Zdechovicích 132, Chvaleticích 51,
v Telčicích 67, dohromady 910 duší. Asi desátý díl bydlil dle matrik ještě v Koji-
cích, Morašicích a jinde v okolí; bylo tedy celkem asi 1000 duší.

„Pan otec" J. Kovář jenž působil až do smrti svobodný, vstoupil do penze roku 1852
v věku 84 let a dostal výslužného od církve 40 zl a byt ve faře, od státu 50. zl.
Roku 1856 koupil si domek č.p. 61, ale již roku 1857 13 dubna zemřel.

Roku 1896 postavila mu církev na hrobě pomník. Roku 1853 31. října stal
se duchovním správcem Václav Mareček, rodilý z Chotětova. Počátečné jeho slu-
žné obnášelo 160 zl salára, který se zvýšil r. 1857 na 200 zl a roku 1863 na 300 zl
pole a luka od obcí Trnávky a Řečan, jak to míval předchůdce a štolu.

Údů církve bylo r. 1858 asi 850 – 900. Za něho byl hřbitov zvětšen a vystavěna

nová fara roku 1867 nákladem 2358 zl 90 kr. nepočítajíc durovaný materiál a mnohou práci. Roku 1870 přízeno hospodářské stavení farní nákladem 1027 zl. 60 kr. Za 2000 zl. od Gustav. Adolfského spolku koupena louka r. 1871. ve „Strži" a Semína k zlepšení služného duchovnímu správci. Roku 1882 15. června počato se stavbou nového nynějšího chrámu Páně, jenž stála 9412 zl, varhany 850 zl, ohrada kol chrámu 400 zl. 2 zvony 810 zl.

Hmoty stavební a mnohé potřebí postelní poskytli údové, a velmi levně panství Zduchovické a Kladrubské. Hodiny za 340 zl věnovala obec Trnávka. Oltář vyzdoben novým obrazem jak Kristus uzdravuje nemocné, opatřeny nové svícny a křtitelnice. Nový pěkný chrám s věží vysvěcen byl 22 května r. 1884 a starý chrám zbořen. Uvnitř něho spatřujeme železná kamna, nebot' věřící přicházející v zimě z velké dálky pobývají zde déle a ukazatelé písní jenž se mají zpívati.

Samaci obce vystavěl roku 1889 evang. školní sbor a. v. novou školu v Trnávce nákladem asi 4013 zl. 61 kr.

Sestárlý duchovní správce Václav Mareček po 40 letém působení složil úřad svůj 1. listopadu 1893 a odebral se na odpočinek do Žíčina. Výslužné se mu dostalo 120 zl ročně z penzijního ústavu a 100 zl. ročně ze státního pavšálu. Nový útulný kostel a fara jsou vedle jiné práce jeho trvalé a nejkrásnější pomníky. Za jeho doby byly kuráatory sboru: Jan Fiala z Trnávky č.p. 16, Václav Král č.p. 56, Matěj Pěkný z Ročan č. 2, Václav Hrubeš z Trnávky č.p. 50 a Václav Fořt z Ročan č.p. 45.

Po Václavu Mareckovi zvolen byl duchovním správcem 11. března 1894 Ferdinand Hrejsa. Toho roku bylo údů 953, a jsou jak jejich duchovní správce dozírá, ochotni k obětem pro církev. Obnášelit příspěvky údů, jichž bylo celkem 1076, v roce 1899 50% vších přímých daní a vyplácí se z nich služné farářе, varhaníka, kostelníka, zvonika a jiné vydání. Opravy a přístavby v kostele, faře a na hřbitově vyžádali přes 1900 (devět set) zl.

Služné duchovního správce jest 600 zl. ročně a dobrovolná štola, pak dostává 150 zl ze stát. pavšálu, cestné a remunerace za vyučování náboženství v Trnávce, v Ročanech, a v Přelouči 2 hod. týdně jednou za 14. dní v Kladrubech a několikrát ročně v Pardubicích, Kolíně a v Novém Bydžově. Aby duchovní vzdělání v trnávecké církvi konalo se co možná nejúsilovněji, a aby život církevní se oživil, přistoupen spolek Evang. Matice a mládenecký odbor a opatřena i církevní knihovna lidová.

Po Ferdinandu Hrejsovi, mnoh. Dr theologie a 1. faráři v Praze u (sv. Salvatora), nastoupil v Trnávce úřad duchovního správce bratranec předešlého František Hrejsa a když za nedlouho dostal se do Hradce Králové, nastoupil na uprázdněné místo v květnu roku 1909 nynější farář Gustav Adolf Molnár, (instalován 17. dubna 1910.)

Evangelický sbor v Trnávce nerostl valně počtem, ale rostl hmotně i duchovně. Dráha zdejšímu obyvatelstvu usnadnila stěhování a odtud se vysvětluje, že v poslednímu padesátiletí údový sbor z nejbližšího okolí rozptýlili se do okolí širšího, ba někteří až do Chorvatska, Ruska a Ameriky, čímž ovšem církevní život velmi se stěžuje. Kdežto na počátku bylo 90% všech údů na panství Zdechovickém a jen 10% v okolí, nyní asi 64% na panství Zdechovickém a 36% v okolí. Povážlivým zjevem pro zdejší církev jest velký počet smíšených manželství, čímž ztrácí církev a. v. mnoho dítek.

Evangelická škola soukromá přeměněna od 1. dubna 1894 za obecní veřejnou, z prvu bývala obci za roční nájem 80 kč pronajímana a posléze v r. 1910 odprodána obci za 5000 tisíc Kč. Jako učitelé působili se, kteří na zdejší škole působili: Jan Janata, Josef Brunš, Václav Pelikán, Václ. Vítek, Václav Chmelař, Josef Hanč, Václav Vondrušska, Václav Blažek, Jan Vlastník, Jos. Mikolášek, Václav Vondrušska, Frant. Slabý, Václav Horák

Několik roků později a sice roku 1921 rozšířena škola na dvoutřídní.

Pokud se týče obecní samosprávy zbylo málo zápisů. Jen dle výpovědí starých pamětníků po bývalých „rychtářích" nastoupil první představený po zrušení roboty po roku 1848 v obci Trnávce: Václav Kasal č. 18, pak Václ. Král č. 56 Matěj, Fita 16. Václav Horák č. 59 Václav Hrubeš č. 50 Kasal Václav č. 54, Kostál Josef č. 50 Novotný Matěj č. 54, Pášil Jan č. 51. po dobu války. † 4/2 929.

Pak po převratu pro česko-slovenskou Republiku r. 1919 zvolen Václav Fořt č. 21, ml. Flegr. č. 33. a Josef Hrubeš č. 39. o čemž svědčí zápis protokolní knihy obce Trnávky.

Pak v roce 1909 zřízena veřejná knihovna, která čítá dalších přes 500 svazků a pak založen současně ochotnický spolek divadelní „Tyl" který dosud činně působí. Tentýž rok, rok vyskytla se v obci Trnávce po první nemoc u dobytka slintavka. Hasičský sbor založen roku 1896 se zakoupenou stříkačkou pořízenou nákladem zdejší obce též r. 1896. za obnos 600 zl. rč.

Různé záznamy o působnosti hasičského sboru viz v pamětní knize hasičů, jakož i různé pohromy požáru zdejší obce a okolí. (Na straně listu 28.)

Dále založena roku 1900 Rolnicko-čtenářská beseda, pečuje o ušlechtilou společenskou zábavu, vzdělání o pěstění a hájení zájmů stavu rolnického se zř. telem na poměry místní a obstarává společný nákup a prodej hospodářských potřeb a výrobků.

Též se připomíná z roku 1883 stavba okr. silnice přes obec Trnávku tak zvanou Labsko-týnickou, na kterou obec přispěla 30 metrů kamene s dovozem

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA

zdarma až na místo. Roku 1888 zřízen zdravotní obvod se sídlem Kladruby n/Lab.

Pak roku 1893 na žádost příkalmých obcí k poštovnímu ředitelství do Prahy, o zřízená nová pošta pro sousední obce v místě v Říčanech, s názvem „Kladruby nádraží II." a se závazkem všech obcí, kdyby to nevynášelo a pošta se nevyplácela, že musí obce celkový schodek společně nésti. Počet obyvatel roku 1900 v Tmáni 450. 1910. 910.

Roku 1872 založena a ustavena v obci Tmáni „Občanská záložna" s ručením obmezeným jež spravuje knížecí ředitelství, jenž zastává zároveň funkce úředníků. Dle zprávy za rok 1927 mělo celkový obrat: 3,261.331·03 Kč.

Jako dozorčí orgán zvolen jest dle stanov 6. členný výbor. Počet obyvatel r. 1910 v Tmáni: 464.

Roku 1896 postavena přes obec telefonní linka směr Praha-Česká Třebová

Roku 1912 počalo se opětně po dlouhé době s dobýváním železné rudy u Chvaletic a s dovážením povozy do stanice Říčan - Kladruby. Podnik velice přispěl k oživení a zároveň dopomohl k slušnému výdělku dělníků i povozníků z našeho okolí.

Roku 1914 počalo se v našem katastru proti Selmicům regulovat řeka Labe. Tu nastala velká dodávka chvaletického kamene, který se vážel nejvíce v zimě za mrazu a v létě za suchého počasí. V tu dobu bylo jistě o obcích živo. Ale nejhůře byly na tom silnice a cesty; cesty ovšem často upravovala stavební správa podniku, ale silnice byly buď blátem neb zase prachem zatížený, že toho bylo pod ní krytýkem a úprava kamenným štěrkem nic neprospěla.

Také ten samý rok zřízená četnická stanice v Říčanech, která nejvíce dohlížela na zaměstnané dělnictvo jak o lomech tak při práci u Labe. Později rozšířena na stanici na 3. muže. Toho roku přiřítila se k naší vlasti hrozná řežba války jejíž probourení bylo již pozorováno z napětí a neshod, jež hromadili se na jihu na hranicích Srbska a z návštěvy německého císaře ve Vídni a v Konopišti.

Byl příjemný den 28 června 1914 právě o zemském sletu sokolském v Brně. K večeru došla zpráva, že v Sarajevu učiněn byl dopoledne smrtící útok na arcivévodu Fran. Ferdinanda d Este a jeho choť vévodkyni Žofii z Hohenburga

V každém vzbudila tato zpráva úžas a zároveň předtuchu války. Téhož dne vraceli se Sokolové ze sletu z Moravy, který byl ihned přerušen a cvičení zastaveno.

Za horkých dnů v měsíci červenci r. 1914 kdy počala žňové práce mluvilo se všeobecně o možné válce, která již byla za dveří, jelikož diplomatické styky byly již přerušeny a napětí veliké; a druhý den 26. července (ve svátek sv. Anny) byla vyhlášena mobilisace částečná a lepeny vyhlášky, aby se všickni záložníci dostavili během 48 hodin ku svým plukům. Též veškeré orární koně, které byly na práce polní rozpůjčeny, byly ihned dovedeni do Pardubic a Vys. Mýta.

Nastal opět jiměd nový odvod koní v Přelouči a dodávka vojenských přípřeží z každé obce pro případ války k tomu určených. Z Spnávky dali pro přípřež koně i s povozem z č.p. 18 a 59. a 2. kočové civilní: Josef Šanc č.81 a Říha Matěj č.6.

Dnem 31. července byla osobní doprava na dráze zastavena a vyhlášena všeobecná mobilisace. Již došlo nařízení, aby pracovní lidé pomohli polničtvu při sklizni obilí.

4. srpna došla vyhláška o soupisu zásob a obilí a zároveň nařízeno, aby všechny vchody do obce hlavně při silnicích byly náležitě střeženy. Od 5. srpna jezdili pouze vlaky vojenské s dopravou vojska na bojiště; často bylo slyšeti vojenskou hudbu a vagony ověnčeny různými bytlícemi s různými žertovnými nápisy: Tak pluk pěší 36 měl napsáno: Myto jedem vyhrnout!

20 srpna došly vyhlášky o mobilisaci druhé výzvy do 42 roků všecko mužstvo do zbraně. Nastaly rekvisice dodávky obilí, rekvisice jatečného dobytka které se dodávalo do Přelouče na dráhu, a platilo se za dobytek 1 kg živé váhy

K.č. 2·10 h za pšenici K.č. 38- za 1 q

Ten čas nastali vojenské lístky jako zvané „Feldpostky", které docházeli z bojiště přes „censuru" a často velmi cenzurovány a nespůsobilé k přečtení, tak že z počátku nebylo žádných bezpečných zpráv o válečné situaci, až když přicházeli naši lidé buď jako ranění nebo na dovolenou z bojiště.

1. Září byly přivážení nemocní a ranění hlavně do různých nemocnic Pardubic Kolína a.t.d. a často jim bylo podáváno v stanici Ředicích různé občerstvení o potravinách, různé zákusky, kuřivo a.t.d.

Současně nastalo vyplácení podpor pro nemajetné a opuštěné rodiny, kterým byl živitel, zavolán do válečného pole. Rozneslo se zpráva, že pekaři nebudou péci žádné rohlíky a různá pečiva, což se brzo potvrdilo.

Ku konci měsíce září byl chléb zdražen 1 kg za 36 h dříve 26 h.

15 října byly hlášeny přehlídky domobranců od 24 až 36. jenž zasáhli mnoho rodin. Vlaky přiváželi mnoho polských uprchlíků, o které se musela každá obec o celým zaopatřením a řádným ubytováním postarat a živit.

26 října a 27 vegli první ranění Rusy, z nákladní vlaky směrem ku Pa. že do různých nemocnic a zajateckých táborů.

V tom čase ku konci roku 1914 dostavěná pardubická „Karanténa" takzvaná polní nemocnice pro 10.000 lůžek s rozpočtovým nákladem 21. milionů K.č. jistou z největších nemocnic celé Evropy, pak ještě přistavěno bylo 300 lůžek pro infekční nemoce a velký vojenský špitál a různá jiná potřebná zařízení.

Dne 28 prosince 1914 vyšla vyhláška povolání domobranců k roku 1887-1890 roz. ke činné službě.

Ušlechtilou působnost duševní všude mezi kozarety vyvinula (křesťanské sdružení) mladých mužů, Ymka nepolitická organisace mezinárodní, jejíž cílem jest světové bratrství, charakterní člověk.

3. prosince oslavováno také vítězství dobytí Bělohradu zároveň vyhlášeno upisování válečných půjček.

13 února vezl nákladní vlak nejméně 100 kotových sani na východní bojiště a různá horská děla. 25 května 1915 byly vydávány chlebenky. 24 června oslava dobytí města Lvova a ku konci listopadu dostavila se nouze o kuřivo.

Počátkem roku 1916 počalo všecko na ceně vzkupati; hlavně požívatiny a všecky jiné různé potřeby. Nastala ku konci měsíce února tuhá zima a zmrzlo hodně uskrytých po sklepích bramborů a byly silné ledy a roztajili teprve v měsíci březnu.

Ustanovený byly tak zvané „komise aprovisační" a vydáváno vše pouze na lístky.

Nastala bída o lidi k výkonu různých prací při hospodářstvích, na žádost o přidělení aspoň zajatců z vojenských táborů bylo jakési o prasících ulechčeno a přiděleno žadatelům do Úpnávky několik zajatců Rusů z tábora Chocen-Josefov.

Také firma V. Krališ Praha, která žádala o dělníky zajatce na práci regulace Labe dostala větší počet zajatců, kteří byly ubytovány v hostinci č.p. 25. v Úpnáv. ve, byly to vesměs samý Italové a chodili ponejvíce do kamenných lomů do Chvaletic pěšky s vojenskou hlídkou v čele, chodili ponejvíce vždy v dobrou náladou za krásného zpěvu.

24. března byl i odvod tažných koní v Jaroměřicích na „Olšinkách" a odvedeno jich bylo 171, které odvážený byly někam do výcviku v Rakousku.

15. června nařízena povinná revisice všech zásob mouky obilí v různých druhů požívatin, v obci Lhotě pod Přebouči prohledali vojáci celé hospodářské stavení a tím nastal i v naší obci starost kam se ukrýti, aby nenastal nedostatek a hlad mezi občanstvem, tak často před komisi za včasu odvážený ty zbylé zásoby do různých zátiší celého katastru. Za nedlouho zabavováno všecko mosazné nádobí a zvony z věží byly odstraněny. V Chvaleticích 2. zvony, Zdechovicích 2. zvony a v Kocanech 1. zvon. V Úpnávce nebyly uznány, jelikož jsou bez mědi i mosazi, jsou pouze ocelové a tím ozdravovali. Mezitím přijeli opět váleční uprchlíci od Lvova a Stanislavi do obce k ubytování. Nastala veškerá bída o všechny potřeby životní, velká drahota nutila v městech lidi k demonstracím, nastali různé krádeže zvlášť po venkově a bylo nutno v obcích zaříditi noční hlídky, dle pořadu ze všech stavení, aby uchráněno bylo to před krádeží.

Po smrti č. k. 16 císaře Frant. Josefa I. byla vyhlášena nová proklamace císaře Karla I. „Mým národům" a hned potom nastaly překvapivé obilé moučky, dobytka sena i slámy vydávány cukrěnky, kávenky a drahota stoupala čím dál tím hlouběji.

V roce 1917 nedostatky obyvatelstva i vojska stoupali, zastaveno i školní vyučování a vyhledávalo se různých náhražek. Po mlýnech musili se lidé chodit z měst do obcí sami. Sobeckost se zahnizdovala ve všech vrstvách obyvatelstva. Po nedostatek uhlí nebylo na školách vyučováno anebo nepravidelně od 7/2 – 27/3 žactvu dávány úkoly domácí, pak nastalo polodenní vyučování a konečně o některých školách zastaveno vyučování vůbec. Po válečnou péči sbírány byly: kopřivy, jahodníkové listy, ostružníkové listy, kaštany, žaludy a šípek; pak i prádlo pak pořádán kapesníčkový den, prodávány známkám obětiny, jízdlice, pohlednice a t. d., jehož roku zapálena od jiskry nákladního vlaku 25 čísel. pozdata o kolnou při velkém povětří o čísla pop. 50 v Spáleč, což mohlo míti hrozných následku pro obec jelikož v tu dobu bylo vůbec velké sucho a malá zásoba vody ve studnách.

Rok 1918 sbírány školními žáčkami milodary po domech za heslem „vše pro dítě." V Spáleč rozšířena škola na II. třídní a vyučovalo se v č. p. 25 v chatince.

Pak vypomáhalo ponejvíce učitelstvo při úřadech v městech i na venkově při udělování podpor výživovacích, při vypočítávání zásob u zemědělců, statistické práce o plochách osevních, nastala opravdová bída, nastali potíraní. dože brambor, řepy, mrkve a různých hospodářských plodin. Nočními vlaky při jízdě „sdružení", které bez všech rozpaků počali vykopávat brambory a vše co se dalo vzít do „Rucksacků" a hajoly zase nočním resp. ranním vlakem do Spáleč. Obec se dožádala u okr. úřadu v Pardubicích k uhájení polních plodin i vojenskou silnější stráže a všecko to málo prospělo, bída a nouze byla čím dále větší.

Dne 7 června 1918 měli Pardubice černý den. V nádraží měli jistou zásobu snad 1. plný nákladní vlak různých potravin a lidé dovolávali, aby něco bylo pro samní obyvatelé z těch zásob pozdáno; snad nebylo možno hned vyhověti; demonstrujícím lidem – chopili se sami, počali o své vůli vozy odvírati a o zásobě, moučky cukru, slaniny a t. d. se dělit; proti čemuž zakročilo vojsko tenkrát maďarské a vystřelilo do davu lidu a výsledek, smutný. 3 mrtví a mnoho raněných.

Nastala bída i o jídly a nastala ta okřídlená slova. Kupte si nebude. Všude v městech i po venkově zařizovány lidové kuchyně.

V měsíci říjnu rozšířena byla španělská chřipka, velmi zákeřná a nebezpečná. Návštěva školy ve vyučování bylo opět přerušeno; lidi bylo tuze nemocných a úmrtí ve 14 dnech několik v obci. Tak v č. p. 59 – 2 pohřby současně a v č. p. 57.

též 2. pohřby současně, v č.p. 71 - 1. pohřeb a č.p. 60 též 1. pohřeb dospělých lidí.

Konečně po více než 4letém prolévání krve, slz strádání a utrpení přiblížil se den zhroucení Rakouska-Uherska den 28 října kdy vykonán byl v Praze nekrvavý státní politický převrat. Národním výborem prohlášena republika Československá, jako samostatný, nezávislý stát jenž tvoří Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko, Podkarpatská Rus, část Vitorázska a Hlučínska.

Přerušeny byly všechny styky s Rakouskem zvláště s Vídní a s dinastii Habsburskou. Všude byl ten radostný den různě oslavován. Kde kdo se zdobil stužkou národ. barev. Odznaky rak. uher. říše byly všude bez odporu odstraněny a posazeny nahrazeny Č.S.R. V městech různě odstraněny v podobě pohřbů všechny rakouské orly. Pořádány slavnostní průvody v městech i na vesnicích bylo ten den slavnostně vyzváněno.

Po radostném dni převratovém r. 1918 konány služby Boží na oslavu zřízení Československého státu. Ku konci roku 918 vraceli se naši legie do Prahy. 1. pluk z Runka u Francie.

Hned potom upisována půjčka „Národní svobody". Všecko složilo slib nové vládě republiky Česko-slovenské; dozor na náboženská cvičení přestal. Po nedostatek uhlí bylo na školách od 9/12 — 11 ledna 1919 zastaveno a na zábavách přibývalo.

Manifestace zdejších obcí pořádány dne 1 listopadu 1919 do Přelouče na oslavu zřízení Československého státu. Účastnili se obce: Chvaletice, Trnávka, Řečany, Labětín a Zdechovice.

Dne 18. prosince 919 pořádán sjezd všech vsaj: a. v. a h. v. a sloučení obou vyznání v jednu církev Československou. Dne 9 února byl soupis všech peněz, které byly v oběhu. 13. března 1919 konána sbírka pro kovový poklad Československé Republiky a doporučeno zasazení lípy Svobody. Památník 10 letí Svobody slaven 11. listop. 1928 v Trnávce.

Dne 5. března obrátili Maďaři na Slovensko. Pluky našich legií byly vysílány do Maďarska a přinutili Maďary k ústupu a k míru. Pak nastala demobilisace u všech pluků legií.

Na to 1. květen potom 1919 prohlášen za národní svátek Práce.

Velkou rok 1919 byl jinak v celku dosti chladný ale jinak úrodný; sice zpožděné a podzimní práce se opozdili; až konečně 30 října zapadlo hlavně půda sněhem 30 cm vysoko a neroztálo až 11 prosince, pak teprve jsme odváželi zeleniny z polí; z polabských polí nemohlo se ničeho začíti pro vysoký stav vody na Labi. Řípa se vozila jen do kolínské sušárny za cenu 6 h. č. za 1 q. do Řečan.

Roku 1920 dodávalo se obilí pro Československou Republiku v podobě povinných až do konce roku 1920. Trh na dobytek byli též po celý rok zastavený a

V roku 1921. nastal všeho zboží volný prodej. Počet obyvatel v Trnávce 431.

Roku 1921. v měsíci srpnu vyskytla se opět v naší obci a v okolí nemoc hovězího dobytka opět slintavka a kulhavka; průběh nemoce byl mírný. Po 8-10 dnech vymizela z každého zamořeného chléva.

Seznam všech členů mužstva jenž se súčastnilo světové války roku 1914 - 1918.

Čísla domů	Jména a příjmení jenž se súčastnili ve válce r. 1914	Zaměstnání	Druh zbraně	Poznámka
1.	Kučera Josef	hostinský	Pěší pluk č. 98	† 18/12 1934.
2.	Kučera Václav	domkář	" " č 30	
3.	Vavřina Josef	"	" " č. 98	
4	Vozáb Josef	mlynářský dělník	" " č 98	
5	Král Václav	domkář	" " č. 98	Osvobozen a přidělen k dráze
6	Říha Matěj	"	—	Přidělen jako kříž k ozbrojení
7	Kasal Matěj	"	Domobran č 30	
"	Kasal Josef	dělník	Pěší pluk č. 30	† Padl na poli cti 3/8 1916 u Lublina
8	Musil Josef	košikář	" " č. 98	
"	Musil Bohumil	krejčí	" "	
12	Roubíček Karel	obchodník	Domobranecký pluk	
14	Říha Václav	domkář	"	
15	Balán Josef	"	Sulánský pluk č 11	Zemřel po návratu nemocen tuberc. z Ruska 12/2 1918.
16	Fiřta Bohumil	rolník	Pěší pluk č. 98	
17	Hanuš Václav	"	" " č. 36.	
18	Kasal Václav	"	" " č. 98	
19	Slavík Josef	"	Halánský pluk č. 2.	
20	Kasal František	dělník	Pěší pluk č. 98	
23	Říža Václav	domkář	Pěší pluk zem. č. 30	
24	Leška Jan	"	" " č. 98	Osvobozen pro zranění v Rusku
25	Kutílek Jan	rolník a hostinský	" " č. 21.	
26	Král Josef	domkář	Domobranecký pluk	
27	Linhart Václav	"	Pěší zem. pluk č. 30	Ztratil se jako ruský legionář r. 1920
27	Linhart Jan	pekařský dělník		Ztratil se jako francouzský legionář.
29	Hrubeš Josef	domkář, cukař	Pěší pluk č. 98	
30	Pilař Josef	obuvník	" " 98	
30	Pilař Jan	domkář	Domobrana	
32	Svačina Václ	"	"	
"	Svačina Jan	"	Pěší pluk č. 98	
33.	Flegr Antonín	"	Pionýr. pluk č. 8.	

seznam příslušníků a rodáků obce Trnávky

Čísla domů	Jména a příjmení jenž se účastnili ve válce r. 1914	Zaměstnání	Druh zbraně	Poznámka
34	Sajdl Josef	domkář a košikář	Pěší pluk zemb. č. 30	
"	Sajdl Bohumil	dělník	" " " č. 30	
35	Ďrábek Josef	domkář, obuvník	" " č. 98	Padnul na poli cti a slávy 12/11 914 u Hrušna
36	Ďrábek Matěj	Dělník	" " č. 98	Padnul na poli pabčením 14/11 914 u Jibska u Kamenice
36	Ďrábek Jan	Řezničský dělník	" " č. 98	
38	Turnovský Josef	kovářský mist.	Domobranecký č. 30	
39	Matička Jan	dělník na Dráze	Zemb. pluk č. 98	Osvobozen a přidělen ku dráze
39	Hrubeš Josef	domkář	Pěší pluk č. 98	
41	Vančura Jan	lesní hajný	" " č. 98	
42	Král Jan	kovářský dělník	" " č. 30	
44	Svačina Frant.	čísník	" " č. 98	
45	Těchý Josef	domkář	Domobran. pluk č. 30	
46	Hrobař Václav	krejčí	Zemědr. pluk č. 30	
47	Vondruška Miloš	inženýr	Železniční pluk č. 1	
48	Vrána Josef	domkář	Pěší pluk č. 98	
49	Vančura Josef	obuvník	Zemb. " č. 30	
50	Koštál Josef	strojník	Horský dělostř. pluk. 2.	Odvolán z ital. fronty do dílen v Praze (výrob. válečný
50	Koštál Jan	polník	Polní prápor myslivců č. 2.	Vrátil se jako franc. legionář z italského zajetí do Francie a spělmatico. vuntce proti Madarii. † 17/2. 1938.
51	Prášil Václav	hosp. správce	Pěší pluk č. 98	
51	Prášil Frant.	polník	" " č. 98	Byl losem nezvěstný z zajetí 98 915
55	Březina Vac.	"	Domob. pluk č	Domobran. pluk 30
56	Leksa Jan	soukromník	Zem. pluk č 30	
60	Jansa Vác.	domkář	Dělostř. pluk	
60	" Jan	dělník	domb. pluk	† Zemřel po útrapách válečných 17/8 98 páteřním plic v Přerově.
61	Mňuk Josef	kuřeb.	Pěší pluk č. 30	† Zemřel 7/5 v Trnávce. (tuberkulosa.
63	Jukl'ček Josef	domkář	Domobr. pluk č. 30	
66	Molnár Gast. Ad.	ev. farář	II. divise pož. duchovní	
67	Suchánek Jarosl.	domkář	Zemb. pluk č 30	
67	Suchánek Bohumil	materialista	Pěší pluk č. 70	
70	Vozáb Matěj	(Zemědělec) cestář	Zemědr. pěší pluk 30	
70	Vozáb Václav	dělník	" " " 30	† Padnul na poli cti a slávy nezvěstný od bitvy 8/9 914 u Bzovy u Tacke
71	Zelinka Bohdan	inženýr		
73	Slavík Josef	dělník	Pěší pluk č. 98	
73	Hrubeš Jan	dělník	" " č. 98	† Padnul na poli cti a slávy 1/11 1916 v bitvě u Sala u Mont Falkone.

Seznam všeho mužstva z obce Trnávky jenž se súčastnilo světové války r. 1914–1918.

Číslo domů	Jména a příjmení vojáků	Zaměstnání	Druh zbraně a čísla pluků	Poznámka
71.	Horák Josef	dělník	Pěší pluk č. 98.	
71	Floner Josef	dělník	Pol. prap. myslivců č. 2.	
75	Fořt Josef	domkář	Pěší pluk č. 56	Padnul ve válce při útoku na polské a stáryu Zavorova 17/9 16
76	Růžanský Václ.	domkář	Drag. pluk č. 8.	Osvobozen jako želez. dělník
77	Lebsa Bohumil	potník	Pěší pluk č. 98	Vrátil se jako pušky bojovník
80	Suchánek Jan	domkář	" " "	Osvobozen, dělník na Dráze
82	Šauc Josef	"	—	Jako dobrovolný hoch, zúčastnil se pol. tažení u ogatajstva.
85	Vašek Josef	"	Pol. prap. myol. č. 2	
78	Hrubeš Josef	rolník	Telegrafní pluk č. 1	
78	Hrubeš Emanuel	"	Hulánský pluk č. 11	
78	Hrubeš Karel	"	Železniční pluk č. 1	
102	Fořt Matěj	domkář	Sanitní oddělení č. 26	

Jména padlých a zemřelých lze viděti na památníku který se odhaloval 20. listopadu roku 1921. na zdejším hřbitově. Buď Bůh, aby byla též zapsána v knize života.

Slavnost pořádána společně ev. církví a obec. zastupitelstvem obce Trnávky 19 listopadu: o poledne vyzváněno bylo pohřební smuteční hrano na padlým a zemřelým. V neděli 20 listop. 1921 zahájil slavnost p. farář Gustav Ed. Molnár modlitbou a vzpomínkou všech padlých a zemřelých bratří, kteří padli z našeho středu válečné vyhnáni a nevrátili se více mezi nás. Pak zapěli zpěvácký sbor několik písní: „Doufání mé v Boha jest" „Bůh útočiště naše." Slavnost po tom zakončená.

V roku 1921. počalo obecní zastupitelstvo resp. také školní výbor o tom přemýšleti, že bude potřebí obecnou školu rozšířiti o jednu třídu, učitele a přišlo k náhledu a usneslo se jednomyslně pro novou stavbu školních bytů pro p. učitele a z obytných bytů ve škole, upraviti jednu novou učírnu.

Příčina byla vábivá. Jelikož školní zákon z r. poskytoval na nové stavby bytů výhodné podpory tak zvané subvence zažádal školní výbor o poskytnutí podpory, které se také dostalo.

Rozpočet na 2 domy školní byty byl K. č 110.000

Stavba zadána byla p. staviteli Jos. Poule za obnos nejnižší.

a podpory ve formě subvence obdržela obec od státu:

Rok 1922 byl pok neúrodný, plodiny trpěli velkým suchem, v lesích se vyskytla ozlaště v smrkových tak zvaná lesní mniška zelená housenka zničila tisíce hektarů lesů a škody šli do milionů. Nastala bída o krmení dobytka a z pozůstalých účtů bylo uloženo velkostatkům, aby bylo stelivo ponechánо k potřebě obyvatelstvu za mírné ceny.
V rok 1923 nebyl nijak úrodný, též bylo chromné počasí.
Rok 1924 a 1925 nebylo ničeho zvláštního, počalo se se stavbou Labského mostu u Ráčan a do konce roku 1925 byl postaven, nákladem 1½ milionu Kč.
Jednu třetinu nákladu hradilo ministerstvo veřejné dopravy, druhou třetinu ministerstvo zemědělství a třetí třetinu okres Přeloučsky.
Násep pro silnici od mostu do Řečan poskytlo přátelství 200 mužů zcela zdarma Silnice postavena až po most nákladem okresu Přeloučského stavitelem p. V. Petráněm z Pardubic.
Rok 1926 20/5 konán sjezd hasičský župy Přeloučské na paměť 30letého trvání tynávckého hasičského sboru v Tynávce a byl i četně zastoupen vzdor tomu že panovalo deštivé počasí. Velitelem zdejšího sboru byl p. b. Bohuslav Pásil č.p. 76. Jménem župy Přeloučské zahájil sjezd župní jednatel p. učitel J. Šraba ze Sopřeče a velitel p. Karel Ptáček z Přelouče.
Právě o tom sjezdovém týdnu přicházeli časté a výdatné deště a pršelo od poloviny měsíce května až do měsíce června čím dál tím výdatnější až se obilné řeky rozvodnili a velikých škod na polních úrodách natropili.
Dne 18 června p. 1926 přihnala se takzvaná labská zátopa na naši obec, že nebylo pamětníka, který by takovou zátopu kdy u Tynárky viděl. Severní část celého katastru směrem pod vsi až za obci Selmic a Kladrub bylo vše pod vodou, ani klasy od obilí nebylo vidět a všecka úroda zničena. Obyvatelé z čísel domovních: č. 5, 49, 60, 63, 69, museli se vystěhovati i dobytkem do jiných stavení, neboť voda vystoupila až 40 cm vysoko nad podlahy světnic.
Komise od úřadu objížděli a obhlédávali škody způsobené a starali se o pomoc k úlevě škody. Tak obdobně přispěli obce okresu Přeloučského, které postihli labskou zátopou naši obci prostřednictvím hosp. Družstva několika metráky obilí ke setí a tím mnohým i k obživě.
Rok 1927 byl jinak u nás úrodný a uspokojivý. Pořádán byl v Tynávce 11/6
925 tábor lidu, který vyvolala republ. strana za příčinou provedení přídělu půdy dlouholetým pachtýřům a jiným bezzemkům. Za poslance dostavil se p. prof. Dr. Hnídek a pí poslankyně Ohlebounová.
Účast byla velká a podařilo se prostřednictvím pozem. úřadu domoci od velkostatku Zdechovic příděl na lukách i o polích pro tynávecké žadatele pozemky na tratích katastru: „U čer. rybníku" „v Tasece" „na Kačerce" „v malým a velkým Křinku." Bezzemci dostali příděl pole do pachtu v „Bažantnici" na dobu 6 roků.

V roku 1927 přistoupila obec Špnávka ku stavbě primární elektric-
ké síteě v Špnávce, Chvaletice, Telčice, Labětín Spytovice, Lhota a Skuoly jež
hodlá postaviti. Elektrárenský svaz středolabských okresů spol. s r. o v Kolíně
pro účely obce za rozpočtovou cenu 303.000 K.č.
Rozvodná síť. pro celé obci vyžadovalo nákladu.
Úmně pozváno v obci Špnávce 14. prosince 1927.

Účel pamětní knihy je, aby v ní zapisovány byly důle-
žité události obce se týkající, aby zachovány byly našim po-
tomkům. Ti nám budou za ně odečíti. Jedna z důležit
tých událostí obce jsou zajisté volby obecního zastupi-
telstva.

Rok před založením této pamětní knihy, tedy v roce
1927, zvoleno bylo nové zastupitelstvo.

Na paměť našim nástupcům stvrzují též zde vlastno-
ruční podpisy všech tehdejších členů:

František Kasal
náměstek starosty
Svoboda Václav
Šuchánek Jar
Josef Vavřinka
Václav Lesika
Jan Pilař
Jan Matiche
Josef Brusek
Josef Wruber
starosta
Jan Hutter
Václav Valenta
Antonín Flegr

Rok 1928 počal mírnou zimou. Jaro se ukázalo tuze brzo, tak že polní hospodářské práce počali již v měsíci březnu a za sucha se také skončili. Začátkem měsíce dubna nastalo deštivé počasí a 6 dubna vystoupila labská voda ze břehu a zatopila celou labskou nížinu a veškeré osetí bylo takřka zničeno.

Druhá záplava labská přišla o měsíc později a sice 27. května t.r. o svatodušních svátcích, pak ovšem škody byli i na lukách a úroda toho roku tuze chudá.

Jen samy pole se upravovala a válcovala okresní silnice Labsko-Týnecká od Řečan přes Týnávku do Chvaletic po druhé.

Byla to asi poslední práce samosprávy okresu přeloučského jenž za své působnosti vykonala, jelikož dnem 1. prosince okres likvidoval a splynul současně s okresem soudním Holickým, k okresu Pardubickému.

Téhož roku 1928 dne 11. (prosince) listopadu oslavila naše obec společně se zdejším evang. českobrat. sborem 10 letou památku Národního Osvobození tak zvaný „Památník Svobody" slušný jehlanec pořízený z Chvaleckých lomů. a postaven poblíže chrámu Páně do hřbitovního parku, kde se velmi pěkně vyjímá. Účast byla velice četná a nadšená.

Slavnost zahájena p. farářem Molnárem příhodným úvodem a pěveckým sborem zapěny vhodné písně, různé básně a krásné proslovy.

„Bratr Jaroslav Král z Labětína legionář odhalil Památník a dívka Boh. Fořtová z Týnárky č. 21. položila věnec.

Slavnost zakončená hymnami „Kde domov můj" a „Nad Tatrou se blýská."

Rok 1929, zůstane asi dlouho v lidské paměti, který sotva nastal, počalo silně sněžiti plně asi po 3 dni, tak že sněhová pokrývka přes zahovala ošudě 40 cm výšky, pak nastalo vyjasnění a počali mrazy působit, které trvali bez nepatrné změny po celé 2. měsíce a ještě i v měsíci březnu trvali střídavě až do 25. března, 20° stupňů Cel. to byl nejmenší ale za to byl často až 36° Cel. silný mráz.

Zásoby různých plodin i ve sklepích všecko zmrzlo, ryby v rybnících, zvěř polní úplně zahynuli a nejvíce utrpěli stromy o zahradách, třešňovky, hrušky jabloně, švestky i různé planě stromy pomrzli; naše krajina polabská jež je v nížině vypadala po shlédnutí žalostně, za to obce, které jsou výše položený, tam stromový růstalo zachovalé.

Roku 1929 dne ___ února zemřel p. Jan Pašil rolník a pokladník Obč záložny v Týnávce. v stáří 67 roků.

Dne 3. července 1929 po několika parných dnů přihnala se ke več. úseku v 7½ hod večerní smršť s prudkou bouřkou, krupobitím a deštěm jaké není pamětníka. Střechy po stavení pozmetány, stromy s kořeny vyvráceny i kamenné pomníky na hřbitovech pokáceny.

Zprávy z okolí i časopisů byli hrozné zvláště na okresu Pardubickém. V Řečanech pozmetány 2. stodoly o č. 4 a o č. 45. po Trnávce nejvíce po. hromě postihl ev. chrám Páně jehož střecha břidlicová byla z velké části smetená ale hlavně věž chrámová, ač byla plechová zůstala celá odkrytá a musela býti jakož celý chrám novou střechou opatřeny.

Škody byli neskutečně veliké na polních plodinách ale daleko hrozněji byli škody v lesích. To se nedá ani popsati; hotové pasky.

Rok 1930 přinesl mnoho škůdců pro pole a luka a sice polních hrabošů (myší) a křečků jimiž byla úroda r. 1930 velmi proředěna a místy i úplně zničena. Všecky prostředky k vyhubení a zničení nestačili; jako likovaní pasti, otravování jedovými přípravami jedy vůbec nestačili, až v „všech svatých" r. 1930 přihnala se nenadálá povodeň labská a zatopila opět celé naše polabí a tím naši obec vyvrobila od všech hrabošů a od všeliké podobné havěti.

Rok 1931 skončil svoji bilanci sklizni úrody průměrným letům trochu vzkoupě na obilninách následkem delšího sucha a studeného počasí v jarních měsících; naproti tomu jest narostlo hojně brambor a řepy a různého zeleného krmení. Otáči byla nouze a muselo se přirozeně nahrazovat mnoho drahým zbožím.

V tento rok dne 26. dubna sesula se socha kamená sv. Tadeáše jenž stávala při silnici u č.p. 39.

Dne 30. dubna t.r. snesla se silná bouřka nad naší obcí k večeru o 5½ hod. asi v 10. minutách sverl se blesk do hromosvodu na věži kostela, třikrát po sobě, aniž by byl něco poškodil. Při každém zablesknutí sršelo mnoho jisker z hromosvodu a porucha žádna nebyla ani zevně ani uvnitř chrámu.

Ku konci roku 1930 v měsíci 1/12 bylo provedení sčítání lidu. 460 obyv.

Roku 1931 dne 27 září vykonány volby do obecního zastupitelstva v Trnávce pro nové příští období a poleni byli podepsaní:

Valenta Ladislav, Šťastný Flegr,
Václav Dvořák, Bohuslav Hasal
Jan Leška, Synek Josef, Josef Vrona
Václav Svoboda,

Josef Hejtmánek
starosta

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA
okres Přelouč.

Pokud se týče obce Trnávky její celkové výměry plošné celého katastru obnáší dle parcelního protokolu 322 ha 11 aru a 77 m., celá poloha vzdělá. ná dle mapy na různé tratě jenž jsou zaznamenány:

„Za brankou" „u dubiny" „za rybníkem" „za humny" „v boužinách" „v komorny" a „za bažantnicí" Majiteli těchto pozemků byli částí velkostatek Zdechovicky, 6 usedlosti tak zvaných celých sedlá. ků a 3 chalupy, 1 panská hospoda a ostatní vlastnila obec Trnávka.

Majitelé těchto statků a chalup museli až do roku 1848 vykonávat robotní i ruč. ní robotu a sice z 1 usedlosti konána 3 dni v týdnu robotní roboty a ruční práce od sv. Jana křtitele do sv Václava 1 den v týdnu. Jak měli různé dávky do chudinské pokladny pro celé panství Zdechovické, daně a různé poplatky jakož i tak zvané desátky pro p. faráře v Zdechovicích.

Naproti tomu ovšem měli svobodně užívání obecního statku úplně zdarma za co byli povinni živiti své domácí chudé příslušníky, opravovati a udržovati v dobrém a sjízdném stavu všechny veřejné cesty, pořádnou stáj pro vojenské koně řádně přikavenou míti, pro p. faráře pro různé náboženské účely zdarma povoz dá. dati a jiných různých přípřeží konati hlavně k požárům do sousedních obcí.

Takové podobné poslupní smlouvy (kontrakty) sepisovány byli ze starších podaných dob při různých předávání celých statků v kanceláři. Právamocností velkostatku v Zdechovicích. (Original takové smlouvy chová úřad, u ředitelství majitel č.p. 50 v Trnávce)

Po roce 1848 kdy byla zrušena robota a různé břemena zbaveny byli sčátky hospodářské živnosti v Trnávce a obec stala se jakési sama pro sebe a řád správování jejímu zvolen obecní zastupitelstvo se svým zvoleným starostou.

Obec Trnávka vlastnila všech pozemků as 105 jiter většinou luk a pastvin. Nepatrná část polí byla pronajmuta a část luk na „Trnově" pronajato také za mí. rný pronájem, který plynul do obecní pokladny. Ostatní část obce což tvořilo pastvinu „na dubině" a na předním „Trnově" sloužilo za pastviště pro všechen hosp. dobytek celé obci.

K tomu účli zvolen obecní pastýř za odměnu obilní výsypky, která se konala dvakrát v roce a vypalo se z každého kusu 1 strýce (5 litr) žita, což vynesło slušné nyzdy a odměny za dobu služby od 1. května až do 30 listp. každého roku, i chovného plemenného býka si obec na svůj náklad udržovala.

Obec sama k tomu poskytla dílec pole pro brambory a dílec louky na sklizeň sena a otavy.

Takové hospodaření v obcích trvalo od nepamětných dob v Trnávce až do roku 1885.

Od nepamětných dob vč.p. 1 v Trnávce zřízena stanice hřebců žatných z Němčic která byla r. 1875 zrušena.

S vyjití školních zákonů z roku 1869 kterým bylo částečně upraveny obvody školních obcí, přiko. lena byla naše obec ku škole ve Zdechovicích a mimo všecko bránění obce naší, tak r. 1885 museli jsme přispět povinnou částkou na novostavbu ve Zdechovicích v obnosu 3000 zl. To ovšem bylo citelné zatížení všech našich poplatníků, a proto vyšel návrh z obec. zastupitelstva, aby obec buď výpůjčkou neb jiným různým příjmem do obce zaopatřila úhradu. Tedy přikročeno k rozluštění celé věci a usneseno obc. zastupitelstvu, aby se pastvina „na dubině" dala do pronájmu na 10 roků a celý nájem součastně splatit na jednou.

K tomu ovšem bylo různých námitek proti pronájmu, ale dohledací úřad pronájem schválil a tedy po provedeném pronájmu, který vynesl asi 3500 zl se na stavbu školy započalo a zbytek byl později výpůjčkou u Hypotečním Banky vypůjčen a tak celý potřebný obnos na obec Šmárku zaopatřen.

Obec Šmárka si ovšem vydržovala svou místní školu soukromou, kterou měla od cizího sboru Šmárského zdarma propůjčenou jenže těžce nesla obec ty výlohy které bylo povinna jako: odměna a služné pro př. učitele, čištění, topení a jiné výlohy pro žactvo, školné (sobotaky) se těžko vybíral a později bylo už i těžko veškeré služné př. učiteli sehnati proto také často bylo místo ve škole vždy novým př. učitelem obsazováno.

Konečně nastala nahlá změna v obci následkem velkého požáru, který vypukl v obci dne 25. června 1887 v č.p. 55. a zachvátil 12 obytných stavení a při tom i soukromou školu č. 47, která vyhořela do základu, jelikož byla většinou stavěna ze dřeva; vyučování dělo se v č.p. 25 až do nového roku 1888.

Na to p. učitel Vásl. Blažek přijal místo na Moravě a naše obec zůstala bez školy a učení. Aby školní dítky nezůstaly bez vyučování, nařídila okr. školní rada, aby obec posílala polovinu dítek do školy do Zdechovic a druhou polovinu do Řečan. Tomu bylo vyhověno a obec se zatím starala o novou školu svou vlastní.

Po dohodě obecního a církevního zastupitelstva usneseno postaviti opět novou jednotřídní školu v Šmárce na společný náklad a hned učiněny přípravy ke nákupu stavebního materiálu.

Do Zaolší podány k velkostatkům Kladrub a Zdechovic za přenechání cihel a tašek i potřebného dříví, což bylo vyhověno se slušnou slevou. Cihli se platili 1000 kusů za 10. zl. vč. jako v Zdechovicích tak i Kladrubech. Dříví bylo též na obstojné ceně a práce potažní i pěší vykonali ob. čané úplně zdarma. Vápno s dopravou 1. vagonu k Vap. Kostelci stálo 1. mtr. cent 90. kr. písek do malty brán na místě stavebním a tak stav. ba pokračovala rychle a byla co nejdříve pod střechou.

Přes celou zimu r. 1888 ustalo neomítnutá jen aby zdě dobře vyschla pokračovalo se opět se stavbou r. 1889 což se šťastně stavba dokončila a 1. září 1889 počalo se opětně v Šmárce vyučovati. Nastoupil p. učitel Jan Vlastník.

Náklad se stavbou obnášel nepatrnou sumu, něco málo přes 4000 zl. vč. K tomu obec přispěla 3 letý výnos z pronájmu pastviny na „předním Dmově“ as 900 zl. Evang. sbor. věnoval příspěvek ze sbírek různých evang. sborů v Čechách as 1100 zl. a zbytek převzala obec Šmárka, který byl obnášen půjčkou.

Pak po krátké době převzata škola za veřejnou a služné p. učitelů se hradilo ze státní (zemské) pokladny.

Za zmínku stojí uvésti v paměť, že obec Trnávka měla ve svém katastru kus pěkného lesního parku tak zvaného „bažantnice“ i s se starou hájovnou, č.p. 40 která patřila a je dosud majetkem velko. statku v Zdechovicích. Hájovna, dříve myslivna stávala mezi Trnávkou a Chvaleticemi.

Hájovna stávala poblíž okr. silnice Labsko-Přímické postavena poněkud více ze dřeva v podobě jako obyčejné hospodářské stavení, ovšem poněkud v chatrném stavu a z protější jižní strany obroubena byla listnatým lesem ponejvíce dubovým porostem, který naznačoval, že je dávným svědkem na. ší obce, o němž se pyšnili mohutné stalete duby, olše a břízy a.t.d.

Vše naznačovalo, že se zde udržovala umělá líheň a chov bažantů; les býval bezpečným plotem opatřen, zděné pyliče a pěkným bedněním opatřen a k hájení zvěře ustanoveni dva hajní, kteří dohlíželi k hlídkám lesu do „Horetí“ a „Hlaženka“.

Když konečně nový zákon z r. 1866 vešel v platnost a nastali při každé větší obce společenské honitby, přirozeně nastal větší zájem o zvěř a jelikož bažantnice byla poblíž obce kde se zvěř často zatoulala a i prý stratila, proto upuštěno od chovu bažantů a konečně bažantnice na dobro zrušená.

Hájovna by byla vyžadovala nákladné opravy, proto byla koncem roku 1900 sbourána, les do základu vykácen a na pole a louka přeměněn.

Jak ostatní tratě o katastru vznikli a své pojmenování dostali, nebylo tak možno zjistiti; trať u „Dubiny“ nasvědčuje, že v sousedství se nachází panský dubový les, tak zvaný „Černý rybník“ kde až do roku 1919 nacházelo se obrovských dubových kmenů, a že jistě byla naše trať“ před dávným časem dubovým lesem osázena.

Též do roku 1865 byla tam blíže „mrsníku“ vojenská střelnice a posud se tam říká u „Terče“. Jízdecké cvičiště bylo na místě kde stojí dnešní „kostel a památník našeho osvobození.“

Část neplodné pastviny na „Dubině“ byla roku 1889-1890 zalesněná.

Trať „Komorná“ bývala jistě asi rybníkem, poněvadž byla rybničnou hrází přepažená, na čís. parc. 434, probíhala středem trati živá stružka a dosud tam říkají majitelé toholo pozemku „u stávku.“

Nedaleko od obce v téže samé trati nacházela tam panská cihelna měla do roku 1885 popis. číslo domu 53. Říkalo se tam v cihelně u „Rambousku“ rodiště bývalého hudebního kapelníka býv. Zdechovického panství.

Roku 1885 stavení shořelo a více se tam neztavělo.

V domě č.p. 33 bývala sušírna a trhna na konopí a len, který stojí poblíž rybníku v pozdější obci a bělivala se tam všecka plátna, která se zhotovovala v místě

zdejší obce v čís. pop. 6. a 45. až do roku 1881. kdy následkem velkého požáru v obci úplně zašla místní vápenka.

Za odměnu dostával od obce majitel tohoto domu k užívání část obecního pole za rybníkem č. parcel. 163, které mu bylo při revisi soudního řízení roku 1875 okr. soudcem na dědično připsáno (k č. p. 33. v Spnávce.

Roku 1895 založeny byli v našem katastru p. Fridr. Herranem lesníkem Kladrub rozsáhlé lesní školky. Podniky přispěli velmi k ožívení zdejší obce a okolí a nalezlo tak řada zdejších výdělek ve školkách mnoho pracujících lidí.

Druhá firma školkařská lesní i ovocná fir. F. Vacek z Pamětníku zahájila činnost v roku 1931. na pozemcích najmutých od soukromníků a velkostatku z Lechovického pod. pilským rybníkem u Zdechovic.

Počátkem roku 1932 ustavilo se v našem okolí jisté „consorcium" „družstvo" z jistých prozíravých zemědělců z obcí: Chvaletic, Labětína, Řečan, Spytovic, Spnávky a Zdechovic a pronajali velkostatek Zdechovický pole, luka a ktomu i lihovar s celým příslušenstvím.

Rybníky, lesy, kamené lomy a jiné podniky zůstaly v držení velkostatku.

Spolek zapsán jako nájemní firma pod dvojí firmou:

I. Zemědělské a nájemní družstvo Spol. s r. ob. o Zdechovicích.

II. Družstevní lihovar, Spol. s r. o. se Zdechovicích.

Zemědělské družstvo s počtem členů 16. a lihovarské družstvo v počtu 40. Role rozděleny byli mezi jednotlivce podle poměru přidělených podílů družstevních a ostatní menší a vzdálené pronajmuté jako podnájem mezi drobné a chudé bezzemky za přiměřený nájem; což velmi dobře ponouklo a prospělo našim drobným zemědělcům, kteří začněli pozdě.

Pokud se týče veškerých luk, prodávalo se ponejvíce cestou veřejné dražby jak sklizeň sena tak i otavy na účet spolkové pokladny nad jmenovaného družstva.

Nájem ze všech obhospodařovaných pozemků obnášel z 1. korce výměry 130 kg. pšenice a jiné různé povinnosti udržování budov hospodářských, ovocných sadů a.t.d. bylo povinno družstvo na sebe převzíti.

Lihovar byl náležitě rozšířen a na náklad družstva upraven, naproti tomu obdrželo družstvo větší příděl kontingentu od lihovarské zemské komise, a proto se mohlo ještě r. 1932 počít s pálením lihu.

Úroda r. 1932 byla nad míru jak v obilí tak i brambor a řepy jako hlavní produkt k pálení lihu dnes uspokojivá.

A teď něco o té světové krisi.

Rozvrat světových trhů, který byl začat světovou válkou, a který přes všecky dosavádní úsilí nezlepšenou měrou trvá a šíří se po celém světě od roku 1928 prodlévá proces ve světovém hospodářství a není dosud skončen, ale je jasněji viděti než dříve kam až může jíti. Dnes má zřejmě podobu snahy všech států po soběstačnosti; v praksi se to ukazuje tím, že se na jedné straně rozšiřuje plocha osetá žádoucími plodinami, na druhé pak tím, že se ruší zavedené průmysly nebo se silně omezuje jejich výrobní mohutnost. A nadobro vyřešeným státě ovšem není případ tak jednoduchý, aby šlo o soběstačnost buď jen zemědělskou nebo jen průmyslovou, jak ostatně je toho makavým příkladem i naše republika.

Tyto změněné a měnící se poměry na světových trzích jsou v pozadí i základní potíží celé dnešní hospodářské krise.

Již i ve vládním prohlášení minist. předsedy p. Udržala, že nelze chápati čsl. zemědělskou krisi jako problém sám o sobě československý, nýbrž, že je třeba dívati se na ni jako na součást otázky světové a podle toho také řídili a zařídili naši zemědělskou a hospodářskou politiku vůbec. Naše obavy tehdy vyslovené, že totiž sami na tento problém nestačíme, bohužel z velké části se splnili na škodu celého čsl. hospodářství.

A proto hlavní cesta z krise je porozumné uspořádání výrobních a odbytových poměrů. Zdravý trh světový také mají dosud jen ty produkty, ať zemědělské či průmyslové, které si vyjednaly tuto nezbytnou podmínku.

Za příčinou těchto nežívých poměrů nastala i u nás v celé republice veliká hospodářská tíseň ve všem, nastala veliká nezaměstnanost v dělnictvu, nastalo udělování státních podpor prostřednictvím okr. úřadu v Pardubicích, a obce byli vybídnuty, aby pro své příslušníky a vůbec dělníky, co možná nějakou práci v obci zahájili.

Také i naše obec počala zaměstnávati dělníky na úpravě obecních cest: K Ždechovicům oba směry cest, cesty ve osi ve všech ulicích i polní cesty do „Polabin" nákladem: 17009 Kč.

Pak byl provozuschopen z kamene odpadový kanál z rybníčku pod silnici okr. nákladem: 2.944. Kč

K tomuto podniku přispěl okresní úřad v Pardubicích prac. lístků à 10 k.č. za den . . 2.012. Kč.

Také roku 1933. byla vypsaná půjčka práce na kterou se hotově upsalo v celé republice 2. miliardy 004, mil. 502 tisíc a 400 k.č.

Počet nezaměstnaných na konec roku 1933 obnášel 730.150. celá repl.

Pardubický okres vykazoval nezaměstnaných koncem roku 4.050.

Při počítání lidu v Týnářce koncem roku 1930 bylo v celku 456 obyvatel:

Dle náboženství: Evang. Č. Brat. 329 = Katol. 116 = bez vyz. 10. Izrael. 3. Čsl. 3.

Počet domů 103.

Seznam

veškerých požárů jenž se v obci Třnávce přihodili dle záznamu památné knihy (hasičské) sboru dobrovolných hasičů v Třnávce.

1. První požár na který se nejstarší občané pamatovali, byl asi roku 1830, obecní domek č.p. 20 v Třnávce.
2. Požár vyskytl se roku 1834, povstal od zasáhnutí bleskem a zhořela tři domovní hospodářská stavení a sice č.p. 11. 12. a 13. před samými ženy.
3. Požár vypukl 21. října 1873 v noci a shořelo úplně tři obytné hospodářské stavení a sice: č.p. 5. 6. a 46 v tak zvané „ulici". Stavení byli ponejvíce slamou krytá a poblíž od sebe vzdálená. č.p. 46 bylo postaveno po ohni dosela na jiném místě.
4. Požár stihl č.p. 1. hostinec p. Josefa Hrubeše dne 1. listop. 1873 v čase v pána který zničil celou střechu nad obytným stavením, sýpkou a stájemi ač celé stavení bylo 2. stěny z cihel úplně odděleno. Tak zvaná „panská hospoda" vystavěna r. 1777.
5. Požár přihodil se 14. května 1881. bylo to v sobotu odp. ke druhé hodině z neznámé příčiny za silnějšího jihovýchodního větru a strávil 13. hospodářských stavení. Ponn splanulo č.p. 16. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 45. 2. 3. 42. 48. a 64.
   č.p. 45 stávalo mezi č.p. 10. a 2. v tak zvané „ulici" a při novostavbě přeloženo na jiné místo na obci za hřbitovem.
6. Číšle pop. 64 shořela tehdejší chudá bytnice jménem Skleslová Kat. Požár dostavil se 26. června 1887 v neděli páno o 8½ hod. a zničil úplně 12. čísel pop. následkem prudkého větru od strany severní. Vznikl v čísle pop. 55. a zachvátil č. 25. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 43. 47. 58.
7. Požár vznikl 19. června 1897 a shořelo 3. čísla pop. 44. 37. 36. 35.
8. Požár vyskytl se v č.p. 40. v „Bažantnici" shořela pouze stodola od bývalé myslivny.
9. Požár byl v č.p. 39. jenž strávil 2 obytné a souvislé hospodářské stavení č.p. 70.
10. Požár povstal v č.p. 15. dne 30 června 1902 a zničil při tom č.p. 14 a 67. které bylo v č.p. 15 souvisle spojeno.
11. Požár přihodil se v č.p. 27 v Třnávce dne 29. října 1904 z neznámé příčiny.
12. Požár v č.p. 17. vyskytl se dne 5. října 1911. a strávil pouze hospodářské stavení.
13. Požár vyskytl se v č.p. 49. 12 listop. 1885 a strávil celý domek.
    Při práci hájení ohně se smrtelně propálil Matěj Vaněura bratr počkaného který brzo zemřel.

14. Požár vyskytl se v č.p. 53. roku 1886 19. března u majitele domku Mat. Ram. bouskal, které stávalo pod vsí k polalů v tak zvané staré cihelně. Pak začlo

15. Požár stihl 12. června 1888 číslo pop. 51 hospodářská, usedlost shořela úplně stavení i stodola jenž byla kryta slámou

16. Požár stihl dne 20 srpna 1893 hospodářské stavení č.p. 54 pouze obyt. stavení.

17. Požár stihl dne 14. července 1903 zdejší kovárnu č.p. 38 i celý hosp. domek.

18. Požár stihl dne 25 září 1899 hospd. domek č.p. 63.

19. Požár stihl dne 25. listopadu 1917. v č.p. 50. a sice stodolu jenž zapálil nákladní plak, od jiskry od párového stroje když jel směrem od Tardubic ku Praze v 1/2 hod. odpol. při hroznem jihozápadním větru.

20. Požár postihl hospodářsky domek č. 39 v Trnávce 20/10 1922

21. Požár vznikl hosp. domku č.p. 5. v Trnávce 5. srpna 1932 při těchém počasí.

22. Požár vznikl v hospodářském domku č.p. 6 v Trnávce 21. června 1933 z neznámé příčiny.

23 Požár vznikl v hospodářském domku č.p. 69. v Trnávce dne 20. března 1936 leč z neznámé příčiny za velmi tichého počasí a za včasného zásahu zdejších hasičů brzo logalisován.

24. Požár vznikl v hospodářském obytným stavení č.p. 57 v Trnávce dne 16. října roku 1938 o 3 hod. ráno za klidného počasí a za velmi silné mlhy, tak že v sousedních obcí skoro nic nevěděli. Majitel domu byl také kdesi ve službě vojenské na obsazených hranicích na Českobudějovicku.

K ohni dostavil se ihned hasičský domácí, později i chvaletický. Také že požár byl v brzku uhašen.

25 Požár hosp. domku p. V. Olivy č.p. 78 a obec. domku č. 20 (pastouška v Trnávce který vznikl z neznámé příčiny dne 13. července roku 1941.

Rok 1932 byl na polní a luční úrody dosti příznivý ač velmi mnoho zasahovalo velké sucho. V ten čas za sucha rozmohli se polní hraboši o polích a hlavně o lukách polabských, a velikých škod na sklizni sena, jet. a hlavně na obilí způsobili; veškeré nástrahy a různé léčidla nepomohli, až teprve v roce 1934 přes zimu úplně zašli.

V roku 1933 opakovalo se zase velké sucho, které trvalo i v roku 1934. Po celý rok skoro ani nepršelo a všecha úroda polní byla tuze skromná a lidé byli nuceni veškeré potřeby jako seno a slámu nakupovati ponejvíce až ze Slovenska. Cena sena byla 65 k.č a slamy lisované za 32 k.č. 1. mk cent.

V celé obci Správce museli být všecky studně prohlubovany odbornými znalci a ještě mnoho lidí dovážělo vodu pro potřebu domácí z obec. jezera a nadě, je, na lepší příští nebyla.

Také ten rok 1932 1. listopadu zemřel náš první obvodní lékař Josef Janák v Řečanech, který zde působil přes 40 let.

Roku 2/4 1933. zemřel náhlou smrtí lékař Dr. U.M. Ladislav Vondruška, v stáří 38. roků již byl lékařem v Přelouči a požíval hojné důvěry v oboru lékařství.

Byl nadějným synem zdejšího bývalého říd. učitele Fáci Vondrušky.

Téhož roku 1933 12. prosince zemřel ministerský předseda Antonin Švehla rodem z Hostivaře u Prahy. Za války světové statečně zásobovat hlavně Prahu.

Byl ministrem od doby převratu našeho státu, míž velkých zpětech a zasloužil si vždy milou vzpomínku.

Roku 1934 dne 25. listopadu byla konana církevní slavnost a sice na zdejším rozšířeném hřbitově za účasti hojné přifařených obcí a obecenstva z Chvaletic, Řečan, Labětína, Spytovic, Morašic a Zdechovic, na které pro. mluvili zdejší p. farář Duch. Dr. Molnár, far. Šulc z Chvaletic a Dust. p. farář A. Novák far Kolínka o vývoji zdejšího Evang. sboru a jeho duchovních poměrech o starých hřbitovech a ku konci byl i posvěcen a účelu svému hřbitov odevzdán.

Koncem měsíce února 1934 vypukla ve Vídni občanská válka při které padlo mnoho obyvatelstva; též zavražděn i vídeňský purkmistr Dolfus.

Ten samý rok koncem června bylo v Německu několik politických vůdců na rozkaz kancléře Hitlera pro zrádu zastřeleno a 9. října 1934 byl i srbský král Alexandr při návštěvě města Versailles ve Francii i s franc. ministrem Barthouem na ulici úkladně zastřelen.

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA

Rok 1935. započal opět se suchým a drsným počasím a následkem velkého sucha po celý rok byla v našem celém polabí jakož i v jiných okresích sousedních neúroda na polích i lukách přímo katastrofální.
Seno na lukách i jetelů byla tuze chudá, otavy se vůbec neklidili jen se musili s dobytkem vypásti. Obilí tuze slabé, řídké a bez prna na stojatě uschlé. Žně počali dnem 1. července 1935 úplně prázdné klasi, při pitě obzvlášť prázdné. Pšenice poloviční klas a na slámě tuze nízké, ovsi i ječmeny chudé, tak že do 20 července bylo úplně po žních. Brambory úplně selhali, nať byla dosti vyvinuta, peleň ale pod natěmi jen nějaký oříšek anebo stará očka bramborová od sázení. Cukrovky se tak urodilo sotva 1. třetina proti jiným letům, přirozeně se cenám sena stouplo a platilo se 1. mtr. cent sena za 65-70. K.č. Sláma za 1. mtr. cent 35-40 K.č.
Brambory objednané prostřednictvím Hosp. Družstva 45-50 K.č. Cukrovka za 10. K.č.
Bída hospodářská byla veliká o krmení dobytka a k tomu ještě ta krize své, tovaří, nezaměstnanost, krádeže loupeže, vrahy nasvědčovali nemilou budoucnost.
Tak v sousední obci Telčicích v panském dvoře zavraždil čeledín od koní dne 27 června 1935 (Štěpán) Ondřej Kovács, slovák střelnou zbraní tamní děvečku, s jejím dítkem Emilii Bumbalovou úmyslně, snad z pomsty a sebe postřelil a břitvou podřezal ale nezemřel a musel být dodán do okr. nemocnice do Kolína.
Po vyšetření byl souzen porotou v Chrudimi a odsouzen na 20. roků do vězení.
K pokynu od okresního úřadu v Pardubicích oslaveny byli 85 leté narození. my našeho milého pana presidenta p. Masaryka dne 6. března 1935 našemi domácími osvětovými spolky. Spolek zahájil p. farář Just. Malnár s výkonu a práci našeho p. presidenta. Recitace přednesli členky zdejšího dorostu a slavnost zakončena československou národní hymnou a vzplanutí hranice připravili zdejší sbor hasičský.
Dne 14. dubna 1935 zemřel po krátkém utrpení v Přelouči na odpočinku náš dlouholetý působič bývalý řídící učitel Václav Vondruška, zakladatel spolku dívčí Dělnických ochotníků, Čtenářské besedy a. t. d. Pohřeb vykonán dne 17. dub. na 1935 na hřbitov do rodinné hrobky v Přelouči za veliké účasti obecenstva hlavně i z Spnárky. Čest budiž jeho památce
Volby do Národního shromáždění a senátu na příští období, konány ve všech obcích dne 19. května 1935.
Pan president T. Masaryk vzdal se svého úřadu 14. prosince 1935 a nový p. president Dr. Beneš zvolen dne 18 prosince 1935.

Po letech roku 1933 - 1935 suchých neúrodných nastal rok 1936 v našem polabském kraji zase trochu úrodnější jak na lukách tak i na polích. Luka dala zase dvoji seč sena i otavy a pole vydalo celkem dobrou úrodu pšenice, žita, ječmene i ovsa. To všecko přivodilo příznivé jaro. Deš přišel vždy v měsíci květnu jako na povolání až i některé bujnější obilí polehlo a těžko se ve vlhu kosila, ale výtěžek obilí byla uspokojivá.

Řepy a jiné pícniny zelenina urodilo se hojně, zvlášť jípa se vydařila.

Dne 29 února 1936 zemřel zdejší podák z č.p. 16 v Tpnávce p. Josef Fila učitel v. v. bytem v Pardubicích v stáří 72. let. Působil na obec. školách ve Stojicích, v Klenovce, v Semíně a Pašicích.

Dne 19. června 1936 zemřel v Praze v Podolském sanatoriu bývalý poslanec pak. příž. přísežný a nynější předseda národ. obranář. dělnu v Praze p. Frant. Stanek po krátké nemoci. Celý národ věnuje mu jistě srdečnou vzpomínku za jeho národní zásluhy, za jeho pilné působení za naší československou samostatnost v době našeho osvobození.

V dnech 13. 14. 15. července 1936. bylo v naší krajině od Jičína až po Pardubice provedeno našim vojskem leteckých pluků noční cvičení: vrhání střelných bomb, vrhání světlometů a vůbec z ná. zornění vzdušné války: všecka světla v obcích i na dráze musila být podle nařízení úřadu uhaslá a celá obec se zájmem sledovala a obdivovala pokroku dnešní doby v oboru letectví.

Také obilní monopol vešel dnem 1. července 1936 v platnost a dodávali jsme do obilních skladišť v Přelouči na nádraží pšenici za 146. k.č. žito 117 k.č. ječmen 114 K.č. oves za 104 K.č. Cena ovšem byla až po srážce všech výloh s vyskladněním obilí.

Dne 28 března 1936 zemřel zdejší rolník a bývalý dlouholetý starosta obce p. Matěj Novotný z Tpnávky č. 54. a byl za velké účasti lidu na chvaletickém československém hřbitově pohřben.

Toho roku zemřel dne 30 září 1936 obecní sbrážník, který již již po dlouhé službě ponocného po 23. roku věrné obci konal, p. Václav Vanůra č. 40

Rok 1937 byl pro naše obce celého okresu Přelouckého v zemědělství na úrodách polních velmi příznivý. Obilnin narostlo dosti a zeleniny i brambor také slušná sklizeň; rok ale minulá tři léta byla úroda následkem velkého sucha byla ještě chudá.

Dne 27 března 1937 zemřel proslulý žurnalista a publicista v Praze p. Josef Hraný. Býval dobrým rádcem a zastancem zem. lidu.

Při detonaci v Semtíně dne 10. dubna 1937 zahynuli 4. dělníci z okolí Pardubic.

Dne 23. dubna 1937. odbývala se pochůzková komise v příčině úpravy a postavení nové silnice v úseku od strážního domku železničního č.p.65. v Přelouči, směrem po jižní straně st. dráhy směrem ku Přelouči, zastoupena ministerstvem vojenství a vnitra jakož okresním úřadem a jeho zástupci i v příčině úpravy silnice staré okresní přes Přímrku hlavně rozšířením a navalcavanim, která se potkala s dobrým výsledkem, valcovaní počalo v obci 15. září 937 a úprava vypolí a chodníků skončilo koncem října 1937.

Při tom obec upravila náves a osázela jednou stromořadí třešněmi ovocných i třešňových a tím obec dostala ladného rázu.

Nová linka silnice prozatím zůstala nevyřešena a prozatím se odložila.

Dne 21. května 1937 hlásili noviny, že ruští letci objevili sev. točnu.

Dne 26. května 1937 zemřel v Praze v sanatoriu Bezdíl bývalý poslanec a muž velice zasloužilý o naší Republiku v době války i po převratu p. Dr. Karel Kramář.

Za dobu válečnou byl i také s ostatními našimi poslanci jako zrádce obžalován a ve Vídni vězněn.

Dne 13. června 1937 v Přelouči odhalen pomník bývalého ministra Ant. Švehly před hospodářskou školou, za velkého účastnění lidu.

Dne 14. září 1937 zemřel náš milovaný první president Dr. Tomáš Masaryk na zámku v Lánech u Prahy. Pohřeb vykonán 21. září 1937. v Lánech.

Každým rokem od jeho nastolení za pana presidenta naší Rebubliky oslavovány byly jeho narozeniny při okresní silnici Labsko Týniské mezi Týnávkou a Řečany vždy večer při zplanutí hranice, jejíž při pravil a obstarával hasičský sbor brd Týnavský neb Řečanský.

Členářská beseda, divadelní spolek Týl, hasičský sbory zahajili obecné písní „Kdož jste Boží bojovníci" pak následovala přednáška obecné zdejším evangelářem a na konec nějaká recitace různých básní a zakončením písně „Kde domov můj." Tím byla celá pěkná vzpomínka skončena.

Rok 1938 počal jarním počasím. V měsíci lednu stále pršelo a při tom teplé počasí až do polovice měsíce února trvalo, ale potom až v dubnu počalo sychravé počasí bujařit, každý den 5. až 8° mrazu. Jarní osetí: ječmeny, ovsy, pšeny i raná brambory zmrzli, ozimní obilí zakrněli a jetele luka byli po mraze spálené, tak že byla obava z pozdního sklizení že bude neúrodný rok, a bída o krmení dobytka nedostatkem píce. Ještě ku konci měsíce května nebylo možno nasekat na krakař krávy nebo jetele.

Počátkem měsíce června nastal obrat v povětrnosti. Nastali silná vedra což často vyvolalo bouřky a k tomu průtrže lijavce což se opakovalo často v týdnu. Polní i luční úrody počali bujně v zrostu se vyvíjeti, takže se vše osení zmohla na vzrostu a přinesla nad neočekávaně hojnou úrodu. Žně se skončili do 15. srpna 938 celkem v zdejším okolí šťastně za sucha; po polovici měsíce počalo výdatně pršeti po několik dnů snad v celé republice, - a přišla konem velká zátopa vody labské, která zatopila celý kataster v „Polabí" a také zničila veškerou sklizeň pšeny a brambor a veškeré píce polní i luční.

Mezi tím řádila v obci dobytčí nemoc, slintavka a kulhavka, jíž za obět padlo 13 kusů hovězího dobytka. První případy onemocnění slintavkou hlášeno p. č.p. 53 v Týnávce dne 15 července 1938. a trvala až do konce měsíce října jenž byla prohlášena za vymizelou.

Škody s uhynutím byli velmi citedlné; žádalo se jménem poškozených u příslušných úřadů ale dosud vyřízení žádného nedošlo.

Též roku 1938 vypsány byly volby do obecního zastupitelstva v Trnávce na den 29. května
Předloženo bylo 5 kandidatních listin: Republikanská, národně socialistická, sociálně demokratická, strana domovinářů a strana lidová.
Největší počet hlasů obdržela strana soc. dem. ale k tomu všemu podali jiné strany proti volbám námitky a volba starosty provedena až v čase pozdějším
Nově zvolen byl p. Václav Svoboda z Trnávky č.p. 64.
Do této doby úřadoval náměstek po odstoupivším bývalém starostovi Josefu Hubičovi, p. Bohuslav Špašil polník č.p 16. v Trnávce.
Celá doba časová od posledních obecních voleb do zastupitelstva v Trnávce od r. 1932 až do nových obecních voleb r. 1938, byla dobou samých námitek stížností a žádostí k dohlédacím úřadům od místních občanů, kteří žádali za revisi celého obecního hospodářství revisi účtů obecních, školních i chudinských.
Po delší době počala revise ve své činnosti pokračovat, a jelikož to bylo za několik let, tím se revise hodně opozdila a celkový výsledek je ještě do dneška neukončen. Pokračování v revisi obecních účtů nastalo v jara r. 1938 a přesné rozvrhování obecních pokladně řádně doplněný a vyúčtovány a do časného stavu uvedeny.
K tomu všemu, o časného jara 1938 bylo mnoho i o politickém životě. Občas se objevovali zprávy z novin o možnosti nějaké válečné kalamity v Evropě. Napětí postihlo mezi lidem jen aby to neušetřilo naší milou vlast. Pozorněji bylo ihned svolávání záložníků „na rychlo" zavolací lístky doručovali i četnické hlídky o okamžiu tým nastoupením vojenské služby.
Konečně to vypuklo: „Mobilisace několika ročníků všech povinných mužů do 40 roků". Stala se veřejnou vyhláškou ze dne 23. září 1938.
Z Trnávky odešlo za svým tělesem vojenským 34. mužů ihned. Ostatní evidenční koně i povozy odvedeny 26. září do Pardubic.
Nastal smutný čas; v celé obci samý nářek a smutek pro nastoupilé vojsko. Lidé byli nedočkavé na zprávy z novin i radia malé zprávy docházeli. Konečně rádiem i novinami došli zprávy, že příměří je zabezpečeno mír; také z letadel zhazovány letáky, jenž oznamovali prozatím klid a mír.
Nežli byli propuštěni (demobilisováni) všickni reservisti, trvalo to do konce měsíce října.
Koně zabrané pro vál. účely, vráceny byli do Trnávky 22 října 1938.
Také po 2 krát měla obec naše v měsíci říjnu t.r. přes noc ubytování voj. vozby od zenij. pluku při demobilisaci.

Pan president Edvard Beneš se vzdal presidentství dne 5. října 1938. Po něm převzal vládu generál Jan Syrový jako předseda nové vlády Č. S. R. a vydal poselství vlády a rozkaz armádě dne 30 září 1938. v Praze:

Vláda republiky konala dnes o 12 hod. poledne schůzi za předsednictví presidenta republiky na hradě pražském. Včera schůzi podrobila svědomité úvaze mezinárodně-politickou a vojenskou situaci, jak se utvořila po usnesení čtyř velmocí na konferenci v Mnichově dne 29 září. Usnesení této konference bylo oznámeno československé vládě dnes dopoledne.

Vláda zkoumala všecky podrobnosti tohoto usnesení i okolnosti, k nimž musila při svém rozhodnutí přihlížeti. Po všestranné úvaze a zkoumání všech naléhavých doporučení, jež ji byla tlumočena vládou francouzskou a britskou, a s plným vědomím historické odpovědnosti odhodlala se československá vláda s plným souhlasem odpovědných činitelů politických stran ke tomu, aby mnichovská usnesení čtyř velmocí přijala. Učinila tak v vědomí, že je nutno zachovati národ a že jiné rozhodnutí není dnes možné.

Vláda republiky československé činí toto usnesení, tlumočí zároveň svůj protest proti tomuto rozhodnutí, učiněnému jednostranně a bez naší účasti.

Poselství vlády a rozkaz armádě.

Rozhodnutí Československa bylo oznámeno o 17. hod. veřejnosti tímto rozhlasovým projevem předsedy vlády, armádního generála Jana Syrového:

Občané a vojáci! Vy všichni dobře víte, že jsem z těch, kdo se světové války dobrovolnou jednotou a sebekázní budovali daleko od vlasti národní armádu československou. Víte, že moji druhové se zbraní dovedli bez váhání obětovat svoje životy za život národa. I dnes jako tenkrát jde o národ a o budoucnost i jeho život. Jako voják a jako předseda vlády musil jsem a musím na prvém místě myslit na život vaš všech milionů pracujících spoluobčanů, mužů, matek a dětí. Prožívám nejtěžší chvíle svého života, neboť plním svůj nejbolestnější úkol, nad který lehčí by bylo zemříti. A předce se právě proto, že jsem bojoval a že vím, za jakých předpokladů se vyhrává

válka, musím vám říci otevřeně, jak mě velí vědomí odpovědného armádního velitele, že moc, která se postavila v těchto chvílích proti nám, nás nutí uvědomit si její přesilu a jednat podle toho.

Nejvyšším cílem mým tak jako každého z vás je zachovat život národa. Tu povinnost jsme přijali z rukou svých otců, kteří žili život těžší než my, protože nesvobodný. A toto poslání musíme plnit nejen s láskou v srdci, ale i s jasným rozumem. Náš úkol v této osudné hodině byl rozvážit vše, vše vidět a vědět jasně, která cesta vede k tomuto nejvyššímu cíli. Jako vojáci prohlašujeme s plným vědomím své odpovědnosti: je to cesta míru. Cesta míru proto, že půjdeme do nového života s nestenčitelnými národními silami, s vědomím, že tvoříme národně hutnější a proto silnější stát. Než jsem vyřkl tato slova, uvážil jsem vše. Celou minulost našich zápasů a bojů jsem promyslil v těchto dnech. A z nich jsem čerpal víru, že cesta kterou (nás povede) nás vedeme, je jedině správná a dobrá, protože je to jediná cesta k práci, ze které vyrostane nová síla našeho národa.

V Mnichově sešly se čtyři evropské velmoci a usnesly se vyzvat nás k přijetí nových hranic, které odloučí německé kraje od našeho státu. Měli jsme volbu mezi zoufalou a bezvýhlednou obranou, která by znamenala obět nejen celého dospělého pokolení, ale i dětí a žen a mezi přijetím podmínek, které v bezohlednosti jsouce uloženy pod nátlakem a bez války, nemají příkladu v dějinách. Chtěli jsme přispět míru. Rádi bychom byli přispěli, ale nikoliv tak, jak to bylo na nás vynuceno. Byli jsme však opuštěny. Zůstali jsme sami. Všechny státy evropské, také naši sousedé na severu a na jihu stojí ve zbrani. Jsme v jistém smyslu pevnosti, obklíčenou silami, jež jsou daleko mohutnější než naše. Hluboce vzrušeni uvážili všichni naši vůdcové společně s armádou a presidentem republiky všechny možnosti, které nám zbývaly. Shledali, že ve volbě hranic, mezi zmenšením hranic a smrtí národa je naší svatou povinností zachovat život našeho lidu, abychom z těchto hrozných dob nevyšli oslabeni a abychom se nemuseli vzdát vědomí, že národ náš opět se vzchopí, jako už tolikrát v minulosti.

V těchto osudových chvílích musíme všichni vzdát dík naší armádě, jejíchž pohotovost nás zachránila před pohromou samého národa a jeho samobytnosti. Vstoupit stanovisku čtyř velmocí a přesile vojenské není nečestné. Splníme podmínky, jež nám byly silou vnuceny. Vyzýváme náš národ a lid, aby překonal své bezpokojení, své sklamání a svůj bol a aby pomohl zajistiti budoucnost našich

nových hranicích. Sme sjednoceni na jedné lodi, a každý nechť je pomáhá davézti třeba poškozenou do přístavu míru. Hlavní je, aby mezi námi vládla shoda a jednota, aby do našich řad nevnikl rozkol. Mnozí kol nás očekávají, že by mohli využít vašeho vzrušení pro své cíle. Dejte pozor na agenty v cizích službách, kte„ ně chtějí mezi vás vnést rozkol. Že jich mnoho už zjištěno a zatčeno. Nedejte se zmásti, nedejte se svésti!

V našich rukou je nyní, abychom v nových hranicích znova vybudovali svou národní hospolitost. Pomahejte všichni udržet poonovárku činů. Dnes„ jsme, že ti, kdož řídí vaše osudy, vykonají svou těžkou povinnost ze všech sil a s krajním sebezapřením. Náš stát nebude z nejmenších na světě. Jsou mnohem menší a jsou zdravé a odolné. Zůstává nám prostor, který dává možnost dalšího osvětového i hospodářského vzestupu. Budeme sice v hranicích užších, ale budeme sami mezi sebou. Mnohé překážky, jenž stá- ly v cestě dobré a pokojné státu nyní odpadnou. Také dohoda se sousedy bude snazší. Naše armáda bude míti dále své úkoly: bude chránit národ a stát na stráži jako dosud. Starejme se nyní všichni o to, aby náš stát v nových hranicích vyrostal zdravý a aby jeho občanstvu byl zaručen no„ vý život v pokoji a v plodné práci. S vaší pomocí se nám to podaří. Spoléháme na vás, vy důvěřujte nám.

Podle ústavní listiny zvolen nový president II. republiky č. Slovenské a sice ze 312 hlasů odevzdaných, obdržel 272 hlasů p. Dr. Emil Hácha president nej- vyššího správního soudu v Praze.

Pak pověřen poslanec p. Rudolf Beran panem presidentem, aby sestavil novou vládu, zahájil okamžitě jednání se všemi činiteli, kteří podle ústavy přicházejí v úvahu a zvolení takto:

1. p. Rudolf Beran, předseda ministerstva
2. „ Karel Sidor, náměstek „
3. „ Dr. Franc. Chvalkovský minist. zahraniční
4. „ Dr (Franc.) Otakar Fischer „ vnitra
5. „ Dr. Josef Kalfus „ financí
6. „ Prof Dr. Jan Kapras „ školství
7. „ „ Dr Jaroslav Krejčí „ spravedlnosti
8. „ Dr. Vladimil Sádek „ obchodu
9. p. generál Alajo Eliáš min železnic
10. „ Dominik Čipera „ veřejné práce
11. „ Dr. Ladislav Feierabend, zeměděl.
12. „ Generál Jan Syrový „ nár. obrany
13. Dr. Vladimir Klumpar „ soc. péče, zdrav.
14. Dr. Jiří Havelka pro tiskový úřad a presidentova kancelář.

Vláda slovenské krajiny:

Předseda, vnitro, sociální péče a pravoslavství: Dr. Josef Tiso

Školství . . . . . ministr . Prof. Matuš Černák

Finance, obchod, zemědělství: . . Pavel Teplanský

Spravedlnost: . . . . . Dr. Miloš Vaněo

Železnice, pošty, veřejné práce: . Dr. Ferdinand Ďurčanský

Vláda Podkarpatské Rusi:

Předseda: . . . . . Mgre August Vološin

Ministr: . . . . . Julian Révay

Spolu s nařízením byli všecky politické strany v Česko-Slovenské straný rozpuštěny a utvořen podle 2 strany:

1. Strana Národní jednoty a strana práce.

Při tom se konali různé sbírky ve prospěch našich odkyjch lidí, kteří byli nuceni ze zabraného území se do vnitrozemí vystěhovati

Sbírky obnášely v naší obci sebrané pro uprchlíky:

Pak druhá sbírka pro Národní jednotu: národní pomoci 394 K 50 h obdr.

Také slušší zaznamenati, že v roce 1938 zemřeli v naší obci náhlou smrtí anebo po krátké nemoci:

Jan Koštál rolník v Trnávce č.p. 50 dne 17. února 1938. v stáří 48. let.

" Josef Fořt domkář a želez. zřízenec č.p. 74 dne 25 března 1938 " 59. "

Ladislav Valenta rolník v Trnávce č.p. 59 dne 4 května 1938 " 47 "

Všickni byli řádnými členy různých spolků hospodářských, v obci Trnávce a těšili se dobré pověsti. Budiž jim za to vždy čestná vzpomínka.

Také ten rok a sice 24. dubna 1938 zemřel p. František Udržal bývalý ministr a poslanec za náš volební okres Pardubický a.t.d. v prožském sanatoriu. Pohřeb vykonán dne 28. dubna do jeho rodné obce v Dolní Rovné.

Poslancem býval ještě za stár Rakouska, a po převratě nepřetržitě zastoupen v naší republice do které se tuze zasloužil. Čest jeho památce

Dějinný týden roku 1939.

Dne 12. března. Nová slovenská vláda Karla Sidora, jmenovaná presidentem republiky dr. Emilem Háchou podle návrhu předsednictva slovenského sněmu, se ujala úřadu. V Brně a v Jihlavě, jakož i v některých jiných městech byli de„ manstrace.

Dne 13. března. Monsgr. dr. Tiso byl pozván na návštěvu k Vůdci a říšskému kancléři Adolfu Hitlerovi do Berlína. Na žádost dr. Tiso a předsedy slovenské vlády K. Sidora svolal president republiky slovenský sněm na úterý. V Praze, zasedala ministerská rada.

Úterý 14. března. Pp. Tiso se vrátil do Bratislavy, načež započala tajná, pak veřejná schůze slovenského sněmu, na níž byla vyhlášena samostatnost Slovenska: Tpresident republiky dr. Emil Hácha spolu s ministrem zahra„ničních věcí dr. Chvalkovským se odebrali k Vůdci a říšskému kancléři Adol„fovi Hitlerovi do Berlína.

Dne 15. března. Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler přijal pod ochra„nu Německé říše Čechy a Moravu. Listiny o tom podepsali v časných ranních hodinách Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler s říšským ministrem zahraničních věcí Joachymem v. Ribbentropem a presi„dent dr. Emil Hácha s ministrem zahraničních věcí dr. Chvalkovským. Říšské vojsko obsadilo Čechy a Moravu. Vůdce a říšský kancléř Adolf Hit„ler přijel do Prahy.

Dne 16. března. Říšský ministr zahraničních věcí oznámil veřejnosti roz„hodnutí Vůdce a říšského kancléře Adolfa Hitlera, jimiž se zřizuje Pro„tektorát Čechy a Morava. Státní president dr. Emil Hácha pronesl rozhlasem projev k českému národu.

Dne 17. března. Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler navštívil Olomouc a Brno. Pražská vláda konala první schůzi po zřízení Protektorátu, za předsednictví předsedy Rudolfa Berana.

Dne 18. března.

Protektorem Čech a Moravy byl jmenován Konstantin šlechtic Neurath bývalý říšský ministr zahraničních věcí, státním tajemníkem byl jmenován Karel Hermann Frank a ministerským ředitelem Kurt šlechtic Burkersdorff.

Další přehled politických událostí, na stránce 4. knihy č. 45.

Václav Svoboda
starosta

Antonín Fleyr

Václav Říža
Hanuš Václav
Homolka František
Prášil Josef

Mrkvička Jaroslav
Václav Špaček
Jaroslav Vančura
Matička Jan
Říha Jaroslav
Kříž Jan
Jachánek Jan.

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okres Přelouč.

Protektorát Velkoněmecké říše nad územím Čech a Moravy.

Úředně se oznamuje:

Vůdce podepsal dnes na Hradě pražském tento výnos o Protektorátu Čechy a Morava:

Po tisíc let náležely k životnímu prostoru německého národa česko-moravské země. Násilí a nerozum vytrhli je svévolně z jejich starého historického okolí a posléze jejich zapojením do umělého útvaru Česko-Slovenska vytvořili ohnisko stálého neklidu. Od roku k roku zvětšovalo se nebezpečí, že z tohoto prostoru – jako již jednou v minulosti – vyjde nové, nesmírné ohrožení evropského míru. Neboť česko-slovenskému státu a jeho držitelům moci se nepodařilo organisovati rozumně soužití národních skupin, v němž svornosti spojených, a tím probuditi a zachovati zájem všech účastněných a udržení jejich společného státu. Prokázal však tím svou vnitřní neschopnost k života a propadl proto nyní také skutečnému rozkladu.

Německá říše však nemůže v těchto pro její vlastní klid a bezpečnost stejně jako pro obecné blaho a obecný mír tak rozhodně důležitých oblastech trpěti žádné trvalé poruchy. Dělo by nebo pozdější musilo by nésti nejtěžší důsledky jako mocnost, dějinami a zeměpisnou polohou nejsilněji interesovaná a spolupostižená. Odpovídá tudíž příkazu sebezachovy, jestliže německá říše jest rozhodnuta zasáhnouti rozhodně k zajištění základu rozumného středoevropského řádu a vydati nařízení, která z toho vyplývají. Neboť dokázala už ve své tisícileté dějinné minulosti, že díky jak velikosti tak i vlastnostem německého národa jedině jest povolána řešiti tyto úkoly.

Naplněn vážným přáním sloužiti opravdovým zájmům národů, obývajících v tomto životním prostoru, zajistiti národní svébytnost německého a českého

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okres Přelouč.

národa, prospěti míru a sociálnímu blahu všech, naříkají Tudíž jmé-
nem Německé říše jako základnu pro budoucí soužití obyvatelů těchto
oblastí toto:

Článek 1.

1) Části bývalé Česko-Slovenské republiky, obsazené v březnu 1939 německý-
mi oddíly, náleží napříště k území Velkoněmecké říše a vstupují jako
„Protektorát Čechy a Morava" pod její ochranu.
2) Pokud obrana Říše to vyžaduje, učiní Vůdce a říšský kancléř pro jedno-
tlivé části tohoto území úpravu od toho odchylnou.

Článek 2.

1) Obyvatelé protektorátu, kteří jsou příslušníky německého národa, stávají
se německými státními příslušníky a podle ustanovení zákona z 15.
září 1935. (Říšského zákona I. str. 1146) o říšských občanech, říšskými občany.
Pro ně platí Tudíž také ustanovení na ochranu německé krve a ně-
mecké cti. Podléhají německé soudní pravomoci.

Článek 3.

1) Protektorát Čechy a Morava jest autonomní a spravuje se sám
2) Vykonává svoje výsostná práva, náležející mu v rámci Protektorátu
ve shodě s politickými, vojenskými a hospodářskými potřebami Říše.
3) Tato výsostná práva jsou zastávána vlastními orgány a vlastními
úřady s vlastními úředníky.

Článek 5.

1) Jako zástupce říšských zájmů jmenuje Vůdce a říšský kancléř říšské-
ho protektora v Čechách a na Moravě. Jeho úřední sídlo je Praha.
2) Říšský protektor, jako zástupce Vůdce a říšského kancléře a jako
zmocněnec říšské vlády, má úkol pečovati, aby bylo dbáno politických
směrnic Vůdce a říšského kancléře.
3) Členové vlády Protektorátu jsou jmenováni říšským protektorem. Jmeno-
vení může býti odvoláno.
4) Říšský protektor je oprávněn dáti se informovati o všech opatřeních
vlády Protektorátu a uděliti jí rady. Může podati námitky proti opa-
třením, která by byla sto poškoditi Říši a je-li nebezpečí v prodlení,
vydati nařízení, nutná ve společném zájmu.
5) Od vyhlášení zákonů, nařízení a jiných právních předpisů, jakož

i od výkonu správních opatření a pravoplatných soudních rozsudků jest upustiti, podá-li říšský protektor námitky.

Článek 4.

Hlava autonomní správy Protektorátu Čechy a Morava požívá ochrany a čestných práv hlavy státu. Hlava protektorátu potřebuje pro výkon svého úřadu důvěry Vůdce a říšského kancléře.

Článek 6.

1.) Zahraniční péči Protektorátu, obzvláště ochranu jeho státních příslušníků v cizině, zastává Říše. Říše povede zahraniční péči tak, jak to odpovídá společným zájmům.
2.) Protektorát obdrží zástupce a říšské vlády s úředním označením „Vyslanec."

Článek 7.

1.) Říše poskytuje Protektorátu vojenskou ochranu.
2) Vykonávajíc tuto ochranu, udržuje Říše v Protektorátu posádky a vojenská zařízení.
3) Pro udržení vnitřní bezpečnosti a pořádku může Protektorát přidati vlastní sbory. Organisaci, početní sílu a výzbroj určí říšská vláda.

Článek 8.

1.) Říše vykonává bezprostřední dohled na dopravnictví, správy na pošty a telekomunikace.

Článek 9.

1) Protektorát náleží celnímu území Německé říše a podléhá jeho celní výsosti.

Článek 10.

1) Zákonitým platidlem je podle říšské marky až na další koruna.
2) Poměr obou měn navzájem, určí říšská vláda.

Článek 11.

1.) Říše může vydávati právní předpisy s platnosti pro Protektorát, pokud toho vyžaduje společný zájem.
2) Pokud je dána společná potřeba, může říše převzíti do vlastní správy správní obory a zařídíti potřebné pro ně vlastní říšské úřady.
3.) Říšská vláda může učiniti opatření, potřebná k udržení bezpečnosti a pořádku.

Článek 12.

1.) Právo, platné ke době v Čechách a na Moravě, působí v účinnosti, pokud neodporuje snyslu převzetí ochrany Německou říší.

Článek 13.

1) Říšský ministr vnitra vydá v dohodě se zúčastněnými říšskými ministry právní a správní předpisy, potřebné k provedení a doplnění tohoto výnosu.

V Praze, 16. března 1939.

Vůdce a říšský kancléř
Adolf Hitler v. r.

Říšský ministr vnitra dr. Frick v. r.
Říšský ministr zahraničí von Ribbentrop v. r.
Říšský ministr a přednosta říšské kanceláře dr. Lammers v. r.

R. 1939

V neděli dne 19 března velká vojenská přehlídka v den německé branné moci na Václavském náměstí v Praze.

V pondělí dne 20 března.

Primátor hlavního města Prahy dr. O. Klapka vydal oběžník ohledně používání německé řeči ve styku úředním s hlavním městě Prahou.

V úterý 21. března.

Státní president dr. Emil Hácha rozpustil poslaneckou sněmovnu a senát Národního shromáždění a jmenoval 50. členný výbor Národního souručenství.

Středa, 22. března.

Vrchní velitel říšské armády von Brauchitsch vydal vyhlášku o říšském trestním právu na území Protektorátu. (Bílobrá) 44.

Čtvrtek, 23 března.

V Berlíně podepsána ochranná smlouva německo-slovenská.

V sobota dne 25 března.

Členové výboru Národního souručenství vykonali slib do rukou předsedy Adolfa Hrubého.

Neděle, 26 března.

V Praze provedena pravoměrná jízda.

Generál Blaskowitz navštívil na staroměstské radnici v Praze hrob Neznámého vojína.

Přehled politických událostí.

29 září a 3. listopadu 1938 jsou důležité mezníky ve vývoji česko-slovenského státu. Historik po časovém odstupu nestranně posoudí události těchto dní, jenž patří k nejsmutnějším okamžikům naší poválečnosti.

Dne 29 září zástupci čtyř evropských velmocí - Vel. Britanie, Německa, Francie a Italie - na konferenci v Mnichově rozhodli, aby republika Československá odstoupila pohraniční kraje obývané Němci německé říši. V následujících dnech německé vojsko obsadilo k odstoupení určené území a mezinárodní konference v Berlíně, provádějící mnichovskou dohodu, 20. listopadu stanovila konečné hranice mezi Česko-Slovenskem a Německem.

Zahraniční krise Republiky využilo také Maďarsko a Polsko, a hned po mnichovské dohodě vystoupili s územními požadavky. Polská vláda ohlásila nároky na Těšínsko a Maďaři žádali postoupení maďarského území, hlavně Žitného ostrova a celého jižního území.

Československá vláda, opuštěná všemi spojenci, nemohla se pustit do šílenou válku téměř se všemi svými sousedy a proto se podrobila, aby nevydala stát a národ největším škodám.

O nárocích Maďarska rozhodlo Německo a Italie na konferenci ve Vídni 3. listopadu 1938. Toto rozhodnutí velmoci bylo pro nás stejně bolestné, jako mnichovská dohoda, neboť byly jsme nuceny Maďarsku postoupiti území nejen většinou maďarská, nýbrž kraje a města, v nichž měli převahu Slováci a Rusíni.

S Polskem dohodla se naše vláda přímo bez cizího prostředníka, přijavši prostě ultimativní požadavky polské vlády (Postoupená část Těšínska, území u Čadce, na Javořině a ve Vys. Tatrách.)

V souvislosti se změnou hranic došlo také k velkým změnám ve vnitřní struktuře státu.

Demokratické zřízení zůstalo sice zachováno, ale ze státu jednotného se stal stát federativní, spolkový, složený ze tří autonomních částí: Čech s Moravou, Slovenska a Podkarpatské Rusi. Tato změna je patrná i v pozměněném názvu státu, už neexistuje Československo, nýbrž Česko-Slovensko. Také Slovensko a Podkarpatská Rus změnili své názvy na Slovenskou krajinu a Karpatskou Ukrajinu.

Čele státu stojí volený president a státní forma je republika parlamentní. President jmenuje ústřední vládu, její součástkou jsou členové vlády slovenské

ské a podkarpatoruské. Vláda tato musí mít za sebou důvěry většiny členů sněmu slovenského, nikoliv však většiny členů podkarpatskoruské. (Vláda) Pro celý stát je dále společné národní shromáždění a společný stálý výbor; právomoc těchto orgánů se vztahuje na věci společné. Jsou to zvláště: ústavní listina, národní obrana, státní občanství, cla, doprava pošty, telegrafy, společné státní podniky a pod. Ve věcech, které nejsou jmenovitě prohlášeny za společné, zákonodárná moc přísluší sněmu slovenskému, resp. sněmu podkarpatoruskému. Sněmy tyto dají také svým zemím ústavu v rámci ústavy republiky.

Vládní a výkonná moc na Slovensku a Karpatské Ukrajině přísluší zemské vládě slovenské a zemské vládě karpatoukrajinské, které na návrh předsednictva příslušného sněmu jmenuje prezident republiky. Vláda zemská je odpovědná zemskému sněmu a její právomoc se vztahuje nejen na věci, které jsou prohlášeny za společné, nýbrž i na věci, které po stránce zákonodárné spadají o právomoc Národ. shromáždění.

Na Slovensku je úředním a vyučovacím jazykem řeč slovenská, na Karpato-Ukrajině - ukrajinská.

Na úhradu výdajů společných věcí, čítaje v to i státní dluh, je určen díl, monopolu a společných státních podniků a výnos nepřímých daní, které určí Národní shromáždění zákonem.

Proti této správní decentralisaci byly politické poměry jinak podstatně zjednodušený. Politické strany byly rozpuštěny a místo nich se utvořily v zemi české strany dvě: strana Národní jednoty a Národní práce, složená z bývalých příslušníků strany soc. demokrat., strany komunistické a částečně z národních socialistů. Na Slovensku byla založena podle německého vzoru jedna všeobecná strana, opírající se o Hlinkovu gardu? Poměry na Karp. Ukrajině nejsou dosud vyjasněny.

Ve vývoji našeho státu se podstatně uplatňovali poměry přírodní. Čechy byly kotlinou obklíčenou ze všech stran pohořími, jež tvořila přirozené hranice, které po tisíciletí dovedli odolávati mocnému náporu západního souseda. Šumava, Český les, Krušnohoří a Sudety byly přirozenými strážci českých kmenů, žijících v povodí Labe a Vltavy. Silně denudovaná Českomoravská vysočina se stala zemskou hranicí proti Moravě.

Jsouc snadno přístupná se strany české i moravské, nepřekážela stykům Moravanů z Čechy a tak obě země tvořili od nejstarších dob jediný kulturní celek. Do tohoto svazku patřilo do počátku XI. stol. také Slovensko. Úrodné Podunají a otevřené hranice jižní Slovenska lákaly vybojné Maďary, a tak již kolem roku 1029 se Slovensko stalo jejich kořistí, aby od té doby až do roku 1918 jeho osud byl spojen s historií Maďarska. Nicméně ani české země si nedovedli trvale uchovati samostatnost. Habsburgská dynastie, která se o XVI. století trvale dostala na český trůn, postupně omezovala svobodu českého národa, až konečně o Rakousko-Uherska historická práva zemí koruny české úplně zanikla.

Teprve světová válka přinesla osvobození Čechům i Slovákům a vrátila je jejich přirozenému společenství. Dne 28 října 1918 byl v Praze prohlášen samostatný stát Československý a 30 října 1918 prohlásili zástupci Slováků v Turčanském Sv. Martině jednotu obou větví. Usnesení Rusínů amerických i domácích přihlásila se k Č.S.R. také Podkarpatská Rus.

Hranice nového státu byly stanoveny mírem versaillským vůči Německu, mírem saint-germainským vůči Rakousku a mírem trianonským proti Maďarsku. Za státní formu bylo přijato demokratické zřízení typu francouzského.

Příznivé podmínky hospodářské i kulturní umožnili rychle překonati poválečné nesnáze a včleniti mladou republiku mezi nejvyspělejší evropské státy. Velkou překážkou pro další vývoj se staly pouze otázky národnostní. Po stránce národní nebyly jsme bohužel státem jednotným, neboť Němci tvořili 23.4% podle sčítání z roku 1923 / všeho obyvatelstva a Maďaři 5.6%. Kromě toho Slováci se pokládali za samostatný národ a v důsledku toho se dožadova-li autonomie.

Německé obyvatelstvo sídlilo ponejvíce v pohraničních oblastech Čech a země Moravskoslezské; byly to většinou potomci německých kolonistů přistěhovalých k nám ve století XIII - XIV.

Myšlenka Velkého Německa, jak o její uskutečnění usiluje strana národně socialistická v čele s Vůdcem Adolfem Hitlerem, obrátila pozornost německé vlády také k našemu státu. Nemálo k tomu přispěla významná zeměpisná poloha Československa vůči Německu.

V konfliktu, který se z toho vyvinul mezi naší vládou a německou menšinou, byli požadavky našich Němců neustále stupňovány až konečně německé kraje měli býti podle práva sebeurčení připojeny k Německu. Kancléř Hitler

hrozbou války dosáhl u našich přátel a spojenců - Francie, Anglie - úplné povolnosti, tak že mnichovská konference znamenala naprosté vítězství Německa. Při tom se ukázalo, že podle otázky národnostní rozhodovaly zájmy strategické a hospodářské. Poukazovala na to již okolnost, že při stanovení hranic se nepřihlíželo ke skutečnému národnostnímu rozvrstvení, nýbrž základem bylo sčítání z roku 1910 podle obcovacího jazyka. Tím se stalo, že byly k Německu připojeny kraje a města většinou česká /92% i více, že hranice byly vedeny přes hlavní i vedlejší komunikační spoje, a to nejen železniční, nýbrž i silniční. Zabráním Čes. Velenic byl znemožněn styk tratí Praha - Cmunt a Plzeň - Cmunt, Zabráním Břeclavi přerušeno spojení Praha Bratislava a zabráním českého Šumperku a Kopřivnice přetáhla mezinárodní trasa Berlín či Varšava - Bohumín - Vídeň.

Celkem se dostalo do německé moci 738.502 Čechů a Slováků.

Poněvadž také vídeňská konference rozhodovala podle sčítání z roku 1910, setkáváme se s těmi nepříznivými důsledky i také na Slovensku a Karpatské Ukrajině. Těžkou ranou pro Slovensko je zvláště ztráta Košic, jelikož ztraceno velké středisko obchodní a komunikační. Železnice, vedoucí od Košic na východ přes Slov. Nové Město, Čop, Berehovo až přes Pelsuč do rumunské stanice Halmeu, připadla Maďarsku a tím Karpatská Ukrajina ztratila spojení se Slovenskem a zemími západními.

Ztrátou přirozených hranic vůči Německu, zúžením podobného tvaru státního území, zvláště při hranicích česko-moravských, a konečně přerušením důležitých železničních tratí se stala republika strategicky skoro nehájitelná. Podobně Československo bude odkázáno v zahraniční politice i v zahraničním obchodě hlavně na přízeň německou.

Stav armády byl podstatně snížen a za stálost hranic se zaručují Anglie, Francie, Německo a Italie.

Rozchod strany Národní jednoty a Národní strany práce.

Provolání strany Národní práce a Národní jednoty praví m. j.: Poslušna rozhodnutí našeho státního presidenta a politické hlavy národa dr. Emila Háchy rozhodly se obě Národní jednoty skončiti svou činnost a včleniti se se vším svým stoupenci do Národního souručenství.

Provolání výboru Národního souručenství ze dne 2. dubna 1939.

Čechové, zanechte všech stranických bojů.

Vedoucí výboru Národního souručenství Adolf Hrubý přečetl v neděli v rozhlase toto provolání Výboru k českému národu:

Čechové!

Rolníci, dělníci na polích i v továrnách, úředníci a zaměstnanci, řemeslníci, všichni představitelé svobodných povolání, učitelé a kněží, všichni dobří Češi, voláme vás do boje za svornost v národě, voláme vás ke sjednocení všech národních sil v jeden mohutný proud k zajištění trvání a svébytnosti národa.

Národ český, který vstoupil do dějin současně s předními evropskými národy a s ními či vedle nich vytvářel svůj národní i státní život, maje za své dějinné poslání zprostředkovati mezi světem germánským a světem slovanským, klidně se dívá do budoucnosti a věří pevně ve svou čest a slávu.

Soustředění v Národním souručenství vybudujeme svůj národní život podle tradice Svatováclavské, podle evangelia, hlásaného sv. Cyrilem a Metodějem, a podle odkazu velkých postav našich dějin.

Svůj národní život vybudujeme na třech základních pilířích: Národní spolupospolitosti, sociální spravedlnosti ve stavovském řádě, mravnosti a výchově v duchu národním a křesťanském.

Vymýtíme ze svého života cizí živly. Zvýšením životní úrovně budeme podporovati rodinu a postaráme se o duševní i tělesnou zdatnost mládeže i dospělých.

Pracovní povinnosti a píli zabezpečíme své národní jmění. Zachováme českou půdu Čechům. Sblížíme venkov s městem. Rozmnožíme pracovní příležitost a zvýšíme spravedlivě rozdělený národní důchod. Mírou a spoluprací všech prostředků najdou záštitu slabí a nešťastní. Účelnou organisací předvídavé péče léčebné posílíme národní zdraví. Zabezpečíme všem léčení v nemoci a odpočinek po vykonané životní práci.

Zachováme zdravý poměr mezi malým, středním a velkým podnikem. Stavovský řád, soukromé vlastnictví a soukromá podnikavost přivedou celek ke spořádanému cíli v plném porozumění dělníků s podnikateli, rolníků se živnostníky, obchodníky a průmyslem.

Všechny druhy podnikání budou si postaveny na roveň a daňové zatížení bude spravedlivé.

Správa veřejných věcí a velikého podnikání bude svěřena schopným a osobně odpovědným.

Výchova bude národní a křesťanská. Budou podporovány národní věda a umění, které jsou výrazem ducha našeho lidu a naší tradice.

Zabráníme přísným výběrem pro vyšší vzdělání tvoření vzdělaného proletariátu, aniž by vysokoškolské vzdělání bylo znemožněno i pracujícím.

Výchova lidu mimo školy knihou a kulturními spolky bude sjednocená a umožněna v každé osadě.

Národní souručenství poskytne českému národu potřebný klid od politických třenic, aby se svorně soustředil k rozkvětu národní osobitosti, a rameniti všemi prostředky podvodnou činnost rozkolníků.

Čechové, zanechte všech stranických bojů, zanechte všeho, co nás rozdělovalo.

V jednotě a svornosti národa je jeho budoucnost.

Svou prací vybudujeme blahobyt pro všechny vrstvy národa a tento blahobyt rozdělíme spravedlivě.

V dnešních dějinných dobách musíme se varovati štěpení sil národa. Zavrhujeme chytráctví a podvodů. Majetkově silný musí si uvědomiti svoje povinnosti vůči sociálně slabým. Vše, co podkopává národní sílu, bude odstraněno. Povedeme neúprosný boj proti líbivosti a nedbalosti, ať kdekoliv. Bratři a sestry, postavte se všichni do předních řad bojovníků za budoucnost národa a jeho původní právo!

Národní souručenství se svým vůdcem dr. Emilem Háchou vás volá do práce! Vlasti zdar.

Výbor Národního souručenství.

Dnem 14. května 1939 nastaly přihlášky do Národního souručenství dospělých mužů v počtu

Pak nastaly přihlášky mladých mužů v počtu

Dnem 21. května 1939 byl v obci tak zvaný den smíření všech sporných stran, kteří se měly před obecním zastupitelstvím veřejně a přátelský smířiti. Což je poznamenáno v obecní zápisní knize.

Dnem 5. června 1939 nařízen den čistoty. Odstranění všech různých hromad země, kamení, dříví, hnoje a jiných věcí a prázdná místa vys. sázeti stromy.

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Přelouč

Říšský kancléř a Vůdce národa Adolf Hitler o mezinárodní situaci.

Velký projev po vypuštění bitevní lodi „Tirpitz" ve Wilhelmshavenu dne 1. dubna 1939.

Letošní sjezd nár.-socialistické strany bude mírový.

Spuštění nové bitevní lodi německého námořnictva „J" a jejího křtu na jméno slavného německého velkoadmirála Tirpitze se také zúčastnil říšský kancléř a Vůdce Adolf Hitler. Při této příležitosti pronesl říšský kancléř důležitou politickou řeč, která již nyní vzbudila světovou pozornost.

Ve svém velkém projevu vzpomněl říšský kancléř poválečného Německa, pra-covitého, usilujícího pouze blahobyt svého obyvatelstva a snažícího se o zacho-vání míru. Fakt z aktů dějin nyní vyplývají, provozovala již tehdy Anglie obklí-čovací politiku a to plánovitě. Z četných publikací vyplývá, že v Anglii byl zastáván názor, že je třeba Německo vojensky srazit, neboť jen jeho zničení zaručí každému britskému občanu vyšší rozměr životních statků. Za-jisté, Německo se tehdy dopustilo chyb. Jeho největší chybou bylo, že se dívalo na to obklíčování a včas se nebránilo proti tomuto obklíčení. Důsledkem potom byla světová válka. Neporaženo a nepřemoženo zachovalo se Německo na souši, na moři a ve vzduchu. A předce prohrálo Německo válku. Je známa moc, která tehdy zvítězila nad Německem. Byla to moc lži, jed propagandy, která se nezalekla žádného zkreslování a žádné nepravdy, a proti níž bylo Německo úplně bezbranné, protože nebylo připraveno. Když bylo vyhlášeno 14. Wilso-nových bodů, viděli mnozí němečtí soukmenovci, především však tehdejší „vedoucí mužové", v těchto 14 bodech nejen možnost pro zakončení světové války, nýbrž také pro konečné usmíření všech národů této země. Ně-mecko věřilo těmto ujišťováním. V důvěře v tato prohlášení složilo své zbraně a pak započalo porušování slova, jakého ještě nikdy neviděli svě-tové dějiny. Fakticky národ složil zbraně, ihned počala doba vyděračství a potlačování, plenění a zotročování. Již ani slova o rovných právech, nýbrž práva na na straně jedné a křivda a bezpráví na straně druhé. Společnost národů nestala se instrumentem spravedlivého dorozumění, nýbrž pučitelem nejsprostšího dik-tátu jaký kdy lidé mohli vymyslet. A na to prohlásil říšský kancléř: „A já jsem tehdy, jako neznámý voják světové války, zaujal své postavení". Byl to pro-gram stručný a jednoduchý a zněl takto: Odstranit vnitřní nepřátele národa, zakončit roztříštění Německa, soustředit celou národní sílu našeho lidu v nové poroučenství a rozetřít mírovou smlouvu, tak nebo onak. A dnes

je Německá říše bohudíky tak silná, že může vzíti práva svých občanů na svou ochranu. Říšský kancléř nato ukazuje, kterak v Anglii právě dělí národy na ctnostné a nectnostné čehož se nemůže vlastně odvážit žádný pozemský tvor. Po celých šest set let si počínala Anglie jako národ nectnostný, aby nyní se stáří mluvila o ctnosti. A tak se mohlo stát, že o té britské nectnosté době si podrobila 460 milionů lidí na 1. čtv. km. Požadujeli dnes britský státník, aby o každém problému, který je uprostřed německých životních zájmů, bylo co nejdříve jednáno s Anglií, pak by se Německo právem stejně dobře mohlo požadovat, aby o každém problému britském bylo jednáno s Německem. Dnešní německý národ, dnešní Německá říše není ochotna vzdát se svých životních zájmů, a není také ochotná nečinně přihlížet ke vzrůstající nebezpečí. Očekávají-li dřívější spojenci od dnešního Německa, že trpělivě bude snášet habsburské státy, jejichž jediným úkolem jest aby byly nasazeny proti Německu, pak zaměňují dnešní Německo s Německem předválečným. Kdo již prohlašuje ochotu tahat pro tyto velmoci kaštany z ohně, musí pak býti připraven na to, že si při tom spálí prsty. A říšský kancléř pokračoval: „Nemáme opravdu žádné nenávisti k českému národu, po léta jsme žili spolu. To nevědí angličtí státníci, nemají ani tušení, že Hradčany nepostavili Angličané, nýbrž Němci, a že chrám sv. Víta rovněž nebyl vybudován Angličany, nýbrž pukama německými. Ani Francouzi tam nepůsobili, nevědí, že již v době, kdy Anglie byla ještě velmi malá, bylo na tamto hradě holdováno německému císaři, že již tisíc let přede mnou stál tam první německý král a přijímal hold tohoto národa. To Angličané nevědí, to oni vědětí nemohou a vědět nepotřebují. Postačí, že to víme my, a že je tomu tak, a že již po tisíc let toto území je v životním prostoru německého lidu. Přesto však bychom nebyli měli nic proti nezávislému českému státu, kdyby za prvé nepotlačoval Němce a kdyby za druhé nebyl měl býti instrumentem nastávajícího útoku proti Německu. Píše-li však bývalý francouzský ministr letectví v jednom časopise, že úkolem tohoto státu je na podkladě jeho zpřístupňující polohy zasáhnout za války průmysl německý leteckými útoky přímo do srdce, pak se ovšem pochopí, že to není pro nás bez zájmu a že musíme z toho vyvodit určité důsledky.

Bylo na Anglii a Francii hájit tuto leteckou základnu. Na nás bylo rozhodně zabránit, aby takový útok se nemohl uskutečnit. Věřil jsem, že je toho možno dosáhnout přirozenou a jednoduchou cestou. Teprve, když jsem viděl, že každý takový pokus je určen ke ztroskotání a že živly Německu nepřátelské by opět nabyly převahy, a když jsem dále viděl, že tento stát již dávno ztratil svou životní schopnost, že již byl rozvrácen, tu jsem opět prosadil staré německé právo a opět spojil, co dějinami a zeměpisnou polohou a podle všech pravidel rozumu spojeno býti musilo. Nikoliv, aby byl potlačován český národ! Bude mít více svobody, než potlačované národy cizostných států. Jsem přesvědčen, že jsem tím prokázal míru velkou službu, neboť jsem se postaral, aby instrument, který určen ve válce účinně působit proti Německu, v čas pozbyl ceny."

Již před třemi týdny se říšský kancléř rozhodl dáti příštímu sjezdu strany název „Mírový sjezd strany." Německá říše přičte, že nepomyslí na válku s předpokladem, že jiné národy nechají Německo na pokoji, není ochotna trvale přijímat zastrašování, anebo obkličovací politiku. Německo uzavřelo s Anglií lodní smlouvu, že vřelé přání, že Německo nikdy nechce táhnout do války proti Anglii. Toto přání musí však býti vzájemné. Jestliže v Anglii již nexistuje toto přání, že Německo nikdy nechce táhnouti do války proti Anglii, pak je tím odstraněn praktický předpoklad pro tuto smlouvu. Osa Berlín-Řím je nejpřirozenějším politickým instrumentem. Brzy se ukáže, že společenství světových názorů mezi fašistickou Itálií a nacionálně-socialistickým Německem je docela jiné, nežli společenství demokratické Velké Británie a bolševického Ruska Stalinova. Německý lidový stát chce žíti s každým jiným státem v míru a přátelství. Nedá se však už nikdy žádným státem srazit k zemi. Teprve pak, ovšem až bude odstraněna židovská kouba, která rozkládá národy, bude možno pomýšlet na to, aby byla původena spolupráce národů, vybudována na trvalém dorozumění. Dnes je nutno spoléhat na svou vlastní sílu. Především Německo dalo svým soukmenovcům největší štěstí, jaké pro ně mohlo být: návrat do naší velké Německé říše. A za druhé: Dali jsme střední Evropě velké štěstí, to je mír, který bude chráněn německou mocí. A tuto moc nezlomí již žádné násilí světa. „To je náš slib."

Říšský kancléř a Vůdce Adolf Hitler zakončil svůj veliký projev výzvou, aby německý národ nebyl už nikdy rozervám a pak už nikdo na světě nebude moci Německo ohrožovat.

Výzva Presidentova Dr. Emila Háchy 2. dubna 1939.

Nevíme a pravdu, jak zdůrazniti úpěnlivá slova nedělního rozhlasového projevu státního presidenta Dr. Emila Háchy, aby jim porozuměl kažďy příslušník našeho národa a aby jím nejen porozuměl, nýbrž především se podle nich řídil. Nevíme jak podtrhnouti výmluvnost presidentovy výzvy k národní jednotě a svornosti a jak zdůrazniti jeho odsouzení všech samovolných akcí, které by vedli národ k záhubě a které by byly tudíž vražedným plačinem na národě samém a tím i na jejich osnovatelích. Byla to řeč k svědomí všech českých lidí a jejím smyslem bylo upozorniti na jedinou a nejvyšší naši povinnost, kterou máme všichni dohromady a každy z nás jednotlivě v této vážné době. Je to povinnost držeti při sobě a nedopustiti ani nejmenšího výkyvu, který by měl jakkoli blízko k mravnímu rozkladu společnosti a tím i národa. Jedě už snad býti u nás jen jedina společnost a tou je národ sám, vedený státním presidentem a jeho spolupracovníky, seskupenými ve výboru Národního souručenství.

President dr. Emil Hácha ve svém nedělním projevu prohlásil, že vytvořenou národní pospolitosti na základě Národního souručenství považuje za svůj životní úkol, neboť jen ve splnění tohoto úkolu možno viděti záruku, že národ nezahyne, že naopak obnoví své tvůrčí síly a že pevně pokročí v kulturním společenství národů. Celý národ by měl býti vděčen státnímu presidentu za vyřčení úkolu tak vzneseného a v našich dnech tak nutného. Ale polsky vděk by pro tuto chvíli nestačil. Celý národ by se měl svému vůdci a presidentovi zavázati, že jeho úkol přebírá také na sebe a že úkol ten uskuteční do posledního bodu. Není v tom jistě nic nesplnitelného. Ostatně věříme, že národ jako celek už se jednotil mnohdy po podzimních údolastech, a že tomuto sjednocení je třeba dáti jen výraz pevnou organisací a spolehlivým vedením, jemuž by mohl národ svěřiti svou důvěru. A protože spolehlivé vedení národa je dnes dáno osobnosti státního presidenta dr. Háchy, není ani v tomto směru překážek pro uskutečnění úkolu, všem nám životního. Nenili tedy pochybnosti o národu, jehož zdravé jádro se od loňského roku prokázalo už několikrát, musíme všemi silami, které máme, přičiniti se o to, aby ani jediný jednotlivec a ani jedinká skupinka se nespronevěřila celkové národní povinnosti a nepostavila se mimo národní pospolitost z pouhé tvrdohlavosti, osobní ješitnosti nebo uraženosti. S takovým výstřelkům musí býti zabráněno stůj co stůj, neboť nelze připustiti, aby za chyby jednotlivců pykal celý národ.

A na takovéto chyby myslil nepochybně president dr. Hácha, když v neděli ve svém rozhlasovém projevu slovy nejvýš varovnými mluvil o tom, že štěpení národa ve strany a skupiny vedlo by dnes nutně k nitřním bojům, které by nám nemohly přinésti nic jiného, než těžké a neodvratné škody a na konec záhubu národa. A na takové chyby myslil když mluvil o neodpustitelném hříchu, kterého by se dopouštěl každý, kdokoli by se dal zlákat nadějí, že nadešla jeho chvíle k osobnímu kořistění, třebas jen v oblasti politické moci. Právem nazval státní president dr. Hácha takové chyby vražedným zločinem na národu.

Varovná slova presidentova byla mužná, otevřená a jasná. To jich následovala výzva k jednotě a víra, že význam národní jednoty bude pochopen a uskutečněn. Spoléhám na váš rozum a na vaše srdce, prohlásil president dr. Hácha o závěru svého projevu. A skutečně zdravého rozumu a hojivého srdce je nám dnes třeba především, abychom se dostali k sobě blíž a vytvořili ze sebe to, co tvoří z pouhého počtu stejně mluvících lidí národ, vědomý svých možností a cílů. Spoléhám při tom může říkat, že naším cílem je zachování národního bytí a rozum radí, že národní bytí zachováme si především pevným semknutím v jediný celek, v němž všechna srdce budou tlouci týmž tepem a planouti touží láskou. Vzorem nám při tom může býti veliký příklad německý, při němž jak bylo z projevu presidenta dr. Háchy připomenuto, se nejlépe ukázalo, jakých činů je schopno vnitřní sjednocení národa, ovládané jedinou a jednotnou národní vůlí!

Na presidentovu výzvu navázalo ihned programové prohlášení výboru Národního souručenství, které přečetl vedoucí výboru Adolf Hrubý. K němu státní president dr. Hácha vyzýval, to prohlášení prakticky už naznačovalo. Naznačilo cesty, které mají vésti k uskutečnění národní pospolitosti na zdravém základě hospodářském a sociálním, tedy na základě trvalých pojistek člověka k člověku, stavu jednoho ke stavům ostatním a jednotlivců k národnímu celku. Na nikoho v této národní pospolitosti nesmí býti a nebude zapomenuto, všechno musí býti zapojeno do života, aby celý národ se mohl povznésti k novému svému poslání.

Ať tedy nedělní presidentova výzva nezůstane neoslyšena a ať nezůstane neoslyšeno ani provolání Národního souručenství.

Velká vojenská přehlídka na dnu branné moci v Praze. 19/3 939.

Téměř dvouhodinové defilé na Václavském náměstí za velké účasti obyvatelstva. Mocná vojenská podívaná, které se zúčastnili také oddíly letecké zbraně, ukázala velmi jasně velikost a sílu národ, pod jehož ochranu a záštitu se postavily Čechy a Morava. Pražské obyvatelstvo které se v desetitisícovém počtu dostavilo ke tomuto vojenskému divadlu, mohlo se konečně samo přesvědčit o tom, že německý vojáka, jakožto zbrojnoš národa, jest nejlepším ručitelem za klid a bezpečnost uvnitř i vně. A byla-li vojenská přehlídka provedena právě této neděle, pak dokumentovalo se tím ještě něco jiného: Německá branná moc, která se pasuje jako celý německý národ radostně a obětavě pro velké sociální pomocné dílo pro všechny potřebné ať náležejí již kjakémukoliv stavu, nebude pouze chrániti a nebude pouze záštitou, nýbrž chce také pomáhati zmírniti nouzi.

Když se sudetské území navrátilo do Říše, bylo poskytnuto nekonečně mnoho příkladů velkaryse podpory obyvatelstva říšskou branou mocí, a také pro ony národnostní skupiny, které se nyní v plné důvěře postavily pod její ochránicí ruku, bude vždy, bude-li toho třeba, na místě jako pomocník.

Již časně z rána v neděli 19. března 1939 probouzí se život na Václavském náměstí nejreprezentativnější ulici pražské. Celé hodiny před počátkem přehlídky, určené na 10 hodinu, nastupují již oddíly pražské policie, ve svých černých uniformách, které se ostře odrážejí od šedozelené barvy říšskoněmecké policie.

V brzku táhne se již pak špalír, vytvořený oběma formacemi, po obou stranách jízdní dráhy. Uprostřed nastupují jízdní oddíly. Dosud stojí na ulicích, křižujících Václavský náměstí, dopravní strážnici. Rychlém sledu kmitají se automobily sem a tam, mezi nimi vozidla branné moci stávají se stále četnějšími. V mnoha řadách za sebou stojí diváci nad uzavírajícím kordonem mužstva. Také okna hostinců - pokud jsou v prvém poschodí domů - jsou obsazena, rovněž jako ve vyšších poschodích, která většinou jsou vyzdobena vlajkami. Jasně světlá vlajka s hákovým křížem společně s českými barvami modrou, a bílou a červenou na frontách domů.

V tom již nastupuje národní německá mládež za zpěvu písní. Obraz, který Praha dosud neviděla. Pak přicházejí německé sestry, které zaujímají postavení právě proti místu, kde bude státi velitel přehlídky. A zde na

tamto místě jest také hlučnice obyvatelstva obvzláštně velká. Na jedné straně jízdní dráhy byla zřízená čestná tribuna. Tatažena jest červeně a žlutě, uprostřed německá říšská válečná vlajka, po obou stranách pak vlajky s hákovým křížem a vlajky v českých barvách.

Čím více se blíží desátá hodina, tím větší se stává nával. Stále početněji dostavují se čestní hosté, pozvaní ku přehlídce velitelem Prahy, generálmajorem svobodným pánem Gablenzem. Vg. hodin 30 minut přijíždějí vozy diplomatického sboru. Mezi šedí uniformem mísí se nyní slavnostní černí. Vidíme mezi jinými starosty pražské, senátory a poslance, zástupce české generality a pemského zástupce strany. Krátce před 10 hodinou objevuje se nově jmenovaný státní tajemník u říšského protektora pro Čechy a Moravu K. H. Frank, neunavný spolupracovník Konráda Henleina v boji o osvobození sudetského území.

Úderem 10. hod. přijíždí vrchní velitel armádní skupiny 3. generál pěchoty Blaskowitz, s pány svého štábu. Krátké přivítání, načež gen. Blaskowitz zaujímá místo bezprostředně před čestnou tribunou. Počátek přehlídky nastal.

Velká přehlídka.

Z volna širou se s výše, ovládané mocnými obrysy Národního musea, okolo sochy sv. Václava automobily s generalitou, v čele velící generál 4. armádního sboru, generál pěchoty šl. Schwedler, který podává hlášení vrchnímu veliteli armádní skupiny 3.

Pak stává se divadlo pučným, pochodovou krokem se pozdravě a již pochodují před velitelem první prapory pěchoty. Jsou zdraveny s jásotem, pera letí do vzduchu a německý pozdrav platí vojsku i přídaci, které nyní v ostrém slavnostním kroku, bezvadně vyřízeno a s bezvadným držení těla táhne kolem. Vždy znova a znova hlaholí vítací výkřiky, když jsou kolem nečemy prapory jednotlivých oddílů. Rota za rotou pochoduje kolem. Obraz nejlepšího vojenského držení a vojenské disciplíny, které vyznamenávali vždycky a odjakživa německou branou moc. Když byl pochodoval kolem oddíl cyklistů, zatřibá do průvodu plukovní hudba. Jest vystřídána skupinou pištců a hudebním sborem pluku „Hermann Göring", kteří okamžitě poutají pozornost všech očí svým různým vojenským držením. Zelená a bílá jest barva pluku, praporu mužů pluku, kteří nyní následují. Po autobilech následují pak oddíly protileteckých děl. A nyní obraz, který dosud sotva byl spatřen při přehlídkách německé branné moci: oddíl myslivců-parašutistů v šedozelenom plášti, slehkými kulomety a strojními pistolemi pochoduje kolem. Pak následují pancéřové vozy vyzbrojenými oddílů těžkých strojních pušek s vozy, vyzbrojenými dvojitým kulometem.

Za nimi následují těžká i lehká pěchotní děla.

Fanfáry a vířené bubnů. V bezvadném cvičném pořádku nastupuje sbor trubačů dělostřelectva. Prapor baterií, ražených kaní, jest purpurový s černým železným křížem. Nejdřív lehké dělostřelectvo, pak těžké. Po dělech ražených kaní, následují děla motorisovaná, před nimiž jede ještě jízdní oddíl.

Motory zpívají svou píseň... Pancéřové vozy a motocyklové střelecké oddíly zahajují tuto část přehlídky a poskytují výmluvný důkaz o výzbroji motorisování pro moderní průbojnou armádu. Oddíly protitankových děl pěnou se kolem. Se skřípotem a šumem blíží se housenkové traktory těžkého dělostřelectva. Pak následuje zpravodajský oddíl, načež oči upoutá modrošedá barva letců. V mocné koloně jedou lehké a těžké oddíly protiletecké dělostřelecké obrany se svými obrovskými pomocnými přístroji. Konec této části defilé pak tvoří úderný oddíl pěchoty, dispozičního vojska S.S. a policie. Ulice nyní náleží pancéřovým oddílům. Skoro bezhlučně pěnou se kolem pancéřové výzvědné oddíly. Jsou vystřídány hlučnými housenkovými traktory nových dělostřeleckých formací. V tom okamžiku se hluboký motorový pachot ve vzduchu: bezvadně seřazená objevuje se nad námi a Národní muzeum letka bombardovacích strojů, která následuje v nepříliš velké výši pochodující vojsko na Václavské náměstí. Temný dusot na ulici oznamuje nové oddíly. Hluk pancéřových vozů naplňuje vzduch. Výhružně vykukují z jejich věžiček kulomety a děla. Ve vzorné kolonně jedou obludně pohyblivé pevnosti kolem diváků v bezvadném pořádku, a muži, kteří je řídí, mají černé uniformy.

Tímto mohutným obrazem technické bojové síly končí přehlídka. Skoro po dvě hodiny trval pochod, který dokázal, že německý národ chce a jest sto chrániti silnou rukou ty, kteří se svěřili jeho ochraně.

Projev Vůdce a říšského kancléře Adolfa Hitlera dne 28 dubna roku 1939 v Berlíně.

Poslanci, mužové říšského sněmu!

Prezident Severoamerické unie zaslal mi telegram, jehož pravý obsah jest vám znám. Ponévadž jsem obdržel tento dokument jako jednotlivec, ačkoliv ostatní svět byl o něm již zpraven rozhlasem a tiskem, a ponévadž jsem kromě toho obdržel četnými komentáři demokratických tiskových orgánů přátelské vysvětlení, že při tomto telegramu jde o velmi obratný taktický papír, jehož úkolem jest, svalit na státy, v nichž vládne lid, odpovědnost za válečná opatření plutokracií, tedy jsem se rozhodl, že svolám německý říšský sněm, abych vám tím, mojí poslanci říšského sněmu, poskytl možnost, abyste ze všech nejpovolanější, jako zvolení zástupci německého národa, poznali moji odpověď a buď ji potvrdili nebo zamítli.

Čechy a Morava.

Pak se Vůdce a říšský kancléř zabýval obšírně středoevropskou otázkou. Probíraje případ Rakouska o Čechách a Moravě pravil Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler:

Když se za stěhování národů začali z příčin, nám nevysvětlivých, stěhovat němečtí kmeny z česko-moravského prostoru, vsunul se do tohoto prostoru mezi ně a Němce, kteří ještě zbyli, cizí slovanský národ. Jeho původní prostor je od té doby ve formě podkovy obklíčen německým národem. Hospodářsky je trvale nemyslitelná samostatná existence těchto zemí, kromě v souvislosti s německým národem a s jeho hospodářstvím.

Kromě toho však žily v tomto česko-moravském prostoru téměř 4 miliony Němců.

Národní pronásledovací politika, zahájená pod tlakem české většiny zvláště po versailleském tlaku většiny tlakem diktátu, z části však také hospodářské podmínky a vzrůstající nouze, vedly k vystěhovalectví tohoto německého elementu, takže počet Němců, kteří tam zbyli, poklesl asi na 3.7 milionů.

Území jest na svém okraji uzavřeně osídleno Němci, má však také uvnitř velké jazykové ostrovy. Český národ je svým původem nám cizí. Avšak v tisíciletém společenství byla jeho kultura formována a vytvořena podstatně pod německým vlivem. Jeho hospodářství je výsledkem příslušnosti k velkému hospodářství německému. Hlavní město této země bylo na čas německým císařským městem, je v něm nejstarší německá universita.

Četné damy, padnice, šlechtické a měšťanské paláce, jsou svědky německého kulturního vlivu. Český národ sám vytvořil svůj poměr k národu německému ve staletích tu těsnější, tu volnější. Každé těsnější přiblížení vedlo k rozkvětu německého a českého národa, každé rozdělení ke katastrofě.

Přednosti a hodnoty německého lidu jsou nám známy.

Avšak také český lid zaslouží v celku svých obratných schopností, své pracovitosti, své píle, své lásky k vlastní domácí půdě a k vlastnímu národu, naši úcty.

Nový je snad názor Vůdce a říšského kancléře o finanční situaci toho státu, vyjádřený těmito slovy:

Ale také finanční podporování tohoto státu sledovalo jenom jedinou vůdčí myšlenku: Vytvořit vojensky vysoce vyzbrojený stát s úkolem, být baštou, vnikající do Říše, baštou která - buď jako východisko vojenských podniků ve spojení se případným útokem do Říše, nebo jenom jako opěrný bod pro letadla skýtala cenu, o níž nelze pochybovat.

To je Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler mluvil o bojích, které Říše musila vésti z právě naznačeného důvodu, a pravil:

Já sám jsem také v těchto letech boje nevystupoval vůči českému národu nikdy jinak nežli jako ochránce nejen jednostranného národního a říšského zájmu, nýbrž také jako muž, jenž má český národ v úctě.

Jedno je jisté: Kdyby se bylo demokratickým pomocníkům při poradu tohoto státu podařilo dosáhnout svého posledního cíle, pak rozhodně by nebyla bývala zničena Německá Říše, ačkoliv bychom byli rovněž utrpěli ztráty.

Nikoliv: český národ byl by pravděpodobně podle své velikosti a své polohy musel nésti následky mnohem strašlivější, ano, jak jsem přesvědčen, následky katastrofální.

Jsem šťasten, že se, byť i ke hněvu demokratických interesentů, podařilo odvrátiti zásluhou naší vlastní umírněnosti, avšak také zásluhou prozíravosti českého národa, tuto středoevropskou katastrofu.

To, zač kdysi po desetiletí bojovali nejlepší a nejrozvážnější Čechové, je tomuto národu přiznáno v nacionálně socialistické Německé říši již předem, to jest právo na vlastní národnost, právo pěstovat tuto národnost a právo tuto národnost vyžívat.

Nacionálně socialistické Německo nepomyslí nato někdy popírat zásady, které jsou naší hrdosti. Prospějí nejen německému, nýbrž také českému národu.

Co však požadujeme, jest respektování historické nezbytnosti a situace, hospodářský vynucené, v nichž se všichni nalézáme.

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okres Prelouč.

Loňská květnová mobilisace.

Když jsem dne 22 února 1938 ohlásil v pěšském sněmu řešení tohoto problému, byl jsem přesvědčen, že zde jsem poslušen středoevropské nezbytnosti. Nebot ještě v březnu 1938 jsem věřil, že by se mohlo podařit řešit menšinovou otázku v tomto státu cestou pomalého vývoje a dříve nebo později zabezpečit smluvní spolupráci onu společnou platformu, která nejen politický, nýbrž především také hospodářsky mohla by být prospěšná pro zájmy nás všech.

Teprve tehdyž pan Beneš, bezvýhradně se nalezající v pukou svých mezinárodně demokratických financířů, vyhnal tento problém v problém vojenský a rozpoutal vlnu útisku německé, současně však se známou mobilisaci pokoušel přivodit německému státu mezinárodní porážku a poškodit jeho prestiž, bylo mi jasné, že na této cestě se řešení nemůže podařit.

Nebot tehdejší lež o německé mobilisaci byla zajisté inspirována z ciziny a předlažena Čechům, aby Německu byla způsobena taková prestižní porážka.

Na západě mohutná opevnění.

Známo, moje poslání, moje tehdy ihned učiněné rozhodnutí:

1.) Rozřešení této otázky, a to ještě v roce 1938 nejpozději 2. října.

2.) Připravovat toto řešení všemi známými prostředky, které nemohou zanechávat pochybnosti, že každý pokus, vměšovat se, byl by odražen mými sjednocenou silou národa.

Jestliže se dnes zvedá ve světě pokřik:

„Již nikdy více Mnichov!",

pak to jenom potvrzuje, že váleční štváči, považují mírumilovné řešení problému za věc nejzhoubnější, jakou se kdy stala. Litují, že neteklo krev, přirozeně nikoliv krev jejich: nebot tito štváči nestojí předci tam, kde se střílí, nýbrž jenom tam, kde se vydělává, tedy jenom krev četných bezejmenných vojáků.

Výsledky Mnichova.

Jak je známo, ihned, sotva začalo vyjednávání mezi Maďarskem a Československem, obrátili se českoslovenští, tak i maďarští zmocněnci na Německo a Italii stojící po našem boku, s prosbou, aby jako rozhodčí soudcové provedli rozhraničení mezi Slovenskem, Karpatskou Ukrajinou a Maďarskem.

Jim tedy tito interesenti sami nepoužili možnosti apelovat na čtyři mocnosti, nýbrž výslavně se jich zřekli, to jest je odmítli.

Bylo to samozřejmé. Všichni, kdo žijí v tomto životním prostoru, chtěli získat

klid a mír. Italie a Německo byly ochotny splnit toto přání. Ani Anglie, ani Francie nevznesly a nemohly vznésti námitky, proti této úmluvě, která již sama formálně opouštěla úmluvu mnichovskou: neboť by bylo šílenstvím snad protestovati z Paříže nebo z Londýna proti postupu Německa a Italie který byl proveden pouze na podkladě přání interesovaných států.

Bylo jasno, že za takových okolností je také zbývající stát tohoto druhu versailleského paroda určen ke smrti.

Skutečnosti bylo, že na zachování dosavádního stavu byl snad vůbec interesován pouze jediný stát, to jest Rumunsko, které mi osobně zdůrazňovalo svými nejpovolanějšími ústy, jak by bylo žádoucí, kdyby mu mohla být zachována přes Ukrajinu a Slovensko snad přímá cesta do Německa. Zmiňují se o tom jako o ilustraci pro pocit ohrožování Německem, který prý podle názoru amerických jasnovidců trpí rumunská vláda.

Poněvadž kromě toho se česká vláda vrátila ke svým starým methodám a také Slovensko projevilo své přání, po samostatnosti, nemohlo již býti řeči o dalším zachování statutu.

Velké německé menšiny v českých zemích.

Versailleská konstrukce Československa se přežila sama. Propadla rozkladu, nikoliv snad proto, že Německo to chtělo, nýbrž proto, že trvale nebyl zachovat životaschopné státy, umělé zkonstruované u konferenčního stolu.

Německo proto také několik dnů před rozkladem tohoto státu odmítlo z Anglie a z Francie došlý dotaz o zárukách pro něj, neboť již chyběli všechny, kdysi o Mnichově pro to předvídané předpoklady.

Naopak, když se konečně německá říšská vláda – již potom, kdy se celý útvar už začínal rozkládat a prakticky se již rozložil – rozhodla nyní rovněž zakročiti ze své strany, stalo se to jen jako výkon samozřejmé povinnosti. Nutno ještě podotknouti toto:

Německá říšská vláda vyjádřila již při první nástupní návštěvě českého ministra zahraničních věcí Chvalkovského, že s předpokladem loyálního zacházení s velkými německými menšinami, které zůstali v českých zemích, a s předpokladem uklidnění celého státu, může se spoléhat na loyální stanovisko Německa a že s naší strany nechceme činit tomuto státu nijakých překážek. Neponechal jsem však také žádných pochybností, že v tom případě, kdyby Československo podniklo nějaké kroky ve smyslu politických tendencí odstoupivšího pana dr. Beneše,

Německo by nepřijalo vývoj v tomto směru, nýbrž by jej zadusilo již v zárodku. Připomněl jsem tehdy také, že zachování tak mohutného vojenského arsenálu ve střední Evropě nemá smyslu a účelu a že by muselo býti považováno jenom za ohnisko nebezpečí.

Co bylo zabaveno na území Čech a Moravy.

Jak správná byla tato moje výstraha, to se dokázalo pozdějším vývojem. Ustavičně vzrůstající štvaná propaganda, jakož i postupný návrat českých časopisů k dřívějšímu způsobu psaní musel ukázat i lidem nejpošitelnějším dosti jasně, že již v krátké době budou obnoveny staré poměry. Nebezpečí vojenského konfliktu bylo pak tím větší, že se vždy muselo počítat s tím, že nějací šílenci by se mohli zmocnit tam nahromaděného obrovského materiálu. V tom bylo nebezpečí výbuchu nedohledného rozměru. Na důkaz toho chci vám, moji poslanci, poskytnouti přehled na přímo obrovské číslice tohoto středoevropského mezinárodního skladiště střeliva a třaskavin. Po obsazení tohoto území bylo zabaveno a zajištěno:

A. Letecká zbraň: 1) Letadla 1582. 2) Protiletadlová děla 501.

B. Armáda: 1) Děla (lehká a těžká) 2175

C. Střelivo: 1) Střelivo pro pěchotu: přes miliardu výstřelů. 2) Střelivo pro děla a plynové: přes 3. miliony výstřelů.

D, Vrhače min: 785. Tanky 469. Kulomety 43.876. Pistole 114.000. Pušky 1.090.000.

F. Jiný válečný material všeho druhu, jako: Po stavbu mostů, nástroje naslouchací, světlomety, přístroje měřicí, motorová vozidla a zvláštní motorová vozidla: v největším množství.

Řeknou na Itálii a Německo.

Tvrzení, že toto řešení je v rozporu s mnichovským ujednáním, nemůže býti ničím odůvodněno nebo potvrzeno. Mnichovské řešení nemohlo býti jinak za žádných okolností považováno za konečné, neboť mnichovské řešení doznalo samo, že další problémy ještě vyžadují řešení a rozřešeny být musí. Že se potkáš, jichž se to týkalo a to právoplatně — neobrátili na čtyři mocnosti, nýbrž jenom na Itálii a Německo, to opravdu nemůže nám být vytýkáno.

Stejně nám nemůže být vytýkáno, že stát konečně jako takový sám se propadl a rozpadl a že tím již přestalo existovat Česko-Slovensko. Že však, když etnografický princip již dávno pozbyl účinnosti, nyní také Německo vzalo své, předce tisícileté zájmy, které jsou rázu nejen politického, nýbrž i hospodář-

ského, do své ochrany je samozřejmé.

Zda řešení, které Německo nalezlo, je správné nebo nesprávné, to ukáže budoucnost.

O ostatních věcech bylo ujednáno, že kdyby zúčastněné strany se nemohli dohodnout, mohou se obrátit na čtyři mocnosti. Ty se pak po třech měsících měli sejít k další poradě.

Avšak bylo zúčastněné strany se vůbec neobrátily na čtyři mocnosti, nýbrž jenom na Německo a Italii.

Zrušení námořní smlouvy německo-anglické.

Musím však nyní konstatovat, že politika Anglie neponechává neoficiálně a oficiálně pochybnosti, že Londýn již nezdílí toto přesvědčení, nýbrž naopak, je toho názoru, že při každém konfliktu, nechť je jakýkoliv, do něhož by Německo bylo někdy zatlačeno. Velká Britanie musela by vždy zaujmout stanovisko proti Německa.

Tam se tedy považuje válka proti Německa za něco samozřejmého. Toho litovat nebo litovat, neboť jediný prostředek, požadavek, který jsem kladl a vždy budu klásti Anglii, jest navrácení našich kolonií.

Jestli že Anglie nyní ve své publistice a také oficiálně hájí názor, že nutno za za všech okolností vystupovat proti Německu - a to potvrzuje známou nám politiku obkličování - pak je tím odstraněn předpoklad pro každé smluvu. Proto jsem se rozhodl dnešním dnem to sdělili britské vládě.

Nejde nám při tom o věc materiální - neboť stálo ještě doufám, že budeme moci zabránit zavedení ve zbrojení s Anglií - nýbrž o akt sebeúcty.

Gdansk je městem německým.

a chce ke Německu. Obráceně má toto místo smluvní ujednání s Polskem, které ovšem mu bylo vnuceno versailleskými mírovými diktátory). Poněvadž kromě toho i společnost národů, dříve největší podněcovatel neklidu, je v Gdansku zastoupena vysokým komisařem, ovšem neobyčejně taktním, musí být nejpozději s postupným zánikem této neblahé instituce řešen problém Gdanska tak nebo onak.

Přesná nabídka Polsku.

Dal jsem polské vládě, když již před měsíci byl několikráte projednáván gdánský problém, předložit konkretní nabídku.

Tyto problémy nelze řešit podle nějakých starých schemat: naopak považuji za

nutné, nastoupit zde nové cesty.

Dal jsem polské vládě tento návrh:

1. Gdansko se vrátí jako svobodný stát do rámce Německé říše.
2. Německo obdrží k vlastnímu používání silnici a železniční trať koridorem, a to se stejnou exteritoriální povahou pro Německo, jakou má koridor Polsko.

Za to je Německo ochotno:

1.) Uznat všechna hospodářská práva Polska v Gdansku.
2.) Zabezpečit Polsku svobodný přístav v Gdansku, a to v jakékoliv velikosti a úplně svobodným přístupem.
3) Tím přijmout a akceptovat hranice mezi Německem a Polskem definitivně jako skutečné.
4) Uzavřít s Polskem 25. letý pakt o neútočení, tedy pakt, který by daleko přesáhl můj vlastní život.
5) Společně zabezpečit Německem, Polskem a Maďarskem nezávislost Slovenského státu, což prakticky znamená, zříci se každého jednostranného německého přednostního postavení na tomto území.

Polsko zamítlo.

Polská vláda zamítla tuto moji nábídku a prohlásila jenom, že je ochotna vyjednávat 1/o: Otázce nahrazení komisaře Společnosti národů.

2.) Uvažovat o úlevách pro průjezdních dopravách koridorem.

Anglická záruka Polsku.

Světovým tiskem živě Německu přičítaný útočný úmysl vedl ke známé vám již tak zvané nábídce garancie a k závazku polské vlády pro vzájemnou pomoc, který by tedy donutil Polsko za jistých okolností, aby v případě konfliktu Německa s některou jinou mocností, jímž by Anglie byla povolána na místo zápasu zaujalo ze své strany vojenský postoj proti Německu. Tento závazek odporuje úmluvě, kterou jsem před časem uzavřel s maršálem Pilsudskim. Neboť v této úmluvě se mluvilo výlučně jenom o existujících již závazcích a to o známých nám závazcích Polska vůči Francii. Tyto závazky rozšiřovat dostatečně, jest v rozporu s německo-polským prohlášením o neútočení. Za takových okolností bych tehdy nebyl býval uzavřel tento pakt. Neboť jaký vůbec mají smysl pakty o neútočení, ponechávali si jedna smluvní strana prakticky celou možnost vyjímečných případů.

Z tohoto důvodu považuji úmluvu, kterou jsem před časem uzavřel s maršálem

Pilsudskim, za jednostranně porušenu Polskem a tím, za zaniklou.

Rozbor Roseveltova telegramu.

Pan Roosevelt míní, že také mě je jasno, že v celém světě přejí stovky milionů lidských tvorů často ve stálé bázni před novou válkou, ba dokonce před celou řadou válek. To se týká také lidu Spojených států, jehož je mluvčím a stejně se to musí týkat také všech ostatních národů na celé západní polokouli.

Pan Roosevelt prohlašuje, že v Evropě tři a v Africe jeden nezávislý národ ztratily svou existenci.

Odpověď: Nevím, které národy jsou míněny mezi těmito třemi národy v Evropě. Jde-li zde o provincie, navrácené Německé říši, pak musím upozornit pana presidenta na jeden historický omyl. Tyto národy nestratily (svou) nyní v Evropě svou nezávislou existenci, nýbrž roku 1918. když byly porušením slavnostně daného slibu vytrženy ze svých celků a označeny za národy, kterými nikdy nechtěly býti, nikdy jimi nebyly, a když jim byla vnucena nezávislost, která žádnou nezávislostí nebyla, nýbrž nanejvýš jen mohla znamenat závislost na mezinárodní cizině, kterou nenáviděly.

Pokud však jde o jeden národ v Africe, který prý tam ztratil svou svobodu, jak zde zajisté je omyl, neboť v Africe nestratil svojí svobodu pouze jeden národ, nýbrž téměř všichni bývalí národové a obyvatelé této provincie byli krvavým násilím podrženy suverenitě národu jiných a tím i ztratili svou svobodu.

Pan Roosevelt mluví konečně o pověstech, o nichž ovšem věří, že nejsou pravdivé, které však tvrdí, že se uvažuje o dalších útočných aktech proti dalším, ještě nezávislým národům.

Odpověď. Považuji každé takové narnačování, ničím neodůvodněné, za prohřešení na klidu a tím i na míru světa.

Pan Roosevelt prohlašuje, že svět je přejmě hnán ke chvíli, kdy tato situace musí skončit katastrofou, nebudeli nalezena rozumná cesta, jak předit úda-lostí. Prohlašuje konečně, že jsem několikrát ubezpečil, že já a německý národ si nepřejem války, a jestliže je to správné, že také žádné války není třeba věsti.

Moje odpověď: Zpuna ještě jednou konstatovat, že 1) jsem žádné války nevolil a že 2) již od let jsem projevoval svůj odpor k válce a ovšem také svůj odpor ke válečné štvanici a že 3) nevím, za jakým účelem bych vůbec měl válku věsti. Byl bych vděčen p. Rooseveltovi, kdyby mi to chtěl objasnit.

U konferenčního stolu.

Pan Roosevelt prohlašuje dále, že pro něho jest jisto, že všechny mezinárodní problémy se dají rozřešit u konferenčního stolu.

Moje odpověď: Vašemu dobrému mínění všechna čest, pane Roosevelte. Avšak proti tomuto vašemu mínění stojí reální skutečnost, že se téměř ve 20leté činnosti největší konference světa, t. j. Společnosti národů, nepodařilo rozřešit ani jediný opravdu vážný mezinárodní problém.

Německo bylo po mnohá léta proti Wilsonovu slibu vyloučeno versailleskou mírovou smlouvou z účasti na této konferenci světové a největší. Ale přes nejtrpší skušenosti neověřila jedna německá vláda, že má následovat příklad Americké Unie: Věřila naopak, že pozdější musí usednouti k tomuto konferenčnímu stolu. Já sám jsem se rozhodl teprve po dlouholeté bezúčelné účasti napodobit příklad Ameriky a rovněž opustit největší konferenci světa.

Poslední osudy národů.

Pan Roosevelt konstatuje dále, že není odpovědí na doporučování mírumilovných rozhodnutí, prohlašuje-li jedna strana, že nedá z rukou svých zbraní, neobdrží-li už předem ujištění, že rozhodnutí bude jí příznivé.

Moje odpověď: Myslíte, pane Roosevelte, že když jde o poslední osudy národů, nějaká vláda nebo vedení lidu složí nebo vydá před konferencí své zbraně prostě jenom ve slepé naději, že již sama chytrost ostatních účastníků konference nebo jejich rozvaha se usnese na tom co je správné?

Pane Roosevelte, ve světových dějinách byl až dosud jediný národ a jediná vláda, která dbala tohoto vašeho vychvalovaného receptu: Německo.

Pane presidente Roosevelte, mohu vás ubezpečiti, že je mou neochvějnou vůlí pečovat o to, aby nejen teď, nýbrž ani v celé budoucnosti žádný Němec již nepřistoupil ke konferenci bezbranný, nýbrž, že za každým německým delegátem má pro všechny časy státi sjednocená moc německého národa, a stát bude - tak mi dopomáhej Bůh.

Kdo se cítí ohrožen.

Pan Roosevelt žádá konečně ochotu, dáti mu ujištění, že německé branné síly nenapadnou státní území jeho državy následujících nezávislých národu a že přenedovšim tam nevpochodují. A jmenuje jakožto státy, dotčené v této věci: Polsko, Finsko, Lotyšsko, Litvu, Estonsko, Norsko, Švédsko, Dánsko, Holandsko, Belgii, Sirii, Velkou Britanii, Irsko, Francii, Portugálsko, Španielsko, Švýcarsko, Lichtenštejnsko

Lucemburg, Maďarsko, Rumunsko, Jugoslavii, Rusko, Bulharsko, Turecko, Irak, Arábii, Palestinu, Egypt a Irán.

Odpověď: Především jsem si dal práci, abych zjistil u uvedených států:

1.) Zda se cítí ohroženy a

2) zda především se dotaz pana Roosevelta, nám adresovaný, stal z jejich podnětu nebo při nejmenším s jejich souhlasem? Odpověď byla veskrze záporná, částečně přímo odmítavá.

3) Nehledíc však na to, dostali všechny státy hraničící s Německem, mnohem závažnější ujištění a především mnohem závažnější závazky, nežli si pan Roosevelt ve svém podivném telegramu ode mě vyprošuje.

Chci zde však závěrem prohlásiti toto: Německá vláda je přesto ochotna každému z těchto jmenovaných jednotlivých států, kdyby si přál a jestliže se sám obrátí na Německo příslušným přiměřeným návrhem, aby mu bylo dáno ujištění toho druhu, jak si přeje pan Roosevelt, také toto ujištění dáti za předpokladu bezpodmínečné vzájemnosti. U celé řady států, uvedených Rooseveltem, by to bylo ovšem předem vyřízeno, protože bezpochyby jsme dokonce buď jejich spojenci, anebo při nejmenším jsme s nimi těsně spřáteleni. Také o trvání tohoto ujednání jest Německo ochotno učiniti s každým jednotlivým státem dohodu, kterou by si přál.

Pan Roosevelt ve spojitosti s tím prohlašuje, že si pak především představuje jakožto nejdůležitější moment projednání účinného a nejrychlejšího způsobu, podle kterého by bylo lze národy světa osvoboditi od tíživého břemene zbrojení.

Odpověď: Pan Roosevelt možná neví, že tento problém, pokud se týká Německa, byl již jednou úplně rozřešen. Německá říše a spojenecké komise to výslovně potvrdily, odzbrojila úplně již v letech 1919 – 1923.

Pan Roosevelt ujišťuje konečně, že je ochoten zúčastniti se na prachtickém způsobu, který uvolniti cesty mezinárodního obchodu, a to s tím cílem, že každý národ na světě bude moci nakupovati a prodávati na světovém trhu s tímž právem a míti tu jistotu, že se mu dostane surovin a výrobku pokojného hospodářského života.

Odpověď: Myslím, pane Roosevelte, že nejde o to, hovořiti o těchto problémech teoretických, nýbrž že jde nejdříve o to odstraniti činy skutečné překážky mezinárodního hospodářství.

Pan Roosevelt prohlásil pak závěrem, že hlavy všech velikých vlád jsou v této

době odpovědny za osud lidstva. Měli by vyslechnouti prosby svých národu, aby je uchránili chaosu, který každá válka přináší, a za to nesl bych i já zodpovědnost.

Pane presidente Roosevelte! Chápu docela dobře, že velikost vaši říše a nesmírná bohatství vaší země vám dovolují cítiti se odpovědným za dějiny celého světa a za osudy všech národu. Já, pane presidente, jsem postaven do pásma mnohem skromnějšího a menšího. Vy máte 135,000.000 lidí na 9 a půl milionu čtverečných kilometrů. Vy máte zemi s nesmírným bohatstvím, se všemi poklady země, zemi dosti úrodnou, aby uživila více než půl miliardy lidí a aby je zaopatřila všim potřebnym.

Překonal jsem chaos v Německu, obnovil jsem pořádek, nesmírně jsem pozvedl výkon ve všech oborech našeho národního hospodářství, krajním úsilím opatřil náhradu za četné látky, které nám chybějí, urovnal cestu novým vynálezům, zajistil rozvoj dopravnictví, dal do stavby velké silnice; dal jsem zbudovati přístavy, založil obrovské nové továrny a při tom jsem se snažil sloužiti také účelům sociálního pokroku, vzdělání a kultury svého národa.

17/3.939 K. Neurath Říšským protektorem v Čechách a na Moravě.

K. H. Frank státním tajemníkem.

Vůdce a říšský kancléř jmenoval říšského ministra Konstantina svobodného pana št. Neuratha Říšským protektorem v Čechách a na Moravě s úředním sídlem v Praze. Svobodný p. št. Neurath zůstává nadále říšským ministrem a předsedou tajné kabinetní rady. Dále jmenoval Vůdce náměstka župního náčelníka župy Sudetské Karla Hermanna Franka státním tajemníkem a zemského presidenta Kurta št. Burgsdorfa ministerským ředitelem u Říšského protektora v Čechách a na Moravě.

Do nové etapy Národního souručenství.

Nový výbor odpovídá slavovskému rozvrstvení národa. — Potřeba nerušeného vývoje našeho celonárodního hnutí.

Když státní president dr. Hácha jmenoval v březnu 1939 padesátičlenný výbor nového našeho politického útvaru, jemuž bylo dáno jméno Národní souručenství, prohlásil výslovně, že si ponechává právo kdykoli tento výbor pozměniti nebo rozšířiti. Bylo to pochopitelné, neboť nový útvar vznikl pomerně rychle po událostech březnových, kdy nebylo příliš času rozmýšleti se a shledávati osoby pro jeho vedení. Bylo třeba rozhodného činu a ten bylo možno spatřovati v rozhodné vůli presidentově dáti národu jediné politické hnutí, které by se stalo jeho uznaným a uznávaným mluvčím. A to se skutečně povedlo. Hnutí bylo uvítáno s nadšením v celém národě hned po jeho založení a toto nadšení bylo pak potvrzeno (jeho založení) úspěšnou náborovou akcí, kterou se zjistilo, že téměř plných 100% mužů se postavilo pod jediný národní prapor.

Tím se skončila první etapa Národního souručenství. Už tehdy bylo prohlášeno, že od prozatímní sestavy výboru Národního souručenství se přikročí k sestavě definitivní, při níž bude vzat ohled na jednotlivé složky národa a při níž se dostane také spravedlivějšího zastoupení Moravě. To se právě nyní stalo jmenováním 70 členného výboru Národního souručenství, z kteréhožto počtu je 32 členů nových. Morava je nyní zastoupena 24 členy a Čechy 46 členy, což přibližně odpovídá poměru obyvatelstva v obouch našich zemích. Nový členové doplňují také spravedlivě rozvrstvení výboru podle stavů, z čehož je také dostatečně patrný náznak celého našeho příštího přerození.

Celkem tedy možno říci, že výstavba Národního souručenství pokračuje zevně i z nitřku, a že při nerušeném vývoji mohli bychom se dočkati už co nejdříve tak pevné organisace národa, jakou vidíme na př. v národě německém nebo italském, kde jediné politické hnutí má rozhodující vliv ve všech směrech. Říkáme výslovně: při vývoji nerušeném. Tento vývoj měl by býti samozřejmý už proto, že za Národní souručenství se postavila dobrovolně a z plného přesvědčení drtivá většina národa kdežto v ostatních skupinách, které tu a tam se snaží jíti cestou jinou, jsou vlastně jen jednotlivci se stolními společnostmi. I tu bude musit projeviti Národní souručenství tolik úcty, kolik je třeba ke uplatnění všech práv, která mu přešla z důvěry převážné většiny národa. Svou rozhodností bude přesvědčiti kdekoho, že jen ono je právoplatným mluvčím národa a že mi-

OBECNÍ ÚŘAD TAVÍKOVICE okres Prostějov

kdo jiný nesmí dělati politiku na vlastní pěst. Přiznali jsme předce, že pěstujeme režim autoritativní. Bylo by po autoritě a po režimu, kdyby chtěl poroučet ještě někdo, kdo se staví mimo. To by byl návrat ke starému režimu a toho si nepřeje předce nikdo u nás, ani nikdo z Říše. Pokoj doufejme nenajdou už po jmenování nového výboru Národního souručenství duchu živly pokladné, ať povednou svoji hlavu kdekoliv.

Projev předsedy vlády div. generála Frng. Eliáše v měsíci květnu roku 1939.

Nad čest národa nemáme statku vzácnějšího.

Když jsem přijímal od státního presidenta se souhlasem říšského protektora pověření, abych řídil vládu Protektorátu, uvědomoval jsem si shodně se všemi ostatními ministry, že pokládáti v Protektorátu znamená sloužiti národu.

Základním a také nejtěžším úkolem této služby je organisace národních sil a národního života na zcela nových předpokladech, které byly vytvořeny březnovými událostmi. Každému je jasno, že všichni bez rozdílu musíme dnes vypnouti své síly k největší výkonnosti, a že všichni bez rozdílu musíme provésti, stručně vyjádřeno, změnu své národní životosprávy. Obrození naše vlastenectví nesmí při tom zastínit výhled na trvalou životní skutečnost a oslabit naši schopnost rozpoznávati, co je pro život národa podstatné a pro čím je nutno odhodlaně jíti.

Vláda a národní souručenství.

Při nástupu do práce posiluje mě skutečnost, že celý národ se všech dnech rozhodně a nesmlouvavě vyslovil pro soustavu jednotného národního hnutí. Vidím v tom naději, že je konec nezdravému sektářství a politické nesnášenlivosti. Považuji je také jako čech za svou největší povinnost, přispívati k tomu, aby myšlenka Národního souručenství pevně kořeny v celém národě a zůstala provždy osou veškerého jeho snažení a činorodé práce.

Národní souručenství, vedené státním presidentem, má býti duchovním zdrojem obrody národního života, jejímž správným uskutečňovatelem a strážcem musí býti vláda. Protektorátu, jmenována státním presidentem. Z těchto funkcí plyne nejtěsnější styk jednotlivých resortů a vládních orgánů s výborem a komisemi Národního souručenství, jejichž podnětové činnosti věnuje vláda nejvážnější pochopení. Zároveň ovšem připadá vládě úkol pečovati o loyální a mužně otevřený styk s úřadem říšského protektora za účelem usměrnění činnosti autonomní vlády Protektorátu se zájmy a potřebami říšské politiky.

Opatření práce pro bývalé vojáky a zaměstnance zahraničního ministerstva.

Základní problém našeho národa je problém práce. Vláda řeší jej rychlými činy, avšak vždy se souhlasem úřadu říšského protektora jak to předpisuje výnos Vůdce a říšského kancléře. Na prvém místě před ostatními úkoly, které musí býti bezodkladně a pozhodně zdolány, je zařadění zaměstnanců z jiných oborů do veřejné správy a pracovního procesu. Jak z likvidujících ministerstvech národní obrany, zahraničních věcí a přebytečných zaměstnanců bude nutno zařadit do pracovního procesu. Jako voják vím, že převádění důstojníků a poddůstojníků z pevné vojenské účelové arganisace do navých poměrů přináší sebou nejen psychologické ale i praktické a technické obtíže a vyžaduje překonati celý řetěz překážek. Jsem si však vědom, že tyto příslušníci armády jsou schopni připraveni vyjatečně k vyřešení těžkého problému tím, že do nových poměrů půjdou se starými známými. Vláda připravila vše čeho třeba, aby zmíněný úkol byl zdolán. Takmile vládou vypracovaná osnova zákona upravující zásadu převodu projde řízením úřadu říšského protektora, bude možno rozvinouti umisťování úředníků zahraničního ministerstva, důstojníků, poštmistrů i dělesloužících poddůstojníků v plné intensitě. Předběžnými přípravami byl zajištěn rychlý postup těchto prací, při nichž je pamatováno vzlášť na to, aby dělesloužícím poddůstojníkům se dostalo příslušného umístění v nově organisovaném ochranném sboru v Protektorátu Čechy a Morava. Nezapomíná se na naše příslušníky ze Slovenska a Podkarpatské Rusi.

Zvláštní úkol tvoří péče o naše národní příslušníky ze Slovenska a Podkarpatské Rusi. Je naší povinností umožnit jim návrat do vlasti a postarat se o jejich zařadění do pracovního procesu.

Práce jako povinnost.

Řada okolností nasvědčuje, že na pracovním trhu setkáme se letos s novým problémem: jak čelit nedostatku pracovních sil. Vláda jako organisátor národní práce pamyslí na zavedení pracovní povinnosti, aby šířila úctu k fysické práci a posilovala v mladých lidech vědomí národní a pracovní pospolitosti. Vláda bude při tom dbáti zásad zdravé a účelné sociální politiky. Odmítáme systém, který z důvodů politické zištnosti pěstoval a živil v dělnictvu postoj méněcennosti. Organisace práce nebyla by úplná, kdyby nebrala zřetel na poměr dělníka k zaměstnavateli a naopak.

Vliv veřejného rozhodování v hospodářství.

V hospodářském vedení si musí naši muži vědomí svých povinností a

závazků vůči celé národní společnosti. Nový řád, který chceme budovat, musí pečovat o rovnováhu a soulad mezi jednotlivými vrstvami národa. Vláda chce zajistit všemi prostředky eksistenci dělníka, podnikatele, zemědělce, živnostníka, úředníka a usnadnit mladé generaci vstup do života. Proto se rozhodla k praníkavým zásahům do hospodářství. Zůstane vždy na půdě skutečnosti a bude užívati metod, přiměřených zvláštním poměrům a hospodářské i sociální soustavě naší domoviny. Vláda je si vědoma, že se tím nutně rozšiřuje vliv veřejného rozhodování v celé řadě oboru. Jak podnikatelé a zaměstnanci, tak široké vrstvy spotřebitelů očekávají, že budeme rychle a účinně řídit věci hospodářské. Toto jejich očekávání vyvolává potřebu postarati se, aby veřejné funkce administrativně-dozorčí ustoupily do pozadí a byly nahrazeny funkcí správovatelskou. Řídit běh věcí, nikoliv jen dozírat - to je překaz dne. Důležitý úkol vnitřní přestavby veřejné správy, povzbuzení její tvořivé vynalézavosti, s níž je spojena velká revise osobního obsazování úřadu vůbec a na místech vedoucích, splývají zde studiž v jedno s úsilím vlády řídit hospodářský život. Právě proto, aby všechny tyto úkoly byly zdárně splněny, zdůrazňuje vláda, že napříště nebudou proti sobě stavěny zájmy průmyslu, živnosti a zemědělství stejně jako nebude docházeti ke rozporům mezi zájmy spotřebitelů a výrobců. Průmysl musí mít zájem na rozvoji zemědělství, stejně jako zemědělství na rozvoji průmyslu. Stále si budeme pamatovat a nikdy nezapomeneme, že vývoz zůstává životním nervem našeho prostoru, což ovšem neznamená, že bychom snad podceňovali péči o vnitřní trh. Naopak. Budeme usilovat o soustavné zvelebení a úpravu vnitřního trhu.

Proč cenový úřad?

Pořádek, kázeň a autorita, to jsou základy nového společenství, musí se uplatnit i v životě hospodářském. Odvětví výrazného průmyslu nesmí trpět nedostatkem surovin a budeme se snažit, aby rovnováha vnitřního trhu nebyla snad otřesena nedostatečným zásobováním. Vláda bude odstraňovat vše, co by snad porušovalo oběh statků a zboží. Právě proto věnujeme zvláštní pozornost otázce vlivu vlády na tvoření cen. Řízení cenové hladiny a tím i podstatný vliv na celý hospodářský vývoj zrodilo se u nás jedině a výhradně z důvodů ochranných, neboť jest zřejmé, že dosavadní míra zásahu a vlivu veřejné správy na cenovou politiku za dnešních poměrů nepostačí. Že proto zapotřebí zpřísnit vliv veřejné správy v tomto směru o šíři a pevnější základnu.

Působnost cenového úřadu.

Proto vydáváme vládní nařízení, podle kterého veškerá působnost v otázkách ceno-

vých bude soustředěna u nejvyššího úřadu cenového, který bude vykonávat své poslání s náležitou intensitou a se zřetelem k zájmům národní výroby a k blahu celku. Tento ústřední úřad cenový bude vzhledem k důležitosti své agendy podřízen přímo předsedovi vlády a bude nadán potřebnou autoritou. Do pravomoci nejvyššího úřadu cenového budou patřit všecky otázky cenové, pokud se týkají cen zboží a úkonů všeho druhu. Naproti tomu věci mzdové a platové nespadají do pravomoci tohoto úřadu. Totéž platí o cenných papírech i o věcech úrokových, které byly podrobně upraveny již v letech dřívějších, tak že zde není zapotřebí nového regulativu.

Úřad zahájí činnost v nejbližší době.

Bude vybaven odbornými silami, které pro první dobu jsou k disposici z ostatních oborů státní správy, případně i ze soukromého hospodářství. Půjde o to, aby služba zde byla konána nejen s náležitými vědomostmi, ale hlavně i s potřebnou energií, svědomitostí a objektivností. Nejvyšší úřad cenový bude moci v rámci své působnosti činit opatření, jichž bude zapotřebí k zabezpečení národohospodářsky odůvodněných cen a úplat. Úprava cen a úplat bude se pravidlem díti napřed smírným jednáním. Teprve, nedojdeli k dohodě, budou ceny a úplaty stanoveny úředně.

Státní úřad statistický rozšíří a zdokonalí za tím účelem svoji studijní a službu, právě o otázkách cenových. Znalost všech předpokladů pro zásahy do tvorby cen je zárukou, že konečná rozhodnutí vyrovnají způsobem opravdu nejvhodnějším zájmy všech složek.

Nebude zahálejících rukou.

Jsem přesvědčen, že zřízením nejvyššího cenového úřadu vytvořili jsme si nástroj, kterým bude možno působit na naši živostní úroveň příznivě a tím zároveň také vytvářet vhodné předpoklady k plnému rozvití našeho života.

Společným zájmem obou národností Protektorátu je, aby šly v hospodářském pokroku stále vpřed. Vláda považuje proto za hlavní svůj úkol, aby byly odstraněny všechny překážky tvůrčím silám naší práce tak, abychom byly na příště ušetřeni chmurné podívané na zahalející ruce, kterých jsme viděli tolik v minulosti. Konkretním dokladem tohoto úsilí vlády je zahájení stavby dálnice a příprava jiných rozsáhlých veřejných prací, jako jsou stavby železničních tratí, vodních děl a obnovy okresních silnic, k nimž přistupujeme.

Otázka židovská.

Není mou žádostí mluvit o programech. Chci dnes i v budoucnu při našich setkáních raději podávati účty z činů a řešení našich problémů. Vláda právě proskoumala otázku židovskou. Doufám, že i v tomto směru bude možno záhy ukončit dnešní přechodný stav a právní nejistotu a vyhlásit řešení, které odpovídá potřebám veřejného života i požadavkům nerušeného hospodářského vývoje. V této otázce vstoupila vláda ve styk s úřadem říšského protektora a je možno očekávat, že příslušné nařízení bude zakrátko uveřejněno.

Tento stručný pohled na činnost kabinetu odborníků, jemuž mám čest státi v čele, je očividně pohledem organisačně technickým, neboť je nám všem třeba, abychom si byli stále a hluboce vědomi, že první naší národní povinností je vypjetí pracovního úsilí na všech úsecích hospodářské a kulturní tvorby národní. Stav nejistot a provisorií nutno skončit tím, že v novém svém státoprávním začlenění vyvineme jakost i tempo pracovní, zdokonalíme jakost a přesnost svých výkonů v zájmu budoucího rozkvětu národa, nad jehož čest nemáme statku vzácnějšího.

V neděli dne 6. června 1939 v Českých Budějovicích na prvním krajském dni německé nacionálně-socialistické strany promluvil státní tajemník Karel Herman Frank o poměru mezi Němci a Čechy v Protektorátě.

Po krátké státní samostatnosti - prohlásil státní tajemník Frank - jež vznikla ve Versailles a St. Germain pomocí cizích mocností a nepřinesla českému národu politikou jeho státníků ani mír ani štěstí, byl nyní životní prostor českého národa včleněn do velkoněmecké říše. Český národ může nyní žít a vzkvétat, pozná-li svůj dějinný osud, a vtělí-li se politicky, hospodářsky a kulturně absolutně a dobrovolně do velkoněmeckého životního a osudového prostoru, nikoly však jako stát s protiněmeckou koncepcí. Utvoření Protektorátu je nový úsek dějin národa českého a středoevropského prostoru. Autonomie dána českému národu bude skutečnou autonomií. Úřady ji mají naplnit všemi svými schopnostmi a svou výkonností.

Při tom je samozřejmé, že autonomie a zájmy českého národa musí vždy být uvedeny v souhlas se zájmy Říše. Konstatuji, že samozřejmě ve všech oborech životního prostoru v Protektorátě mohou být a jsou také německé zájmy, které nesmějí být porušeny. Máme naději, že český národ po dvacetiletém bloudění pozná své a naše poslání a že svou těžkou úlohu splní poctivou spolupráci k svému nejlepšímu prospěchu. Jsou ještě v českém národě mocné síly, které se neuzavírají střízlivému posuzování reálně-politického rázu a jsou poctivě ochotny vidět v německém životním prostoru své místo a své poslání. Také v českém národě se projevují národní proudy, které se již oprostily od svobodozednářského demokratických tradic minulosti a při poctivém přiznání k své národnosti poznaly ideje Německé říše, její sílu a moc a jsou ochotny spolupracovat a spolutvořit. K tomu musí také celý český národ se vrátit ke svému pravému poslání ve středoevropském prostoru, který byl vždy německým zájmovým územím a také jím v budoucnosti zůstane. Musejí to poznat také oni Češi, kteří se po desetiletí dali podněcovat a štvát od západních a východních židů, svobodných zednářů a bolševíků a kteří těmto živlům důvěřovali více nežli vlastní národní síle a mírumilovným silám silné Říše. K tomuto poznání musí však dojít dobrovolně a z nitřního přesvědčení. A tato cesta nemůže být předem tak těžká vzhledem k úplnému selhání české politiky posledních let a vzhledem na zradu dohodových mocností v podzimu

čínského poka, kde spojenecké dohody a pakty na prosto ztroskotaly. My Němci jsme ochotny mnoho zapomenouti, co na nás bylo spácháno. Jsme ochotni poskytnout českému národu podíl na požehnání a výhodách velké a mocné Říše. Jedno však neexistuje: Nebude smíru s lidmi, kteří i napříště myslí, že nás mohou oklamat metodami minulé éry Benešovy a kteří dnes otevřeně i zakrytě pokračují pomilovaně po Benešovi.

Musí být jasně řečeno, že spekulace na brzký konec situace utvořené Vůdcem Adolfem Hitlerem ve střední Evropě, spekulace snad v tom smyslu, že se znovu zrodí československý stát, jsou spekulace pochybené. Německá říše není Rakousko-Uhersko a rok 1918 se již nevrátí, i když se tvoří české legie, začíná pracovat naplno anebo šeptaná propaganda, letáky a pětězové dopisy znovu chtějí svádět a podněcovat dobrý český lid, který po dlouhých štvanicích touží po klidu a pořádku. Úloha něguše, kterou hraje pan Beneš, působí na nás směšně. Dějiny se neopakují a po druhé se panu Benešovi nedostane příležitosti, aby na mírové konferenci oblbal svět. Známe přesně nepřátele ve vnitrozemí a varujeme je. Přejdeme-li k činu, nezachrání je ani pan Krejčí, ani pan Pchala. K české vládě pak volám: Vyvedte z bludu svůj národ, začněte s výchovou k přátelskému postoji k Německé říši, revidujte do základu minulost a pojetí dějin bez určitých metod legionářských ideologií. Devětadevadesátiprocentní jednota, které dosáhla strana Národního sdružení, není jen propagačním prostředkem, jehož využívá rozhlas a tisk, ale zavazuje také co nejhlouběji a ukládá největší zodpovědnost. Vláda je tedy, - pokračoval státní tajemník K.H. Frank - odpovědna také za akce oné části oněch 99 procent, která ještě dnes vidí svou hlavní činnost v podvratné a podkopné akci proti Německé říši. Český lid má dnes jako součást Německé říše obrovské možnosti k šťastnému vytváření své budoucnosti. Nechť je dovede využít. My Němci jsme však šťastni a vděčni Vůdci Adolfu Hitlerovi za jeho dějinný čin.

Denní a časové záznamy v roce 1939. v Trnávce a okolí.

Dne 21. února 1939 pořádaná schůze všech občanů zdejších ve školní budově v Trnávce a jednání hlavně bylo o zdejší knihovně, a přečtěna i kni-
hy pamětní p. členy „Osvětové komise" p. učitelem Janem Kucharem a p. Frs. Bízou
úřed. stát. drahy v Trnávce, což bylo s upokojením vzato na vědomí.

Dne 15. března bylo zabrána Československo do Německé Říše. (Popis na straně 57.)

Dne 25 března museli se všechny střelné zbraně ihned na obec. úřad odevzdat.

Dne 19. dubna připadl den narození Vůdce Adolfa Hitlera svátek kde byli povinny vyvěsiti prápory s hákovým křížem (Škola, fara a obecní úřad dvora č.p. 64.

Dne 30 dubna snesla se první bouřka s průdkým lijavcem nad naší obcí a v Labětíně zapálil blesk při silnici nově postavený domek č.70/. F. Kabouska.

Senný žně počali začátkem měsíce června poněvádž měsíc květen byl teplý a hodně vlahý a sklizeň tuze hojná.

Dne 17. června pořádano v obci pro školní dítky z Řečan a Chvaletic dětské divadlo.

Oslavy památky „Husovy" dne 5. července pro nepříznivé deštivé počasí pořádany nebyli.

Dne 6. července vybírany příspěvky 5 kor. na „Národní souručenství" (za rok 1939)

Dne 9. července po silném vedru odp. se přihnala silná větrná smršť a poz-
metala a poškodila střechy na stavení ch a v lesích mnoho škody způ-
sobila.

Dne 14. července zemřel ve Chvaleticích arch. soudní rada v. v. p. Josef Svoboda č.73.
v stáří 58 roků.

Dne 6. srpna snesla se deštová bouřka nad naší krajinou a blesk zapálil hospodářský domek ve Chvaleticích p. V. Pokorného (nad hřbovem) a celou sklizeň úrody polní strávil.

Dne 25 srpna nastalo dle hlášení „Radia" přestřelky na Německo- Polské hranici

Dne 26. srpna nastalo dle nařízení úřadů „zatemňování světla" ve všech lidských příbytkách a i na cestách.

Dne 28. srpna zemřela p. Marie Vondrušková, byv. chot p. učitele zdejšího Václ Von-
drušky v stáří 75 roků.

Dne 29. srpna stěhovalo se vojsko německé na východní hranice proti Polsku.

Dne 3. září hlásilo „Radio" že je Anglie a Francie ve válečném stavu proti Německu.

Celková polní úroda u obce byla velmi uspokojivá. Obilí všeho druhu narostlo mnoho. a slavně se sklidilo do stodol. Brambor, řepy cukrovky jako i jiné zeleniny na-
rostlo hojně.

Jen skližen byla trapná následkem deště a zimy, která se tak brzo po jejich dostavila a všekeré práce se sklizní a novým osetím obilí v podzimku znemožnila. (Úrody ovoce, hlavně švestek, bylo hojné.)

Dne 12. září došlo nařízení, že každý občan je mitit a sebe pasové a vízové doklady, tedy osobní legitimaci s podobenkou.

Dne 18. září nastalo nové zdanění piva a lihovin (1. litr piva zdaněn o 3. Kor.)

Dne 22. září nákup mýdla a různých potravin „na lístky".

Dne 30 září rozdány potravinové lístky na měsíc říjen 1939.

Dne 6. října zrušen národní svátek „28 říjen" na obyčejný den všední.

Dne 7 října pronesl vel. otec Vůdce Říše v německém sněmu. (příloha)

Dne 28 října proveden soupis všech vlastních i pronajatých pozemků

Dne 6. listopadu 1939 instalace p. seniora Gustava Adolfa Molnára ev. českobratrského farářě v Trnávce za seniora seniorátu Čáslavského za hojné účasti návštěvy.

Instalaci vykonal p. sinodní náměstek Z.U. Dr. Josef Kreček far. z Prahy II.

Dne 1. prosince 1939 zemřel v Trnávce p. Matěj Fiala rolník na Opatince ve stáří 73. roku. Byl dlouholetým kurátorem zdejšího českobratrského evang. sboru dlouholetým členem představenstva Občanské záložny a jiných spolků. Čest jeho památce.

Dne 3. prosince proslov říšského tajemníka K. H. Franka v Praze na Staroměstském Náměstí k Němcům i Čechům. (na straně 81.)

Dne 8. prosince 1939 voda labská zatopila celý Trnavský katastr následkem dlouhých a stálých dešťů a veškeré podzimní osetí také zničila a všechny práce o polabí zastavila.

Ku konci roku 1939 došly ze Zemského Archivu podrobné spisy o obci Trnávce se týkající, které byly na přání obce Trnávky objednány pro „Pamětní knihu obce Trnávky" úhrnné ceně 420. korun a budou v knize pamětní vždy jako vzácný doklad přiloženy.

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prelouč.

Projev státního tajemníka K. H. Franka v Praze dne 2. prosince 1939.

Státní tajemník a skupinový vedoucí SS. Karel Hermann Frank pronesl na projevu N.S.D.A.P. (Nacional socialitische deutsche arbeits partai) na Staroměstském náměstí v Praze v rámci odevzdání domu krajského vedení N.S.D.A.P. dne 2. prosince t.r. vyznamný projev.

V úvodu státní tajemník Karel Hermann Frank uvítal přítomné jménem říšského protektora hosty říšské a domácí a tlumočil pozdrav vším Němcům celého Protektorátu, jimž připomněl, že den, kdy v Praze je zasvěcován dům strany, budiž jim symbolem síly a moci nacionálně-socialistické říše.

Chtěl bych - pokračoval potom - doprovoditi dnešní projev několika slovy. Má na dvě strany velký význam, jednak pro Němce, jednak však také pro Čechy.

Němci mají a musí si ještě jednou jasně uvědomit, jaké mohutný historický čin vykonal Vůdce, který nyní již na věčné časy připojil zemi Čechy a Moravu znovu k Říši. To nemůže nic jasněji osvětlit nežli okolnost, že dnes němečtí socialisté na tomto tak historicky významném Staroměstském náměstí pražském nastoupili k mocnému projevu, a že my zde k vám můžeme mluvit, kde sotva před 15. měsíci bičíčové vlády Benešovy všechno německé pronásledovali a ujařmovali.

Dnes vlaje nad touto krásnou zemí, která po staletí je naší vlastí, praporu s hákovým kříže na věčné časy a žádnému Němci v zemi, se od nynějška nesmí státi žádné příkoří. To věřte, vy Němci z Čech a Moravy a budte na to pyšní, že smíte patřiti k nám, pozvedněte svobodně a zmužile hlavu, věřte, že nad námi bdíme a že vás chráníme, ať jste kdekoliv, mocnou zbraní Říše. Toto nové německé právo, které nám Vůdce dal, je tak veliké, ale právě tak veliká je pro každého německého muže a pro každou německou ženu německá povinnost a závazek právě zde v zemi.

Čechům a nynější české vládě nechť tento projev ještě jednou jasně a přátelně předvede před oči:

1.) Od 16 března 1939 jsou Čechy a Morava nerozlučnou složkou Velkoněmecké Říše. Kde vlaje prapor s hákovým křížem, vlaje na věky.

2.) Čechové mají možnost o této velké Německé Říši, která může býti také říší jejich, sami se spravovat, šťastně a spokojeně žít, jak žili jejich předkové pod německými císaři a králi a užívati požehnání této říše, jako všichni její občané - jestliže to chtějí. To znamená, jestliže konečně poznají a uznají reálné politické skutečnosti bez výhrady a bez oželivé záludné myšlenky a jestliže jsou poctivými a upřímnými partnery.

K tomu patří, aby se plně odpoutali od českých dějepisných lží, iluzí a legionářských ideologií a od vlivů pařížských a londýnských, jež pro ně byly vždy neblahé a od svých vyšťavovatelů, se půdy spřízněných fantastů.

3.) Dnešní česká vláda a čeští průdcové musí zanechati všelikého dvojakého hry a rozeklanosti jazyka a mluvit tak, aby slova měla jenom jeden smysl a aby byla jasná; stejně tak musí jednati. Dosavadní metody jsou prokletými a vedou je do zkázy. Mohou si ostatně vzíti příklad z vlády slovenské.

4.) Český národ může děkovati jenom velkomyslnosti Vůdcově a jeho státnickému umění jestliže dnes nejsou jeho města a vesnice zničeny - jako v Polsku a jestliže statisíce českých vojáků nevykrvácelo.

5.) Německý národ a Říše a snémi také Protektorát žije dnes ve válce, která nám Anglií byla vnucena. Bereme tuto válku, pro nás totální, krvavě vážně a vyhrajeme ji až k nejúplnějšímu vítězství. Rok 1918 se svými důsledky se - podle skušenosti, jež jsme prožili - již nikdy neopakuje. Již nikdy nebude pro německý národ protokolu, o příměří, na kterém je podpis českého emigranta. Před ničím a před nikým. Počátek o nové Evropě udělame tentokráte my.

6.) Přestože zde jsou zdánlivé analogie s rokem 1918 (emigrantská vláda v zahraničí a.t.d.) bylo by pro Čechy největším sebeklamem, kdyby věřily, že za pomoci zahraničí bylo by možno ještě jednou přidat Československo, tak nedávně rozmetané.

K tomu ještě slovo:

Všichni naši nepřátelé nechť vědí, že Německo - ve slepé důvěřivosti - se jenom jedenkráte dalo podvésti zvaněním demokraticko-židovských plutokratů. Ale od roku 1918 jsme my Němci jednotný, železem spojený národ. Německo se probudilo, má svého Vůdce Adolfa Hitlera, Bohem seslaného a bude každým rokem, o který válka nám vnucená bude trvati déle, tvrdší, houževnatější a zavilejší.

Češi nechť si však obzvláště zapamatují:

Nacionálně-socialistická říše dnešká není Rakousko-Uhersko z let války světové. Vůdce není bezradný císař Karel a v Praze nesedí Coudenhove jako místodržitel. Ve světové válce stáli Čechové proti slabému Rakousku, které samo sebou se bortilo. Dnes a navždy v budoucnosti má nacionálně-socialistická říše nejsilnější a nejrozhodnější vládu na světě.

Všechny tyto bady nechť Češi dnes ještě jednou uváží. Mají poslední příležitost.

Jako národ, který vede válku za své poslední a nejsvětější, děláme si nárok na všechna práva válečícího národa, právě tak, jako to dává v Elsasku Francie, přebytující humanitou. Tak jako je nemožno, aby domácí fronta, fronta vlasti ve staré Říši, i v nejmenším ještě jednou mohla být otřesena - o to je postaráno - právě tak je to nemožno, aby zde v zemi od mnichovského ještě jednou bylo trpěno podzemní podvratnictví, odpor, anebo demonstrativní činy. Od mnichovského bude bez výstrahy zakročováno nejostřejšími prostředky. Kdo nejni s námi, je proti nám. Kdo je proti nám, bude rozdrcen. To do památníku všem fantastům a ilusionistům v táboře protivníků.

K fantastovi Chamberlainovi a jeho emigrovavší české kliče volám se Staroměstského náměstí v Praze pod praporem s hakovým křížem: Jestliže ještě budete rozlišovat mezi Vůdcem a německým národem a prohlašovat, že chcete ničit jenom Vůdce, že však nechcete bojovat proti českému německému národu, vemte na vědomí: Když jste vy, židovský demokrate a mírový skuhrálové, Vůdci vnutili válku, tedy bojuje německý národ proti vám jako jeden muž za svým Vůdcem, a to až do konečného vítězství a ke konečnému vašemu zničení.

19 17/11 40. K laskovému vědomí uvádím, že dle nařízení okresního úřadu v Pardubicích bylo občanům nařízeno odvézti pamětní knihy do uschování na okr. úřad do Pardubic a nebylo mě možno nic důležitého po dobu 5. roků do kniha napsati. Teprve po skončení války počátkem 1945 došla novinami zpráva, že knihy jsou uschovány v zámku archívu v Praze a že se vydají na potvrzení a žádost místního nár. výboru z Třnávky. Oto se obrátil nár. výbor postaral a kniha opět neporušena se vrátila šťastně na spět.

Některé důležitější poznámky jsem si za těch 5 roků válečných předce zapsal a tedy je popisuji hned co skončila válka od roku 1938, co se v obci naší přihodilo. aneb co se stalo i sousedních našich obcích.

Roku 1938 4/7 byl pokolský slet v Praze. Návštěva účastníků 70.000 a 6/7 slet zakončen.

15/7 1938. došla vyhláška po celém protektorátě, že se vyskytla nebezpečná nemoc u hovězího dobytka „slintavka a kulhavka" a proto byly vývozy trhy do. bytčí zakázány.

V Třnávce se vyskytnul první případ zamoření č.p. 53. 2. 15. asi 3. kusy padli. Po náležité desinfekci byla obec a celé okolí 22 října 1938 kontumace odvolána.

29/7 1938. Přesla se od jiho-západu prudká bouře větrna a deštová nad naším okolím. Nad Chvaleticemi svážel p. Rauč domkář z Chvaletic pro seno, a cestou k domovu zasáhl ho blesk se potahem krávským. Zabilo blesk i obě krávy se vozem zabil a seno s povozem zůstalo neporušeno.

28/8 1938 dostavily velké a prudké deště s velkými větry jenž trvaly po několik dní zbytky manolelí po polích roznesly vůdce z polí seno zaplavil a labská voda vystoupila ze břehu a zaplavila až po samou ves celý náš katastr.

O několik centimetrů byla nižší než roku 1913/26. Škody na úrodě brambor a řepy byli veliké.

21/9 1938. Mobilisace našeho vojska byla vyhlášena všech do stáří 40. roků. ihned nastoupit ku svým voj. oddílům. Evidenční koně dopraviti do Pardubic. bič. Vlaky odváželi z našeho pohraničí „Sudet" naši lidi do vnitrozemí našeho.

Koně evidenční odevzdaly: Slavík Jos. č. 19. Flegr Ant. č. 33. Pašil Bohuslav 3. koně. Koštálová Bož. č. 50. Hrubeš Jaroslav č. 78., Kutílek Jan č. 25, Valentová č. 59.

Pro koně bylo nařízeno vzíti sebou: 20 kg ovsa, 4. pora sena, 2 uzdy a 2. pravary.

Vlaky vojenské převážely, do Pardubic na východ různé výzbroj vojenskou pro naši armádu.

29/9 Mezinárodní komisi bylo hlášeno, že se německé území v Sudetech, kde němci žijí, připojuje k německé říši a že mír je zabezpečen.

11/10 1938. Měla tady ubytovány přes noc vojsko naší armády i s koňstvem jenž jeli ku Praze.

Nějaký den nastalo uklidnění v obci, že mír je zajištěn. Když zvídavěn se praceli do obci spěž.
Dnem 25. října 1938.

30/11. byla provedena volba p. presidenta Háchy

12/1 1939. Schůze „Národní Jednoty" v Přelouči

22/1 „ . Přednáška „osvětové komise" v Tmávce ve školní třídě za hojné účasti
Zahájení a čtení z pamětní knihy různé zápisy.

10/3 1939 Převrat na Slovensku. Nová vláda.

. . p. řid učitel v Tmávce p. Václav Horák byl dán do penze.

15/3 1939 Zabrání Česko-slovenska.

Německé vojenské kluky přijeli do Tmávky 15/3. na koních od Pardubic a jeli směrem
ku Kolínu tak volně a tiše při dosném snežným počasím a německá letadla kroužila
po celý den nad naším územím; jinak všude tichо a klid.

25/3 1939 vyšlo nařízení, aby se ihned odvádělа všecka střelná zbraň na obec. úřad v
Tmávce, zároveň soupis všech patronů jich výměru a jich používání.

19/4 Nařízení všem občám vyvěšení praporu s hákovým křížem v den Hytlerova narození

30/4 Zapálil blesk v obci Labětíně hospodářský domek p. F. Kalouska. v 2. č. Čp. 70

5/7. Husova oslava u obce Tmávky a Ročem pro bouřlivé počasí bylo slabé návštěvy.

14/7 Zemřel náhle p. Dr. Josef Svoboda z Chvaletic radia pem. soudu v Praze, na odpočinku
Muž ušlechtilé povahy a lidem našeho okolí dobrým rádcem.

5/8 Nové nařízení v konebním zákoně přičině odstřel zvěře.

25/8 1939 Vyhlášená všeobecná mobilisace do září roku 60.

26/8 „ Vyhlášení zatemnění světla v noční době po celém protektorátě.

27/8 „ Nastal nový jízdní řád na drahách a na silnicích (chodit po pravé straně).
Tedy: chodí se „v pravo" a předjíždí se v „levo."

28/8 „ Zemřela p. Marie Vondrušková rodora p. p. V. Vondrušky býv. našim učitelem řídícím
v Tmávce nyní bytem v Přelouči.

9/9 1939 Nařízení zákonem: vstup do zahraničních voj. útvarů je považován za zemězradu.

12/9 „ „ „ „ Pasová a visová povinnost: Každý musí míti úřední průkaz o své
osobě s podobenkou.

15/9 Byl velký přesun vojska spovozy přes Tmávku ku Praze v noční době a Pardubicům též.

19/9 Nastala cena piva 1. třída 3. kor. dražší kuřivo i brambory 100 kg za 85 kor. cena ržže 1q. za 14.50 h
Zákon o výživě popsán v r. 1939.

2/11 1939. Instalace p. správce Mlnára v Tmávce byla velmi skvělá. Návštěva p. duchovních
z okolních sborů počtem 25. a dav obecenstva nad očekávání hojně zastoupen.

12/11 1939 Byla provedena veřejná dražba na pronájem společenské komisky v obci Trnávky v místnostech p. starosty obce Václava Svobody č.p. 64.

Přečteny podmínky dražební: Přikročeno ke dražbě a nejvyšší podání nabydla slečna Helena Mettalová majitelka celkostavku v Zdechovicích za cenu 1. roku 3.000 kor. s podmínkou na dobu 6. roků.

Škody způsobené zvěří jakož i honbou je povinna hradit dle ujednání na místě.

19/11 939. Podala obec Trnávka žádost na Zemský archiv do Prahy II. jestli by nám mohly poslat nebo opsat nějaké zprávy, jak a kdy začala obec Trnávka v které době působit.

20/11 1939 Vyhláška pro celý protektorát. Částečné ztrácí právo.

1/12 1939. Zemřel p. Matěj Fila rolník na odpočinku a dlouholetý pokladník Obč. záložny v Trnávce v stáří 72. roků.

6/1 1940. Provedeny volby do hospodářského výboru v Trnávce na dobu 6. roků a zvolení: p. Bohusl. Prášil Lesa Vál.č.8. Šachánek Jan č.80 Kučera Vác. č.2 Svoboda Vác. č.64.

1/2. 1940. Žáčky školy měly prázdniny po celý měsíc únor, jelikož nastaly kruté mrazy a uhlí i dříví nebylo ke dostání nikde.

10/3 " byla veřejná dražba snad poslední v obci. Les u Trnávky na břízy na stojato. Cena povolací za dílec (4 až 5) kmenů 200 kor. a vyšla i na 250. kor.

26/4 " Pomník p. bývalého presidenta T. Masaryka na náměstí v Pardubicích musil být z nařízení odklizen.

5/6 " Byly provedeny volby do osvětové komise a zvolení byly: p. Jan Kuchař učitel na škole v Trnávce, Jos Bíža, úředník st. dr. jako jednatel, Jan Šuchánek, Jan Král 77 Stodola Jos. a Kovtál Josef.

24/6 " Zemřel p. Josef Tichý z Trnávky č.45. pamětnán u firmy p. Vacka v Přívrati z závodě školkařském, jako výborný znalec v oboru zahradnickém.

25/6 " Došlo nařízení úřední, aby se z pomníků na hřbitovech odstranily všecka vydání za statečnost těmdějším legionářům, kteří za první války se zúčastnily bojů proti Německu na cizích frontách.

17/9 " Zemřel p. Václav Drábek žel. přírodnec, dovedný tesař a horlivý hasič.

31/10 " Proveden z nařízení soupis všeho dobytka a odvádění mléka.

24/11 " Slovensko přistoupilo k „Ose" Německa.

26/12 " Zemřel p. Václ. Forst č.p. 21. v Trnávce, první starosta obce po první válce. Jeho přičiněním vyměřeno obci pozemků za soukromé pozemky z dějších rolníků pro stavbu domků obytných z dějších příslušníků v obci Trnávce, se postavilo mnoho a ještě školní budovy č. 92. a 93 pro p. učitele postaviti dal.

28/7 1941. Postavena v „kopečku" u silnice Labsko-Tynické o katastru Řenanském triangulační věž pro měření zdejšího okolí.

25/9 " Spáchán atentát na generála německé policie a Heydricha v Praze. Ministerský předseda Eliáš zatčen. Vyhlášeno stanné právo.

22/10 " Zemřel v Trnávce o č.p. 25 Jan Kutílek v stáří 52. roků, rolník a hostinský, čilý družstevník a pokrokový hospodář a přemýšlitel.

22/12 " Zemřel v Trnávce v č.p. 55 Václav Březina rolník na odpočinku v stáří 70. roků.

28/4. 1942 Bylo v Trnávce v hostinci u Kutílka konáno úřední šetření ohledně odvodňovacího projektu, zápis všech členů, jak i nově přistoupivších a nástupců nových majitelů

" Slíbeno dohlédacím komisařem, že se nejprve provedou hlavní odvodňovací práce a

" Více že nebude dělat až po válce.

3/7 " Bylo odvoláno stanné právo.

30/1 1943. Byla v obci Trnávce návštěvou rekviziční komise opět nedodané povinné dávky obilí za rok 1942.

21/5 " Dostavil se tak silný mráz, že zmrzl na polích zmrklé brambory i řepa a.t.d. Všech vzlášť smrkových, i dubových zmrzli ořechy nové výhonky na stromech.

25/5 " Zemřel p. Jan Balán domkář a čel. pracovník ve výslužbě v stáří 80 let.

3/6 " Nastal soupis všeho zvířectva a drůbeže.

24/11 " Zemřel p. Václav Horák řid. učitel v Trnávce, t.č. ve výslužbě a bytem v Chlumci n/C.

7/1 1944. v obci Semtíně u Pardubic nastal k 8 h. večer silný výbuch různých bortlavin a obloha byla zářená po několikráte. Přišlo mnoho lidu o život.

" Stala se srážka osobního ranního vlaku v nádraží Přeloučském, najel vlak osobní, který jel od Pardubic ku Praze na nákladní vlak, který mu stál v cestě

25/2 " Zemřel v Trnávce v č.p. 77 rolník ovdovělý p. Bohumil Lekeš, pušky legionář v stáří 65. roků.

12/11 " Počala se stavět a pracovat na nové dopravní dráze na železnou pouť do Chvaletic.

18/12 " Nálet letců na města Kolín a Pardubice. Vlaky jak osobní tak i nákladní po dobu 2. dnů vůbec nejezdili.

28/12 " Nálet letců na Prahu byl hrozný. Dle zprávy časopisu „Čes. Slovo". Padlých 415, raněných 1455, a 88 neznámých. Na východní frontě velké srážky. Německý ústup byl tady hrozivý.

14/2 1945 " jelikož vlaky odvážely samé raněné směrem ku Praze. Také civilní obyvatelstvo se stěhovalo od východu na západ.

" Také u obce Lhoty pod Přelouči shořel celý nákladní vlak se střelivem na dráze.

16/3 " Všechny hasičské sbory celého okresu byly alarmovány k hašení ohně.

29/4 " U Pečic vykolejil nákladní vlak z kolejí jelikož byli z kolejnice odstraněny a parní stroj překocen na dráze ve škarpě. „Obsluha prý asi „parašutistů".

14 1945 o Božím Hodě Velikonočních svátku, těsně před polednem musil nákladní vlak, který přijížděl směrem od Prahy k Pardubicům u zástavky obce Tmáňky zastaviti na povel železniční zprávy, že nepřátelská letka se blíží co nejblíže trati. Byl to vlak transportní v němž jelo německé vojsko jízdeckého oddílu a mnoho koní bylo ve vozech. Směrem od Pardubic přijížděl osobní vlak a ta chvíly do zástavky v Tmáňce. Nepřátelská letka se objevila nad obcí a přeletěla přes dráhu jako by nic neviděla, ale potvora o pár otěrnících se obrátila spět, přes naši obec Tmáňku přes domovní čísla č. 1. a 75. ku dráze a zarachotili kulomety a celý vlak byl zasažen. Vojsko za včasu bylo z vlaku vzalené a položené o blízkých polích u dráhy a civilní obyvatelé kteří vystupovali z vlaku a nastoupili cestu, kulky po stracích na dráze. Ostrom by mohl p učitel řídící z Tmáňky i jeho paní, kteří tu trafiku prodávaly jako svůdkové vyprávěli.

Vlak byl plně zasažen několik koní bylo zabito 3. vojáci mrtví kteří měli službu ve vozech při koních, vozy poškozeny a párné stroj prostřelený a k další službě nepoužitelný. Také bylo několik vojáků raněno, kteří byly nákladním autem dopraveny do nemocnice Pardubic.

Celé odpoledne tady vlak stál na kolejích a vojáci stahovali odstřelené koně z vozů a které byly chromé těžce raněné hned ve vozích odstřelily a maso i kůže připravily a kdo zde vše připravily.

Párný stroj, který přijel od Pardubic, zapřáhl do vlaku a odjel do Pardubic.

o 5 hod. odpoledne.

16/4 1945. Vyjíždějící nákladní vlak ze stanice Řečan směrem ku Praze a jak se zjistilo vykolejil jeden vůz asi na výhybce v nádraží a jel po pražcích až do Tmáňky kde na malém přaňku zastavil poblíž č. 99. v Tmáňce.

" " Vůz byl plný nalažený cementem, v pytlích rozsypána rozstrašen po celé trati.

" " Celou noc to trvalo než byla uvolněná pravá kolej ku Praze.

" " Byl hrozný nálet na město Kolín.

18/4 " Pražská železniční společnost a celý podnik se chvaletickými jsme upra-

21/4 " vovala a stavěla dráhu přes katastr obce Tmáňky, zastavila všec-

" ku práci a všechny dělnící totálně zaměstnány odcházely z práce

" " Nálet letců na Chlumec a Bydžov.

23/4 " Obec Tmáňka dostala na krátké ubytování 150 mužů německého

24/4 " vojska, které přijelo auty na ústupu východní fronty. Byly ubytovaný v obou hostincích v Tmáňce a ze stala. Důstojník v kanceláři v místnostech Obč. Kálozny a na konec měsíce dubna odjeli.

1/5 1945. „Svátek Práce" byl slunný den. Lidé netrpělivě čekali co přinesou příští dni.

2/5 " Došla zpráva z Pardubic, že vůdce Hitler zemřel.

" Hned bylo půno v obci a musely se vyvěsit černé smuteční praporyaspoň

" na obecním úřadě a na školní budově.

5/5 " Nastal poplach v nádraží v Řečanech, že je válka skončena. Rozhašely se lidé z různých prací k nádraží, aby nastoupily k vlakům a odjely domů. Jenkráte tam nádraží stály 3. nákladní vlaky celých 14 dní aniž kdo vedel co v nich uloženo jest. Části vojenské německé se ztratily a různí lidé ze zvědavosti využili příležitosti a otvírali v své vůli některé vozy v kterých byly různé zásoby mouky, nábytku, různého domácího zařízení a i vojenské zbraně se střelivem. Staničné různí nestačily zabránit. Teprv byla zavolána poslední zbytek voj. posádky z Přnávky udělaly v nádraží pořádek. Ty vystřelily salvu na prázdno do vzduchu a ostřelci se rozutekly do polí a lesů. Druhý den vojsko německý zbytek časně ráno odjel z obi na dobro pryč. a vagony zůstaly až hodně pozdně dále stát v nádraží.

6/5 " Bylo v obci ohlášeno, aby se vyvěsily naše prapory červeno-bílé

7/5 " Celý den hlásil rozhlas o válečném míru konečné vítězství nad Říší Německou

" " Německé transporty, které jeli přes Letohrad a směrem ku Praze, ranecha-li různé a přebytečné věci na kopci „Kašnícku" různé vozy, zbraně i koně nechaly o lese a v polích volně rozjet a rychlým tempem směrem k západu a pospíchaly k Berlínu.

V celé noci bylo v obci půno a domácí hlídky hlídaly na dráze i ve vsi, aby k nějakému neštěstí nedošlo.

9/5 " Radia hlásila, že se ustavila nová Rebublika ale také volala o pomoc město Praze, které se bránila statečně proti Německé přesile vojenské v Praze.

Mezi tím se očekávalo ruské vojsko od Pardubic, které jelo na pomoc bránit Prahu. Na uvítání postavili místní hasiči „bránu" u silničního mostku v Přnávce a byla radostně uvítání. Celou noc se svítilo voj. raketami ze vzdejšího okolí.

10/5 "

11/5. "

12/5 " Zvony se všech obcích vyzváněly k bod. k oslavě tužebného míru i hudby vyhrá. valy skoro ve všech obcích že jsme se dočkaly skončení války a té doby a bídy.

23/5 " Byl vykonán pohřeb jednoho ruského vojáka, který se omylem postřelil rozbuškou skleroue nedopatřně použil při chytání ryb v „pástrží labaké u Labětína. 23/5.1945.

25/5 " Byla uspořádána sbírka pro „červený kříž," kterým se sebralo v obci Přnávce 23.000. kor.

1/6 1945 Podle zprávy z časopisu „Českého Slova" padlo v Praze při revolučním boji
" 2.700 mrtvých, 3800 raněných, tedy v celém povstání od 5/5 do 9/5 1945 padlo
" na 8.000 lidí.
9/6 " Nastali volby ve všech obcích do místních národních výborů.
V Zpravce zvoleno první národní výbor o počtu 12. členů.

11/6 " Po příměří přišlo nařízení vyvěšení praporů v celé obci po celý týden.

13/6 " Došlo nařízení od úřadu aby se sbírali opatrně odhozené a nevystřelené patrony
a různé náboje podél silnic i cest, které byli německými vojsky na ústupu do
škarpy u cesty i do obilí naházeny.

21/6 " Přijel ~~obvod~~ p. president Ed. Beneš:
Konfiskace půdy a zemědělského majetku Němců a prádců, do českých rukou
se vrací 2,307.000 k.á německé půdy na památku Bílé Hory v roce 1621.

13/7 " Přihnaly Rusové s různem od Selmic velká stáda hovězího dobytka přes
Labe do našeho katastru a pásli na lukách ve dne i v noci a všechnu
otavu a jetel v polích vypásly. Stáda dobytka po delším čase hnaly odkud
přes Zdechovice a kdyně na Čáslavsko.

22/7 " To velkém denním parnu přihnala se prudká severní bouřka s deštěm
jiho-západu s deštěm a odnesla a porhávela kopky mandelíků z polí
a co ležělo posečeno na polích to bylo různě daleko v lesích.

1/8 " Počaly se Rusové stahovat do větších posádek a starší ročníky byly
propouštěny, demobilisovány.

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okres Přelouč.

Pokračovatel v zápisech kroniky, Jaroslav Škoban, začínající svoji životní působnost jako profesor obchodní akademie a končící jako ředitel Státní banky československé, centrály v Praze, přesídlivší v roce 1954 z Prahy jako důchodce do Trnávky, uvolňuje se v květnu r. 1959 vyplnit mezeru v kronice a popsati místní události od května 1945 do konce r. 1957.

Není to práce snadná a hlavně nebude úplná a soustavná, poněvadž doklady, které jsem k tomu účelu získal, jsou velmi skrovné. Jsou to převážně zápisy ze schůzí místního národního výboru a proto věrohodnost zpráv kroniky se opírá většinou jen o uvedené zápisy místního národního výboru.

Je politováníhodné, že např. ani školní kronika, kterou učitel je povinen vésti, nebyla kronikáři zapůjčena.

Na předchůdce, Josefa Koštíla, který měl za úkol vylíčiti pohnutá a strastiplná období okupace naší republiky hitlerovskými vetřelci, nelze přímo navazovat. Zaznamenává velmi málo podstatných místních událostí, z nichž by bylo lze seznati smýšlení a život občanů Trnávky a z neznámých důvodů se omezuje většinou na opisování projevů a řečí hitlerovských „führerů". Pravděpodobně se chtěl tak chránit v době okupace před německou kontrolou obsahu kroniky.

Květen 1945

Konec dubna a počátek května 1945 znamenal osvobození českých zemí od okupantů: 26. dubna bylo osvobozeno Brno, 30. dubna Ostrava a 9. května dorazila sovětská vojska do hlavního města naší vlasti, do Prahy. Avšak již 5. května povstalo pražské obyvatelstvo proti fašistickým okupantům a ve svém odporu vytrvalo až do příchodu sovětské armády.

Trnávka velmi aktivně ihned reagovala na zmíněné

událostí. Starosta obce, Václav Svoboda, jmenoval v sobotu 5. května revoluční národní výbor v tomto složení:

Jan Marboe, řídící učitel,
Jan Kuchař, učitel,
Jaroslav Suchánek, železn. zaměstnanec,
Václav Leška, soukr. úředník,
Josef Král, soukr. úředník,
Miloslav Šoršt, rolník.

Ač již ve 14 hodin téhož dne se sešel revoluční výbor v místnosti obecního úřadu, aby se ujal řízení obce a udržoval v ní klid a pořádek.

Nejprve výbor složil slib starostovi obce Václavu Svobodovi, který po celou dobu německé okupace jednal vždy v zájmu lidu a získal si důvěru obyvatelstva.

Za předsedu revolučního výboru byl zvolen Jan Marboe a za zapisovatele Václav Leška.

V neděli 6. května v 9 hodin se sešel revoluční výbor k první pracovní schůzi. Občanům bylo oznámeno, že nově utvořený národní výbor přejímá okamžitě správu obce. Každý občan je povinen zachovávati bezpodmínečně kázeň a poslušnost, dbáti dochvilně všech nařízení nár. výboru.

Na 10. hodinu byli svoláni všichni muži od 18-50 let ke konání bezpečnostní vojenské služby. Všechny východy a východy z obce budou střeženy a každý podezřelý bude zatčen. Vozidla budou kontrolována a podezřelý náklad bude zabaven. Služba byla zahájena o 12. hodině poledním.

Bylo rozhodnuto, že stráže budou postaveny u vchodů do obce. Strážnice bude v domě čís. 77. U místku k Řečanům bude postavena barikáda a druhá u místku k Pěčicům. Na stavbu překážek uvolní hospodáři

shanžitě všechny těžké a nepotřebné součásthy strojů, váhy, vozy atd.

Dříve než tato akce byla dojednána, odjelo z Říman̆ky německé vojsko směrem na Řečany. 13 německých vojáků sběhlo a byli ubytováni po domech.

Místnímu obyvatelstvu bylo nařízeno, aby vyvěsilo státní vlajky.

Předseda Harbor nařídil, aby ozbrojení občané v noci ze 6. na 7. květen byli v pohotovosti, poněvadž německé vojsko projíždí vlakem i po silnicích ku Praze. Bylo dále rozhodnuto, že již ani jeden vlak s těmi nesmí projeti ku Praze. Bez příkazu partyzánů neb národního výboru v Řečanech, Čelovči neb Pardubicích nesmí však býti podniknuta žádná samostatná akce.

8. května národní výbor projednával sbírku potravin pro bojující Prahu. Sebralo se značné množství nejrůznějších potravin, zejména 765 vajec, 93 kg cukru, 11 kg tvarohu, 12 kg hrachu, 608 kg pšeničné mouky, 148 kg žitné mouky, 921 kg brambor. Vše bylo řádně zabaleno a odvezeno do Řečan k další dopravě do Prahy. Dále bylo dohodnuto, že odvedené mléko ze 7. na 8. květen bude vydáváno na lístky a z ostatního se udělá máslo a tvaroh a pošle rovněž do Prahy. Ve dalších dnech bylo ze zbylého mléka dělán̆o máslo a tvaroh pro potřebu Prahy a Pardubic.

Během dne byl rozšířen národní výbor na 8 členů; osmým se stal Bohuslav Kaval.

9. května bylo z rozkazu Oblastního velitelství v Pardubicích nařízeno místním akčním, aby odvedli na místní národní výbor do 12 hodin jakékoliv předměty odkorzené Němci nebo jakýmkoli způsobem nabyté. Dále bylo nařízeno obchodníkům, aby vydávali zboží na lístky dosavadním způsobem. Rolníkům bylo

oznámeno, že veškeré povinné dodávky musí nadále plnit, ježto zásobování nesmí za žádných okolností váznout. Trať byla z rozkazu Oblastního velitelství v Pardubicích dále střežena.

10. května ve čtvrtek projely Trnávkou za krásného slunného odpoledne první jednotky vítězné Rudé armády, bouřlivě vítány obyvatelstvem, které se za tím účelem shromáždilo podle silnice. Předseda Marboe nabádal za souhlasu všech členů národního výboru občanstvo, aby dalo průchod radostnému nadšení z tohoto tak významného shledání, a aby jeho veselí a zábavy měly vždy ušlechtilou a národní náplň.

Z příkazu Okresního nár. výboru byl dán zákaz používati osobních aut a motocyklů k soukromým účelům.

Národní výbor vyzval občany Trnávky, aby vyhárali co možno nejvíce ostříc Rudé armádě, aby se u nás cítila jako doma.

Zatemňovací povinnost byla zrušena.

Národní výbor dále informoval všechny občany, že říšské marky jsou u nás neplatné a nikdo je prý nemá přijímati. Jako zákonné platidlo zatím zůstávají a platnosti t. zv. okupační poukázky a dále i ruble. Výměnný poměr rublu 1:5.50 K. Červonec prý platí 55 korun.

13. května se konala volba místopředsedy nár. výboru, byl jím jednomyslně zvolen Václav Svoboda z čp. 64.

Bylo nutno rozčleniti rozsáhlou činnost národního výboru na stálé komise, aby se tím získalo větší účinnosti a hlubšího zásahu do všech projednávaných agend.

Referentem zemědělské komise byl zvolen Miloslav Foršt, rolník, čp. 59 a jejími členy Josef Flégr, Josef Lorenc, Václav Bíža a Václav Král.

Referentem finanční komise byl zvolen Bohuslav Kasal a jejími členy Jan Koapil, Fran. Komárek a Ant. Vaníček.

Referentem sociální a zdravotní komise se stal Jaroslav Suchánek a členy Ant. Flégr, Božena Koštálová a D. Šašilová.

Referentem kulturní a sportovní komise navrhnut Josef Král a členy Václav Fořt, Olga Skohanová, Václav Hladík a Josef Maxač.

Referentem vojenské komise byl Jan Kuchař a členové Václav Novák, Bohumil Pichý, Josef Bíža a Lad. Kutílek.

14. května jednal národní výbor o pracovních silách a občanstvo uvědoměno, že každý musí bezpodmínečně pokračovati ve své práci. Dále bylo nutno nařídit, aby opožděné polní práce se dokonily. Z toho důvodu naříženo t. zv. sousedská výpomoc. Rolníci byli upozorněni, že mohou žádati o zajatce jako o pracovní výpomoc.

V té době oracel se život pozvolna do normálních kolejí, nájmy občanů se více propletaly a přibývalo kritiky plodné, ale i rozkladné. Někteří členové národního výboru byli veřejně i skrytě napadáni. Jednota prvních pařevolučních dnů byla narušena.

Předseda MNV nabádal občany k činorodé spolupráci na rozvoji obce a k vzájemnému porozumění a pochopení činnosti výboru, který v očích některých občanů je špatně chápán, zejména když s ohledem na vyšší nájmy potírá sobecká přání některých jednotlivců. Vyskytly se i hlasy, že MNV je vinen, že někteří občané musí odvádět nakradené věci z vlaku v Řečanech.

Ve schůzi MNV, konané 27. května, se výbor jednohlasně usnesl předati vedení obce novému, řádnými volbami zvolenému výboru.

Funkce Národního tělovýchovného výboru, který se měl nově vytvořiti, byla do 1. září přenechána sporto-

ního klubu S. K. Trnávka.

Červen - prosinec 1945.

9. června předseda MNV oznamuje, že ONV souhlasí s rezignací národního výboru. V důsledku toho svolává zástupce býv. politických stran, zastupující všechny vrstvy občanstva, aby sestavili novou kandidátní listinu pro volby, které se mají konati v neděli, dne 10. června 1945.

Bylo celkem navrhnuto 32 občanů a z nich nakonec ponecháno 15 a sice:

G. A. Malnár	Josef Slavík	Bed. Ziegler
Josef Bíža	Josef Růžanský	
Čeněk Suchánek	Frant. Matička	
Václav Král	Frant. Hlomalka	
Václav Šorit	Václav Oliva	
Milan Přášil	Frant. Bláha	
Josef Stodola	Josef Březina	

V neděli sešlo se 103 voličů. Sekční nahájil dosavadní předseda MNV Jan Marboe, proti čemuž protestoval farář G. Malnár, který žádal, aby nejprve byl zvolen předseda, který by jednání řídil. Došlo na to k trapným výjevům a k chaotickému jednání, až nakonec byla zvolena nová návrhová komise. Návrh komise přečetl předseda a dal o kandidátech hlasovat. Zjistilo se, že navržený výbor je dostatečný v celkovém počtu a že všichni volbu přijímají. Byli to: Šorit Václav ml., Kuchař Jan, Bíža Josef, Šorit Miloslav, Vaníček Antonín, Král Václav, Stodola Josef, Matička František, Hlomotka František, Lešha Jan, Hrubeš Josef st., Lorenc Josef, Svoboda V. ml., Vaněura Lad. a Komárek František.

Do rady národního výboru byli zvoleni: Bíža Josef, Král Václav, Lorenc Josef a Vaníček Antonín.

Předsedou byl zvolen Lorenc Josef a místopředsedou Bíža Josef. Jednatelem a zapisovatelem Lešha Jan.

Referáty byly takto obsazeny.

Finanční	Bíža Josef
Tělovýchovný a kult.	Vaníček Antonín
Sociální a zdravotní	Šafr Václav ml.
Zemědělský	Král Václav
Obytovací	Hrubeš Josef, 15
Vojenský	Stodola Josef
Výživovací	Svoboda Václav ml.
Stromkový	Hamalka Fran.
Ochrany práce	Matička Fran.
Živočišná a rostlinná	Šorit Mil.

Toto obsazení bylo však záhy měněno. Počátek úřadování byl nesnadný, jelikož chyběla místnost.

14. června byly všechny klidky zrušeny a zbraně odevzdány. Referenti sestavili jednotlivé komise a předložili je ke schválení.

Život obce nabýval již klidného vzezření a proto i politicky se formoval. 15. června byla založena místní organisace komunistické strany a Trnávce, jejímž předsedou byl zvolen Stodola Josef a členy výboru: Bláha Fran., Vaněura Václav, Lampach Čeněk, Suchánek Jaroslav, Musil Jaroslav, Vejtruba Rudolf, Hrubeš Josef a Rambousek Václav.

Činnost strany byla rušná; počet členů tehdy přestoupil číslo 70.

Vedle komunistické strany byly v Trnávce zastoupeny i ostatní politické strany: národně socialistická, sociálně demokratická a lidová.

Zatím vládní program, známý pod jménem „Košický program" pronikl svým obsahem i na vesnici a i Trnávka se sjednocovala s jeho stěžejními ustanoveními: vybudováním národních výborů jako orgánů lidové státní moci, odsunu německé menšiny, potrestání zrádců

a kolaborantů včetně konfiskace jejich majetku, rozdělení konfiskované půdy do rukou drobných rolníků a bezzemků, rychlé obnovení mírové výroby v závodech, zajištění úrody, rozsáhlá opatření k sociálnímu zabezpečení pracujících a k rozmachu národní kultury.

Především bylo nutno upevnit národní výbory a podepřít jejich autoritu. Starý byrokraticko-policejní státní aparát byl odstraněn a všechna veřejná moc přenesena na národní výbory. Zmizeli hejtmani a četníci. Lid se stal vskutku zdrojem veškeré moci ve státě.

Všemocný lid toužil po půdě. A proto konfiskace podniků německých, maďarských i zrádných československých kapitalistů, daných nyní pod národní správu, zajímala drobné a malé rolníky.

Správou zajímalo bývalé zdechovické panství a jeho parcelace.

2. července 1945 MNV projednával žádost o parcelační pozemek pro obec:

1/ Přidělení pozemku na sportovní hřiště, t.zv. koupi na výměnu blíže naší obce a

2/ přidělení dvou kabelských řečišť a přikladný kus lesa a všech prautnic.

16. srpna 1945 došlo k nové volbě předsedy MNV a jednotlivých referentů. Předsedou byl zvolen opět Lorenc Josef. Ještě před volbami projednával výbor námitky J. Bílý proti J. Marbuovi. Bílá byl již předtím do skončení vyšetřování v jiné náležitosti vyloučen z účasti v nár. výboru. Stížnost Bílova byla národním výborem zamítnuta.

Téhož byla ustavena školní rada pro místní školu; zvoleni byli do ní: Kuchař, Růžanský Jos., Oliva Václav, Lorenc Václav, Králová Božena, Hlaváková O. a Marbue.

S novým školním rokem 1945/46 nastoupil na řídícího

Marbae učitel Bezubka.

M rybníčka má si Sportovní klub vybudovat hřiště.

Ve schůzi MNV ze dne 14. listopadu 1945 byla navržena komise pro sestavování volečských seznamů. Každá strana dala jednoho člena: za KSČ Bláha Fraut., za soc. dem. Hlomalka Fraut. a za čsl. socialistickou Suchánek Jan.

K Chvaletic do Řečan se bude stavět úzkokolejná dráha.

Návrh na kmety a porotce byl takto sestaven: Za kmety: Molnár J., Růžanský V. a Svoboda Václav; za porotce: Skalanová B., Synek Jas., Drábek Vác., Říha V., Matička Jan a Kučera Václav.

Místní nakládek se rozhodla, že na vánoce sehraje divadelní hru ve vlastní režii.

Očistná komise se usnesla vydat průkaz o národní spolehlivosti: Bížovi Jas., Suchánkovi a Marboemu.

Všeklá náležitost stavby čekárny na nástupce v Přívěce se chýlí ke konci - povolení ke stavbě totiž došlo.

Do místní záložny byli určeni národní správci Král Josef a Flégr Antonín.

Rok 1946

Z obce Vanic přišla žádost, aby Václav Šeda se svou rodinou byl přijat do obce, s čímž MNV souhlasil.

Sbor dobrovolných hasičů žádal MNV o zakoupení 20 blus a 20 přilb. Jelikož v rozpočtu na rok 1946 nelze tento výdaj hraditi, usneseno, aby sbor uzavřel půjčku cca Kčs 15.000.- a zavázal se, že dluh bude splácet z výtěžku ze svých zábav, cvičení a pod.

Od fy Vacek se nakoupí topoly a vysázejí se na Přívěce.

OKV povolil na základě zaslaných mu dokladů, aby Bížovi, Suchánkovi a Marboemu byl vystaven průkaz o občanské spolehlivosti.

Černému Josefu se zvyšuje roční paušál na opravu

večerních kadin z 50.- na 150.- Kčs od roku 1946.

Na vánoční dárek pro vdejší děti byla uspořádána sbírka po obci.

Volební komise byla zvolena v tomto sestavení: Suchánek Jan, Synek Josef, Homolka Frant., Svoboda Vác., Krejčí Jan a Bláha František.

Okresní národní výbor žádal o zvolení a ohlášení finanční komise. Byla složena z těchto členů: Král Josef, Suchánek Jan, Říha Václav, Lešek Jan, Musil Jaroslav a Bláha František.

20. března dohodnuto, že se v sobotu vyhlásí pracovní pohotovost v obci a bude se urovnávat náves a vozit kámen na pomník obětí nacistické okupace, který byl již dříve schválen.

Ve schůzi MNV z 3. dubna 1946 bylo usneseno, aby všechny obecní dílce byly zdraženy o 50 %.

Ve schůzi 17. dubna hlásí předseda MNV, že pro svoji zaměstnanost nemůže zastávati funkci předsedy a žádá proto, aby jí byl zproštěn, s čímž výbor souhlasil a proto přikročeno k volbě nového předsedy. Byl jím zvolen dosavadní místopředseda Lešek Václav, na místopředsedu byl zvolen Lešek Jan.

V dubnu bylo vysázeno 70 topolů na obecních lukách.

Několik žen v čele s A. Přášilovou se zabývají myšlenkou zříditi v Trnávce Dětský útulek pro děti do 6 let. Ihned po zvěsti o tom se přihlásilo 15 dítek k trvalé návštěvě.

Kontingent hus se těžko plnil a proto MNV rozhodl, že se provede místní kontrola po domech.

26. června 1946 se konala v úřadovně MNV ustavující schůze obnoveného MNV v Trnávce. Dosavadní předseda V. Lešek se dotázal, zda některá politická strana si činí nárok na místo předsedy. Místní KSČ uplatnila nárok z důvodu, že má největší počet mandátů. Za předsedu byl zvolen Jaroslav Suchánek. Strana nár. socialistická,

OKRES TRNAVA ČESKÝ ÚŘAD

jako druhá největší, neuplatnila nárok na místopředsedu a proto provedena volba a stal se jím Král Václav.

Do rady zvolen Matička Jan a Březina Josef. Pokladníkem zvolen Lešha Jan. Referenti jednotlivých komisí byli zvoleni:

Pro tělovýchovu a kulturu	Václav Lešha
" sociální a zdravotní	Vaníček Ant.
" zemědělskou a živočišnou	Král Václav
" " rostlinnou	Březina Josef
" výživovací	Suchánek Jan
" vojenství	Bláha Fran.
" mléčnou komisi	Špás Václav
" parcelaci a ochranu práv	Hamolka Fran.
Zapisovatelem zvolen	Lešha Václav

Do komise zemědělské rostlinné: Hlavík J., Fořt V., Lešha V., Vrána Jos., Forst Mil.

Do komise živočišné: Flégr Jos., 33, Forst Mil., Matička Jan, Drábek Jan.

Členové mléčné komise: Čížek Milan, Hlavík J. ml., 19.

Členové finanční komise: Král Jos., Říha Vác., Musil Jar., Krejčí Jan.

Členové parcelace a ochrany práce: Žampach Vincenc, Svoboda Vác., Matička Jan, Sajtl Josef, Špás Vác., Karel B.,

Členové výživovací komise: Kuchař Jan, Vaníček Ant., Svoboda Václav.

Členové kulturní komise a tělovýchovy: Skakanová O., Koapilová A., Čížek Milan, Synková Jaroslava, Král Josef, Stodola Josef.

Školní rada z Pardubic děkuji matkám dětí a učitelstvu za vzorné vyčištění a opravu školní budovy.

Ve schůzi MNV z 21. srpna 1946 přečetl předseda vyhlášku a přípis jednající o dvouletém plánu. Vyvlastněním kapitalistů dělnickou třídou a převedením výrobních prostředků do společenského vlastnictví se otvírá žádoucím plánování rozvoje celého hospodářství.

Plánem totiž jako nejvyšším zákonem socialistického hospodářství je určován a usměrňován rozvoj národního hospodářství a zájmu všeho pracujícího lidu.

Co dělší debatě dochází národní výbor k názoru, že obec nezanjřli a následujících dvou letech podniknouti větší investiční akci a že proto dvouletý plán nijak neovlivní hospodářský život Trnávky. -

Není známo, že by v Trnávce došlo ke konfiskaci zradcovského neb nepřátelského majetku.

Dřívější řídící učitel Jan Marboe se odstěhoval a jeho byt se upraví pro nového řídícího učitele Bernd-ka.

Vedoucím branné výchovy v Trnávce byl zvolen Ladislav Kutílek.

Odvod vajec k 1. září vykazuje schodek 3.112 kusů. Kontingent chlebového obilí na rok 1946/47 činí 576 q.

Náklad na postavení čekárny činí Kčs 51.541.20, v čemž však není zahrnuta práce pokrývače Šífa a plechy od fy Parnovský.

Parcelace velkostatku Zdechovice je v této době v plném proudu. Zájem o půdu je značný i u občanů Trnávky.

Podle přípisu OKO, Pardubice má se do obecního rozpočtu zařaditi částka na obecní knihovnu ve výši 1 Kčs na hlavu, nejméně však Kčs 500.-

V Trnávce působila berní komise pro informování občanstva ohledně vyplňování přihlášek pro dávky z přírůstku majetku a daně z majetku. Za obec byl navržen a také zvolen jako přísedící v této komisi Josef Koštál, starší.

Komunistická strana v Trnávce je ve stálém vzrůstu; počet jejich členů dostoupil až čísla 115. Je to nejvyšší dosažený stav, který postupně opět klesal. Příčinou

postupného pokleso bylo vyřešení půdního problému z provádění parcelace velkostatkářské půdy, a dále četná přesídlení do pohraničí. Do konce roku 1946 byly stávající politické strany v národním výboru paritně nastoupeny, ovšem při nedoucí gesci komunistů.

Obecní rozpočet na rok 1947 vykazoval:

1/ Odbíl školní: potřeba řádná Kčs 18.145.-
2/ " hasičský: " " " 6.340.-
" mimořádná " 100.000.-
3/ " obecní " řádná " 110.000.-
" mimořádná " 10.000.-

Byla svolána soutěžní komise a zvolen nový předseda. Dosavadní předseda Lad. Kutílek byl funkce zproštěn.

Sbírka na čekárnu železniční nástávky vynesla Kčs 2.500.- Kvituje se obětavost Frant. Kasala, projevená jak při sbírce, tak i při zařizování čekárny.

Přípravná újezdní školní rada v Řečanech zve na slavnost otevření měšťanské školy v Řečanech nad Labem 28. října 1946.

Ve schůzi MNV z 6. listopadu 1946 předseda Jar. Suchánek konstatuje, že je malý zájem o schůze a požaduje, aby schůze MNV byly řádně navštěvovány, tak aby byly kompetentní se usnášet.

4. prosince předkládá Sbor dobrovolných hasičů rozpočet na stavbu zbrojnice, kterou zařazuje MNV do dvouletého plánu.

Předseda vlády K. Gottwald děkuje za projevenou gratulaci k 50. letým narozeninám.

18. prosince byla vyhlášena všeobecná pracovní povinnost k odstranění sněhu.

Za rok 1946 činil sběr vajec v odvodu 1750 kusů.

Z pozemkového archu, sestaveného katastrálním měřičským úřadem v Pardubicích je zřejmé, že koncem roku 1945 Trnávka vlastnila:

rolí	19.	22.	99	m²
luk	12.	11.	70	"
zahrad		66.	71	"
pastvin	6.	98.	89	"
lesů	5.	65.	52	"
neplodné půdy	2.	88.	40	"
celkem	47.	54.	21	m²

Rok 1947

Předseda MNV Jar. Suchánek nabádá členy MNV, aby v tomto novém roce pracovali svědomitěji a nebyli tak liknaví, jako v roce minulém.

MNV schválil plán na úpravu obecních cest. Bylo usneseno, že bude vyhlášena pracovní povinnost a pracovní doba bude na jednotlivce rozvržena podle výměry pozemků. Kdo by nepracoval, zaplatí stanovenou peněžní náhradu. V další schůzi s rozpisky bylo schváleno, aby každý z rodiny odpracoval 35 hodin a kdo by je neodpracoval, aby zaplatil za každou neodpracovanou hodinu Kčs 8.- Byl čten seznam všech občanů a podle uvážení vypuštění z pracovní povinnosti přestárlí neb trvale nemocní. Podle předběžného propočtu bylo by třeba

na úpravu cest	2.000	hodin
" " pálniště pastušky	300	"
" " parku	200	"
" " příkopu u Novákových	1.000	"

A-Zet radio, Brno nabídlo Přímě obecní rozhlas II na Kčs 25.900.- dosah 300 m.

Okres oznamuje, že bude pořádán kronikářský kurs. Obecním kronikářem v Přímě je ještě Josef Koštál, st., ačkoliv kroniku nepíše. MNV nabádá kurs, jelikož není v současné době nikoho, kdo by měl čas a i opravdovou lásku k vedení kroniky.

Ježto nebyly uvolněny potřebné peníze z navrženého obnosu, vypůjčil si MNV u vedlejší spořitelny Kčs 20.000.-, z čehož je uhrazeno Kčs 11.500.- na čekárnu a zbytek na místní školu a na školu v Řečanech.

Sbor dobr. hasičů byl odhlasován příspěvek na rok 1947 v částce Kčs 1.000.- vzhledem k tomu, že obec nebude mít v letošním roce dostatek peněz.

V. Hrubeš z Rosic oznamuje, že byt po pí Kučerové dává k dispozici na dětský útulek za měsíčních Kčs 100.-

S každým, kdo nesplnil dodávku sena a slámy bude sepsán protokol a zavedeno trestní řízení.

Záležitost dětského útulku v Trnávce dospěla již tak daleko, že bylo zprvu rozhodnuto, že bude otevřen 1. května. Bude umístěn v Hrubši, čís. 78. Nábytek 20 židlí, 6 stolků s linoleem, 6 lehátek, 2 police na hračky, lavici a skříň dodala fa J. Bambas, Přelouč, za Kčs 10.888.- Jednatel svaz zemědělců, místní sdružení, Trnávka, daroval na úhradu zakoupeného inventáře Kčs 10.000.- U fy B. Vaša, Pardubice, byly objednány různé hračky.

K slavnostnímu otevření útulku došlo až 11. května, t.j. na den matek. Hlavní projev měl J. Krátký, předseda ONV z Pardubic a ku dni matek promluvila Pivetzová z Kladrub. O program se postarala s. Turnovská, která nacvičila s dětmi hry a tanečky; básně nacvičil učitel Berubka. Dvojice žen Věrolá - Šífová, Šífová - Bartáková, Vaníčková - Králová, Kutílková - Březinová, Růžanská - Málková, Svobodová - Kuchavá uspořádaly sbírku na občerstvení. Na této slavnosti se rozprodalo sladkostí za Kčs 4.222.- a za květy Kčs 2.470.- Útulek zahájil radostně a slibně. Městečkem byla zprvu Bož. Nováková z Vyšehněvic, předsedkyní A. Prášilová. Útulek navštěvovalo někdy až 31 dětí.-

Ze zábavných podniků o pouti, 1. května, bylo vybráno celkem Kčs 230.-

Sbor dobr. hasičů žádá o povolení sanitního auta od fondu nár. obnovy a zavazuje se, že si jím toto auto zaplatí.

Ve schůzi MNV z 13. června byl schválen obecní rozpočet na rok 1948, jehož

řádná potřeba činí Kčs 96.055.-
" úhrada " " 79.014.-
schodek činí Kčs 17.041.- a bude vyrovnán 30% obecními přirážkami.

Mimořádný rozpočet - potřeba Kčs 44.432.-
- úhrada " 44.432.-

Sbor dobr. hasičů dluží na motor. stříkačku a sanitní auto Kčs 35.000.- a zbytek hodlá získati z váženého vkladu.

Chvaletický rozpočet:

Řádná potřeba /podpora/ činí Kčs 1.200.-
Všeobecní " 300.-
Celkem Kčs 1.500.-

V mimořádné schůzi MNV byli do zemědělské komise zvoleni:

Za MNV: Březina Josef, Král Václav
" Svaz zemědělců: Farář Mil., Lorenc Josef

náhradníci:

Za MNV: Bláha Fant., Hlavák Josef, čís. 19
za Svaz zemědělců: Žampach Vincenc, Flégr Josef, 33

OKV v Pardubicích potvrdil, že letošní sklizeň v Trnávce bude o 45% menší, čímž se poměrně i sníží kontingent. Kontingent brambor pro rok 1947 činí 460 q.

Někteří občané se dožadují plenární schůze MNV a žádají, aby byli pozváni též členové parcelační komise a aby žadatelům bylo vysvětleno z jakých důvodů byla zamítnuta jejich žádost o příděl půdy z parcelovaného velkostatku Kolechovice. Schůze se konala 19. prosince 1947 a tam i obec uplatňovala odškodnění za pozemky použité na dráhu rudného dolu ve Chvaleticích.

Rok 1948.

V seznamu poradců na rok 1948 je uveden též Václav Stodola.

Podpora zemědělcům na škody vzniklé požárem byla poukázána Hospodářské záložně v částce Kčs 21.122.-

MNV se usnesl rozdělit další peníze dle výměry osevu obilnin a seznam vyvěsiti po 3 dny na veřejné tabuli.

Obec koupila stříkačku na postřik ovocných stromů za Kčs 4.000.-

Místní organisace KSČ v Trnávce prohlásila, že každý její člen odpracuje 30 hodin v obci Trnávce a žádá MNV, aby jim byla přidělena práce. K tomuto prohlášení se připojila i Místní organisace čsl. strany národně socialistické.

MNV obdržel od Ministerstva zemědělství odborné poučné knihy, které předseda předal do místní knihovny.

Posláv kronikáře: Trnávka prožila vroucně a nadšeně poprevratové dny května 1945 a celkem lze říci, že muži, kteří tehdy byli v čele obce dobře splnili svůj úkol.

Život obce se rychle konsolidoval a Trnávka se zařizovala tak nějak postaru - snad proto, že jí míjel prudší závan politického zápolení a hlubších hospodářských změn.

Trnávka neměla velkých tužeb ani cílů - jak třeba bylo vidět z dvouletého hospodářského plánu - a to snad bylo příčinou, že její občané se snad až příliš zahleděli do svých osobních prospěchů a přání, což pochopitelně nemohlo přispěti k vytváření kolektivní jednoty a smyslu pro společný, vyšší zájem.

A v tomto duševním rozpoložení se Trnávka přiblížila až k únoru 1948.

Rada místního národního výboru okres Přelouč Trnávka

Fleška

Únor 1948.

Po skončení druhé světové války započali jsme v r. 1945 své národní období t. zv. Košickým programem, jenž ve své podstatě byl programem národní a demokratické revoluce. Přijalo jej jak moskevské, tak i londýnské zahraniční vedení - a dalo celý národ. V jeho hlavních bodech bylo rozhodnuto, že se naše republika nevrátí k předmnichovským poměrům, ale že se stane státem nového typu - státem lidovéh~~o~~ demokracie.

Brzy však se ukázalo, že na něm jde cílevědomě jen KSČ, kdežto buržoazní strany se stále více od něho odchylovaly - třebaže i ony započátku s ním souhlasily - a tím tedy i se znárodněním, s dvouletým hospodářským plánem, s pozemkovou reformou a všemi dalšími opatřeními.

Postupem doby docházelo k tomu, že stanovisko buržoazie na jedné straně a KSČ, hájící košický program, na druhé straně, se stále více rozcházelo - až v únoru 1948 vedlo ke srážce, v níž buržoazie svůj boj prohrála. 25. února 1948 skončila vládní krize a byla jmenována nová vláda obrozené Národní fronty. Lidová demokracie tehdy prokázala svoji sílu a pevnost - a cesta naší země k socialismu se otevřela.

Po celé republice se tvoří místní akční výbory, které dbají o to, aby chod událostí byl v souladu s politickými směrnicemi.

8. března na schůzi národního výboru v Trnávce zaujal již své místo i akční výbor v tomto složení: Předseda Žampach Vincenc, Oliva Václav, Čilař Josef, Hlaváč Josef, Rozenský Ludvík, Ziegler Bohumil a Dušek Josef.

Byla nově zvolena komise živelní, do které byli zvoleni: Bílkina Josef, Kasal Bohumil, Lorenc Jos., a Žampach Vincenc.

Rozpočet na dětský útulek byl zvýšen a upraven na

Kč 24.895.- ročně. Bude opětně ztvrzen k 15. dubnu, ale finanční náklady ponese MNV.

Byla dále zvolena knihovní rada v tomto složení: Burabka Št., Žampach Vincenc, Roxenský L., Stříteská Anna, Růžanský Josef a Kasal František.

V obci byly vykáceny staré akáty a javory a na ně nově vysázeny lípy.

Ženy z výboru dětského útulku projednaly požadavek zříditi v Trnávce kluziště, koupaliště a hřiště. Rozhodnuto, že koupaliště by mělo býti zřízeno při otoku strouhy do vydrníčku.

Došel seznam občanů Trnávky k vyjádření MNV, zda nemají býti zbaveni volebního práva. MNV zmaje příčiny této akce se jednohlasně usnesl, aby všichni byli připuštěni k volbě.

Množí se případy, že místní i mimomístní občané žádají MNV o potvrzení politické spolehlivosti; touto agendou se zabýval místní akční výbor.

Ve schůzi MNV ze 10. června 1948 byl schválen rozpočet obce na rok 1949 a vyhlašovaný schodek Kčs 25.600.- má býti uhrazen z nově navedených dávek.

Všemi hlasy členů národního výboru byla schválena volba kl. Gottwalda za prezidenta republiky.

19. května se konala v kostinci u Drachaře ustavující schůze nového Svazu české mládeže v Trnávce, který se utvořil z dřívějšího „Junáka" a za předsedu byl zvolen Bohuslav Ziegler. Tehdy měla organizace 27 členů. Na první valné hromadě, konané 30. září, byl zvolen za předsedu Josef Šíf.

Při úspěšném dokončování dvouletého plánu, který byl plánem hospodářské obnovy naší země a kterým jsme dosáhli v podstatě předválečné úrovně průmyslové výroby, vytyčuje ústřední vedení strany KSČ první

pětiletý plán, jehož hlavním obsahem má býti přestavba a výstavba našeho průmyslu - socialistická industrializace. Podle tohoto plánu má se celková průmyslová výroba rozšířit o 57%, při čemž výroba těžkého průmyslu má stoupnout o 66%. Tímto rychlejším rozvojem těžkého průmyslu oproti lehkému, jehož výroba se má rozšířit jen o 50%, má se dojíti ke změně celé skladby našeho průmyslu.

V MNV v Trnávce zabýval se přípravou na pětiletý plán a navrhl tyto investice:

Rok 1949 - založení betonových rour v délce 200 m
" 1950 - vydláždění příkopů kamenem
" 1951 - zřízení místního rozhlasu
" 1952 - vysázení ovocného sadu
" 1953 - oprava potoka

Rudný důl, Chvaletice, vykupuje pozemky pro stavbu vlečky; dále žádá o odprodej pozemků mezi státní drahou a jejich vlečkou. MNV požaduje výměnu pozemků.

Účetní uzávěrka za rok 1947 vykázala schodek Kčs 617.70.

Se Středočeskými rudnými doly, důl Chvaletice, byla uzavřena dohoda, podle níž MNV Trnávka nebude požadovati přejezd přes vlečku na obecní pozemky zvané na Dubině. Jako náhradu za tento souhlas daroval důl Chvaletice obci Trnávka železobetonovou rouru 3 m dlouhou.

Do 5letého plánu bylo na schůzi jednohlasně pojato pouze vybetonování struhy ve vsi.

Volba členů do komise pro pozemkovou reformu při schůzi občanstva nemohla být pro nezájem provedena. MNV se proto usnesl, že národní výbor sám navrhne členy komise, o kterých je známo, že jsou majiteli dlouholetých pachtů, aby se zájmem mohli v komisi pracovat. Navržení a zvolení byli:

Ležka Jan, Kutílek Lad.; Vančura Václav, Lorenc Josef, Špás Václav, Drábek Jan, Sajtl Josef.

V červenci 1948 byl vyhotoven Parcelační protokol katastrálního území Trnávky. V hlavních položkách a to jsou role, louky, zahrady, pastviny, lesy a neplodná půda není vůbec odchylky od Pozemkového archu z konce roku 1945.

Celkem tedy výše uvedené položky dosahují 47,54.21 m²
Stavební parcely celé obce Trnávky činí 5.78.95 m²
Obec Trnávka vlastnila v roce 1948 tyto stavební parcely a domy:

Dům čp. 11		3.25 m² /Srchárková/
" " 47		4.30 "
" " 20		1.92 " /býv. pastouška/
Čís. parc. 72	zastav. plocha	.09 "
" " 72	" dvůr	1.77 "
dům čp 92		2.75 "
" " 93		3.05 "
transformátor		.07.
celkem		17.20 m²

Ve správě naší obce byly také četné veřejné statky:

veřejné cesty	4.41.98 m²
pastviny	1.37.24 "
zahrady	70.92 "
náves	2.28.27 "
	8.78.41 m²

Celková výměra katastrálního území Trnávky činilo 363.06.08 m², a katastrální výtěžek Kčs 12.212.68 —

Na návrh místního akčního výboru odvolala okresní expositura v Přelouči Ležku Václava a Matičku Jana z členství národního výboru; řečená expositura doplnila národní výbor o Čilaře Josefa a Vančuru Václava, čp. 69. Na to byly pozměněny referáty: Bláha Fraut. zapisovatelem, Vančura Václav zásobování a Čilař Josef policejním referentem.

Rok 1949.

Vzhledem k stáří místního kronikáře Kaštála usnesl se MNV, že požádá o převzetí této funkce Flégra Josefa a Antonína. Zůstalo však jen při dobrém úmyslu. Nový kronikář nebyl ustanoven a práce na kronice usnula na dlouhé léta. Nebylo to jen proto, že se nenašel nikdo, kdo by byl ochoten kroniku psát, nýbrž hlavně proto, že význam a účel kroniky nebyl správně a účinně propagován a chápán.

Okresní výbor navrhl tyto členy volební komise: Telvák Vasil, Bíža Bedřich, Veselý Václav, Krejčí Jan, Fořt Matěj, Ziegler Bohumil st., Král Jan, čp. 77 a Hanzlíka František.

2. března byl zvolen na členské schůzi Svazu české mládeže nový předseda Jaroslav Lečka. V červnu byl Svaz české mládeže přejmenován na Československý svaz mládeže.

Zemský národní výbor v Praze, odbor plánovací, nabídl provésti směrný náčrt regulačního plánu Trnávky za Kčs 10.000.- MNV rozhodl, že návrh přijme, poskytne-li ZNV Trnávce podporu Kčs 5.000.- ZNV se již více neozval v této náležitosti a MNV se proto k návrhu nevrátil.

Národní výbor schválil účetní uzávěrku za rok 1948:

Celkový příjem činil Kčs 133.160.80
" výdání " " 124.735.80
Hotovost pokladní byla Kčs 8.425.-

Národní výbor se zabýval otázkou místního rozhlasu. Konečně se navázalo styk v této věci s brněnskou firmou K. Kenička, projekční kancelář.

ONV v Čelakovicích nařídil, aby ve žňových měsících byl ustanoven polní hlídač. Tuto službu bude obstarávat obecní strážník za Kčs 1.200.- měsíčně.

16. července jednal národní výbor o návrhu na novou jeho sestavu. Schůze byla rušná a její část bude podrobněji vypsána. Předseda Suchánek se tázal nejprve nových členů, schválených již ONV, zda volbu přijímají:

Kučera Václav volbu přijal,
Tichý František " "
Musil Jaroslav " "
Hlavík Josef ml. čp. 19 nepřítomen
Stodola Jos. volbu přijímá s výhradou, že nůstane náhradníkem
Kříčař Jarmil nepřítomen
Pilař Jos. přijímá
Zampach L. "

Na to se dotazuje předseda starých členů MNV, kteří jsou opětně navrženi, zda volbu přijímají.

Suchánek Jaroslav se vzdává členství s odůvodněním, že mu třeba po tříleté činnosti si odpočinout.

Vaníček Ant. členství přijímá, ale nepřijímá místopředsednictví z důvodu, že je stále nemocen.

Lečka Jan nepřijímá
Hanolka Fran. nepřítomen
Rosenský L. přijímá
Foit Václav nepřijímá
Král Václav nepřijímá

Po tomto jednání předseda Suchánek prohlásil, že vyřízení této náležitosti předává místní organizaci KSČ a že do jejího vyřízení zůstává starý výbor v platnosti.-

〈V té době na veřejné besedě s občany byla projednávána záležitost místního rozhlasu. Bylo usneseno, že se rozhlas zakoupí a byl pověřen Josef Král, aby se o zakoupení postaral.〉

Ve schůzi MNV z 4. září se již představil nový výbor. Obecní radu tvořili: Suchánek Jaroslav, předseda, Rosenský L., místopředseda, a Tichý František.

Předseda Suchánek přivítal nové členy: Kučeru Václava, Krále Josefa, čp. 79, Tichého Fran., Žižaře J. a poděkoval za poctivou práci Janu Ležkovi, Fran. Blákovi, Václavu Králi, čp. 39, Václavu Foltovi, čp. 79.-

Brigádní činnost byla v té době v Truávce nespokojivá a proto bylo nutno objednati dva betonáře, aby zpracovali cement na betonové roury. Byla jim schválena cena Kčs 80.- za jednu rouru.

ONV v Čelakovicích poskytl obci Truávka mimořádnou výpomoc v částce Kčs 21.900.—

Následkem uzavření obchodu Jana Kvapila byla přemístěna telefonní kovárna do hostince V. Zitty

Ve složení členů národního výboru nenastaly podstatné změny - až na osobu předsedy. Dosavadní předseda Suchánek trval na odstoupení a proto na jeho místo byl zvolen Líška Jan. Na první schůzi se nový předseda zavázal, že bude pracovat svědomitě pro dobro obce. Obecní uzávěrka na rok 1950 byla předána pokladníku Jarmilu Ličařovi. Zapisovatelkou se stala Helena Hamáčková.

Zásluhou J. Krále byla objednávka místního rozhlasu příkmiče vyřízena u fy Saltus, Pardubice, takže rozhlas bude co nejdříve postaven.

Rok 1950.

Na výroční schůzi Sokola se projednávala otázka činnosti zdejší Jednoty Sokol. Hlavní závada spočívá v tom, že v obci není místnost, kde by se mohlo cvičit. Bylo proto usneseno, že se požádá o uvolnění sálu, kde nyní jsou umístěni brigádníci Stavebních závodů. Bylo dále poukazováno na to, že třeba již konečně přikročit k vyřešení vzniklé otázky hřiště. -

Předseda MNV referoval o schůzi místní KSČ, na níž byl MNV kritizován pro špatnou spolupráci s KSČ.

Jelikož hřadovna MNV nevyhovuje pro nedostatek místa, byl podán opětný návrh, aby byla dána výpověď z bytu J. Říkovi a tím získán prostor i pro hřadovnu, v níž by se mohly odbývati schůze komisí. Bylo to opět

dlouhé, marné jednání, jelikož nezbývá jiného východiska než najíti nájemníkovi nový byt.

Referent Rozenský a pokladník Kičař nespokojeni s nynější odměnou, podali o tom stížnost k místní organisaci KSČ.

31. března 1950 bude provedeno zapojení rozhlasového zařízení. Dobrovolná sbírka z dejších občanů na úhradu náhrad nebyla uspokojivá. Bylo proto rozhodnuto, že se uspořádá další sbírka, jelikož obec ještě dluží fě Faltys Kčs 17.000.- Vedoucím rozhlasu byl ustanoven Jaroslav Bílek.

Člen MNV v Trnávce stěžoval si na ONV, že Heleně Hamáčkové se vyplácí měsíčně Kčs 3.000.- a že ona nic nedělá. Předseda vyvrátil a doklady doložil nepravdivost nařčení.

Složení národního výboru dlouho nepotrvalo - již schůzi, konanou 6. července nahájil nově zvolený předseda Antonín Vaníček. Komise tehdy byly takto obsazeny:

Finanční	:	ref. Kučera Václav
Výživovací	:	" Hrubeš Josef
Kulturní	:	" Bezubka Stan.
Zdravotní	:	" Špás Václav
Plánovací	:	" Růžanský Josef
Zemědělská	:	" Vančura Václav

MNV byl upozorněn zemědělci, že by bylo náhradné vyzvat mimořádné dary, aby oznámily, které pozemky hodlají nabrati pro své účely, aby zbytečně nebyly osívány.

Na schůzi KSČ byla navržena bytová komise v tomto složení: Šichý Frant., Bezubka Stan. a Růžanský Josef.

V Trnávce byl též vypracován plán akce 5 K na rok 1951:

1/ Rozbourat zbytky baráku po Kateřině Procházkové,
2/ Dokončit kanalizaci,
3/ Provést nástavbu hasičské zbrojnice,
4/ Upravit hřiště pro letní hokej,
5/ Vyrázet les novými stromy.

Na žádost MKZ, Chvaletice, usnesl se MNV odprodati obecní pozemky, ležící v zaplaveném území za Kčs 533.703.-
veřejné cesty " " 66.080.-
jezero a potok " " 62.811.-
celkem za Kčs 662.594.-

Průmyslové sadbové brambory byly tentokráte rozebrány zemědělci až na Lad. Kutílka, který prohlásil, že si žádné nezajednal. MNV se usnesl, že L. Kutílek bude ještě jednou vyzván, aby je odebral a neučiní-li tak, budou brambory uskladněny a L. Kutílek je musí zaplatit.

Na slavnostní schůzi MNV, konané 23. listopadu k uctění narozenin prezidenta Kl. Gottwalda, promluvil o jeho životě, práci a díle kulturní referent Berubka.

Místní osvětová rada byla zlikvidována.

Do nové rozpočtové komise byli zvoleni: Stodola Jos., Žampach Čeněk, Hladík Václav a Novák Václav.

Účetní uzavěrka na rok 1951 byla schválena a vyvěšena k nahlédnutí všem občanům.

Rok 1951

22. února se konala veřejná schůze občanstva na téma: „Hovořme o škole a školství". Celý průběh této schůze byl velmi zdařilý, ať již to byl nahajovací proslov předsedy MNV, přednáška ředitele školy, či zpráva o činnosti žákovské organizace, přednesená žáky, dále zpěvné a recitační vložky ČSM.

V diskusi, která vyplynula po uvedeném programu, byly osvětleny úkoly školy z hlediska místních poměrů. Diskuse zúčastnily se všechny korporace v obci, a závěrem byly uzavřeny výzvací závazky, např. MNV se zavázal, že škole opatří míčkovité páteřičko a svým nákladem je dá zorat. Ředitel školy J. Allár se mimo jiné zavázal, že škole opatří patronát. SRPŠ se zavázalo, že provede čtyřikrát do roka velký úklid školy a peníze, obdržené za úklid, že věnuje na péči o školu a mládež.

5. dubna se konal pohovor s občany v kostinci u Kitě na účasti členů MNV a 30 občanů. Účastníci se dovídají, že místní železniční nastávka má býti zrušena, dále že akce pracovního nasazení řemeslníků s potahy pro práci MNK, chvaletice, pro zimní období se vydařila; pro akci 5 M bylo přiděleno ONV Kčs 10.000.- a 10q cementu.

Výživovací referent hlásil, že dík uvědomění některých řemeslníků, kteří se snaží, aby plán dodávek na I. čtvrtletí byl splněn, bylo vskutku dodáno:

29.999 l mléka,
9.267 kusů vajec
9.902 kg hovězího masa a
2.059 kg vepřového masa.

Lze konstatovat, že propagace k ustavení výboru JZD u Přináče nebyla úspěšná a proto tento úkol nebyl splněn.

Náhradou za zrušený dětský útulek má býti od 1. června otevřen zemědělský útulek pro děti do 6 let.

Z ústředního ředitelství ČSD došel přípis, jímž se zamítá žádost MNV Přináča o nastavování některých vlaků u Přináče.

Nový předseda MNV Jaroslav Bílek, byl navržen KSČ a zvolen na mimořádné schůzi dne 21. září.

Budovatelský plán na rok 1951 se úspěšně uskutečňuje - např. s kanalizací v obci nebylo prakticky ještě ani započato.

Uvolněnému sálu bude teprve nyní nuti Sokol možnost začít s vlastní činností. Při Sokole je ustaven „pěvecký kroužek", který již při zahájení kina u Řečanech veřejně vystoupil.

Akci založení odbočky SČSP v Přináče se chýlí k uskutečnění. 18. listopadu bude dokončen nábor členů.

Počátkem nového roku zahájí svoji činnost v obci

nově zvolená trestní neb vychovávací komise. Zvolení do ní byli tito občané: Bílek Jaroslav, Novák Václav, Suchánek Jan, čís. 80, Hlavík Josef, čís. 43.

Velký rozmach naší průmyslové výroby je výsledkem jednak úsilí všech pracujících a jednak velkou materiální, vědeckou a technickou pomocí Sovětského svazu. Byly odhaleny rezervy dosud nevyužité výrobní kapacity ve všech odvětvích těžkého průmyslu a objevili jsme nové vlastní surovinové zdroje. Ve velkém rozsahu se připravuje vlastní těžba železných rud a rud barevných kovů, zejména měďnatých; pahýl Třináhy ve Chvaleticích budou to též rudy kyzové. Na tomto západním výběžku Železných hor dochází již počátkem dvacátého století k četným pokusům o získání manganové rudy. Nejsou to ovšem první pokusy. Je známo, že Železné hory již v 16. století byly považovány svou železnou rudou - od níž mají i název. Co 30. letí války zpustly i železné doly ve Zdechovicích, jako i stříbrné doly v Kutné Hoře. Obnova tedy nastává koncem 19. století, kdy až do roku 1915 se jen občasně dolují u Chvaletic. Jak na počátku kroniky je již uvedeno, v roce 1912 se počala dolovat železná ruda u Chvaletic a povozy se vozila na železniční stanici do Říčan. Co roce 1915 dochází teprve k soustavnému dolování Pražskou železářskou společností a od roku 1919 dokonce i na více místech se doluje, např. i u Litoříc. V létech 1921-23 nastává opět přerušení. V září 1923 zahájila opět Pražská železářská společnost těžbu. Od roku 1938 přesunula se těžba na západní část Chvaletic. Od ~~tohoto~~ následujícího roku po doba okupace až do roku 1945 těžili tu těžili manganovou rudu. Po okupaci byly Manganorudné doly pod. národní správou a od roku 1948 znárodněny a začleněny pod Středočeské rudné doly, díl Chvaletice.

V té době vystává otázka těžby zlata, který se dříve převážně dovážel z Jugoslavie. Roku 1950 se plánuje výstavba výroby v nově budovaném závodě Manganorudné a lyžové závody, národní podnik, Chvaletice. 25. února 1951 se rozjíždí nový provoz a budují se odkaliště. Sušárna má být uvedena v provozu od roku 1953.

Činávka již velmi vždy přispívala pracemi mých občanů na důlní těžbě.

Již v r. 1912 opětně nahájená těžba železné rudy přispěla k výdělku též některým občanům Činávky.

Roku 1923 pracovali v dolech: Vančura Josef
Valejník Josef
Říha Václav

Roku 1924 přibyli ještě Hromadka František
Fořt Matěj

V roce 1925 začli pracovat Oliva Václav
Flégr Josef
Jan Josef
Vančura Václav

V dalších letech ještě přibyli Kasal Josef
Král Jan
Špás Václav

Ženy se zúčastnily přebírání rudy:
Zampachová Marie
Matoušková "
Růžanská "
Pilařová Františka

Rok 1952

Na plenární schůzi, konané 6. února, na přítomnosti zástupce ONV s. Asmíka, vysvětlil předseda MNV nově nadělenou funkci místního tajemníka, načež zástupce ONV nastínil úkoly tajemníka. Po přečtení slibu s. Růžanským složil zvolený tajemník Stanislav Sokorný slib do rukou předsedy, od něhož přijal dekret o svém

jmenování.

V této schůzi nástupce ONV prohlásil, že je nehyteční zabývati se otázkou železniční zastávky v Trnávce, jelikož je již rozhodnuto, že se postaví nová zastávka, aby vyhovovala pracujícím z MNK ve Chvaleticích, ale i nadejším občanům. Vždor tomu stanovisko okresu bylo kritisováno a zvláště pak s. Krejčí, bývalý technický referent, který se prý nevěnoval dostatečně existenci zastávky v Trnávce. –

Drah. Balská přebírá vyšivovací referát od s. Hrubeše. O vystěhování J. Bílé z budovy MNV bylo jednáno na ONV a celá záležitost se konečně chýlí k úspěšnému konci. V. Novák dává návrh na schůzi MNV, aby byl MNK Chvaletice vyzván k vysázení pásma stromů okolo odkaliště, aby tím byl zachycován odporný zápach. Stromky jsou k dispozici ve státních lesních školkách v Řečanech.

Sbírka pro Koreu vynesla v Trnávce Kčs 1.889.– Celkem dvojice navštívily 119 osob a z nich 10 odmítlo přispět na sbírku a 5 osob mělo navženo.

Sběr surovin dosáhl pěkných výsledků:

10 q starého železa
200 kg hadrů
100 kg kostí
200 kg starého papíru

Sběr provedli Bílek Jaroslav a Čilař Josef, odvoz obstaral řemeslníce Hrubeš.

Bulldozér MNK, Chvaletice, zničil můstek, nacházející se v katastru naší obce; MNK byl požádán, aby můstek opravil.

5. června byla katova první okopávka řepy; s druhou se již začalo.

Došlo k ustavení výboru žen v Trnávce. Pokud úlohu se ujaly ženy z dozorčího výboru Budovatelství.

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA okres Přelouč

Bylo zkoumáno, zda jsou již v Trnávce předpoklady k založení ZKD. Rada MNV rozhodla, že se bude uskutečňovat důsledná propagace ZKD a to rozhlasovými relacemi, které budou sestavovati s. Bezubka a Cahonný a které budou doplňovány vhodnými básněmi a obrázky. Počítá se i s veřejnými schůzemi, pro něž rada MNV zajistí řečníky.

V Trnávce bylo v té době 7 včelařů, kteří vlastnili 38 rozmnožovaných včelstev.

Rok 1953.

Rozhlasový přístroj nepracuje spolehlivě; je proto třeba stálých oprav, aby mohl být v provozu. Jedna taková oprava v tomto roce stála Kčs 3.788.-

Jelikož místní obecní knihovna nepůjčuje knihy v pevně stanovený den, bylo třeba, aby kulturní referent stanovil s knihovníkem den, kdy se budou knihy pravidelně půjčovat.

V březnu byl proveden sběr odpadových hmot; bylo sebráno 61 q různého materiálu.

Ústřední výbor ZKČ poděkoval občanům Trnávky za projevenou soustrast nad úmrtím prezidenta republiky s. Kl. Gottwalda.

8. dubna se konala plenární schůze MNV za přítomnosti předsedy, tří členů pléna, šesti žen z výboru a 15 členů rodičovského sdružení. Předseda líčil průběh budovatelského plánu v roce 1952, uvedl úkoly jednotlivých složek národní fronty na rok 1953 a dával návrh, aby se ženy napojily do hasičského sboru. Dále oznámil, že okresní referát ONV zamítl zřízení mateřského útulku.

Za první čtvrtletí dluží obec a dodávce mléka 1075 l. Hlavní neplniči jsou B. Drášil a L. Kutílek. Vajce dodáno více o 1496 kusů; L. Kutílek nedodal 296 vajec. V rámci akce je nepřované maso splněno a kožní předáno.

Bylo zjištěno, že hadem leží neobdělánо 3 ha 39 a; zeměd-
ělská komise má za úkol přidělití tyto pozemky do nu-
ceného pachtu.

Po schůzce MNV 5. června se dostavil člen ONV, aby byla
provedena změna předsedy, jelikož J. Bílek nemůže tuto
funkci zastávati, poněvadž má ženu těžce nemocnou a
je nucen ošetřovati, poněvadž má ženu těžce nemocnou a
je nucen ošetřovati sám vykonávat. Předseda míst-
ní organisace KSČ sděluje, že volba bude velmi ne-
snadná, ježto ani sám nemůže obsadit potřebný
počet členů výboru KSČ. Proto konečné řešení bylo
předáno shromáždění výboru N. F. Avšak ani tak se
záležitost nevyřídila. 9. července se konala další schů-
ze rady MNV, na níž se dostavili členové ONV Frant.
Krejčí a F. Havránek, který po marném jednání na-
vrhl, aby byla svolána veřejná schůze, aby byla za-
jištěna potřebná účast a rozhlasem oznámeno, že
se na ní bude volit nový předseda MNV.

K těžce schůzi bylo oznámeno, že dosavadní tajemník
St. Pokorný bude přemístěn do jiné obce a že proto
dojde i k volbě nového tajemníka.-

ONV v Přelouči požádal, aby byl obstarán byt pro
učitelku mateřské školy J. Kubínovou, která má
býti ustanovena od 1. září na nově zřízené mateř-
ské škole. Rada MNV se usnesla, že v případě otevření
této školy přidělí učitelce byt v čp. 92. Stravování ne-
bude v obci zajistit. MNV ovšem nemá v rozpočtu
úhradu potřebnou na zařízení a úpravu mateřské
školy.

Nejen je teď potíž s obsazením funkce předsedy MNV,
výbor ani Osvětovou besedu není možno ustaviti. Spě-
šně by byly proto vyzvány všechny složky N. F., aby
jmenovaly své zástupce do OB do 30. července. Nesejdou-li
se tak do této doby, bude se předpokládat, že souhlasí s tím,
aby zástupcem ve výboru OB byl předseda každé složky.

Správcem OB byl jmenován Václav Pilný, ředitel školy.

Novým předsedou MNV se stal konečně Jan Lečka a tajemníkem Stanislav Bezubka. Drah. Balská byla odvolána z funkce člena MNV i referenta vyživovací komise. Novým členem MNV se stává Ludvík Rozenský, který se zároveň pověřuje funkcí vyživovacího referenta. Dalším novým členem je Josef Chára, který se zároveň pověřuje funkcí místního zaříze-
ní.

Pro úplnost třeba poznamenati, že k otevření mateřské školy nedošlo. Byt u čp. 92 se ponechává pro veřejné účely.

K pravidelnému půjčování knih z obecní knihovny došlo teprve až na podzim. OB navrhuje na knihovníka Václava Šotta, který funkci přijímá. Knihovna tehdy byla v zanedbaném stavu a nebyla novému knihovníku ani náležitě předána. Tehdejší statistika uvádí, že celkový počet svazků činil 618, počet čtenářů 23 a výpůjček 186.

Kontrola čistoty mléka v Čáslavi vynesla pro Tmáňovku nepříznivě. Aby se zjednala náprava, byl vyzván Výbor žen, aby jmenoval dvě členky, které budou přítomny při odebírání vzorků.

V tehdejší době Výbor žen sestával z těchto členek:

Šedová Zdenka, předsedkyně
Dvořáčková Marta, místopředsedkyně
Hanáčková Helena, jednatelka
Venčurová Zdenka,
Bílková Krista
Olivová Božena
Volejníková Emilie
Balská Drahomíra

Následující řádky nechť jsou pozvolným zamyšlením kronikáře nad obsahem zachovaných dokladů těchto let, líčících životní běh obce Tmáňky i její občany: Okruh voličů, z něhož se volí členové národního výboru je nevelký; nedá se proto, že jen malá část občanů je ochotna pracovat ve prospěch obce. Předsedové MNV často nabádají členy národního výboru k trvalejší a dochvilnější účasti na schůzích. Není viditelný činorodý kontakt

mezi občanstvem a národním výborem. Vliv komunistické strany pohlesl; dokončenou parcelací velkostatku v Zdechovicích nastal citelný odliv strannictvu, zejména zemědělců. Kulturní život v Trnávce je v této době nezvratelný. Trnávka nemá pevného, cílevědomého vedení a směřuje proto k duševní stagnaci, jíž nedovede vážně nabrzdit ani strana, ani učitel a tím méně starý duchovní.

Zemědělci staví se odmítavě k zdrušťovacím snahám okresu; vykupovací akce porcelánová MNK zemědělce netíží - obdělávají dočasně i nekontingentní půdu, což lecikomu z nich zvyšuje příjem. Zdá se, že v dobré materiální pohodě utápějí se občané Trnávky, aniž by ponejvíce ne svých osobních zájmech, aniž by cítili povinnou příležitost ke kolektivní působnosti ve obci i mimo ní. V té své materiální nanejvýš zajatosti ani nepozorují, že MNK má dalekosáhlé plány a že jejich realizací bude žívat v Trnávce v budoucnosti nepříjemně dotčen.

Rok 1954

Rozhodnutím ONV v Přelouči byla vyvlastněna usedlost čís. 54 pro MNK, Chvaletice, a to proti usnesení rady MNV v Trnávce, se kterou nebylo v této věci vůbec jednáno. Na to MNK, Chvaletice žádal o uvolnění nemovitosti čís. 54 v Trnávce. V dalším průběhu však k vyvlastnění nedošlo, nýbrž jen k pronájmu.

Dodávkové výměry pro I. čtvrtletí 1954 pro Trnávku jsou:

mléko	23.368 l
vejce	7.276 kusů
vepř. maso	2.260 kg
kovečí "	4.544 kg

Sníženě číslo dodávky mléka na rok 1954 činí 82.695 l.

Hasičský sbor byl nově ustaven a jeho velitelem se stal V. Kulhavý.
Dlužno zaznamenat, že Trnávka nemá obecního občana, na kterého by se vztahoval název „nesmírný boháč".

Trnávka s přilehlými obcemi opět podnikla kroky, aby železniční zastávka v Trnávce byla obnovena. I tento pokus však vyzněl naprázdno. 5. února se jednalo na MNV Chvaletice o zřízení žel. zastávky Chvaletice a s tím související úpravu zastávky Hajice a Řečany n/L.

Přiblížila se opět doba, kdy se provedou volby do nových národních výborů a to podle návrhu nového zákona, o němž bylo diskutováno ve schůzi MNV i veřejné.

Všichni navržení kandidáti prohlásili, že budou za pomoci a spolupráce občanů prosazovat:

a/ úpravu obecních cest,
b/ opravu obecních budov a okolí
c/ rozšíření hasičské zbrojnice
d/ úpravu obecního parku
e/ jejich snahou bude, aby neškerá kolem ležící půda byla obdělána;
f/ budou kontrolovat dodávky a nástavu živočišné výroby a
g/ podporovat všechny činné složky Nár. Fronty v obci.

27. května se sešli na ustavující schůzi nově zvolení členové MNV: Ješka Jan, Bezouška Stanislav, Hamáčková Helena, Rosenský Ludvík, Šeda Josef, Čtený Bohuslav, Svoboda Václav, Štěpina Jaroslav a Lorenc Jaroslav, za ONV s. Kabourek a za matiční komisi Šíp Bohuslav.

Na složení MNV se podílelí:

Svaz mládeže	1 člen	dělníci	5 členů
zemědělci	6 .	důchodci	1 .
ženy	1 .	úředníci	1 .

Za předsedu MNV byl zvolen Štěpina Jaroslav, za tajemníka Bezouška Stanislav a za členy rady Svoboda Václav a Hamáčková Helena.

Dále byly odhlasovány 3 stálé komise:
1/ Zemědělská a výživovací, jejímž předsedou byl zvolen

Rozenský L. a členy Lorenc a Šeda.
Z Kulturní a školská: Předseda Lešku Jan a jako člen Berabka
Z Finanční: Předseda Řehný a jako člen Svoboda.

27. května 1954 zemřel v požehnaném věku 96 roků první hraničář Trnávky Josef Kaštál, rolník, čp. 50. Pohřben byl 30. května na nadějším evang. hřbitově.

V československém svazu mládeže se v letech 1950 - 54 vystřídali tito předsedové: Václav Šeda, Václav Rambousek, Jaroslav Špaček, Jiří Švec a v roce 1954 byla zvolena Nadějda Drášilová.

Úsek v Trnávce nemá vhodné místnosti pro své schůze a cvičení. Sokol jim proto nabízí sál u Kitů, jenže jiné, tomu účelu odpovídající místnosti, není; místnost na MNV není k dispozici.

Podle MNV v Přelouči připadá na Trnávku rozorat celkem 4 ha málo produktivní půdy. Rada MNV však prohlašuje, že velká část luk je zničena zásahem provozu MNV, zejména v místech odkaliště - a hodnotné louky nelze přece zrušit. Neobdělané půdy není v katastru Trnávky.

Je obava, že přílišným odčerpáváním vody závodem MNV bude ohrožen stav vody ve studních Trnávky. Obec se bude dožadovat zřízení vodovodu.

Za první pololetí byly dodávky takto plněny:

maso hovězí	na	152.75 %
" vepřové	"	85.78 %
mléko	"	127.21 %
vejce	"	116.82 %
seno	"	100.56 %

Žňové práce probíhají velmi uspokojivě; všechny složky občanstva pomáhají brigádnicky ve žňových pracech i při mlácení. Celkem je zapojeno 25 lidí.

Členstvo Sokola v plném počtu utvořilo brigádu a opravilo sloupy rozhlasového vedení.

Plán akce 5M na rok 1955 obsahuje úpravu obecního rybníka.

Finanční komise ve zprávě o provedené revizi finančního

hospodářství uvádí, že s nynějším pokladníkem není dobrá spolupráce. Koalen proto nový pokladník V. Fort a finanční komise rozšířena o J. Lešku, J. Suchánka a V. Nováka.

Rada MNV se usnesla zakoupiti do obecních sadů 35 jabloní do hrušní u komunálních podniků v Přeloučí.

Hospodářský referent ONV oznámil, že obci Přívrce se předepisuje na rok 1954 sběr odpadových surovin a železa v níže uvedeném množství:

Šrot	8.000 kg
papír odpadový	1.200 "
hadry	350 "
kosti	100 "
kuchyňské odpadky	5 "
peří	30 "
kožky / králičí /	800 kusů
" / vejčí /	40 "

MNV odpověděl, že předpis nelze splnit pro jeho neúměrnost. MNV se usnesl, aby pozemky, které MNK odkoupil, byly ponechány u katastru Přívrky.

Tajemník Lt. Bezubka si stěžuje ve schůzi rady MNV ze 17. prosince na stávající poměry na MNV a prohlašuje, že nebudou-li vyjasněny, nebude moci vykonávat funkci tajemníka.

Ve schůzi MNV z 22. prosince, za přítomnosti dvou členů výboru místní organizace KSČ, se hovořilo i o odměně tajemníka, zejména ve vztahu k předsedům komisí. Došlo nato k vzrušenému jednání, zakončenému prohlášením tajemníka, že za těchto poměrů nemůže a nebude funkci zastávati.

Rok 1955

Spor tajemníka Bezubky s některými členy výboru nebyl ještě urovnán, ba naopak rozšířil se do vážné roztržky.

A tak 28. února píše tajemník Bezubka poslední zápis

schůze rady MNV.

Další zápis o schůzi MNV je až 25. dubna - tedy až po dvou měsících - a napsal jej nový tajemník Jan Leška.

25. února konala se schůze Osvětové besedy, na níž měly být provedeny volby správce OB, knihovní rady a kronikáře. Správcem OB byl zvolen Karel Lachman, do-savadní předseda Sadičovského sdružení; do knihovní rady byli zvoleni Fort Václav a Král Josef. Funkce kronikáře nebyla obsazena.

Na schůzi ONV, které se zúčastnil i zástupce MNV, bylo oznámeno, že z rozenkavého katastru Trnávky bude vykoupeno pro MNK, Chvaletice 63 ha půdy. Do 5. září musí MNV vypracovat seznam osob, které dotyčnou půdu vlastní a na ní hospodaří.

Rada MNV konstatuje, že činnost Výboru žen není uspokojivá; předsedkyně nenavštěvuje ani schůze rady.

Sbírání dodávek obilí a masa úspěšně pokračuje a bude do konce roku splněno. Dodávka mléka dosud nárazu; neplničům budou proto předvolání k pohovoru.

MNV, Chvaletice celkem lehce prosadil výstavbu nového odkaliště, které pro Trnávku bude míti nedalekosáhlé následky, což ovšem její MNV asi nevážil a proto i on dal souhlas / s nepatrnými výhradami / k jeho vybudování.

Dalším dalekosáhlým plánem i úspěchem MNK je získání velikého prostoru mezi Kdechovicemi a Chvaleticemi, jdoucího až po hlavní trať k Trnávce. V tomto prostoru, v němž roku 1742 po bitvě u Chotusic se rozložila celá pruská armáda, bude MNK navážet kluzinu až do výše 8 m.

Těmito podstatnými zásahy MNK je Trnávka z jižní a západní strany obklíčena a vlastně uzavřena do provozního prostoru jmenovaného závodu.

Nedokonalý proces výrobní závodu MNK nahaluje Trnávku clonou jemného, ale zhoubného prachu pyritu,

ODBOR. ÚŘAD TRNAVA okres Přelouč

který ničí vegetaci a působí i všeliké škody lidem.

Krásná kdysi vesnička Trnávka, rozstírající se uprostřed žitných a vonných luk nivního Polabí, má nyní smutný vzhled a nejistou budoucnost. A přec těžko popírat, že při cílevědomé péči obce a kolektivní vůli všech jejích občanů, mohlo se najíti uspokojivější řešení pro Trnávku. Mělo by to být výstražným poučením pro občany Trnávky.

Rok 1956

Dosavadní pokladník Václav Fořt rezignuje na tuto funkci a na jeho místo navrhnut Král Josef, čp. 39.

Finanční referent Pečený Boh. podává zprávu o rozpočtu obce na rok 1956. Příjmy jsou preliminovány na Kčs 21.650.- a výdaje na Kčs 35.450.-

Rozpočet obce

Na Bezruba Lt. má býti učiněn nátlak, aby se vystěhoval z obecního bytu, poněvadž prý jeho byt v Čelákovicích je uvolněn.

Novou funkci evidence půdy přejímá Rosenský L. Požárnímu sboru na jeho žádost přidělují MNV stodolu po Procházkových pro novou zbrojnici.

Kutílek Lad. a Mikšovská Libuše zaostávají v plnění dodávek a proto byli voláni k pohovoru na MNV.

Zápisy o schůzích rady a pléna MNV jsou v tomto roce celkem stručné a nasvědčovalo by to tomu, že nebylo složitých a vážných problémů. Ovšem skutečnost je asi poněkud jiná. Celkem bylo napsáno 12 zápisů za celý rok a sice 8 schůzí pléna a pouze 4 schůze rady. V zápisech proto není ani zmínky, zda se konala volba nového člena MNV na odstoupivšího v. Bezruka.

Zápisy rady MNV

Plnění dodávek v prvním pololetí bylo uspokojivé a to jak mléka, vajec, tak i vepřového masa. Mléko je splněno přes 100 %; nejlépe plní zemědělec Hlavík Josef, čís. 19, který již mnoho odvedl mlol.

Dodávky

Poznovu přichází na pořad otázka kronikáře. K. Lachman se snaží přimět MNV, aby se tímto problémem zabýval, ale bezvýsledně.

Hřbitov

Na schůzi MNV 29. prosince byla čtena smlouva o převzetí místního hřbitova do správy národního výboru. Bylo namítáno, že smlouvu převzal pouze jeden člen MNV a, že některé body smlouvy jsou nejasné a z těchto důvodů výbor smlouvu odmítá.

SRPŠ

Sdružení rodičů a přátel školy zakoupilo televizor a je umístěn v kulturní místnosti Osvětové besedy. Jelikož je to jeden z prvních aparátů v Prunéřově, je o něj značný zájem a četní diváci přicházejí shlédnouti televizní program do kulturní místnosti.

Kulturní činnost zvolením K. Lachmana za správce Osvětové besedy nabyla značně na intenzitě. Je třeba však, aby i všichni členové národního výboru a místní stranické organizace pochopili, že i tato činnost je jejich stálým a důležitým úkolem.

Osvětová činnost

30. října pořádala Osvětová beseda vzpomínkový večer na paměť 100 letého výročí smrti Karla Havlíčka Borovského. O jeho životě a díle promluvil Jaroslav Skokan. Byly též předneseny ukázky z jeho děl místními pionýrkami.

Osvětová beseda v čele se s. Lachmanem vyvinula v tomto roce i značnou činnost zájezdovou, povejvíce za použití autobusu ČSAD. Tak byly podniknuty celodenní výlety:

8. července do Kolína a dále parníkem do Poděbrad
22. července zájezd do Krkonoš.
12. srpna prohlídka Konopiště a okolního Posázaví
26. srpna výlet na Macochu.

Všechny tyto zájezdy splnily své očekávání; návštěva byla vždy dobrá, nálada velmi dobrá a družné veselí nepostrádalo nikdy ani vážné chvilky zamyšlení a poučení.

Rok 1957.

Počátek roku je opět nesnadný pro kronikáře. MNV nepsal zápisy o schůzích – a nedá vskutku se zjednat k společnému jednání a na čem se usnášel – těžko po dvou letech zjistit, zvlášť když listinný materiál se nenachoval.

MNV

Jisté však je, že až 6. března se konala schůze MNV /je o ní zápis/ za přítomnosti s. Štěpiny, Lešky, Špáse, Lachmana, Pěkného, Svobody a Kulhavého.

Záležitost převzetí místního hřbitova do správy obce zakročila již natolik, že byli určeni zástupci MNV Lešky a Pěkný, aby převzali listinný materiál od faráře.

Do akčního plánu na léta 1957-60 bylo zařazeno:

1/ Vybudování požární zbrojnice,
2/ oprava školy a cest,
3/ výsadba ovocných stromků
4/ kontrola plnění dodávek
5/ vybavení kulturní místnosti inventářem
6/ úprava veřejných světel.

Rok 1957 byl pro obec důležitým tím, že se v něm konaly volby do MNV a to dne 26. května. 30. května se konala ustavující schůze národního výboru. Za předsedu byl zvolen Lešky Jan, za tajemníka Skokanová Bedřiška. Do rady byli zvoleni Pěkný Bohuslav, Štěpina Jaroslav a Špás Václav.

Předsedové komisí:

Školské a kulturní Lachman Karel
Zemědělské Rozenský Ludvík
Hospodářské a technické Lešky Jaroslav
Zdravotní Špás Václav.

Výbor žen v té době existoval jen dle jména, proto bylo nutno jej obnovit. Do nového výboru byly navrženy a schváleny: Lešková Marie, Štěpinová Anna, Králová Vlasta, Svobodová Věra, Hanušová Miluše, Prášilová Miloslava, Hladíková Anna, Vítková

Výbor žen

Marie a Lachmanová Věra. Za předsedkyni byla zvolena Lešková Anna.

Zdravotní poměry

Zdravotnická komise si uvědomila, v jak špatných a nezdravých poměrech občané Trnávky nyní žijí a proto žádala dopisem MNV Chvaletice, aby zdokonalil svůj provoz a zamezil, aby prach pyritu nemiskal se šutáry a ničil úrovní Trnávky. Dále varoval MNV před následky, které způsobí bezprostřední blízkost nového odkaliště občanům Trnávky.

Komise vyzvala dopisem i ministerstvo zdravotnictví, aby věnovalo pozornost špatným zdravotním poměrům Trnávky.

Zdravotnická komise vypracovala další dopis MNV, vodahospodářskému odboru, v němž jej upozorňovala na bezprostřední nebezpečí, jež ohrožuje Trnávku povolením výstavby nového odkaliště. Je totiž obava, že odkaliště bude prosakovat do studní Trnávky, a že i nejbližší domy mohou být podmáčeny.

obecní mlátička

Záležitost opravy obecní mlátičky se příliš vleče. Z jara s. Rozenský prohlásil, že se postará o opravu a sežene si brigádu zdarma. Nyní si vybral od pokladníka 800.- Kčs, poněvadž zjištěno, že bude třeba velké opravy. A přitom bylo celkem odpracováno 266 hodin a na odpracovanou hodinu placeno dvěma brigádníkům à Kčs 4.50, jednomu à Kčs 6.- a předsedovi, který nejvíce pracoval à Kčs 6.50.

J.A. Komenský

K příležitosti 365 výročí narození a 300 letého vydání díla Opera didactica omnia Jana Amose Komenského, dne 28. března 1957, uspořádala Osvětová beseda vzpomínkový večer, na němž přednesl projev Jaroslav Škoda.

Zbrojnice

Úprava ke stavbě hasičské zbrojnice se chýlí ke konci. Materiál je již obstarán. Obavy předsedy MNV, že stavba uvázne, vyvrací Ležka Jaroslav, neboť prohlašuje, že bude vše v pořádku. Jmenovaný po všech se

započne se stavbou a ve třech týdnech mohou být vodi postaveny. Na veřejné schůzi se vyhlásí brigáda. K. Lachman navrhuje, aby se ke zbrojnici přistavěla i kulturní místnost. Tajemník ONV Vančura doporučuje, aby se začalo se stavbou kulturní místnosti a event. i místností pro MNV až v příštím roce.

Školní zahrada

Řídící Kuchař upozornil, že zvýšený stav vody v rybníku způsobil, že byla odplavena povrchová země ze školní zahrady. Nebude-li opravena kamenná hráz, je ohrožen celý plot i stoupky. Navrhuje, aby se tato úprava zařadila do akce Z pro příští rok.

Podle sdělení zemědělce Fořta MNK pouští vodu i na nevykoupené pozemky, které se tím znehodnocují, načež je pradno vykupuje. S odhadem škod, způsobených závodem, se stále otálí, což ovšem má za následek, že zápis dodávek se nemůže správně provést.

Jihlavanka

Kobrawatnický odbor požádal MNV, aby se postaral o to, aby děti z Trnávky byly přijaty na celoroční ozdravnou rekreaci do některé vhodné ozdravovny.

Jihlavanka

Na veřejné schůzi 24. července za přítomnosti zástupce MNV s. Formánka a předsedy ONV Hlavránka žádal předseda MNV Lečka mezi jiným zmíněné zástupce, aby bylo učiněno patřičné opatření, aby MNK, chvaletice, respektoval působnost místní lidové správy. V závodě zhotovil MNK zcela nedostačující můstek bez schválení MNV. Vybrnutou zem při zřizování stružky hodlá rozhrnout po lukách, které ještě nejsou posečeny. Čůfkap je již nyní zanesen a voda se bude rozlévat po lukách. Předseda Hlavránek informuje, že MNK je různen ministerstvem a že proto lze činiti pouze připomínkové řízení. Odkaliště být musí; dá se však zamezit, aby se z něho nešířil nápach, a aby nepravidelně.

MNV je jediným návodem svého druhu a při jeho zrodu šlo hlavně o to, aby návod vyrábět. Teprve nyní se budou chyby napravovat. Řešit se musí a také budou. Okres se vynasnaží, aby se Trnávce dostalo větší rozhravatní péče. To se ovšem nevyřeší ani na den, ani za měsíc.

Předseda ONV dále kritizoval neúčast občanů na úpravě obce, a neúčast při volbě kýbou žen; na tuto jinak rozhořčilou akci nepřišli ani někteří rodiče dětí, které na ní účinkovaly.

Zástupce KNV Formánek mezi jiným konstatoval, že při problému event. zamoření studní v Trnávce a při podobných otázkách nutno věřit více odborníkům a nepředbíhat vědělastem.

Hovořilo se, že výtvody zástupců ONV a KNV plně neuspokojily všechny posluchače. Dokonce byla rozvířena stížnost na MNV, že svými těžkými stroji rozbíjí obecní cesty a nestará se o nápravu. Cesta do luk byla dříve dobrá; nyní ji návod upravil na šíři pouhých tří metrů, což je pochopitelně nedostatečné.

Schůze skončila až po 23. hodině - ale k uspokojení občanů Trnávky mnoho nepřispěla - nevěřili totiž, že všechny tam pronesené sliby se brzy přemění v činy. -

Dvětová beseda obdržela nabídku různých stavebnin od ONV na stavbu místnosti OB na rok 1958. Rada MNV rozhodla odmítnouti tuto mimořádnou nabídku z důvodu, že již je podán rozpočet na kulturní místnost, která se bude stavět při požární zbrojnici.

OB

Ve schůzi rady 4. září předseda zdůrazňuje, že již je bezodkladně nutné, aby se ~~již~~ stavbou zbrojnice započalo - nestane-li se tak, bude nám odebrán materiál.

Čekalo se na vápno, ale i to je již ve skladě; je třeba jim dvou mužů, aby jej přivezli. Na stavbu bude vyhlášena brigáda — hodiny budou placeny.

Okres navýšil přidělit malé i velké Závodí ZKD, Kdeckovice; nestane se tak jedině v případě, že o Černávce bude ustaveno ZKD.

Frant. Kasal, čís. 71 navrhl, aby se u autobusové stanice postavily lavice pro pohodlí čekajících; sám zprostředkoval koupi dřeva.

Se stavbou zbrojnice se započne již určitě v sobotu 12. října. Základy jsou vykopány a materiál připraven.

26. května se konal v rozpadu Osvětové besedy večer Osvětová beseda Bedřicha Smetany. O životě a díle B. Smetany promluvil Jaroslav Skokan, načež z gramofonových desek byly přehrány některé mistrovy skladby

Osvětová beseda spolu se všemi složkami uspořádala 2. listopadu kulturní večer s recitacemi, zpěvem a hudbou. Účinkovali žáci a žákyně národní školy v Černávce, osmiletá střední školy v Děčanech a komorní orchestr Domu osvěty v Čelakovicích za řízení prof. Černocila.

7. listopadu se konalo slavnostní nasedání MNV spolu s VŽ a NF k 40 výročí Velké říjnové revoluce. Referát o významu revoluce přednesl předseda Jan Ležka.

8. listopadu se konala přednáška dr Matouškové na téma „Co hrozí lidem, bude-li pokračována v pokusech na výbušných atomových zbraních."

15. listopadu se konala veřejná schůze u příležitosti úmrtí prezidenta republiky Antonína Zápotockého. Hlavní referát přednesl předseda MNV Jan Ležka.

Zemědělská komise má sepsat seznam znalých poměrů co do výměry i majitelů a soupis naslat

ONV s tím, aby těmto zemědělcům byly upraveny dodávky na rok 1958.

Na prosincové návěrečné schůzi MNV předseda zhod. natil činnost MNV za celý běžný rok. O zemědělské komisi pravil, že její předseda Rozenský nesvolává členy komise a běžné otázky řeší sám, což není správné. Vyzvedá obětavou, velkou práci kulturního referenta Lachmana i členky OB Březilové, které s dětmi pravidelně cvičí. Ostatní komise pracovaly dobře. Finanční referent poukazuje na neplatiče dávek a poplatků. Na stavbě zbrojnice je třeba ještě před mrazy zpracovat cement a uložit prkna.-

Odbor školství a kultury rady ONV v Dačicích poděkoval OB v Činěvsi za iniciativu, kterou projevila v průběhu soutěže o nejlepší názornou agitaci v období od 15. července do 30. listopadu 1957. Za docílené výsledky se jí přiznává druhé místo a uděluje se jí peněžitá odměna Kčs 1.250.-

V tomto roce podnikla Květová beseda několik zdařilých zájezdů:

22. dubna na Kačinu, do Kutné Hory a do Žlebů,
14. července do Lžického háje a
15. září do Lidic a Terezína.

Kolární činnost Květové besedy je přesvědčivým důkazem toho, co zmůže nadšení a nezištná práce několika jedinců.-

Doslov kronikáře:

Vyličené období let 1948-57 je pro Činěvsku mimořádně pozoruhodné. V té době totiž vyrostl v její bezprostřední blízkosti mohutný závod MTK, chvaletice, jehož nároky na skalní půdu a jeho nápah do zdravotních poměrů i do vzhledu krajiny je dominující.

V Literárních novinách z 19. ledna 1957 byl uveřej-

něn článek pod nadpisem: „Ženský ráj to na pohled." Autor článku, spisovatel Jaromír Šimeček, jedoucí vlakem z Prahy do Brna, je okouzlen krásou krajiny na Kolínsku, jímá ho tíživá rezignace i topolové aleje, vroubící břeh Labe. A z dalšího jeho líčení nejlépe bude uvést alespoň části doslovně: „Vlak se vřítil do obvodu Chvaletic. Co jednou, co to? Po pravé straně ohromná halda, po levé ještě větší a kolem ní na veliké ploše bahnisko, mokvající chladem a nečistotou, jako morová rána na těle země. Zrak hledí vyjeveně - je to po té tíživé idyle pouhud prudký úder. Srdce člověka zachvátí strach, drtivý strach---. Nad krajinou věčně stojí atmosféra, které tu říkají průmyslová mlha... Ne, tady se u sadě neshoví z jara květ. To je měsíční krajina, to jsou kráters na vyhaslé hvězdě. Bato ten strach českého člověka u Chvaletic."

A kronikář dodává: Budou-li všechny dalekosáhlé plány chvaletického závodu uskutečněny, aniž by se však přihlíželo k ozdravění ovzduší a uspokojení okolního lidu, aniž by se neuskutečňovala opatření, aby vzhled kraje nevyhlížel jako „kráters na vyhaslé hvězdě", do té doby nebudou plány závodu splněny a MNV se k nim bude musit vracet. A čím dříve se o tím vyrovná, tím lépe i pro něho. A doufejme, že to brzy pochopí jak MNV, tak i ONV.

Musejní okresní národní výbor v Trutnově

Šesťka

Rok 1958.

MNV ani v tomto roce se v podstatě neodchýlil od dosavadní metody vyřizování obecní agendy. Rada národního výboru opírala se totiž převážně jen o osobní činnost hlavních funkcionářů a nevyužívala plně velkých výhod a pracovních schopností stálých komisí, nezvala je do svých schůzí a nevyvalala otázce a život aktivistickou činnost široké veřejnosti, která by tak lehce přenášela časem i nepopulární úkoly a plány MNV na všechny občany.

MNV

Tím tedy celá tíha provádění obecní agendy spočívala převážně na předsedovi, tajemníkovi, referentu financování, místního hospodářství a zemědělství, ačkoliv poslédze uvedený i v tomto nejužším kolektivu byl časem nesourodým činitelem.

Pochopitelně, že na takto stavu věci chyběl tu leckdy náležitý kontakt mezi národním výborem a občanstvem. A že těžkosti v tom smyslu se vyskytovaly, to dotvrdí i část výňatků ze zápisů schůzí rady MNV, které dále uvádím.

Schůze rady MNV

Již v minulém roce předseda MNV s. Lečka předvídal, že stavba požární zbrojnice asi uvázne. A tato předpověď se nyní splnila. Schůze rady MNV z 23. ledna se podrobně zabývala přípravami, brzdícími postup výstavby, a závěr diskuse vyzněl v rozhodnutí, že je třeba urychleně a úsilovněji se starat o dovoz materiálu, zejména kolejnic a tašek.

MNV měl převzíti správu místního hřbitova již od roku 1957. Dosud se tak řádným způsobem nestalo. Teprve nyní se aktivita zvyšuje. MNV požádal totiž referenta hřbitovů na ONV, aby dal vyhotovit plánek hřbitova a písemný soupis hrobů. Je třeba dát do pořádku střechu márnice a dveře u márnice.

OBECNÍ ARCHIV TŘEBAŇ * okres Prelouč *

V Jednotě v Přelouči je mnoho stížností na vedoucího kolejního pohostinství. MNV sice uznal, že nynější vedoucí není na místě, nevyvodil z toho důsledky proto, že několik občanů se ho nastalo.

MNV rozhodl vrátit ONV rozpis státního nákupu na rok 1958 s odůvodněním, že napřed třeba odepsat pěstovanou půdu zásahem pyritu a potom teprve provésti rozpis. Podle komisionelního řízení z 24. července m. r. mělo být odepsání dodávek vyřízeno do 15. října m. r. Nebylo v tom však dosud nic vykonáno. Odbor výkupu neodpisuje dodávky mléka z krav, které již byly prodány v minulém roce. Rovněž tak není některým našim přestárlým zemědělcům vyhověno v jejich žádosti o odepsání dodávek podle směrodatného vládního usnesení. Bylo rozhodnuto s referentem ONV, že odpis pozemků bude proveden do března podle parcelačních map.

Č Sdt si předsevzal, že upraví park v Bruárce a žádá proto MNV, aby dal oplotit pomník. Finanční referent však prohlásil, že na to není úhrady v rozpočtu.

Auto v požární zbrojnici potřebuje opravu; výměna rychlostní skříňky by stála kčs 1.000.- S. Čížený doporučil, aby opravu provedl MNK; bude to mnohem lacinější.

Veřejné osvětlení v poslední době je často vadné; s. Svoboda si stěžuje, že závady způsobuje neukázněná mládež tím, že střílí do žárovek.

Byla ustavena bezpečnostní komise, jejímiž členy jsou: s. Štěpina Jaroslav, Šíp Bohuslav a Černý Josef.

Rozpočet na rok 1958 byl sice včas sestaven, ale nebyl veřejně projednán a kronikáři jej nedostal k dispozici.

Rozdělení obecních luk bylo tentokrát nesnadným úkolem, s kterým se MNV nedovedl zárukně vypořádat.

Ve schůzi 23. ledna bylo rozhodnuto, že otázka rozdělení luk musí být co nejdříve vyřešena. Na nejbližší plenárce se vyzvou občané, aby si zvolili komisi, která by luka rozdělila. Avšak tato otázka nebyla vyřešena ani na dva měsíce. Teprve 2. dubna byla konečně jmenována komise, která měla provésti rozpis. Byli to: s. Špás Václav, Kasal Bohuslav, Lešková Anna, Vaněčura Čeněk, Šeda Josef, Rozenský Ludvík a Lešek Jan. Bylo dále usneseno, aby zemědělská komise nyní pracovala mnohem přesnější seznam majitelů luk a hospodářského zvířectva. Předseda zemědělské komise Rozenský se zavázal, že uvedený seznam vypracuje do konce týdne. 18. dubna s. Špás připomíná na schůzi rady, že s rozpisem luk nebylo ještě vůbec započato. Ve schůzi rady 24. dubna s. Rozenský prohlašuje, že rozdělení luk bude provedeno do 27. dubna. Avšak o měsíc později na schůzi 22. května poznovu bylo zdůrazněno, že nutno urychleně ukončit rozdělení luk, protože louky se budou již co nejdříve sekat.

Ve schůzi rady z 18. dubna bylo též jednáno o brigádnických závazcích na stavbu požární zbrojnice. Jednotlivé organizace byly vyzvány, aby nahlásily své závazky.

Lékárna na bývalé želevnici zastávce se ruší. Celovinu materiálu si odebéře obec Chvaletice a druhou polovici náš Sokol.

ONV vystavil dekret kronikáře na s. Lachmana, který však tuto funkci nemůže přijmouti a tím Županka je i nadále bez kronikáře; podzimního školení se proto nikdo nezúčastní.

ONV poznovu upozornil národní výbor, že nesmí trpět, aby fušeři dále provozovali svoji nekalou praksi.

Jejich mnohdy nesmírné požadavky na drobné práce, hlavně opravářské, by nepříznivě mohly ovlivňovat mezdní hladinu a paskytovaly by jim nemorální zisky. MNV má proto zorganizovat podle vydaných předpisů t.zv. drobnou opravářskou službu /DOS/ a dohlížet na to, aby zmíněné předpisy byly bezpodmínečně dodržovány, jelikož je to v zájmu občanstva. Tímto úkolem byl pověřen finanční referent s. Pěkný. Zatím jsou přihlášeny 2 provozny, zedník a jeho pomocník.

Vyhodnocením okresní soutěže zemědělské podle výsledků okresu Kroměříž, umístila se naše obec na 9 místě. Máme 3 nepluče.

Ve schůzi rady MNV z 19. června bylo konstatováno, že řepy jsou již podruhé okopány. Seno je usušeno a nyní se svátí. Dodávka sena byla splněna na 100%. S brambory mají již druhou prohrábku.

Horší je to se stavbou požární zbrojnice. Není stavitř materiál. Stavba vázne nejvíce na nedostatek vápna a cementu. Předseda místního hospodářství Jar. Ležka navrhl, aby byl s. Šíp Bohuslav pověřen dokončením stavby.

S. Lachman předložil radě MNV plán OB na třetí čtvrtletí a mezi jiným konstatoval, že obsazení funkce kronikáře se stává naléhavou záležitostí.

Dveře u veřejného záchodku, o nichž rada již v lednu jednala, nejsou ještě v létě opraveny; opravu má provésti s. Kulhavý a s. Šebor má opravit márnici.

S. Pěkný se dotazuje, co je s opravou hasičského auta, o němž bylo v prvých měsících roku hovořeno.

Mlátící souprava se opět umístí u váhy. Mlat upraví s. Gajtl. Mlátičkářem bude Šeda Josef. Rada MNV, Pečínce, žádá opět o zapůjčení mlátičky. MNV

souhlasí na náhradu Kčs 1.200.- bez mlatičkáře.

S. Pěkný projednal se s. Šeborem, aby si sehnal přídavače a ujal se práce na požární zbrojnici.

Záchůdek na hřbitově s. Kuchavý neopravuje a proto se opravy ujme sám předseda Líška.

Pošramadění nedaucí prodejny Jednoty odehrání k 1. říjnu.

Cleny po mlácení nebyly odstraněny. Zemědělci budou proto rozhlasem vyzváni a neodstraní-li je, učiní tak svazáci na odměnu Kčs 100.-

Stavba zbrojnice počátkem září stále vázne; požádá se Bíža Bedřich, aby dělal Šeborovi přídavače. Je nutné zbrojnici letos dokončit.

S. Lachman informuje schůzi plénu o novém místním časopise, Zpravodaj Trnávky. Dále žádá, aby byla navýšena z doplňkového rozpočtu částka na zakoupení nových knih pro místní lidovou knihovnu. S. Pěkný však tvrdí, že na knihy není dotace.

Zápisy schůzí MNV postrádají bližší zprávy o průběhu příprav k založení místního JZD, z čehož je zřejmé, že podíl MNV na založení družstva nebyl rozhodující, nýbrž že následku o to nutno přičísti ONV v Čelakovicích.

JZD

A byl to hlavně referent ONV, který po rozboru špatného hospodaření nepřičiněných dodávek a ostatních následků, jež z toho pro ně vyplynou, docílil, že ne by nesli těžký paket, raději prohlásili, že vstupují do JZD. Tím ovšem dříve tak pevný odpor rodějších rolníků byl prolomen a cesta k založení JZD v Trnávce se otevřela.

V čem vlastně spočíval dlouholetý odpor rodějších rolníků k založení a hospodaření v JZD?

Lze jej charakterizovat asi obdobně tak, jak se projevoval všeobecně. Je to především vrozená a zděděná láska k vlastní půdě, je to dále vědomý pocit volnosti a samostatného rozhodování a proto přímo hrůza z ponížení na sousedova nadřazenost a vlastní podřízenost v JZD. Je to dále i skutečnost, že pozemků stále ubývá a jich kvalita zánikem pyritu se očividně zhoršuje. Konečně jsou to i zprávy o špatném stavu hospodaření některých okolních JZD.

Trvalo tedy dlouho, než rolníci dlouho tedy odolávali – přišla však doba, která je přesvědčila, že nějaký v zemědělství jde nenadržitelně vpřed ne prospěch JZD, a proto že nemohou již dlouho vzdorovat. Šlo jen o to, najíti přijatelné řešení, které by neodporovalo jejich dosavadnímu přesvědčení.

A tak 15. září vzniklo v Trnávce JZD schválením rady ONV v Čelákovicích podle usnesení ustavující schůze družstva, konané 26. srpna 1958 a podle zákona čís. 69/49 Sb.

Na ustavující schůzi byli přítomni: Hlavránek Fran., předseda ONV, Váňa za ONV, Novotný za okres. sekretariát KSČ a Lešku za MNV.

Šestičlenné představenstvo bylo zvoleno v tomto složení:

Předseda: Miloslav Forst, čís. 57
Členové: Josef Fliegr, čís. 33
Emilie Březinová, 55
Václav Vančura, 49
Josef Lorenc, 62
Josef Hlavík, mlad., 19

Revisní komise: Kasalová Marie
Kutílek Ladislav
Králová Marie

Pokladník: Hlavík Jos. mlad., 19

Na ustavující schůzi bylo dohodnuto, že hospodářsko-technická komise spolu s komisí, kterou zajistí MNV, provede úpravu půdy. Svod bude proveden k 1. lednu 1959. Členové žádají o přidělení luk v Malém závodí, které bylo postoupeno JZD, Zdechovice.

Členské přihlášky podepsali:

1.	Prášil Bohuslav	s manželkou	11.8. nar. 1900	10.94 ha
2.	Mikšovská Libuše		12.8 " 1912	6.70 "
3.	Kutílek Ladislav		15.8 " 1915	5.80 "
4.	Šlégr Josef	s manželkou	20.8 " 1913	7.45 "
5.	Foršt Miloslav	s manželkou	20.8 " 1916	8.11 "
6.	Hanuš Václav	s manželkou	20.8 " 1899	6.96 "
7.	Lekša Václav	s manželkou	20.8 " 1907	9.57 "
8.	Březina Josef	s manželkou	21.8 " 1910	5.53 "
9.	Kasalová Marie		21.8 " 1906	2.22 "
10.	Lorenc Josef	s manželkou	21.8 " 1892	4.72 "
11.	Hlavík Josef	s manželkou	21.8 " 1881	5.30 "
12.	Králová Marie		22.8 " 1907	1.71 "
13.	Kuchová Ludmila		22.8 " 1914	1.28 "
14.	Hrubešová Anna		24.8 " 1900	1.53 "
15.	Čížilová Anna		25.8 " 1900	1.33 "
16.	Šancová Emilie		26.8 " 1891	1.77 "
17.	Vaněura Václav		26.8 " 1905	0.60 "
18.	Vránová Emilie		3.9 " 1898	1.30 "
19.	Ječková Anna		5.9 " 1906	0.92 "
			Vnesená zeměd. půda podle záznamů členů	83.71 ha

Celkový stav členů družstva po ustavení činil 27 osob. Věkový stav je velmi nepříznivý; průměrný věk dosahuje 55 let. Nejmladší z mužů Foršt Miloslav 41 let, nejstarší Hlavík Josef 78 let.

Za takto stavu nemá družstvo velkou živatnost a nepodaří-li se MNV posilovat družstvo mladými

lidmi, stane se družstvo vždy nesoběstačným.

Družstvo bude pracovat na celkové výměře:

96.09 ha zemědělské půdy, sestávající z

81.49 " orné půdy

2.53 " ovocných sadů

9.93 " luk

0.53 " pastvin

1.61 " neplodné půdy.

Na jednoho pracovníka připadá 3.67 ha zemědělské půdy

3.16 " orné půdy.

Přírůstky dobytka do JZD, Trnávka a proplacení přírůstku nad plán /červená čísla/.

Zemědělec	koní	krav	mlad. dobytka	prasnic	k proplacení celkem Kčs
Crášel B.	2	4	4	1	
Lehsa V.	2	4+1	4	2	1.920.-
Mikšovská L.	2	3	6	1	
Forst M.	2	3	5+1	1	2.250.-
Flégr J.	1	3	4	1	
Hanuš V.	2	3+1	3	1	2.400.-
Kutílek L.	2	3	2	1	
Březina J.	2	2	2+1	1	3.240.-
Slavík J.	2	2	2	1	
Lorenc	2	1+1	2	-	1.664.-
Kasalová A.	-	-+2	1	-	7.945.-
Králová M.	-	1	1	-	
Hrubešová A.	1	-	2	-	
Crášilová M.	-	-	-	-	
Vránová E.	-	-+1	-	-	2.750.-
Vancová E.	-	-+1	-	-	4.240.-
Kulhaná L.	-	-+1	-	-	2.805.-
Zichová A.	-	-	-	-	
Vančura V.	-	-	-	-	
	20	29	36	10	29.068.-

JZD se usneslo požádat MNV, Chvaletice o patronát nad družstvem.

ONV přidělil družstvu „Malé návodí" a „Remenane".

V mimořádné schůzi členské 10. září se projednávala resignace předsedy Goršta ze zdravotních důvodů. Za nového předsedu a zootechnika navržen a zvolen všemi přítomnými družstevníky zvolen Flégr Josef. Na funkci agronoma a skupináře navržen a zvolen všemi hlasy Březina Josef, za účetního Sladík Josef, mlč., za skladníka Vančura Václav a za pokladníka Lorenc Josef. Z představenstva vystoupili Gorišt Mil. a Březinová Emilie. K doplnění představenstva byl zvolen Hanuš Václav. Do revisní komise zvoleni: Gorišt Mil., Kutílek Lad., a Prášilová Anna.

Na téže schůzi schváleno, aby člen měl nákupenek 25 a, a aby nákupenky byly spořitelné.

Předseda byl vyzván, aby se zúčastnil školení ve dnech 8.-20. prosince, a 2.-14. února 1959.

1. září uzavřel ONV dohodu s majitelkou objektu u Novotných, kterou se dává celý objekt k používání JZD až na 1 vyhrazenou místnost, kterou však nyní JZD nevolňuje.

Zástupcem předsedy družstva ustanoven Václav Hanuš; zástupcem účetního J. Březina.

Za instruktora JZD určen MV dr Knotek.

Družstvo nahlásilo ONV svoji potřebu mechanizačních prostředků: 1 traktor „Zetor 25", 2 valečné vozy sklápěcí o nosnosti 3½ t a 1 transporter.

Na členské schůzi 6. listopadu byly schváleny stanovy a domácí pracovní řád.

ONV přidělil JZD vyřazený traktor „Zetor 25" v

v odhadní ceně 3.160.- Kčs. Kovář Šumovský jej opravil. Dále schváleno nakoupení travního žacího stroje za traktor.

V členské schůzi 8. prosince schváleno, že každý člen unese do družstva dobytek v tahové váze, která se rovná 100% členské povinné dodávky hovězího masa na rok 1958.

Ke krmení a dojení se přihlásily: Flégrová, Havlíková, Crášilová 16, Hlaváčová a Crášilová 109. Ke krmení mladého dobytka Březinová a Leksová; ke krmení prasat Mikšovská a k ošetřování drůbeže Lešková a.

Ke koňským potahům se přihlásili: Forst, Hlaváč Leksa, Crášil, Kutílek, Hlavík a Lorenc. Na Průmstav se přihlásil Crášil, Hlavík, Hlaváč, Lorenc a Leksa. Za traktoristu se přihlásil Kutílek Lad.

Ve schůzi představenstva 15. prosince bylo projednáno s. Knothovi a Pavlišovi, že družstvo má nedostatek zdravých a mladých členů; mnoho členů je schopno jen lehčí práce a někteří jsou téměř neschopni. Nebude-li včas zjednána náprava, nestačí ZHD všechny práce řádně a včas vykonávat.

Družstvo potřebuje, aby se prodejna stavin vystěhovala od Novotných. Řídí se tam i kurník přístavkem u stodoly.

Představenstvo schválilo koupi tažené sekačky k traktoru za Kčs 1.856.- u Agrotechně v Řečanech a čtyřlavé decimálky.

Správa labských tahů předložila družstvu k schválení smlouvu o pronájmu labských břehů na roční nájem 180.- Kčs

Na poslední schůzi v roce seznámil předseda představenstvo s předpisem povinných dodávek a státního nákupu na rok 1959.

K celkového výrobního plánu na rok 1959 třeba

uvésti alespoň v hrubých rysech:

Rozpočet peněžních příjmů a jejich rozdělení

Peněžní příjmy:	Kčs	Rozdělení peněžních příjmů:	Kčs
A. Živočišná výroba	280.854.-	D. Daně, pojistné, úroky	
B. Rostlinná výroba	137.656.-	a splátky na úvěr	9.500.-
C. Ostatní		E. Výdaje na výrobu	130.786.-
/přídržená výroba/	53.760.-	Příděl nedělit. fondu 10%	48.487.-
		Sociální fond 3%	14.168.-
		Kulturní " 1%	4.722.-
		Členům za 1.j.	264.607.-
	472.270.-		472.270.-

a dále hlavní úkoly v živočišné výrobě.

Plán obratu stáda

Druh	Stav 1.I.	Váha v q	Přírůstek	Počáteční stav + přírůstek	Úbytek	Konečný stav k 31.XII.	Komisionelní dodávky ks v q	Státní nákupy ks v q	Jiný úbytek
Skot celkem	74	245.15	76	150	74	76	83.-	20.-	
Koně	20			20	6	14	-	-	6
Prasata	10	10	250	260	178	82	50.-	35.-	
Kuřata	-		300	300	300	-	-	-	
Slepice	154		150	304	-	304	-	-	

Rozdělení výrobků živočišné výroby

Výrobek	Měrná jednotka	Celková výroba	Povinná dodávka	Použít ve vlastním hospodářství k výrobním účelům	Státní nákup a jiný prodej
Mateřské mléko	l	83.290	39.930	8.760	34.600
Skot ž.v.	kg	10.300	8.300		2.000
Prasata ž.v.	"	8.500	5.000		3.500
Drůbež ž.v.	"	120			120
Vejce	ks	31.900	9.264		22.636

OBECNÍ ÚŘAD ÚRHAVKA u Litoe Přeloučí

Za 1 PJ se družstevníkům vydá:

pšenice 1.- kg slámy 1 kg
ječmen ½ kg brambory 2 kg

Hodnota naturálií na 1 PJ ---- 3.25 Kčs

Potřeba pracovních jednotek v JZD:

Polní výroba	4.124.76
Živočišná výroba	4.298.24
Ošetřování koní	1.008.-
Hodnota budov	400.-
Opravy strojů a nářadí	150.-
Pomocná výroba	750.-
Administrativní práce a vedení	1.854.-
Ostatní práce polní	560.-
Jiné práce – cesty	50.-
celkem	13.200.-

Na 1 ha zemědělské půdy je třeba 137 PJ
Na 1 pracovníka připadá 507 PJ

Zdálo by se, že je předčasné již nyní hodnotit význam JZD pro Přímákov a její zemědělce. Pro budoucnost však lze tvrdit, že ustavení JZD bylo správným činem, jelikož se tím zmírnila strachá nejistota a nedůvěra, pulsace obce nabyl proto větší pravidelnosti a třecí plochy se zúžily. Ovšem pozitivní JZD třecí plochy ještě trvají – vždyť tu jde o složitý proces – jde tu o nový, kolektivní způsob života družstevníků – jde tu o náhlavní převýchovu v práci, myšlení i jednání. –

První společná schůze MNV s novým JZD a za účasti KSČ se konala až 19. října. Byl to první kontakt a

průzkum v čem a jak spolupracovat. Předseda JZS zdůraznoval, že družstvo nemá místnost na schůze a proto uplatňoval nutnost vyhlídit bývalý statek a Novotných. Bude třeba, aby vedoucí skladu stavivu Horáček vyhlídil sklad u Novotných a přestěhoval se do bývalého statku u Hrubešů.-

Jako zástupce MNV pro vybírání a správu domovní daně byl navržen a schválen s. Lešha Jan a Pěkný Bohuslav.

Říjnové oslavy 41. výročí VŘSR. bylo věřeno žákům místním učiteli s. Kuchařovi - tedy učiteli a školním dětem. K samostatné oslavě s patřičným prostorem vůbec nedošlo, ačkoliv by to přiskušelo buď předsedovi NF neb KSČ.

Odvoz plev po mlácení - jak o tom byla již zmínka - neodklidili zemědělci, ale musela tak učiniti mládež, načež obdržela 100.- Kčs.

Dveře k márnicím na hřbitově po asi 10 měsíčním průtahu zhotovil s. Kulhavý; je třeba ještě zavadit sloupky.

Rozpočet OB na rok 1959, který předneslo s. Kachman, byl schválen. Knihovníkovi schválena odměna Kčs 100.-

Schůze MNV

18. prosince se konala veřejná schůze za účasti ředitele řečanské školy Klíška a zástupce ONV Šmábla. Předseda MNV Lešha zhodnotil celoroční práci členů národního výboru. Zmínil se též o zemědělské komisi, jejíž členové se nescházejí pravidelně a na schůze se dostavuje pouze s. Vaněčura Leněk, který pracuje opravdu obětavě. Velmi dobře pracuje komise kulturní a školská. S. Klíšek seznámil přítomné s plánem výstavby nové školy v Řečanech

a vyzvedl její význam i pro žáky z Trnávky. Předseda komise pro místní hospodářství s. Ježka Jaroslav referoval, že jeho komise se nescházela pravidelně; nejdůležitějším úkolem bylo stále aktivizovat stavbu zbrojnice. Brigádníci si sice dali závazky, ale na stavbě pravidelně nepracovali. Byla potíž i s materiálem. Plánovala se i stavba koupaliště, ale pro naprosté nepochopení občanstva se od plánu upustilo. Finanční referent s. Čikný přednesl předběžnou zprávu o hospodaření MNV v běžném roce. Upozornil nejmína, že je ještě mnoho dlužníků v obci a že MNV byl k nim velmi benevolentní. Navrhuje proto, aby příště se počítaly úroky z prodlení a když by ani to nepomohlo, aby se neplatiči ohlásili finančnímu odboru ONV.

Předseda školské a kulturní komise s. Lachman informoval pouze o činnosti školy a o předsedovi rodičovského sdružení s. Svobodovi, který si ve své funkci počíná velmi dobře. Finanční otázka školy je v pořádku. O činnosti OB bude referovat na zasedání schůze.

Závěrem s. Šnábl konstatoval, že je s podivem, že z celé obce navštívilo tuto schůzi pouze asi 40 občanů. "Je správné, že rada MNV zasedá pravidelně podle plánu, ale není správné, že komise a klamně zemědělská nerchůzují; o tom nutno učiniti nápravu.-

Stavba školy v Řečanech

Rada MNV projednala ve své schůzi 22. prosince 1958 nutnost výstavby nové osmileté střední školy v Řečanech a své stanovisko se snažila patřičně odůvodnit. Na základě informací se má stavět podle perspektivního plánu nová osmiletá střední škola v Řečanech až v roce 1963, třebaže povolení výstavby bylo slíbeno již v roce 1948 a 1956. Obec Trnávka má na věcné výstavbě velký zájem jednak z důvodu, že do vyšších tříd docházejí i děti z Trnávky

a dále, že považuje z výchovného hlediska za nedostatečující, aby nadále její ukládek byla vychovávána u jednotlivce. Bude-li Trnávka žňalní dachárnou přiřazena k Řečanům, mohlo by se jí budova pro kulturní účely, čímž se posílí její osvětový rozvoj a bude splněn její dávný plán na vlastní kulturní dům.

Pro získání brigádníků na stavbu žňaly a Řečanech ustavil výbor žen dvojice, které vhazeny ve dnech 27. a 28. prosince navštívily obyvatelky Trnávky a měly přitom mimořádný úspěch.-

V roce 1958 bylo již jasné, že MNV, Chvaletice, své dalekosáhlé plány provede, zvláště když MNV a ONV jejich nepodporoval. Náš MNV však pokračoval ve vlastní akci a snažil se MNV stále upozorňovat, že každé lidské snažení má nakonec vyústit v péči o člověka.

MNV naléhal proto na MKZ, aby konečně již prohlásil, jakým způsobem a kdy vlastně odstraní prašnost pyritu. Souhlasoval na bezprostřední blízkost nového odkaliště, jeho výpary a nebezpečí znečištění. Upozornil MKZ i na to, že přibývá hlasů těch, kteří tvrdí, že až závod dospěje k provedení nejrůznějších perspektivních plánů, bude existence Trnávky natolik ohrožena, že dojde k jejímu přemístění. MNV požaduje proto pravdivé vysvětlivky k těmto problémům.

MKZ informoval národní výbor, že v roce 1958 bude vyzkoušena vodní pračka a znovu potvrdil, že z odkaliště pro Trnávku nehrozí žádné nebezpečí újmy zdraví. Pokud jde o nepříjemný zápach, s tím závodem závod nemůže nic dělat. V březnu roce má v plánu vysázet topolový pás mezi novým odkalištěm a Trnávkou. Také některé části okolo starého odkaliště hodlá podrýt semínou a vysázet stromovím.

MKZ

Na další obdobný dotaz národního výboru odpověděl MNV 22. října na již nadějnější. Bude zkoušet pěnový odlučovač prachu, který zhotovili zaměstnanci závodu dle zaslané dokumentace. Podle názoru techniků mělo by uvedené zařízení zachytit zhruba asi 93% prachu.

MNV upozornil MNK, že je nutno pomýšlet i na rekultivaci znečištěné půdy a jako příklad uvedl účinně prováděnou rekultivaci půdy v prostoru severočeského hnědouhelného revíru.

Zdravotní stav

Jelikož zdravotní podmínky Trnávky jsou stále krajně neuspokojivé a MNV nemůže na tomto stavu nic podstatného změnit, ježto v této záležitosti nemá nikde dostatek - což částečně potvrdí i níže uváděný příklad - uchýlil se proto alespoň k mravním opatřením. Žádal 24. ledna MNV, zdravotnický odbor, aby nám umožnil

1/ aby děti po dobu prázdnin byly ubytovány v rekreaci,

2/ aby staří lidé z Trnávky na lékařské doporučení obdrželi zdarma poukaz na léčení v lázních,

3/ aby bylo usnadněno občanům Trnávky - pokud nejsou na ně odkázáni - přestěhovat se do zdravého prostředí bližšího místa bydliště, event. i kraje.

Na tuto žádost, odeslanou 25. ledna, odpověděl KNV, zdravotnický odbor teprve 28. května. Přiložil delší odborný výklad z 3. března o znečišťování prostředí a ujistoval, že oddělení komunální hygieny bude dále sledovat celkovou prašnost. O požadavcích obce na bezplatnou rekreaci dětí a přestárlých se nemůže zatím vyjádřit a také mu to nepřísluší, poněvadž nejsou mu známy objektivní ukazatele důsledků poškozování zdravotního stavu příslušných skupin obyvatelstva. Vedoucí zdravotnického odboru ve zmíněném dopise doporučuje, aby se MNV obrátil v uváděné záležitosti na nadřízeného zdravotnického odboru ONV a Krajského

Zdravotnický odbor v Břeclavi neuznal za vhodné ani písemně odpovědět a proto jsem ústním podáním národnímu výboru doporučil, aby se v této záležitosti obrátil na MNV, Chvaletice, což výbor již v lednu učinil, ovšem bezvýsledně.-

Škola

Ve školním roce 1957/58 bylo ve škole celkem 21 žáků ve 4 postupných ročnících. Na docházku do náboženství se přihlásili 4 žáci českobratrského vyznání evangelického, zatím co ve školním roce 1953/54 ještě všech 35 žáků.

Pionýři

Pionýrská organizace v naší škole byla založena 1. října 1951. Slib vykonali členové PO 16. května 1951. Z 10 žáků 4. a 5. postupného ročníku bylo tehdy 8 členů PO. Čtvrtým vedoucím v řadě ČSM byl Jaroslav Liška, který tuto funkci plnil velmi obětavě. Ve školním roce 1952/53 bylo zapsáno do PO 14 žáků; vedoucím byl Jiří Šlec. Rovněž v dalším školním roce bylo do PO přihlášeno 14 žáků a vedoucí byla Jaroslava Růžanská. V roce 1954/55 byl proveden s týmž výsledkem nábor do PO. Pionýři rodičům pomáhali školní práci, pomáhali při organizování besídek, nájezdů, výstav knih; rovněž pomáhali spolužákům i mimo vyučování. V roce 1956/57 byl získán pro vedení PO Ladislav Reichman, který jako sportovec se věnoval svým svěřencům především na hřišti. Pro vedení PO ve školním roce 1957/58 získány členky ČSM Věra Šedová /HSČ/ a Věnceslava Grabovská, žákyně 7. S. v Břeclavi. Práce pionýrů se soustřeďovala především na pořádání vycházek, sběry plodů a úpravu parku.

SRPŠ

Sobrušení rodičů a přátel školy si zvolilo nové představenstvo. Bývalý předseda s. Lachman, který

iniciativně a obětavě pracoval, vzdal se funkce pro své členství v SRPŠ v Řečanech, kam docházejí nyní obě jeho dcery. Novým předsedou zvolen s. Bořek Šťehý. Podle jeho slov při hodnocení práce SRPŠ v tomto školním roce, nemohl se funkcí plně věnovat pro jiné práce.

V průběhu roku vystoupili žáci s kulturním programem v mnohých veřejných hromadách a akcích, na př.:

K 40. výročí VŘSR připravili samostatný program.

Zajistili štafetu 7. listopadu 1957.

K výročí února měli besedu s vojáky.

1. máj oslavili v Pěčicích.

V průběhu roku se vystřídalo celkem 10 dětí v pohotovosti.

V roce 1958 obsadilo žákovské družstvo požární ochrany prvé místo v soutěži a při ukázkovém cvičení se stalo v Hořičkách absolutním vítězem. Žáčky pro výsky nepřízniv průměr nad 14 let obsadily třetí místo.

ČSPO

Jednota ČSPO a Trnávce se řadila od r. 1955 mezi nejlepší jednoty okresu Přelouč. Co několika letech nečinnosti byl tatiž v roce 1955 zvolen nový výbor požární ochrany. Nově zvolený velitel s. Šíp Bohuslav ustavil tehdy žákovské družstvo chlapců. V letošním roce bylo toto družstvo vysláno do soutěže o nejlepší požární družstvo v okrese. Stalo se vítězem a zajistilo si účast na krajskou soutěž v Pardubicích. I tam podalo vrcholný výkon a stalo se vítězem krajské soutěže. Jako vítěz obdrželo motorovou stříkačku v ceně 7.000.- Kčs. Družstvo reprezentovalo dále kraj na celostátní soutěži požárních družstev v Brně. Za velmi těžkých podmínek obsadilo 6. místo z 22 soutěžících. Členy družstva jsou: Lampach Petr, Březina Václav, Hladík Václav, Šíp Jiří, Ličař Luboš, Hlavík Josef, Hlavík Zdeněk, Barták Miroslav,

Králová Lenka, Šeda Josef, Hamáček Vladimír.

V roce 1956 bylo ustaveno ještě družstvo žáček: Králová Lenka; Šedová Věra, Málková Marie, Málková Věra, Svobodová Eva, Svobodová Věnceslava, Kuchaná Libuše, Šedová Jar., Vančurová Jaroslava a Veselá Jaroslava.

Obě družstva se umístila na druhém místě v poutěži o nejlepší požární žákovské družstvo v okrese Chrudim. V roce 1957 se umístilo družstvo žáček v okresní soutěži na prvém místě a žáci na třetím. –

Kulturní činnost

Kulturní činnost v Trnávce v roce 1958 měla protiv předcházejícím létům vzestupnou tendenci. Zasloužila se o ní školská a kulturní komise MNV, o níž jedině lze bez nadsázky zaznamenat, že nejen se pravidelně měsíčně scházela, ale i sledovala, zda její čtvrtletní plány jsou řádně plněny. Osnětová hereda spolupracovala se zmíněnou komisí společně. Předsedou obou těchto institucí je s. Lachman Karel, který vlastně je jejich hybnou pákou.

V měsíci lednu byl uspořádán zájezd do divadla v Pardubicích na hru „Hej pane kapelníku". Organizoval s. Lachman.

Byly uspořádány tři zdravotní přednášky s. Dvořákovou, zdravotní sestry a manželky MUDr. Dvořáka, obvodního lékaře v Řečanech.

Dále byly to literární přednášky s. J. Skokana a sice 18. května o životě a díle Boženy Němcové, 11. listopadu „Počátky našeho národního obrození" a 29. listopadu přednáška „František Palacký – jeho život a dílo".

Zájezdová činnost byla rovněž značná: 8. června to byl zájezd do Opočna, Adršpašských skal, Hronova a Náchoda, 20. července na zámek a Slatiňanech, do

Litomyšle, Růžový paloučeh a nánek Nové hrady. 3. srpna na Bradlo a Leč. Osvětlením vedoucím těchto nájezdů byl předseda OB s. Lachman.

Komorní orchestr Domu osvěty v Přelouči uspořádal v Přemnávce dva velmi úspěšné koncerty a to 12. dubna a 13. prosince v sále místního pohostinství. Pořad koncertů byl umělecky hodnotný a jednotlivé skladby byly skladně vysvětlovány. Nechyběly ani výstižné recitace. Celková účast na obou koncertech byla 240 posluchačů.

Pěvecký sbor osmiletě střední školy v Řečanech pod vedením učitele s. F. Jelínka vystoupil velmi úspěšně též na obou zmíněných koncertech komorního orchestru, i při výroční besedě OB a při založení ZRS v Přemnávce.

21. října byl uspořádán večer hudby. O životě a díle Jaroslava Ježka promluvil učitel s. Jakšl a byly přehrávány ukázky na gramofon. deskách ze skladeb J. Ježka.

Zmínka o nástěnné skříňce

Dlužno se ještě zmíniti o nástěnné skříňce, umístěné na stěně prodejny Jednoty, do níž vkládány nástěnná skříňka různé časové zprávy, fotografie i výkresy – a zkrátka vše, co má občany upozornit na návazná dění a události. Zásluhu o to má s. Lachman.

Zpravodaj Přemnávky

A nakonec třeba zaznamenat, že v září vyšlo v Přemnávce i první číslo místního měsíčníku – Zpravodaje Přemnávky. Časopis vytkl si hned v prvním čísle krásný úkol – přispět k zvýšení duševní a kulturní úrovně naší obce a k přátelskému soužití všech jejích občanů. Obsah Zpravodaje bude usměrňován k významným aktualitám a k povznesení zájmu nás všech pro společné úkoly ve prospěch naší obce.

Stručný nástin činnosti OB v Přemnávce je sám

dobrým vysvědčením a nelze se proto divit, že na okresní konferenci kulturních pracovníků byla činnost OV a Trnávce velmi kladně hodnocena a správce její s. Lachman byl za svoji úspěšnou a obětavou práci odměněn knihou.

Avšak ani na tohoto jistě pozoruhodného stavu kulturního úsilí nejsme ještě u cíle. Mluví-li IV. sjezd strany o kulturní revoluci vesnice, znamená to, že kulturní převrat musí zapůsobit na každého občana vesnice. A my a Trnávce v této době máme přesně 400 obyvatel. Z toho na děti, školní mládež a vojáky připadá 92, na přestárlé a nemocné 65, na zaměstnané mimo obec 111 a zbytek 132 připadá na trvale žijící a pracující v Trnávce. Naše kulturní akce navštěvuje průměrně asi 60 posluchačů a můžeme předpokládat, že ještě tu je dalších 60 občanů, kteří se střídají v návštěvě akcí. Celkem tedy zhruba můžeme v této době počítat se 120 občany pro naše kulturní akce. Teoreticky však bychom měli počítat s 240 občany. Liší polovina občanů, přicházejících v úvahu, dosud ignoruje naše kulturní podniky - a to mnohomíti stále na přeteli!

Zájem občanů o veřejné záležitosti je však ještě menší. Z předcházejících záznamů lze seznat, že např. veřejné schůze s občany jsou ještě slabě navštěvovány. Z toho vyplývá, že v Trnávce je stále dosti lidí, kteří nemají kladný vztah a zájem jak o kulturní potřeby, tak ani o společné snahy k lepšímu soužití a k vyššímu kolektivnímu životu. Přispívá k tomu částečně i skutečnost, že Trnávka nemá dosud vhodnou společenskou místnost, a že místní učitel bydlí mimo Trnávku. A stín této skutečnosti padá převážně na činnost mládeže, o níž lze jen povšechně poznamenat, že nemá dušev-

ního vedení a proto nekerpečně se potácí mezi dřezovým zvyk-
nem a bezduchou lhostejností k jakýmkoli kulturním pa-
hám. Občasný sběr odpadových surovin vedle taneční zábavy
je asi jejich nejhodnotnější činností. Velmi by mládeži pro-
spělo, kdyby v plném svém počtu alespoň navštěvovala všechny
kulturní akce OB, což se dosud neděje.

Co dosud o naší kulturní činnosti není na patřičné výši
– je lidová knihovna. Jsou to hříchy minulých let, kdy nedo-
statečnou péčí odpovědných činitelů v naší knihovně knih
spíše ubývalo než přibývalo a kdy knihovníci neměli nále-
žitého nájmu o čilý styk s čtenáři. Má-li proto knihovna
plnit své velké kulturní poslání, bude třeba hlubšího a tr-
valejšího zásahu, aby se stala skutku lidovým zdrojem
ušlechtilé zábavy a výchovy – bez čehož si již nelze dobře
představit uvědomělého občana, žijícího třeba i v nej-
zapadlejší osadě.

Knihovna

V tomto směru by mohl vydatně pomáhat i Výbor
žen, který za předsednictví s. Anny Lešikové vykazuje
vzornou činnost zvláště co se týče výzdoby obce a
brigád, zejména pro požární zbrojnici.

Výbor žen

Svaz čsl.-sovětského přátelství, ačkoliv mu byla v
tomto roce předána putovní vlajka okresu, nemůže se
vykázati samostatnou činností – až na film Němcům-
ký meč a dále lidový kurs ruštiny. V tomto roce
byl ukončen kurs I. stupně za účasti:

Kurs ruštiny

Kulhavá Ludmila	Růžanská Jaroslava
Kutilková Ladislava	Šedová Věra
Málková Marie	Svobodová Věnceslava
Prášilová Naďa	Vančurová Jaroslava
Reichman Ladislav	Zámpachová Jitka

Po ukončení I. stupně byl ihned nahájen kurs II.
stupně, který všech skončí až v roce 1959.

Třebaže máme v Trnávce Tělocvičnou jednotu „Sokol", aktivní sport u nás silně pokulhává. Důkazem toho může být stále prázdné hřiště. Jen lední hokej tvořil čestnou výjimku. Naše hokejové mužstvo sehrálo i několik zdařilých zápasů mimo Trnávku.

Způsob žívota občanů Trnávky v roce 1958 - nepřihlížíme-li k stále rostoucímu hmotnému blahobytu a ani ustavení JZD v druhé polovici roku, nedoznal podstatných změn oproti létům minulým. Jak již uvedeno, pozoruhodná část občanů Trnávky zásadně ignorovala i sebe prospěšnější problémy a záležitosti obce - uznávajíc jen a jen svoje osobní zájmy. K těmto ignorantům patří pokřivku i někteří funkcionáři místních organizací. A i někteří místní komunisté mají se ani nevědomují, že především jim přináleží povinnost starati se o to, aby v prvé řadě jejich rodiny šly příkladem vstříc těm, kteří se ještě veřejného soužití stranní. —

Čteno a schváleno všemi přítomnými na schůzi školské a kulturní komise dne 11. prosince 1959 a ve schůzi rady MNV v Trnávce za přítomnosti předsedy MO KSČ s. Stodoly a předsedy JZD s. Flégra dne 22. prosince 1959.

Ředitelství státního národního archivu pro okres Trnava

Fleška

Rok 1959.

V tomto roce vystupuje značně do popředí činnost a působnost národních výborů a bude proto namístě osvětlit alespoň v hrubých rysech, o čem spočívá nynější význam místního národního výboru.

Ve smyslu zákona čís. 12 a 13/1954 Sbírky má MNV organizovat a řídit hospodářskou, kulturní a společenskou výstavbu ve svém obvodu.

To je tedy pouze nejstručnější popis činnosti, který však stačí k úvaze, jak široké a důležité je pole působnosti MNV.

Nutno zdůraznit, že nejvyšším orgánem moci má být zasedání pléna národního výboru, neboť co rada nár. výboru pouze zajišťuje a organizuje plnění úkolů nár. výboru a provádí jeho usnesení; je podřízena pléne nar. výboru.

Podle zmíněného zákona předseda a tajemník mají velmi omezenou pravomoc. Předseda řídí zasedání pléna a rady, obvykle zastupuje nár. výbor a s tajemníkem podepisuje nařízení a jiná rozhodnutí rady a zabezpečuje plnění jejich usnesení. Pouze běžné náležitosti vyřizují předseda spolu s tajemníkem samostatně.

Z uvedeného vyplývá, že národní výbor činí těměř veškerá rozhodnutí a usnesení, kdežto rada, předseda a tajemník jsou ve skutečnosti pouhými vykonavateli pravomocí pléna národního výboru.

K tohoto důvodu rada a tím méně předseda nebo tajemník - nemají samostatně rozhodovat, nýbrž každý náročnější problém musí rada předložit zasedání národního výboru, který se má scházet nejméně jednou do měsíce.

V roce 1959 zasedal u nás a Trnávce národní výbor celkem 9 krát a rada 22 krát. Brzy tedy preferovala radu národ. výboru a tam se také uskutečňovala většina usnesení; ze zápisů nevyplývá, že by si rada dávala dostatečně všechna svá rozhodnutí schvalovat zasedáním nár. výboru.

Z níže uvedených usnesení rady nár. výboru bude zřejmý i rozsah její činnosti a nezřídka se zjistí, jak dalece usnesení byla uskutečněna:

Z 8. ledna: Před některými usedlostmi si občané nařídili shládky různého materiálu, jako škváry, písku a pod. Usneseno upozornit rozhlasem, že bude-li materiál takto skladován delší dobu, bude majitel nucen zaplatit za tohoto veřejného místa poplatek. Tak se mad nabrání hyzdění obce.

nesplněno

Štěrkalík dovnků / Zampachová, Líf, Janová a Svačina/ bylo zaplaceno vodou ze studny od MNV. Rada vyzvala proto MNV, aby závadu odstranil.

Z 29. ledna: Rada projednala žádost Školkařských závodů v Řečanech o uvolnění s. Turnovského Josefa a zrušení jeho živnosti v Trnávce za podmínek, že

1/ dílna zůstane s celým zařízením v Trnávce, že nezkušené kovářské práce pro JZD a soukromé hospodařící občany bude Turnovský dále provádět

nesplněno

2/ a že i práce mu zadané včas provede / ale Z a správa auta za plotu a MNV/.

Z 5. února: Usneseno, že zprávy rady se budou konat podle plánu, zprávy jednotlivých komisí se budou kontrolovat a zápisy zasílat i ONV.

částečně splněno

Ze 17. března: Znovu jednáno o opravě zdi kolem hřbitova; k opravě se použije cihel z bývalého oplocení kolem výboru.

nesplněno

Z 20. května: S. Líška obstará pro úřadovnu MNV stolek pod

nesplněno

psací stroj a skříň.

Lešť u hřbitova není dosud opravena. Usneseno zavolat s. Šebora a Málka a projednat s nimi opravu.

nesplněno

Usneseno, aby V.Ž navštívil místní občany a získal je pro brigádu na stavbu dětského koupaliště.

nesplněno

Usneseno, opravit štěrkem cesty na hřbitově. Odvoz štěrku ze Zdechovic obstará s. Lešha Jiří.

Ž 18. června: Usneseno pozvat soukr. zemědělce a přesvědčit je ke vstupu do JZD.

nesplněno

S. Šíp Boh. žádá o kamna, kavalec, matrace a skříň pro zbrojnici, která již brzy bude hotova. Cenáče jsou; je však nutný souhlas ONV, který však s. Šíp obstará. Nátěr tří dveří provede s. Šeda Václav.

Ž 9. července: Jelikož soukr. zemědělci se většinou rozhodli vzdáti se půdy pro stáří, nemoc a pod., usneseno projednat s představenstvem JZD převzetí soukr. zemědělců za členy JZD.

Pro výmlat bude postavena 5 mlátiček - na třech se bude mlátit a dvě budou v záloze. Tělicím bude opět mlátička zapůjčena za obvyklých podmínek.

Ž 16. července: S. Turnovský má dokončit práci na zbrojnici do 18. 7. 1959.

nesplněno

Ž 1. srpna: Projednán seznam zemědělců, kteří se zřekají půdy ve prospěch JZD / 9.48 ha orné a 9.66 ha luk. / JZD však požaduje nejméně 6 členů s touto půdou.

Ž 6. srpna: Aby výmlat rychleji pokračoval, budou předvoláni zástupci NF dne 7. srpna na MNV a budou s nimi projednány podmínky pro povolání brigády na neděli.

Ž 27. srpna: S. Turnovský se zavazuje, že do 31. srpna dá brzdy auta požárního sboru do pořádku.

Usneseno zaslat výměr s. Kutílkovi na zaplacení pokuty Kč 100.-

nesplněno

Ze 17. září: Byla projednána jednorázová výpomoc, kterou obdrží:

Král Josef, 26	Kčs	200.-	Tichá Antonie	Kčs	200.-
Králová Anna	"	250.-	Kasal Fran., 79	"	200.-
Svobodová Kateřina	"	250.-	Vavřinová Marie	"	150.-
Balánová Kateřina	"	250.-	Šaršová Anna	"	100.-
Balánová Bohumila	"	100.-	Lešková Kateřina	"	200.-
Svačinová Kateřina	"	200.-	Kasalová Fran., 7	"	250.-

Ž 24. září: Předseda rem. komise resignuje na funkci. Usneseno, že dosavadní jeho práci převezme předseda s. Leška. Soupis hosp. zvířectva proveden tajemnice.

Článek dětského koupaliště nevyhovuje; usneseno, aby s. Leška projednal zhotovení řádného článku se s. Inž. Zieglerem. (splněno)

Ž 8. října: Usneseno, aby hadem ležící půda byla přidělena podle 550 Lb. soukr. rolníkům, kteří mají (nesplněno) 2 krávy.

Předseda a tajemnice vypracují seznam dorostu jako pracovních sil do zemědělství. (nesplněno)

Ž 10. prosince: Budou svolány složky N.F., aby oznámily závazky svých členů k 15. výročí osvobození naší vlasti na zkrášlení naší obce. (nesplněno)

Úprava a vyčistění rybníčku u MNV byly provedeny; vykrmený materiál si odvezou Školkařské závody v Řečanech. (z části splněno)

Zbrojnice je konečně hotova - třeba upravit ještě její okolí. Usneseno vyzvat V Ž, aby si daly závazky na tuto úpravu.

Naproti tomu na zasedání plénu NV byla přijata tato usnesení:

Ž 22. ledna: Jelikož není nikoho, kdo by z členů MNV mohl zastávat funkci zeměd. referenta, ponechává se

dosavadní referent ve funkci do konce období s tím, že nebude-li funkci řádně vykonávat, bude jí zproštěn. Referent přislíbil, že bude řádně pracovat a že opatří do místní komise nové členy, jelikož dosavadní mu v ničem nepomáhají.

nesplněno Pro MNV nutno nakoupit státní vlajky a obraz nynějšího presidenta; obstará s. Pěkný.

Z 19. února veřejná schůze: Zástupce kraje s. Formánek požádán, aby zjistil příčiny u Pardubického průmyslového kombinátu, proč vzdor četným urgencím není od 26. listopadu m.r. ještě opravena obecní váha.

Rada MNV, Sokol a VŽ budou usilovat o dětské hřiště. S. Lešku žádá občany, aby neodmítli pomoc, nesplněno až se budou spisovat brigády.

Je třeba opravit zeď u hřbitova a navézt škváru na chodníky, hlavně na cestu na hřbitaa.

Z 9. dubna: Kopiliště se letos nemůže stavět, ježto v rozpočtu není na něj pamatováno – a proto až příští rok se zahrne do rozpočtu.

Přijata nabídka Školkařských závodů v Přečanech na dodávku 150 topolů na obrubu hřiště. Usneseno, nesplněno že brigádníci vykopou jámy, což se také stalo hlavně na přispění VŽ.

Z 28. května: Dík s. Šípovi jde konečně stavba zbrojnice rychle kupředu. S. Turnovský má ještě dodat orata. Usneseno zbourat starou zbrojnici, cihly očistit a použít na stavbu zdi na zbrojnicí. Cihly očistí ČSM a VŽ. nesplněno

Z 23. července: Zeď u hřbitova bude opravena do týdne. S. učitel Jelínek se má stěhovat do Přečan jako ředitel školy; podle rozhodnutí rady zůstane však v Krnánce v dosavadním obecním bytě.

Z 3. září: Zbrojnice je již nahozena. Je třeba ještě umýt okna a vnitř uklidit. Provedou do 5. září

ženy z V Ž.

Rozhodnuto, že louže před MNV nemůže být zavezena, protože se tam po deštích svádí odpadová voda. Louže se může však oplatit živým plotem.

splněno Usneseno, že bude postaven přístřešek u márnice.

Postranní dvířka u hřbitova opraví s. Rosenský.

Usneseno, aby s. Svoboda dodal plánek na kompaliště, pančovadži bez plánku nelze objednat materiál.

Z 22. října: Schváleno, aby obecní pozemek u dráhy byl oseken asi 60 ovocnými stromy.

Rada se usnesla přidělit kadem ležící pozemky s. Špásovi, Soukupovi a Králové. S. Špás se proti tomu ohrazuje a proto rozhodnuto pozvat do nesplněno přístí schůze zástupce ONV, aby pomohl záležitost vyřešit.

Z 19. listopadu: Studeň ve škole opraví 22. listopadu s. Pěkný, Lečka, Svoboda a Štěpina. Úprava lavic / zvýšení trnožic / obstará s. Kuchový V.

Usneseno zbourat starou zbrojnici, upravit terén kolem nové zbrojnice a ze zbylých cihel opravit zeď u Fidlerů. Předseda projedná tuto záležitost se nesplněno s. Málkem.

Usneseno, aby prostranství před váhou se zavezlo škvárou a upravily chodníky.

splněno 17 Jelikož schůze rad i nár. výboru nekontrolovaly nesplněno 18 vždy předchozí usnesení, stalo se, že některá z těchto zrušeno 2 rozhodnutí nebyla vůbec splněna neb splněna. Z některých usnesení je též vidno, že po čase se usnesení pro tutéž záležitost i obnovovalo, anebo měnilo.

Metodika plánování Vedle kolektivního rozhodování plénu národního výboru je i <u>metodika plánování a financování</u>

obce záležitostí převážně kolektivů, ba dokonce celé obce. A musí to tak být, vždyť plánem jako nejvyšším zákonem social. hospodářství je usměrňován rozvoj národního hospodářství. Proto i návrh rozpočtu po projednání v radě se vyhlásí k veřejnému nahlédnutí a k posouzení nejméně na 14 dnů, načež se projednává na besedě s občany. Až po připomínkách občanů jej schvaluje zasedání plénu národního výboru a teprve po tomto schválení se zasílá radě ONV.

ONV potom hospodaří podle tohoto rozpočtu a rada ONV odpovídá za jeho plnění. Dosáhne-li ONV nadplánovaných příjmů nebo úspor na výdajích při řádném plnění všech svých úkolů, může sestavit doplňkový rozpočet.

Práce se sestavováním návrhu rozpočtu ONV u Rozpočet ONV

Finance je zjednodušena na pachý administrativní úkon - přirozeně ke škodě jak řádnému hospodaření obce, tak i k výchově občanů, kteří se zlatně o těchto záležitostech obecních mnoho nedozvědí - a není proto divu, že se o ně nezajímají.

To ještě lze říci i o plnění rozpočtu, čímž se má zabývat rada ONV, stálé komise, zejména finančně rozpočtová a posléze ONV na svém zasedání každého čtvrt roku. Po skončení hosp. roku má sestavit ONV závěrečný účet a zhodnotit své hospodaření v uplynulém roce. Rada NV má přezkoušet závěrečný účet a rozhodnout, které částky přebytku hospodaření mají být odvedeny do vyššího rozpočtu. Zásadně má si ONV ponechat trvalou nálohu ve stanovené výši a všechny přebytky, které vznikly jeho následkem.

Podle zprávy finančního referenta má být i práce finančního odboru ONV poněkud odlišná od prací uvedených všeobecných zásad.

Výkaz o příjmech a výdajích MNV k 31. prosinci 1959, jak jej finanční referent sestavil a odeslal na ONV, vykazoval tyto položky:

A. Příjmy:	Kčs	Nedoplatky:
Daň domovní	8.050.60	2.170.-
" z představení	125.-	
Poplatek ze psů	660.-	220.-
" z hosp. zvířat	7.303.-	754.-
" hřbitovní	7.849.20	
Jiné poplatky	560.-	
Zeměd. a lesní hospodářství	3.740.-	
Místní hospodářství	1.140.-	
Vnitřní správa	600.-	
Převod z fin. rezervy	3.000.-	
Vlastní příjmy	30.027.80	
Podíly na státních příjmech	10.944.68	
Příděl z vyššího rozpočtu	2.820.-	
Rozpočtové příjmy	46.792.48	
Finanční reserva	1.000.-	
Příjmy celkem	47.792.48	

B. Výdaje:	Kčs	
Živočišná výroba	500.-	
Zeměd. hospodaření MV	3.971.22	
Úhrn kapit. zem. a les. hosp.		4.471.22
Místní komunikace	1.867.53	
Veřejné osvětlení	1.192.32	
zdrav. technické služby	3.473.09	
pohřebiště	3.145.97	
Úhrn: Místní hospodářství		9.678.91

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA okres Přelouč

Škola		5.567.62
Požární ochrana	4.539.87	
Členské MV	15.883.—	
Správa MV	2.266.21	
Úhrn: Vnitřní věci		22.689.08
Nepředtištěná kapitola / finanční náklady /		3.500.—
Výdaje celkem		45.906.83

Příjmy celkem	Kčs	47.792.48
Výdaje "	"	45.906.83
Rozdíl: Zůstatek běžného účtu u SBČS	Kčs	1.885.65

Závěrem třeba konstatovat, že u Trnávce - jako asi i u mnoha jiných obcích - je sestavování rozpočtu, kontrola jeho plnění a vůbec hospodaření podle rozpočtu záležitostí administrativy a ne veřejnosti.

5. letý plán

Koncem prosince obdržel MNV „Cokyny pro sestavení třetího pětiletého plánu". Jde o záležitost významnou, kterou nutno brát velmi vážně a svědomitě. Účast občanů při sestavování návrhu pětiletého plánu je základním kamenem jeho úspěchu. Přípravou pětiletky se budou proto zabývat počátkem příštího roku nejen MNV, ale i družstva a ostatní hospodářské, kulturní, zdravotnické i další organizace, spravované nár. výborem.

V popředí pozornosti vedle pětiletky MNV bude pětiletka JZD. V zemědělství se bude tentokrát sestavovat poprvé již na základě rozpracovaných směrnic a i zde hlavní zásadou bude zabezpečení aktivní účasti všech družstevníků.

V minulém roce byla učiněna zmínka, že v Trnávce došlo k zřízení vlastní provozovny k provádění drob-
Provozovna
ných oprav a poskytování drobných služeb /DOS/.

Takováto provozovna hospodaří mimo rámec státního plánu rozvoje, schváleného vládou, a není napojena na rozpočet MNV.

Vlastní příjmy musí krýt veškeré náklady; mzdové náklady provozovny musí být kryty příjmy obyvatelstva.

MNV může přijímat tyto místně vázané pracovní síly:

1/ ženy starší 45 let a muže starší 60 let,
2/ ženy z domácnosti mladší 45 let,
3/ osoby se změněnou pracovní schopností,
4/ pracovníky v trvalém prac. poměru, pokud chtějí pracovat v provozovně mimo své povolání.

Podle charakteru práce jsou pracovníci zařazeni do 3 skupin se sazbami:

1 skupina - pomocné práce /kalíři/ Kčs 2·60 - 3·70
2 -"- - odborní dělníci /kopači, povozníci/ " 3·60 - 5.-
3 -"- kvalifikovaní řemeslníci " 5·10 - 6.-

Výplatní mzdové období je u všech zásadně měsíční. Materiál nakupuje provozovna od krajských oddělových a zásobovacích základen místního hospodářství, z nadnormativních zásob podniků a z maloobchodní sítě.

Ceny za drobné opravy se tvoří pouze pomocí hodinové sazby, kterou stanoví výkonný orgán MNV.

Ceny za poskytnuté služby se stanoví maximálně ne nižší cen platných pro podniky místního hospodářství.

Koncem roku 1959 měla provozovna v Tenávce tyto členy:

Druh činnosti provozovny	Počet pracovníků	ženy nad 45 let	muži nad 60 let	ženy z dománácnosti do 45 let	v druhém pracovním poměru
Švadleny	2	1	1		
Zedník	1				1
Pokrývač	1	1			
Čalounník	1				1
Kovorník	2				2
Celkem	7	2	1		4

V tomto úseku činnosti bude třeba, aby mocný národní výbor věnoval zvýšenou péči a to jak vlastnímu provozu, tak i jeho rozšíření na další obory činnosti. Vždyť je to často jediný zdroj, který občan vesnice má k dispozici pro své četné úpravy i opravy svých domácností. Dosud tato činnost se vyvíjela spíše živelně než plánovitě, ale i tak bylo zjištěno, že při řádném dodržování předpisů půjde o agendu účelnou a užitečnou.

Přehled hospodaření provozovny v roce

	1958 Kčs	1959 Kčs
Celkové příjmy /tržby obyvatelstva/	24.983·72	17.787·66
Celkové výdaje	20.824·32	17.225·34
Příjem národního výboru	4.159·40	562·32
Vyplaceno na mzdy a odměny včetně daně ze mzdy	19.989·13	16.712·73

Pokles tržeb a nejmenší příjmu nár. výboru v r. 1959 nutí k úvaze, že nestačí jen, aby pracovníci provozovny odevzdávali národnímu výboru stanovený díl ze svého výdělku, nýbrž že rada MNV má se starat i o náležitou hospodárnost provozovny a činnost provozovny stále sledovat.

Jak již byla zmínka v minulém roce, MNV převzal Hřbitov do správy místní hřbitov od roku 1957. Trvalo dlouho než vskutku národní výbor se odhodlal řádným způsobem vykonávat správu hřbitova.

V roce 1957-8 se ještě nevedlo účetnictví. Přijímaly se jen poplatky za hroby na patvrzenky od majitelů hrobů.

Teprve počátkem roku 1959 se ujala správy hřbitova i řádného účtování tajemnice MNV. Celou tuto agendu uvedla do náležitého pořádku a předala ji podle stavu k 20. červnu 1959 finančnímu referentu.

Rozsah vykonané práce je zřejmý z níže uvedených záznamů:

Na poplatcích bylo vybráno v roce 1957 Kčs 1.944.-
" 1958 " 900.-
v roce 1959 do předání /I. pololetí/ " 7.209.20
" 1959 do konce roka /II. pololetí/ " 640.-
celkem do konce 1959 Kčs 10.693.20

Hřbitov má celkem 258 čísel hrobů. K 20. červnu 1959 byl jeho stav:

Zaplacených hrobů s různou splatností	164
Nezaplacených hrobů	63
Čestných hrobů	6
Nezmámých nájemců	7
Zrušených hrobů	10
Neobsazených	8
	258

Za předpokladu, že by hřbitov byl plně obsazen, t.j. všech 258 hrobů, a plně zaplacen /až na čestné hroby/, representovalo by to částku Kčs 5.300.- Ovšem

tato celá částka není prakticky vinkasitovatelná.

Jakmile se však dokončí průzkum zbývajících dlužníků, odpadnou ještě mnozí, ale zvýší se počet volných hrobů, což pro správu hřbitova bude míti velký význam.

Pro rok 1960 lze počítat teoreticky s maximálním příjmem cca Kčs 3.000.-, avšem jen za předpokladu, že stav dlužníků bude stále stejný a patřičný. Rozpočet MNV na rok 1960 počítá s příjmem Kčs 2.000.-, což se zdá být přiměřené.

Pro pětiletku 1961-5 se nedá se značnějším příjmem počítat, jelikož nájemci hrobů budou mít hřbitovní poplatky zaplacený většinou až do roku 1967.

Požární zbrojnice

Jak již ze zápisů minulých let je zřejmé, zmínka o Požární zbrojnici v Trnávce se vyskytuje již v roce 1956, kdy MNV požádal s. Inž. Zieglera, aby vypracoval stavební projekt a rozpočet.

Rada ONV v Přelouči zařadila akci do plánu na rok 1957 jako akci Z - Přístavba požární zbrojnice.

Rozpočet činil celkem Kčs 21.395.-, z čehož mzdy Kčs 4.000.-, materiál Kčs 13.065.-, doprava Kčs 2.130.- a práce odborná Kčs 2.200.-

V měsíci červnu 1957 zasílá ONV první poukazy na stavební materiál /řezivo, vápno a cement/. Krajské sdružení stav. podniků v Pardubicích však nemohlo tehdy dodat vápno; stalo se tak až v září 1957.

Se stavbou se započalo 15. září 1957. Do konce roku byly vyzděny obvodové zdi a osazen krov včetně laťování. Nebyly však k dispozici tašky a tak stavba zůstala odkryta přes zimu.

Stavební akce byla přečasena do roku 1958 a na

dokončení byla přidělena částka Kčs 7.600.- a z ní Kčs 5.600.- na věcné náklady a zbytek Kčs 2.000.- na osobní náklady.

V měsíci dubnu 1958 práce opět započala; v květnu konečně byly dodány tašky a tak střecha byla zakryta. Práce však nebyla plynulá, pozdržel ji nedostatek vápna a cementu.

Nesoustavná práce měla pochopitelně vliv na zájem občanů o stavbu. Stávalo se proto, že brigádníci i požárníci na výzvu mnohdy nereagovali a z dřívější kolektivní činnosti se stávala záležitost několika vytrvalců a nadšenců. Věc se projednávala v MNV a bylo rozhodnuto, že se pověří důchodce ČSD s. Bížka Bedřich, aby dělal přidavače a s. Šebar Jaroslav zedníka. Bylo provedeno omítnutí vanitě i venku, postavil se plot kolem požární zbrojnice, nasazeny vrata a betonována garáž. V tomto roce přislíbil ještě s. Buchar z ONV v Říčanech dodání čerpadla, čímž se dosáhne rozpočet dále rozšíří.

V roce 1959 bylo třeba provésti ještě práci elektrikářskou. 9. března s ní započato příspěvkem provozovny MNV a Říčanech. K dalším pracím dlužno uvésti ještě bílení, stříkání fasády a vykopání studně. ČSLA provedl brigádnicky nátěr plotu kolem zbrojnice a VŽ úklid zbrojnice a jejího okolí.

Z nadšenců, kteří nejvíce pracovali na stavbě zbrojnice, třeba se zmínit nejmén. o dlouholetém, náročném hasičském předáku v Černávce a propagátoru stavby zbrojnice,

Václavu Špásovi, dále Janu Leškovi, Jaroslavu Leškovi a v konečných akcích svázaných o Bohuslavu Šípovi.

Dnes, kdy zbrojnice dostavěna, - při pohledu i pomyslu na tuto užitečnou akci zanikají před očima řada brigádníků, nesplnivších závazky, nechceme vzpomínat těch, kteří si na tomto „díle pro všechny" dali mnohou hodinu dobře zaplatit, — ale jsme rádi, že zbrojnici již přec jen máme dokončenou.

Z dlouhodobě plánované akce na postupné zvyšování malých důchodů staropensistů, která započala v tomto roce, schválil Odbor pracovních sil rady Zvýšení ONV v Čelakovicích zvýšení důchodů měsíčně od 1. dubna důchodů 1959 podle Sb. nák. čís. 17/59 těmto osobám v Tuřicích:

Balánová Bah.	čp.	15	zvýšení o Kčs	50.-	vdovský důchod
Brauček Jan	"	24	"	75.-	inval. "
Fait Matěj	"	103	"	50.-	starob. "
Hrubeš Josef	"	39	"	67.-	" "
Kasal Frant.	"	35	"	39.-	" "
Kubál Jan	"	77	"	50.-	" "
Leškaová Kateřina	"	28	"	72.-	" "
Marek Václav	"	41	"	79.-	" "
Růžanský Václav	"	76	"	79.-	" "
Svobodová Kateřina	"	70	"	100.-	vdov. "
Synek Josef	"	67	"	73.-	star. "
Pomášek Josef	"	84	"	53.-	" "
Kasal Frant.	"	79	"	13.-	+ 70.- výchovné
Kuchař Josef	"	25	"	42.-	" "
Svačinová Kateř.	"	32	"	48.-	vdov. "
Šíp Václav	"	69	"	32.-	+ 100.- manželka

Epidemiologická stanice v Přelouči provedla koncem října průzkum vody ve studních v Trnávce a žádá, aby občané po dobu než budou zkoušky provedeny, nepoužívali nezvařené vody.

Průzkum vody

Na plenární schůzi MNV 19. listopadu okresní hygienička Dr. Dejmková prohlásila, že voda ve studních, kde byl vzat vzorek je sice bakteriologická, ale neobsahuje mangan ani fenol. Studně potřebují vyčistit chlorovým vápnem a desinfikovat sagenem, který dodá epidemiologická stanice v Přelouči. Vápno si má obstarat každý sám. V některých studních je obsažen dusík; jde zřejmě o prosakování močůvky. V každém případě nutno vodu přezařovat - hlavně tam, kde byla zjištěna závada. S. Dejmková slibuje, že zařídí, aby byl zajištěn pro Trnávku příděl minerálních vod.

JZD

Naše JZD ve svém prvém roce činnosti svou prací, výkonem i ziskem rozhodně patří k nejsvětlejším stránkám historie Trnávky v roce 1959. Byly tu potíže - vnitřní i vnější - ale nad ně tu bylo rozumné a cílevědomé vedení a veliká pracovitost družstevníků - a to rozhodlo, že výsledek byl uspokojivý.

Rostlinná výroba neměla velkých výkyvů na úspěch, vezmeme-li v úvahu nepříznivé počasí. Družstvo hospodařilo na 105.3 ha /bez záhumenků/ zemědělské a 82½ ha orné půdy. Záhumenky se společným hospodařením činily 7½ ha zemědělské půdy a 5½ ha orné půdy.

I když připustíme, že plánované výnosy ~~byly~~

byly velmi střízlivě kalkulovány, skutečné výsledky jsou dobré, jak ukáže několik příkladů:

Pšenice, plán. výnos 25 q, kraj. skutečnost 24.6 q, dosaženo 25 q
Žito " 21 q " 22.1 q " 26.7 q
Ječmen " 21 q " 23.7 q " 28.8 q
Oves " 22 q " 20.8 q " 26.- q
Brambory " 150 q " 138.9 q " 242.- q
Cukrovka " 260 q " 181 q " 346.- q

Po splnění všech dodávek státu byl zajištěn fond osiv a sadby, krmný fond, načež se vydalo patřičné množství na naturálie na JP, jakož i připadající podíl na výnos společné náhumenky: zrna 280 q, brambor 490 q, krmné řepy 445 q, řízků 180 q, zeleného krmiva 1000 q a sena i otavy 180 q.

Příroda rostlinné výroby byla plánována na Kčs 137.650.- Ve skutečnosti se však utrželo Kčs 186.401.-, čili o Kčs 48.745.- více.

V živočišné výrobě výsledky nebyly tak příznivé jako v rostlinné. Příčinu toho nutno hledat jednak ve špatném zdravotním stavu některých převratých zvířat od družstevníků a dále i v nouzovém a proto leckde i zdravotně nevyhovujícím umístění některých zvířat.

Tak např. stav skotu počátkem roku 1959 byl 74 kusů, z toho 38 krav - a stav koncem roku byl 82 kusů, z toho jen 32 krav. Cokles krav nutno nyní přičíst právě jejich špatnému zdravotnímu stavu, pro který jich část musela být předána na mucenou porážku.

Za celý rok bylo nadojeno 56.300 l mléka a do sběrny dodáno 49.700 l. Průměrná dojivost na ustájenou krávu činila 1.750 l.

Na počátku roku mělo družstvo 10 prasnic a rovněž ke konci roku jich bylo 10, ačkoliv družstvo mělo snahu jejich počet rozšířit; některé kusy musely býti vyřazeny a dač dokonce uhynuly.

Příznivější situace byla s odchovem prasat na hluboké podestýlce. Z prvního nástavu jich bylo vykladněno 32; 1 kg masa stál družstvo ve spotřebě krmiv 5.05 Kčs. Druhý nástav již činil 70 kusů. Koncem roku mají 65-70 kg váhy a v únoru příštího roku budou vykladněny.

Na počátku roku mělo družstvo 20 koní a v průběhu roku bylo jich 9 vyřazeno a další 3 jsou ohlášeny k vyřazení.

Slepic mělo družstvo na počátku roku 154 kusů. Od dubna do konce roku bylo prodáno 13.000 vajec. Byla nakoupena další kuřata, vykladněno 140 kohoutků a konečný stav činí 300 slepic a 150 kuřiček. Je tedy družstvo připraveno v roce 1960 100% splnit dodávku vajec.

Výsledek hospodaření družstva je nejlépe z konečného vyčíslení výkazu Peněžních příjmů a jejich rozdělení:

Peněžní příjmy a jejich rozdělení:

Příjmy	Plán:	Skutečnost:
z živočišné výroby	Kčs 280.854.-	Kčs 243.506.76
z rostlinné výroby	" 137.656.-	" 186.401.51
ostatní	" 53.760.-	" 96.862.53
Kčs	472.270.-	Kčs 526.770.80

Náklady:		Plán:		Skutečnost:
Daně	Kčs	9.500.-	Kčs	15.565.99
Výdaje na výrobu	"	170.786.-	"	182.750.06
Vyrovnání úbytku ve stavu zvířat		---	"	20.088.49
Čistý hedět. fondu	"	47.227.-	"	52.677.08
Na splátky investič. zápůjček			"	6.167.32
Crovox. zajišť. fondu			"	77.42
Soc. fondu	"	14.168.-	"	15.803.10
Kulturní "	"	4.722.-	"	5.267.70
Členům na P.J.	"	264.000.-	"	219.244.94
				9.128.70
	Kčs	472.270.-	Kčs	526.770.80

Roční rozvaha k 31.12.1959 vyčísluje na levé straně aktiva družstva a na pravé vlastní zdroje, úvěrové zdroje a dluhy. Rozvaha končí ~~rovnahou~~ rovnou aktiv ~~v části 5000~~ s pasivy.

Roční rozvaha JZD k 31.12.1959.

Aktiva:	Kčs	Vlastní zdroje:		Kčs
Základní prostředky	221.838.96	Fondy		299.601.27
Zásoby	313.370.42	Účelové fondy:		
Finanční prostředky	150.981.71	Kulturní	1.208.30	
		Sociální	10.619.10	11.827.40
		Úvěrové zdroje:		
		Krátkodobý úvěr	30.001.41	
		Investiční	59.709.60	
		Dlouhodobý	30.289.40	120.000.41
		Dluhy		254.762.01
	686.191.09			686.191.09

Počátkem roku přistoupila na člena družstva Březinová E., čímž stav členů byl 27 a do konce roku se již nezměnil. Forst Miloslav zažádal o důchod a byl mu přiznán.

Členové družstva odpracovali celkem 13.089 pracovních jednotek a na ně z peněžního hospodářství vyplynulo Kčs 219.244·94, čímž na 1 PJ připadlo Kčs 16·75. Naturálie representují na 1 PJ Kčs 4·45, čili celkem obdržel člen na 1 PJ Kčs 21·20. Jelikož se proplatilo členským zálohou Kčs 10·- na PJ, doplatek činí Kčs 6·75 na každou odpracovanou PJ v průběhu roku a ten bude vyplacen na výroční schůzi.

Nakonec třeba poznamenati, že v rámci budoucích územních změn a slučování malých samostatných JZD v celky, svojí velikostí vhodnými pro postupnou mechanisaci a racionelnější obhospodařování půdy, dojde i k sloučení JZD v Trnávce, Řečanech a v Lakšíně.

Bylo by si však jen přáti, aby toto naše družstvo, které vzdor těžkým počátečním překážkám, ukázalo tolik vitality a pracovního elánu, nebylo překotně a neuváženě strženo do dalších sloučovacích patálií — jen proto, aby se mohlo ze okresu do kraje a Prahy hlásit, že další sloučovací úkol byl splněn.

Je tedy první uzávěrka hospodaření našeho družstva - i jeho poslední. A uvedené údaje nejlépe potvrzují, že družstvo si vedlo dobře a že proto může plným právem žíti s uspokojením a bez pocitu méněcennosti do nového, velkého provozu, v němž — soudíc ze dosavadních zkušeností - bude opět vážným i váženým činitelem.

A nakonec ještě uvedeme, jak se jednotliví členové

podíleli na společné družstevní výrobě a jakou na to obdržela odměnu:

Poř. číslo	Jméno	PJ	Nárok v penězích Kčs	Předem vyplaceno Kčs	Doplatek Kčs
1	Kasalová M.	442·01	7.535·97	4.448·90	3.087·07
2	Krášik B.	507·12	8.820·26	8.709·15	121·11
3	Krášilová Am.	645·07	11.577·72	6.450·70	5.127·02
4	Kutílek L.	567·04	10.025·02	7.714·90	2.310·12
5	Mikšovská L.	641·31	11.502·14	9.506·50	1.995·64
6	Lehsa V.	632·27	12.225·82	6.322·70	5.903·12
7	Lehsová M.	616·28	11.003·09	6.162·80	4.840·29
8	Hanuš V.	592·82	10.536·70	7.360·41	3.176·29
9	Hanušová A.	433·50	7.366·12	4.335·-	3.031·12
10	Flégr J.	732·-	13.306·80	8.251·65	5.055·15
11	Flégrová Mil.	548·37	9.653·50	5.483·70	4.169·80
12	Forst M.	433·96	7.375·93	5.128·85	2.247·08
13	Forstová L.	442·26	7.540·15	4.422·60	3.117·55
14	Březina J.	528·37	10.134·50	5.283·70	4.850·80
15	Březinová E.	445·94	7.614·39	4.459·40	3.154·99
16	Hlavík J.	361·22	6.050·43	4.294·11	1.756·32
17	Hlavíková E.	566·39	10.012·03	5.663·90	4.348·13
18	Lorenc J.	612·-	10.918·80	7.886·15	3.032·65
19	Lorencová A.	231·83	3.883·15	2.318·20	1.564·85
20	Králová M.	259·02	4.338·58	3.272·55	1.066·03
21	Kulhavá L.	312·86	5.240·40	3.188·60	2.051·80
22	Hrubešová A.	145·32	2 434·11	2.434·11	-·-
23	Krášilová Anna	356·06	5.964·-	4.184·75	1.779·25
24	Šancová E.	281·86	4.721·15	2.964·33	1.756·82
25	Vančura V.	547·46	9.634·05	5.731·45	3.902·60
26	Vránová E.	140·48	2.353·04	2.190·10	162·94
27	Lešková A.	424·38	7.186·06	4.856·59	2.329·47
28	Hlavík J. ml. oliva V.	539·51 102·64	9.475·69 1.717·54	5.395·10 1.025·40	4.080·59 692·14
		13.089·85	230.157·14	149.446·40	80.710·74

MNV byl i v tomto roce v živé korespondenci s MKZ Chvaletice. Stěžoval si, že MKZ nepřihlíží problémům, které pro Trnávku jsou vrcholně důležité, onen nýx-nam, jaký jim přísluší. Tak s podivením konstatuje, že MKZ by za určitých okolností přivolil, aby Rano, n. p. Pardubice usklaďňoval zde chemické odpady v odkaliští.

MNV

MKZ

Na trvalé výtky MNV, že nové odkaliště nemá býti umístěno poblíž Trnávky, MKZ odpovídá, že projekt byl řádně schválen a že tehdy ani Trnávka proti tomu vážně nepratestovala. MNV však podotýká, že v podstatě tento návrh se neměl v návodí vůbec zrodit. A proto MNV, Trnávka trvá dále na svém přesvědčení, že odkaliště nepatří do blízkosti Trnávky.

MNV dále upozornil MKZ, že v jeho odpovědi postrádá zmínku o znatopených pozemcích a podmáčených stavenících a Trnávce, poblíž odkaliště, jakož i stanovisko k rekultivaci znamořené půdy.

Pro Trnávku zůstává vrcholně důležitým problémem nutnost skoncovat s prašnosti pyritu a postarat se o rekultivaci půdy.

Spovědíkem MNV kvituje, že MKZ konečně dává do provozu nový pěnový odlučovač s předpokladem 100% účinnosti.

V květnu se měla konat veřejná schůze MNV, na níž byli pozváni i zástupci MKZ, aby vysvětlili našim občanům, jak to bude s náhradou škod na znamořených pozemcích. Těchto se dali MKZ dva termíny schůze, aby si vybrali nejvhodnější, neodpovědělí vůbec a tak usneseno, aby MO KSČ, Trnávka se obrátila na návodní organizaci

KSČ, MNV, Chvaletice, což pomohlo – a tak sjednán termín schůze na 4. června. Schůze byla hojně navštívena zástupci KNV a MNV. Pro občany Přnávky byla pozoruhodná tím, že nám. ředitele, s. Inž. Netolický prohlásil, že do konce roku 1959 budou v činnosti 4 odlučovače a zbývající 3 do konce června 1960, dále, že z nového odkaliště nehrozí občanům Přnávky nebezpečí podmáčení, a že náhrada za škody na pozemcích bude záhy projednána.

MNV, Chvaletice uspořádal 20. srpna „Den nové techniky" v ZK ROH v Pěčicích s pozoruhodným programem. Odborníci z Výzkumného ústavu chem. zařízení pojednali o „teorii průmyslového odprašování" a náměstek ředitele MNV o praktickém použití pěnového odlučovače prachu.

První odlučovač, který byl dán nedávno dle nové dokumentace do provozu, se podle zkoušky osvědčil.

Výroba a montáž dalších odlučovačů je plánována od 1. srpna tak, aby do konce roku 1959 byly ustaveny čtyři. Montáž a celém provozu, t.j. ještě zbývající tří, bude dokončena v prvém pololetí 1960.

Z uvedeného vyplývá, že situace prašnosti na sušárně i v okolí se podstatně změní, a že do konce roku 1959 se sníží asi o 50% a v roce 1960 bude v podstatě zlikvidována.

To je vážem zpráva pro Přnávku velmi významná a radostná.

V dalších létech půjde o to, aby zhoubné následky, které prach pyritu způsobil zejména na zemědělské půdě, byly odstraněny. Začne se s rekultivací půdy. Bažem ani to nebude snadný úkol. Potrvá asi 6–8 roků a počítá se, že jeho náklady vyrostou

až na 20 milionů. Bude třeba dovézti veliké množství materiálu /rašeliny, vápna, hnojiv a j./

Z toho se všeho je zřejmé, že cesta k normálnímu uspořádání živočišných potřeb Trnávky se sice s vynaložením značných obětí, ale přece jen může uspokojivě upravit - a občané Trnávky z mnohých již zkušeností se přesvědčují, že bez jejich energického postoje v prosazování nápravy by to dobře nešlo.

Nad tímto problémem bude dobře se zamyslit zejména v příštím roce při projednávání a zařazování kladů i záporů pro slučování Trnávky s Řečany. Rozhodně není to kladný počtový případ s jasným závěrem: když JZD, tedy i MNV.

Obyvatelstvo

Stav obyvatelstva Trnávky k 31. prosinci 1959 a v celkovém počtu se proti roku 1958 téměř nezměnil. Vyčísluji některé podrobnosti:

	Muži:	Ženy:
Děti, školní mládež a učňové	47	45
Vojáci	5	-
Zaměstnaní doma	19	77
Zaměstnaní mimo obec	88	47
Trvale nemocní	4	13
Přestárlí	29	25
	192	207

celkem 399 osob

Proti loňskému roku třeba upozornit na značný přesun osob z domácí činnosti do zaměstnání mimo obec.

V roce 1958 bylo doma činných 132 a v roce 1959 jen 96
" 1958 " mimo domov činných 111 a v r. 1959 135.
Jde tu hlavně o přesun žen z domácnosti do trvalého zaměstnání.

Trnávka má koncem roku 1959 nejvyšší popisné číslo 118 a z toho čp. 11 zbořeno, čp. 102 vyhořelo a 115 rovněž zbořeno, takže skutečný stav je 115 popisných čísel.

Nebude zjistě bez zajímavosti učiniti srovnání s rokem 1910 - tedy před 49 lety - kdy ještě v Rakousku došlo k sčítání lidu podle stavu k 31. prosinci 1910.

Tehdy měla Trnávka 77 popisných čísel /r. 1900 dokonce jen 68/ a z nich čp. 24 dočasně neobydleno. Bylo tu v r. 1910 111 obytných stran s 464 lidmi /v r. 1900 - 450/. Z nich bylo 210 mužského a 254 ženského pohlaví.

Do Trnávky tehdy příslušelo	321	osob
do jiné obce v kejtmanství	58	"
mimo kejtmanství	84	"
do Uher	1	"
	464	osob.

Podle náboženství bylo	166	katolíků
	233	evangelíků augsb. v.
	60	" reform.
	5	židů
	464	a všichni národ. čeští.

Dospělých analfabetů bylo 13 a 16 umělo jen číst.

Zvířectvo

Stav zvířectva z roku 1910:

Koní	22	/9 kobyl, 13 valachů/
Hovězího dobytka	213	kusů; z toho 8 býčků
		45 jalůvek mladších 1 rok
		8 býčků starších 1 rok
		19 jalůvek nebřezích
		5 " březích
		123 krav

Kos 49

Vepřový dobytek 261; z toho 163 podsvinčat
30 běhounů přes 3 měs.
1 kanec
67 sviň

Slepic 930
Hus 165
Kachny 4
Berličky a krůty 4

V Trnávce tehdy byli 4 včelaři s 43 úly
Dále učiníme srovnání stavu zvířectva počátkem a koncem roku 1959:

K 1. lednu 1959:		K 1. lednu 1960:	
133 kusů	skotu	117 kusů, t.j.	– 16
20 "	koní	13 "	– 7
75 "	prasat	119 "	+ 44
67 "	koz	37 "	– 30
5 "	ovcí	3 "	– 2
893 "	slepic	1.088 "	+ 195
57 "	hus	49 "	– 8

Srovnání stavu zvířectva roku 1910 a 1959 ukazuje na značný úbytek všech zvířat a nynější době. Co pravdě však nutno uznat, že v r. 1910 měla Trnávka o 65 osob více a většina obyvatelů se živila zemědělstvím, zatím co nyní v Trnávce je 27 družs. členů a 63 t. zv. kovozemědělců a mimo Trnávku je v různých jiných zaměstnáních 34% všeho jejího obyvatelstva.

Nutno tu ještě podotknout, že zemědělská půda Trnávky se postupem doby značně zmenšila, měla-li Trnávka v 30tých létech cukrovou hospodářskou plochu 322 ha, 16 a, 77 m², zvětšila se sice do konce r. 1959 na 347 ha, 15 a, 30 m², z toho však má jen MKZ. Chvaletice půdy nepatřící k zem. závodům 173 ha 86 a 54 m².

Výbor žen

Rovněž k světlému rozvoji v celkovém životě občanů Trnávky patří i činnost Výboru žen. A je to pozoruhodné, že právě ženy jsou příkladem a vzorem všem místním organizacím, v nichž převládají muži. To, co u mužů se dosud o Trnávce těžko dociluje, totiž vytrvalost, odpovědnost a hlavně nelčený zájem pro společné záhy - to vše je u Výboru žen samozřejmostí.

Scházely se pravidelně měsíčně - kromě letních měsíců, kdy téměř všechny členky byly zapojeny v zemědělských pracech. S velkým uspokojením nutno konstatovat, že schůze byly navštěvovány téměř všemi členkami. Hojně se diskutovalo a z každé schůze vzešel dobrý podnět k další činnosti.

Na zasedání okresní komise pro řízení V Ž v Přelouči předsedkyně s. Leškoá přednesla referát o činnosti svého V Ž. V březnu byla uspořádána slavnost k mezinárodnímu dni žen a ženy s více dětmi obdržely odznaky mateřství, květiny a čajové pečivo. Na okresní konferenci žen byl rovněž přednesen referát o činnosti našeho V. Ž.

V květnu zaslal výbor telegram do Ženevy na konferenci zahraničních ministrů se žádostí, aby ČSR a Polsko byly přizvány na jednání konference.

V průběhu roku se členky zúčastnily těchto brigád: Na úpravě školní zahrady, barvení plotu kolem hřbitova, vyčištění zbrojnice / mytí nádobí a oken / dále sázení stromků u novém oboením sadě a mnohými hodinami při pracech na polích a při mlácení JZD.

Členky se rovněž hojně účastnily všech akcí osvětové besedy: ať to byly autobusové zájezdy

za krásami naší vlasti, neb divadel, přednášek a jiných kulturních podniků.

Osm členek VŽ se zúčastnilo kursu červeného kříže a Řečanech a všechny vykonaly zkoušku.

Nutno se zmíniti i o tom, v čem přes nejlepší snahu nedospěly k cíli: Nepodařilo se jim - ani letos - dostat všechny děti do některé zotavovny. Bylo slibováno - a nakonec to dopadlo tak, že MNV nabídl sice zotavovnu, ale mimo prázdninovou dobu a za poplatek Kčs 400.- měsíčně. To ovšem bylo neúnosné a proto z toho sešlo. Dalším nesplněným přáním je dětské koupaliště. Bylo již vše připraveno - členky VŽ by ochotně odpracovaly potřebné brigádní hodiny - a na rozdíl od (brigád) mna zbrojnici vskutku vcela zdarma - ale opět k ničemu nedošlo. Co brzdilo tuto dobrou snahu VŽ se čtenáři doví z projednání o zprávách MNV v Strnávce.

Za další neúspěch považují i to, že se neuskutečnilo čtení pohádek dětem o prázdninách. Před prázdninami se četly jednou týdně a děti chodily rády - a nejen školáci, ale i předškolní. Co prázdninách však byly děti ve škole tak zaneprázdněny !!!, že se nenašel ani jeden půlden, v němž by se mohlo v této akci pokračovat. To je ovšem důvod, který ve skutečnosti ani důvodem býti nemůže - a proto příčina, proč vcela jinole.

Pro příští výroční zprávu si členky plánují přesazovací akci pro ty ženy, které dosud jsou stranou a které by se též měly zapojit nejen do řešení otázek, jež doba přináší, nýbrž i do akce vybudovat lepší a kulturnější život v Strnávce.

Svaz ČSP

Činnost místní odbočky Svazu Čsl.-Sovětského přátelství se projevila na venek ukončením lidového kroužku ruštiny III. stupně, který pod vedením s. Olgy Skokanové rozšířil znalost ruského jazyka zejména mezi naší mládeží. Všichni účastníci kroužku: J. Žampachová, L. Kulhavá, V. Málková, V. Lachmanová, J. Růžanská, L. Kutilková, V. Svobodová a L. Rajchman nakončili s úspěchem kurs a většina z nich s velmi dobrým prospěchem absolvala i při závěrečné zkoušce.

Sokol

Místní jednota Sokol počátkem roku ve spolupráci s ČSM zahájila nácvik na V. celostátní spartakiádu a to dorostenkami. Nácvik vedl prozatím obětavý pracovník Václav Svoboda.

V druhé polovině dubna se dobře rozvíjela i práce žactva. Jednota Sokol chtěla cvičení obnovit a proto vyzvala mládež k účasti.

Všechny tyto dobré snahy se však záhy rozplynuly - dorostenky - pokud vůbec cvičí, tedy jedině ve svých pracovních návodech a tak Trnávka nejenže neobešle spartakiádu, ale nemůže se ani pochlubit soustavnou a viditelnou prací Sokola.

Knihovna

V červnu rozhodla se Osvětová beseda zlepšit stav místní lidové knihovny a proto vyhlásila v Trnávce akci „Každá rodina jednu knihu naší knihovně".

Šlo se to o přesvědčení, že každá rodina má alespoň jednu knihu / pohádku, povídku, román nebo básně /, kterou již nečte a která bude-li v knihovně, potěší ještě mnohé čtenáře.

Akce byla propagována rozhlasem, tiskem i na schůzích. Osvětová beseda vyžádáním dopisem

ještě upozornila na tuto sbírku MNV a MO KSČ a vyzvala je, aby nejen všichni členové se zúčastnili akce, ale aby jí i všemožně podporovali.

Sbírka skončila 31. prosince a o její výsledek se zasloužili pouze tito dárci:

Balská P.	5	Leksa V.	1	Šebor	1
Březina	2	Lorenc	1	Špaček	5
Černá Zd.	2	Leksová M.	1	Šťáva B.	2
Dušek J.	4	Miškovská	1	Šíp B.	4
Doleňalová	1	Ouzký	3	Šeda J.	1
Fořt	6	Pilař	1	Štěpina	2
Fořt Mil.	2	Pavlík	2	Růžanský	8
Fořtová Zd.	1	Skokanovi	22	Tebanovi	2
Fořt čp 75	1	Skokanová	1	Valejníková	1
Hamušová	1	SČSP	2	Vaněčura 40	4
Hamáčková	1	Slámová	2	Veselá	1
Jelínek	9	Slavík	2	Vítek	9
Kasal Frant.	2	Slavík 73	1	Zouhar	4
Kuchová	2	Suchánek J.	1	Ziegler	2
Kutilková	2			Žižňanská	1
Lachmanová	4	Svoboda 64	2	Suchánek	1
Leška Jan	1	Švecovi	1	MO KSČ	3

ČSM = 50 Kčs, VŽ - 50 Kčs, JZD - 200+300 Kčs

Zájezd kulturních pracovníků

Sjezd socialistické kultury, který se v tomto roce konal v Praze, předcházely <u>nájezdy kulturních pracovníků</u>, převážně pražských, do krajů, okresů i nesmie.

V Trnávce byla poctěna takovou návštěvou v čele s filmovým režisérem Karlem Steklým. Šlo tu o seznámení předních našich umělců s kulturním životem venkova, o zjištění jeho stavu i možností, zlepšení hlediska města i venkova pro kulturní revoluci,

která podle usnesení XI. sjezdu strany má být prováděna společnou akcí na společným cílem – t.j. zvšeobecnit a zpřístupnit kulturu každému občanu.

Jde o velmi složitý proces, kdy třeba v historicky krátkém období uvést v soulad myšlení člověka se současným politickým a hospodářským vývojem.

Nutno docílit, aby vesnice žila svým vlastním životem kulturním. Dnes již prostě nestačí kulturu do vesnice jen vnášet, ale je nutné mnohem intenzívněji kulturu přímo na vesnici také vytvářet. Dobrých výsledků dosahují zejména ty obce, kde národní výbory takovou činnost všemožně podporují, kde ji za pomoci svých školských a kulturních komisí neustále podněcují a na účasti všech složek vypracovávají a kontrolují její jednotný plán.

A co říci o pojmu lidová kultura?

Nutno ji vidět komplexně, t.j. vidět těsnou souvislost mezi uměním, vědou, výchovou a vzděláním lidu. Všechny tyto složky musí postupovat jednotně při formování nového člověka a při vytváření naší nové společnosti.

Lze tvrdit, že kulturní delegace byla v Trnávce průběhem diskuse i poznatky zde získanými spokojena. Účast tehdy byla neobyčejně hojná a debata vskutku nenucená.

Škoda jen, že postupem času vyprchal z onoho zdravého úsilí zjezdu – a že duševní život Trnávky se opět pohroužil do své staré uličky.

Kulturní program

Z plánovaného kulturního programu se uskutečnil autobusový výjezd na „Jedlechou pouť" a dále hodnotný výjezd na Sychrov a do Liberce, s prohlídkou zoologické výstavy a botanické zahrady.

dále výstup na Ještěd a na zpáteční cestě nástávka na Troskách. Zájezdu se zúčastnilo tolik občanů, že bylo třeba objednati dva autobusy.

Autobusového spojení použito i na divadelní představení do Pardubic / Radúz a Mahulena, Únos sabinek /, do Kolína na Lekárovu „Veselou vdovu", na zájezd do Prahy na představení cirkusu Humberta, jakož i na estrádu ministerstva zemědělství do Pelčic. Všech těchto zájezdů se zúčastnili i družstevníci v rámci své kulturní činnosti.

6. září byl též uspořádán zájezd na veletrh do Brna.

O všechny zájezdové akce se pečlivě staral předseda Osvětové besedy i školské a kulturní komise s. Lachman.

Hudební přednáška

V tomto roce uspořádala Osvětová beseda i pět hudebních pořadů a sice 28. června o životě a díle Antonína Dvořáka s ukázkami z jeho tvorby, a dále cyklus českých národních oper, nahraných na gramofonové desky předními umělci Národního divadla. Byly to opery:

B. Smetana : Dalibor
B. Smetana : Prodaná nevěsta
A. Dvořák : Rusalka
B. Smetana : Hubička

Každou z uvedených oper doplnil objasněním a podrobným doprovodem textu Jaroslav Skokan.

25. únor

V den 25. února - výročí vítězství čsl. pracujícího lidu - uspořádala MO KSČ veřejnou přednášku občanstva s projevem a nezbytným filmem; pozoruhodné však bylo, že výbor KSČ se této oslavy nezúčastnil ani jediným členem.

Fotokroužek

Počátkem roku byl založen při OB fotokroužek. Ve spolupráci s OB bude vydávat pravidelně týdně nástěnné noviny, které budou umístěny ve skříňce na zdi prodejny Jednoty. Do svého pracovního programu si zařazuje i úkol obstarávat pro kroniku snímky pro její dokumentární přílohu.

Zpravodaj Tmáčky

Místní měsíčník „Zpravodaj Tmáčky" si již propracoval jak úpravou, tak i obsahovou náplní a možno tvrdit, že dobře slouží svému poslání; třeba ještě docílit, aby vycházel pravidelně měsíčně.

Sjezd socialistické kultury

Vlastní sjezd socialistické kultury byl významnou kulturně politickou událostí, jejíž účinek měl by být znatelný v každé obci. Místy sjezdu slíbila celá kulturní fronta dát své nejlepší síly rozvoji výchovy a vzdělání mládeže a všem pracujícím.

Sjezd dašel k názoru, že bez umění nelze si dobře představit náš budoucí život nejen ve městě, ale i na venkově. Umění se má prostě stát v socialistické společnosti životní potřebou lidí. To ovšem neznamená, že pod pojmem umění se nahrnou různé ty matné výtvory, nudné knihy, filmy, divadelní hry a operetky s pochybnou uměleckou úrovní.

I tady ovšem s realizací se počítá teprve v nové organizaci a v přestavbě národních výborů. Zejména stálé komise NV asi dosáhnou, aby pracující - resp. jejich zástupci - byli bezprostředními vykonavateli soc. samosprávy. Ony by také o budoucnu měly hrát velikou úlohu při rozvoji kultury a školství.

Mládež

A zde nutno vzpomenout naší tmáváské mládeže.

organizované sice ve Svazu čsl. mládeže, ale duchem a činností na hony vzdálené těm krásným a vysokým cílům, jež svazáci si většinou staví.

Úsměv není to jen jejich chybou - mnoho viny na tom mají i dospělí a zejména ti, jimž jejich činnost přikazuje spolupráci a úzký kontakt s mládeží.

Stačí se jen porozhlédnout, jak to dělají jinde. Přes 12.600 souborů a kroužků Lidové umělecké tvořivosti v naší republice jsou skutečnými ohnisky kypící tvůrčí kulturní činnosti našeho lidu - a zejména naší mládeže.

Národní výbory a společenské organizace společnými silami měly by napomáhat tomu, aby na celá dobrovolném základě v souladu s všestranným rozvojem lidové tvořivosti příležitostně nalézala naše mládež stále více porozumění i vlastního uspokojení a provozování hudby, zpěvu, literární i žurnalistické činnosti, která by měla být spjata především s životem a činností jejich pracovních a společenských kolektivů.

ČSM

Koncem ledna se zabýval plénum MNV poměry a místní ČSM, které jsou velmi neuspokojivé. S. Lachman navrhl, aby vedení ČSM bylo pozváno do schůze spolu se školou, na níž by se otázka zaktivizování činnosti mládeže projednala.

Již koncem dubna konaly se na MNV „Hovory s mládeží", jichž se vedle členů ČSM zúčastnil i zástupce ONV a OV ČSM. S. Kuchaná zdůrazňovala, že by MNV měl mládežníky vést a jim pomáhat. Předsedkyně Žampachová prohlásila,

že má málo času na pravidelné schůzování, ježto jezdí domů až večer ze zaměstnání z Pardubic. Navrhuje, aby předsednictví vzal ten, kdo má více času. Zástupce OV ČSM nesouhlasí s tímto návrhem. Předsedkyně se má dříve postarat o nápravu, nejméně přenést některé práce na ostatní členy výboru. Je nutno svolat schůzi a tam vše projednat.

S. Šťec oznámil, že je ochoten vypomoci a proto nechť Žampachová zůstane předsedkyní. Pomůže i při ustavení divadelního a pěveckého kroužku.

Zástupce OV s. Tomášek doporučil, aby se ČSM pravidelně scházeli a MNV, aby jim byl nápomocen, zejména tím, že vždy na čtvrt roku uspořádá „Hovory s mládeží." S. Špás navrhl, aby se schůzí ČSM zúčastnil vždy člen MNV. –

V říjnu si zvolil ČSM a Římávce nový výbor:

Šťedová Věra – předsedkyně
Kuchavá L. – jednatelka
Veselá J. – pokladní
Lorencová J. – kult. referentka
Šťec Jiří – člen výboru
Lachmanová V. – revizn. účelů

Škola

Ve školním roce 1958/59 bylo <u>v naší škole</u> 25 žáků ve 4 postupných ročnících. Z 15 žáků 2.–4. postupného ročníku se přihlásilo k vyučová-ní náboženství 9 žáků českobrat. evang. vyznání. V roce předchozím z 15 žáků pouze 4. Nápadné zvýšení dlužno připsati změně faráře. Co fa-ráři J. Molnárovi, který působil v Římávce od dubna 1909 – tedy po 50 let – nastoupila mladá, iniciativní farářka Anna Slámová.

Jiskra

Nově byla založena „Jiskra" pro předškolní mládež. Dětem se zvlášť líbila odpůldne pohádek, které jim četla B. Skokanová, a dále i společné cvičebky, spojené s hrami.

Zdravotní stav žactva byl velmi nepříznivý. K nejrozšířenějších nemocí to byla chřipka, angina, příušnice a spála. Celkem bylo zameškáno 1132 hodin. Průměr na 1 žáka proto činí 45 hodin.

Nově zvolený výbor SRPŠ získal na iniciativě zvolením nového předsedy Václava Svobody.

Žáci uspořádali několik besídek a přispěli programem při 40. výročí ČSR, 41. výročí VŘSR, MDŽ a j. Účastnili se též všichni 1. máje v Poličích.

K pravidelnému měsíčnímu promítání filmů připojeny i nájezdy do divadel v Poličích a Přelouči.

Pro vedení PO získána žákyně HŠ v Pardubicích Věra Lachmanová, kdyžbývalé vedoucí se po celý měsíc na cvičebky nedostavily.

Poslední měsíce roku 1959 byly přímo nabity událostmi a úkoly, z nichž každý sám o sobě znamená veliké nároky na organizátorskou práci zejména národních výborů.

Dělý se přípravy k plánu třetí pětiletky, uvažovalo se o úsekové organizaci, o změně a pravomoci a pracovní metodě národních výborů, dále o nutnosti starat se o zúrodnění půdy a o závazcích na zkrášlení měsíců k 15. výročí osvobození naší vlasti.

Významnou událostí té doby je i <u>projev druhého tajemníka Ústředního výboru KSČ, s. A. Novotného,</u>

na zasedání ÚV KSČ dne 23. září. Je třeba si povšimnout jeho přesvědčení, že nutno zkoumat a změnit metody práce jak národních výborů samých, tak i jejich komisí, předsedy, tajemníka a dalších. Definitivně je třeba skoncovat se stavem, aby práci národních výborů šodila rada, která by pro svou činnost dostávala souhlas mnohdy formálním zasedáním plén. nár. výboru.

V budoucnu proto musí být těžiště rozhodování v plénu nár. výboru, u jeho rady a stálých komisích. Plénum NV

A srovnáme-li tento zatímní nástin změn metody práce MNV s dosavadními zákonnými ustanoveními – jak jsou stručně uvedeny na počátku kroniky roku 1959, – potom můžeme zjistit, že nejde /až na pravomoc stálých komisí a novou funkci tajemníka/ o nové úpravy organisačních, nýbrž spíše o požadavek přesného dodržování dosavadních metod práce, které se zdaleka dosud nevžily nejen v Trnávce, ale i na mnoha jiných místech.

Ze 14.000 obcí v republice má téměř 11.000 obcí menší počet obyvatel než 600. V malých vesnicích nejsou podniky či jejich místní provozovny, ani vykonující kulturní, školská, zdravotní a společenská zařízení. V nich MNV se neopírá o dostatečnou hospodářskou základnu. Kromě úřední rozhodování má proto vytvářet nejpříznivější úřední, ekonomické a materiální předpoklady pro rozvoj služeb i kultury, pro lepší využití místních zdrojů. Vytváří i příznivější podmínky pro přímou účast lidí na řízení rozvoje obce. Prostřednictvím MNV se budou v obcích zcela řídit zejména ty oblasti, které mají bezprostřední

význam pro každodenní život / služby, školství, zdravotnictví, zásobování, sociální péče a pod. / třeba pochyby, že to pomůže i překonávat rozdíly mezi městem a vesnicí.

A tato úsekové uspořádání se mají přímo dotýkat i obce Třináctky. Mluví se o sloučení Třináctky s Řečany. K řešení dojde až v příštím roce a není pochyb o tom, že se to bude dít formou naprosté dobrovolnosti - jak to zdůrazňuje první tajemník strany s. Novotný - a že se to pochopitelně stane veřejným projednáním všech kladů a záporů, jež čistě zvlášťní postavení Třináctky si sebou přinášíí.

S budoucími zvýšenými úkoly MNV se budou zvyšovat i nároky na úroveň řídící a masové organizátorské činnosti MNV, na aktivitu všech jejich členů a funkcionářů.

Klíčové postavení má míti tajemník MNV, který bude pro výkon funkce zcela uvolněn a plně se má věnovat otázkám státní správy a řízení hospodářství, zatím co ostatní členové MNV se mají těmto otázkám věnovat ve svém volném čase po zaměstnání.

K tomu, aby opravdu nastal rozhodný obrat v zemědělské výrobě, musí se především velmi značně zlepšit organizátorská práce MNV na vesnici.

Zemědělská výroba se musí stát stálým programem zasedání MNV, prací rad i stálých komisí. Ty pak musí zajistit, aby růstu zemědělské výroby pomáhaly všechny masové organizace v obcích - aby se prostě rozvoj zemědělské výroby stal

opravdu celonárodním úkolem. Takovéto názory již nyní přinášíš tisk po schválení návrhu s. Novotného ústředním výborem KSČ.

To jsou tedy podstatné změny, které v příštím roce se musí projevit i v Trnávce. A bez ohledu na to, zda Trnávka si svoji samosprávu uhájí, či splyne-li s Řečany, je si přáti, aby do čela národního výboru přišli jen takoví lidé, kteří budou chápat naprostou závažnost, že rozhodnou velké úkoly, které národní výbor bude muset řešit, a že i přijmou za své nové metody práce, bez jejichž uskutečnění bychom nepokročili na tomto důležitém úseku správním vpřed.

Nelze nepřipomenout, že i místní organisace KSČ by měla plnit svou odpovědné poslání mnohem lépe než dosud. Těžko lze přejít mlčením dosavadní její bezvýraznou působnost nejméně na úseku politickém, na němž nebyla to, aby alespoň důstojným způsobem zorganisovala oslavu posledních dvou významných dnů ČSR — 25. února a 7. listopadu — o politické výchově občanstva a řádné podpoře kulturního života obce — ani nemluvě.

Mnohem lépe

A povšimněme si jen letmo, jakou úlohu v kom-

Osvětový pracovník

plexu uvedených i neuvedených zde událostí mají i kulturní a osvětoví pracovníci. Jejich prvořadým úkolem je a bude osvětlovat lidem, což se vlastně snažíme, a získat je nejen pro pochopení, ale i pro spolupráci.

V naší obci Trnávce zvítězily socialistické výrobní vztahy. Družstevníci — tak jako i jinde — pře-

třásají problémy záhumenků, pracovních jednotek, zvyšování staví, hemin - a do přežitých nánaru se zdravě mísí požadavky nové technologie a techniky.

A osvětář nesmí stát stranou - i on musí pozvednout úroveň své práce na úroveň doby a jejích úkolů; kultura musí ze všech sil pomáhat a cílit k tomu, aby myšlení lidí šlo souběžně s pokrokem doby.

A tady se otvírají široké pole působnosti novým školským a kulturním komisím NV, jež musí směřovat k tomu, aby připravovaly podmínky pro všestranný rozvoj kulturní a umělecké práce, k podnícení a podpoře každé iniciativy v místě jejich působení.

A speciálně Trnávka, zbavena bezprostřední starosti o řádný chod a rozvoj JZD, nenatížena jakýmikoli přímými ekonomickými problémy - odkázána sama na sebe - nebude míti jiných životních úkolů než povinnost zapojit se plně do kulturního dění a jedině v něm hledat prostředek i cíl k svému nanejvýš mutnému duševnímu obrození. —

Dne 14. března 1960 byl přečten zápis kroniky za rok 1959 ve společné schůzi rady MNV a školské a kulturní komise a text zápisu všemi přítomnými jednomyslně schválen.

Ježek

Rok 1960.

Sloučení JZD

Počátkem roku 1960 došlo k sloučení tří sousedních zemědělských družstev a sice Přímákov, Řečan a Labětína. O prospěšnosti takového splynutí zemědělské výroby nemůže býti nejmenšího sporu. Hospodářsko technická úprava pozemků s družstevní výrobou rostlinnou i živočišnou si vynucuje nový způsob hospodaření, specializaci a modernizaci provozu a to už nynějšího patřičnou velikost obhospodařované plochy půdy a přizpůsobení celého prostředí nové výrobě.

Nutno si přiznat, že usnesení řadové s jednotlivými sídly, oddělenými umístěnými při silnici, kde obydlí se táhnou a délce několika kilometrů, nejsou příliš vhodná pro družstevní práci.

O těchto důležitých problémech se zatím mnoho nehovořilo - snad i proto, že ani dosavadní organisace družstva se nezdá býti konečnou.

Úřední přeměny

S naznačenou reorganisací zemědělských družstev současně byly řešeny i úřední přeměny správních orgánů. Dělo se to v době, kdy se připravovaly i volby do národních výborů, které se již měly konat podle nového zákona. Národní shromáždění schválilo jej 9. dubna 1960. Proti volbám z roku 1954 a 1957 došlo k některým změnám v souvislosti s novou úřední organisací státu a s novým uspořádáním soustavy národních výborů.

Těchoby se strana všemožně starala o to, aby o návrhu na úřední změny i nové volby byl správně a podrobně informován každý občan republiky na veřejných schůzích národních výborů.

Bylo poukazováno i na to, že velmi náležitě na

V Trnávce dne 3.března 1960.

Soudruhu Jelínku,

jako prostý občan Trnávky dovídám se o přípravách k odhlasování sloučení Trnávky s Řečany. Jde o vskutku důležitý a jistě uvážený zásah, s kterým nelze nesouhlasit.

Způsob,jakým se to však děje,nepovažuji za odpovídající zásadám s. Novotného,přednesenýmna zasedání ÚV KSČ ve dnech 23.a 24.září 1959, které považuji za všeobecně známé.

Sotva proto někdo může popřít,že jde o záležitost ryze dobrovplnou. Dobrovolná akce,má-li být demokraticky provedena,nezbytně vyžaduje podrobné vysvětlení a objasnění příčin a důsledků srozumitelnou řečí pro každého občana, - t.j. v e ř e j n o u s c h ů z í.

Nestačí proto tajné schůzování vůdčích organizací,rozhlasový projev - který zaručeně neposlouchá každý občan - a na to návštěva dvou zástupců s archem papíru a s výzvou: rozhodni se pro ANO - nebo NE !

Trnávka patří k několika nejpostiženějším obcím celého dosavadního kraje. Je proto nutné ubezpečit její občany,že její bolesti i zájmy budou ještě s větší péčí hájeny než dosud.

Tak cítím sám - a jistě se mnou i mnoho občanů Trnávky - a shodně s tlumočeným názorem se plně ztotožňuje např. i RUDÉ PRÁVO nedělní z 24. ledna 1960 /v úvodníku,druhý sloupec/.Uvedu několik částí doslovně:

" Že sami lidé mají rozhodnout o tom,ke které územně správní jednotce bude jejich obec patřit,je dalším svědectvím demokratičnosti našeho režimu; kdo a kdy za vlády buržoazie se ptal na názory občanů a měl na mysli,aby i nejmenší obec měla nejpříznivější podmínky pro svůj rozvoj?- Ta zkušenost z minulosti ještě dnes sem tam pronikne do jednání některých funkcionářů.Stalo se v několika obcích a městech,že si chtěli s reorganizací přihřát svoji " polivčičku "."

" Dopis ÚV KSČ ... připomíná,že vývoj obcí a JZD nesmí probíhat živelně,ale ne také nátlakem a administrativní cestou. Na veřejných schůzích národních výborů se občané zamyslí též nad slučováním a posoudí i tuto otázku."

To je jasně řečeno a s touto mluvou směrodatného stranického časopisu plně souhlasím.

Prosím Vás,vážený soudruhu,abyste jakožto člen výboru MO KSČ,Řečany a zástupce Trnávky,tento můj názor uvážil; nemá nic jiného na zřeteli, nežli akci kladně podpořiti.

MÍRU ZDAR!

Jaroslav Skokan,
Trnávka 71
Řečany n.L.

V Trnávce dne 9.března 1960.

OKRESNÍMU VÝBORU KSČ
k rukám v.tajemníka s.Vítka
P Ř E L O U Č.

Navazuji na včerejší schůzi v Trnávce.Na veřejném fóru nechtěl jsem se zabývat stranickými záležitostmi a osvětlit a odsoudit neblahý zásah řečanské stranické organizace do působnosti MNV v Trnávce a to ve snaze,aby docílila za každou cenu sloučení Trnávky s Řečany.

Způsob,jakým vedení organizace se snažilo docíliti sloučení,odporuje nejen generální linii strany,ale je i v naprostém rozporu s demokratickými zásadami strany.

Jimi daný rozkaz k schůzi některých soudruhů v Trnávce,její tajný ráz i nadiktovaný program a jejich ustavičná neviditelnost po způsobu " šedé eminence ",i z toho všeho vyplývající vulgárně povýšenecký postoj k občanům Trnávky,připomíná manýry amerického podsvětí, - a rozhodně není důstojný předáků komunistické organizace.

Tím však,že na tajné schůzi bylo nedopatřením pozváno i několik bezpartijních,přikázaná tajnost schůze byla zmařena a celá Trnávka ví,že na schůzi měl být uveden v činnost nedemokratický diktát,že všichni komunisti i družstevníci musí hlasovat pro sloučení,že veřejná schůze před hlasováním se kategoricky zakazuje,že stačí málo obsažný rozhlasový projev a po něm ihned dvojice,z nichž jeden bude komunista,zapůsobí na občany,aby rovněž hlasovali pro Řečany.

Mínění mnohých občanů,vyjádřené jako neklamný"hlas lidu",vyznělo v přesvědčení,že by bylo zbytečné a snad i nebezpečné hlasovat proti. A tím vším vlastně celá podpisová akce se stává povážlivě problematickou. S tím souvisí i můj případ.Podepsal jsem hlasovací listinu,ale záhy na to,~~když~~ když jsem si ověřil situaci,rozhodl jsem se raději nehlasovat. Vždyť jsem nevěděl a nikdo mi nemohl říci ani důvod,proč dochází k sloučení. Dozvěděl jsem se to až na veřejné schůzi,konané post festum - a celkem již zbytečně -jak i lid Trnávky usoudil.Zda důvodem je těch našich 28 družstevníků,či má-li pravdu v tomto případě RUDÉ PRÁVO:"Stalo se v některých obcích,že si chtěli s reorganizací přihřát svoji " polívčičku "- to ukáže nám přesně nedlouhá budoucnost.

Místo "veřejné schůze,na níž se občané zamyslí nad slučováním a posoudí tuto otázku"/viz RUDÉ PRÁVO/,ježto "nepůjde o nějaké násilné tvoření velkých obcí"/viz s. A.Novotný/ a "vývoj obcí nesmí probíhat živelně,ale také ne nátlakem a administrativní cestou"/viz dopis ÚV KSČ/ - nedouci v stranickém školení z vedení organizace KSČ v Řečanech prosazovali t a j n á j e d n á n í s e z á k a z e m v e ř e j n é h o p r o j e d n á n í !!!

Táži se nyní - je možné,aby OV KSČ v Přelouči schvaloval generální linii strany a zároveň souhlasil - bez vyvození patřičných důsledků - s uvedeným zde postupem řečanských komunistů?

Je možné,aby pouhá řečanská stranická organizace/ve skutečnosti jen několik lidí/ - a k tomu ještě nesprávným postupem -mohla rozhodovat o osudu obce se slavnou minulostí/znám ji; jsem její kronikář/ a s vysoce kulturní úrovní dneška,když ani ONV,Přelouč se s tím neztotožňoval/viz jeho správnou instrukci/. Ví vůbec o tom KV KSČ a KNV,Pardubice?

Je možné,aby toto stranické řečanské vedení stálo v čele i budoucím Řečanům,když svým jednáním se diskreditovalo a nemůže proto být vůdčím činitelem a předvojem budoucích životních snah Řečan,poněvadž ztratilo u mnohých občanů důvěru ?

Řečanské stranické vedení těžce poškodilo prestiž strany u občanů Trnávky,ježto nejsou nyní přesvědčeni,že zmíněné rozdíly v teorii a v praxi nezavinuje vedení strany

./.

uskutka nej-
orem a pře-
m byla pře-
lapis ÚV KSČ,
duích vý-
třit. Na
e, v níž
a z Ž z Dne-
inistra-
sování i
ější.
oznáme-
le které
et, je
žimu."
oval
ní obcí:
olitické
eřejnou
souhlasu
četné
ání obcí,
rovedení
yřízena!!
sloučení

hlasová zpráva MO KSČ, Řečany, zveřejněná v Trnávce dne 14. března:

Akce řečanských stranických předáků je povážlivou trhlinou v dosud nepevném výtvoru slučovacím.

Chci věřit, že obsah tohoto dopisu najde živnou půdu u OV KSČ a přispěje k nápravě v době, kdy zejména na venkově na dobré spolupráci všech aktivních činitelů velmi záleží.

Jako kronikář Trnávky byl bych povděčen, kdybych mohl znát písemně stanovisko OV KSČ k svým otázkám v době co nejkratší.

Se soudružským pozdravem

MÍRU ZDAR!

Tyto pochybování i na to, že velmi náleží na

volbě nových poslanců všech kategorií: mají to být vskutku nejlepší z nejlepších, kteří v každém ohledu budou vzorem a příkladem všem občanům. Proto předvolebním schůzím byla přikládána velká důležitost.

K diskusi byl předložen nejširší veřejnosti dopis ÚV KSČ, ve kterém bylo zdůrazněno, že na schůzích národních výborů mají občané rozhodnout, kam obec má patřit. Na těchto schůzích měla se v závěru přijmout resoluce, v níž měly býti shrnuty připomínky a podněty občanů.

Uvedený dopis též připomínal, že vývoj obcí a JZD nemá probíhat živelně, ale také ne nátlakem a administrativní cestou.

Strana pečovala proto o to, aby průběh hlasování i voleb byl uskutečňován formou nejdemokratičtější.

Rudé Právo z 24. ledna mohlo proto právem poznamenat: „Že sami lidé mají rozhodovat o tom, ke které územně správní jednotce bude jejich obec patřit, je dalším svědectvím demokratičnosti našeho režimu."

Přesně v duchu generální linie strany instruoval ONV, Čelanč místní národní výbory o slučování obcí: „V obcích, o nichž po stránce ekonomické a politické je vhodné sloučení obcí, připravit a provést veřejnou schůzi občanů s cílem většinového vyjádření souhlasu ke sloučení obcí. Na těchto schůzích zajistit úplné vysvětlení části dopisu ÚV KSČ k úkolu slučování obcí, tak, aby se občané sami vyjádřili. Termín provedení do 10. 3. 1960." Jak nepřístojně však byla tato záležitost vyřízena!!

Prvním sloučovacím činem v Trnávce bylo sloučení místní organizace KSČ s MO KSČ v Řečanech.

Další průběh slučování zachycuje výstižně rozhlasová zpráva MO KSČ, Řečany, zveřejněná v Trnávce dne 14. března:

V souvislosti s usnesením ÚV KSČ ze dne 13. a 14. ledna 1960 o změně územního uspořádání našeho státu, došlo i v našich obcích k podstatným změnám.

Jako první změna velmi důležitou je třeba uvést sloučení JZD Trnávka, Řečany, Labětín v jeden ekonomický celek „JZD 7. listopad." Správnost tohoto opatření se projevuje na mnoha úsecích již nyní.

Druhá změna spočívá ve sloučení organizací KSČ a ustavením náhradní organizace KSČ v Řečanech n. L. s hlavním výborem, který je složen ze zástupců tří obcí a ustavením dílčích organizací v Trnávce a Labětíně.

Sloučení MNV

Další neméně významné opatření spočívá ve sloučení místních náradních výborů, přesněji vyjádřeno, ve vytvoření jednotného náradního výboru se sídlem v Řečanech n. L. V této náležitosti jste byli navštíveni důvěrníky anebo i jednotlivci - agitátory ve dnech 4., 5. a 6. března letošního roku, abyste se mohli prokazatelně vyjádřit k naznačenému opatření, t.j. ke sloučení náradních výborů.

Ke sloučení se musí vyjádřit většina dospělých občanů a protože ani není v technických možnostech našich obcí soustředit všechny občany na veřejnou schůzi do jedné místnosti, byla volena forma návštěvy občanů v bytě. Tímto způsobem bylo zajištěno vyjádření všech dospělých občanů v krátké době, což bylo nutné k dalším termínům, jež souvisí s volbami.

Dnes vám předkládáme výsledky. V Labětíně bylo navštíveno celkem 204 dospělých občanů, pro sloučení se vyjádřilo 99·52% a 0·48% je proti sloučení. V Řečanech bylo navštíveno 576 občanů a pro sloučení se vyslovilo 100% občanů. V Trnávce bylo navštíveno

239 dospělých občanů a zde se pro sloučení vyjádřilo 84.5%, proti sloučení se vyslovilo 14.4% dospělých občanů. Z toho především vyplývá, že se pro sloučení vyslovila drtivá většina občanů a proto v nadcházejících volbách bude zvolen jednotný národní výbor.

Nový národní výbor bude mít 25 členů, t. zn., že bude i 25 volebních obvodů. Zastoupení jednotlivých obcí v národním výboru bude podle počtu obyvatel, zhruba jeden volební obvod bude tvořit 68 obyvatel. O dalších podrobnostech uspořádání národního výboru budeme občany informovat po schválení volebních zákonů a dalších dokumentů.

Na závěr našich informací vyslovujeme přesvědčení, že sloučení národních výborů se v praxi plně osvědčí a v krátké době budeme připravovat sloučení zbývajících společenských organizací."

Veřejná schůze s občany Trnávky o územní změně konala se po provedeném hlasování 8. března za účasti 16 občanů !!

Nová ústava ČSSR

Ve dnech 7. a 8. dubna 1960 zasedal ÚV KSČ a projednal návrh nové ústavy ČSSR. S. Novotný prohlásil, že tento návrh bude dán k diskusi celé straně a všemu lidu, což se také stalo. Projednání návrhu nové ústavy pak bylo velmi důležitou součástí volební kampaně a přípravou pro jednání celostátní konference Komunistické strany Československa, která se sešla 5. července 1960.

Předvolební schůze

V Trnávce konaly se dvě předvolební schůze: 21. dubna a následující s navrženými kandidáty do KNV, one a do MNV, Řečany, dne 23. května. Na dotaz občanů, zda 25 členný sbor řečanského národního výboru, v němž Trnávka bude míti pouze 6 členů, bude moci hájit úspěšně zájmy Trnávky, z nichž mnohé jsou nyní ne-

cielně a některé z nich dokonce přímo existenční povahy, bylo hladně odpovědělo. Bylo prohlášeno, že není důvodu se obávat, že by nový národní výbor nepřijal na pojišťování vůči Trnávce ne-li lépe, tedy jistě alespoň tak, jako dosavadní výbor v Trnávce /z projevu s. Urbana/.

Volby do národního výboru se konaly 19. června 1960. V Trnávce bylo zvoleno 6 poslanců pro národní výbor v Řečanech: B. Hanušová, A. Štěpinová, K. Lachman, V. Novák, J. Slavík a J. Lešba, který byl zvolen předsedou nového národního výboru.

V druhé polovině roku 1960, tedy již v době působnosti nového výboru, konala se v Trnávce jedna veřejná schůze a to dne 17. srpna, na níž přítomní občané reklamovali vyřízení mnohých specielních požadavků /náhradu škod od MKZ, vodovod, žel. zastávka, průzkum studní, rekultivaci půdy/. Bylo poukazováno i na to, že občanům nebyla národním výborem oznámena účast Trnávky v pětiletém plánu. J. Havránek, tajemník ONV postaral se o to, že do 14 dnů MKZ proplatily majitelům půdy škody na porostech za rok 1959. Náhrada škody utrpěné na ovocných stromech byla zamítnuta jako bezdůvodná.

Dalším kladným přínosem pro Trnávku byla zdařilá adaptace prodejny Jednoty na samoobsluhu náhladem projektovaným na 92.000 Kčs.

Prodejna Jednoty

S povděkem třeba dále i kvitovati účinnou brigádnickou pomoc četných občanů Trnávky JZD v jeho špičkových pracích.

Brigády

Počáteční činnost národního výboru v Řečanech nebyla v Trnávce nějak pozorováním hod zmatečná. Začátkem srpna byl zvolen v Trnávce občanský výbor, jehož funkce zatím není přesně vykreslena. Bylo by

správné, aby tento nový orgán byl prostředníkem mezi MNV a občany Trnávky. Zatím se však tato činnost nedaří. Občanský výbor podal MNV návrh na napojení Trnávky do 5. letého plánu a na postupné budování a vkrášlování Trnávky v moderní obec, zdá se však, že u MNV není pro to pochopení. Mají-li mad brigády na úpravu chodníků toho býti náhradou, potom je to nedomyšlený čin. Občanům Trnávky nebyl ani oznámen její podíl v 5. letém plánu. Zdá se, že MNV nepočítá s tím, aby občany Trnávky zpravoval čas od času o vyřizování jejich náležitostí a o jejich přáních přímo v Trnávce - a tím ovšem sotva může počítat s veřejnou aktivitou občanů Trnávky.

Trnávka prožívá jakýsi bezvládný stav. Někdejší úspěšně započatá činnost osvětová a společenská ustala nadobro a výchova ke kolektivní družnosti a odpovědnosti občanů neexistuje. Politická výchova byla již dříve nedostatečná a zůstává jí i nadále. Kulturní revoluce v naší oblasti je na postupu, ale Trnávka o ní ví jen nepřímo.

Je jisté, že tu jde o stav přechodný a ne beznadějný. Národní výbor v Trnávce nebýval vždy na výši a jeho nynější složení v Řečanech jistě v mnohém Trnávce prospěje. Co však Trnávka potřebuje, bylo již řečeno na konci roku 1959 této knihy. Hlavně na Trnávce záleží, jaká bude její budoucnost - rozhodovat o tom bude nadšení a spolupráce všech jejích občanů. —

Čteno na schůzi občanského výboru v Trnávce dne 13. března 1961 za přítomnosti s. Lešky, Čekného, Nováka, Lachmana, Klepinové, Leškové A., Králové, Šípové.

Klepinová A.
předsedkyně O.V.

Další kapitoly z minulosti Přnávky

OBECNÍ ÚŘAD TŘNAVKA * okres Prostějov *

Trnávka po roce 1848 do roku 1914.

Obec, původně část pozemků, společná všem osadníkům, je vlastně nejstarším společenským útvarem ve státě. Obecnou nazývaly se pozemky, ke kterým se zachovala společná práva držební a požívací. Všichni oprávnění ji užívali buď společně nebo podle určitého pořadí, anebo se společný užitek prodával a podle klíče dělil.

Obecní statek

V Čechách se z občiny vyvinul t. zv. obecní statek, jenž byl z rukou majitelů vesnických usedlostí /rustikalistů, starousedlíků/, kteří měli výhradní právo na užitky z nich, ale byli za to povinni k určitým službám obci /uhradit obcházek roční úrážky/.

Obecní zákon

Po zrušení závislosti poddaných na vrchnosti byl vydán zatímní obecní zákon z 17. března 1849, podle něhož se obec měla spravovat samostatně svým zastupitelstvem, voleným svobodně občanstvem, rozdělenými na tři třídy podle daní. Katastrový obvod obce stal se obvodem obecní správy.

Obecní řád byl vydán až r. 1859. Na jaře roku 1861 byly konány volby obecních výborů a představenstev. 5. března 1862 byl konečně vyhlášen obecní zákon.

Každý občan musel míti v některé obci domovské právo, o čemž mu domovská obec vydala domovský list.

Domovský list

V polovici minulého století byla velká shánka po těchto listech, zejména od lidí, hledajících zaměstnání mimo svoji domovskou obec.

Tak v Trnávce v roce 1851 byly vydány domovské listy:

Kateřině Petrové — služebné
Matěji Petrovi — služebnému
Josefu Hrubšovi — -"-

Jiřímu Chárovi - podruhu
Jiřímu Vozábovi - učedníku
Barboře Černé - nádenici
Anně Hrubšové - " -
Václavu Rambouskovi - tesaři
Frant. Pelikánovi - tovaryši
Václavu Horákovi - " -
Matěji Hrobařovi - nádeníku
Josefu Hrubešovi - nádeníku

Orgány obce byly: Sbor obecních starších či obecní výbor, z něhož se volil užší sbor obecní představenstvo v čele se starostou.

Starostové

Obor působnosti byl jednak samostatný, jednak přenesený. Samostatný se týkal činnosti hospodářské /správa vlastního jmění/, jednak činnosti veřejné správy, přičemž obec vystupovala jako veřejný úřad.

Za prvního starostu v Trnávce lze považovat Václava Slavíka, rolníka z čp. 22 a za radní Jana Fílu z čp. 16 a Václava Krále z čp. 10, kteří v létech 1848-52 zastupovali obec při vyvazovacích jednáních.

Dalšími starosty byli
Václav Kasal, čp. 18
Václav Král, čp. 56
Matěj Fíla, čp. 16
Václav Horák čp. 59

Vojsko

Válečný rok 1866 přinesl obecnímu výboru nový úkol, totiž opatřovat vojsku ubytování a povozy pro přemísťování potřeb armády nejen rakouské, ale časem i pruské.

Pak 4. ledna 1866 přijeli husaři a byli ubytováni: v čp. 22 strážmistr a v čp. 25 a 55 po 1 muži a 2 koních,

v čp. 35, 40, 50, 51, 56 po 1 muži a 1 koni; vesměs po 16 dní.

20. ledna 1866 v čp. 18 stráž. místě, v čp. 4, 23, 45 po 1 muži a 1 koni; v čp 25, 31, 40 po 1 muži a 2 koních; až na čp 45 vesměs po 11 dní.

Od února do června 1866 bylo v Truávce ubytováno pěší vojsko

10. února v čp 1, 22, 57
1. března v čp 1, 23, 24
16. března v čp 25, 55, 56
1. dubna v čp 35, 50, 54
16. dubna v čp 4, 40, 51
1. května v čp 16, 17, 18
16. května v čp 19, 57, 54
1. června v čp 22, 24, 56
16. června v čp 54, 50, 56

S povozem doprovázel pěší vojsko 10. února Hrubeš, čp 37 do Nových Dvorů a dostal za to 2 zl 10 kr; téhož dne Vinař, čp 19 jel do Sv. Kateřiny; 27. června jeli s vojskem Hrubešové z čp 50 a 57; 30. června jeli chalupníci z čp 23 a 25; 3. července jeli Filové z čp 16 a 51; 4. července Hrubeš z čp 1; 7. července jeli s povozem z čp. 1, 16, 17, 18, 19, 22, 24, 50, 56 a 57.

20. července z čp 1, 19 a 54 vezli Prušákům seno z Kladrub do Přelouče. Téhož dne byli s Prušáky u Pejnice Fila z čp 51 a Vorák z čp 4. 24. srpna byl s Prušáky Březina z čp. 55 v Přelouči. Dále vypomáhali Prušákům se svými povozy do Zdechovic z čp. 16, 17, 18, 19, 23, 35, 51 a 54.

1. července roku 1869 přijeli do Truávky hulánii a ubytovali se v čp. 51 desátník a v čp. 1 a 17 po 1 muži a koni a v čp 40, 54, 18, 19, 54, 57, 50, 24 po 1 muži a 2 koních; zůstali do 3. srpna. 1. září opět přijeli a zůstali do 15. září.

Sedláci z Truávky poskytovali častou pomoc povozem při požárech:

11. ledna 1869 Josef Hrubeš čp 1 do Řečan
4. září 1869 Matěj Vorák " 4 " "
15. dubna 1869 Matěj Fila " 16 " Pelčic

20. dubna 1869	Josef Crochárka	čp. 17	do	Spytovic
22. dubna 1869	Matěj Kasal	" 18	"	Zdechovic
5. ledna 1870	Jan Vinař	" 19	"	Chvaletic
25. března 1870	Václav Horák	" 54	"	Spytovic
1. prosince 1871	Václav Hlavík	" 22	"	Zdechovic
1. dubna 1873	Václav Černý	" 24	"	-"-
25. října 1874	Václav Král	" 56	"	-"-
16. července 1875	Josef Břerina	" 55	"	Řečan
23. května 1878	Václav Kasal	" 54	"	Zdechovic
1. června 1878	Václav Hlavík	" 22	"	-"-
12. června 1878	Josef Crochárka	" 17	"	Chvaletic
8. září 1878	Václav Kasal	" 18	"	Zdechovic
9. září 1878	Václav Fíla	" 51	"	Řečan

Roku 1872 byla založena v Trnávce Občanská záložna s.s r.o., kterou spravovalo tříčlenné ředitelství.

Je třeba připomenout, že konvenční měna v Rakousku tím i u nás, trvala až do roku 1857. Od roku 1858 byla zrušena na t. zv. rakouskou měnu /1 zl rak. čísla = 100 kr/; 100 zl kouv. m. = 105 zl rak. m. Zlatová měna trvala až do r. 1892, kdy došlo k zavedení zlaté měny, jejíž početní jednotkou se stala koruna, při poměru 1 zl rak. čís. = 2 K po 100 haléřích. Od roku 1900 bylo nařízeno povinné počítání a korunové měně.

Důležitou složkou obecního hospodářství byla správa obecního jmění /pozemky, budovy, lesy/. K níže se hradily výlohy spojené se správou obce.

Obecní zastupitelstvo

Obecnímu zastupitelstvu přináležela péče o bezpečnost osob i majetku, o veřejné zdravotnictví, veřejnou mravnost, udržování veřejné dopravy, národní školství, věci stavební, požární, sociální /chudinství, bytová péče/, kulturní /knihovny/.

V přeneseném smyslu vykonávalo určité funkce na stát /sčítání lidu, volby, odvody/. Své výdaje hrylo obec z vlastního obecního jmění. Pokud výnos nestačil, zavádělo obec zvláštní poplatky, dávky /ze psů, mýtné, ze zábav, stavební, vodní a p./ a přirážky k daním. Mimořádné výdaje hrylo obec půjčkami. Veškerá vydání obecní zaukazoval k výplatě starosta. Hospodářství obce kontrolovala finanční komise. Starosta a dva členové rady vykonávali i menší pravomoc trestní.

Co roce 1848 staly se občiny předmětem těžkých sporů mezi městskými spoluobčany. Domkáři a chalupníci se domáhali, aby občiny se staly všeobecným majetkem obecním pro všechny občany, kdežto starousedlíci hájili svá výlučná držitelská práva a snažili se je dokonce převésti do svého soukromého vlastnictví.

V 70. letech povážlivě poklesly výnosy půdy vlivem cizozemské obilní konkurence. Následkem toho rostla zadluženost selských usedlostí a v důsledku toho i exekuční prodeje. Od roku 1868 do roku 1902 bylo u českých zemských exekučně prodáno přes 152.000 nemovitostí, zapsaných v pozemkových knihách.

Počátkem tohoto století nastalo zlepšení zápomocnou činností rolnictva /hospodářské záložny a družstva/.

Majetkové poměry obce

Majetkové poměry obce Trnávky a její hospodářství jsou dále doloženy

a/ majetkovým stavem obce z roku 1896,

b/ roční uzávěrkou příjmů a výdajů na rok 1901 a 1914:

Obec Trnávka vlastnila pole, ale hlavně louka a pastviny. Část polí byla pronajata a rovněž i louka, zejména na Trnové. Ostatní část obecní půdy tvořila pastvina na Dubině; předmí Trnová sloužila za pastviště pro všechen hospodářský dobytek celé vsi. K obecní pastvě

byl určen obecní pastýř, který na odměnu obilní sýpky, jež se konala dvakrát do roka a vypalo se z každého kusa čtvrtec /5 litrů/ žita, což vynesło slušnou mzdu a odměnu na celou dobu služby od 1. května do 30. listopadu každého roku. Obec sama k tomu ještě poskytla dílec pole na brambory a dílec louky na shlížeň sena a otavy.

Za trávu z luk obdržela obec v roce 1875 zł. 189.40 zł
" 1876 " 222.40 "
" 1877 " 226.50 "
z luk pod Ostrovem a v Lukách " 1878 " 136.30 "
" 1879 " 224.10 "

Majetek obce r. 1896

Aktiva:

Pole ve výměře	14 jiter	744 sáhů	zł 1.411.82
Luka	" 20	" 1150	" 8.342.02
Pastviny	" 52	" 417	" 4.953.01
Cesty	" 7	" 1310	—.—
Místní prostor	5	" 119	—.—
Stavební		76	—.—
Zahrada		232	37.75
Potoky	2	" 1517	—.—
Neplodná půda	6	" 1193	—.—
Výnos z honitby			—.37
Obecní domek čp 20			350.—
Oběžné prostředky			2.850.—
Nábytek, nářadí			44.50
Místní váha			4.00.—
			zł 18.389.47

Pasiva:

Hypoteční banka	3.000.—
Nedoplatek kupní ceny stříkačky	600.—
	zł 3.600.—

Aktiva celkem	zł 18.389.47
Pasiva "	" 3.600.—
Čisté jmění	zł 14.789.47

Příjmy na rok 1901

	K	h.
Zaplacené staré pohledávky	169.	31
Úroky ze stát. dluhopisů	231.	–
Nájem z obecních domků	30.	–
Za prouti	60.	–
Nájem z rybaloven	29.	–
Nájem z luk	1.767.	25
" z polí	2.300.	98
" předem na rok 1902	113.	56
Záloha z obec. záložny v Trnávce	603.	–
Náhrady pažárů	13.	44
Za topoly na Dubině	268.	–
	5.585.	54

Výdaje na rok 1901

Odměny a diety funkcionářů	648.	–
Světlo, kancel. potřeby	107.	94
Na údržbu obec. jmění	76.	99
Celné hlídače, ponocný, kominík	222.	–
Správa cest	290.	96
Obv. lékař, pohodný	92.	95
Podpory chudým	216.	80
Ekvivalent, daň poplatková	1.097.	20
Úroky peněž. ústavům	337.	77
Odvodní výlohy	11.	–
Školní paušál a nájemné	239.	10
Údržba školy	458.	65
Odpis z nájmu pozemku	23.	50
Za dodané přípřeže hasičům	221.	34
Splátky obec. záložně	766.	71
Sčítání lidu - výlohy	60.	86
Pojistné z obec. domu a školy	9.	72
Zalesňování	66.	03
Odměna za repisování předpovědí a poplatek	100.	40
Různé výlohy	–	94
	5.548.	86

celkový příjem	K	5.585.54
celkové vydání	"	5.548.86
Konečná hotovost	K	36.68

Obecní výbor k zajištění pořádku, klidu a bezpečnosti udržoval pomocníky, kterými byli zejména polní hlídači, jímž byl v r. 1882 Josef Kasal, kterému tehdy bylo upraveno služné na 25 zl a hotovosti, byl mu přidělen

hlídač polní

dílec u lukách u Jeneře a od toho, komu hlídal, obdržel ročně čtvrtec žita.

Ponocný byl v roce 1884 zároveň zvoníkem. Obdržel luční dílec na Jeneře, polní dílec na Průkopě a na Dubině a 5 zl měsíčně.

Obecní pasel obdržel v r. 1884 dílec na Knížství a na Dubině a 60 zl ročně.

V roce 1890 mně upraveno služné i funkce ponocného. Dostával z obecních poměrků k užívání:

ponocný

2 dílce luk u Jezera	v ceně	15 zl
pole na Dubině	"	15 "
pole u Struhy	"	20 "
v hotovosti	"	10 "
	celkem	60 zl

Bylo od něho pořadováno, aby veškeren noční službu řádně konal; každodenně 3 krát zvonil a při cestách polních upravoval příkopy. Stal se jim tehdy Josef Musil.

V roce 1897 vzdal se Josef Musil služby a ta byla nově upravena: Policejní služba se spojila se službou pomocného a zároveň i s cestářem.

obdržel v hotovosti	60 zl
Pole u dráhy k užívání	30 "
Louku v Lukách a pastvu na cestách	10 "
	100 zl

Byl vzat pod přísahu a musel prohlásit, že službu bude věrně vykonávat, zvláště policejní; musí dbát o pořádek v obci, má na starosti i správu cest, stromoví, příkopy při silnicích; každoročně vyhání 500 m nového příkopu zdarma. Nářadí pořídí obec na svůj náklad a pokladník má nad ním dozor. Bude rozžíhávat lampy a starat se o bezpečnost světla ve vsi.

Za policistu se přihlásil Fořt, Dinar, Drábek a Černý. Zvolen byl Josef Fořt.

Služba polního hlídače byla tehdy takto upravena:

Roční plat a hotovosti	40 zl
Dílec pole na drahou	30 "
Dílec louky v Lukách	5 "
	75 zl

Vyžaduje se, aby řádně hlídal v polích a byl vždy panoženu a jeho službě nápomocen.

Místo kominíky Fraut. Ptáček z Přelauče dostával v roce 1901 za svoji práci 25 korun měsíčně od obce; od jednotlivců si musel sám paplatek vybírat.

Roku 1901 policista žádal o další dílec louky v Lukách, o čemž mu bylo vyhověno, jelikož se uznávalo, že jeho služba je namáhavá.

Cahadný dostával měsíční paušál, který v roce 1913 činil 30 korun.

Obvodní lékař obdržel od obce v roce 1909 66·36 korun.

Obecní funkcionáři dostávali za výkon svých funkcí též plat a kromě toho byly jim placeny hotové výdaje, např. cestovné.

Starosta v r. 1877 dostával v hotovosti 40 zl, v roce 1885 50 zl. V roce 1887 byl mu opět plat upraven na 60 zl hotově a, 2 dílce luční / pod Ostrovem a na Trnové /, a 5 zl na kancelářské potřeby a 8 zl na poštovné; byl povinen

vybírat sabotales a chudinskou kasu. Od roku 1890 měl ota-
rosta plat 100 zl, ale ztrácí dílec pod Ostrovem; paušál na
kancelářské potřeby a poštovné zůstalo beze změny.

Místní obdržel 20 zl, 8 zl na kancelářské potřeby; opa-
troval hasičské nářadí; od r. 1895 dostával a kalousti
60 zl ročně. Radní dostávali 3 zl ročně; od r. 1890 5 zl.

Příjmy a výdaje obce

Příjmy obce mimo příjmu z pronájmu polí a luk ne-
byly značné. Byl to hlavně příjem za prodané dříví z obec-
ního lesa, za prodej topolů a prauti na Trnové. Dále
to byl i příjem z pronájmu rybolovu a kamitby. Tak
v roce 1880 byl pronajat Václavu Kasalovi, čp. 54 ryb-
níček pod Červinkou, jezero u Trnové a jezero v Lubách
za 4 zl ročně. Jan Leksa tehdy najal půl starého Labe
u Trnové za ročních 50 kr.

Vydání, vedle již vzpomenutých osobních výdajů, byly
výdaje na kancelářské potřeby, na opravy obecního domku,
opravy cest, výdaje na osvětlení obce, na udržování obec-
ního lesa. Dále to byl náklad na obecního býka, na zá-
sadbu a udržování ovocného sadu. Byly to náklady na
chudinskou péči, na místní školu, kulturní potřeby, na
ubytování vojska, výlohy odvodní, hraniční a různé
náklady sociální povahy a daně.

Bližší zmínky si zaslouží výdaje z chudinské
pokladny, do níž plynuly příjmy z různých darů, po-
kut i platů. Účtování dělo se samostatně a odděleně.
Vyplácely se z ní každoroční podpory chudým a nema-
jetným. Tak v roce 1886 vyplatilo se 12 zl a sice:
Hniličková 2 zl, Kasal J. čp. 30 1 zl 50 kr, Krajanová
1 zl 50 kr, Sajtl J. 1 zl, Kačerová 50 kr, Říhová 50 kr,
Kasalová čp 10 2 zl, Svačinová 1 zl a Řeřná 1 zl 50 kr.

V roce 1893 se z pokladny chudých vyplatila
18 zl:

OKRESNÍ ÚŘAD TŘEBÍČ ODBORNÁ KNIHOVNA

Kasalová Kateřina čp 10	2 zl	Řeřná Marie	1·50 zl
Gajtl Jan, 63	2 „	Kasal Jan, 30	1·50 „
Gajtl Josef	1 „	Lehsa Matěj, 34	1·– „
Fořt Václav	2 „	Kasalová Marie, 69	1·– „
Kalvoda Jan	1 „	Matiche Václav, 39	1·– „
Říhová Kateřina	1·50	Matičková, 64	1„–„
Svačinová Kateřina	1·50		

V roce 1902 bylo vyplaceno 36 korun: Václavu a Anně Fořtovi 8 K, Matěji a Janu Kasalovi, 30 8 K, Anně Hrubšové, 20 6 K, Kateřině Horákové, 68 4 K, Anně Horákové 4 K, Josefu Gajtlovi 4 K, Kateřině Matičkové ze Lokeťovic 2 K.

V roce 1903 byl stav pokladny chudých:

Příjmy	216·75 K
Výdání	135·66 „
Zůstavost	81·09 K
Na okladní knížce	156·56 „
Celkové jmění	237·65 K

Výlohy knanecké souvisely s t. zv. postrkem, což bylo policejní opatření k snadnému udržení veřejné bezpečnosti vztahující se na to, že určité osoby donucovaly odebrat se do své domovské obce. Podle zákona z roku 1871 mohli býti postrkem posláni: osoby práce se štítící a veřejné dobročinnosti na obtíž jsoucí, osoby bez výkazu, výživy, cíle, osoby propuštěné z nucené pracovny neb z vazby po vykonání trestu.

Obecně rozuměl se postrkem /šupem/ nucená doprava. Kdo byl postrkem odeslán, musel se do stanovené lhůty u obecního úřadu svého domova osobně přihlásiti. Vykonávání nálezu na nucenou dopravu náleželo t. zv. knaneckým stanicím, t. j. obcím na knanecké stanice vůzených. Tyto obce byly povinny knance převzíti, jej dále dopravovat a o bezpečný průvod a dohled se

postarat. Výlohy tím vzniklé nesla jednak obec, jednak území.

Tak např. obec Trnávka platila v roce 1876 za Annu Hrubešovou 3·39 zl. V roce 1879 za V. Řeřicha 1·09 zl.

Obecní úřad vedl také v evidenci tresty, soudem vynesené na občany Trnávky. Uvedu některé trestné činy a výměr trestu:

Roku	1881	krádež	6 měsíců
"	1883	toulání	8 dní, 1 půst
"	1884	- zločin krádeže	6 neděl
"	1884	-"-	4 měsíce
"	1883	chytání ryb, poškození sítě	pokuta 2 zl
"	1884	chytání ryb	pokuta 2 zl
"	1884	zločin loupeže	12 let žaláře
"	1885	toulání	48 hodin vězení
"	1885	11 patulek	
"	1886	toulání	48 hodin vězení
"	1887	-"-	3 dny -"-
"	1888	-"-	3 " -"-
"	1890	10 případů toulání a žebroty	
"	1891	toulání	14 dní vězení, 4 posty
"	1891	žebrání	1 měsíc " , 4 "
"	1892	toulání	10 dní " 3 "
"	1893	13 případů toulání	
"	1905	žebrota	1 měsíc, 2 posty, pracovna
		-"-	4 týdny
		-"-	5 dní, půst
"	1911	toulání	10 dní, půst
"	1912	toulání	14 dní vězení

Z těchto několika případů je zjevné, že téměř všechny tehdejší trestné činy spočívaly v tulácství a žebrotě, přivedené k nezaměstnanosti. Dnes bychom na ně neodsoudili trestané, ale tehdejší sociální poměry. —

Některé pamětihodnosti popisované doby vyčerpal bývalý kronikář Kaštal na straně 23-26 této knihy. Odkazuji proto na ně.

V následující přehledné tabulce jsou uvedeni od roku 1875-1914 starostové Ponávky, účetní, radní a členové výboru jakož i roční souhrny příjmů a výdajů.

Přehled obecních funkcionářů

Rok	Starosta	Účetní	Radní a členové výboru	Roční úhrny	
				příjmy	výdaje
1875	Václav Horák	Jan Vorák	M. Fíla, V. Hrubeš V. Fíla, M. Lehsa V. Mrštík, V. Vaněura Jos. Hrubeš	1.343.93	1.299.17
1876	-"-	-"-	M. Fíla, V. Hrubeš V. Fíla, V. Černý M. Fort, M. Lehsa V. Mrštík	1.433.38	1.135.26
1877	-"-	Václav Hrubeš	M. Fíla, V. Fíla M. Fort, V. Mrštík M. Lehsa, V. Černý V. Hlavík	1.192.92	1.182.86
1878	Václav Kasal	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, V. Mrštík M. Lehsa, V. Černý M. Nohejl, V. Rambousek	1.373.77	1.395.57
1879	-"-	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, V. Černý M. Lehsa, V. Mrštík V. Rambousek, M. Nohejl	1.536.93	1.513.38
1880	-"-	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, M. Lehsa V. Mrštík V. Černý V. Rambousek	973.40	974.70
1881	-"-	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, M. Lehsa V. Černý, V. Mrštík	781.01	754.44
1882	-"-	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, M. Lehsa V. Černý, V. Mrštík	1.094.73	893.81
1883	-"-	-"-	M. Fíla, J. Vorák V. Fíla, M. Lehsa V. Černý, V. Mrštík	1.059.75	1.073.75

Rok	Starosta	Účetní	Radní a členové výboru	Roční účty	
				příjmy	výdání
1884	Václav Kasal	Matěj Fíla	J. Vorák, M. Leksa M. Kalousek, J. Leksa V. Hrubeš, V. Černý V. Fíla, V. Linhart V. Vinař	1.439.08	1.370.28
1885	-"-	-"-	J. Vorák, M. Leksa V. Černý J. Leksa V. Hrubeš V. Fíla V. Vinař, M. Kalousek V. Linhart	3.476.59	3.402.20
1886	-"-	Josef Koštál	M. Fíla M. Leksa J. Vorák V. Vinař J. Vančura, J. Svačina V. Černý, M. Kasal M. Kalousek	1.543.86	1.425.67
1887	-"-	-"-	M. Fíla, M. Leksa J. Vorák, V. Vinař J. Vančura M. Kasal V. Černý, J. Svačina M. Kalousek	1.338.80	1.371.45
1888	Josef Koštál	Václav Kasal	M. Fíla, M. Leksa J. Vorák, M. Kasal V. Černý V. Vinař J. Vančura J. Svačina M. Kalousek	2.854.98	2.703.68
1889	-"-	Jan Prášil	M. Fíla M. Leksa J. Vorák J. Vančura V. Vinař M. Kasal M. Kalousek	4.966.38	4.955.22
1890	-"-	-"-	M. Fíla M. Leksa J. Vorák V. Hrubeš V. Kasal V. Vinař J. Vančura V. Leksa V. Král V. Kalousek	1.429.24	1.379.15
1891	-"-	-"-	M. Fíla, M. Leksa J. Vorák M. Král V. Vinař V. Hrubeš J. Vančura V. Kasal V. Leksa V. Kalousek	1.708.53	1.576.13
1892	-"-	-"-	M. Fíla, M. Leksa V. Kasal, V. Leksa M. Král, Jiří Vančura V. Hrubeš, J. Vorák V. Kalousek	1.862.77	1.975.91

Rok	Starosta	Účetní	Radní a členové výboru	Roční účty: příjmy	Roční účty: výdání
1893	Josef Koštál	Jan Prášil	M. Fíla, J. Hrubeš V. Kasal J. Vorák J. Vančura M. Král Josef Bábovka, V. Lexa V. Kalousek	1.654.64	1.645.38
1894	-"-	-"-	M. Fíla J. Hrubeš J. Vančura V. Král J. Vorák J. Bábovka M. Novotný V. Lexa V. Karel V. Kalousek	1.762.63	1.741.01
1895	-"-	-"-	M. Fíla J. Hrubeš V. Kasal V. Král J. Vorák V. Lexa J. Bábovka V. Kalousek J. Vančura M. Novotný	1.683.93	1.627.61
1896	-"-	-"-	M. Fíla J. Hrubeš Josef Kučera V. Vinař Josef Hanuš V. Kasal M. Novotný J. Vorák V. Kalousek V. Král	1.943.41	1.943.41
1897	-"-	Matěj Fíla	M. Novotný, J. Prášil V. Král V. Vinař J. Kučera V. Kasal J. Vorák V. Kalousek J. Hanuš J. Hrubeš	2.350.43	2.344.06
1898	-"-	-"-	M. Novotný, J. Prášil V. Kalousek J. Hrubeš J. Hanuš V. Vinař J. Kučera V. Král V. Kasal, J. Vorák	2.373.23	2.413.36
1899	-"-	-"-	M. Novotný, J. Prášil J. Vorák V. Vinař J. Kučera V. Král V. Kalousek J. Hanuš J. Hrubeš V. Kasal	2.436.02	2.525.89
1900	-"-	-"-	M. Novotný, J. Prášil J. Hrubeš, V. Kalousek J. Kučera, V. Karel J. Hanuš, V. Král V. Vinař, V. Vorák	4.385.66	4.512.37
1901	Matěj Novotný	Václav Kalousek	M. Fíla, J. Koštál Jan Pilař, M. Slavík V. Hanuš, V. Lexa J. Hrubeš V. Karel M. Lexa, J. Prášil	5.585.54	5.548.86

Rok	Starosta	Místní	Radní a členové výboru	Roční úhrny příjmy	Roční úhrny výdání
	Matěj	Václav	M. Fíla. J. Koštál J. Crášil M. Lehsa		
1902	Novotný	Kalousek	V. Lehsa V. Kasal V. Hrubeš M. Hlavík J. Pilař J. Hrubeš	4.711·87	4.704·31
1903	— " —	— " —	M. Fíla, J. Koštál Jan Crášil Jan Pilař V. Kasal M. Hlavík V. Hrubeš M. Lehsa Jos. Hrubeš, V. Lehsa	3.843·66	3.688·90
1904	— " —	— " —	M. Fíla, J. Koštál J. Pilař, Jos. Musil V. Kasal, Jos. Hrubeš M. Lehsa. J. Crášil M. Hlavík. V. Hrubeš	4.019·06	3.796·42
1905	— " —	— " —	M. Fíla, J. Koštál J. Pilař J. Lehsa J. Musil V. Kalousek J. Hlavík V. Kasal M. Lehsa J. Crášil	4.892·05	4.461·79
1906	— " —	— " —	M. Fíla, J. Koštál J. Lehsa, M. Hlavík J. Musil, J. Crášil J. Pilař, M. Lehsa V. Kalousek, V. Kasal Jan Lehsa, J. Hrubeš	4.356·12	4.097·08
1907	— " —	— " —	M. Fíla, J. Koštál M. Lehsa, J. Crášil, V. Březina, M. Hlavík V. Drábek, Jan Lehsa J. Musil, J. Pilař V. Kasal, J. Hrubeš	5.402·16	4.469·30
1908	— " —	— " —	M. Lehsa, J. Koštál Jos. Hanuš, V. Kasal J. Crášil, J. Musil M. Hlavík, V. Drábek V. Březina J. Pilař J. Lehsa, M. Fíla	5.587·34	4.679·18
1909	— " —	— " —	M. Lehsa, J. Koštál J. Musil J. Pilař V. Král J. Lehsa V. Drábek V. Březina J. Crášil M. Fíla J. Hanuš M. Hlavík	5.079·43	4.656·92

Rok	Starosta	Účetní	Radní a členové výboru	Roční úhrny příjmy	Roční úhrny výdaje
1910	Do 6. srpna M. Novotný dále Jan Prášil	Do 6. srpna V. Kalousek dále Matěj Žila	J. Pilař, J. Koštál J. Musil A. Lehsa V. Král V. Kalina V. Vondruška, V. Lehsa J. Hrubeš J. Hanuš V. Březina J. Kučera	8.925.51 10.469.24	8.863.41 10.277.97
1911	-"-	-"-	J. Pilař J. Koštál V. Vondruška V. Lehsa V. Kalina J. Hrubeš J. Kučera J. Hanuš J. Hrubeš V. Březina	5.585.96	5.480.11
1912	-"-	-"-	J. Pilař J. Koštál V. Vondruška V. Lehsa V. Kalina J. Hrubeš J. Kučera J. Hanuš J. Hrubeš V. Březina	5.877.93	5.635.37
1913	-"-	-"-	J. Pilař J. Koštál V. Vondruška J. Hanuš V. Kalina V. Joániš J. Kučera J. Hrubeš	5.505.73	5.338.12

Usnesení obecního výboru Trnávky
z let 1875 - 1914.

19. prosince 1875 předvolal obecní výbor hostinského Matěje Olehsu, aby se zodpovídal z obvinění, že dovaření noční hlídka / V. Hlavík, V. Mešlík a J. Hrubeš / přistihla po 10. hodině večerní hosty při hře o karty. Hostinský přiznal hru, ale prohlásil, že prý hráli pouze husara. K předvolaných členů hlídky se dostavil pouze V. Hlavík a ten prohlásil, že neví, jakou hru hráli. Za těchto okolností obecní výbor neuměřil trest, nýbrž spokojil se jen s napomenutím.

15. května 1875 obecní výbor se usnesl, aby Jan Ficky a Matěj Sajtl zaplatili pokutu do chudinské pokladny každý po 30 kr za pasení u topolkách na Dubině.

Hoch Lešků nechal okousat topůlek kozou a proto se Leškovi vyměřila pokuta 10 kr do kasy chudých.

8. června 1875 učiněn pořádek v domovském právu, obecní výbor se usnesl, aby každý majitel

z domku bez pozemku	složil	10	zl	rak. čísla
-4-	s 5 korci	"	15	" " "
-4-	s 20 "	"	25	" " "
-4-	s více jak 20 korci	"	35	" " "
Starousedlí občané				
z domku bez polí	složí		2	zl rak. čísla
-4-	do 5 korců	"	5	" " "
-4-	" 20 "	"	8	" " "
-4-	nad 20 "	"	10	" " "

5. ledna 1876 se obecní výbor usnesl, aby členové výboru, kteří revidovali účetnictví obce, obdrželi 80 kr na den.

16. dubna 1876 usnesl se obecní výbor pokutovat každého, kdo by pásl na Trnové pozemcích pokutou 50 kr, po-

druhé 1 zl.

6. června 1876 se výbor usnesl, že na převezení pozoru kamene na opravu obecních cest se naplatí 50 kr, a na jednodenní práci 30 kr.

8. února 1877 usneseno, aby každý člen výboru obdržel z obecní pokladny na účast na zasedání obecní valné hromady na den 80 kr.

Každému rekrutu se vyplatí na cestu 50 kr.

Kosa Matěje Fořta okousala topol u hřbitova; dostal přísné napomenutí.

9. dubna 1876 usneseno, aby pro rok 1876 byl opětně ustanoven Václav Kasal obecním hlídačem. Obdrží služné 25 zl, 1 dílec v „Jezeře" a rolníci mají jeden každý vysypat při každé výpce po dvou čtvrtních žita; Hrštík a Vaněura po jedné čtvrtni, vrchovaté. Na to Václav Kasal co hlídač se zavázal, že za tuto odměnu bude služně a svědomitě sloužit.

Dále bylo jednáno mnoho-li se má sypat z jednoho kusu hovězího dobytka obecnímu pastýři Janu Kalvodovi a usneseno, aby se z každé sýpky z kusu vysypal 1 čtvrtník a z vepřového dobytka z kusu 1/2 čtvrtník. Konečně jednáno mnoho-li má dostat za službu. Usneseno, aby se mu vypalo v tomto roce. žita 16 čtvrtníků.

8. prosince 1877 usneseno, aby se z obecní pokladny zakoupily 2 losy pro stavbu Národního divadla v Praze.

Václav Kačer, pasák husí, žádá služné 45 zl.

23. dubna 1879 usneseno, aby V. Linhart byl potrestán za to, že řezal na Trnové obecní proutí; dostal pokutu 2 zl.

Příhž dne usneseno, aby stříbrná svatba rakouského císaře se oslavila tím způsobem, že výbor půjde společně se slavnostním průvodu do místního kostela. Obec

dá pro výbor a rolníky 1 hl piva a pro domkáře rovněž 1 hl piva; na učební pomůcky pro místní žáky se věnují 3 zl.

14. dubna 1881 představenstvo obce projevilo souhlas se stavbou chrámu, jelikož stavy je již, a sešlém stavu. Navrhuje, aby nový chrám byl postaven poblíž hřbitova.

Staré místo po shořelém domku Václava Šťáhy čp 45 je nevhodné pro novou stavbu a proto určeno nové na jižní straně na hřbitově.

28. srpna 1881 bylo posvícení odloženo na neděli před všemi svatými.

16. května 1883 obecní výbor vyhlásil dražbu na obecní pastvinu na Trnové ke krytí rohatku. Starosta se před dražbou otázal občanů, zda s dražbou souhlasí. Odpověď byla záporná.

20. února 1886 bylo usneseno při revisi účtů za r. 1885, aby obecní posel upomenul všechny menší dlužníky, ale i větší; kdo nezaplatí, bude žalován.

22. září 1887 usneseno povolit Josefu Buchmanovi kostinskou živnost v čp. 36.

Roku 1883 došlo ke stavbě okresní silnice t. zv. Labskotýnecké. Obec přispěla na ni 30 m³ kamene s dovozem až na místo.

Obec dluhuje učiteli Václavu Blažkovi plat za školní rok 1886/7.

5. května 1888 usneseno, aby se Trnáčka odškolila od Zdechovic a přiškolila k Řečanům pro nebezpečí chůze přes železniční trať.

Roku 1888 byl zřízen zdravotní odbor se sídlem v Kladrubech n/L.

6. července 1889 usneseno přidělit učiteli pole na Kněžství a louku na Pejlovce k užívání, což podle pachtovního protokolu činilo 15 5 zl.

OKRESNÍ ÚŘAD TRUTNOV

M. Fíla dal návrh, aby se odběraly „Národní noviny".

14. dubna 1890 byl prohlédnut domek čp. 34 a shledán k obývání nezpůsobilým, ježto stává nebezpečí rozvalení. Vyházeno proto radině Matěje a Anně Foltovým a výměnkáři Matěji a Barboře Lehsovým další pobyt v domku a nařízuje se proto jejich vystěhování. Majitelům Kateřině Foltové a Ladislavu Benisovi nařízeno, aby neprodleně opravili domek k obývání.

30. června 1890 předložil Josef Vojtl žádost o povolení ke stavbě nového domku čp. 34. Schváleno s tím, aby ustoupil se stavbou k stavení Jana Vinaře.

25. července 1890 povoleno Leopoldu Ktrovi hostinská živnost.

V pastouše bydlí Matěj Fort jakožto obecní hajka a dále Chára. Mají k užívání zahradu. Školní místnosti uklízí Foltová za roční mzdu 6 zl 50 kr.

Velké Jezero a jámy u lukách byly u dražbě pronajaty pro rybolov M. Filavi za ročních 17 zl; Staré Labe najal V. Kasal za 2 zl.

7. září 1891 byly stanoveny policejní hodiny pro hostince v zimě do 9 a v létě do 9½ hodiny. Kdo bude přistižen bez zákonné omluvy, bude předveden k vyšetřování. Ponocný Josef Musil byl z toho důvodu vyat pod přísahu.

Okresní hejtmanství žádalo o vyjádření, ke kterému poštovnímu obvodu se má Trnávka přidělit: starosta byl pro Zdechovice neb Chvaletice; radní M. Fíla pro Kladruby - Řečany a jeho návrh byl přijat. Obec se musela zavázat, že v případě schodku mu poměrně přispěje.

29. listopadu 1891 dal starosta znovu hlasovat, zda má být zřízen druhý hostinec v čp. 36, o nějž se uchází Alois Kilián. Z 9 listků hlasovacích bylo 6 pro a 3 proti. M. Fíla a Jan Suchánek odešli před hlasováním.

19. ledna 1892 znovu se hlasovalo o druhém hostinci. Z 11 hlasů bylo 6 proti a 5 pro. Hostinec proto zamítnut.

26. dubna 1892 byla na industriální učitelka ustanovena Anna Vondráčková, dosavadní učitelka v Řečanech na roční služné 36 zl.

8. dubna 1894 přistoupila Trnávka na člena odštěpného spolku červeného kříže se sídlem v Přelouči.

29. dubna 1894 žádal okresní výbor v Přelouči, aby obecní zastupitelstvo projednalo převzetí event. odkoupení školní budovy, aby se stala obecním majetkem.

3. prosince 1894 žádali farář Ferd. Hrejsa a presbyter školní Jos. Koštál, aby nejeji škola byla uznána i nadále za náhradní /náboženskou/. Z rozdaných 9 lístků byly 2 pro náhradní a 7 pro obecnou /veřejnou/.

5. března 1895 přistoupila obec na nájem školní budovy za 40 zl ročně. Přistaví chlév, opraví pumpu, záchod a střechu.

R. 1895 založil v trnávském katastru Jindřich Herman, lesník z Kladrub, rozsáhlé lesní školky.

2. září 1895 vysloven souhlas s návrhem na vypsání konkursu na obvodního lékaře bytem v Řečanech s ročním služným 600 zl.

20. července 1896 rozhodnuto, že se rocha po. Čadeřice na náklad obce dá opravit.

R. 1896 postavena přes obec telefonní linka Praha - Česká Třebová.

13. března 1897 usneseno, že se pastouška dá opravit jen pokud je to nevyhnutelně napotřebí. Nájemník cháta, chce-li udržovat krávu, musí si na svůj náklad upravit chlév. Stromy před pastouškou obstará na náklad obce účetní a dá je vysázet čtyřmi sadami.

20. listopadu 1897 bylo konstatováno, že náklady

na obecní školku jsou zmačené a proto bylo navrženo, aby větší žáci nešikovou práci ve školce vykonávali zadarmo a tím aby se ušetřilo.

8. března 1898 žádal farní úřad, aby si směl nasázet stromy při hřbitovní zdi na obecním pozemku, což obecní výbor povolil.

Ku škodu, způsobenou rozvodněnými Labem, na Trnové, pod Ostrovem a v Lukách, byla obdržená subvence 1.194 zl takto rozdělena:

Hrubeš Jos.	čp 1	118 zl	Linhart V	čp 27	16 zl
Vaňáb Jan	" 4	78 "	Kalina V.-Černý J.	37	20 "
Lehsa Matěj	" 8	18 "	Kasalová-Červinková		24 "
Vinař V.	" 10	18 "	Koštál Josef	50	64 "
Lehsa Jan	" 9	10 "	Prášil Jan	51	80 "
Fila Matěj	" 16	78 "	Novotný M.	54	84 "
Hanuš Josef	" 17	85 "	Březina V	55	26 "
Kasal V	" 18	90 "	Hrubeš V.	56	10 "
Hlavík M	" 19	28 "	Kroupa Jan	57	10 "
Obec	" 20	80 "	Kalousek V.	59	67 "
Hlavík Jan	" 22	52 "	Jachánek Jan	67	10 "
Vaněura Jiří	" 23	18 "			
Kasal V.	" 24	76 "			
Král V.	" 25	60 "			
Jelínek V	" 25	10 "			
Linhart Jan	" 48	14 "			

10. dubna 1898 usneseno vysázet topoly na Obyčkách a řady akátů u kostela. Topoly okolo hřbitova se prodají a peněz takto získaných se použije na nakoupení ovocných stromů, které se příštího jara tam vysáží.

25. září 1898 přikázalo okresní hejtmanství, aby se oslavila památka 50. letého panování rakouského císaře. Václav Kasal navrhl, aby se nakoupil třetí

zvon, na němž by se vyzváněło poledne a klekání. J. Čížil dále navrhl, aby se obecní pastvina kolem hřbitova vysázela ovocnými stromy.

Starosta vyzýval, aby se v den oslav pokud možno všichni členové zastupitelstva zúčastnili oslav a „potom společně a hastinci vzpomínek na tento den neopomenuli." Členové jednohlasně byli ochotni tohoto návrhu upaslechnout, jen doplnili návrh, že by se měla nějaká částka uvolnit pro tento den, načež oba starší navrhli 100 zl z obecní pokladny, s čímž všichni přítomní úplně souhlasili.

26. března 1899 obdržela obec oznámení na vysázení lesa na Dubině. Má se vysázeti 1 jitro dvouletými sazenicemi; souhlasí se i s vysázením Písníku.

27. června 1899 podána zpráva, že celkem bylo vysázeno 440 ovocných stromů.

Byla určena komise pro vzdělání z vonu a sice J. Čížil a V. Kalousek.

29. října 1899 oznámil okresní výbor, že obhlédal obecní knihy a pořádku a vyslovil obecnímu zastupitelstvu své uznání.

28. prosince 1899 usneseno, aby se Zlorynová Anna obytovala u obecního domku, kde již bydlí Kalinová. Obě bude stravovat za 100 zl ročně Chára.

4. června 1900 dán příkaz, že nikdo nesmí sekat na pronajatých lukách, dokud nezaplatil nájem. Obec totiž potřebuje nutně 500 zl pro školní pokladnu.

23. září 1900 byla na pokyn okresního hejtmanství učiněna opatření k vyhubení polních hrabošů. Byla stanovena náhrada dvoukaleř za pět myší. Každý zemědělec musel se sám postarat o jejich vyhubení. Kdo nevyhověl, byl pokutován od 1 do 20 K.

Kontrolu vykonával pokladník, polní hlídač a obecní posel. Školní dítky dostaly dovolenou na hubení myší.

Na vánoční stromek byl dán příspěvek 32 korun.

M. Filovi byl vysloven dík za vzorné vedení účetnictví obce.

V tomto roce byla založena Rolnicko-čtenářská beseda. Čítovala 0 příslušnou poleženskou zábavou, zvláště o prohlubování duševních potřeb a hájení zájmu rolnického stavu se zřetelem na místní poměry. Obstarávala společný nákup a prodej hospodářských potřeb a výrobků.

V roce 1902 bylo vyráženo na Dubině 18.000 šišek, 2.500 smrčků, 1.200 vrb, 200 olší, což vše dohromady stálo 200 korun; dělníci dostávali za práci na den ženy 70 hal. muži 1 korunu.

17. ledna 1903 obdrželi hasiči za hašení ohně u Vančurových, Suchánkových a Balánových od obce ½ hl piva. Stříkačka je prozatímně umístěna ve stodole Hrubešové, čp. 56.

V roce 1904 byla řešena otázka skladiště hasičského pro stříkačku. 4. srpna usneseno, že obec si vypůjčí v spořitelně 300 korun, které předá sboru, aby se sám staral o stavbu. Místo je k tomu účelu určeno na Balánově nahradě při Filových.

10. dubna 1904 projednával výbor datum okresní školní rady, zda by mohla býti zřízena druhá třída. Výbor zatím se usnesl, aby starší žáci navštěvovali školu v Říčanech. V příštím roce se otázka druhé třídy projedná.

Obecní domek se opravuje. Na severní straně se pokládá nový šindel.

V roce 1909 byla zřízena veřejná knihovna a čítárna, o níž se pojednává ve zvláštní kapitole.

Příkaz roku byl naložen i divadelní společ. Fyz:

Roku 1912 bylo započato s dobýváním železné rudy u Chvaletic. Ruda se vozila do Řečan na stanici.

Roku 1914 se začalo v trnávském katastru u Selmic regulovat Lahe. Zvýšila se dodávka chvaletického kamene, který se znášel ponejvíce v zimě za mrazů a v létě za suchého počasí. Cesty tím velmi trpěly; často je musela opravovat stavební správa pachtíku, neboť se proměnily v bláto a prach, a ani kamenný štěrk nepomáhal.

V témže roce zřízena četnická stanice v Řečanech. Četníci dohlíželi na zaměstnance v lomech a na regulaci Lahe. -

Kronika z let první světové války.

Strana 11 – 18 této knihy.

Závěrečné účty 1914

Hledu závěrečné účty obce Trnávky na rok 1914 a na rok 1918. Příjmy i výdaje v obou uvedených letech obsahují normální výnosy i náhlady obce a lze je tedy snadno sledovat a porovnat.

V roce 1918 náklad na místní školu byl mimořádný a částečně proúčtován i v roce 1919:

zařízení studně školní	193·23
rozšíření zahrady	154·80
oprava platu	94·20
cihly na stavbu	1.378·03
stavba vrat	1.016·30
	2.836·56

Seznam příjmů a vydání na rok 1914

Příjmy:	K h	Nedoplatky:
Nedoplatky z r. 1913	882·32	
Nájem z polí	802·95	1.005·95
-"- z luk	1.465.-	430.-
Za ovoce	21·60	
Za proutí	135.-	
Za prodané topoly	1.094·40	
" " vrby	5.-	
" nájem domku	30.-	
Úroky ze stát. dluhopisů	235·20	
Nájem z rybolovu	11.-	
Záloha ze záložny	200.-	
Nájemné ze šentaurů	1·20	
Hotovost koncem roku	167·69	
	4.951·36	1.435·95

Vydání:		
Odměna starostovi	200.-	
Asistové -"-	26.-	
Členům ob. výboru náhrada hot. výloh	118.-	
Odměna ob. radním	20.-	
" účetnímu	60.-	
Kancel. potřeby	26.-	
Úřední knihy a nákoníky	26·18	
Poštovné	2.-	
Sázení a okopávání stromů	40·80	
" lesa	21·50	
Výlohy s opravou domku	16·10	
Daně	486·26	515·54
Ekvivalent	161·44	
Policej. strážníkovi	107.-	
Sanaci ránu	60.-	
Platu ránu hlídači	281.-	
Osvětlování obce	48·04	
Hasičskému sboru	50.-	
Komisnímu	50.-	
Zavážka jezera	50.-	
	1.860·32	515·54

		K	h	
Činas:		1.860	32	515 34
Obvodnímu lékaři		65	26	
Cahadnému		30	16	
Za desinfekční prostředky		40	20	
Almužna chudým		137	–	
Školní rozpočet		882	–	
Oprava školy		371	56	
Školní paušál		202	–	
Na zařízení 1. třídy		142	14	
Za noviny		24	–	
Polabskému družstvu		60	–	
Pojišťovně		70	–	
Lidové knihovně		60	–	
Rolu. čtenářské besedě		30	–	
Fonda pro slepce		10	21	
Červenému kříži		10	–	
Výlohy odvodní		107	–	
Na hubení myší		65	60	
Výlohy hraniční		8	30	
Splacená záloha		200	–	
Splacené úroky		302	22	
		4.690	51	515 34

Příjmy celkem K 4.951.36
Vydání celkem " 4.690.51
Přebytek K 260.85

Seznam příjmů a vydání na rok 1918:

Příjmy:

		K	h	Nedoplatky:
Obecní účty 1918	Nedoplatky z r. 1917	478	87	
	Nájem z polí	2.080	87	590 70
	" z luk	3.131	90	
	Za ovoce	682	–	
	Za prodej	250	–	
	Za mýtí	10	–	
	Úroky z dluhopisů	35	75	
	Z honitby	70	–	
	Z rybolovu	31	–	
	Subvence hasičskému sboru	200	–	
	Odvážení rudy	735	13	
	Nájem ob. domku	15	–	
	" ze zahrady	1	20	
	Záloha ze zálohy	350	–	
	Hotovost koncem roku	360	09	
		8.387	75	190 70

Výdání:	K	h	nedoplatky:
Odměna starostovi	200.–		
Členům výboru náhrada hot. výloh	187.–		
Odměna obec. radním	20.–		
-"- účetnímu	60.–		
-"- dozorčí radě	200.–		
Úřední list a záhonník	37.20		
Tiskopisy	84.45		
Kancel. potřeby	26.–		
Šíření stromků	31.–		
Správa domku	19.80		
Daně	1.000.–		500.–
Ekvivalent			162.20
Columnu hlídači	360.–		
Obec. strážníku	130.–		
" pomocnému	60.–		
Komisínku	90.–		
Správa obec. cest	1.579.–		
Obc. lékaři	58.53		
Almužna chudým	202.–		
Školní rozpočet	1.200.–		
Školní paušál	210.20		
Za vrata ke škole	840.61		
Za mosiny	60.–		
Poštovné	6.53		
Výlohy odvodní	55.–		
" přípřežní	82.–		
Na dary	140.20		
Na válečnou půjčku	272.36		
Splacené úroky	321.15		
Hasičům zemská podpora	200.–		
Splacená záloha	350.–		
	8.133.03		662.20

Příjmy celkem	K	8.387.75
Výdání celkem	"	8.133.03
Přebytek	K	254.72

Na závěr této kapitoly uvedu složení obecního výboru za léta 1914-1918:

Rok	Starosta	Účetní	Radní a členové výboru	Roční úhrny	
				příjmy	vydání
1914	Jan Prášil	Matěj Fila	Jan Čilař Jos. Koštál J. Hanuš V. Vondruška V. Ivániš V. Kalina J. Kučera J. Hrubeš	4.951.36	4.690.51
1915	-"-	-"-	J. Čilař J. Koštál V. Vondruška J. Kučera J. Hrubeš Jan Suchánek V. Ivániš J. Hanuš V. Kalina J. Černý	5.649.24	5.375.55
1916	-"-	-"-	J. Čilař J. Koštál V. Vondruška J. Kučera J. Hrubeš J. Suchánek V. Ivániš J. Hanuš V. Kalina J. Černý	6.859.07	6.730.39
1917	-"-	-"-	J. Čilař J. Koštál V. Vondruška J. Hrubeš J. Kučera J. Hanuš V. Kalina J. Suchánek V. Lehsa J. Černý	9.165.32	8.805.22
1918	-"-	-"-	J. Čilař, Jos. Koštál V. Vondruška V. Lehsa J. Kučera J. Hrubeš V. Březina J. Černý J. Suchánek J. Hanuš	8.387.75	8.132.03

Obecní správa Trnávky v letech 1919 - 1945.

Obecní funkcionáři

Trnávka, jako každá jiná obec, byla od národního osvobození v roce 1918 řízena obecním zastupitelstvem, obecní radou a starostou podle novely k obecnímu zřízení čís. 76/1919 Sb. zák. Zmíněné orgány povolávaly se k činnosti volbou, jejíž způsob byl upraven jednotným, pro veškeré obce platným řádem volebním /nák. čís. 75/1919/. Tento volební řád nahlédal se na základě obecného, rovného a tajného hlasovacího práva a principu poměrného zastoupení.

Připojuji tabulku s jmény obecních funkcionářů od roku 1919 do roku 1945 s udáním jména starosty, náměstka, účetního, radních a členů zastupitelstva. Dále jsou uvedeny i roční úhrny příjmů a vydání na každý jednotlivý rok.

Obecní majetek

Co podrobnější seznámí obecního majetku a hospodaření obce připojuji dále:

1/ Soupis obecního jmění k 1. lednu 1921, z něhož lze seznati veškerý majetek, který obec tehdy vlastnila; ohodnocení dálo se podle tehdejších předpisů.

2/ Chudinský fond za rok 1924, 1925, 1926, 1939, 1940 a 1941. Je to výčíslení sociální péče obce za uvedená léta. Lze tvrdit, že po této stránce nebyla situace obce špatná. Podporovaných ve zmíněném období nebylo mnoho proti obdobím předcházejícím a proto obec mohla snadno dostáti své povinnosti

3/ Příjmy a vydání za rok 1924

4/ " " " 1927 s podrobným komentářem, dávajícím nahlédnout do hospodaření i potřeb obce v uvedených letech.

5/ Účetní uzávěrka za rok 1945, roku, v němž skončila druhá světová válka. Jako poslední je opět uveden

Soupis obecního majetku k 31. prosinci 1945.

Rok	Starosta, náměstek	Účetní (pokladník)	Radní a členové zastupitelstva	Roční úhrny příjmy	Roční úhrny výdaje
1919 až 1922	do 19.7.1919 Jan Prášil dále Václav Fořt Josef Musil, náměstek	do 19.7.1919 Matěj Fíla dále Václav Vančura	M. Novotný V. Bíža M. Fíla F. Kasal Jos. Juklíček J. Hanuš Jan Flegr J. Hrubeš V. Říha Jan Kutílek Jan Pilař Jan Matička V. Leška J. Kaštal Josef Černovský	2.690.69 10.537.50 11.898.13 16.202.78 28.889.99	2.687.19 8.260.32 10.500.32 12.760.53 28.141.74
1923 až 1926	do 26.10.1923 V. Fořt dále Antonín Flegr Josef Hrubeš, čp. 29 náměstek	do 26.10.1923 V. Vančura dále Josef Hrubeš čp 39	Lad. Valenta - Jos. Hrubeš J. Kutílek M. Fíla J. Pilař V. Fořt V. Říha J. Vančura J. Hanuš J. Kaštal J. Matička	J. 197.46 38.942.18 117.899.37 25.269.90 21.685.02	26.167.64 38.533.28 113.370.78 25.269.90 21.375.07
1927 až 1930	do 25. listopadu 1927 A. Flegr dále Josef Hrubeš František Kasal, náměstek	J. Hrubeš dále Josef Dušek	Jos. Vančura - Jan Kutílek Jarosl. Suchánek V. Leška J. Pilař Lad. Valenta A. Flegr Jos. Synek B. Bíža Jan Matička V. Svoboda	101.622.28 121.451.68 105.227.97 79.561.76 81.554.85	101.448.73 121.072.63 96.001.59 79.425.75 76.669.40
1931 až 1934	Josef Hrubeš Bohuslav Prášil, náměstek	Josef Dušek	V. Fořt - Boh. Lehsa A. Flegr V. Drábek Jos. Synek V. Svoboda Boh. Kasal Jan Leška L. Valenta Jar. Suchánek Boh. Prášil Jos. Vančura Jos. Valejník Jan Král	51.206.39 71.435.44 48.769.27 54.672.56	48.455.95 60.392.50 42.994.48 46.114.35
1935 až 1938	Josef Hrubeš Bohuslav Prášil, náměstek	Josef Dušek	Boh. Lehsa - V. Fořt A. Flegr V. Drábek J. Synek V. Svoboda Boh. Kasal Jar. Suchánek J. Pilař Jan Leška J. Vrána a., V. Říhánek a. Jan Matička a.	47.112.17 43.796.72 54.695.95 50.576.20	41.014.15 34.761.87 44.085.60 49.327.25

Rok	Starosta, náměstek	Účetní /pokladník/	Radní a členové nastupitelstva	Roční účty: příjmy	Roční účty: výdaje
1939 až 1945	Václav Svoboda	Bohuslav Kasal od 12.6.1945	Jar. Suchánek- Jan Matička	62.914.50	60.808.80
			a. Flegr V. Bíža	58.695.60	52.828.95
			V. Hamuš J. Vrána	91.419.95	83.773.30
			F. Hamolka	61.341.30	58.203.70
			J. Musil		
1945	Václav Špás, náměstek	Josef Bíža	Jaroslav Vaníura	102.714.42	100.440.62
			Bohuslav Cvášil	55.776.-	49.356.-
			Jan Král	31.331.60	28.415.40
			Jan Lejska n.	55.119.70	46.527.20
			Jan Suchánek n.		

Přehled jmění k 1. lednu 1921.

			Kčs	Kčs
Pozemky:				
pole	20 ha	50 a	7.069.10	
luka	17.	79. 84 m²	25.026.06	
pastviny	7.	40. 16.	2.475.-	
les	4.	- -	2.000.-	
zahrada	-	14. 79.	146.02	
rybníky	9.	33. -	-.-	
	54 ha	17 a 79 m²		36.715.18
Budova:				
domek čp 20				775.50
Cenné papíry a dluhopisy:				10.400.-
Práva:				
Podíl na honebním právu			70.-	
Právo rybolovu			31.-	101.-
Účelové jmění:				
Školní budova čp. 47			5.000.-	
Státní dluhopisy školy			100.-	
Mostní váha			800.-	
Střídačka, kalina			1.500.-	
Šicí stroj na čekanku			100.-	8.300.-

pokračování: Kčs

Jmění běžné:

Zařízení kanceláře 100.-

Statek veřejný:

Veřejný prostor u obci
/cesty, náves/ v úhrnu 5 ha 43 a 48 m² —.-

Jmění svěřené:

chudinský fond 1.780.49

Úhrn jmění 58.172.17

Chudinský fond na rok 1924:

Příjmy	Kčs	782.81
Vydání	"	290.-
Jmění konce roka	Kčs	492.81

Z příjmů nejvíce přispěly příspěvky z dražeb ne nižší 1% vydražené ceny.

Podpory byly vyplaceny:

Hrubšové Kateřině	Kčs	260.-
Kasalové	"	100.-
Grenčíkové ant.	"	30.-

Chudinský fond na rok 1925.

Příjmy	Kčs	796.68
Vydání	"	340.-
Jmění konce roka	Kčs	456.68

Největší příjmy: dražební 1% příspěvek, poplatek z prodloužené pohřební hodiny

Podpory byly vyplaceny:

Hrubšové Kateřině	Kčs	190.-
Kasalové "	"	120.-
Grenčíkové ant.	"	10.-

Chudinský fond na rok 1926.

Příjmy Kčs 870.06
Vydání " 360.—
Jmění/konec roku Kčs 510.06

Rozbor příjmů:

Počáteční zůstatek	Kčs	456.68
1% příspěvek z draženeb	"	212.38
na prodloužené pol. hodiny	"	160.—
na pokuty / úmrtky, kury /	"	41.—
	Kčs	870.06

Podpory byly vyplaceny:

Hrubšové Kat.	Kčs	110.—
Horáčkové B.	"	110.—.
Grenčíkové A.	"	80.—
Vinařovi J.	"	60.—

Příjmy a vydání na rok 1939.

Příjmy:	Kčs	Vydání:	Kčs
ze základu	4.—	podpory	240.—
1% z draženeb	269.65	příspěvek sirotčinci	500.50
pokuty	105.—	úsazení	617.—
prodloužené hodiny	164.—	přeplatek	8.—
dary	186.90		
	729.55		1.365.50

Účet rozvážný chudinského fondu

k 31. prosinci 1939

	Kčs		Kčs
Účty konečných aktiv	928.—	Počáteční jmění	2.184.45
Konečná hotovost	620.50	roční úbytek jmění	635.95
	1.548.50		1.548.50

Příjmy a vydání na rok 1940

Příjmy:	Kčs	Vydání:	Kčs
z obkladů	23·45	Podpory	240.–
1% z draženeb	265·85	stračiny	500·50
pokuty	51.–	ošacení	600.–
	340·30		1.340·50

Rozvážný účet chudinského fondu
k 31. prosinci 1940

Úhrn konečných aktiv	531·45	Počáteční jmění	1.548·50
Konečná kalovost	16·85	Roční úbytek "	– 1.000.–
	548·30		548·30

Příjmy a vydání na rok 1941

Příjmy:	Kčs	Vydání:	Kčs
z obkladů	12·55	Podpory	240.–
1% z draženeb	654·35	ošacení	600.–
pokuty	28.–		140.–
	699·90		

Rozvážný konečný účet chudinského fondu
k 31. prosinci 1941

Úhrn konečných aktiv	544.–	Úhrn konečných		
konečná kalovost	3·40	pasiv. nedoplatků		140.–
		Stav poč. jmění	548·30	
		úbytek jmění	140·90	407·40
	547·40			547·40

Příjmy a vydání obce Ronávky na rok 1924.

Příjmy:

	Kčs
Hotovost z roku 1923	408·90
Příjmy z obec. jmění / úroky /	1.681·93
" z budov	630.–
" z polí a luk	11.238·52
" z lesního hospodářství	7.008.–
" z ovoce	594·10
" z prodí	1.000.–
" z pronájmu rybníků	331.–
" z dávky ze nápoje	940·66
" z dávky z majetku	2.778·76
" ze státního příspěvku z daní	1.020.–
" z komunikací	94.–
" z úkladů	321.–
" z prodeje obec. pozemků	5.776·50
" z výpůjček od pen. ústavů	84.000.–
" ze splátek dluhů z r. 1932	76.–
	117.899·37

V příjmech z budov je nájem Kat. Fidlerové 30.-Kčs z pastoušky a 480.-Kčs nájem z bytu V. Vondrušky.

Příjem z rybolovu: Jezero najal Jan Král a staré Labe Josef Kučera.

Příjem z komunikací je příjem na bláto

Výpůjčka 84.000.- je na stavbu domku pro učitele

Obecní pozemek prodán na stavbu domků:

Jos. Pilařovi	Kčs	1.216.–
Janu Suchánkovi	"	64·50
M. Vavřinovi	"	1.664.–
Jos. Flegrovi	"	1.376.–
Janu Svačinovi	"	1.496.–
	Kčs	5.776·50

Vydání:

		Kčs
Obecní výbor:		
Osobní vydání	1.137.40	
Věcné vydání	776.92	
poštovné a poselné	40.52	1.954.84
Obecní jmění:		
z budov	215.47	
z polí a luk	1.524.70	
z lesa	1.054.76	
z ovocných stromů	202.–	2.996.93
Placené daně a ekvivalent		2.641.47
Policejní strážník		1.315.–
Zdravotnictví		270.–
Komunikace		286.60
Školství		3.052.–
Sociální péče		120.–
Úroky z výpůjček a pen. ústavů		3.964.68
Vrácené přeplacené nájemné		30.–
Mimořádné vydání:		
a různé	6.542.22	
z Havlíčkova Domova na stavbu obytného domku	90.197.–	96.739.22
		113.370.74

Rozvaha:

Příjmy	Kčs	117.899.37
Vydání	"	113.370.74
Přebytek	Kčs	4.528.63

Komentář: Obecní výbor: Osobní vydání:

	služné tajemníkovi	Kčs	650.–
Věcná vydání: kancel. potřeby	cestovné "	"	267.40
	na světlo "	"	60.–
	účetnímu	"	160.–

Obecní jmění: z polí tj. na vykácení průkopu
z lesa - prokácka a sázení

Příjmy a vydání a Rozpočet na rok 1927

Příjmy:	Kčs	Nedoplatky:
Úroky ze stát. dluhopisu	554·57	
Výnos z budov	1.550.–	
" z polí a luk	16.642·50	6.003·50
" z lesního hospodářství	3.103.–	604.–
" za ovoce a stromky	662.–	140.–
" z komunikací	347.–	
" z rybníků a proutí	1.171.–	1.000.–
" dávky ze zábav	670·82	
Státní příspěvky	717·10	
Daňka z majetku	11.398·82	
Zdravotnictví	74.–	
Elektrifikace	84.195·85	
	121.356·61	7.747·50

Vydání:	
Osobní výdaje	1.298·72
Věcné náklady	969·56
Poštovné a porcelné	22·90
na obecní jmění	6.716·19
" lesní hospodářství	150.–
daně a přirážky	2.220·30
na ovocné sady	164·83
" pole	40.–
ekvivalent	505·40
na bezpečnost	1.118.–
" zdravotnictví	250.–
" komunikace	1.787·50
" elektrisaci	83.499·40
" soc. péči	96·97
" školství	3.006·50
" dluhy	19.080·36
" přeplatky	416.–
	121.342·63

Komentář k obnosu příjmů na rok 1927.

Výnos z budov: z čp 20 - pastoušky:

Bohumil Mařík	560.-
Anna Hladíková	330.-
Anna Králová	30.-
Josef Juhlíček	600.-
Kat. Fidlerová	30.-
Kčs	1.550.-

Výnos za ovoce činil Kčs 287.-
za stromky " " 375.-

Výnos z komunikací: za sena Kčs 47.-
za kolejnice " 300.-

Nájem z rybníka /z rybolovu/ Čeněk Suchánek Kčs 400.-
Jan Lekša " 250.-
Jan Suchánek, 80 " 81.-

Za pravé Kčs 1.000.- Ant. Čokarný, Semín

Zdravotnictví: kontumační známky Kčs 74.-

Elektrizace: Kčs 84.195.85 je částka převážně opatřená z mimořádné výpůjčky Kčs 100.000.- od manželů Lekšových.

Komentář k vydáním na rok 1927:

Osobní výdaje: Harastovi odměna za 10 měsíců Kčs 541.60
" cestovné za 2 roky " 387.80
účetnímu odměna " 201.-
Harastovi na světlo " 168.32

Obecní jmění: náklady na vlastní budovy a pro obec

Bezpečnost: jsou výdaje obec. strážníka V. Vančurovi a sice Kčs 100.- doplatek z r. 1926 a 1018.- služné na r. 1927

Zdravotnictví: je paušál pohřebnému Kčs 250.-

Komunikace: je to hlavně oprava můstku pod silnicí, z čehož rovný činí Kčs 1.395.-

Elektrizace: jsou náklady se zavedením elektr. proudu pro Brnáčku; převážně jde o fu Boleslava, Ml. Boleslav.

Dluhy: jsou to placené úroky z výpůjček u Hypoteční banky v Praze, Hospodářské náložny v Čelakově a Občanské náložny v Ronávce.

Čeplatky: jsou přeplacené nájmy pole a luk.

Účetní závěrka na rok 1945

Celkové příjmy:	Kčs
z ústřední správy	597.30
z obecního jmění	3.020.–
z pozemků	17.959.–
za ovoce	1.155.–
z lesa	1.676.–
ze školek	1.650.–
z rybníků	240.–
úroky ze vkladů	265.40
ze stánků	200.–
z obecních přirážek	3.067.–
z dávek ze nábav	1.147.50
zemský příspěvek	1.244.70
z náhrady za ubytování	4.180.–
z plemenné stanice	13.317.80
ze sbírky žactva	400.–
	55.119.70

Celková vydání:

Náhlady osobní:

Předsedovi MNV	666.40	
Pokladníku	233.20	
Obec. radu	1.820.–	
cestovné, diety	2.429.50	5.149.10

Náhlady věcné:

Topivo	399.–	
světlo	399.–	
úklid	670.–	
kancel. potřeby	3.097.10	
poštovné	139.10	4.704.20

		Kčs
Příjmy:		9.853.30
Na jmění obecní:		
na kapitály	40.50	
na budovy: opravy	1.073.-	
komínů	116.-	1.229.50
na pozemky:		
poz. daň	4.161.80	
na polní cesty	20.-	4.181.80
na lesy		654.50
na rybníky		20.-
na dávku ze zábav		407.-
na požární policii		2.411.-
na cejchování		502.-
na vojenské ubytování		8.800.-
na věžní hodiny		50.-
na zdravotnictví		1.168.50
na komunikace		549.-
na zemědělství: udržování cest		11.211.40
na sociální péči		1.144.80
na školství		4.289.40
		46.527.20

Rozvaha:

	Kčs		Kčs
Příjmy	55.119.70	Výdání	46.527.20
Průběžně:		uložené vklady	27.904.40
vybrané vklady	14.000.-	vrácené cizí peníze	225.-
přijaté cizí peníze	225.-		74.656.60
	69.344.70		
Poč. pokl. hotovost	5.807.30		
	75.152.-		
- výdání	74.656.60		
Zůstatek k 31/12 1945	495.40		

Účet inventárního jmění obecního

k 31. prosinci 1945

Aktiva:

		Kčs	
Jistiny a pohledávky:			
cenné papíry	Kčs 8.000.-		
vklady	" 3.760.20		
pohledávka	" 7.700.-	19.460.20	
Cenníky:			
Role	Kčs 22.761.20		8 ha 12 a 90 m²
louky	" 41.388.60		12 " 79 " 62 "
pastviny	" 17.948.70		22 " 43 " 54 "
lesy	" 9.600.-		4 " - -
rybníky	" 262.40		5 " 24 " 84 "
jiné	" - .-	91.960.90	10 " 77 " 21 "
			63 ha 43 a 21 m²
Budovy:			
Dům čp 92	Kčs 17.146.-		
-"- " 93	" 17.146.-		
obec. hasičská kolna	760.-	35.052.-	
Práva: Vých. Elektr., Hradec Kr.		27.200.-	
Jmění, věnované jiným účelům:			
Škola čp 47		15.200.-	
Výdělečný podnik:			
obecní váha vozová		605.-	
Běžné jmění:			
Invent. jmění v kanceláři	Kčs 888.-		
" nářadí pro práce na silnicích	" 63.-		
Invent. nářadí pro hasičský sbor	" 2.380.-	3.331.-	
	Úhrnná aktiva	192.809.10	

Pasiva:

Dlouhodobá výpůjčka investiční Kčs 7.700.-

Rozvážný účet jmění

Aktiva:	Kčs	Pasiva:	Kčs
Úhrn aktiv	192.809.10	Úhrn pasiv	7.700.–
Úhrn aktivních		Úhrn pasivních	
nedoplatků	37.798.60	nedoplatků	2.500.–
Konečná hotovost		Stav čistých aktiv	
pokladní	495.40	konečných	220.903.10
	231.103.10		231.103.10

Kronika Županovky z let 1919 – 1945.

Rok 1919

Rok 1919: 4. února byl proveden soupis a ohlašování dosavadních rakouských peněz v oběhu, čímž vlastně se vytvořil náklad československé měny.

13. března se konala sbírka na kovový poklad republiky. V té době se vyznamenaly lípy Svobody jako živý a trvalý symbol národního osvobození. V Županovce se zúčastnila této akce.

1. květen byl prohlášen za národní svátek práce.

19. července nastoupil v úřad nově zvolený starosta Václav Fořt.

Pražská želenářská společnost těšila cestu, která se před odvozem do Řečan vážila na obecní váze v Županovce, což znamenalo pro obec mimořádný příjem 241·54 korun.

1921

Rok 1921: V tomto roce nastal volný prodej všeho zboží. Posledním obětem války byl v Županovce dne 20. listopadu odhalen pamětník na hřbitově.

Správa pastoušky stála 1.365·50 korun.

V zimě vyskytla se v Županovce a v okolí opět skvrnitá a břišní; průběh nemoci dobrý byl však mírný a netrval dlouho.

Tělocvičná jednota Sokol uspořádala v tomto roce několik taneční zábav v hostinci u Kučerů a u Šnekhause.

1922

Rok 1922: Novým obecním hlídačem byl ustanoven František Kasal z čp. 34. Služba obecního strážníka trvale vykonával V. Vančura.

V tomto roce nastal v Županovce stavební ruch. Obec odprodala žadatelům stavební místa:

V. Hrabařovi	1 a	81 m²	5032 sáhů	na	Kčs	100.64
J. Suchánkovi	2 „	72 „	7562 „	„	„	226.86
J. Matičkovi	15 „	45 „	480 „	„	„	1.720.–
J. Šancovi	14 „	57 „	405 „	„	„	1.620.–
V. Veselému	13 „	25 „	369 „	„	„	1.476.–
J. Pomáškovi	8 „	47 „	235 „	„	„	940.–
A. Štěklové	6 „	45 „	181 „	„	„	724.–

Taneční veselí bylo na vrchu:

22. ledna Pojišťovna hosp. zřízenstva a Úředníci pořádala ples a Šnekhausu

4. února byl legionářský ples u Kučerů

18. února byla masopustní zábava u Kučerů

6. března taneční zábava u Kučerů

3. prosince mikulášká zábava u Šnekhausu

26. prosince štěpánská taneční zábava u Kučerů

1923 Rok 1923: 16. října nastoupil úřad nový starosta A. Flegr. Odměny obec. funkcionářům byly upraveny: starosta obdržel 500.– Kčs ročně, dílec louky na Trnové a na Dubině kopec pole po býv. starostovi Fořtovi, náhradu cestovních výloh. Účetní obdržel 160.– Kčs ročně a cestovní výlohy.

Stavební ruch dále pokračoval. Obec pradala stavební místa

Anně Fořtové	na	Kčs	1.768.–
Václavu Ivániši	„	„	1.364.–
Josefu Duškovi	„	„	1.224.–

Stavitel Materna předložil rozpočet výloh s postavením obec. obytného domku a cechaní částce Kčs 175.777.27

Sleva „ 20.371.36

Kčs 155.405.91

Železniční mistr Josef Doule předložil taktéž rozpočet na cechovou částku Kčs 154.106.75. Byla mu vyplacena záloha na stavbu Kčs 2.000.–

Taneční ruch v Trnávce stále stoupal. Bylo celkem pořádáno 12 zábav a pořadateli byli T. J. Sokol, Železniční přátelská v Trnávce, Rolnicko-čtenářská beseda v Trnávce, Dělnictvo navštěvované u J. Herrana, lesní školky, Děčany, Sbor dobrovolných hasičů.

1924 Rok 1924: Na stavbu obecního domku pro učitele si obec vypůjčila u Občanské záložny v Trnávce Kčs 63.000.-

Obec prodala další parcely na stavbu domků (pól po 4.- Kčs):

Josefu Čilařovi za Kčs 1.216.-
Matěji Vavřinovi " " 1.664.-
Josefu Negrovi " " 1.336.-
Janu Svačinovi " " 1.496.-

Rybolov byl pronajat Janu Královi, čp. 60 u Jezera za Kčs 250.- a Labe Josefu Kučerovi za Kčs 81.-

V roce 1924 bylo pořádáno v Trnávce 9 taneční zábav.

1925 Rok 1925: Jako přeplatek stavebního místa bylo vráceno:

Štěhlaví Kčs 57.-
Veselému " 355.-
Šaucovi " 256.-
Matičkovi " 210.-
Hanákové " 240.-

Majitelé domků při okresní silnici se stěžovali na svátky a domáhali se zřízení rigolů. Okresní správní komise v Čelakovicích poskytla obci příspěvek na zřízení rigolů ve výši 30% nákladu, do částky Kčs 1.800.-

Veřejná sbírka na zbudování Žižkova pomníku na Žižkově vynesla 37.- Kčs.

Chudinskou podporu dostávala Kateřina Hrubšová 10.- Kčs, Kateřina Kasalová 10.- Kčs; obě z pastoušky čp. 20. Antonie Grenčíkové na cestu do nemocnice obec dala 10.- Kčs Václav Hrabeš obdržel rovněž podporu 10.- Kčs.

Dražby na řezivo a obecních příkopů se zúčastnilo

14 vydražitelů; odhadní cena Kčs 264.-, vydražená Kčs 302.-

Dražby na ovoce se zúčastnilo 56 osob; odhadní cena Kčs 674.-, vydražená Kčs 849.-

K dražbě na obecní louky byli připuštěni nejprve bezrolníci a potom teprve rolníci z hospodářských důvodů. Nebylo přípustné dražiti pro jiného. Držitel pozemků nad 6 ha nebyl k dražbě připuštěn. Nejprve směl každý vydražiti si pouze jeden dílec. Dostavilo se 77 vydražitelů a odhadní cena byla Kčs 5.939.-, vydražená Kčs 7.609.-

Na udržování věčních hodin obec platí Kčs 50.- měsíčně.

V tomto roce lze mluvit přímo o taneční horečce; bylo uspořádáno celkem 18 tanečních zábav. Pořadatelé byli: T.J. Sokol, Sbor dobrovolných hasičů, Trnáviští mládenci, Železničáři, Dělnictvo z lesních škol Ing. Herrana, Dívky z Trnávky, branci /rekruti/ a d. Daň ze zábav vynesla obci Kčs 923.30.

Bylo započato se stavbou Labského mostu a Řečan. Do konce roku byl postaven nákladem 1½ mil. korun. Třetinu nákladu hradilo ministerstvo veřejné dopravy, druhou ministerstvo zemědělství a třetí okres Přelouč. Násep pro silnici od mostu do Řečan vybudovalo ředitelství vodních cest v Pardubicích.

1926 Rok 1926: Staviteli Daulemu vyplaceno za provedení rigolu při okresní silnici Kčs 4.127.50

Za ovoce obec utržila Kčs 492.-

Rybolov obec pronajala a vyhradila si právo volného přístupu do vody ke koupání; husy, kachny nesmí nájemce z vody vyhánět. Musí dovolit odebírání vody z rybníka. Normál vody stanoví obec. zastupitelství tak, aby voda neškodila občanům ve sklepích a na vyhrádkách. Cena odhadní Kčs 100.-, vydražená Kčs 400.-

Nájem byl smlaven na 9 let. Vydražitelem byl Čeněk Suchánek.

Dražby na dříví se zúčastnilo 92 osob; odhadní cena byla Kčs 3.819.-, vydražená Kčs 6.170.-

Dražby na stelivo se zúčastnilo 45 vydražitelů; odhadní cena Kčs 642.-, vydražená Kčs 1.026.-

Dražby na stelivo v Březině se zúčastnilo 16 vydražitelů při odhadní ceně Kčs 297.- a vydražené Kčs 334.-

Zábavných akcí bylo celkem 17. Z toho tanečních zábav 13, pořádaných hlavně zbytkem dobrovolných hasičů /6 krát/, Tmavými mládenci /4 krát/, místní omladinou domkářů a malorolníků spolu s republikánskou stranou zemědělského lidu v Týnávce, Jednotou čsl malozemědělců, branci. Dále byl i uspořádán 1 koncert a 3 divadelní představení spolku divadelních ochotníků „Tyl" v Týnávce.

Dávka ze zábav vynesla obci Kčs 637.95.

1927 Rok 1927: Od 25. listopadu byl starostou obce Josef Hrubeš.

V tomto roce přistoupeno ke stavbě elektrické sítě v Týnávce, Chvaleticích, Telčicích, Labětíně, Lpytovicích, Lhaté a ve Lhotách. Akci provedl Elektrárenský svaz středočeských okresů, spol. s r.o. v Kolíně pro všechny obce za rozpočtovou cenu Kčs 303.000.-

Jan Lukoa čp. 56 zapůjčil obci na elektrizaci vesnice Kčs 100.000.-

Okresní správní komise schválila usnesení obecního zastupitelstva v Týnávce z 23. prosince 1926 o zavedení elektrické energie do obce, a opatření půjčky Kčs 100.000.- k tomu účelu; částku Kčs 25.000.- 6% úrokoval a umořoval Elektrárenský svaz středočeských okresů v Kolíně. Vlastní práce elektrizační prováděla firma Boleslava n. Bl. Boleslavě. 14. prosince se v Týnávce poprvé rozsvítila elektrická světla.

Rok 1927 byl v celku úrodný a uspokojivý.

Dražba na dříví vynesla obci 2.979.- Kčs.
Dražby na louky u Jeneře se zúčastnilo 86 vydražitelů;
odhadní cena byla 508.30 Kčs a vydražená 999.10 Kčs,
v roce 1926 Kčs 839.90 a v roce 1925 Kčs 670.60.
Dávka ze nákaz byla Kčs 670.82.

1928 Rok 1928: V tomto roce se podruhé válcovala okresní silnice Labsko-týnecká přes Trnávku do Chvaletic. Byla to asi poslední větší práce pana starosty okresu přeloučského, jehož 1. prosincem likvidoval a zplynul zaručeně s okresem kolichým a paradubicky.

11. listopadu oslavovala Trnávka 10. výroční národního osvobození. Byl odhalen t.zv. Památník svobody, jehlanec, pařízený z chvaletických lomů, postavený poblíž kostela do hřbitovního parku.

Chudinskou podporu dostávala Barbora Hlaváková a Václav Hrubeš po 10.- Kčs měsíčně.

Obec odpradala vyvrácené dříví a obecní březiště; dražby se zúčastnilo 55 vydražitelů a vydražená cena byla Kčs 3.079.-

Ovoce vydraženo za Kčs 632.-

Dříví v Borku vydraženo za Kčs 1.942.- a kem ve
usi a v rybníčku za Kčs 604.- Stelivo vynesło obci Kčs 274.-
Louky byly vydraženy od 88 vydražitelů za Kčs 13.338.-

1929 Rok 1929. Obecní zastupitelstvo jednalo o obecních pozemcích, užívaných farářem a církví československou, pozemky nejsou vydrženy, ale vlastnictvím obce, která stále platila z nich daně a poplatky.

Na obecní váze byla opět vážena runda. Báňské ředitelství, Kutná Hora, zaplatilo obci Kčs 386.10

Oprava střižačky stála Kčs 2.377.50

Elektrizace obce stála celkem Kčs 150.247.70
po srážce subvence - 27.627.45
Kčs 122.620.27

Do dražebních podmínek ohledně obecních luk si obec vložila výhradu, že každý vydražitel je povinen o jeho vydraženého dílce řádně vyčistit příkop od vrostlé trávy a kalu; kdo by tak neučinil během měsíce, učiní naň obec na jeho náklad. Bylo celkem 90 vydražitelů a vydražená cena Kčs 14.206.-

Obec vyhlásila pronájem jezera a starého Labe na dobu 6 let od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1935 za podmínek, že škody na úrodě luční i polní, způsobené chytáním ryb, má si nájemce hradit. Nájemce byl Jaroslav Musil a tice jezera na odhadní cenu Kčs 500.- a vydraženou Kčs 671.-
Staré Labe " " 100.- " " 175.-
Dříví a Bouku bylo vydraženo na Kčs 1.934.- a zmrzlé stromy na Kčs 535.-; Jelínu na Kčs 866.-

V únoru zemřel Jan Cvášil, rolník, bývalý starosta a pokladník občanské záložny v Trnávce ve věku 67 let.

1930 Rok 1930: Obecní zastupitelstvo se usneslo požádat zemský úřad, aby dále uvedené pozemky, patřící dosud do obce Kladrub, byly přiděleny Trnávce. Jde o pozemky zvané velké a malé Závadí a pozemky, zbylé po regulaci Labe. Část jich patří velkostatku Kdechovice a ostatní občanům Trnávky. Asi 3 ha 77 m² vlastní majitelé ze Selmic. Jsou ohlášeny do katastru obce Trnávky a Labe tvoří přirozenou hranici mezi obcí na katastry a není komunikační spojení s Kladruby.

Dražby na dříví v lese se zúčastnilo 87 vydražitelů a byly prodány za Kčs 7.994.-

Pravnice byla pronajata na 3 léta po Kčs 1.200.-

Jux. Herrmanovi. Obec si stanovila kromě jiného i podmínku, že nájemce poskytne obci každým rokem zdarma 500 kusů lesních sazenic dvouletých buď borovic neb smrčků dle přání obce.

1931 Rok 1931: 26. dubna sesula se kamenná socha sv. Jáchyma, která stávala při silnici u čp. 39. Obecní zastupitelstvo vyzvalo již r. 1926 správu velkostatku Kdechovice, aby dalo opravit sochu Jáchyma. Tehdy patronátní úřad prohlásil, že nepovažuje sochu na svůj majetek. Projevuje však ochotu z účty k představitelé a pro zachování starých památek u dalledné době sochu opravit, aby nehrožovala bezpečnost. Obecní úřad na tuto správu tehdy nereagoval.

27. září vykonány volby do obec. zastupitelstva a Činitelů.

Za nově postavenou obecní váhu obdržel stavitel Daule Kčs 1.938.30.

Nájem prostnice vynesl obci Kčs 1.200.-

Dávky ze zábav činily Kčs 448.80

Byla volena obecní finanční komise. Za stranu republikánskou, soc. demokratickou, čsl. socialistickou a občanskou nepolitickou zvolení Valenta Ludvík a Svoboda Václav. Druzí dva byli nazváni jednotlivými skupinami a to za čsl. socialisty Lešku Václav a za občanskou nepolitickou Vrána Josef.

K okresní hospodářské záložny byla obstarána výpůjčka Kčs 30.000 na meliorace pozemků. Výlohy s meliorací mají se částečně krýti jistým % na úmor a úrok z těch dílců, které budou meliorovány.

Faráři bylo povoleno užívat 600 sáhů pole a 200 sáhů luk.

1932 1932: Za domovské listy od 1/5 1929 do 31/12 1932 obec

vyinkasovala Kčs 156.-

Za dobytčí pasy na tutéž dobu obec náleželo Kčs 420.50.

Dávka ze zábav činila Kčs 623.90.

Práce na cestách a dovoz kamene dařádl v tomto roce vydání Kčs 6.553.40.

V Županově přihlásilo se 16 nezaměstnaných pro výdej stravovacích lístků.

Jelikož udržování obecní školky na dosavadním místě a v takové velikosti se nevyplácí a ani v dohledné době nelze očekávat větší užitek, usneslo se obecní zastupitelství školku zrušit a pozemek prodat jako stavební místo J. Fidlerovi a Jan. Daleňalovi.

Byl zřízen z kamene odpadový kanál z rybníka pod silnicí nákladem Kčs 2.944.-; k tomuto podniku přispěl okresní úřad pracovními lístky à 10 Kčs na den v celkové částce Kčs 2.012.-

Čáslavský okres vykazoval koncem r. 1932 4.050 nezaměstnaných.

V době letního sucha rozmohli se polní hraboše, hlavně v lukách polabských a nadělali velkých škod na sklizni sena, jetele i obilí. Léčidla i hubící prostředky nepomohly; až v r. 1934 zima je značně hubila.

1. listopadu zemřel první obvodní lékař Josef Jaroček v Kačanech; působil tu přes 40 let.

1933 Rok 1933: Dovoz kamene a oprava cest v tomto roce stála obec Kčs 7.528.20.

Jako obvyklé místní knihovna dostávala od obce příspěvek na knihy; tentokrát obdržela Kčs 250.- Rovněž sbor dobr. hasičů obdržel Kčs 250.-

Půjčem z knihovny činil Kčs 436.-

2. dubna zemřel náhle MUDr L. Vondrušek v stáří 38 let; působil jako lékař v Čáslavi. Byl synem bývalého

nadejšího ředícího učitele V. Vondrušky.
Rok 1933: vyznačoval se neobyčejným suchem. Po celý rok téměř nepršelo.

V Průměrce zřízen veřejný telefon u Pačičků, čp. 100.

1934 Rok 1934: Jiří Herman zaplatil za pronájem přes 400.-

Nová pumpa u učitelského domu stála přes 630.-

Obec obdržela státní příděl na trávení myší a částce přes 1.125.-

Daň ze nábav vynesla přes 323.84

Dražba stelivá vynesla obci přes 736.-

Z tento rok byl velmi suchý; dražba luk se dělá se slevou 20% a u jeteře dokonce s 40% proti létům minulým.

V Průměrce konala se 25. listopadu církevní slavnost na rozšířeném hřbitově za dajné účasti přifařených obcí a občanstva z Chvaletic, Ležák, Kabětína, Ypylovic, Zdechovic a Morašic.

1935 Rok 1935: Za vyhotovení účetních záměrek na léta 1931-4 zaplatila obec přes 1.000.-

Obecní zastupitelství řádně přehlédlo účty na rok 1932-33 a shledalo v nich závady. Budou proto zkoumány úřední revisí.

Léčebné v nemocnicích za Turnovskou Marii, Turnovského Jiřího a Bohumila, Fidlera Františka a Kalousovou Albínu zaplatí obec; rovněž i léčebné za Jublíkovou Marii, Kasalovou Annu a Kasala Františka.

Sociální ústav v Mystibořicích žádal za příspěvek za Vaňurovou Marii; obec zaslala přes 100.-

Při všech dražebních podmínkách si obec vymiňovala, že vydražitel musí dát z každé koruny haléř do pokladny chudých.

V obecní pastoušce bydlel Jaroslav Doležal a Marie Fidlerová.

19. května konány volby do národního shromáždění i na všech obcích.

14. dubna zemřel po krátkém utrpení v Přelouči dlouholetý trnávský řídící učitel Václav Vondruška. Pohřeb byl vykonán 17. dubna na hřbitově v Přelouči do rodinné hrobky na velké účasti lidí hlavně z Trnávky. O jeho rozsáhlé činnosti je pojednáno ve poláštních oddílech.

1936 Rok 1936: Léčebné na Jos. Kasala, Pavla Vondrušku, Ant. Vavři-novou, Andělu Linhartovou, Libuši Kasalovou, Jana Ješka čp. 24 zaplatila obec. Janu Ješkovi byla přiznána starobní podpora.

9. května jednalo obecní zastupitelství o polním hlídači a bylo usneseno, aby se tato služba více neobsazovala.

Obecní zastupitelství rokovalo se povinnostmi obecního sluhy a takto je nově stanovilo:

1/ Každé poledne musí docházet na obecní úřad.
2/ Svědomitě hlídat obecní les bez jakéhokoli náhrady.
3/ Dohled nad pořádkem v obci a kterouhkoli dobu denní nebo noční.
4/ Menší práce /chvilkové/ je povinen vykonávat zdarma /přivazování stromků, rozsušcování veřejných cest/.

Stanovená odměna.

Kčs 100.- měsíčního platu, díl pole obecního u Kamáru druhý, větší díl louky u Ježíře. Obojí po zemřelém strážníku; všechny obecní cesty, pokud jsou zatravené, k volnému užívání, ovšem bez poškození. Dostane strážní oblek, plášť na 5 let, blůzu na 3 roky, kalhoty na 2 roky, čapku na 2 roky a jeden obušek. Za nového obecního sluhu byl zvolen Čeněk Vančura.

29. února zemřel Josef Fíla z čp. 16, učitel ve v. bytem v Pardubicích, ve věku 72 let.

Dne 1. července nastoupil v platnost obilní monopol a rolníci Třnávky dodávali obilí do obilních skladů v Řečanech na nádraží: pšenici za 146 Kčs, žito za 117 Kčs ječmen za 114.-, oves za 104.- Kčs. Cena byla již po sráčce všech nýloh s uskladněním.

28. března zemřel nadějný rolník a bývalý starosta obce Matěj Kovatný z čp. 54 a byl za velké účasti lidu na Kvaletickém českobratrském hřbitově pohřben.

30. září zemřel obecní strážník Václav Vonšura, čp. 40, který po dlouhé, 23 let trvající službě strážníka a ponocného v Třnávce službu věrně konal.

1937 Rok 1937: 7. ledna nám. starosty zahájil schůzi a oznámil, že podle nařízení okresního úřadu v Bardubicích starosta odchází na dovolenou a obecní rada zůstane po dobu dovolené nedoplněna.

Na stížnost občanů, že je zakázáno chodit do obecního lesa obecní rada oznámila, že výstražné tabulky byly odstraněny, jelikož byly vyvěšeny bez povolení obecního zastupitelstva nájemcem honitby.

Resignace starosty nebyla přijata obecním zastupitelstvem. Usneseno všemi hlasy přítomnými, aby p. Hlubeš úřad starosty ~~do~~ zastával až do ukončení volebního období, a aby uvedl do náležitého pořádku veškeré záležitosti obecní, které mu jako starostovi obce náleží.

1938 Rok 1938: Byly vypsány volby do obec. zastupitelstva v Třnávce na 14. května. Předloženo 5 kandidátních listin: strany republikánské, nár. socialistické, soc. demokratické, lidové a strany domovinářů. Největší počet hlasů obdržela strana soc. demokratická; ostatní strany podaly proti provedení voleb námitky. Starosta byl proto zvolen až později.

Do té doby úřadoval náměstek po odstoupením starostovi Josefu Hrubešovi, Bohuslav Prášil, rolník čp. 16.

Přišel 29. září 1938 – Mnichov – a s ním kapitulace, nadiktovaná nápadníími „spojenci a přáteli." Země české svorně a násilně ohleštili.

V roce 1938 zemřelo v Trnávce několik jejích významných osobností:

17. února Jan Koštál, rolník z čp. 50 ve stáří 48 let
25. března Josef Fořt, dankář a něl. různec, čp. 74 59 "
4. května Ladislav Valenta, rolník v čp 59 47 "

26. prosince byla zvolena Úvěrová komise: Flegr Josef, Lachánek Jan, Kuchař J., Bíža Josef a jako kronikář Koštál Josef.

1939 Rok 1939 nám všem musí stále připomínat 14. březen, t.j. odtržení Slovenska a 15. březen, den násilné okupace českých zemí Hitlerem a počátek německé krvavé vlády a německého bestiálního barbarství.

1. prosince zemřel v Trnávce Matěj Fila, rolník na odpočinku v 72 letech. Byl dlouholetým starostou, účetním i členem ředitelství Občanské záložny v Trnávce.

12. listopadu byla provedena veř. dražba na pronájem společenské knihtby u obce Trnávky. Nejvyšší podání učinila Helena Mellalová na 3.000 Kč ročně na 6 let s podmínkou, že způsobené škody zničí jakož i knihou je povinna hradit vyšetřením na místě.

Dražba na břízy a smrky v Borku vynesla 3.571.- Kč, dražba na akáty 446.- K, na ořezávka topení 105.- K a na topný 970.- K. Dražba na obecní luka vynesla obci 11.304.- K a pokladně chudých 113.04 K. Stav pokladny chudých koncem roku 1939 činil 620.50 K.

Od 1. listopadu byly zvýšeny platy obecních funkcionářů; starosta dostal 1.000.- K ročního platu

12. března se obecní zastupitelstvo usneslo, že úroky

1931-37 podepíší s výhradou, že zastupitelstvo neběře žádnou odpovědnost za tyto zprávičky, pokud okresní úřad je správně neopraví.

1940 Rok 1940: Z návodu revise, která zavedla pořádek do obecního účtování, navrhl pokladník odpis položek, u nichž se nedala zjistit správnost placení; usneseno odepsat je.

Platy obecních zaměstnanců se zvýšily podle úředního nařízení o 20%.

Obec platila výlohy s odvozem do nemocnice St. Ďáře v částce 142.50 K. Za zemřelou M. Vančurovou v Myslibořicích zaplatila obec 3.500 korun.

Obec zvýšila příplatek na starobní podporu na 72 korun pro V. Svačinu, V. Lešku, A. Kalvodovou, A. Leškovou.

Okresní úřad ohlásil, že celé zastupitelstvo musí povinně navštěvovat kurs německého jazyka.

Byly provedeny volby do konebního výboru v Trnávce na dobu 6 let a zvoleni: Joh. Cvášil, Lekse V. čp. 18, Smekánek Jan čp 80, Kučera V. čp. 2, Svoboda V. čp. 64.

Dražba u obecního lesa na břízy „na stojato" se konala 10. března; vyvolací cena délce 14-5 kmenů za 200-250 K.

Volby do osvětové komise rozhodly o zastavení nového složení komise: Jan Kuchař, Jos. Bíža, Jan Smekánek, Jan Král 77, Jos. Stodola a Jos. Kaštál.

25. června došlo nařízení, aby se z pomníků na hřbitovech odstranily všechny připomínky na někdejší legionáře.

17. září zemřel Václav Drábek, železniční zřízenec, dosedlý tesař a horlivý hasič.

31. října proveden z úředního nařízení soupis všeho dobytka a odvod mléka.

26. února zemřel Václav Fořt, čp. 21, první starosta po válce.

1941 Rok 1941: Podané žádosti o stavební místo po vyhořelé pozůstalce se zatím nevyřídí; není dosud rozhodnuto, zda se domek obnoví.

Dle vyjádření zástupce ředitelství drah má se stavba čekárny a nástávky postavit na polovičení náklad dráhy a polovičení společných obcí Trnávky a Chvaletic.

Občanská záložna poskytla obci půjčku 20.000 korun na zakoupení stromky k rybníčku a Lešků.

Pro noční hlídky se zapůjčí obecní váhy; vrátí se otrop a opatří se kamínka.

Jednáleno obecní radou žádat Pražské železniční společnosti na odpradlej části cesty za účelem stavění výhybky.

V kopcích u silnice Labsko-týnecké postavena v katastru řečanském triangulační věž pro měření nadejšího okolí.

22. října zemřel v Trnávce Jan Kutílek z čp. 25 v stáří 52 let, rolník, hostinský a čilý družstevník.

22. prosince zemřel v Trnávce Václav Březina z čp. 55, rolník na odpočinku v stáří 70 let.

1942 Rok 1942: Pokladník splatil poslední splátku J. Lehsovi na výpůjčku na elektrizaci.

Na přípis okresního úřadu o zvýšení podpory chudinské obec oznámila, že žádné chudinské podpory nevyplácí.

Obecní rada se usnesla nahradit starostovi K 909·50, které zaplatil za obec jako vymáhaném pokutu cenovým úřadem za předražení prasátníku.

Obecní rada se usnesla vyplatit starostovi za mimořádné práce remunerace za rok 1942 K 1.000.- a účetnímu za vánočku K 120.-

U Kutílku se konalo úřední šetření ohledně odvodňovacího projektu. Slíbeno, že se nejprve provedou

hlavní odvodňovací příkopy a ostatní až po válce.

3. července bylo odvoláno stanné právo.

1943 Rok 1943: Obecní rada se usnesla naručit se na koupi motorové stříkačky.

Pronájem obecních polí byl prouveden 18. července na dalších 6 let.

V lednu byla v Trnávce návštěvou rekviziční komise, aby jednala o nedodaných povinných dodávkách obilí na rok 1942.

21. května dostavil se tak silný mráz, že všude na polích zmrzly brambory i řepa. V lesích, nalášťe smrkových a dubových umrzly nové výhonky.

25. května zemřel Jan Balán, domkář a železniční zřízenec ve výslužbě ve věku 80 let.

3. června uskutečnil se soupis všeho nářadí.

1944 Rok 1944: Obecní rada schválila odprodej pozemků Pražské železářské společnosti s výhradou, že zřídí novou polní cestu a takovém stavu, jako byla dřívější.

12. listopadu zemřel v Trnávce Jakumil Lekša z čp. 77, svobodný rolník, legionář, v stáří 65 let.

18. prosince začalo se pracovat na nové dopravní dráze na železnou rudu do Chvaletic.

1945 Rok 1945: Pronájem rybolovu ponechal se na další tři léta: jezero Jaroslavu Musilovi a staré Lake Bok. Hasalovi na obvyklejší ceny.

21. dubna nastavila Pražská železářská společnost všechny práce ve Chvaleticích.

2. května došla zpráva z Pardubic, že Hitler zemřel. Bylo rušno v obci. Musely být vyvěšeny černé prapory na obecním úřadě a na školní budově.

5. května nastal poplach v Těčanech, že válka skončila.

OKRES PRACHATICE * OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA *

Místní školní rada v Trnávce.

Ustavující schůze

3. listopadu 1895 konala se ustavující schůze místní školní rady / zkráceně MŠR / v Trnávce a na ní byli zvoleni:

Předseda: Josef Kaštál

Zástupce církve katolické: P. Alois Coměhl, farář, Zolechovice

" " evang. ref.: Julius Fleischer, senior, chvaletice

" " augsb. Ferdinand Hrejsa, farář, Trnávka

" školy Václav Vondruška, řídící uč., Trnávka

" obce: Václav Kasal, rolník, čp 18 "

Josef Hrubeš, " " 1 "

Jiří Vančura " " 23 "

Jan Bráňl " " 51 "

náhradníci: Matěj Novotný " " 54 "

Václav Král " " 25 "

místním dozorcem školním: Václav Kasal

Rozpočet na rok 1896 činil 286·95 zl.

Předsedou byl vždy starosta obce, takže roku 1901 bezjím stal Matěj Novotný. Nově byl zvolen Matěj Žila. Za faráře Coměhla nastoupil P. Václav Bartoš, farář ve Zolechovicích.

Zástupci obce roku 1901 byli: Josef Hrubeš
Václav Vinař
Jan Bráňl
Matěj Žila

Činnost školní rady

17. dubna 1904 projednáván přípis okresní školní rady, že bude nutno zřídit druhou třídu, jelikož 5letý průměr žactva převyšuje 80. Od 1. září 1904 mělo by se již učit ve dvou třídách.

3. září 1904 MŠR hlásí, že nelze sehnat vhodnou místnost.

25. října 1904 OŠR v Pardubicích naříkuje buď koupit školní budovu od evang. sboru v Trnávce nebo stavět

novou.

Starosta z té příčiny doposal faráři, aby svolal do školy presbyterstvo evang. obce ke společné poradě s obecním úřadem. Farář odmítl, že je to nemožné; takováto jednání jsou prý pro presbyterské schůze dle církevního zřízení nepřípustné. Ohlásil však cenu za školní budovu 7.000 korun.

V roce 1904 nastoupil za faráře Fleischra farář V. Bašě.

4. prosince 1904 předseda oznámil, že se obecní výbor usnesl, aby za školní budovu bylo nabídnuto 5.000 korun. Farář Hrejza hájil částku 7.000.-, aby prý prodej mohl být úřady církevními schválen. Nakonec však byla budova přece prodána za 5.000 korun.

V roce 1906 za faráře Hrejzu nastoupil G. Molnár.

Zástupci obce tehdy byli: Jan Průšil
Josef Hrubeš
Matěj Lekša
Matěj Fíla

V roce 1910 předsedou se stal Jan Průšil, starosta.

11. ledna 1911 projednáván přípis OŠR ohledně rozšíření školy o druhou třídu. Usneseno zjistit stavitelským rozpočtem, co by přístavba stála.

5. února 1913 byli zvoleni do MŠR za obec:

Josef Hrubeš
Matěj Fíla
Josef Hanuš
Josef Kaštál

22. července 1914 se obracejí Bašě a Molnár, že se schůze MŠR nesvolávají a trvají na tom, aby bylo šetřeno předpisů zákona. Předseda omlouval to tím, že záležitosti školy vyřizuje přímo obec. Zastupitelstvo, že však přání bude vyhověno.

Usneseno požádat OŠR, aby se postarala o komisionelní

šízení k ohledání stavebního místa pro rozšíření školy na dvoutřídku.

5. prosince 1914. ZŠR usnesením z 15. 10. 1914 povolila druhou definitivní třídu otevříti dnem 1. ledna 1915. Ohledána prato místnost a nejvýhodnější uznána u hostinském sále Jana Kutílka. Je ochaten ji pronajmout.

29. ledna 1915. OŠR ustanovila Antonína Beránka zatím ním učitelem a Trnávce; 1. ledna 1915 byl uveden do školní služby.

26. dubna 1915. Klíčna u Kutílku schválena OŠR do konce školního roku. MŠR se navázala, že do konce prázdnin přístavba bude provedena.

20. května 1915 jednáno o plánech na stavbu

22. června 1915 MŠR schválila plánek přestavby stavitele Rudolfa a předala jej obecní radě.

15. února 1916 OŠR navrhuje částečné změny a předloženém plánu přístavby.

4. června 1916. Opravy plánu nebyly OŠR schváleny. Stalo se tak ale ráby nýnosem z 22. 5. 1916.

8. září 1916. Dle soupisu dětí ve věku školou povinných je ve škol. roce 1916/17 90 dětí. Uvažováno znovu o přístavbě: zda vypsat konkurs neb zadat jen jednotlivé práce, kvality a dovoz obstarat péčí MŠR. Jednomyslně usneseno postupovat způsobem druhým. Svážení materiálu započne po novém roce.

17. února 1917 se MŠR usnáší většinou hlasů, aby o přístavbu budovy se starala obecní zastupitelstvo.

18. listopadu 1917 OŠR ruší usnesení MŠR, aby obecní zastupitelstvo vedlo péči o přístavbu.

. 1. listopadu 1919 předsedou se stal Václav Fořt a zástupci obce: M. Fíla, Jos. Hruboš, V. Vondruška. Za katolickou církev Fr. Brýdl ze Zdechovic. Ostatní zůstali.

Učitel Beránek se 1. ledna 1919 přihlásil k nastoupení služby. Bylo nutno se postarat o druhou třídu. Kutílek odepřel pronajmout sál. Zahájeno jednání s J. Kaštálem a učilo se v najaté místnosti.

14. srpna 1920 předseda V. Fořt a zástupci obce zvolení: J. Hrubeš, V. Vondruška a Jos. Kaštál.

23. března 1921. Za přítomnosti okresního hejtmana dra Zelinky složili slib věrnosti republice: Fořt Václav, Vondruška V., Říha V. čp. 14, Hrubeš J čp. 39, Kutílek Jan, čp 25; náhradníci: Pilař Jan čp. 30, Bíža V. čp 52, Hlaus Josef čp 17. Předsedou zvolen Václav Fořt, náměstkem Josef Hrubeš. Zapisovatel Vondruška, pokladník Kutílek. Usneseno konat pravidelné schůze vždy prvou neděli v měsíci.

V roce 1921 bylo do školy přihlášeno 54 žáků. Učitel V. Kohejl si měnil místo s uč. Beránkem. Vyučovalo se v domku J. Kaštála.

OŠ Výbor v Pardubicích nařídil MŽK, aby se ve školním roce 1922/23 postarala o řádnou místnost pro druhou třídu a nevhodné náchady ve dvoře nahradila novými.

19. února 1923 usneseno postavit domek o dvou bytech se státní subvencí a byt řídícího přeměnit v druhou třídu. Možno získat 70% subvence na stavbu.

13. listopadu 1923 dán souhlas ke stavbě domku. Stavitel Materna vyhotoví plánky. Dále stavitel Kotýnek v Přelouči má vyhotovit další návrh. Obecní zastupitelstvo se rozhodlo pro stavbu, která se zadává stavitelí Doulemu za 113.000.- korun.

Druhý učitel byl jmenován. Byl jím Fr. Hlaváč, učitel z Mýta u Rokycan.

11. prosince 1923 schválena přestavba bytu řídícího dle plánu stavitele Materny. O rozpočet výloh požádán stavitel Daule.

6. září 1924 oznámeno penzionování ředitele Vondrušky. Vondruška vzpomněl svého působení v obci i ve škole. Jménem MŠR mu poděkoval za úřad učitel Fr. Slabý.

3. září 1925 OŠR v Čarodubicích oznámila, že nemocná školní rada zpajila počas obě třídy a nařizuje, aby žactvo bylo vyučováno toliko jedním učitelem. Náklad na druhou učebnu stál ca 20.000 korun.

22. ledna 1926 usneseno vyslat do Prahy deputaci k ministerstvu školství a národní osvěty jakož i k zemské školní radě za ponechání druhé třídy. Jako zástupci určeni J. Hrubeš a J. Kutílek.

Od září 1925 předsedou byl Aut. Flegr a V. Fort členem.

30. července 1929 OŠR v Čarodubicích upozornila, že záchody u budovy školní vůbec nevyhovují. Správa školy upozorňuje, že jsou tak špatné, že je nebezpečí sepadu.

15. ledna 1930. Na místo řídícího učitele navržen Aut. Horák, řídící ve Stojicích.

2. dubna 1930. OŠR opět vyzývá k opravě nářadí. Starosta oznámil, že k stavbě se zásoby přikročí. Žádal i OŠ v Trnávce žádostí o zapůjčení bradel.

23. září 1930 učitel Slabý předal účty a hotovost 2.795.-- korun svému zástupci A. Horákovi.

21. prosince 1934. Došlo od OŠR, Čarodubice poděkování uznání pro MŠR.

18. října 1935 předsedou se stal B. Cvášil

1. září 1936 Podle výnosu pres. zem. školní rady má být od 1. září 1936 místní škola organizována jako jednatřídka.

20. září 1936. Školní deputace podá v Praze odvolání s úřadem stavu a odůvodněním pro dvoutřídku.

24. listopadu 1937. Návrh na obsazení def. učitele při místní škole od MŠR: Růžena Dvořáková, Jan Kuchař, Ludmila Šáblíková.

Lidmila Šáblíková.

22. prosince 1937. Rozdělen vánoční příspěvek spojených náložen a Čelakovci: Josef Turnovský 7z, Jiřina Ledová 7z, Jirina Jansová 7z, Milada Říhová 3z, Václav Špás 3z, Marie Flegrová 3z.

15. ledna 1938. Nově ustavená MŠK v Turnově složila slib do rukou okres. inspektora Jos. Ledra: Josef Hlavík, předseda, B. Krásil, náměstek, A. Horák, Jar. Suchánek a Jan Král. Náhradníci: Jos. Krána, Jan Líčka a Jos. Říhovský. Pokladník Jar. Suchánek.

21. ledna 1939 poděkovala OŠK, Jaroměř MŠK za přízeň a obětavou práci pro zvelebení školy.

17. března 1939. Penzionovaný ředitel Horák byl zproštěn školní služby v polabetí; měl se zříci všech výhod plynoucích mu z tohoto titulu ode dne propuštění. Jelikož spotřeboval zásobu uhlí na celý rok, byl zařádán, aby 10q uhlí uhradil.

3. května 1939. Předseda navrhl dopsat OŠK ve věci ukrácení poloviny otopu řid. Horákem se žádostí, aby OŠK zakročila. Usneseno nejdříve dopsat Horákovi, aby se k věci vyjádřil.

3. června 1939 došla odpověď od právního zástupce řid. Horáka; odvolává se proti zařazování MŠK z několika důvodů. Usneseno ve věci více nic nepodnikat.

Obrazy a symboly církve evang. byly škole přiděleny a byly vyvěšeny.

OŠK nabádá MŠK k otevření mateřské školy; z technických důvodů zamítnuto.

MŠK se připojila k akci o zvelebení obcí a podle svých možností slíbila spolupráci.

11. září 1939. Rodičovské sdružení zakoupilo pro všechny děti školy nové učebnice za 744 K. Za půjčení byl vybírán poplatek.

24. května 1940. Dosavadní školnice Jansová odešla a nastoupila Packáňová s platem 40 korun měsíčně; o zimních měsících 50 korun a při hlavním čistění 80 K.

22. července 1940. Členové výboru i náhradníci složili nový služební slib podepsáním předepsaných tiskopisů. Byly jim doručeny dekrety o zproštění dřívějších slibů.

24. září 1940. Bylo nutno opatřit německo-české kolaté úřední razítko pro správu školy a pro MŽR. Škola byla opatřena německo-českým nápisem.

Členové MŽR uznali důležitost naučiti se němčině a dali proto souhlas, aby o hodiny bylo zažádáno; správa školy potřebné zařídila.

17. února 1941. Němčina byla zařízena povinně. Rodičovské sdružení se domáhalo od obce hřiště. Obec dala k dispasici náves před kastelem. Toto místo však naprosto nevyhovovalo.

19. září 1941. Členství se zřekl B. Kvášil a Jan Král. Schůze se zúčastnil inspektor A. Beránek, který před 25 léty u Turnávce působil jako učitel.

Nové obsazení MŽR: Předseda Jos. Hlavík, místopředseda Boh. Ziegler, členové: Jar. Suchánek, Jan Lešika, Jiří Šídlo. Všichni byli podle nového nařízení přímo jmenováni DSV Výborem.

Úkolem MŽR měl být styk školy s obecním úřadem, s rodičovským sdružením a jinými přáteli školy. Měla být prostředníkem v případech nedorozumění školy s veřejností. Měla urovnávat spory. Starat se o matriku školy, přijímat děti z cizích obcí. Měla spolupracovat se školou ve věci kárné a dozoru mimo školu, měla dohlédat na řádnou docházku školní. Schůze měly být řádné měsíčně, mimořádné na žádost tří členů.

22. září 1941. Pokladníkem zvolen Jar. Suchánek.

Odměna školnice zvýšena na 55 K, u zimě na 70 a hlavní úklid na 100 korun.

3. března 1942. V důsledku mrazů byly vánoční prázdniny prodlouženy do 4. března. Vyučování omezeno na 3 dny v týdnu čtvrtek, pátek a sobotu.

6. listopadu 1942 byla ustanovena Miloslava Štěpánková učitelkou dívčích ručních prací; docházela vždy týdně ze Zdechovic.

7. prosince 1942. Odvážení sběru odpadků stanoveno na každý první čtvrtek v měsíci.

5. března 1943 řídící J. Šidlo přeložen; nový řídící J. Marbac.

27. května 1943. Učitel J. Kuchař odešel.

Jednohlasně odsouzen postup obecního úřadu pro obsazení naturálního bytu říd. učitele. Zjištěno, že pro dotyčného nájemce našlo by se a Přnávce několik bytů daleko výhodnějších než naturální.

15. prosince 1943. Školnici zvýšen měsíční plat ze 100 na 150 korun.

22. ledna 1944. Nařízením ministerstva školství ze 16. 11. 1943 se zrušily MŠR i výbory. Úkoly a příslušnost zrušených rad přešla na starostu oné obce, která byla sídlem školní rady. Starosta je vykonává jako orgán školní obce. Pohřební katovost 466.90 K předal J. Suchánek obecnímu účetnímu B. Kasalovi.

7. dubna 1946. Na nyrvání OV výboru v Pardubicích pořádán MNV v Přnávce, aby jmenoval MŠR. MNV ze schůze 20. února 1946 navrhl členy, kteří s nominací souhlasili: V. Lehsa čp. 18, Jos. Flegr čp 33, V. Rambousek čp 116, V. Vančura čp. 49; náhradníci: Josef Černý čp. 57, Čeněk Žampach čp 63.

Za předsedu zvolen Josef Flegr

Za místopředsedu V. Vaníma
Za pokladníka V. Lekša.

10. května 1946. Pokladník V. Lekša přijal od pokladníka MNV Ždánoly pokladní deník a hotovost Kčs 1.262.10 a účetní doklady.

Sbor hasičů v Šmárce věnoval ve prospěch žákovské knihovny Kčs 300.-

3. dubna 1947. Příjem za rok 1946 činil Kčs 7.984.10
Vydání " 6.617.-
V pokladně zbylo k 31.12.1946 Kčs 1.367.10

17. května 1947:
Rozpočet na rok 1948 činil Kčs 15.795.-

18. března 1948: Příjem za rok 1947 činil Kčs 14.677.10
Vydání " 14.509.70
Pokladní hotovost Kčs 167.40

Z čistého zisku při otevření dětského útulku věnováno ve prospěch žákovské knihovny a pomůcek Kčs 2.000.-

28. května 1948: Rozpočet na r. 1949 činil Kčs 15.795.-

30. března 1949: Příjem za rok 1948 činil Kčs 16.602.40
Vydání " 15.341.70
Pokladní hotovost Kčs 1.260.70

4. dubna 1950: Příjem za rok 1949 Kčs 17.055.70
Vydání " 17.055.70

Do roce 1950 vypracovával rozpočet a vyplácel všechna vydání pro školu pokladník MNV.

Lidová knihovna v Trnávce

Lidová knihovna v Trnávce za dobu své existence prodělala dosti radostných, ale mnohem více trapných chvil. Byla v rukou trnávských učitelů, z nichž někteří se ukázali jako znamenití vychovatelé svěřeného lidu, zatímco jiní svým povrchním a nevědomitým postojem tuto významnou kulturní činnost zanedbávali a tím ji ubíjeli.

Vznik knihovny

Lidová knihovna v Trnávce vznikala z velikého nadšení a dobře přípravené půdy pro její další život. Bude proto vhodné, uvedu-li slova řídícího učitele V. Vondrušky, u něhož se zrodila myšlenka založení knihovny:

Valná hromada rolnicko-čtenářské besedy z podnětu pisatele těchto řádků usnesla se dne 26. ledna 1909 pracovati k tomu, by za součinnosti obecního zastupitelstva a ostatních spolků v obci veřejná založena byla veřejná knihovna lidová v Trnávce.

Z té příčiny zaslal starosta všem těmto korporacím žádost, aby za účelem úrady o provedení tohoto záměru svolány byly výbory jejich ke společné schůzi na sobotu dne 21. srpna 1909 na 7 hodin večer do hostince p. Štoka. Žádosti té vyhověno. Schůzi předsedal obecní starosta p. Matěj Novotný. Pisatel ve své zprávě dovodil, jak jest nehospodárné třístění, když každý spolek svou vlastní knihovnu si udržuje, jak jest možno a výhodno, aby všechny spolky měly knihovnu společnou, do které by zařazeny byly knihy, které spolky ve svých knihovnách mají.

Poté pak řád, na jehož podkladě takovou knihovnu si představuje. Všichni přítomní vyslovili souhlas. Na to přikročeno k sestavení knižní komise na

době tříletého úřadování. Obecní výbor jmenoval knihovníkem
písatele, členy komise p. Václava Kalouska a Josefa Hrubeše
čp 1, rolnicko-čtenářská beseda p. Matěje Novotného a Matěje
Fílu, sbor dobrovolných hasičů p. Jana Suchánka a Václava
Drábka, občanská záložna p. Jana Drážila a Js. Hanuše,
místní organisace strany agrární p. Jana Koštíla a Bo-
humila Lekse, spolek divadelních ochotníků Fyl všecmu Ma-
rii Hlavíkovou st. a Václava Suchánka. Všichni volbu při-
jali. Na náhradníky zapomenuto.

Co též navrhl písatel, aby ve všech korporacích bylo
pracováno k tomu, by veškeré knihy ve vlastnictví je-
jich se nacházející, byly veřejné knihovně odevzdány.
Která kniha by byla někde potřebna stále, ta tam bude
z knihovny stále zapůjčena, a odtud si ji budou ostat-
ní občané na pouhar knihovníkův vypůjčovati a
zase na patřičné místo průkazu odvádětí. Schváleno.

S přáním dobrého prospěchu schůze skončena.

V Trnavce dne 22. srpna 1909.

V. Vandrušíka,
knihovník.

Řád knihovny

Řád veřejné knihovny lidové, který řídící Vandrušíka
vypracoval je velmi vhodný a s lecčíms pozoruhodný.
Uvedu jej ve stručném výtahu:

Veřejná knihovna lidová a Trnávce je vlastnictvím
obce Trnávky.

Knihovnu opatruje a řídí komise, do níž na dobu
tříletého úřadování ustanovuje knihovníka, dva členy
a jednoho náhradníka obecní výbor. Každý pak řád-
ně sříšený spolek místní vysílá do ní dva členy a jed-
noho náhradníka, při čemž nesmí zapomenuto býti na
zastoupení žen a dívek. Kdyby spolky ani jednu ženu do
komise nevyslaly, učiní knihovník opatření, aby ženy

nalbow ze svého středu dvě členky sem vyslaly.

Knihovník je předsedou komise a jejím výkonným orgánem. Adjustuje knihy, vydává a přijímá je, dbá aby byly v dobrém stavu.

Knihy půjčují se bezplatně občanům Týnávky ze dnech a hodinách k tomu určených. Zpravidla půjčuje se toliko jeden spis na dobu 14 dnů. Odchylku povoluje knihovník.

Vypukla-li v obydlí vašem nakažlivá nemoc, vraťte ihned knihu a oznamte to knihovníkovi. Kdo nějevně churav plicní tuberkulosou, nemůže ji knihy vypůjčovati.

Za každé poškození knihy neb ztrátu ručí vypůjčovatel.

Knihy udržujte v čistotě a opatřete je obalem.

Nezahlédejte při čtení cípy listů, ale uložte zna-ménko, kam jste dočetli.

Vpisování poznámek do knih, podtrhování bude považováno za poškození knihy.

Malým dětem knihy vydávati nelze. Dejte jim knih nesvěřujte; dorostlejším po bedlivé úvaze.

Čtěte pilně, ale s rozumem a s rozvahou; o čtení přemýšlejte, činíce si výpisky a zápisky. Střídejte četbu zábavnou s poučnou.

Vážte si knihy, šetřte ji a včas odvedte, neboť i jiní chtějí čísti. —

Činnost knihovny

22. července 1909 zahájila tedy svoji činnost veřejná lidová knihovna v Týnávce. Daru Rolnicko-čtenářské besedy 37·78 korun, výnosu to z věnečku, použila knihovna na nakoupení nutných knih a potřeb. Rovněž sbor dobrovolných hasičů daroval čistý výnos z věnečku 22 korun. 23. července 1910 uspořádána byla podomní

sbírka, která vynesla 29·80 korun.

Zájem o knihovnu byl veliký; nejenže se sháněly četné peněžní dary, ale i mnoho knih bylo darováno. V prvé řadě se tu třeba zmínit o vrácném dobrodinci knihovny, farářu zdechovickém, P. Václavu Bartošovi, který do počátku knihovny daroval 242 svazků nejrůznějších knih.

Druhá podzimní sbírka 3. září 1911 vynesla 12·70 korun (nějaká) a třetí 27. ledna 1912 získala celkem 22·10 korun. Dále hasiči darovali 67·34 korun, spolek Tyl 63·- a obec 100 korun.

Ze zprávy knihovníka Vondrušky je zřejmé, že do 28. srpna 1911 bylo celkem učiněno 1.247 výpůjček od 105 čtenářů, čili že průměrně připadá na jednoho čtenáře 12 výpůjček. Knihy půjčoval knihovník pokud možno každý den!

V roce 1912 přibylo 139 knih a z nich opět 100 knih daroval farář Václav Bartaš ze Zdechovic. Z větších dárců třeba ještě uvésti evangelický sbor v Trnávce, Václ. Vondrušku, Josefa Hanuše a G. Malnára.

Do konce roku 1912, t.j. za 3 roky trvání, dostoupil počet knih účtyhodného čísla 462. V roce 1912 bylo celkem 109 čtenářů s 898 výpůjčkami. To byl nejvyšší stav čtenářů, neboť v dalších letech klesal a nejnižší stav zaznamenal v roce 1919-20 pouhých 17 čtenářů. V roce 1921-22 stoupl však opět na 56 a v roce 1923-24 opět pohlesl na 29.

Tehdy nakladatel a její nejaktivnější člen V. Vondruška se vzdal funkce knihovníka. Do knihy protokolů knižní komise napsal: „Práci s tím spojenou vykonával knihovník V. Vondruška beze všech nároků na odměnu. Ale odměny se mu dostává přece a to následujícím přípisem:

Dne 8. prosince 1924.

Č.j. 525

Panu Václavu Vondrušškovi, říd. uč. v. v.

v Trnávce čp. 92.

Dle usnesení obec. zastupitelstva ze dne 2. prosince r. 1924 vyrýváte se tímto, byste do konce t.r. předal obec. knihovnu p. učit. Fraut. Slabýmu.

Flegr Antonín
t.č. starosta obce.

Většina darovaných knih farářem V. Bartošem byly krožkované. Příjmy knihovny však sotva stačily na vazbu těchto knih. Obecní úřad v té době neměl porozumění pro knihovnu. Žebaře do svého rozpočtu dával ročně 200 korun, ani tuto částku pravidelně nevyplácel a tak v roce 1924 oznámil knihovně, že na léta 1920-24 vyplatí 1.000 korun a na rok 1925 pouze 100 korun, ježto s větší částkou nepočítal v rozpočtu.

Nově zvolený knihovník F. Slabý nesouhlasil s tím, aby v této době přebíral knihovnu od V. Vondrušky, nýbrž až by bylo rozhodnuto, kdo bude řídícím učitelem. Bude-li škola restringována na jednotřídní, není, zda v Trnávce setrvá. S tím dosavadní knihovník V. Vondruška souhlasil.

Obecní úřad však přípisem ze 9. března 1925 mezitím oznámil: „Obecní zastupitelstvo (viz zdrama 242) trvá na usnesení ze dne 2. prosince 1924, aby dosavadní knihovník předal knihovnu za přítomnosti knižní komise knihovníku nově zvolenému Fraut. Slabýmu, učiteli v Trnávce."

19. března 1925 byla knihovna odevzdána novému knihovníku.

Po tomto konečném vyhoření a odstranění nastoupilého a obětavého knihovníka obecním zastupitelstvem, který svoji funkci vykonával s neobyčejným porozuměním, nastala v nápisech knihovny trapná pauza až do roku 1932. Tehdy úřadující knihovník předal knihovnu novému knihovníku ant. Horákovi, řídícímu učiteli v Trnávce.

Obec a těch letech stále přispívala na knihovnu; v roce 1926 dala 150 Kčs a v dalších po 200 Kčs a od roku 1929 ročně 250 Kčs až do roku 1941. Od roku 1946 až do roku 1950 platila 500 Kčs.

V dubnu 1939 byl prováděn výnos o revizi knih podle daných seznamů. Revize byly přísně důvěrné. Knihovník byl osobně odpovědný, že vyřazené knihy v zapečetěných balících, uložených na obecním úřadě, nebudou půjčovány. Vyřazené knihy týkaly se hlavně kritické a zamítavé literatuře o Hitlerovi, o nemi Hákového kříže, knihy o socialismu a demokracii.

Další revize však ještě následovaly. Tak např. v červnu 1941 musel se knihovník dostavit na politickou expasituru do Přelouče s úplným seznamem všech knih, kde mu byly vyznačeny takové, které musely býti vyřazeny a odeslány do Přelouče.

V důsledku nařízeného vyřazení knih na podzim 1939 byla knihovna přepracována a pořízen nový seznam knih zábavných; knihy byly přečíslovány. Rozbité knihy se vyřadily. Bylo zapsáno celkem 531 knih zábavných, včetně 17 nově nakoupených. Na základě další revize bylo nutno ještě vyloučit 15 svazků, takže konečný stav byl 516. Registrovaných čtenářů bylo 20 a vypůjčili si celkem 353 knihy.

Roku 1947 byla knihovna revidována a zjištěno celkem 523 zábavných knih a 239 naučných. Vypůjčena

bylo 17 čtenáři 100 knih. Úpisné a příspěvek čtenářů činil 5 Kčs. Knihovníkem byl Št. Bezubka, řídící učitel.

Koncem roku 1949 měla knihovna celkem 778 svazků. Čtenářů bylo 27 a výpůjček 531. Tyto údaje jsou vzaty z dotazníku Okresního národního výboru. S těmito údaji však nesouhlasí zápis ze schůze z 12. května 1949, který končí větou: „Knihovna koncem dubna znavčena - nebyli čtenáři."

Poslední zápis v knize protokolů je z 12. prosince 1950, z něhož se oznamuje, že dosavadní knihovník Št. Bezubka předává knihovní funkci nového knihovníka Josefu Allárovi, který asi celou svoji energii vybil na tomto posledním stručném zápisu a na další se již nezmohl.

Tak tedy načas končilo krásné dílo, šťastně započaté řídícím Vondrušou a neslavně přerušené učitelem Allárem a jeho nástupci.

Sbor dobrovolných hasičů v Těnávce do roku 1945 a kulturní činnost v obci.

Hlasičí řád

Již do založení hasičského sboru hasilo občanstvo požáry obecní vozmicí, obroučkými háky a berlovkou.

Obecní výbor sestavil seznam osob pro t. zv. ohňový řád. Tak v roce 1875 byli určeni k těmto pracem tito občané:

Ohňový řád

K nalévání vody:

Václav Maštík čp. 48
Matěj Sajtl " 63
Matěj Matička " 60
Josef Svačina " 49
Matěj Kasal " 7
Matěj Fořt " 34

K hákům:

Václav Fořt čp 2
Václav Matička " 39
Jan Malý " 3
Matěj Kasal " 30

K žebříku:

Matěj Kalina čp 38
Václav Tančura " 41

K stříkačce:

Josef Balán čp 15
Jan Červinka " 33

Kdo z určených osob sám neb jeho zástupce se dostavil k ohni, obdržel 40 krejcarů z obecní pokladny; za přípřež k vozmici 4 zlaté.

Hasičské nářadí opatroval Václav Hrubeš, čp. 50 za roční odměnu 5 zlatých.

V roce 1884 byla hasičská služba takto obsazena:

K žebříkům:

Jan Kalvoda čp. 5
Václav Drábek " 15

K stříkačce:

Josef Turnovský čp. 38
Jan Černý " 60

K malování vody:

Václav Říha	čp.	6
Matěj Vančura	"	14
Václav Hrubeš	"	29
Matěj Karel	"	30
Matěj Fořt	"	34
Jan Suchánek	"	67

K hlídání dobytka určen Jan Tichý a Václav Horák čp. 68.

K hákům:

Jan Červinka	čp	33
Václav Vančura	"	41
Jan Lehsa	"	43
Matěj Kasal	"	69

K největšímu požáru roku 1881 dostavil se poprvé sbor hasičský z Přelouče /založen r. 1876/. Co příkladu Přelouče zřizovány byly dobrovolné sbory hasičské ve Chvaleticích, Řečanech, Semíně, v Křbčinci Hradrubském, ve Zdechovicích i Kojicích. Jen Pruánka zaostávala. Sice od času sice i v Pruánce padlo rozhodnutí; roku 1891 se dokonce v obecním výboru již jednalo o zakoupení čtyřkolové stříkačky za 450 zl, ale k rozhodujícím činům došlo až později.

Teprve na schůzi obecního výboru 20. června 1896 se vyhlásilo ustavení hasičského sboru a přijímání dobrovolných přihlášek.

Ve schůzi obecního výboru 27. září 1896 bylo usneseno zakoupit stříkačku s příslušenstvím za 760 zl s tím, že hotové se zaplatí 160 zl a zbytek ve 3 letech. Stroj se umístí zatím ve farní budově, dokud se nepostaví kůlna.

Ihned se ustavil provatimní výbor a místo držitelství se požádalo o schválení stanov. Iniciátorem celé této akce byl řídící V. Vondrušek.

Sbor ustaven

Na neděli 14. listopadu 1896 svolal starosta Josef Koštál a řídící Vondrušek do hostince J. Hrubeše ustavující valnou hromadu. Přihlásilo se 25 činných

a 10 přispívajících členů.

Starostou byl zvolen Jan Drátil čp. 51; velitelem Václav Vondruška; náměstkem velitele Matěj Novotný čp 54; přísedícími výboru Josef Koštál čp. 50, Matěj Fila čp. 16, Josef Kučera čp. 2, Josef Hrubeš čp. 1, Václav Kalousek čp. 59 a Josef Hanuš čp 17; náhradníky Matěj Kasal čp. 69 a Jan Kalvoda čp. 5; přeběžitelé účtů Václav Král čp. 25, Václav Kasal čp. 18 a Václav Drábek čp. 36.

Každý člen přispívající byl povinen odvésti na rok 1897 spolkové pokladně nejméně 20 krejcarů.

První výroční valná hromada se konala 28. ledna 1897 a usneseno na ní, aby sbor přistoupil k zemské hasičské jednotě prostřednictvím župy přeloučské.

Valná hromada

První ples konal se 9. února 1897. Pokladní mýtěžek činil 18.05 zl.

V prvním roce svého trvání zúčastnil se sbor šesti požárů. Druhý ples konal se 8. února 1898 a vynesl sboru čistých 13.77 zl.

Výbor se v roce 1900 usnesl, aby nákladem sboru byl pořízen pracovní plátěný oblek a nejnutnější osobní výzbroj na podpory obecního výboru.

V roce 1905 byla postavena po dlouhých průtazích zbrojnice, úměrná tehdejším požadavkům doby i sboru nákladem 608.82 korun, k čemuž obec přispěla místem a částkou 593 korun. Stavba byla původně projektována na Balánově zahradě při Filových, avšak nevhodný příjezd byl příčinou změny místa.

Zbrojnice

Když bylo jisto, že 20. srpna bude se konat v Přemilovicích župní sjezd, tehdy rozhodnuto, aby stavba se do toho dne ukončila. Byly také nakoupeny vzorné obleky pro mužstvo a vše potřebné ke slavnému vystoupení sboru.

Do konce devátého roku trvání sboru zúčastnili se jeho členové celkem 31 krát hašení požáru a to

6 krát u Trnávce
10 " u Řečanech
10 " ve Zdechovicích
3 " ve Chvaleticích
1 " u Lačtině
1 " u Kladrubech

Činnost sboru

Ač do této doby odbýval sbor svoji činnost u hostinci u Hrabešů. V 10. roce trvání konal se hasičský večer prapor u druhém hostinci u Krále a mysl hrubého příjmu 97.30 korun.

Další léta 1907 a 8 a 9 jsou dobou povážlivé nečinnosti sboru. Po dva roky se nekonal ani hasičský ples. Ovšak ani následující léta nepřinesla porozumitelnější oživení v činnosti sboru - a rok 1914, smutný rok světového válečného vzplanutí, zůvat sboru i na dalše válečná léta zcela umrtvil.

Až teprve rok 1918 a zvláště následující rok 1919 přináší býžené oživení a chuť k práci za zcela nových politických poměrů.

V Řečanech konal se župní sjezd a sbor Trnávky tam obdržel „diplom uznání".

V tomto roce se u Trnávce zakládá i Tělocvičná jednota Sokol a snaží se velmi čile v život. Veřejná činnost spolků se rozrůstá. V činnost Dělnické tělocvičné jednoty je tu silně pociťována. Sbor hasičů v Trnávce koná přípravy na první sjezd Svazu dobrovolných hasičů a ČSR v roce 1923.

V roce 1923 odchází z činnosti sboru jeho spolupracovatel a horlivý pracovník, učitel Václav Vondrušek, po 26 letá nepřetržité a náročné práci. Velitelem stává se

Bohuslav Prášil.

Veřejný život těchto poválečných let přinášel málo radostných vzmětů a nadšení do společného života. Politické boje, jež se rozvášnily na všech stranách, neprůmerly do spolkové činnosti téměř ničeho, co by mohlo být k jejímu prospěchu. Ba naopak. Ustavičné boje o primát v politickém názorolení mařily naděje v klidné soužití a nejen spolkový život, ale i spokojenost přečetných rodin.

Rok 1926 začal přípravami pro obvyklý zjezd, jenž se konal v Trnávce dne 20. května na oslavu 30 letého trvání jejího sboru. To byl mocný impuls, jenž opět na čas sjednotil myšlenky všech občanů Trnávky a povzbudil je k společné práci i k velkému duševnímu i fyzickému úsilí. Ustavil se řečnický odbor a pilně se nacvičovalo. Celá Trnávka se zapojila do přípravy k sjezdu a vždyť se jelo, aby návštěvníci si mohli labužničky pochutnat. Cvičení dopadlo skvěle.

Hrubý příjem činil Kčs 5.983.50
výdaje " 3.349.20
Čistý zisk Kčs 2.634.30, což bylo nejlepším ukazatelem, že podnik se opravdu vydařil.

V tomto roce dlouhotrvající deště způsobily rozvodnění Labe. 6. června 1926 dostoupila povodeň svého vrcholu a pod Valentovou zdí dosáhla výše vody 1 m. Hlídky sboru po několik nocí byly rozestaveny nejvíce na u Kolechovic, neboť od tamních rybníků mohla býti Trnávka nejvíce ohrožena.

V roce 1927 se pozoruhodně rozmohla i vzdělávací činnost sboru. Bylo postaveno a Hutíchů stálé jeviště a vše připraveno pro nastávající divadelní představení.

V roce 1929 odešel z řad obětavých pracovníků sboru navždy jeho nasloužilý člen Jan Drášil. Čestná stráž sboru doprovodila ho k hrobu.

Nebývale krutá zima způsobila svým dlouhým a pozdním násahem ohromnou spoušť zejména v ovocnictví.

Těžká hospodářská krise, která znehodnocovala již v roce 1929 některé země, neušetřila ani naši zemi a její neblahý násah šířil se krajem a s tvrdou neústupností dotýral i do života obce Trnávky. V zimě uhostila se bída, nezaměstnanost a zoufalství.-

Výbor sboru hasičů dokonce odhodlal se vzdát se svých funkcí, ježto v členských řadách nahostila se různost názorů a vzájemné neporozumění. Trvání sboru octlo se tehdy na pokraji úpadku, ale nakonec přec jen zdravý rozum zvítězil a osvětlené mraky některých členů sboru mírnily rozhal a nakonec navedly sbor opět na správnou cestu spontánního nadšení pro nezištnou a obětavou práci pro celek. A ta se brzy dostavila v přípravách na okrskový sjezd do Trnávky, stanovený na 23. května. Sjezd byl velkým zadostiučiněním optimistickým jednotlivcům ve sboru, kteří neztráceli víru v lepší časy sboru.

V roce 1933 sbor pokračoval ve svých úspěších - ať to byla akademie, pořádaná 26. března, či pak účast na okrskových cvičeních v Kojicích, ve Šhudlech, na župním sjezdu v Dražicích, anebo na cvičení v Horusicích, kde všude trnávští hasiči úspěšně se uvedli a sklidili zaslouženě uznání.

Ale i v roce 1934 v nezměněné míře pokračoval sbor ve svých úspěších, zejména pak ve svém samostat-

ném cvičení, konaném 27. května. Cvičení bylo všeobecně velmi zdařilé a jeho morální i finanční efekt byl nela uspokojující. Dík za to patřil vedoucím členům Drášilovi, Suchánkovi, Matičkové a Turnovské. Sbor se též v plném počtu zúčastnil cvičení v Choltici a v Přelouči na otevření hasičského domu.

V roce 1935 uspořádal sbor několik úspěšných divadelních představení: „Zelené království" a „Děvče od Čerchova"; v těchto rolích se dobře uplatnila Kutilková a Turnovská. Koncem roku byla dále sehrána ještě hra: „Vzhůru na nahama". Mimoměstního vystoupení se sbor zúčastnil v Přelouči na župním cvičení. V tomto roce z vedení sboru odešli nasloužilí členové a významní pracovníci B. Drášil a A. Drášilová.

V divadelní produkci pokračoval sbor i v roce 1936, kdy zejména na sebe upozornil hrou „Nejlepší kalka na světě". V tomto roce bylo sborem uspořádáno pět taneční zábav. Ve Svinčanech se zúčastnilo župního sjezdu 28 žáků a vedoucí členové Jaroslav Suchánek a Václav Špás. Sbor utrpěl opět těžkou ztrátu odchodem z činnosti náčelníka a jednatele Jaroslava Suchánka. 7. dubna doprovodil sbor k věčnému spánku nahlá dajícího člena Matěje Novotného.

Rok 1937 vyhánal velkou a celkem uspokojivou činnost. Konalo se 12 výborových schůzí, 2 valné hromady, sbor pořádal 2 taneční zábavy a sehrál 2 divadelní hry, „Vesničku pod lipami" a operetu „Kuchačku", která byla opakována i v Krakovanech. Sbor zúčastnil se okrskového cvičení v Semíně, župního cvičení v Březích. Zemský sjezd v Bratislavě navštívil Václav Drábek a Josef Hlávík.

Po dlouholetém klidném pachovém působení pro-

jevilo se opět rozladění, které vyústilo v nových volbách, v nichž byli zvoleni: starostou Josef Hrubeš, náčelníkem Jan Leška, místonáčelníkem Jaroslav Suchánek, náčel-nicí Marie Turnovská, vůdcem samaritánské stráže Václav Špás a vrdělavatelkou Anna Prášilová. Když však J. Suchánek oznámil, že vystupuje vůbec z členství, bylo nutno svolat druhou valnou hromadu, na níž byly učiněny tyto změny: Náčelník Josef Flegr, místonáčelník Josef Svoboda; ostatní funkce zůstaly nezměněny. Odchodem J. Suchánka sbor ne své činnosti velmi utrpěl.

V dalším roce byly uspořádány 3 taneční zábavy a sehrány 3 divadelní hry / Žena pod křížem, Již nikdy víc a Láska nehněvaná /. Sbor se zúčastnil rájecnoh do Lábaře. Koncem roku se dohadl ke společné práci sbor s ochotnickým spolkem Tyl. Na valné hromadě, konané 26. prosince, byli zvoleni: Předsedou Josef Hrubeš, náčelníkem Josef Růžanský, místonáčelníkem Josef Valenec, jednatelem Josef Stodola, hospodářem Josef Turnovský, a jako další členové výboru Josef Čilař, Václav Růžanský, Josef Slavík, Václav Špás jako vůdce samaritánů a Josef Hrubeš čp. 15 jako pokladník. 25. března zemřel přispívající člen sboru Josef Fořt.

V následujícím roce 1939 činnost sboru se silně omezila. Po neúspěšné valné hromadě byla svolána mimořádná hromada, na níž byli zvoleni funkcionáři na 3 léta: Předseda Václav Drábek, místopředseda Josef Slavěk, náčelník Josef Růžanský, místonáčelník Josef Valenec, jednatel Josef Stodola, vrdělavatel Jan Leška, pokladník Josef Hrubeš čp. 15, vůdce samaritánů Václav Špás, zbrojmistr Josef Turnovský.

Do výboru byl zvolen Josef Pilař a Josef Flegr st.; za náhradníky Václav Růžanský a Václav Šeda. Revisory účtů byli Matěj Fíla a Antonín Flegr. V tomto roce zemřel rolník Mikšovský a zasloužilý zakládající člen sboru Matěj Fíla.

V roce 1940 zemřel zasloužilý zakládající člen sboru Václav Drábek.

Válečná léta a okupace naší republiky znesnadňovala a dokonce i znemožňovala činnost sboru. Přes tyto těžkosti doby lze zaznamenat úspěšné provedení divadelní hry „Murikantská Liduška". Z výnosu představení bylo věnováno 500 Kčs místní obecné škole. V roce 1941 byl pořádán též hasičský ples.

V dalších letech se hasičská činnost omezovala jen na nařízenou stálou pohotovost a v době ční klidkování v palích.

V roce 1942 bylo možné pro sbor opatřit motorovou stříkačku, ale pro svízelnou hospodářskou situaci bylo od toho plánu upuštěno.

Při volbě nových funkcionářů byli zvoleni: V. Drábek, starosta, J. Glavík, 7z nám. starosty, B. Crášil, velitel, J. Růžanský zást. velitele, V. Špás samaritán, členy výboru: J. Pilař, J. Turnovský, V. Kuchový, J. Flegr 33, J. Hrubeš 15 a J. Flegr 88.

V roce 1945 se dostalo našemu národu opět po šesti letech utrpení vytoužené svobody. Hasičský sbor v Trnávce ožil k nové práci. Aby se znovuobnovené vlasti mohl sbor účinně pomáhat při konání své čestné požární povinnosti, byla z vraku, zanechaného zde Němci, opravena a sešrotována motorová stříkačka.

Sbor za dobu svého trvání se zúčastnil nejméně 15 krát hašení většího požáru v Trnávce.

Rok 1946 byl pro sbor rokem úspěšné práce. Účastnil se obvodového cvičení ve Vyšehněvicích, kde měl několik samostatných vystoupení. Na oslavu 50. výročí svého trvání v Přímávce uspořádal sbor veřejné okrskové cvičení, které bylo velmi početně navštíveno z 28 okolních hasičských sborů v počtu asi 190 mužů a 11 ženami ve stejnokrojích mimo domácí. Cvičení dopadlo velmi dobře a i finanční úspěch byl značný. Hrubý příjem z cvičení a taneční veselice pořádané v obou hostinských činil 75.274.50 Kčs, vydání 38.537.- Kčs.

Sbor se dále zúčastnil oslav 25 let trvání legionářské jednoty v Čelakovicích. Památka Husova byla uctěna v předvečer 6. července zařazením branice a účastí členů sboru ve stejnokrojích. Crossedením divadelní hry „Partyzánská Věra" byl tento jubilejní a na úspěšnou činnost bohatý rok ukončen.

Úrodor některým výnosným akcím, které sbor pořádal, nelze říci, že by postačily na krytí nutných potřeb.

Důkazem toho může býti rozpočet sboru na rok 1948:

Rozpočet na rok 1948

Potřeba:	Kčs	Úhrada:	Kčs
Náhlady osobní	1.050.-	Z vlastního jmění sboru	6.180.-
" věcné	740.-	Od MNV	1.410.-
Provozní a udržovací výdaje	2.100.-	Jehodek	1.000.-
Náhlady na doplnění	4.700.-		
	8.590.-		8.590.-

Župa Přeloučská

Hasičská župa Přeloučská - Čáčkova, založená 13. srpna 1895, vydala v roce 1935 jubilejní památník k svému 40. letému trvání.

Čestným jejím starostou byl V. Maglen z Přelouče, náměstek Boh. Píla z Řečan.

Župní a okrskové sjezdy byly konány každoročně. První sjezd byl v Semíně r. 1896, ve Valech a v Trnávce roku 1905, v Řečanech r. 1919, v Trnávce r. 1926 a 1932.

První starostové, velitelé, jednatelé činní více jak 25 let v Řečanech /zal. 1891/: J. Fořt, B. Píla, Č. Král, J. Fořt, J. Listoň, V. Vaněura, V. Vavřina a J. Bílý.

V Trnávce: J. Čížil, V. Vondruška, V. Drábek, V. Lešku, V. Říha a V. Březina.

Činnovníci sboru v roce 1935:

Starosta:	Hrubeš J.
Náčelník a jednatel	Suchánek J.
Pokladník	Bláha F.
Zbrojmistr	Pilař J.
Vrchní	Flegr A.

Pamětní kniha

Pamětní kniha sboru dobr. hasičů v Trnávce byla založena narozením se sborem. Iniciátorem sboru, řídící Vondrušku, byl i jejím původcem. Jako zapisovatel psal svým úhledným písmem, jasným vyjadřováním a správnou češtinou, výroční zprávy od roku 1896 až do roku 1904. Tuto jeho poslední zprávu podepsal 20. srpna 1905 i tenkrát hasičský dozorce a za správu hasičské župy Přeloučské Theobald Hlavnánek, jednatel, a V. Maglen, starosta župy. Zpráva za rok 1905 zachovává již formu a obsah předešlých zpráv; je však ještě obsáhlá, ale bez podpisů.

Zpráva na rok 1906 obsahuje 9 řádků, na rok 1907 5 řádků a obě jsou bez podpisů. Na to následuje společná zpráva na léta 1908 - 10. Další, většinou stručné zprávy až do roku 1933 jsou všechny nepodepsané. Zprávy na rok 1939 a 1940 jsou podepsány. Následuje ještě souhrnná zpráva na rok 1944-5 a poslední věc bec na rok 1946. Zde tedy pamětní kniha končí. To znamená, že do druhá se nikdo nenašel, kdo by v pamětní knize pokračoval - a dá se soudit, že se již nikdo nenajde a že pamětní knihy se stane archiválie.

Zmíněný nástin zápisů do pamětní knihy je charakteristický pro celou činnost sboru. Sermáváme, že s odchodem V. Vondrušky dostavuje se pastupně nečinnost krize sboru. Až v prvém roce osvobozené vlasti nastává oživení, ale kulturní činnost sboru se třístí: je tu Sokol, DTJ, Tyl, dalnicko-čtenářská beseda, vystupují tu Trnávští mládenci, Trnávské dívky a ještě další uchazeči o uplatnění svých převážně zábavných kulturních mah. A k doplnění třeba poznamenat, že přemíra politických stran na vesnici a jejich vzájemné ustavičné nápolení jen nepříznivě ovlivňovalo roztříštěnost a nevzdrané vzájemné nápolení těchto spolků.

Co může být pro tuto dobu názornější než skutečnost, že ve dvou hospodách malé Trnávky odbývaly se současně dvě zábavy anebo dvě divadelní představení.

A tak čas od času prospíval více jeden spolek na úkor druhých, aby v průběhu dalších let upadal tak hluboko, div, že nezanikl. Nakonec však stihl všechny týž osud - zmínaly bez činnosti i bez nájmu většiny svého vlastního členstva a čekaly jen dychtivě, zda nové, změněné poměry je neprobudí z těžké letargie.

Politické poměry na vesnici za první republiky nepříznivě působily na přesvědčování občanů z rakouské národní nesvobody. A poněvadž politický vliv i na vesnici byl rozhodující, není divu, že kulturní snahy tím byly tříštěny a v náročku odkázány k nezdaru.-

Požáry

Požáry vzniklé v Černávce jsou uvedeny na straně 28 a 29. Další požáry:

8. února 1955 vznikl požár u K. Loukupa čp. 68 v 9.30 v zadní části usedlosti. Rychlým zásahem požárního sboru se podařilo požár lokalizovat. Oheň poškodil celou střešní konstrukci.

8. srpna 1959 vznikl požár zásahem blesku do stodoly u L. Kutílka čp. 25. Včasným zásahem byl oheň ihned zlikvidován.

8. srpna 1960 vznikl oheň při mlácení obilí ve stodole u V. Hamše čp 17. Rychlým a účinným zásahem požárníků byl oheň omezen jen na stodolu.

Počátkem roku 1961 bylo rozhodnuto, že v zápisech kroniky v Týnávce nebude pokračováno.

Stačí prý, bude-li se psát kronika pouze v Řečanech, ale v širším rozsahu za Řečany, Týnávku a Lahečín.

Když však počátkem roku 1963 převzalo péči a dozor nad obecními kronikami po ONV Východočeské museum v Parolubicích a vytvořilo okresní poradní sbor pro kronikáře, jehož jsem se stal členem a i předsedou, bylo rozhodnuto, aby i slučené obce, které dříve psaly své kroniky, v nich dále pokračovaly.

Pokračování v kronice

Proto po dvouleté přestávce, kdy přípravného materiálu uvolil jsem se doplnit ještě minulé roky, aby můj nástupce mohl v kronice pokračovat rokem 1963.

OKRES TRUTNOV OBECNÍ ÚŘAD

Rok 1961

Pro Trnávku, stejně tak jako i pro ostatní obce, bylo velmi významnou událostí březnové sčítání lidu.

Sčítání lidu

Zmíním se o něm podrobněji. Byl jsem na Trnávku sčítacím komisařem a proto mohu celou akci blíže popsati.

Uvedu stav všech občanů Trnávky podle jednotlivých čísel popisných:

Číslo popisné	Jméno:	narozen	bola naměstnán	Celkem osob
1	Václav Vondráček	11.6.1929	ano.	3
	Božena Vondráčková	25.11.1932	ano.	
	Václav Vondráček	11.10.1956	ne	
2	Kateřina Kučerová	24.12.1893	ne	1
3	Josef Vavřina	22.10.1894	ne	
	Anna Vavřinová	13.10.1900	ne	
	Jarmil Žičař	9.5.1921	ano	
	Libuše Žičařová	3.8.1921	ne	6
	Luboš Žičař	30.4.1943	ano	
	Jarmila Žičařová	12.3.1945	ne	
4	Václav Kulhavý	19.5.1912	ano.	
	Ludmila Kulhavá	2.8.1914	ano	
	Václav Kulhavý	10.4.1940	ano	5
	Ludmila Kulhavá	15.2.1943	ne	
	Vlasta Kulhavá	21.12.1951	ne	
				15

Číslo popisné	Jméno	narozen	nda ubytován	celkem osob
		přenos		15
5	Čeněk Svačina	21. 2. 1907	ano	1
6	Matěj Říha	11. 2. 1890	ne	
	Marie Říhová	13. 12. 1891	ne	2
7	Františka Kasalová	3. 5. 1874	ne	1
8	Bořivoj Tichý	27. 7. 1923	ano	
	Miloslava Tichá	19. 6. 1932	ne	
	Jiří Tichý	24. 7. 1951	ne	
	Bořivoj Tichý	16. 9. 1952	ne	6
	Miloslava Tichá	20. 1. 1957	ne	
	Zdeněk Tichý	31. 8. 1958	ne	
9	Helena Hamáčková	7. 6. 1924	ano	
	Vladimír Hamáček	20. 10. 1944	ano	2
10	Jaroslav Fidler	9. 5. 1929	ano	
	Zdena Fidlerová	22. 1. 1935	ano	
	Zdena Fidlerová	10. 12. 1954	ne	5
	Jaroslav Fidler	16. 2. 1956	ne	
	Paula Brančková	22. 6. 1886	ne	
11	zbořena	—	—	—
12	Irena Soukupová	14. 2. 1926	ano	
	Vlastimil Soukup	10. 3. 1949	ne	
	Zdeněk Soukup	6. 9. 1950	ne	4
	Karla Malínská	15. 10. 1886	ne	
				36

Číslo popisné	Jméno		narozen	nyní nastěhován	celkem osob
		předod			36
13	Emilie Šťastná		27. 10. 1891	ne	
	Bohuslav Šťastný		9. 8. 1913	ano	3
	Marie Šťastná		18. 10. 1913	ne	
14	M. Říhová nemůžela				—
15	Pavel Hrabeš		15. 9. 1937	ano	
	Kateřina Balánová		15. 4. 1892	ne	3
	Bohumila Balánová		13. 7. 1901	ne	
16	Bohuslav Prášil		1. 1. 1900	ano	2
	Amalie Prášilová		12. 10. 1904	ano	
17	Václav Hanuš		28. 3. 1899	ano	
	Anastazie Hanušová		24. 7. 1902	ano	
	Václav Hanuš		10. 5. 1926	ano	
	Bohumila Hanušová		21. 9. 1929	ne	6
	Ladislav Hanuš		21. 2. 1952	ne	
	Ivana Hanušová		18. 4. 1958	ne	
18	Václav Lehsa		6. 8. 1901	ano	
	Marie Lehsová		26. 12. 1906	ano	
	Václav Lehsa		8. 5. 1932	ano	
	Miloslav Lehsa		20. 8. 1933	ano	7
	Zdeněk Lehsa		20. 12. 1934	ano	
	Čestmír Lehsa		19. 4. 1950	ne	
	Václav Lehsa		10. 4. 1881	ne	
19	Josef Slavík		15. 10. 1881	ne	
	Emilie Slavíková		25. 10. 1896	ano	2
					59

Číslo popisné	Jméno:	narozen	nda zaměstnán	celkem osob
	předad:			
20	Karel Lachman	3. 5. 1914	ano /	59
	Věra Lachmanová	16. 8. 1918	ano	
	Věra Lachmanová	9. 6. 1944	ne	4
	Eva Lachmanová	22. 4. 1946	ne	
21	Václav Novák	29. 3. 1912	ano /	
	Bohumila Nováková	2. 3. 1915	ano /	
	Jaromír Novák	2. 4. 1946	ne	5
	Irena Nováková	15. 9. 1947	ne	
	Anna Šaštová	5. 5. 1893 /	ne	
22	Libuše Mikšovská	4. 11. 1912	ano /	
	Pavel Mikšovský	1. 1. 1940	ne	
	Marie Rajnová	6. 2. 1884 /	ne	5
	Josef Rajm	31. 10. 1880 /	ne	
	Jan Slavík	12. 2. 1888 /	ne	
23	Marie Bílová	14. 5. 1887 /	ne	1
24	Jan Brauček	18. 7. 1882 /	ne	2
	Marie Braučková	22. 2. 1895 /	ne	
25	Ladislav Kutílek	27. 10. 1915	ano /	
	Jaroslava Kutílková	17. 4. 1921	ne	
	Ladislava Kutílková	2. 12. 1943	ne	
	Jan Kutílek	24. 1. 1945	ano /	6
	Růžena Kutílková	21. 8. 1893 /	ne	
	Josef Kuchař	17. 12. 1886 /	ne	
26	Josef Král	4. 2. 1881 /	ne	1
				83

Číslo popisné		Jméno:	narozen	zaměstnán	celkem osob
		převod:			83
27		Růžena Hlavatá	23. 9. 1912	ne	
		Jaroslav Hlavatý	15. 5. 1915	ano	2
28		Jan Lešha	3. 4. 1902	ano	
		Růžena Lešková	30. 11. 1904	ne	
		Jiří Lešha	25. 7. 1933	ano	
		Marie Lešková	20. 12. 1934	ne	6
		Marie Lešková	20. 2. 1960	ne	
		Kateřina Lešková	11. 1. 1896	ne	
29		Václav Král	25. 11. 1903	ano	
		Marie Králová	26. 6. 1907	ano	2
30		Václav Šeda	15. 8. 1907	ano	
		Růžena Šedová	22. 4. 1904	ano	
		Věra Šedová	18. 8. 1942	ano	3
31		Bohuslav Kasal	21. 5. 1903	ano	
		Marie Kasalová	9. 8. 1906	ano	2
32		Čeněk Vančura	25. 3. 1911	ano	
		Marie Vančurová	17. 5. 1912	ano	
		Jaroslav Vančura	30. 4. 1935	ano	
		Zdeněk Vančura	7. 10. 1939	ano	6
		Jaroslava Vančurová	1. 4. 1942	ano	
		Kateřina Svačinová	11. 6. 1880	ne	
33		Josef Flégr	12. 2. 1913	ano	
		Miloslava Flégrová	7. 10. 1921	ano	
		Miloslava Flégrová	11. 10. 1941	ano	4
		Libuše Flégrová	29. 3. 1943	ano	
		Josef Flégr nebyl nučtán v Trnávce 21. 7. 1944		ne	
					108

Číslo popisné	Jména:	narozen	vola na náměstíně	celkem osob
	převod:			108
33	Antonín Flégr	14. 3. 1885	ne	
	Anna Flegrová	4. 5. 1886	ne	2
34	Josef Saitl	3. 5. 1887	ne	
	Marie Saitlová	29. 8. 1891	ne	2
35	František Kasal	6. 12. 1888	ne	
	Marie Kasalová	14. 11. 1885	ne	2
36	Jan Dráček	28. 1. 1892	ne	
	Marie Dráčková	7. 7. 1895	ne	3
	Václav Dráček	20. 12. 1931	ano	
37	Josef Vančura	19. 4. 1895	ne	
	Anna Vančurová	17. 9. 1896	ne	2
38	Josef Turnovský	31. 1. 1908	ano	
	Marie Turnovská	21. 7. 1910	ano	
	Jan Čábelka	30. 9. 1931	ano	5
	Ema Čábelková	10. 6. 1937	ne	
	Luboš Čábelka	24. 8. 1959	ne	
39	Josef Král	16. 10. 1912	ano	
	Božena Králová	21. 3. 1913	ano	
	Lenka Králová	8. 3. 1945	ne	5
	Vilma Králová	19. 5. 1948	ne	
	Josef Hrubeš	16. 1. 1888	ne	
40	Václav Vančura	23. 6. 1904	ano	
	Anna Vančurová	4. 1. 1905	ne	
	Josef Vančura	8. 4. 1929	ano	
	Marie Vančurová	31. 7. 1932	ano	6
	Josef Vančura	22. 4. 1955	ne	
	Marie Vančurová	10. 12. 1872	ne	

135

Číslo popisné	Jména:		narozen	nezaměstnán	celkem osob
		převod			135
41	Václav Marek		15.6.1889	ne	1
42	Anna Králová		24.11.1873	ne	
	Božena Králová		5.8.1902	ne	2
43	Irena Pargačová		28.9.1900	ne	
	Ondřej Gesztheli		17.9.1942	ano	2
44	Josef Špaček		11.8.1931	ano	
	Jiřina Špačková		21.2.1932	ne	
	Hana Špačková		4.4.1955	ne	
	Josef Špaček		3.9.1957	ne	6
	Josef Špaček		3.7.1875	ne	
	Anna Špačková		15.2.1886	ne	
45	Josef Málek		11.8.1903	ano	
	Marie Málková		8.7.1915	ano	
	Věra Málková		1.10.1944	ano	4
	Antonie Tichá		7.7.1882	ne	
46	Jaroslav Suchánek		3.1.1899	ano	
	Františka Suchánková		10.11.1898	ne	2
47	Škola		—	—	—
48	Josef Kvána		24.9.1896	ano	
	Emilie Kvánová		20.7.1898	ano	
	Adolf Chvojka		26.8.1921	ano	
	Zdenka Chvojková		12.3.1926	ne	5
	Jiří Chvojka		17.1.1948	ne	
49	Václav Vančura		26.6.1905	ano	
	Zdenka Vančurová		25.3.1911	ne	
	Václav Vančura		11.5.1937	ano	4
	Stanislava Vančurová		20.10.1938	ne	
					161

Číslo popisné	Jména:	převod	narozen	vzdá nástěnán	celkem osob
					167
50	Antonín Pavlík		23.9.1889	ne	
	Božena Pavlíková		14.1.1895	ne	2
51	Václav Hladík		2.7.1913	ano	
	Anna Hladíková		21.9.1919	ne	
	Blanka Hladíková		7.9.1940	ano	4
	Václav Hladík		20.5.1945	ano	
52	Josef Reichman		8.7.1898	ano	
	Božena Reichmanová		5.11.1899	ne	3
	Ladislav Reichman		16.1.1940	ano	
53	Emilie Fürtová		6.6.1921	ano	
	Milan Fürt		3.10.1951	ne	2
54	Josef Slavík		14.3.1924	ano	
	Marie Slavíková		29.12.1932	ne	
	Jitka Slavíková		11.5.1953	ne	4
	Josef Slavík		10.5.1957	ne	
55	Josef Březina		13.10.1910	ano	
	Emilie Březinová		2.4.1917	ano	
	Václav Březina		13.5.1944	ano	4
	Eva Březinová		30.5.1952	ne	
56	Marie Lehsová		2.9.1899	ne	
	Anastazie Fürtová		23.10.1902	ne	2
57	Josef Černý		29.3.1903	ano	
	Kateřina Černá		29.1.1906	ne	3
	Josef Černý		21.10.1934	ano	
58	Emilie Volejníková		16.11.1900	ano	1
59	Miloslav Fürst		4.5.1918	ano	
	Libuše Fürstová		28.1.1925	ano	
	Libuše Fürstová		7.2.1954	ne	4
	anna Valentová		17.11.1894	ne	
					190

číslo popisné	Jméno:	narozen	zda zaměstnán	celkem osob
60	prázdný domek	—	—	190
61	Růžena Rorenská	5.6.1900	ne	1
62	Josef Lorenc	11.12.1892	ano	
	Anna Lorencová	7.12.1901	ano	
	Václav Lorenc	4.11.1921	ano	
	Marie Lorencová	15.12.1921	ano	6
	Marie Lorencová	5.6.1942	ano	
	Václav Lorenc	21.12.1943	ano	
63	Marie Žampachová	24.11.1908	ano	
	Jitka Hlaváková	10.4.1938	ano	3
	Petr Žampach	8.12.1943	ano	
64	Václav Svobada	11.5.1920	ano	
	Věra Svobadová	9.7.1920	ano	
	Eva Svobadová	24.12.1944	ne	5
	Jitka Svobadová	3.2.1952	ne	
	Marie Svobadová	17.8.1890	ne	
65	Josef Šeda	23.11.1916	ano	
	Zdenka Šedová	3.10.1923	ne	
	Zdeněk Šeda	28.10.1940	ano	
	Josef Šeda	4.9.1942	ano	
	Jaroslava Šedová	13.3.1945	ano	
	Miroslav Šeda	17.3.1947	ne	
	Vladimír Šeda	15.2.1949	ne	11
	Jiří Šeda	14.2.1951	ne	
	Miloš Šeda	17.5.1954	ne	
	Olga Šedová	23.9.1956	ne	
	Vlastimil Šeda	17.2.1959	ne	
66	Gustav Molnár	22.12.1884	ne	
	Antonie Slámová	14.7.1912	ano	2
				218

Číslo popisné	Jméno:	narozen	vdá zaměstnán	celkem osob
	převod:			218
67	Václav Fořt	4. 4. 1924	ano	
	Helena Fořtová	22. 1. 1925	ano	
	Helena Fořtová	3. 3. 1953	ne	
	Paula Fořtová	3. 6. 1957	ne	5
	Kateřina Synková	6. 6. 1890	ne	
68	Karel Saukup	27. 10. 1903	ano	
	Ladislav Saukup	13. 9. 1920	ano	
	Zdenka Saukupová	25. 1. 1925	ne	5
	Ladislav Saukup	27. 6. 1950	ne	
	Jana Saukupová	18. 3. 1958	ne	
69	Václav Šíp	2. 1. 1889	ne	2
	Anna Šípová	9. 5. 1892	ne	
70	Josef Svahoda	29. 4. 1913	ano	
	Marie Svahodová	6. 8. 1920	ano	
	Věnceslava Svahodová	1. 3. 1943	ano	5
	Lenka Svahodová	15. 5. 1946	ne	
	Kateřina Svahodová	6. 9. 1885	ne	
71	Olga Skakanová	18. 11. 1891	ano	
	Jaroslav Skokan	1. 5. 1894	ne	3
	Bedřiška Skakanová	7. 8. 1900	ne	
72	Jaroslav Leška	11. 5. 1929	ano	
	Anna Lešková	23. 7. 1931	ano	
	Jaroslav Leška	27. 1. 1955	ne	
	Eva Lešková	17. 3. 1958	ne	6
	Jaroslav Vančura	1. 4. 1905	ano	
	Anna Vančurová	13. 12. 1905	ne	
73	Josef Slavík	23. 1. 1923	ano	1
				245

Číslo popisné	Jméno:	narozen	nda kamůstnán	celkem osob
	příjmení:			245
73	Marie Slavíková	4. 8. 1923	ano	
	Josef Slavík	30. 9. 1944	ano	3
	Zdeněk Slavík	17. 9. 1945	ano	
74	Zdeněk Musil	25. 8. 1933	ano	
	Jana Musilová	27. 11. 1925	ne	
	Jaroslav Musil	18. 9. 1953	ne	5
	Zdeněk Musil	16. 6. 1957	ne	
	Lubaš Musil	6. 6. 1960	ne	
75	Marie Fařtová	25. 5. 1920	ano	
	Zdena Fařtová	19. 12. 1947	ne	3
	Anna Fařtoá	6. 7. 1883	ne	
76	Josef Růžanský	16. 8. 1908	ano	
	Anna Růžanská	11. 6. 1911	ano	
	Jaroslava Růžanská	26. 8. 1928	ano	
	Václav Růžanský	30. 3. 1941	ano	6
	Josef Růžanský	26. 2. 1945	ano	
	Anna Růžanská	13. 2. 1949	ne	
77	Anna Králová	7. 10. 1899	ne	
	Jaroslav Král	4. 9. 1922	ano	
	Anna Králová	12. 5. 1925	ne	4
	Jaroslava Králová	29. 11. 1947	ne	
78	Jaroslav Hrubeš	24. 4. 1899	ano	
	Anna Hrubešová	21. 6. 1900	ne	2
79	František Kasal	18. 10. 1888	ne	1
80	Josef Suchánek	17. 10. 1924	ano	
	Anna Suchánková	24. 10. 1925	ne	
	Josef Suchánek	27. 4. 1952	ne	5
	Petr Suchánek	12. 6. 1957	ne	
	Jan Suchánek	31. 10. 1894	ne	
81	Anna Matičková	3. 10. 1913	ne	1
				275

Číslo popisné	Jméno: převod:	narozen	zaměstnán	celkem osob
				275
82	Bohuslav Šíp	13. 9. 1913	ano.	
	Anna Šípová	23. 1. 1923	ano.	— 2
	Jiří Šíp	16. 8. 1943	ano.	4
	Marie Šancová	21. 10. 1888.	ne	
83	Václav Veselý	24. 4. 1907	ano.	
	Marie Veselá	6. 7. 1913	ano.	
	Jaroslava Veselá	15. 8. 1942	ano.	5
	Miloslav Veselý	15. 3. 1944	ne	
	Žofie Jodasová	15. 5. 1875.	ne	
84	Josef Tamášek	7. 6. 1888.	ano.	2
	Marie Tamáškoá	14. 2. 1885.	ne	
85	Václav Špás	14. 7. 1899.	ne	
	Anna Špásová	11. 2. 1900.	ne	3
	Václav Špás	6. 2. 1927	ne	
86	Josef Dušek	5. 10. 1894.	ano.	
	Františka Dušková	20. 4. 1900.	ne	2
87	Marie Vavřinová	1. 2. 1896.	ne	1
88	Josef Flégr	5. 2. 1900.	ne	
	Emilie Flégrová	19. 4. 1898.	ne	
	Ladislav Burký	29. 5. 1930	ano.	
	Květa Burká	18. 10. 1932	ne	
	Ladislav Burký	21. 6. 1955	ne	
	Dagmar Burká	18. 7. 1957	ne	9
	Eva Burká	7. 7. 1958	ne	
	Zuzana Flégrová	20. 5. 1948	ne	
	Hana Flégrová	9. 12. 1950	ne	
89	Josef Pilař	2. 6. 1893.	ano.	2
	Anna Pilařová	19. 2. 1898.	ne	
90	Marie Zieglerová	28. 6. 1903	ne	
	Ladislav Ziegler	7. 11. 1930	ano.	
	Kristýna Zieglerová	6. 3. 1940	ano.	4
	Ladislava Zieglerová	26. 3. 1960	ne	
				307

Číslo popisné	Jméno:	narozen	nda nastěhován	celkem osob
	převod:			307
91	Václav Drábek	22.1.1898	ne	
	Anna Drábková	16.6.1901	ano	2
92	Jaroslav Štěpina	3.4.1916	ano	
	Anna Štěpinová	6.11.1924	ano	
	Jiří Štěpina	27.6.1949	ne	4
	Jaroslava Štěpinová	25.9.1950	ne	
93	František Jelínek	20.12.1924	ano	
	Hana Jelínková	26.3.1931	ne	
	Jaromír Jelínek	24.8.1953	ne	4
	Alena Jelínková	30.6.1958	ne	
94	Marie Matoušková	25.11.1908	ne	
	Otto Matoušek	19.10.1901	ano	2
95	Josef Hajzel	19.4.1913	ano	
	Anna Hajzelová	29.6.1914	ano	
	Hana Hajzelová	24.1.1941	ano	4
	Josef Hajzel	7.1.1948	ne	
96	Karel Suchánek	20.8.1925	ano	
	Anna Suchánková	4.12.1931	ano	4
	Jiří Suchánek	19.2.1952	ne	
	Karel Suchánek	26.6.1953	ne	2
	Čeněk Suchánek	6.12.1896	ano	
	Marie Suchánková	5.6.1901	ne	
97	František Homolka	30.8.1898	ne	2
	Růžena Homolková	28.4.1901	ne	
98	Václav Oliva	7.12.1895	ne	2
	Blanka Olivová	24.8.1941	ano	
99	Bohuslav Pěkný	11.2.1921	ano	
	Jiřina Pěkná	28.5.1928	ne	
	Bohuslav Pěkný	7.6.1953	ne	
	Jiřina Pěkná	2.9.1955	ne	6
	Václav Lešku	21.4.1905	ano	
	Anna Lešková	24.8.1906	ano	
				339

Číslo popisné	Jména:	narozen	nda zaměstnán	celkem osob
	převod:			339
100	Jan Kvapil	26.1. 1886	ne	
	Jaroslav Šebar.	8.9. 1923	ano	
	Marie Šebarová	14.5. 1923	ano.	5
	Julie Šebarová	9.1. 1946	ne	
	Vlasta Šebarová	20.1. 1949	ne	
101	Bedřich Bíňa	10.6. 1898	ne	
	Anna Bíňová	2.5. 1900	ne	2
102	zbořeno	—	—	—
103	Matěj Fořt	2.10.1893	ne	
	Emilie Fořtová	29.1.1895	ne	2
104	Jaroslav Daleňal	31.7.1906	ano	
	Marie Daleňalová	2.3.1910	ano	2
105	Josef Stodola	12.4.1910	ano	
	Anna Stodolová	23.1.1911	ano	
	Josef Stodola	17.1.1944	ano	4
	Vladimír Stodola	2.1.1948	ne	
106	Josef Šváec	4.9.1909	ano	
	Anna Šváecová	9.11.1905	ano	
	Jiří Šváec	9.4.1936	ano	4
	Hana Šváecová	19.10.1944	ne	
107	Josef Chára	1.12.1926	ano	
	Jiřina Chárová	8.4.1930	ne	
	Alena Chárová	17.2.1947	ne	
	Hana Chárová	27.9.1949	ne	
	Libuše Chárová	6.7.1951	ne	
	Jiřina Chárová	17.10.1952	ne	9
	Josef Chára	16.4.1954	ne	
	Ladislav Chára	19.6.1957	ne	
	Václav Chára	31.8.1902	ano	
108	Josef Šíf	21.1.1901	ano	
	Bohumila Šífová	4.1.1908	ano	2
				349

číslo popisné	Jméno: příjm.	narozen	zda naměstnán	celkem osob
				369
109	Anna Prášilová	16. 9. 1900	ano	1
110	Bohumil Král	19. 9. 1926	ano	
	Vlasta Králová	28. 12. 1926	ne	4
	Bohumil Král	7. 1. 1952	ne	
	Jana Králová	2. 5. 1960	ne	
111	František Matička	16. 3. 1904	ano	2
	Marie Matičková	28. 11. 1907	ano	
112	František Bláha	3. 12. 1903	ano	
	Anna Bláhová	1. 3. 1910	ano	3
	Zdeněk Bláha	25. 1. 1945	ano	
113	Drahomíra Balrká	9. 8. 1925	ano	2
	Miroslav Balrký	26. 11. 1946	ne	
114	Jednota lid. spotřebních družstev, Pardubice – samoobsluha	—	—	—
115	zbořena	—	—	—
116	Anna Rambauskoová	26. 7. 1912	ne	
	Josef Černý	22. 12. 1936	ano	4
	Zdenka Černá	26. 9. 1939	ano	
	Dana Černá	10. 8. 1960	ne	
117	Jan Krejčí	22. 7. 1902	ano	2
	Anna Krejčí	24. 11. 1904	ne	
118	Josef Parkán	16. 12. 1901	ano	
	Marie Parkánová	6. 7. 1902	ne	2
				389

Při sčítání lidu v březnu 1961 bylo v Trnávce zapsáno do sčítacích archů 399 osob v Trnávce trvale bydlících a z nich bylo

186 mužů
213 žen.

Žen bylo tedy o 27 více než mužů.

Třeba si dále povšimnout i rozvrstvení trnávského obyvatelstva podle stáří a zaměstnání:

Děti do 6 let bylo	chlapců 13,	děvčat 15,	celkem	28
" od 6 do 15 let "	" 26,	" 23,	"	49
" celkem	" 39,	" 38,	"	77
v zaměstnání bylo	mužů 112,	žen 70	"	182
v domácnosti bylo	žen	35	"	35
studujících nad 15 let a trvale nemocných				7
60 letých a starších	mužů 46,	žen 59	"	105
				406

Nadpočetných 17 nutno považovat za 60leté a starší, ale uvedených též mezi zaměstnanými.

Vyjádřeno v procentech:

dětí do 15 let bylo	ze všeho obyvatelstva	20%
zaměstnaných mužů bylo	" "	29%
zaměstnaných žen	" "	18%
žen v domácnosti	" "	9%
60letých a starších	" "	27%

Uvedené číselné údaje nám prozrazují, že počet dětí do 15 let / 20% všeho obyvatelstva / není příliš vysoký. Pozoruhodný je počet zaměstnaných žen a malý počet žen v domácnosti. Znamená to,

že 2/3 žen je zaměstnáno mimo domov a pouze 1/3 je dosud v domácnosti. V roce 1959 bylo v pracovním poměru pouze 47 žen / viz str. 186/.

Vysoký je stav lidí 60 letých a starších. Je zajímavé, že před 143 lety, tedy roku 1820, bylo na celém panství zdechovickém rovněž 105 lidí, starých 60 nebo více let. Z celkového počtu obyvatelstva to bylo však jen 4% proti 27% v roce 1961 a samotné Římávce. 70 letých a starších bylo v roce 1820 pouze 58, čili 2·2%. Tehdy s vysokým věkem se nedalo vůbec počítat. Vyskytly se však výjimky, že jednotlivec dožil se vysokého věku. Nejstarší osobou, která kdy na Zdechovicku žila, byl tenánský kovář Mikuláš Jelínek, který zemřel roku 1746 ve věku 108 let.

Merinár. den žen

Je krásným a trvalým rysem, že v Merinárodní den žen Výbor žen vede k slavnosti 70 leté a starší ženy a obdarovává je kytičkou a event. malým dárkem. Jelikož těchto žen u přidružených obcích je značný počet a řečanský Výbor žen nemůže slavnost ani dobře zvládnout, uvažuje se o prodloužení povinného stáří pro tuto slavnost až na 75 let. I tak asi bude ještě takových oslavenkyň značný počet. Má-li se však i nadále odbývat tato slavnost pro všechny tři vesnice u Řečanech, bude nezbytné postarat se o řádnou přepravu těchto starých žen.

Vybavení bytů

Pozastavme se dále i u vybavení bytů některými zařízeními a předměty, které rozšiřují úroveň bydlení:

Samostatný vodovod je zařízen do 35 domků.

Radiový přijímač je v každém domku kromě čp. 7 Kasalová a čp. 42 Králová, kde není zavedeno elektrické světlo.

Pračky jsou u 93 stavením a prato pouze ještě ne 20 se pere ručně.

Televizory jsou u 29 stavením /t.j. 25%/

Ledničky jsou u 23 stavením /t.j. 20%/a bylo by jich jistě ještě více, kdyby byly k dostání.

Stavení

Stavení se přestavují a bydlení zlepšuje. Většinou již k obývání nestačí kuchyň, nýbrž zařizuje se pokoj s moderním nábytkem. Tam, kde dosud bydlí rodiče s mladou rodinou /dcerou neb synem/ pokromadě, přeměňuje se chlév neb kůlna v obývací místnosti a rodina se rozděluje. Obývací místnosti se opatřují moderními topnými tělesy /kahanky, kachlemi/ a stěny se malují.

To vše nutno považovat při plné zaměstnanosti a lecjakém příjmech značné části obyvatelstva za vysokou úroveň životní celé vesnice. Moped, pionýr, ale i škoda a auto stávají se běžnými dopravními prostředky pracujících vesnice.

Šacení

V šacení není již rozdílu mezi Trnávkou a třeba Přeloučí. To samé lze říci i o stravě. Spotřeba masa, tuků, sýrů, rýže, pečiva, vajec i jiných běžných požitavin stále stoupá. A nejen běžné požitaviny, ale i nejluxusnější delikatesy, uzeniny a sladkosti se prodají a nynější samoobsluze.

Hmotný blahobyt

To vše je názorným a nezvratitelným důkazem hmotného blahobytu všeho lidu a Trnávce, o jakém blahobyt se starším obyvatelům vesnice nikdy ani nesnilo!

Poptávka všeho obyvatelstva Trnávky zejména po potravinách stále stoupá a nebude snadné jí v budoucnu plně krýt. To lze osvětlit na indexu výroby:

Rok	průmysl	zemědělství
1937	100	100
1948	108	75
1954	219	86
1958	332	100
1961	439	104

Odstranit vážnou disproporci v našem hospodářství lze jedině vyrovnáním úrovně zemědělské výroby na úroveň průmyslu.

Jak již podotknuto, u nás bude spotřeba potravin dále stoupat a její struktura bude se potraviny měnit. Je proto nutné výrazně zvyšovat objem zemědělské výroby a současně snižovat vlastní náklady na jednotku produkce. To je jedině správná odpověď všem těm škodolibým kritikům a sýčkům, kteří se i u nás ozývají.

Spotřeba zemědělských produktů na 1 obyvatele byla

	v roce 1936	1948	1961
masa celkem kg	34.-	28.-	57.3
mléka litrů	205.-	173.-	173.-
vajec kusů	138	114	180
brambor kg	118	113.5	105.5
mouky kg	115	129	117
cukru kg	23.2	22.3	38.3
tuku a oleje kg	14.1	10.5	20.4
zeleniny a ovoce kg	108.4	147.2	128.-

Nelze tedy tvrdit, že všeobecná spotřeba nynější je nižší než za první republiky; a Trnávce byla předválečná spotřeba daleko nižší a proto rozdíl

proti nynějšku je tu ještě daleko nápadnější.

Na slavnostním zasedání ÚV KSČ k 40. výročí založení KSČ 13. května 1961 s. A. Novotný mezi jiným pravil: „Vybudovat vyspělou socialistickou společnost předpokládá učinit rozhodné kroky k odstranění podstatných rozdílů mezi městem a vesnicí především pokud jde o úroveň technické a ekonomické stránky výroby, ovšem i pokud jde o sbližení společenských, kulturních a sociálních podmínek života na vesnici a ve městě.

KSČ

Rozvoj výrobních sil a rozvoj technické úrovně našeho hospodářství v příštích letech předpokládá jako svou nedílnou součást zvýšení odborné kvalifikace, kulturní i politické úrovně všech pracujících na nový stupeň."

Rudé právo z 29. 12. 1961 psalo: „Národní výbor musí si vyhlédat rozšířenou pravomoc jako prostředek k tomu, jak vychovávat pracující, podněcovat jejich iniciativu, zorganizovat ji a ve společné práci pro JZD, pro obec i pro stát vést lidi ke státnosti, pracovní disciplině, k dodržování socialistické morálky, která úkoly podřizuje místní zájmy zájmům celku".

Nár. výbor

To vším na stávajícího stavu nemohl národní výbor v Řečanech pro Trnávku plně uskutečňovat, poněvadž neměl náležitý kontakt s občany Trnávky – trnávští občané na úřadě do Řečan prostě nechodili.

Nutno uvážit, že v Trnávce je 105 obyvatelů šedesátníků a starších, do značné míry s atřesným zdravím a proto není myslitelné, aby bez vhod-

ního dopravního prostředku, na haňdého počasí, dachánečeli: na schůze a kulturní akce do Řečan.

A nejen tito nejstarší obyvatelé Trnávky, ale i ti mladší, vzdráhají se, třeba i na jízdním, kole dajíždět na schůze do Řečan.

Tím se stalo, že Trnávka je z větší části vyřazena z veřejného života a ztratila veškerý zájem o společenský život.

O trnávské pauti 1. května nepřijel již žádný podnik pro dětské obveselení /houpačky, kolotoč/, čímž radost dětí byla těžce zkalena. Jelikož se nedostavil ani jiný podnik, zejména prodej cukroví a hraček, nezměnil se celkový ráz Trnávky 1. května v ničem od obyčejné neděle. Občané Trnávky odsuzovali tento nevdářený čin.

V Trnávce to bylo v té době asi tak, jak psalo Rudé právo z 29. 12. 1961: „Zájem mnohých občanů nepřesahuje plot jejich zahrady, zdi jejich domků, nex jejich záhumenků. V takových případech shledáváme, že výchovný vliv společenských organizací, národního výboru je malý, a jdeme-li na kořen věcí, dojdeme k závěru, že samotným funkcionářům není věc jasná."

Národní výbor v Řečanech uspořádal za celý rok 1961 pouze dvě plenární schůze v Trnávce:

Schůze

29. června s obsahem: zpráva o průběhu prací v JZD a o zajištění žní, a zpráva o činnosti národního výboru a jeho komisí. Schůzi navštívilo 38 občanů.

13. října byla druhá schůze pléna v Trnávce s programem: zpráva o plnění výkupu a zajištění podzimních prací v JZD, a zpráva školské komise o nahájení školního roku.

Je příznačné, že národní výbor nevnášel ani na těchto dvou plenárkách program schůze, který by se týkal výhradně Trnávky, ač podnětů mohl mítí více než dost.

Národní výbor v Řečanech pracoval v podstatě dobře a Řečany mohly by si jistě na jeho činnost stěžovat. Problémy Trnávky však byly velmi složité a vyžadovaly nadměrného a trvalého úsilí, což vzhledem praktický těžko mohl aparát stávajícího národního výboru s přednostním zaměřením na JZD vždy a včas řešiti.

Uvádělo se, že sloučit obec s druhou obcí není těžký úkol, zejména, když se problémy obou obcí předem veřejně prodiskutují. V kronice bylo však již uvedeno, že sloučit obec s tak mimořádnými problémy, jako Trnávka, a k tomu ještě čistě administrativní cestou bez předchozího projednání na veřejné schůzi - jak to přímo bylo tehdy organizováno, - znamenalo velkou odvahu.

Rada národního výboru se pravidelně scházela a o důležitých jednáních se koncipovala přesná usnesení s určením odpovědné osoby za jejich provedení. Činnost tajemníka MNV v Řečanech byla v působnosti národního výboru dobře patrna.

Komise NV

Komisí má národní výbor mnoho: zemědělskou, finanční, sociální, kulturní, trestní, stavební, místního hospodářství.

Celkový obrat v provozovnách místního hospodářství v Řečanech v roce 1961 dostoupil částky 684.000 Kčs; čistý zisk činil 106.958 Kčs.

Akce Z se v roce 1961 neplánovala, jelikož se

počítalo s pomocí občanů na stavbě školy a na adaptaci staré školy. Dokončovala se též kanalizace v Řečanech.

V Trnávce se plánoval dovoz štěrku na výstavbu chodníků, úprava rybníčků, odstranění obecní váhy a založení parku v prostranství od kostela až k vsi. K tomu ze všeho se uskutečnil pouze dovoz štěrku a částečná úprava chodníků. O váze se hovořilo u rad MNV po celý rok bez úspěchu. K založení parku vůbec nedošlo.

Osvětová činnost

K vyložené situaci v Trnávce netřeba ani dokazovat, že kulturní a osvětová činnost v roce 1961 byla téměř úplně ochromena.

Jen mládež vynikla na kratší čas pozoruhodnou činností a s vydatným přispěním řečanské mládeže uspořádala v Trnávce zdařilou estrádu. Bohužel ani tato společná činnost Trnávky s Řečany netrvala dlouho – ukázalo se, že i pro mládež to není schůdné.

Knihovna

Potíže nastaly i s lidovou knihovnou. Dosavadní knihovník s. Václav Fořt odmítl dále funkci knihovníka vykonávat – a tak nakonec došlo to tak daleko, že knihovna byla zavřena a knihy se nepůjčovaly. Lidová knihovna v Trnávce prodělávala několik těžkých krizí, jak o tom svědčí zápis na str. 280–286. Tato krize se řadí k nejtěžším a zdá se, že nebude obnovu odstraněna. Knihovnu prý budou spravovat mládežnice po odborném vyškolení.

Fotografování

Měl jsem velké potíže při opatřování snímků významných objektů, zejména starých staveb pro kroniku. Zde však bude vhodné připomenout, že MNV je povinen, dříve než dá svolení k zbourání starým sešlého stavení, aby dal staré sta-

není ofotografovat a snímek uložil do dokumentárních dokladů. To by měl býti úkol fotokroužku.

Obč. výbor

Těžko se tehdy u Trnávce veřejně pracovalo. Byl tu pro tuto činnost jen Občanský výbor. Rada národního výboru a Řečanech zprvu nutýkala občanskému výboru, že se omezuje přemáčně jen na schůzování. Sbližovala užší a hlubší spolupráci s národním výborem a s občany. Na konci roku vyhodnotila však občanský výbor jako dobrý, jenž pravidelně zasedá a píše zápisy. Předsedkyně s. Štěpinová pracuje dobře a nahrazuje pravidelně schůze rady národního výboru.

Avšak i z obsahu zápisů o schůzích občanského výbora z veřejné činnosti v obci jasně vyplývalo, že to byl vedle požárníků jediný orgán v obci, který pro ni vytrvale pracoval.

Příspěvky

Jednorázový příspěvek byl v roce 1961 vyplacen: A. Královce, čp. 34 Kčs 200.-, K. Balánové, čp. 15 Kčs 250.-, A. Flegrové, čp. 33 Kčs 250.-, K. Malínské, čp 18 Kčs 150.- a M. Drábkové čp. 36 Kčs 150.-

Pitná voda

Počátkem listopadu zaslal okresní hygienik z podnětu občanského výboru zprávu o provedených rozborech pitné vody v Trnávce. V rozborech bylo prokázáno zvýšení množství síranů a to v množství od 773 mg do 274 mg. V číslech zápisných nejblíže odkaliště překračoval obsah síranů 600 mg na 1 litr. Podle porovnání kvantitativního množství síranů a dislokací vodních zdrojů v obci je patrno, že nejvyšší hodnoty jsou zjišťovány na straně k odkalištím a ve vzdálenějších zdrojích hodnoty síranů klesají, ale překračují stále maximální hodnoty stanovené pro pitnou

vodu, t.j. 250 mg na 1 litr.

Hygienik touto správou provažuje vliv odkaliště na podzemní vody za znovu prokázaný, čímž tato skutečnost si žádá, aby bylo vyhověno rozhodnutí okresní-ma národnímu výboru, odboru vodohospodářskému v Pardubicích, a bylo vyřešeno zásobování vodou Třnávky.

Hygienik prohlédl i byty v čp. 63, 69 a 5 již od roku 1959 podmáčené. Vlhkost stěn v čp. 63 dosahovala výše 155 cm, v čp. 69 80 cm a v čp. 5 2 metry. Hrozí pozornou zmíněné domky za zdravotně závadné.

Bylo tedy dostatek důvodů k rázném a rychlému zakročování.

MNV Chvaletice provedl koncem října prověrku MNV
příčin podmáčení prostoru mezi Třnávkou a kalojemem a zjistil, že pro snížení stavu hladiny spodní vody je nutné:

a/ pročistit nově vybudovanou vodoteč kolem kalojemu,

b/ znovu urgovat u Průmstavu, Pardubice dokončení vodoteče podle projektu, která měla býti ale dokončena v srpnu 1961,

c/ pročistit starou vodoteč, která svádí povrchové vody z obce Třnávky do starého ramena odkaliště,

d/ po uskutečnění uvedených akcí a snížení hladiny spodních vod, dojednat individuálně s majiteli postižených domků likvidaci vzniklých škod.

Bod a/ má MNV splnit do 31. 11. 1961;

" b/ urguje MNV zvláštním dopisem u Průmstavu;

Bod c/ žádá MKŽ o pročištění vodoteče MNV v Řečanech.

Je nepochopitelné, proč MKŽ chce jednat s majiteli podmáčených domků o likvidaci škod až po uskutečnění výše uvedených akcí, když již v roce 1959 MNV v Trnávce žádal o jejich likvidaci.

Všechna tato plnění měl by míti občanský výbor stálé pod patronátní.

Členů při každé schůzi jednal občanský výbor o naléhavé potřebě vyřešit zásobování pitnou vodou občany Trnávky a na trvalo vybudovat vodovod.

Silné detonace odstřelu hornin pobliž Trnávky působily viditelné škody. Občané Trnávky hlásili občanskému výboru 32 rozbitých oken a 13 případů poškozeného zdiva /popraskání/.

Správně připomínal občanský výbor radě MNV, že čistota Trnávky je žalostně bídná. Bylo by třeba opravit a zpevnit vozovku do „Ráje", nahánat, aby traktory neprojížděly ze silnice podél kostela a Suchánků na přejezd přes trať. Nepravené nádrže vody, rybníčky po dešti na prostranství nesnice a nepřekročitelné bláto činí z Trnávky vzhledí osady nečisté a zaostalé.

Často se v Trnávce hovořilo o kanalizaci. V kronice /str. 115/ je zmínka, že již v roce 1961 - tedy před 12 lety - měla se dokončit v Trnávce kanalizace. Je pozoruhodné, že i tenkrát byl předsedou MNV Jan Lešku, nynější předseda MNV v Řečanech.

Všechny uvedené námety a stížnosti předával občanský výbor radě MNV v Řečanech, která o nich uskutku účinně rokovala a vnášela je do svých usnesení.

Úspěch se však nedostavil. Koncem roku 1961 nebylo s MNV nic podstatného vyřízeno a tak vše se přesunulo do roku 1962. Úmysl rady MNV byl vskutku dobrý, avšak průbojnost jejích opatření byla otlabá a neúčinná. Trnávka prato tonula ve svých patičkách a trampotách.

Život v Trnávce

Občané Trnávky prožívali však tehdy svůj rodinný život v plném hmotném blahobytu a osobní spokojenosti. Schůze a Řečanech většinou ignorovali – a z Trnávky se stalo klidné návětří, nedotčené účasti na politickém a společenském dění obce a okresu.

Do KSČ

Zdálo se, že tyto problémy ještě MNV nerozpojují. Jen řečanská organizace KSČ vytrvale svolala všechny členy z Trnávky do schůzí a kronika důsledky z neúčasti. A nevylučila ze seznamu svých ani ty nemocné, kteří sotva mohli vyjíti na práh svého bytu. Z toho lze učiniti závěr, že tehdejší výbor řečanské organizace neměl ani takový kontakt a znalosti o svých členech, aby uvěděl, co od člena může rozumně a lidsky žádat.

Pochopitelně, že aktivní účast na členské schůzi a plnění jejího usnesení je základní povinností každého člena strany. Jsou však případy a situace, kdy se nevystačí s hrozbami, nýbrž kdy je nezbytné, aby se situace do hloubky promyslela a hledaly se rozumné kompromisy.

Bez vybudování autobusového spojení Trnávky s Řečany i ve večerních hodinách, kdy se tam odbývají schůze, není možné, aby nejméně mnozí z těch 105 přestárlých občanů Trnávky navštěvovalo schůze v Řečanech. Jednodušší by snad bylo ustavit v Trnávce všechny organizace a spolky – a tedy i KSČ – aby schůzovaly v Trnávce po dřívějším způsobu,

a jen prostřednictvím spojek měly kontakt s Řečany. Pokud k tomuto řešení nedojde, bude Trnávka jen bezduchou periferií Řečan.

Příkladem rozumného řešení mohou být velká města a zejména Praha, kde tramvaje a rychlé dopravní prostředky ve dne i v noci spojují i vzdálené části města, a přec politický a společenský život se odbývá u nejužší blízkosti občanů, t. j. v domech, ulicích a náměstích. —

Rok 1962

K popudu občanského výboru v Trnávce, rady MNV v Řečanech a k rozhodnutí rady ONV v Pardubicích svolala komise vodního hospodářství ONV 17. ledna schůzi do Cardubic za účelem projednání otázek, souvisejících se zásobováním Trnávky pitnou vodou, a dále otázky vypouštění odpadních vod ze závodu MKL.

Pitná voda

Den na to usnesla se rada MNV v Řečanech podniknout rozhodné kroky, aby MKL byl donucen učinit opatření k odvedení odpadů v celém svém okolí, a dále aby vyhloubil odvodnění, které by znemožňovalo podmáčení stavení v Trnávce.

Z těchto opatření je zřejmé, že MKL nesplnil ujednání z října minulého roku a neprovedl do konce roku 1961 opatření, jimiž se měla snížiti hladina spodních vod.

V té době Marie Žampachová, postižená majitelka domku čp. 63 v Trnávce, marně se domáhala pomoci na MNV v Řečanech i v místním a vodohospodářském odboru ONV v Pardubicích. Byla odsouzena nevinně po tři léta obývat podmáčený domek, okresním hygienikem uznaný za neobývatelný. Ke všemu ještě odané její dceři Jitce narodilo se děcko. A tehdy bydlela tam celá rodina, t. j. Marie Žampachová, její syn Petr a vdaná dcera Jitka s dítětem a časem i Jitčin muž. V nejčtším zoufalství obrátila se s prosbou o pomoc na kancelář presidenta republiky. Kancelář jednala s ONV, avšak stav věcí se neměnil.

M. Žampachová

Navštívila mě a žádala, zda bych jí neporadil, co má v té náležitosti dělat, neboť je nervově již úplně

vyčerpána. Požádal jsem ji proto, aby mi půjčila celou korespondenci pro objasnění případu. Zhrozil jsem se, když jsem vše pročetl. Zdálo se mi to nevěřitelným, že je vůbec možné nechat po tři roky v nelidských poměrech ženu, která nic neprovinila, která marně se doprašovala pomoci a lidí, jejichž úřední povinností bylo jí bezodkladně pomoci.

Navrhl jsem jí, že napíši jejím jménem dopis předsedovi ONV a vyličím mu případ v celé hrůze a nelidskosti, a připomenu mu i důsledky provinění, nebude-li okamžitě učiněna náprava. Dopis mocně naúčinkoval – a do tří dnů byl případ vyřízen. I. Žampachové byl nabídnut domek v Řečanech.

MNV začal na to jednat s majiteli dvou dalších podmáčených domků, ale jednání nebylo do MNV konce roku 1962 ukončeno.

12. dubna byla v Trnávce bouřlivá veřejná schůze o pitné vodě. Po více než dvouletém marném čekání a vrzgavání podařilo se na nátlak okresního hygienika konečně přimět MNV, aby Trnávku zásoboval bezvadnou pitnou vodou. Dělo se to zprvu jen pro užší okruh nájemců dovozem vody ze závodu a bańkách. Od podzimu dováží se voda v cisternách pro všechno obyvatelstvo Trnávky.

Již počátkem roku 1961 hovořilo se, že do konce roku bude náležitost postavení vodovodu v Trnávce vodovod vyřešena. Nedošlo však k tomu ani koncem roku 1962; byl tu však učiněn nárazník vážného rozhoolcení – s majiteli domů se projednával příspěvek vodovodu do stavení.

Občanům Trnávky bylo známo, že odlučovače MNV špatně pracují, poněvadž černý papírek

usazuje se na celém prostoru Trnávky v množství jako před jejich napojením. Náprava však do konce roku 1962 nebyla učiněna.

rozbitá okna

Náhrady za rozbitá okna a pašhozené nářadí, způsobené detonacemi důlního podniku ČKD, nebyly pro občany Trnávky velkorysé vyřízeny. Před časem byly zamítnuty škody na stromech ovocných a na zahradní půdě. Národní výbor přiklonil se k stanovisku závodu a tím i ČKD, čímž požadavky pašhozených vyšly naprázdno, ačkoliv nelze zcela popřít, že tu jisté škody vznikly. Bylo třeba proto požadavky pašhozených jen rozumně usměrnit a to již i z toho důvodu, že je toho celkem daleko více, co občany Trnávky vyčleňuje z normálního života ostatních obcí okresu.

Rekultivace půdy

Rekultivace půdy provádí se značně omezeně proti původnímu plánu. JZD nakládají si kompasty z vybraných usazenin a náklad s tím spojený hradí ČKD. Zda i občané Trnávky obdrží kompasty zem na své zahrady — o to se dosud nikdo kompetentní vážně nezajímá.

Z uvedených zkušeností z let 1960 - 1962 vyplývá, že Trnávka tím, že ztratila vlastní národní výbor, není v ničem ve výhodnější situaci - ba spíše naopak. Halasné tvrzení na volební schůzi v roce 1960 /viz str. 208/, že není důvoda se obávat, že by nový národní výbor nepřinesl své povinnosti vůči Trnávce nedělal lépe, tedy jistě alespoň tak, jako dosavadní výbor v Trnávce, se neukázalo v průběhu let ne zcela přesvědčivým.

Muselo vůbec dojíti k většině těm pozáležitým událostem, které z Trnávky učinily snad v mimořádně složitými a zvláštními problémy? Jaké jsou

vůbec dostavování škody stavění národních výborů pro Trnávku? Na to nelze jen tak snadno odpovědět. Třeba ale doufat, že v budoucnu se škody jasně projeví.

Soudím, že Trnávka nemusela prožívat většinu těch svých útrap. Stačí sáhnout po kronice z roku 1958 /str. 154/, kdy MNV u Trnávce upozorňoval na nebezpečí prašnosti pyritu a možnosti padmáčení stavení a studní u Trnávce z odkaliště. A tehdy odbarníci z MZK tvrdili a přesvědčovali, že pro občany Trnávky „žádné nebezpečí újmy zdraví nehrozí". Ještě v roce 1959 na veřejné schůzi v Trnávce přece prohlásil zástupce KNV s. Formánek, že nutno věřit více odbarníkům, když tvrdí, že nebezpečí z odkaliště Trnávce nehrozí.

Škody, způsobené MZK

K velkým a dalekosáhlým škodám na náradním majetku nemuselo vůbec dojíti, kdyby ti, t. zv. odbarníci z MZK a KNV Pardubice, netrvali tvrdošíjně na svém lehkomyslném přesvědčení, že jejich projekty a ochranná zajištění jsou bezvadná a postačitelná. Uháněno se příliš brzy - a kronika to vcelku jasně zaznamenává - že zajištění odkaliště bylo provedeno a úředně schváleno povrchně a lehkomyslně.

Občanský výbor

Třeba zaznamenat, že občanský výbor měl stále na pořadu jednání záležitosti s MZK. Rada národního výboru z 10. května také si pochvalovala činnost občanského výboru a zvláště, že často zasedá a projednává všechny aktuální otázky v obci.

Ve schůzi 30. srpna však kritizovala rada MNV činnost některých poslanců, kteří se nečastně schůzí MNV a komisí, a nemají styk se svými voliči. Bylo doporučeno, aby s poslanci byl projednán

významu jejich práce, konání besed s voliči, a aby poslanci osobně zvali své voliče na schůze.

V té době i Rudé právo psalo často o upevňování vztahů mezi národními výbory a občany. Úroveň práce poslanců mezi lidmi je důležitou otázkou pro každý národní výbor – psalo Rudé právo k 8. lednu. Voliči dali funkcionářům svou důvěru a pověřili je, aby hospodařili s velkými hodnotami. Mají tedy nejen právo, ale dokonce povinnost kontrolovat různými způsoby činnost funkcionářů – psalo Rudé právo k 1. březnu.

Schůze MNV

V Trnávce konala se plenární schůze národního výboru 22. února s programem: zpráva finanční komise k výměrům daní a zpráva o přípravách jarních prací a JZD. V diskusi byla projednávána stížnost na špatné cesty a osvětlení v části „Ráj" a dále nutnost hrnkého postavení vodovodu.

28. června byla další plenárka v Trnávce s programem: zpráva zemědělské komise o postupu jarních prací a přípravě na žně, a dále zpráva školské komise o zakončení školního roku na střední devítileté škole.

Skupinář Šust

27. července vyhovělo JZD žádosti Miloslava Šusta, skupináře z Trnávky a zbavilo ho funkce ze zdravotních důvodů. Na jeho místo byl zvolen Josef Flegr, dříve skupinář v Řečanech.

Školním rokem 1961-62 skončilo nejen ráčení vyučování, nýbrž Trnávka rozloučila se i nadobro se svojí školou – byla zrušena. Po prázdninách ráčka proto trnávská mládež navštěvovat nově vybudovanou a technicky skvěle vybavenou střední devítiletou školu v Řečanech. Stavba této školy byla poměrně v krátkém čase postavena, dík

velkému přispění a brigádnickému úsilí okolního obyvatelstva. Trnávští občané měli velký podíl na této pomoci. O dopravu mládeže do Řečan je postaráno autobusy.

Škola

Nebude na škodu vzpomenout, že první škola v Trnávce byla soukromá škola evangelická, augsburského vyznání, postavená roku 1787 pro dítky evangelického sboru z osad býv. statku z Lechovického a to z Lechovice, Trnávka, Řečany a Labětín.

Trnávka v těch dobách zaujímala předností postavení ve školní a duchovní výchově v celém okolí.

Rozhodnutím zemské školní rady z 30. října 1894 bylo povoleno Trnávce zřídit samostatnou jednotřídní veřejnou obecnou školu. Prvním učitelem a Trnávce v původní evangelické škole byl Josef Janata.

Až teprve roku 1881 dohodly se obce Řečany a Labětín, že postaví společnou školu. Na jaře roku 1882 se započalo se stavbou a 1. dubna 1883 byla školní budova odevzdána svému účelu. Prvním jejím učitelem byl Josef Hanč, který před tím učil v Trnávce. Jelikož to byla dvoutřídka, byl jejím druhým učitelem Alois Drábek, rodem z Přelouče.

Trnávská škola bude asi předána do vlastnictví Školkařským závodům v Řečanech, které tam hodlají zřídit bytovou jednotku. Polovina budovy byla by pronajata MNV pro kulturní akce v Trnávce.

Budova čp. 51, býv. kampelička, byla předána Státní spořitelnou náradnímu výboru.

Zostřená mezinárodní situace a zejména události v Karibské oblasti zapůsobily i v Trnávce

částečnou zásobovací kalamitu. Vyskytli se jedinci, kteří byli rušivým elementem v místní samoobsluze Jednoty.

Zásobování

Je snadno dokazatelné, že spotřeba, zejména potravinářského zboží, v našem okrese rok od roku stoupá. Níže o tom malé srovnání:

spotřeba	v listopadu 1961	v listopadu 1962
másla	93 tun	99·5 tun
masa	247 "	262 "
masných výrobků	207 "	223 "
tuků	83·6 "	117·2 "
sádla vyrobeného	10·8 "	20·6 "
slaniny	5·3 "	7·7 "
vajec	422.000 ks	511.000 ks

	v prosinci 1961	v prosinci 1962
másla	111·6 tun	112·9 tun
masa	256 "	278 "
masných výrobků	222·8 "	233 "
tuků	97·5 "	114·7 "
sádla vyrobeného	13·9 "	22 "
slaniny	9·7 "	11 "
vajec	570.000 ks	640.000 ks

Neplněním plánu některých JZD a státních statků je nutné doplňovat potřebu potravin ze zahraničí. Avšak ani tuto pomoc nelze rozšiřovat do nemožností.

Jsou ovšem mezi námi i takoví sobci a chamtivci, kteří bezohledně skupují potraviny do nadměrných zásob, čímž pošlapují ukázněné lidi a vlastně nakonec celé naše národní hospodářství.

Rozumný občan jistě uzná, že není důvodu k

panikaření. V příčí dočasném nedostatku některých požívatin je jiných stále dostatek. Je třeba více uhárněnosti a ohleduplnosti a některých obecných jedinců vůči ostatním a nevidět stále jen sebe.

V rozmanitých výhledech o dalším rozvoji naší socialistické společnosti ÚV KSČ uvádí, že máme se musíme zamyslet nad tím, jak zabezpečit a rozorganizovat zásobování bez zbytečných poruch. Výrobní podniky musí dosáhnout plynulosti v dodávkách spotřebního zboží, včas a pružně se přizpůsobovat spotřebě. Obchod ve spolupráci s výrobou musí lépe zkoumat změny v potřebách a aktivně je také ovlivňovat.

Další zvýšení životní úrovně v Trnávce lze zaznamenat v nákupu televizorů. Bylo-li jich v minulém roce 29, je jich letos rovných 50. Do konce roku 1962 to byli tito majitelé:

Televizory

Číslo popisné	Jméno majitele:	Číslo popisné	Jméno majitele:
2	Manač	47	O B
3	Kičař	48	Chvojka
4	Kuchavý	52	Reichman
10	Fidler	54	Slavík
12	Soukupová	55	Březina
15	Hrubeš Pavel	57	Černý
17	Hamuš	59	Fait
21	Novák	64	Svoboda
25	Kutílek	67	Fait
28	Lešha	68	Soukup
29	Král	71	Hokan
31	Kasal	72	Lešha
40	Vančura	73	Slavík
44	Špaček	74	Musil
46	Suchánek	77	Král

Číslo popisné	Jméno majitele
79	Hrabáň
80	Suchánek
82	Šíp
85	Špás
91	Drábek
93	Jelínek
94	Matoušek
96	Suchánek
97	Homolka
99	Pěkný

Číslo popisné	Jméno majitele
100	Šebor
104	Doleňal
106	Šuec
108	Šíp
109	Syrůček
110	Král
112	Bláha
113	Balcká
116	Černý

Majitelů osobních aut rovněž přibylo. Auto má u Trnávce 15 občanů.

auta

Ve zprávě ÚV KSČ XII. sjezdu strany, přednesené 4. prosince 1962 s. Antonínem Novotným je uvedeno, že došlo u nás v posledních letech k porušení proporcionálního rozvoje národního hospodářství a tím k růstu nezaměstnanosti i k napjatosti mezi možnostmi výroby a spotřebou. Nebyl plně doceněn význam zemědělství pro celkový rozvoj národního hospodářství a tím i pro zabezpečení růstu životní úrovně obyvatelstva.

ÚV KSČ

Bude třeba vytvořit pevnou organizační strukturu v průmyslu, řízení zemědělství sjednotit na všech stupních do jednoho odpovědného centra, na výrobně podnikovém základě, odstranit všechny zbytečné řídící články, omezit zbytečnou administrativní činnost a přiblížit řízení výrobě. Bude třeba upevnit řídící činnost vlády, ministerstev, národních výborů, vedení podniků i závodů důsledným uplatněním zásady demokratického centralismu.

Tyto poznatky musí ovlivnit a usměrnit i práci všech pracujících, národních výborů i občanských výborů.

V usnesení XV. sjezdu KSČ o hlavních směrech dalšího vývoje naší společnosti se praví, že v práci národních výborů nutno nabezpečit další růst účasti pracujících na řízení a správě především důslednou prací plén národních výborů a komisí, zlepšením jejich kontrolní činnosti a prohloubením odpovědnosti poslanců a členů komisí. Činnost národních výborů má se orientovat hlavně na rozvoj služeb obyvatelstvu ve všech k tomu příslušných zařízeních, která národní výbory řídí, a dále se mají národní výbory soustřeďovat na kulturně vychovnou práci.

„Žáč" Pardubická „Žáč" v té záležitosti výstižně poznamenala: „Je správné, že MNV se nabývají ve svých rozhodnutích rozhodujícími otázkami. Tyto se však nemohou stát jedinými. Výchovná a osvětová práce můstává u jednáních národních výborů dosud popelkou, třebaže proniká všechny úseky hospodářského i politického života obce".

Osvětová práce Popelkou zůstala osvětová práce v Třnávce po celý rok 1962. Třnávka byla přehlížena periferií Řečan, bez usilí po vlastním kulturním, politickém a společenském vyžití - jen trpně ve všem odkázanou na Řečany.

A přec, co práce tu čeká, co všechno je třeba tu vykonat pro účinné odstraňování rozdílů mezi městem a venkovem, pro cílevědomé uskutečňování kulturní revoluce na vesnici, pro výchovu občana k světovému vědeckému názoru, a boji proti zpátečnickým tendencím primitivního mamonismu a vychytralému prospěchářství.

Masově politickou a výchovnou činnost Trnávka stále ještě postrádala.

Knihovna

Lidová knihovna nebyla ještě v řádném chodu. Jak uvedeno v kronice v roce 1958 – kdy již knihovna nebyla na patřičné výši – bude tu nezbytný klubů a trvalejší zásah, aby se stala vskutku lidovým zdrojem všestranné zábavy a výchovy.

Mládež

Mládež se sice scházela, debatovala, ale na veneк – až na sběr šrotu a taneční zábavu – se málo projevovala. Na přání SČM uspořádal jsem přednášku na téma: „Amerika včera a dnes". Byla však mládeží slabě navštívena.

Kulturní činnost

K pověchnému zamyšlení nad kulturní činností stačí tu uvést citát ze zprávy ÚV KSČ k XII. sjezdu:

„Plnění našich nových úkolů není myslitelné bez významné úlohy společenských organizací, a to jak při prohlubování jejich socialistického uvědomování, tak i ve sjednocování aktivity pracujících při řízení hospodářství a státu. Významné místo zde zaujímají odbory, Svaz mládeže, ale i řada dalších dobrovolných organizací."

To by mělo platit i pro celou Trnávku; doufejme, že se tak již brzy stane!

MO KSČ

V řečanské MO KSČ došlo konečně k podstatné a cílevědomé změně. Předsedou stal se s. Mikal, od něhož dá se očekávat, že bude udržovat nejen akční radius organizace přesně ve směru generální linie strany, nýbrž že pomůže odstraňovat překážky, které dosud brzdí společný výjezd sloučených obcí. Jeho pozitivní zásahy jsou již znatelné.

V Trnávce byla opět pevně ustavena místní organizace KSČ za předsednictví s. Jelínka, který

svým uvážlivým způsobem jednání a znalostí poměrů
skýtá záruku, že tranávská organisace bude nejen živo-
taschopným, nýbrž dokonce i avantgardním činitelem
ve všech ožehavých problémech Třnávky.

Vytvoří-li se v Třnávce opět i ostatní dobrovol-
né organisace, jako např. VŽ, SČSP, OB a další,
vrátí se společenský život do dřívějších normálních
kolejí a Třnávka nebude více bezduchou periferií
Řečan, ale její aktivní a činorodou součástí.

Obyvatelstvo Pohyb obyvatel Třnávky byl dosti značný a
a celku nepříznivý pro obec. Vystěhovalo se v roce
1961 a 1962 více osob než nastěhovalo.

Rovněž úmrtí bylo více v letech 1961 a 1962 než
narozených.

V roce 1961 zemřeli v Třnávce:

Marie Bílková z čp. 23
Bohumila Balánová z čp. 15
Anna Králová z čp. 42

Naradili se

Pravomír Pilný
Jiří Leška
Paulína Palasová

V roce 1962 zemřeli:

Václav Oliva z čp. 98
Josef Kuchař " 25
Jan Broučk " 24
Kateřina Svačinová " 32
Marie Svobodová " 64
Olga Skokanová " 71
Žofie Jadlasová " 83
Josef Rajm " 22

OBECNÍ ÚŘAD TŘNÁVKA okres Přerov

Narodili se:

Miloslava Manačová
Eva Černá
Libor Vandrváček
Jitka Šoltová

Úmrtím Olgy Skohanové je Šumávka značně ochuzena. Po téměř 40 let učila tu ruštině, francouzštině, angličtině i němčině s neobyčejným úspěchem. Hledali u ní pomoc slabší žáci a za tím účelem dojížděli k ní až z Přelouče i Pardubic. Za celou dlouhou dobu co učila, nestalo se jí, aby žák, kterého učila, ve škole propadl.

Jednorázový příplatek byl v roce 1962 vyplacen:

Důchody
M. Brančkové z čp. 24 Kčs 300.-
J. Slavíkovi " 22 " 250.-
A. Špačkové " 44 " 100.-
A. Fořtové " 21 " 100.-
K. Malínské " 12 " 200.-

Stav tuzemských členů JZD doznal do konce roku částečné změny. Do důchodu odešel Prášil Bohuslav, Lorenc Josef, Slavík Josef a Šancová Emilie. Naproti tomu novými členy se stali: Slavík Josef ml. s manželkou Marií a Šancová Marie. Tím původní počet tuzemských členů JZD se zvýšil na 26 družstevníků.

JZD

Občanský výbor, který i v tomto roce se snažil v rámci svých možností řádně plnit svůj úkol, vytkl si pro rok 1963 tento pracovní plán:

výbor

1/ Rozšířit park až k obecní studni,

2/ upravit cesty od silnice ke kostelu a dále k železničnímu přejezdu; dokončit úpravu cesty do „Ráje",
3/ zdokonalit a rozšířit elektr. vedení v obci,
4/ vybudovat dětské koupaliště na stávajícího přítoku,
5/ postavit čekárnu pro autobusy.

Zápis roku 1961 a 1962 byl čten současně na schůzi občanského výboru a Trnávce dne 22. května 1963 a schválen bez výhrady všemi přítomnými.
Přítomni byli: s. Štěpinová, Králová, Žižařová, Kuchová, s. Lešha Jan, Lachman, Novák, Lešha Jaroslav, Stodola.

Štěpinová A.
předsedkyně O.V.

Změna kronikáře

Končím svoji kronikářskou činnost a Trnávce a při té příležitosti přeji svému nástupci, aby měl vždy příznivé pracovní podmínky, vydatnou spolupráci a v neposlední řadě i odpovídající ocenění své hodnotné práce.

V Trnávce dne 27. května 1963.

Jaroslav Skokan

Rok 1963

26. června t.r. požádal mě Slovanský ústav Československé akademie věd v Praze, abych na některé obce bývalého Zdechovicka

pomístní jména

vypracoval soupis pomístních jmen.

Rozhodl jsem se k tomuto úkolu a vypracoval jsem i pomístná jména Trnávky.

Usoudil jsem, že by to byl též cenný příspěvek pro obecní kroniku. Rozhodl jsem se proto tuto svoji práci opsati do kroniky, což tímto činím.

Co jsou to pomístná jména?

Pomístná jména jsou všechny názvy neobydlených míst, t.j. názvy:

1/ pozemků /polí, luk, lesů, pastvin a pod./
2/ terénních útvarů /hor, kopců, strání, skalek, lomů, roklí, údolí. a pod./
3/ vodstva /řek, potoků, rybníků, studánek, pramenů, močálů a pod./
4/ komunikací /silnic, cest, stezek a pod./
5/ výraznějších předmětů v krajině /osamělých stromů, kamenů a pod./
6/ objektů /křížení, kapliček, křížků, bašt mok/.

názvy místních částí

Do soupisu pomístních jmen nutno však zahrnout i názvy místních částí /místní část je skupina domů, nebo samostatné obydlí - mlýn, myslivna, hájovna, dvůr, samota a pod., jež má vlastní pojmenování/, tedy názvy míst obydlených, neboť tyto místní části ve většině případů převzaly názvy míst, na nichž by-ly vybudovány /t.j. původní pomístné jméno se stalo jménem místním/.

Škůnce

Kačerka (les)

Selmice

Loužince 1

Labe

Řečany

Závodí velké

Klučina

Bejlovka

Závodí malé

Trnavá

K Pelčicům

Remenance

Kopaninky

Michovec

Ostrov

Paseka

Miloutovy 2

Polabiny

na Láskách

Řečanský

Na Kačerka

na nivě

U Řečan

Za humny 5

na kouteck

Ulukách Malíkovej 3

Les panský kulatý

Ulukách 3

U lavičky

les

Zájezda 4

na čápe

Křenovka

Za Křenovkou

Od pastoušku

Komorná 9

U stávku

Komorná 9

Zájezda 4

Trnávka

Za pastoušku

U silnice

Plac 10

Za rybníkem 6

V kopcích

k Přelouči

na Kněžství

Žlábky

na sekeře

Chvaletice

U borku

Za brankou 8

U dubiny 7

Za hlínama

k Týnci

Bažantnice

U nabitejch

Hlíny

Zdechovice

Poznámka k mapce: Jména červeně podtržená a opatřená čísly jsou uvedena v katastrální mapě z roku 1891 obce Trnávky.

I. Pomístní jména žijící v povědomí lidí:

Poř. čís.	Název	Druh pozemku	Poloha	Jakost půdy	Výklad názvu	Od kdy užíván	parcelní čísla
1	Loužince Pod loužincem	louky role	při Labi	klínitá	Popis z josefského katastru: „Ono položení bere svůj počátek od struhy, která do Labe padá a od louky Bejlovky a skončuje se u rodiní Kačírky do Labe	od roku 1785 dosud	756-952
1a	Kačerka přední a nadní, Kačerka panský les	louky	při Labi a hraničích Řečan	klínitá	Bývalý les se nazýval „U kačírka“ a z toho vznikla „Kačerka“. Les měřil r. 1828 1886 □	les uveden v josefském katastru dosud	894-9 950-2
1b	Na láskách	louky	jižně od Kačerky	klínitá	Původ názvu není znám	v terezián. katastru dosud	756-9
2	Milotový V milotových	louky role pastviny	jižně od Loužince	klínitá	Popis z josefském katastru: „Bere svůj počátek od cesty na Kačerku, též od cesty na Trojanovy luka běžící až po Kačerku panskou louku, kdeňto se skončuje.“	v terezián. katastru dosud	669-775
2a	Kločina	louky	poblíž závodí	klínitá	Název vyskytuje se i u katastru Řečan. Je možné, že jde o zkomolenino „K. ločinám“	dosud	745, 750 754
2b	Polabiny V polabinách	louky role	při hranicích Řečan	klínitá	Z větší části v kat. Řečan. Starý název odvozený z „Polabí“	v terezián. katastru dosud	733-5
3	V lukách U luk Zakryáno v části	louky pastviny role	západní cíp katastru M. K.	klínitá	Popis z josefského katastru „Bere svůj počátek od struhy u Bejlovky louky a skončuje se u kopanin. K. Chvaletice	v terezián. katastru dosud	530-668 999-1031

Poř. čís.	Název	Druh pozemku	Poloha	Jakost	Výklad názvu	Od kdy užíván	parcelní čísla
3a	K Tělčicům	M K Z, Chvaletice			Bývaly to louky nejblíže položené k Tělčicům	v terez. kat. do 1953	593, 595 599
3b	Malíkovej	M K Z, Chvaletice			Bývala to louka; název podle někdejšího majitele	v terez. kat. do 1953	580-8
3c	Remanence	v větší části M K Z, Chvaletice			Bývala to louka; původ názvu neznám	do 1953	600-10 620-30
3d	Paseka Pasecká	M K Z, Chvaletice			Bývala to louka	do 1953	642-4
3e	Ostrov Pod ostrovem	louka	mezi starými rameny Labe	velká	Vik též Trnová. Částečně vykoupil MKZ, Chvaletice —	od 1600 dosud	660 645
					Kdysi patřil Kladrubské oboře. Aleš Vrabský z Vrabí, majitel rozlehlého statku, ucházel se již roku 1603 o koupi Ostrova a Trnova. Až r. 1930 zemský úřad rozhodl, aby tyto části č. se Kávodím byly vmeřeny do trnávského katastru.		
3f	Závadí velké a malé	pastviny louky dříve: les	ve starých labských ramenech	velká	Pro Kladrubskou oboru, jako někdejšího majitele to bylo „na vodou". Částečně vykoupil MKZ	od 1600 dosud	1013 1017
3g	Trnov Trnová	pastviny	mezi starými rameny Labe	velká	Částečně vykoupil MKZ. —		662
					Zde třeba hledat původ názvu Trnávka. Odtud po Labi byla Trnávka nejdříve ouředlena. Byl to dávný výskyt proutí, které se v pravěkých dobách již upracovávalo na ztužování valů, palisád a podobných opevnění. Od druhé poloviny 16. stol. se užívalo názvu Trnávka, před tím se nazývala Trnová. Ve středověku se tu upracovávalo dřevo; stálo tu sídlil tesař. V polovici 17. století dokonce dva.	dosud	

Poř. číslo	Název	Druh pozemku	Poloha	Jakost půdy	Výklad názvu	Od kdy užíván	Parcelní čísla
3b	Bejlovka	louka	východně od v. Káodí	hlinitá	Vzniklo asi od slova bejlí, byla to louka, kdysi s velkým množstvím býlí	dosud	668
4	Zájezda V zájezdech	role louky stavební parcela	severozápadně od vsi Těnáva	hlinitá	Papis z josefského katastru: „Bere svůj počátek od obecní pastoušky a od zahrady Jana Trojana, jde podle cesty, která jde na Kaičku a skončuje na polích zájezdeckých."	v terez. kat. dosud	284, 287, 311–19, 321–488 86
4a	Na čápě U čápa	role louka	při cestě na Trnovan	hlinitá	Název neznámého stáří; pravděpodobně název vznikl po čápím hnízdu.	dosud	364–7, 374, 381–3, 414, 418
4b	Křenovka	louka role	nad obicka-mi	hlinitá	Kdysi se tu pěstoval ve větším množství křen	dosud	385–8 378–9
4c	Na kaštech	pastvina	pod Mikulášovy	hlinitá	Původ názvu neznám	v terez. kat.	374/4–12 – 5
4d	V obickách	pastvina louka	Druh od Trnávky k jezeru	hlinitá	Byla to kdysi půda obecní – občinská, vysázená řadou topolů	dosud	374/1 – 3
4e	Dub u Bejlovky	–	–	–	Jeho stáří se odhaduje na 150 let	dosud	393
4f	Na sekeře	role louky	u železniční trati	písčitý	Původ názvu neznám Zasahuje i do Komorovej	dosud	461, 463–4, 466, 468
5	Za humny	role náhrady st. parc.	nad Trnávkou	hlinitá	Papis z josefského katastru: „Bere svůj počátek od náhrady Kašpara Černýho a od silnice jdoucí od Pejnice k Přelouči a hranicí s Řečany, kdežto na poli Jana Vonáše skončuje."	v terez. kat. dosud	171–7 78–149 110–13, 117–9, 121
5a	Na nivě	role	Pod polabinami	hlinitá	Větší část je v katastru Řečan. Původ názvu není znám	v terez. kat. dosud	112–15

Poř. číslo	Název	Druh pozemku	Poloha	Jakost půdy	Výklad názvu	Od kdy užíván	Parcel. čísla
5b	U Řečan	role	u hranic Řečan	hlinitá	Pole na hranicích Řečan	v terez. kat.	173-5
5c	V kapcích	role	nad cestou do Dřínače	hlinitá	Řečín byl asi kdysi zvlněn; dnes rovina	dosud	139, 142-5
6	Za rybníkem za rybníčkem	role zahrady stavební parcely	východně od Trnáv. hy	hlinitá	Popis z josefského katastru: „Bere svůj počátek od obecního rybníčka a leží podle silnice od Řejnice k Dřínači běžící a dochází po řečanské hranice a po panenshej remis Žlabky nazvaný, kolečko se Haky honcuje."	v terez. kat. dosud	151-170, 175 84
6a	Na kněžství	role	pod silnicí do Dřínače	hlinitá	Větší část leží v řečanském katastru. Bývaly tu náduší pozemky a prato asi ten název.	v terez. kat. dosud	168, 170, 171-6
7	U dubiny u dubin	role louky les	východně pod tratí	písčitá	Popis z josefského katastru: „Toné položení bere svůj počátek od trnávské kovárny podle cesty od vsi jdoucí k Zdechovicům a jde až po panské Hlíny. – Celá dubina byla kdysi osázena duby. Část neplodné pastviny na dubině byla r. 1884-90 znovu nalesněna.	v terez. kat. dosud	178-235 275, 69, 72-4, 83, 85, 88-92, 101-2, 103, 107-8
7a	U barku	role louka pastvina les	pod tratí	písčitá	Lesík navazuje na řečanský Borek a Černý rybník	v terez. kat. dosud	178-180 192
7b	Za hlínama Pod hlínama	role	nad zdechovickými hlínami	písčitá	Název podle panských Hlín ve zdechovickém katastru	v terez. kat. dosud	218-235
7c	U nabitejch na nabitými	role	západně od Hlín	písčitá	Původ názvu není znám; jde o název nejméně 250 let starý	v terez. kat. dosud	237

Čís. číslo	Název	Druh poznámky	Poloha	Jakost půdy	Výklad názvu	Od kdy užíván	Parcelní čísla
7d	U terče na šajbě	–	–	–	Za hlinama, blíže mýtu byla vojenská střelnice	do roku 1865	192
8	Za brankou	role louky náhrady stav. parc.	v blízkosti železnice	písčité	Popis z josefského katastru: „Jeho položení bere svůj počátek na hospodou trnávskou, od cesty jdoucí k Labský Týnici, druhé strany cesty k Zdechovicům, až na panskou bažantnicí pod vytýčené hranice s obcí zdechovskou a chvaleckou. Bývala tu výchozí branka.	v terez. kat. dosud	236 - 274, 276 - 282, 286, 287-304, 320, 68, 75 - 7, 79, 81-2, 87, 93-8, 100, 105, 120
8a	U bažantnice, za bažantnicí	M. K. Z. Chvaletice			Panská bažantnice s hájovnou byla umístěna v dřívějším pozemkovém katastru Týnávky. Koncem roku 1900 byla hájovna zbořena, les vykácen a půda přeměněna v pole a luka.	v terez. kat. dosud	301, 310
9	Komorná V komornovej	role louky	v jihozápadní části katastru	písčité	Copis z josefského katastru: „Jeho položení bere svůj počátek od Suchánka, jeho nahrady a od asty běžící na Ostrov a do luk, a jde vedle silnice týnický až po hranice chvalecký.	v terez. kat. dosud	489 - 529
9a	Na stáoku U stáoku	role louka	uprostřed tratě	písčitá	Dnes Komorná bývala rybníkem; byla totiž rybničnou hrází přepažena na parc. čísle 434. Středem tratě tekla struha. Dosud se tam říká „U stáoku"	v terez. kat. dosud	434 - 6
9b	Na zkěře	role louky	u železniční tratě	písčitá	Původ názvu neznám. Částečně zasahuje do tratě Zájezda.	dosud	461, 463-4, 466, 468

II. Názvy místních částí

Poř. číslo	Název místní části	Vysvětlení názvu a charakteristika místní části	Parcelní čísla
10	Plac „místní trať"	Popis z josefského katastru: „Místo plac porůstává v 3 cestách: jedné jdoucí k Labský Týnici a druhé k Zdechovicům a třetí k Zpitovicům."	stav parc. 1–66, 70, 80, 99, 104, 106, 109, 114–6, náhrady: 1–77
10a	Za panoramou	Panorama bývala u rybníka v čp. 33. Název uveden byl i v tereziánském katastru	47
10b	Pod pastouškou	Pastouška stávala v čp. 20 až do roku 1947, kdy po požáru zbourána. Byla jmenována i v tereziánském katastru.	65
10c	U silnice	Několik pozemků při silnici z Přelouče do Týnce. Název byl uváděn v tereziánském katastru. Patří k trati Zájezda.	320, 319, 315 a 316
10d	Pkalcarna	Bývala v čp. 6 a 45. Byla zničena požárem.	10, 15
10e	Na rajčuru	Bývalé rajenské cvičiště; stálo v místech nynějšího hostela a Památníku osvobození	195
10f	Socha sv. Padeáše	Roku 1750 byla přemístěna ze Zdechovic do Trnávky a umístěna u silnice při vstupu do vesnice, kde tehdy stál železný kříž. Socha byla zbourána roku 1926.	—
10g	U Rambouků /Brazilie/	Nedaleko obce a trati komorná bývala panská cihelna, čp. 53 Byla zničena požárem r. 1885	499

Poř. číslo	Název místní části	Vysvětlení názvu a charakteristika místní části	Parcelní čísla
10	Kovárna	Trnávskou panskou kovárnu koupil r. 1614 Matěj Kovanička. Roku 1852 ji vykoupil Pavel Hrubeš. Posledním kovářem do roku 1959 byl Josef Turnovský	čp. 38 36
11	Ráj v Ráji	Severní část Trnávky, přiléhající k trati „Za humny" s čp. 20, 57, 98, 108, 111, 112, 116, 117, 118	65, 66, 103, 116, 111, 117, 119, 118, 121
12	Ve vsi	Nejstarší část Trnávky s čp. 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 55, 56, 59	25, 24, 23, 22, 64, 63, 62, 60, 57, 58, 59, 21
13	V ulici	Další stará část vesnice s čp. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 41, 49	6, 4, 17, 15, 14, 13, 12, 11, 18, 19
14	U trati u dráhy	Stavení v řadách podle železnice s čp. 81, 82, 83, 84, 86, 94, 96, 97, 101, 103	87, 92, 93, 94, 96, 100, 102, 101, 107, 108

Názvy pomístných jmen – zaniklých

z povědomí lidí.

Poř. číslo	Název	Vysvětlení	Druh pozemku
1	U klína Říhavého na klínách	uvedeno v tereziánském ka- tastru z roku 1713	pole
2	V plotech v plathách	-"-	pole
3	U dolejší cesty	-"-	pole
4	Na steskách	-"-	pole
5	V záharovech v záharovejch v záharnovejch	-"- vyskytuje se v řečanském katastru	pole louka
6	Na ohradě	-"-	louky
7	Palouk	uveden v tereziánském kat.	louka
8	U hatí	-"-	louka
9	Michovec	v soupisu lesů z r. 1828: Michovec měřil 6 jiter 1269 □	les míšený, listnatý
10	Nad obecní loukou trnávskou	-"- měřil 3 jitra 768 □	les les duby, jilmy, lípy
11	Les panský kulatý	měřil 8 jiter 755 □	les lípy
12	U lavičky	-"- uváděn v tereziánském katastru	les
13	Milkov	uváděn kol r. 1525 na Sudy z Řenec	les
14	Žáluží	-"-	les
15	V zlodějovkách	-"-	les

Nesmíme nechat zmizet beze stopy takový poklad, jakým jsou pomístná jména. Musíme jej zachránit, t.j. zachytit v soupisech, nebať dnes při socialisaci venkova mizí jednotlivé pozemky a s nimi i jejich jména. Zcelené pozemky uchovají v budoucnu jen nepatrný počet jmen. A proto zachytit v soupisech pomístní jména dříve, než upadnou v zapomenutí, je naléhavým úkolem dneška. Nesplnění tohoto úkolu by nám příští generace nikdy neodpustily.-

Celková výměra katastrálního území Trnávky činila 363 ha 6 a 8 m²; katastrální výtěžek na stavu konce roku 1947 činil Kčs 12.212.68.

Hony JZD - 7. listopad v katastru Trnávky:

	1	Loužince	ha 0.79
Hony JZD	2	Kačerka	" 10.42
	3	Na láskách	" 6.47
	4	Milantoaj	" 4.04
	5	Remanence	" 3.76
	6	Závodí	" 9.98
	7	Bejlavka	" 3.88
	8	U duba	" 3.09
	9	Jenero	" 5.02
	10	U čápa	" 3.92
	11	Komorná	" 2.13
	12	V kautech	" 5.83
	13	Za humny	" 9.28
	14	U rybníčka	" 11.78
	15	Lad	" 1.88
	16	Na kněžství	" 6.55
	17	Blažejoao	" 1.63
			ha 90.45

Pozemky (hony)
JZD - 7. listopad
v katastru Trnávky

Můj informátor při zpracovávání pomístných jmen Josef Slavík, starší, z čp. 19 přinesl mi dvě najímavé školní učebnice, z nichž před stoletím se učili jeho příbuzní a sice Václav Slavík z německé učebnice: „Zweites Sprach- und Lesebuch für die zweite Klasse der katholischen Haupt und Stadtschulen" z roku 1857. Stála nevázaná 17 krejcarů a

Školní učebnice

Anna Slavíková z české učebnice: „Čítanky a mluvnice pro druhou třídu evangelické školy" z roku 1860.

Obě učebnice měly obdobnou osnovu:

I. díl německé knihy: „Vyprávění, písně a řečení - většinou náboženského zaměření

" české knihy: Vyprávění z náboženské věrouky.

II. díl - německý: Vyprávění z říše zvířat

" - český: Rouchozemě /o zvířatech/

III. díl - německý: Vyprávění o přírodě a Kemii

" - český: Vyprávění z historie a o přírodě

IV díl - německý: Vyprávění z historie

" - český: Dítě a rodičové

V díl - německý: O rostlinách a nerostech

" - český: Rahník

VI. díl - německý } Mluvnice

" - český }

VII. díl - český: Skládání písemností.

Výňatky z učebnice

Ve falešném a patolízalském chvalořečení na Rakousko a Habsburský rod nezůstala česká učebnice pozadu za německou. K důkazu o tom stačí třeba výňatek z článku: „Dům Habsburský":

„Z celého běhu dějin rakouských ukazuje se jasně, že nad domem Habsburským spočívá zvláštní

požehnání Boží. Ale dům ten učinil se lásky té hodným. Panovníci z domu Habsburského vynikali ctností a pobožností. Mnozí sobě získali velikou náklonu i o církev evangelickou poskytováním jí svobody náboženské, a moudrým jí zachováním.

Pohromu Bílé hory obchází s pocitem ustrašenosti: „V Čechách byla tenkrát veliká většina obyvatelů náboženství evangelického. Pro rozličné útisky, které se jim, dle jejich stížností, dály od strany druhé, dali se zavésti k vzpouře nemoudré; byli však porážení u Bituně na Bílé hoře dne 8. listopadu 1620. Tu se stalo náboženství římsko-katolické opět panujícím v Čechách, a evangelíci neboli trpení. Mnoho rodin se vystěhovalo do ciziny."

O důsledcích pohromy a místě Ferdinanda I. tu není ani zmínka.

O císaři Františku Josefovi se dočítáme: „S jarou silou pečuje nynější císař pán o vnitřnou bezpečnost, o statečnou obranu své říše a o duševné i hmotné blaho všech sobě svěřených kmenů národních. Hned na počátku svého panování nově zřídil císařské úřady, soudy, četnictvo. Úplnou rovnoprávnost a svobodu náboženskou patentil také císař František Josef i křesťanům evangelickým patentem od 31. prosince 1851. Dar lásky takové neapomine zajisté nikdy církev evangelická vděčnou věrností k mocnáři svému splácetí."

Je tam otištěna i báseň „Vlastenec" /bez udání autora/ s touto poslední slokou:

Věrni císaři a králi,
vlasti budme štítové,
v povinnosti svaté stálí,
pak budem vlastenové!

V I. díle jsou články o sv. Janu Evangelistovi, o náboženském vojevůdci Gustavu Adolfu, o Kristovi jako o Pánu a králi, o Janu Amosu Komenském, o sv. Štěpánu a dalších, avšak o Husovi a jeho době – ani řádka.

Příznačné jsou i otcovské rady, které námořný statkář Blažek, nanechal synu ve staré nápisné knížce: „Boj se Boha, miluj jej nade všecko a důvěřuj v něho. Kohokoli ty potkáš, buď k tělesti neb nehoda, nachovej vždy rovnou, veselou, Bohu oddanou mysl. Cti svou vrchnost. Dávej co jest císařovo, císaři, co Božího, Bohu. Nestýskej si na daně, bez nich státi nemůže obec veliká, a které nijež. Vrchnost tebe ochraňuje, abys bezpečně živiti se mohl; ty k výlohám obecným přispívati povinen jsi. Buď opatrný; dobře v předu i vzadu oči míti. Poraď se s rozumem, než co učiníš; po účinku zlá rada. Nech ať děti tvé rozhojí práci. K čeládce dohlídej; kde pán sám do koutů nahlédá, tu hospodářství dobře stojí. Neutrácej více než vyděláš. Dluhů se varuj; sic bude dluh s tebou z míry jísti. Nechoď mimo dům svůj pro vyražení. Kdo doma radosti nemá, jinde ji darmo hledá."

otcovské rady

V obdobném duchu jsou sepsána i pravidla pro moudrého a pořádného obecního představeného, z nichž vyjímám: „On přijímá nařízení od vrchních císařských úřadů a oznamuje jich v obci. Ve všem se řídí dle zákonů obsažených v zákoníku zemském, a bdí, aby se zákony ty v obci jeho zachovávaly. O všech nehodách veřejných dává zprávu císařskému úřadu. On bdí nad veřejným pořádkem, netrpí nočních toulek, přísně prohlíží domovské a cestovní listy pocestných, aby se nebezpečným lidem a zdravým lenivým žebrákům toulání zabránilo."

pravidla pro obecního představeného

Jsou tam též mnohé rady a ponaučení, např.:

Každý nechť se raduje ve věcech jmění svého s muže a náhaně s běhlými, poctivými, s notáři a právními zástupci od úřady zemské uznanými.

Zdržujte při všech příhodách jak možná zachovati mírnou mysl. Ale nikoho náhle nelekejte!

Potulování žebráků a chasníků lenivých a lehkomyslných jest původem všelikých nemravů a zločinů. Takoví zároveň podvodní, prostopášní a spustlí tuláci stíháni a spravedlivě dávání bývají do veřejných káznic, kdež se ku práci donucují.

Za podvodníky se pokládají také lidé, kteří mezníky na poli neb v lesích přesazují, písemnosti, peníze, anebo jakékoli zboží falšují, nepravých vah a měr při prodejích užívají, a všelikými výmysly svých bližních ošizují.

Stav vojenský se považuje za slavný a záslužný. Mnohý štěstí svého došel na vojně.

Každý spravedlivý občan svědomím zavázán jest přispívati vedle mohovitosti své k potřebám obecným. Poctivě upřímně sám oznámiti má své roční příjmy, aby podle nich podíl na dani z příjmů jemu ustanoven byl.

Spravedlivý činí všecko z lásky k Bohu, nečekaje na zemi odplaty.

Mluvnice z let 1860:

Nástroje k mluvení jsou články úst: rty, dásně, svrchek úst / patro /, hrdlo a volátě pohyblivý jazyk.

Pomocí tohoto mluvícího ústrojí vyslovujeme článkované zvuky čili hlásky.

Hlásky jsou buď samohlásky, dvouhlásky,

polosamohlásky, anebo souhlásky.

Vyslovení více souhlásek jedním otevřením úst je slabika.

Jestli jedna slabika sama o sobě nebo několik slabik dohromady něco vyznamenává, tomu říkáme slovo.

Řekneme-li něco o nějaké osobě nebo věci jedním nebo více slovy, vyřkli jsme průpověď / větu /.

Mluvnice podává pravidla řečí; učí pravidelně proměňovat a spojovat slova v řádné věty.

Učíme se

. pohlaví / rody / jmen podstatných
čísla " "
pády " "
skloňování " " / s tvrdým a měkkým vzorem /
skloňování jmen přídavných
stupňování " " / jsou tři, stupně srovnávací /
rozdíly číslovek
skloňování "
zájmena
časosloví: končící, trvací, opětovací, přes-
tupný způsob
příslovky
předložky
spojky
menšlovce čili citoslovce
průpovědi jednoduché a složené
o puntíku nebo tečce
o znaménku otázky
o " provolání
o " mnohoraším

o znaménku pomlčcím
o dvoutečce
o pahatmíku / × ÷ a b /

Skládání písemností:

Navěští:

Dne 18. dubna 1860 naběhl z Pražského mostu kudrnatý pudlík bílé barvy, černých uší; měl náhubek z leskнavého bílého drátu a obojek řemenný s plíškem, na kterém jest vyryto číslo domu 150-II., kdež vlastník toho pudlíka přebývá. Kdoby toto sběhlé zvíře zdravé navrátil, tomu mířepraný připovídá odměnu dvou zlatých stříbra.

V Praze dne 19. dubna 1860.

Štěpán Sedmikradský,
majitel hostince č. 150-II.

Takovouto a podobnou korespondencí se učili psát žáci ve škole roku 1860.

Ukázky ze dvou učebnic z poloviny minulého století dosvědčují, že osnova všech tehdejších učebnic byla obdobná a proto lze tvrdit, že i trnávská školní mládež se tehdy učila z takovýchto učebnic.

OKRES PROSTĚJOV * OKRESNÍ ÚŘAD TRNAVKA *

Žně před 100 lety /z čítanky z r. 1860/.

Přede žněmi dává bedlivý hospodář řádně vyklidit pernu /opletěn, půstodolek/ a opraviti rozpukaný mlat /humno/. Aby se mlat snadno nedrobil, smíchá se hlína ku přehazování mlatu s hovězí krví. Do perny kladě hospadář větví olšové neb dubové a pak vrstvu suché a čisté slámy, aby shlízené obilí podspod nestuchlo. Dává také všechno nářadí přistrojiti a opraviti, jehož potřebuje ke shlízení obilí. Ze žitné slámy nadělá sobě dostatek povřísel, aby v čas potřeby při ruce byly.

Žně

Obilí se nemá nezralé aniž přezralé žíti neb kositi. Nedošlé zrno svrkne, nehodí se na semeno a špatně pouští při mlácení; přezralé zrní snadno se drolí a za mokrého počasí snáze sroste na hrstech i v klasích.

Obilí se žne buď srpem nebo se seče kosou /travní/ anebo hrabicí. Stroj na žetí slove samořinec. Len a konopě se trhá. Žetí potřebuje více času a je tedy dražší nežkosení. Žetím se nevydrolí sice tolik zrní a sláma se nezdrchá: po srpu ale ostává větší strniště než po kose. Jeden sekáč obyčejně více pořídí, než tři žnci.

Sekáči

Ležaté, zmatené a přezrálé obilí se žne; jarní obilí pořáží se hrabicí.

Za sekáčem /kosou travní/ sbírá posběračka poseče-né obilí a klade je na hrsti. Takovým způsobem se nevytluče tolik zrní jako při obyčejném sekání hrabicí. Panuje-li mokré počasí, neklade posběračka každou hrst rozlášť vedle sebe, nýbrž na první hrst položí napříč klasoví druhé hrsti, aby na zemi klasy neležely a déšť aby je do země našlehati nemohl. Na tento způsob spojené hrsti tak brzo nezrostou. Obilí se

po té straně žne neb sekáš, na kterou se nejvíc kloní. Srpy a kosy mají býti ostré, aby se práce usnadnila. Špatné srpy a kosy ostří klepač klepacím kladivem /klepáčem/. Stroniště se má co možná malé dělati.

Hrstě /pokladky/, pokosky a řady obilí nechati na poli tak dlouho ležeti, až dobře uschnou. Travou porostlé a zmoklé obilí se obrací jednou neb dle potřeby vícekrát.

Nahrabané a dobře uschlé hrstě kladě nakladačka na povřísla a vazačka je stuha váže obyčejně navlhlými povřísly pomocí roubíku do stejných, malých neb velikých snopů.

Snopy syrové rozstavují se na řit, aby dříve schly, aneb se smášejí na hromadu; 15 snopů činí mandel. Při smášení nemají se snopy vléci po zemi, ani silně na zem háznouti, aby se zrní nevydrobilo.

Snopy

Pohrabovačkami shrabují se po nahonech roztroušené klasy a stébla. Takové shrabky slovou hrabanka neb pohrabky.

Za stálého pěkného počasí se svážejí suché obilí hned po svázání do stodoly. Při nestálém, mokrém počasí váže se položené obilí hned aneb v krátkém čase a snopy se postaví na řit proti sobě do mandelů. Klasoví /konce snopů, kde jsou klasy/ přikryje se silnějším snopem, tak nazvaným klídačem /pláštěm/.

Když mandele dobře vyschnou, odvážejí se do stodoly. Mandelované obilí tak snadno nevroste, jako na hrstích ležící, poněvadž klasoví v mandelích dříve vysýchá. Mokré obilí čili tak nazvané kničky nemají se nikdy do stodoly voziti, sice zrna ve stodole srostou a sláma stuchne.

Sklizené obilí se skládá ve stodole do perny, anebo není-li již ve stodole místa, do stohu. Do spod perny klade se nejsušší obilí; ale jeden druh obilí s druhým se nemíchá. Méně vyschlé obilí a luskoviny kladou se na patra / odry /, aby máče vyschly.

Stodola

Jak do perny, tak i na spod stohu klade se křoví a na to vrstva suché a čisté slámy. Okolo stoňáru v stejné vzdálenosti kladou se snopy s klasy do vnitř. Stoh je dole šíře založen a užší se k vrchu, až se homoli podobá. Na vrchu se prošíje došky, a dole se trním ohradí a stokou obžene.

Obilí se vyšlapuje koňmi neb dobytkem, anebo se mlátí cepem. Novější mlátící stroj nazývá se mlátidlo. Mlácení cepem má tu výhodu, že může mlatec ránu v každé době dle potřeby dáti silnější nebo slabší. Sláma se také pod cepem tak nerozcuchá a na drobno nerozsekne jako na mlátidle. Obilí, byť by i suché do stodoly složeno bylo, po nějakém čase začne se potit a u té době nepouští dobře zrno z klasů. Řídká rima ulehčuje mlatbu.

mlácení

Mlácení děje se takto: Snopy se kladou na mlat vedle sebe řitěmi k oplatmi. Každý snop se rozvážeš oklepá; oklepky se rozvážeš a rozhrabou, a mlátí se tvrdá strana od jednoho konce do druhého; pak se rozcuchané obilí přihrabe a přimete, a přemlácené na úhrabečnici přeprodsívají; propadlé zrní shrabe se na řad.

Mlácení stran se opakuje. Větší hromada vymláceného obilí přehazuje se nějčkou proti větru. Nejtěžší a nejpěknější zrní padne nejdále a slove přední / předek, výstok /: špatnější obilí padá za předkem a slove zadina. Čím blíže zrna padnou k přehazovači, tím je zrní lehčí a špatnější. Nejzáze zůstanou plevy a prach.

Od přehozeného obilí nějčkou plevy se odfoukou, háčky prorouchem se odmítají, a pak se obilí padsíná neboli čistí buď na řešetech, tokách, anebo na sítech, na řejbrovadle aneb na mlýnku.

Aby obilí větší ceny nabylo, musí se tak dlouho čistit, až se z něho vypraví všecken neřád, t. j. prach, kouhol, zrna atd. Vyčistěné obilí měří se do vypřášených pytlů a odnáší se na sýpku. Ta práci jmenují mlatci rozvíž.

Sýpky

Sýpka má býti opatřena dobrou a suchou podlahou, dobrou střechou a proti sobě ležícími okny v takové výšce, aby mohl vzduch táhnouti přes vysypané obilí.

Sype-li se vymlácené obilí na půdu / hůru /, tedy musí míti dobrou lepenici, aby výpar z dola vyráženi nemohl. Aby ptactvo létati nemohlo na sýpku, opatří se okna drátěným neb dřevěným mřížováním; a aby se v čas prášenice na obilí návěje nedělaly, nakloní se okna prchenými náklopy.

Obilí

Čerstvé obilí nemá se sypati na hromady vyšší než 5-6 palců. Starší a vyschlé zrní vysypá se na 1½ stopy výšky. Čím jest obilí čerstvější, tím častěji se má přehazovati, aby vyschlo a stuchnouti neb zapařiti se nemohlo. Starší obilí přehazuje se v zimě každý měsíc, v létě za 14 dní, a při velikém parnu za 8 dní. Hromady ať leží v takové vzdálenosti od sebe, aby se

rozdílní druhové obilí snadno smíchati nemohly. Po kažodém ubrání obilí z hromady má se obilí obhoditi a přiměsti, aby zrní na podlaze roztroušeno nebylo a rozšlapáním netrpělo. Na sýpce má býti největší pořádek, čistota a úhlid, poněvadž se na nečisté sýpce snadno hmyz usadí a líhne. — —

Vůbec bylo by užitečné, kdyby občané, zvláště mladí, o svátcích a nedělích čítávali v knihách poučovacích, a kdyby sousedé zkušeností svých upřímně si sdělovali, novějších nálezů hedlinějí zkoumali a což by z nich dobrým se bylo ukázalo, ke svému vlastnímu užitku obrátili — tak činí návěrečná rada ze vzmíněné české učebnice, vydané roku 1860.

Dodatek k II. Místní trať

/viz str. 350/

Trnávka

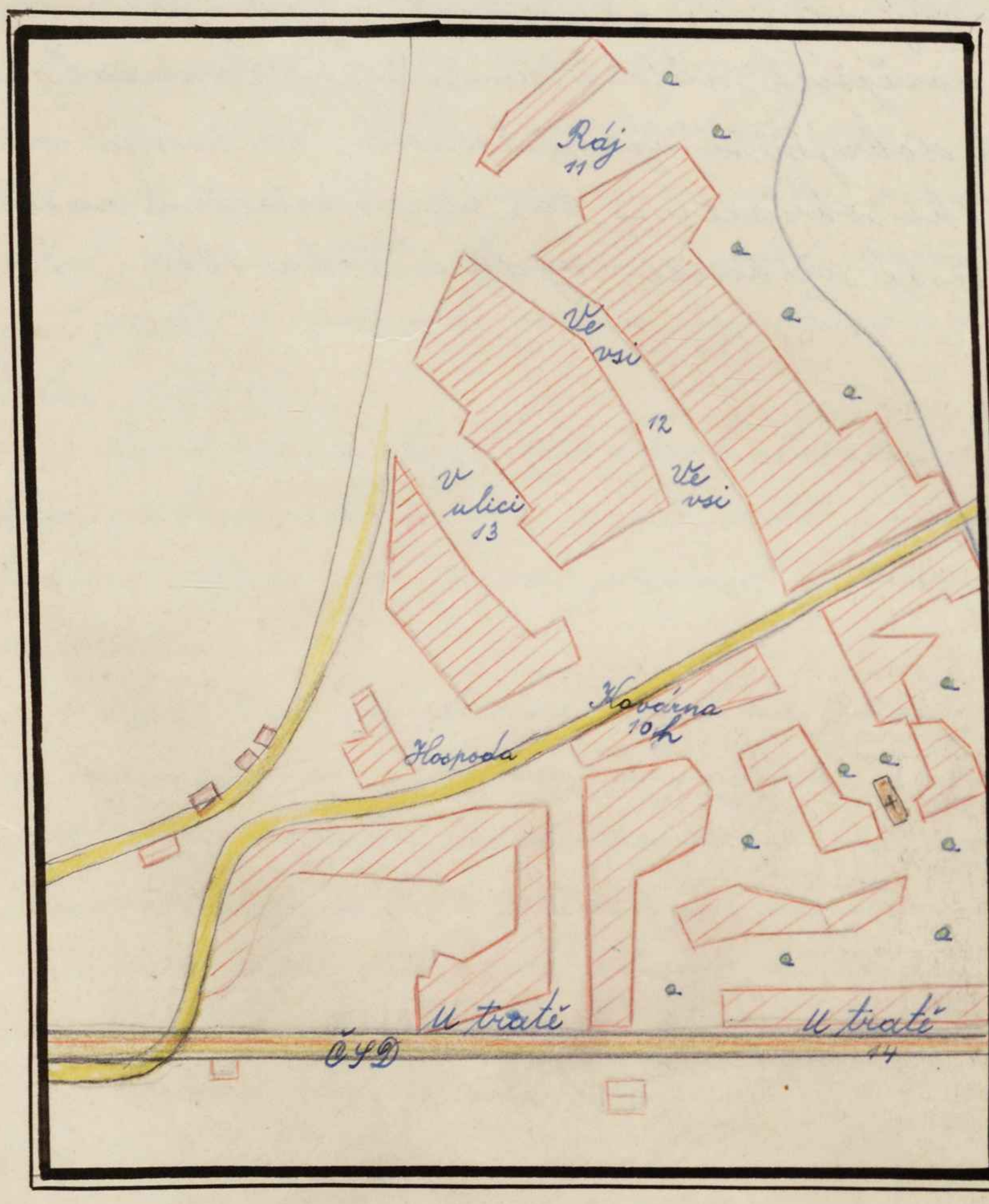

Dodatek k III. - Hony JZD

/viz str. 354/

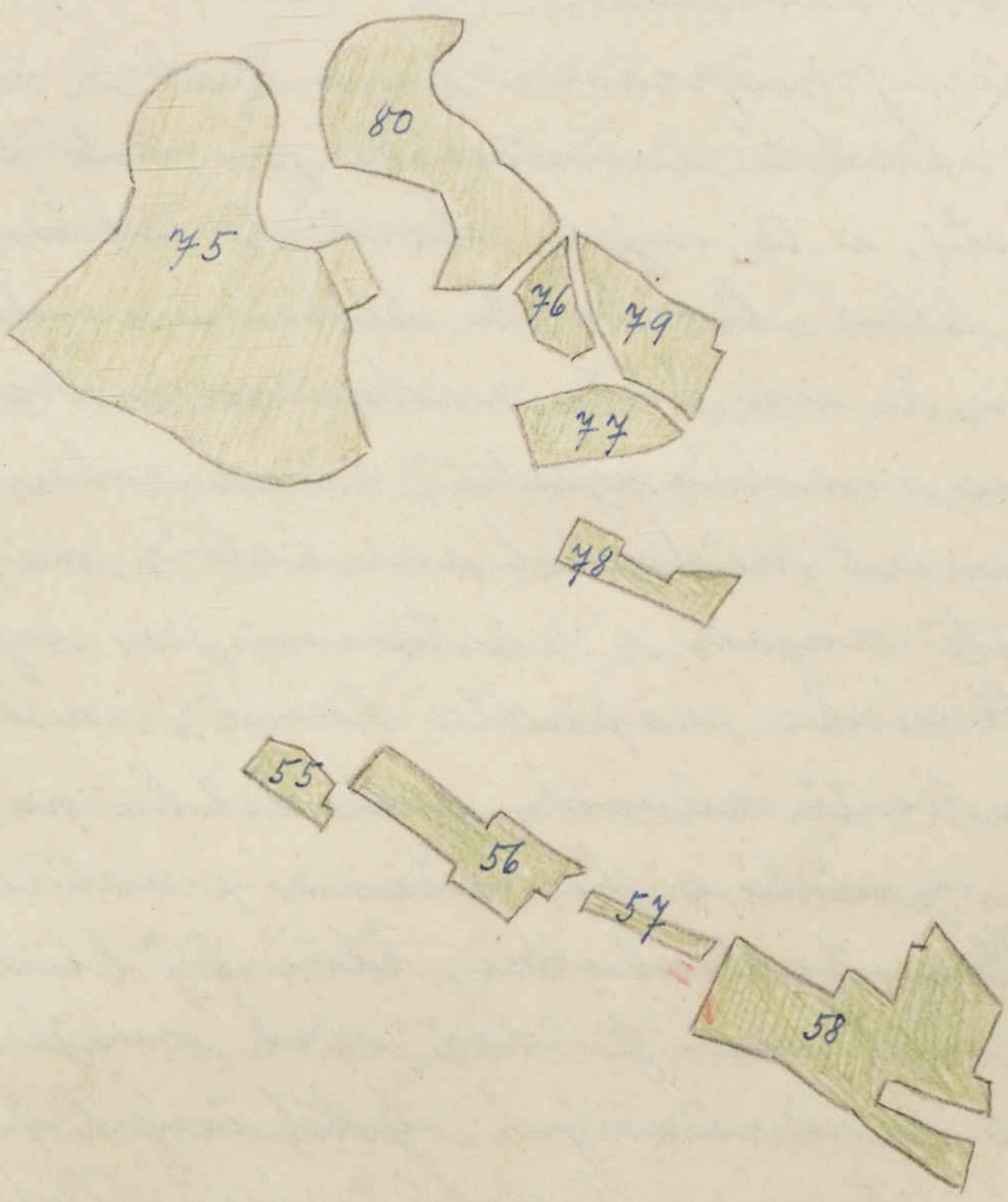

JZD Bernardov

hony v katastru

Trnávky

55	role	Zájezda	č.p. 402	76	luka	Loužince	č.p. 906/2
56	role	Zájezda	429/1 440	77	luka	Loužince	912
57	role	Zájezda	470/2	78	luka	Zájezda	374/1
58	role louka	Komorná	481, 502, 479, 503-4	79	luka	Loužince	902/1
75	louky role	Loužince	829, 841	80	luka	Loužince	859

Květen / 1964

Po roce - téměř přesně na den - rozhodl jsem se pokračovat opět v kronice, kdyžť za celý rok nikdo se vážně a odpovědně nestaral určit mého nástupce. Je pravda, že pokus tu byl, ale ten se nezdařil - a tím vše skončilo.

Kroni-kář

Bylo by nesprávné domnívat se, že v Trnávce nejsou vhodní kandidáti pro tuto funkci. Je jich dosti, a to nejen starších věkem, ale i v nejlepších letech. Avšem ti většinou souhlasí s pořekadlem, že ani kůže nadarmo nehrabe. Když však lze snadno zjistit, že od roku 1961 jsem za tuto činnost nedostal ani haléře odměny, zmizí okamžitě zájem a zůstanou jen výmluvy.

V Trnávka propadla horbě, za výdělkem; jsou tu téměř návody a předstihu po velkých příjmech a využití všeho, co čas a prostředí sebou přináší. Jsou tu důchodci, kteří by klidně mohli žíti z důchodu. Jelikož však mají možnost napojit se do různých výdělečných podniků, využívají situace a lopotí se bez ohledu na vyčerpanost a slábnoucí zdraví.

A tak mamon a hmotařství zbavují některé občany nejen času, ale i touhy po kulturních zážitcích a vůbec po nutnosti žít naplno s trvalým využíváním všech těch kulturních vymožeností, jež dnešek každému občanu může poskytnout. Smysl pro dobrovolnou kolektivní, nadosobní činnost je natlačován sobeckým egocentrismem; zájem a pochopení pro společnou věc jsou tlumeny a natlačovány starostmi o vlastní písečky na vlastním ohraničeném dvorečku.

Mládež vybíjí se na nouzku vřeštícího dýchánu v

„ v písničkách pro všední den" a v bujarých tancích importovaných bez ladu a skladu z dalekého nápraduu.

Je proto divu, že v Třnávce nenajde se mladší kronikář než sedmdesátiletý stařec - a to pouze jediný i ze všech starců? A přece stačí si prohlédnout soupis všech občanů Třnávky z roku 1961, str. 301-315, aby mé přesvědčení bylo potvrzeno, že je tu dosti vhodných osob, kteří by mohli pokračovat v kronice.

Plánovací komise ONV svolala aktiv o výstavbě „nesvéprávných sídlišť". Účastníci byli seznámeni s výhledem do budoucnosti. Bylo poukázáno na to, že obyvatelé okresu sídlí ve velkém množství drobných obcí; například hlad obcí do 300 obyvatel je 1.011. V těchto obcích bude provedena stavební uzávěra a další bytová výstavba bude prováděna ve střediskových obcích, takže tyto drobné obce v budoucnu postupně vymizí.

Stavební uzávěra pro Třnávku

I pro Třnávku byla nařízena stavební uzávěra. Střediskovou obcí jsou Řečany. Zatím snad nikdo si toto dalekosáhlé rozhodnutí neuvědomuje. A to asi proto, že se to považuje na problém nedohledné budoucnosti. Je tomu opravdu tak? Kdy k tomu může dojíti?

Většina domků v Třnávce byla postavena po první světové válce. Novostaveb je tu poměrně málo. Průměrný věk třináctých domků je kolem 40-50 let. Stav těchto domků citelně zhoršují i denní detonace v lomu MKZ, jakož i otřesy půdy těžkotonážními vleky.

Mládež se může zániku Třnávky dočkat. Se zřetelnými znaky viditelného konce obce bude to právě mládež, která houfně bude opouštět zmírající obec; zůstanou v ní jen ti starší, kteří společně s ní zmizí z tohoto světa.

Trnávka je obec s 800 letou tradicí. V prvních desetiletích 14. století vykonával trnávský rychtář soudní moc nejen nad Trnávkou, ale i nad Řečany a Labětínem. Tato skutečnost je významná, že se tu prvně v historii spojily obce Trnávka, Řečany a Labětín pod správou trnavského rychtáře.

V době toleranční byly Řečany plně odkázány v otázkách náboženské a školské výchovy na Trnávce a to znamená, že Trnávka byla tehdy v pozici vedoucí obce.

Stačilo však, aby Řečany se ve školní výchově osamostatnily a postavily si školu v dohodě s Labětínem roku 1881, aby vedoucí pozice Trnávky byla ohrožena.

Až do roku 1890 měla Trnávka více obyvatel než Řečany. Vzrůst Řečan je výsledkem samočinné působnosti důležitých impulsů ekonomických, jakými jsou nejmména: železniční stanice, pošta, ZDŠ, lékař, četné komunální služby a prodejny, jakož i důležité podniky jako JZD a lesní školky.

Sloučování obcí

Sloučováním obcí v roce 1960 byl vlastně položen počátek této velevýznamné akci. Je ovšem politováníhodné, že vykonavatelé tohoto plánu tehdy s námi postupovali způsobem, který nelze nazvati demokratickým. Vzpomeňme jen, že při sloučování Trnávky s Řečany vyzněl naprázdno příkaz ONV, Strelouč, jako nadřízeného orgánu MNV Trnávky /viz str. 205/, ale, že celé provedení řídila MO KSČ, Řečany neobvyklým způsobem - se zákazem veřejné schůze občanů - ačkoliv podle generální linie strany hlavním činitelem v této akci měla býti právě veřejná schůze občanů Trnávky /viz str. 204-207/.

To v podstatě znamená, že občanům nikdo nesměl veřejně vyložit účel, výhody, ale i nevýhody slučování obcí před jejich rozhodnutím, které se dělo pochybným aktem, t. j. podpisovou akcí, omezenou na dva sloupce: souhlasím - nesouhlasím se sloučením Trnávky s Řečany?

Ti, co předkládali listinu k podpisu sami neznali důvodů a hlavně výhod slučování. Občané rozmrzením tím, že veřejná schůze byla před hlasováním stranickou organizací u Řečanech nahánána, ztratili zájem na akci a tím „ano" se od všeho distancovali.

Tento chybný násah stranické organizace byl zcela zbytečný, poněvadž k plánovanému zrušení Trnávky by došlo i bez sloučení Trnávky s Řečany.

Je dále podivné, že do dnešního dne MNV Řečany, ani MO KSČ nevyložily občanům Trnávky perspektivní plán budoucí likvidace Trnávky. Či bude se ve staré praxi pokračovat? Dopasnul bze to srovnat třeba s člověkem postiženým rakovinou. Nemocnice ho odmítá, lékař ho neléčí, a všichni čekají jen na den, kdy nemocný dohoná.

Za této situace je význam kronikáře pro Trnávku značný. Jeho hlavním úkolem mělo by býti věrné a nezkreslené líčení postupné reakce obyvatel Trnávky na její likvidaci, jakož i zaznamenávání všeho toho, co z úřední moci bude učiněno pro hladký a snadný přechod do střediskové obce, resp. i to, co bude opomenuto.

kronikář

Nebude to první ani poslední obec, která zanikne. Dá se předpokládat, že budoucnost občanů Trnávky ve sloučených Řečanech nebude horší než by byla v samostatné Trnávce. Řečany, jako střediskové sídliště, staršou se moderním městem se všemi nymo-

ženostmi a výhodami plánovaného střediska.

Je však třeba mluvit s občany Trnávky otevřeně a nezakrývat nepopulární rozhodnutí; je nutné je včas upozorňovat i na nepříjemné perspektivy do budoucnosti.

Je ovšem také třeba, aby správní a stranické orgány všemožně a trvale využívaly všech možných příležitostí k tomu, aby mírnily a odstraňovaly abnormální patiče, které občané Trnávky jsou a budou nuceni prožívat.

Volby do občanského výboru

Volby do občanského výboru na další dvě léta byly v Trnávce projednány v MO KSČ i ve složkami Národní fronty. Na plenární schůzi MNV, konané v Trnávce 29. března, byli jednomyslně zvoleni a schváleni za členy občanského výboru:

Štěpánová Anna, předsedkyně
Hamšová Bohumila, poslankyně MNV
Lachman Karel, poslanec MNV
Ješka Jan, "
Hlavík Josef, "
Novák Václav, "
Králová Božena, členka
Ješková Anna "
Šilová Anna "
Kulhavá Ludmila "
Žižařová Jaroslava "
Ješka Jaroslav, člen
Šebný Bohuslav "
Svoboda Václav "
Černý Josef "

Výbor žen

Zároveň byl zvolen dílčí Výbor žen:
Králová Božena, předsedkyně

Suchánková Anna,
Soukupová Zdena,
Flégrová Emilie,
Hamšová Bohumila,
Slavíková Marie.

V diskusi na plenární schůzi dne 26. března byly vytýkány četné nedostatky. Zejména byl kritizován podnik MNV pro zanedbávání péče o řádnou funkci odlučovačů; kontrolou u MNV bylo dvakrát zjištěno, že odlučovače nefungují. Bylo dále upozorňováno, že svod povrchových vod, které způsobují podmáčení domků u Trnávce, není stále ještě vyhovující, přestože ONV - vodohospodářské oddělení uložilo MNV vybudovat dostatečný odtokový kanál kolem Trnávky se spádem přímo do Labe.

MNV - závady

Občané upozorňovali, že je třeba odstranit rákos, rostoucí u samé obce a železniční tratě; je tu velké nebezpečí ohně.

Znovu se hovořilo o nutnosti postavit vodovod, ježto voda, dovážená v cisternách je závadná z hygienických důvodů.

Stav místních cest je neudržitelný; k jeho zhoršení značně napomáhá SPS, Pardubice, která přivážíí kompost pro JZD; rovněž MNV používají cest svými těžkými mechanizačními prostředky.

S. Vavřinová upozorňovala, že již před rokem žádala MNV, aby jí byl opraven domek, který byl pašikován detonacemi; dosud se tak nestalo.

Občané, přítomní na plenární schůzi žádali, aby MNV se vážně již zabýval jejich připomínkami a aby učinil opatření k jich odstranění.

Koncem dubna jednala rada MNV o převedení domků čp. 92 a 93 do majetku MNV. K tomu účelu

MNV si vyřádá odhady domků na ONV Škála bude v větší části přidělena Lesním školkám v Řečanech.

Rada MNV navrhla ustavit komisi, která se bude zabývat návadami, způsobenými MKZ. V komisi budou s. Mikal, Lečka Jan, Rubeš, Kepta, Stodola, Fořt Miloslav, dva zástupci ZZD a dva z Lesních školek.

Vodovod měl být vybudován již v červnu 1963. V Trnávce se projevuje značný nedostatek vody, a ta, která se dováží, je teplá a nelze ji proto píti. Minerální voda není k dostání.

S. Svačina si podal žádost o přidělení domku čp. 93. Lze souhlasit, že ani tím se jeho letitý případ mnoho nevyřeší.

DPO KSČ svolala na veřejnou schůzi dne 28. června. Měl promluvit Ing. Mikal o současných aktuálních otázkách. Schůze byla odložena pro nečinnost občanů na 25. července. Bude jednáno o místních problémech za účasti MNV a ONV.

Členská schůze

Všeobecná schůze došlo 25. července k plenární schůzi za účasti zástupců ONV a MNV. Zadnímu MNV bylo vytýkáno, že dováží vodu jen jednou denně, že kone jsou ředavé a voda teplá. Odlučovače na návodě nefungují. Zvolená kontrola z řad občanů a to s. Stodola a Šíp nebyli vpuštěni do návodu, třebaže k tomu mají povolení od vedení návodu. Odvodnění kolem Trnávky a odkaliště nebylo provedeno a dochází k vážnému podmáčení domků v obci. Vypouštění bychtového plynu nebylo též odstraněno. Výstavba vodovodu, která byla nyní započata, jde pomalu kupředu a není záruka, že bude termín - říjen 1964 - dodržen. Výstavba dalšího odkaliště

ještě tyto potíže zhoršíš.

Zástupce okresního hygienika Mudr. Šír potvrdil, že uvedené závady jsou mu známé. Oznámil, že s plánovaným prostorem čtvrtého odkaliště nelze souhlasit. Kychtový plyn nesmí být vypouštěn do ovzduší a závod musí učinit ihned opatření k jeho odstranění. Odlučovače nejsou skutečně většinou doby v provoze; závod musí zajistit si náhradní, aby při poruše jednoho, mohl být namontován jiný. Okresní hygienická stanice provede kontrolu kovové a nařídí závodu nové jejich pomithlování. Provede se ihned.

Za MNV provedl Ing. Netolický kontrolu splnění připomínek z poslední veřejné schůze v Trnávce:

1/ Pokud jde o vypouštění kychtového plynu, zlepšil se již celkový stav, i když zatím ne docela. Jsou zadány návrhy na jeho úplné odstranění; není k tomu však ještě dokumentace. V každém případě dojde v nejbližší době k jeho úplnému spalování.

2/ Rozvadnění prostoru mezi odkalištěm a obcí se v současné době provádí; do zřízení třetího odkaliště bude provedeno zcela regulérně a definitivně.

3/ Rozšíření prostoru kolem stávajícího odkaliště a odvalem mezi obcí je prováděno. Bylo zadáno Lesním školkám v Řečanech.

4/ Komise k řad občanů dochází do závodu. Stížnost, že nebyla vpuštěna do závodu, bude vyšetřena.

V závěru Ing. Netolický připomněl, že i přes všechny nedostatky, které byly občany hlášeny, celkový stav se lepší; důkazem toho může být skutečnost, že škody na pozemcích JZD jsou nyní menší.

Přítomný ředitel MNV prohlásil, že odkaliště se budou stavět. Pokud jde o škody, které závod

způsobuje, je věcí národního výboru, aby takové zlikvidoval. Zejména pokud jde o poškozené domky nebo další demolici, musí náhradní byty přidělit MNV. Také výstavba vodovodu pro Trnávku měla být věcí nár. výboru. MKZ se však podařilo vodovod nařadit do plánu ještě u letošním roce. Rovnou vody navrhuje jen jednou denně a to odpoledne. Odvodnění kolem Trnávky a odvalu se provádí jen provizorně. V projekci na nové odkaliště je počítáno i na řádné odvodnění. Prohlášení ředitele MKZ Patery lze shrnout v závěr, že návod škody nezaviňuje, a pokud jsou, potom je povinen MNV je odstranit.

K řad občanů bylo konstatováno, že odvodnění, které v současné době návod provádí, je neúčelné a proto vynaložený na to finanční náklad je předem ztracen.

Závěrem diskuse předložil tajemník MNV návrh nutných opatření, které jsou požadovány od MKZ:

Trvat na tom, aby pitná voda byla dováženo do Trnávky dvakrát denně v dostatečném množství - ráno a večer.

Odstranit z provozu závadné konve; vadné dát znovu pozinkovat.

Provést provizorní odvodnění kolem Trnávky a odvalu k Labi, aby voda nepodmáčela další domky.

Vedení MKZ dá do provozu odlučovače, aby nebylo okolí znečišťováno pyritem; učiní též opatření, aby kyselinový plyn nebyl vypouštěn do prostoru.

Vedení MKZ uvnadní provádět kontrolu, zda jsou odlučovače v pořádku; (nutno sledovat) (rada vedení podniku dbá na dodržování těchto opatření.

MNV urychlené nařídí osázení stromy prostoru kolem odvalů, aby se nabránilo prašnosti.

MNV urychlené se postará o výstavbu vodovodu v Ťe-návce.

MNV odstraní některé nesrovnalosti v proplácení nabraných neb nenahodnocených pozemků.

Tyto požadavky budou MNV předány a jejich plnění návodem budou kontrolovány na příští veřejné schůzi. Odpovídá na to předseda a tajemník MNV.

Na této veřejné schůzi byl přítomen i v. Kubánek, poslanec N.S., O. Valta, poslanec KNV, zástupce vodohospodářského oddělení ONV a zástupce státní kontroly.

Počínání podnikového ředitele MNV bylo zcela nesprávné a dokazovalo, že není vůbec informován o příčinách zmíněných závad. Za vážné důsledky lehkomyslně prováděné výstavby odkaliště nemůže nést následky MNV, nýbrž jedině MNV. Bylo by bývalo taktičtější, kdyby vůbec nehovořil.

V dalších měsících bylo zjištěno, že odlučovače nejsou stále v pořádku, a že proto nadále atravinný popílek unikal do vzduchu. Kyechtový plyn není dosud spalován a rovněž uchází do vzduchu. Konve na vodu jsou nevaré. Odvodnění se neprovádí. Výstavba vodovodu, která sice započala, jde pomalu kupředu. Hlovaří se o výstavbě dalšího odkaliště a občané proto žádají o jasnou zprávu, jaký výhled má Trnávka do budoucích let.

Občané si dále stěžují, že dochází k prašnosti z odkaliště. Hrázne odkaliště by měly být proto stříkány přípravkem, který by zabránil unášení prachu a jeho návanu do Trnávky.

Trnávka sleduje se zájmem jednání lidové správy

s pasovníkem MNV. občané navštěvují veřejné schůze a na nich diskutují a i protestují. Po schůzi pak dochází k přesvědčení, že je to celkem plané povídání. Národní výbory u Řečanech a u Parolubicích sice hájí zájmy Třnávky, ale dosud stále bez úspěchu. Situace Třnávky se nelepší, výbor naopak zhoršuje. Usnesení na schůzích se píší - i kdo na ně odpovídá, ale to je tak téměř vše. Při další veřejné schůzi se opět tytéž návrhy a problémy řeší, a opět se píší usnesení, opět odpovědné osoby, a opět vyhlášení.

Vyhlíží to tak, jakoby daleko široko nebyl odpovědný člověk, který by až do omrzení opakovaná „usnesení" dovedl konečně vážně realizovat.

Vzpomeňme alespoň zde v kronice na jedinou rozhlasovou zprávu, kterou MO KSČ v roce 1960 poslal po slučení obcí do Třnávky /viz str. 207/:

„Na závěr našich informací vyslovujeme přesvědčení, že slučení národních výborů se v praxi plně osvědčí."

Nastíněná historie bude se asi bez podstatných změn opakovat až do nových voleb, kdy s novými lidmi vzejdou i nové naděje. Je to asi jeden z vážných důvodů, proč tak mnozí občané Třnávky se stranní veřejného života. A to je velká chyba!

Úprava cest v Třnávce

Zástupci nár. podniku Silnice propočítali náklady na úpravu cest v Třnávce na cca 55.000.- Kčs. Bylo proto jednáno se správou silnic v Přelouči; úprava cest se má provést svépomocí. ONV povolil na opravu cest z doplňkového rozpočtu 50.000.- Kčs. V současné době není však možné najistit štěrk v lomu

ve Zdechovicích.

Občanský výbor shromáždil pravidelně; nápisy předkládal radě MNV a připomínky řešil prostřednictvím předsedkyně Štěpánové, která byla pravidelně zvána do zasedání rady MNV.

občanský výbor

Ovocný sad u Trnávce bude předán hraničku nahrádkářů a ovocnářů, kteří budou o stromy pečovat.

ovocný sad

Na veřejné schůzi v Trnávce 28. listopadu bylo sděleno, že v rámci ONV nebyla dobře hodnocena práce školské a kulturní komise v Řečanech. Bylo konstatováno, že komise uskutku nesplní požadavky na ni kladené.

školská a kult. komise

Usnesení veřejné schůze z 25. července nebyla na zmíněné veřejné schůzi ani přednesena, ani kontrolována, ačkoliv se tak mělo státi.

V Přelouči se otvírá dům důchodců, který má zabezpečovat klidné stáří osamělým, starým lidem. Co ty, kdo nebudou splňovat podmínky přijetí, bude třeba platit měsíční paušálek až do výše 680 Kčs; v případě nižšího důchodu musí chybící nedoplatek uhrazovat alimentací povinní, t. j. děti.

dům důchodců v Přelouči

Škody, způsobené MNV - rozbitá okna, podmáčené domky, potrhané sítě - budou sepisovat zaměstnanci závodu.

škody MNV

Je třeba zesílit osvětlení v Trnávce po dobu, kdy jsou cesty rozkopané pro vodovodní vedení.

Štěrk byl objednán u Východočeského průmyslu kamene ve Skuči. Ze Zdechovic bylo přislíbeno dodání jemného štěrku. Trnávka se tedy snad již dočká, že její cesty, zejména ve středu vesnice, budou konečně zlepšeny.

úprava cest

Do rozhlasového střediska v Řečanech nastoupil

nový lékař Mudr. Petr Dejnožka z České Lípy. V dohledné době se počítá s rozšířením střediska a jeho moderním vybavením.

Úmrtí

24. května zemřel Josef Hrubeš ve věku 75 let. Byl to jeden z posledních starostů Trnávky.

Počasí

V letošním roce prožili jsme těžkou zimu, která se protáhla až do jara. V létě pak vlna veder zaplavila celé území republiky. Počátkem srpna dosáhl teploměr 36°. Při srovnání s minulými léty byla podobná horka u nás v roce 1957; trvala od konce června do začátku července. Letošní vedra se liší od minulých horkých období především svým dlouhým trváním.

Přes dobré plnění maloobchodního obratu v našem okrese, nepodařilo se plně pokrýt poptávku v některých výživových druzích. Plnění spotřeby vybraných druhů potravinářského zboží vyjmjela se v okrese takto:

Potravinářské zboží	Druh zboží	Měrná jednotka	Dodáno v r. 1963	Index 1962 = 100
	Maso výsekové	t	3.032	109.2
	masné výrobky	t	2.413	96.2
	mléko konsumní	1.000 l	13.155	103.2
	sýry	t	308	94.2
	vejce	1.000 ks	10.848	113.6
	sádlo vepřové	t	329	93.5
	máslo	t	1.246	106.7
	tuky rostlinné	t	904	103.8
	chléb	t	10.700	99.9
	rýže	t	489	83.6
	cukr	t	3.121	102.6
	zelenina	t	4.450	118.1
	ovoce čerstvé	t	1.200	191.4

OKRESNÍ ÚŘAD TRNÁVKA * Okres Pražský *

ČSM uspořádal o létě dva autobusové nájezdy a sice do adršpašských skal a na Macocha.

ČSM

K dalšímu ČSM nutno přičíst, že s vážností a vytrvalostí pracuje na řádném uspořádání lidové knihovny. Lze proto doufat, že koncem t.r. bude reorganizace skončena a knihovna bude otevřena pro veřejnost.

ZDŠ-odpracované hodiny

Na výstavbě základní devítileté školy v Řečanech n/L. odpracovali občané Trnávky celkem 1.218 hodin, což představuje 18.7% celkového počtu hodin, odpracovaných občany tří sloučených obcí.

Samoobsluha

Nakonec několik slov o naší samoobsluze. Občané Trnávky jsou rádi, když dobře a klidně funguje; byli by však spokojenější, kdyby výběr některých druhů zboží byl rozmanitější a odběrán ve větších kvantech, aby nabídka uspokojila poptávku. Proč některé druhy zboží se obdrží v Řečanech a Telčicích, ne však v Trnávce?

Pohastinství

Vedoucí pohastinství navrel letos provoz a odjel na tří-týdenní dovolenou. Proti dovolené a odjezdu nedoucího nelze nic namítat. Není však správné, že vedení Raj nezabezpečilo zástupce. Je nemístné, je-li pohostinství uzavřeno v době žní. —

Zpráva za rok 1963 byla předmětem jednání na schůzi občanského výboru dne 31. srpna 1964 na přítomnosti předsedy MNV, Řečany n/L s. Forsta a členů OV v Trnávce: s. Štěpinové, Lešikové, Hlaušové, Kulhavé, Žižkové, s. Černého, Krále, Čekného a Líka.

Štěpinová A.
předsedkyně OV.

Rok 1964

Z minulosti trnávské hospody.

V Trnávce bývala krčma od pradávných dob. Proně ji asi uvedl v činnost cisterciácký klášter v Sedlci u Kutné Hory, který ve 14. století vlastnil celou Trnávku. Listinou, danou 21. října 1333 v Sedlci, prodal klášter Martinu z Bahuňovic rychtu trnávskou za 20 kop grošů českých do časa živobytného se dvěma lány podle obvyklé míry, s krčmou a třetinou soudních pokut této rychty a ve soudu v Řečanech a Labětíně za podmínky, že bude o dědinu náležitě pečovat. Kde tato nejstarší krčma stávala, není známo. Dá se soudit, že byla umístěna poblíž tehdejších selských gruntů a nynějších stavení čp. 16-19, 22 a 24.

Na posemku, kde stojí nynější pohostinství, hospodařil koncem 16. století poddaný rolechovického panství Tůreček a to na 28 strýších či korcích polí. Úřednost dala tam postavit novou krčmu, kterou Tůrečkovi pronajala roku 1609 za 350 kop grošů. Na Hlavu a Jiřího platil úroky po 2 kopách. Úřednosti odváděl 3 slepice a robotoval 3 dny v týdnu. Dětí neměl. Tůreček však prodal krčmu již roku 1611 Václavu Beranovi a do poloviny 17. století tu ještě šenkovali Jakub Matička a Jan Kalous. Za další dvě století se tu vystřídalo mnoho šenkýřů a hostinských.

Dědičný nájem hospody sestával:

1. z ročního nájmu hospody a gruntu na 150 zlatých vídeňské měny.

2. k povinnosti odebírat a šenkovat vrchnostenské pivo a kořalky, nakládat a dovážet led na vlastní náklad a udržovat kaspadu v dobrém stavu,
3. od kaspady neoddělovat s ní související masný krám,
4. k povinnosti platit zmíněné 5 zlatých ze sta.

Roku 1852 byla kaspada s příslušnými pozemky 18 jiter 598 sáhů zpovězena k výkupu Matěji a Magdaleně Hrubšovým. Posléze koupil trnávskou kaspadu s řeznickým krámem i s gruntem Antonín Kučera předmostině za 7.500 zlatých. K dřívějších povinností přistal mu kontraktní závazek odběru a šenku piva a kořalky vrchnostenské.

V trnávské kaspadě bývalo již v dávných dobách při dobrém pivečku a častém veselí, zejména tanečních, naběhlé živo. Stávalo se časem, že z přemíry pití a veselí docházelo nakonec k výtržnostem, při nichž musel zakročovat i sám rychtář – a někdy tekla i krev. Dokladem toho několik příkladů:

21. července 1822 přistal Václav Fořt po mazice v kaspodě až do druhého dne do 4 hodin, kdy tam přišel Václav Kasal, půlsedlák z Trnávky, a sedl si ke stolu, u něhož již popíjeli rdechovický kantor Václav Vagl, rdechovický Vorák, námezník Budil a další. Nezůstali však dlouho. Postupně odcházeli, až nakonec tam seděl jen Kasal s kantorem, a dopíjeli máz piva. Když dopili, vyzul se kantor a odcházel s tím, že musí ještě jíti do Řečan. Václav Fořt ho však nastavil a dlouho přemlouval, aby mu nahrál. Kantor se vymlouval, že nemá sebou nástroj, a že již spěchá. Fořta to rozlobilo a začal kantorovi nadávat.

Kolyž pondělí i Kasal se vyzul, přistoupil k němu Fořt, dal mu pravdat a nutil ho, aby s ním

pil. Má prý již 13 sklenniček vypitých a útratu bude platit. Kasal však chtěl odejít a tu Fořt mu začal nadávat, hádal se s ním a nakonec z toho byla hrubá rvačka, z níž Fořt jen ztěží vyvázl. Křečovický soud se Zdechovicích odsoudil oba ke třem dnům věznění v námecké šatlavě.

25. července 1825 psal trnávský rychtář Pavel Trojan těžkým a nemělým písmem své vrchnosti, ve skutečnosti správci, tuto ponížennou supliku:

„Níže podepsaní správou dáváme slavnému úřadu stran vdovy Černé a jejího syna Jiříka, že dne 17. července byla mnicha v trnávské kaspadě. Syn Jiřík si dával krát vrchu. Já jsem k němu přišel a jemu řekl: „Jeden rychtář, žádnej rychtář!“ Tak já jsem tepru poručil, aby dodola králi. K tako syn i matka mi tašká... až ani těch jmen možné mi vypsati není. I lidem povídala, že kdyby ke mně dakromady přišli, že jim všem tašká... nadá.

Tak já urozeného pána pro pána Boha prosím a pro milosrdenství Boží, aby takováá bezbožnost a pokřikování k potrestání přišlo. Jakub Vonáb je toho svědkem. Ten mi to sám dal na ruku, abych toho nenechal a jí slavnému úřadu žaloval.

V Trnávce dne 25. července 1825.

Jakub Vonáb, svědek
Pavel Trojan, rychtář.

S rychtářovou žalobou souhlasili a podpisy stvrdili: Matěj Černý, kmošl, Pavel Fíla, kmošl, Jakub Vonáb, starší občaník, Václav Kasal, mladší občaník, Václav Suchánek, Matěj Vonáb, Václav Trojan, Jiří Fořt, Václav Černý, Jan Fíla, Pavel Vonáb.

Případ byl velmi podrobně projednáván a měl mnohem složitější pozadí než jak se na první pohled zdálo. Kateřina Černou, tehdy 36 letou, narozenou v Plzni, si rychtář Trojan velmi oblíbil, po čase však přízeň pohasla – a nakonec se Černá provdala za bratra rychtáře Václava Trojana.

Sousedé trnávští, třebaže podporovali stížnost rychtáře Trojana na vdovu Černou, podali nároveň i stížnost na rychtáře a prohlásili: „My máme to jediné připomínování, že Pavla Trojana na rychtáře nechceme a jeho poslouchat nebudeme."

11. srpna 1825 – 17 dní po události v hospodě – rychtář Pavel Trojan požádal o propuštění z rychtářského úřadu. Napsal hospodářskému úřadu do Zdechovic: „Níže podepsaný s ponížeností žádám vysoce vážený slavný úřad za mé propuštění z rychtářství neboť již 20 let sloužím a sousedi již ke mně žádnou důvěrnost nemají. Tak já ponížene děkuji mému milému vysoce váženému pánu za všecko jeho laskavostí a s ponížeností prosím a moc atestaci."

V Trnávce dne 11. srpna 1825

Pavel Trojan,
trnávský rychtář.

Trnávský rychtář Trojan byl ustanoven Václav Suchánek. Ten však po čtyřech letech, koncem roku 1829 žádal o propuštění z rychtářství, jelikož pro chvravost a časté bolesti není s to rychtářský úřad nastávat. Sousedskou radou byli navrženi: Václav Černý z čp. 56, Václav Kasal z čp. 18, Gabriel Červinka z čp. 35. Úřad z nich stvrdil Václava Černého.

V protokole hospodářské správy ve Zdechovicích

je však zápis z 11. května 1836: „Panevadž trnávský rychtář Václav Černý ohledně jemu od tamních sousedů předestřených přestupků při rychtářském právu odstupuje, na jeho místo nastupuje Jan Šíla, dosavadní konšel, a na tím účelem vykonal přísahu."

Josef Čeřík, rozený z Kaňku u Kutné Hory, šenkoval v Trnávce a obhospodařoval s manželkou Barborou s hospodou pronajatá pole. Měl 5 dětí. Asi v roce 1790 se stal padesátníkem, že s různými vlaději a nejmména s pověstným lupičem Kovaříkem se spojil a poskytoval jim přístřeší. Dokonce prý je navedl, aby okradli jednu bohatou paní z Pardubic. Zpráva, že v trnávské hospodě jsou přechovávání lupiči brzy se rozšířila po celém kraji – a hospoda těžce utrpěla na své pověsti. Mnoho dřívějších stálých návštěvníků se jí vyhýbalo a na tance nebylo ani pomyšlení. Hodně uvrcholil, když se zjistilo, že šenkýř byl vzat do vazby. Po dlouhém šetření byl Čeřík až v roce 1794 uznán nevinným.

Avšak ještě v roce 1798 byli lidé, kteří nevěřili v Čeříkovu nevinnu. Tak kutnohorský občan František Hála uvedl, že Čeřík svým zjevem, šedivým vlasem a dalšími drobnými znaky se podobá lupiči Kovaříkovi. Po přísném šetření oznámil krajský úřad v Chrudimi, že je Čeřík nevinen.

V trnávské hospodě se přetřásalo se nájmem vše, co se na Zdechovicku přihodilo. Bývalo toho stále mnoho a každá zpráva musela se patřičně přibarvit a náležitě nalít chutným mokem. Pochopitelně, že nemálo pomohly stálých hostí, že v červnu roku 1799 byla socha Padeáše v Trnávce znesvěcena a kamením pošlohnena. Se nájmem se o tom v hospodě hovořilo a nebylo tajem-

stvím, kdo to učinil. Tehdy využil této příležitosti šenkýř Čeřík chtěl si u vrchnosti vylepšiti svou pošramocenou pověst. Udal, že sochu Tadeáše zneuctili dva evangeličtí čeledínové z Trnávky. Byli před sochou potrestáni 25 ranami holí a dalším řalařováním.

Socha Tadeáše stávala původně u rámecké kaple ve Kdechovicích. Jelikož prý tam nebyla dobře umístěna, byla roku 1750 k přikazu hraběte z Paaru přemístěna do Trnávky na místo při vstupu do vesnice, kde do té doby stál řezaný kříž, který byl proto odstraněn. V Trnávce byl prý Tadeáš velmi dobře umístěn; asi i proto, že Tadeáš byl též patronem práce proti kacířům a těch prý bylo v Trnávce více než dost. Socha nebyla v Trnávce oblíbena a proto není divu, že při vhodné příležitosti byla roku 1931 zbourána.

Čeříkovi ani zmíněné udání nepomohlo. Trhnost ho propustila a na šenkýře přijala Františka Fialu, přišlého z pardubického panství. Avšak i on musel mnoji často obhajovat. Josef Kubina, hanák kandlíře s dobytkem, žaloval šenkýře, že mu odcizil peníze, které si u něho uschoval. Šenkýř přiznal, že Kubina u něho byl a zdržel se 4 dny, avšak odpřisáhl, že žádné peníze nedostal od Kubiny do úschovy.

Ještě v roce 1806 proletěla krajem zpráva o Čeříkovi. Tehdy hlásil krajský kriminální soud v Kutné Hoře, že utekło z Brna několik špilberských vězňů a že se měli ukrývat u Matěje Čeříka ve Kdechovicích, otce trnávského šenkýře.

A zpět událost z trnávské hospody, při níž tekla krev. 2. srpna 1845 šel trnávský rychtář Jan Čila s vrchnostenským písařem do trnávské hospody. Cestou potkali dva hulány, kteří se jim zdáli svým vzezře-

ním podexřelými. Když vstoupili do hospody, uviděli hrůzný obraz. Hospoda prázdná s rozbitým stolem a židlemi. Teprve po delší době vstoupil šenkýř, celý nakrvácený a s obvázanou hlavou. V vedlejší místnosti byly dveře rozbité. V té místnosti měl šenkýř peníze a jak zjistil dodatečně, bylo mu ukradeno 25 zlatých. Zničením dva kuláni se u hospodě opili a potom přikazovali šenkýři, aby jim dal všechny peníze, co má. Tasenými šavlemi rozsekali nádytek, šenkýře srubili, vlaupali se do místnosti šenkýře a okradli ho. Nebyl to ojedinělý případ, ale je charakteristický na mnohé.

Terén kolem trnávské hospody býval vždy rovný, bez prohlubní, kaluží a kamenů, a proto bezpečný pro chůzi i za noční tmy. Pobliž hospody stálo několik stromů a studeň. A stalo se, co by se vůbec nepředpokládalo, že i ta studeň se stala osudnou. Hudebník Rambousek z Trnávky ubíral se v pozdní hodině noční z hospody v Hrubši v roce 1873 a spadl po hlavě do studně u cesty – a utopil se.

Hříchy nebývaly vždy pro vrchnost jen vydatným zdrojem příjmů, nýbrž i nebezpečím, že budou svádět poddané k opilství a k zanedbávání poddanských povinností. Na dluh mohli sedláci píti jen do určité částky. Hra o peníze v kostky a v karty byla zakázána. Je známo, že Vajtěch z Pernštejna nařídil roku 1525 svému úřednímu, aby řezníky a hráče přísně trestal a aby nedopouštěl jim „tyto nešády“ dále provozovati.

Po zrušení roboty a uvolnění poddaných z nevolnictví zdálo se, že řezníci a hráči budou moci své řádně bez trestu a zákazu dále stupňovati.

V trnávské hospodě rozbujela se hra v karty o peníze do pozdních hodin nočních. Mnohá rodina to těžce pocítila. Došlo to tak daleko, že starosta obce s radními musel zakročit. Hra v karty po 10. hodině večerní byla nakázána.

19. prosince 1875 předvolal obecní výbor v Trnávce hostinského Matěje Olehsu, aby se podpovídal z obvinění, že dovoleč noční kluáka / V. Slavík, V. Mrštík a J. Zbuběš / přistihli po 10. hodině večerní hosty při hře v karty. Hostinský přiznal hru v karty, ale prohlásil, že prý hráli pouze husara. K předvolaných členů kluáky se dostavil pouze V. Slavík a ten prohlásil, že neví, jakou hru hráli. Za těchto okolností obecní výbor neuložil trest, nýbrž spokojil se jen napomenutím hostinského.

7. září 1891 byly stanoveny policejní hodiny pro hostince dohonce v zimě do 9 a v létě do 9½ hodiny. Bylo vyhlášeno, že kdo by byl přistižen v hospodě bez zákonné omluvy, bude předveden k vyšetřování. Panoší Josef Musil byl na tím účelem vzat pod přísahu a musel prohlásit, že bude řádně dohlížet, aby nařízení bylo správně dodržováno.

Zdechovické pivo se šenkovalo v Trnávce až do roku 1877. Pivovar ve Zdechovicích měl velmi rozmanitou minulost. Na počátku 19. století vařilo se ve Zdechovicích zpravidla 45 várek ročně. Podle 12 letého průměru z let 1815–26 prodalo se ročně 694 sudů piva a čistý výnos činil 4.708 zlatých. Postupem doby výnos klesal a posléze správa statku rozhodla roku 1841 pivovar pronajímat. Počátkem druhé poloviny minulého století přešel pivovar opět do vrchnostenské správy a roku 1877 nadobro zanikl.

Trnávský hostinec býval i místem významných oslav, jež zpravidla pořádal obecní výbor

k poctě císařského domu. Tak třeba 23. dubna 1879 bylo usneseno, že stříbrná svatba rakouského císaře musí býti důstojně oslavena. Starosta nařídil, že obecní výbor půjde společně ve slavnostním průvodu do místního kostela a po skončení tohoto obřadu bude v hostinci připraven 1 hl piva pro výbor a ralníky a 1 hl pro domkáře.

25. září 1898 přikázalo okresní hejtmanství, že obec musí oslavit památku 50. letého panování rakouského císaře. Starosta proto vyzval všechny členy obecního výboru, aby se zúčastnili oslav a „potom společně v hostinci radostných vzpomínek na tento den neopomenuli". Členové jednohlasně byli ochotni tohoto návrhu upaslechnouti, doplnili jej však tím, že by se měla uvolnit nějaká částka pro tento den. Oba starší navrhli 100 zlatých z obecní pokladny, s čímž všichni úplně souhlasili - a v kaspadě je do krejcaru propili.

17. ledna 1903 byli to i místní hasiči, jimž obecní výbor připravil v kaspadě malé překvapení. Za úspěšné hašení ohně u Tančurových, Suchánkových a Balánových dostali darem od obce 1/2 hl piva, které svorně v kaspadě při dobré náladě vypili.

3. ledna 1897 oznámilo okresní hejtmanství nařízení zemského výboru z 19. září 1896, jímž se upravilo pořádání tanečních nábav v obcích. Bylo povoleno pořádati nejvýše 5 tanečních nábav do roka. Jen se svolením obecního výboru bylo možné pořádati nahodilé neb mimořádné nábavy. Taneční nábavy, konané na svatbách, soukromých oslavách a na popeleční středu byly přísně zaká-

vané z důvodu, že se na nich rozmáhá opilství a klesá mravní uvědomí. Povolení k nábaně a určení doby trvání nábavy mohl dáti jen starosta. Překročení takto nařízení se trestalo pokutou do 10 zlatých neb vězením 48 hodin.

V pozdějších letech republiky byla situace zcela jiná. Nikdy se v Trnávce tolik netančilo, jako v této době. Začalo to v roce 1923 a tančilo se nejen ve staré hospodě u Kučerů, ale i v druhé kaspodě u Šnehnarů.

V roce 1923 bylo uspořádáno 12 tanečních nábav.
" 1924 " " 9 " "
" 1925 " " 18 " "
" 1926 " " 17 " "

Se vzrůstem tanečních nábav přibývalo i pořadatelů. Byly to nejen místní spolky, ale i náhodná sdružení: Pojišťovna kaspodářského zvířectva v Trnávce, Legionáři, T. J. Sokol, Železniční zřízenci v Trnávce, Kolnicko-čtenářská beseda v Trnávce, Dělnictvo zaměstnané u J. Herrana, lesní školky, Řečany n/L, Sbor dobrovolných hasičů v Trnávce, Trnávští mládenci, Dívky z Trnávky, Branci z Trnávky.

Po roce 1926 nastalo vystřízlivění z tanečních horečky - a ta se již nikoly více nedostavila. Po druhé světové válce jen požárníci a mládež ještě občas ve staré kaspodě, přeměněné v pohostinství, si rádi natančí. Ale co platno, není to již ten zázračný a přitažlivý šenk, útočiště všech těch, jimž srdce překypovalo radostí i žalem, a v němž mák řízného moku měl zkladit všechny ty pocity štěstí i neštěstí v radostnou a společnou natečku.

Přes 350 let se tedy šenkuje v trnávské kaspodě. Její vzhled se pochopitelně časem měnil. V nynější

své podobě trvá od roku 1774. K poslední větší přestavbě došlo 1. listopadu 1873 po požáru u Josefa Hrubše, kdy shořela celá střecha nad obytným stavením, sýpkou a stájemi.

A tím končí velmi stará historie živnosti, jež byla vždy neroztučně spjata s životem vesnice. Krčmář, šenkýř, hospodský musel býti v obci vždycky. Ať bylo dobře či ne- bez ostatních živností se to dalo již vydržet. Jak se ale poměry mění! Časem je dobře si to připomatovat.

Ale i dnešní pohostinství má své vytrvalé návštěvníky, kteří pravidelně přicházejí, popíjejí a vyprávějí, co kde viděli, naslechli, anebo co předpovídají.

V neděli a ve svátek po obědě putují sem jednotlivci ze všech částí Třnávky, usednou ke stolkům a karty vášnivě - tak jako před dávnými časy. Krčma se změnila v šenk, ten se změnil v hospodu a hospoda v pohostinství, ale karbaníci všech dob se nezměnili; jejich zásadou bylo a je, že komu karty v ruce štěstí, toho pánbůh neopustí. -

Kronika z roku 1964.

Rád bych začal rok 1964 hladným a povzbudivým hodnocením Županky. Chtěl bych konečně občany Županky pochválit a ronepsat se třeba o jejich příkladné veřejné činnosti a dobrovolné práci pro obec a společnost, tedy o tom, co se vymyká všednosti šňvota, ale co má trvalou hodnotu a nárok na uznání a pochvalu. Pokřivená skutečnost mi to nedovoluje. A proto nenbývá, než abych začal s tím, co musela Županka snésti na vědomí, ať chtěla či nechtěla. Začnu stručně o počasí.

Počasí

S počasím to nebylo u nás v roce 1964 tak zlé. V prvých měsících roku byla zima umírněná, třeskaře jarní slunko jen těžce se prodíralo z mračné oblohy. Jaro bylo tentokrát krátké, ještě teplé dni se brzy dostavily. Červen zaznamenal čistě letní počasí s teplotou kolem 25°. Koncem června dostavily se bouřky a teplota stoupla na 30°. Červenec byl proměnlivý od 18° do 28°. V srpnu střídaly se deštivé dny se slunnými. Koncem srpna vystoupila teplota až na 32°. 31. srpna nastala však prudká změna; teplota klesla na 14°. Koncem října dostavily se mrazíky. 3. listopadu až -5°. V dalších dnech se opět trochu oteplilo. V tomto roce mohly se sbírat podzimní houby až do 25. listopadu, třebaže 18. listopadu se dostavila sněhová bouře a několikrát se zablýsklo a zahřmělo. První trvalejší sníh napadl 5. prosince. Vánoce byly nepatrně bílé. Do konce roku jen přechodně mrzlo do -8°.

Potravinářské zboží

Pololetní plán maloobchodního obratu v našem okrese byl splněn na 98.6 %. Zásobovací poměry se

se značně zlepšily a paptávka v hlavních sortimentech byla uspokojena, což jsme mohli zřetelně pozorovat i u nás v Tanávce. Nadále se mírní prodej trvanlivého pečiva. Rovněž prodej tabákových výrobků klesá.

Tržní spotřeba vybraných druhů potravinářského zboží byla v našem okrese v T. pololetí 1964:

Potravinářské zboží

Druh zboží	měrná jednotka	prodáno množství	index prodaného množství v T. pol. 1963 = 100
Maso výsek a masné			
výrobky	t	2.530	111.9
Mléko	1000 l	6.477	102.4
Mléčné výrobky	q	1.795	198.8
Vejce	1000 ks	5.731	118.1
Sádlo vepřové	q	1.289	91.–
Máslo	q	5.817	104.7
Rostlinné tuky	q	3.473	94.8
Chléb	t	5.090	99.1
Rýže	q	2.430	94.2
Cukr pol.	t	1.545	115.8
Minerál. vody	hl	15.795	92.4
Pivo	hl	79.982	113.–
Káva pražená	q	557	102.8
Čaj	q	62.5	121.5
Cigarety	1.000 ks	89.724	94.6

Rozvoj národního hospodářství

Vláda republiky projednala 7. února soubor otázek, souvisejících s důsledným provedením direktiv, daných usnesením o opatřeních k rozvoji národního hospodářství a zabezpečení životní úrovně, které přijal ÚV KSČ na svém zasedání ve dnech 21. a 22. ledna.

Vláda uložila všem ministrům, vedoucím ústředních

orgánů i národním výborům konkrétně termínované úkoly, aby se jejich efekt výrazně projevil ještě v tomto roce.

Koncem května vyvrcholila návěrečná předvolební kampaň, ve které se voličům představili zaregistrovaní kandidáti na poslance zastupitelských orgánů všech stupňů. Na těchto schůzích právem se diskutovala otázka, co všechno může a měl by poslanec a národní výbor udělat, abychom měli, co nejméně patříší jak všichni v našich obcích, tak i jednotlivci v soukromém životě.

V Trnávce - tak jako i jinde - volby do MNV se konaly 14. června. Volilo celkem 268 osob; žhrty kandidátů vůbec nebyly.

Volby do MNV

Okrsková volební komise pro Trnávku byla takto složena: Homolka Fr., předseda, Bláha Fr. náměstek, Hakanová Bedř., tajemnice, členové Pilař Josef, Šeda a Kulhavá Lud.

Podle zákona o volbách z 26. 2. 1964, č. 34 Sb. došlo i v naší spojené obci ke změně. Místo 25 poslanců bude jich 39. Pro jednotlivé obvody bylo navrženo několik kandidátů, kteří byli předloženi k posouzení ve volebních obvodech. Veřejné schůze svolaly MO KSČ a MNV na 18. března 1964.

Poslanci do MNV v Řečanech n/L. byli zvoleni: Fořt Václav, Černý, Hamšová, Král, Lešku Jaroslav, Novák Václav, Pěkný, Soukup a Štěpinová.

Předseda MO KSČ v Řečanech n/L. předložil poslancům návrh na funkci předsedy MNV. Po pečlivém uvážení navrhla stranická organizace po předchozím projednání ve stranické skupině při MNV v Řečanech Václava Fořta, Řečany čp. 132, na předsedu MNV, což jednomyslně schváleno. Do funkce tajemníka MNV byl navržen a schválen Hlucha Karel. Celý tento postup volby předních funkcionářů MNV lze nazvat demokratickým, což nelze tvrdit o postupu z roku 1960.

Na schůzi občanského výboru 29. ledna byl vypracován plán práce na I. pololetí r. 1964:

Plán práce Obč. výboru

Leden: 1/ Kontrola nápisu z minulé schůze
2/ Projednání nápisu z MNV
3/ Kontrola výstavby vodovodu
4/ Různé

Únor: 1/ - 4/ detto

Březen: 1/ - 2/ detto
3/ Příprava na jarní práci
4/ Úprava cesty do „Ráje"
5/ Různé

Duben: 1/ - 2/ detto
3/ Zpráva o činnosti kulturní komise
4/ Organizace májových oslav
5/ Různé

Květen: 1/ - 2/ detto
3/ Postup prací JZD
4/ Příprava voleb
5/ Různé

Červen: 1/ - 2/ detto
3/ Příprava plánu práce na II. pololetí.

Ve většině bodů nedošlo k vážnějším jednáním; výbor se sešel 5krát za rok. Plán práce na II. pololetí se nesetkal.

Občanský výbor

V lednové schůzi byl čten nápis o stížnosti s. Vančury, 40
z MNV na MKK. Bylo vzato na vědomí, že MKK zajistí před příchodem jara opravu a izolaci domku proti vlhkosti. Děje se tak na základě nařízení zástupců Báňského úřadu v Duchnově, kteří 16. ledna v Smáovce případ projednávali. Mají se však v myšli vybavují tři předchozí případy, které MKK „vyřešoval" téměř 5 let. Nenčiní-li

MNV zásný zákrok, potáhne se případ Vančury také po léta.

Na téže schůzi bylo připomenuto předsedovi Leškovi, aby prosadil okamžitou přestavbu školy / dveře a komín /.

Bylo opět zjištěno, že odlučovače MZL nefungují; na sněhu leží vrstva popílku.

Na schůzi 24. února bylo jednáno o přestěhování s. Šípa do domku po Brančíkových, čp. 24. Šíp však prohlásil, že se tam neodstěhuje.

Přítomný s. Urban oznámil, že se uvažuje přesídlit do Trnávky dvě rodiny cikánského původu. Všichni přítomní členové OV byli proti tomuto podivnému návrhu příslušníce Trnávky.

Bylo konstatováno, že rozblácené cesty v Trnávce budou zavezeny škvárou. Přesný termín však nebyl určen.

Práce na vodovodu jen pomalu pokračuje. Mnoho Vodovod práce je rozdělána ve všech částech Trnávky, ale žádná z nich nespěje k dokončení. Občané mají si sami vyhánět příkop pro umístění vodovodu do domu. Kritizuje se, že hydranty jsou umístěny uprostřed chodníků, čímž bude ohrožena bezpečnost chodců. Jsou stížnosti na nechutnou vodu. Zřízivělé konve se konečně vyměňují.

Opět se potvrzuje, že lapače pyritu v MZL nejsou v řádném provozu. 24. února to zjistil při kontrole s. Stodola.

Bylo připomenuto, že s. Leška nezajistil dosud přestavbu staré školy.

Červnové volby do národního výboru způsobily, že před i po nich nastalo mrtvé období, v němž se ani nezschůzovalo. Až teprve 31. srpna došlo opět k řádné schůzi, které se zúčastnil i nový předseda MNV s. Forst.

Na schůzi byly precizovány požadavky:

Požadavky OV

1/ aby konečně byla urychlena adaptace kulturní místnosti, a to i z toho důvodu, že místní knihovna nemůže řádně půjčovat knihy,
2/ aby bylo nahánáno vjíždět do prostoru váhy a kostela,
3/ aby byla přemístěna na výhodnější místo obecní váha,
4/ aby u Švecových byly vysázeny břízky na ochranu vesnice proti prachu z prostoru kypy,
5/ aby byl urychleně převzat inventář OB od s. Lachmana.

MNV byl požádán, aby opatřil 500 břízek, které by se brigádnicky vysázely na pokraji kypy na Trnávku. S. Netolický přislíbil, že patřebné nařídí.

Občanský výbor dále doporučil, aby na sloupy při silnici z Řečan do Trnávky bylo umístěno elektrické osvětlení a ob jeden sloup dán reflektor.

Na poslední schůzi 16. listopadu navrhl OV jednorázové příspěvky J. Larencovi Kčs 150.-
Malínské " 200.-
Špačkové " 150.-
V. Špásovi " 150.-

Kandidátka OV Byl přijat návrh na novou kandidátku OV v tomto složení: všichni poslanci a dále ještě s. Žižarová J., Reichman Lad. a Král Bohumil.

Jednalo se i o obsazení místa osvětlíře. Jaroslav Leška byl vyzván, aby promluvil se s. Líčem B., zda by tuto funkci přijal.

Vodovod 4. září se konala prověrka zkušebního provozu vodovodu. Po zkušební době bude se ještě dovážet pitná voda. 13. listopadu byla provedena kolaudace vodovodu. MNV má zajistit dodávku odpadní dětě na chodníky, jelikož nejsou kvalitně provedeny. Tím končí jedna všehlá a nenormální náležitost,

zaviněná nevolbami uvážnou výstavbou odkaliště a drahé naplacená MNV, samozřejmě ze státních prostředků.

Schůze MNV

Ke zápisu schůzí rady a pléna MNV v Říčanech vyjímám: Byl schválen návrh na dohlížecí výbor Jednoty v Třnávce. Předsedou dohlížecího výboru je s. Černý.

Na MNV byly projednávány se zástupci Jednoty v Parolubicích některé stížnosti občanů. V Třnávce byla kritizována nevhodná prodejní doba potravin, jelikož uzavírací doba je kromě pátku ve 13 hodin.

V radě byla projednávána znovu stížnost občanů Třnávky, že dochází k prašnosti provozu, který MZK sype přímo ze sušárny na hromady. Při větru je prach roznášen do okolí. Na tuto závadu bude MZK znovu upozorněn.

Sociální komise v Říčanech, po schválení návrhu radou MNV, žádala ONV o zvýšení důchodu

zvýšení důchodů

Fořtové Anně, 21
Malínské Karolíně, 12
Špásovi Václavu, 85 a na opakovací příspěvek z doplňovací péče pro Šajtla Josefa, 34.

Ve schůzi pléna MNV 11. června zhodnotil práci MNV za uplynulé období s. Rubeš, tajemník MNV a prohlásil, že akční plán let 1960-64 byl splněn. Dle tohoto zjištění se MNV zhostil tohoto úkolu celkem dobře. Šlo hlavně o akce: výstavbu školy, dokončení kanalizace, úpravu cest, zřízení nového MV a vybavení svatební síně, přemístění parkety pro děti, umístění pošty do vlastní budovy u čp. 147, rekonstrukci místního veřejného rozhlasu, rozšíření veřejného osvětlení v obcích a úpravou cest uvnitř obce.

akční plán MNV 1960-64

Tato zpráva potvrzuje mé tvrzení, že uplynulé období 1960-64 bylo pro Třnávku celkem ztrátové, a

že MNV Řečany nemohl se pochlubit ničím - kromě rozšíření veřejného osvětlení - že by pro Trnávku vykonal něco podstatného.

Na téže schůzi navrhla s. Štěpinová vyčištění vyh. níka v Trnávce, aby bylo umožněno v něm koupání dětí a dospělých.

Jako důvěrnice péče o mládež byla schválena za Trnávku Bohumila Hlaváčová.

Radou MNV byla schválena gen. oprava rozhlasového zařízení v Trnávce.

Dohlídkou nad činností odlučovačů v MKZ byli pověřeni s. Stodala a Šíf, o čemž bylo MKZ informováno písemně.

Rada MNV při hodnocení činnosti O V konstatovala, že se ke schůzím schází - ač nepravidelně - a že o nich pořizuje nápisy.

O V dal návrh radě MNV, aby mělo mlýnská MKZ na mutnost likvidovat domek čp. 63 / Žampachová /, jelikož chátrá a dochází k jeho pošlapávání.

Rekultivace nahrádek v Trnávce

Poslanci z Trnávky předložili radě MNV návrh, aby se projednalo s MKZ zavalnění části deponovaného kompostu pod Bypou na rekultivaci nahrádek v Trnávce, zničených popílkem vyvrtu větrem odnášeného ze závodu do Trnávky. Je to požadavek, o němž jsem se zmiňoval již v roce 1962 / str. 331 /.

Co zvláštnost třeba uvésti, že v uplynulém roce MNV nevyřídal v Trnávce ani jednu veřejnou schůzi.

A to je vše, co nachytají nápisy rady MNV o Trnávce. Není toho mnoho a nejsou to většinou důležité návrhy; leckteré z nich zůstanou na

papíře, aby se objevily event. opět v příštím roce.

Zhodnocení práce bývalého pléna MNV pro Trnávku v období let 1960-64 není v této kronice přítomné. Avšak i s. Rubeš toho mohl uvésti velmi málo ve svém hodnocení činnosti MNV ve prospěch Trnávky.

Zhodnocení práce MNV

A přec pro Trnávku mohlo býti tato období velmi prospěšné, vždyť předseda MNV Jan Lešika je rodákem a obyvatelem Trnávky. Rovněž i předseda školské a kulturní komise s. Lachman bydlí v Trnávce.

K dobru s. Lešky lze však připsat, že se zdráhal přijmout místo předsedy MNV, ale byl k tomu donucen některými neústupnými představiteli řečanské stranické organisace. To jisté dalo by se tvrdit i o s. Lachmanovi. Obsazení takovýchto důležitých míst nestalo se svobodnou volbou a dobrovolným přijetím, nýbrž tehdy lechdy praktikovaným diktátem několika stranických činitelů. A že tato metoda byla nesprávná a škodlivá - to ukázal průběh i výsledek (opětovného) takového období MNV.

Pro Trnávku, žijící v závětří politického i kaspadářského dění, mají eminentní význam společenské vztahy spoluobčanů. Na tomto úseku však nebylo nic kladného vykonáno. A proto jak to vyhlíželo v Trnávce před rokem, tak to vyhlíží i dopasud:

Společenské vztahy

Nebyl ve skutečnosti osvětář - a není dodnes.

Nebyla upravena kulturní místnost - a není v pořádku dodnes.

Kulturní akce ustaly a nikdo se o ně nezajímá dodnes.

Ladem ležely kulturní potřeby / knihy, fotoalba, foto-aparát, radio, gramoradio, televizor / a leží ladem

dosud.

Nástěnná skříňka na Jednotě byla prázdná a je dosud a k tomu ještě s vytlučeným sklem.

Občanský výbor - jak z předcházejícího je vidno - se časem na něčem usnesl a oznámil to i MNV, ale na splnění se někdy čeká až dodnes.

Sem tam sice někdo něco slíbil - třeba probourat otvor do komína v knihovně, ale na splnění se čeká dodnes.

Místnost občanského výboru vyhlížela jako po některé nonasné bitvě a vyhlíží tak dosud.

Popílek z komínů a halda MKZ padal na Těnávku a padá dosud.

MKZ byl likvidným v náhradě škod, způsobených občanům Těnávky, a je jím dosud.

Prostranství od kostela až k Ráji se před rokem topilo v blátě a topí se v něm dosud.

Kronikář se nabízel, že uspořádá besedy nad kronikou, v nichž by se občané mohli zamyslet hlouběji nad vážnými místními poměry, což by rozhodně přispělo k přesnější a i správnější formulaci jejich některých názorů. Pokřiku se tak nestalo a již nestane.

V podstatě vypadá to tak, jako by v Těnávce nebyl nikdo, kdo by se chtěl nad tímto stavem zamyslet, jako by tu nebyl nikdo, kdo by si přiznal, že na tento stav má alespoň morální odpovědnost.

Kulturní činnost

Zpráva o kulturní činnosti v Těnávce bude proto tentokrát velmi stručná:

24. června uspořádal čtvrtý křížek přednášku o nervoze. Účastnilo se asi 30 posluchačů.

12. července uspořádal ČSM nájezd do Děčína

a Hřenska.

29. srpna, v den oslav Slovenského národního povstání, konala se na trnávském hřbitově pietní vzpomínka u hrobu rudoarmějce Grigorije Konstantinoviče Rudionova. Měl jsem krátký projev, v němž bych uvedl, že skonal tragickou smrtí, výbuchem ručního granátu, 23. května 1945. Nebylo mu dopřáno, aby po vykonání dlouhého válečného pochodu vrátil se svým oddílem do své rodné země, a tam, aby se shledal se svými nejdražšími. Musel vzíti na vědomí, že jeho tělesné pozůstatky budou uloženy v vzpřátelené české zemi na trnávském hřbitově.

Rudoar- Rudionov 9.X.

Bylo by následujícím činem odbočky SČSP, kdyby se pokusila navázat písemný styk s jeho nejbližšími a ujistit je, že hrob Grigorije Konstantinoviče je vskutku v pořádku, že jsou tu dobří lidé, kteří ze své vlastní iniciativy, dobrovolně a nezištně, se starají o tento hrob jako o hrob svého drahého.

Rodinné poměry neunikly se v Trnávce příliš.

Svatby

Z trnávské mládeže byli oddáni pouze

Eva Svobodová z čp. 64 s Václavem Benešem z Řečan čp. 226,

Eva Lachmannová z čp. 20 se Zdeňkem Vosáhlem ze Semína a

Jiří Šíp z čp. 82 s Věnceslavou Svobodovou z čp. 70.

Narození

V roce 1964 se v Trnávce narodili jen 3 děti a to 6. ledna Libuše Lehsová,

5. května Ladislava Tamchynová a

11. října Věra Hrobařová.

Kapratí toma nezemřeli

Zemřelí

4. ledna Marie Kasalová z čp. 35,

23. ledna Josef Špaček z čp. 44. Byl to nejstarší obyvatel Trnávky. Zemřel v 89 letech.

29. ledna Bohuslav Brášil z čp. 16,
29. března Václav Marek z čp. 41. Jeho úmrtní oznámení bylo velmi stručné: „navždy odešel náš drahý strýc ve věku 75 let." Byl to dobrý, osamělý člověk, sám na sebe odkázaný. Umučil a v opuštěnosti si zoufal – oběsil se.
14. června Emilie Širůčková z čp. 109,
15. července Anna Špásová z čp. 85

Sbor pro občanské náležitosti blahopřál a přeje těmto nejstarším obyvatelům:

Marii Rajmové z čp. 22, narozené 6. 2. 1884,
Otmě Šafářové z čp. 75, " 6. 7. 1883,
Antonii Šiché z čp. 45, " 7. 7. 1882,
Josefu Slavíkovi z čp. 19, " 15. 10. 1881 jako nejstaršímu obyvateli Trnávky
J. A. Malnárovi z čp. 66 " 22. 12. 1884

Seznam majitelů domů

Pro úplnost uvedu níže majitele a nájemníky všech domků v Trnávce, jakož i počet mužů a žen, bydlících v Trnávce.

Výsledek uvedeného soupisu je překvapující. Celkový počet obyvatel Trnávky činí 351 osobu, zatímco ještě v r. 1961 při sčítání lidu měla Trnávka 399 osob. Počet obyvatel Trnávky je tedy již o málo nižší než v roce 1820, kdy před 1½ staletím měla 358 obyvatel.

Za 3 roky ubylo v Trnávce 48 osob.
V r. 1961 měla Trnávka 186 mužů a 213 žen
v r. 1964 " " 168 " a 183 "
ubylo 18 mužů a 30 žen.

Čp.	Majitel domku		Nájemník	Počet bydlících		
	Bydlí v něm	Nebydlí v něm		mužů	žen	celkem
1		a. Kučerová, Pardubice	Václav Vondráček	3	1	4
2	Kateřina Kučerová		J. Marač	3	1	4
3	Josef Vaňkina		Jarmil Kičař	3	2	5
4	Václav Kulhavý			1	3	4
5		M K Z		–	–	–
6	Matěj Říha			1	1	2
7	Marie Kasalová			–	–	–
8	Bohumil Šalta			1	5	6
9	Helena Hamáčková			1	1	2
10	Jaroslav Fiedler		Marie Brauchová	2	3	5
11		zbořeno		–	–	–
12	Paula Malínská		Irena Soukupová	1	2	3
13	Emilie Šancová		Bohuslav Šanc	1	2	3
14	Jaroslav Jirán			1	–	1
15	Pavel Hrubeš		Kateřina Balánová	1	1	2
16	Amalie Brášilová			–	1	1
17	Václav Hanuš		Václav Hanuš	3	3	6
18	Václav Leksa		Václav Leksa	5	1	6
19	Josef Hlavík			1	1	2
20	Karel Lachman		Zdeněk Vosáhlo	2	3	5
				30	31	61

Čp.	Majitel domku Bydlí v něm	nebydlí v něm	Nájemník	Počet bydlících mužů	žen	celkem
–			Převod:	30	31	61
21	Václav Kovák		anna Fořtová	2	4	6
22	Libuše Mikšovská		Marie Rajmová, Jan Hlaváč	2	2	4
23	Josef Bíža			2	1	3
24	neobydleno			–	–	–
25	Ladislav Kutílek			2	2	4
26	Josef Rut		Alois Čilařová	1	1	2
27	Růžena Hlavatá			1	1	2
28	Jan Lešha		Jiří Lešha, Kateř. Lešková	3	4	7
29	Václav Král			1	1	2
30		Karel Čilař	Václav Šeda	1	2	3
31	Bohumil Kasal			1	1	2
32	Čeněk Vančura			3	2	5
33	Josef Flegr			1	1	2
34	Josef Šajtl			1	1	2
35	František Kasal			1	–	1
36	Jan Drábek			1	1	2
37	Josef Vančura			1	1	2
38	Josef Turnovský		Miroslav Lekša	2	3	5
39	Josef Král			1	3	4
40	Václav Vančura		Josef Vančura	3	2	5
				60	64	124

406–

Čp.	Majitel bydlí v něm	domku nebydlí v něm	Nájemník	Počet bydlících muži	ženy	celkem
–			Převod:	66	64	124
41		Anna Štěpinová		–	–	–
42	Božena Králová			–	1	1
43	Irena Bargačová			–	1	1
44	Josef Špaček		Anna Špačková	2	3	5
45	Josef Málek		F. Hrabař, A. Tická	3	5	8
46	Jaroslav Suchánek			1	1	2
47		Byt. škola, školkařský závod		–	–	–
48	Josef Urána		Adolf Chvojka	3	2	5
49	Václav Vančura			1	1	2
50	Božena Paulíková			1	1	2
51		MNV	Václav Hladík	1	1	2
52	Josef Reichman			2	1	3
53		Marie Vítková	J. Vlasák	1	1	2
54		B. Čejka, Čelakovice	Josef Hlaváč	2	2	4
55	Josef Březina			2	2	4
56	Marie Lehsová		Anna Fořtová	–	2	2
57	Josef Černý			2	2	4
58	Emilie Valejníková			–	1	1
59	Miloslav Forst		Anna Valentová	1	3	4
60		zbořeno		–	–	–
61	Růžena Rozenská			–	1	1
62	Josef Lorenc			3	2	5
				85	97	182

Čp.	Majitel domku		Nájemník	Počet bydlících		
	bydlí v něm	nebydlí v něm		mužů	žen	celkem
–			Převod:	85	97	182
63		MKZ.		–	–	–
64	Václav Svabada			1	2	3
65		ČSD	Josef Šeda	6	2	8
66		Fara	a. Hlámová, g.a. Malnár	1	3	4
67	Václav Fořt		K. Synková	1	4	5
68	Karel Saukup		L. Saukup	3	2	5
69		MKZ		–	–	–
70	Josef Svabada		Kat. Svabadová	1	4	5
71	Jaroslav Skokan			1	1	2
72	Jaroslav Lešha		Jaroslav Vančura	3	3	6
73	Josef Hlaváč			2	1	3
74	Zdeněk Musil			4	1	5
75	Marie Fořtová		Anna Fořtová	–	3	3
76	Josef Růžanský			2	3	5
77	Anna Králová		Jaroslav Král	1	3	4
78	Jaroslav Hrubeš			1	1	2
79	Josef Hrabaň			2	2	4
80	Jan Suchánek			4	1	5
81	Leo Trungel			1	–	1.
82	Bohuslav Šíp		Anna Šancová	2	3	5
83	Václav Veselý		J. Dubec	2	2	4
				123	138	261

Čp.	Majitel bydlí v něm	domku nebydlí v něm	Nájemník	Počet bydlících mužů	žen	celkem
–			Převod:	123	138	261
84	Josef Tomášek			1	1	2
85	Václav Špás			2	–	2
86	Josef Dušek			1	1	2
87	Marie Vavřinová			–	1	1
88	Josef Flegr			1	2	3
89	Josef Pilař			1	1	2
90	Marie Kieglerová			–	1	1
91	Václav Drábek			1	–	1
92		MNV	Jaroslav Štěpina	2	2	4
93	Čeněk Svačina			1	–	1
94	Otto Matoušek			1	1	2
95		Václav Hrubeš	Josef Hajzl	2	1	3
96	Čeněk Suchánek		Karel Suchánek	4	2	6
97	František Homolka			1	1	2
98	Blažena Vítková			1	1	2
99	Anna Lešková		Bohumil Pěkný	3	3	6
100		J. Kvapil	Jaroslav Šebar	1	3	4
101	Bedřich Bíža			1	1	2
102		vyhořelo		–	–	–
103	Matěj Žoit			1	1	2
104	Jaroslav Doležal			1	1	2
105	Josef Stodola			3	1	4
				152	163	315

Čp.	Majitel domku		Nájemník	Počet bydlících		
	bydlí v něm	nebydlí v něm		mužů	žen	celkem
–			Převod:	152	163	315
106	Josef Šuec			1	2	3
107	Josef Chára		Václav Chára	4	5	9
108	Josef Šíp			1	1	2
109	Anna Prášilová		Vlastimil Syrůček	1	1	2
110	Bohumil Král			2	2	4
111	František Matička			1	1	2
112	František Bláha			2	1	3
113	Drahomíra Balská			1	1	2
114		Jednota spotřebních družstev		–	–	–
115		v Kačerově		–	–	–
116	Anna Rambauskoá		Josef Černý	1	4	5
117	Jan Krejčí			1	1	2
118	Josef Parkán			1	1	2
				168	183	351

OBECNÍ ÚŘAD TŘEBÍVLICE okres Prostějov

Trnávka má 118 popisných čísel domků
z toho jsou 4 zbořené

114

8 neobydlených

celkem 106 obývaných domků koncem r. 1964.

Situace Trnávky vyplývající ze soupisu.

V Trnávce je 12 domků, v nichž bydlí pouze 1 osoba a 36 domků, v nichž bydlí 2 osoby. K celkového počtu 106 obydlených domků je to 45%. Tato velká neobydlenost Trnávky je odůvodněna trvalým úbytkem obyvatelstva.

Tato výsledná čísla jsou dalším důkazem mého tvrzení, že Trnávka v uplynulém čtyřletí spojením s Děčany ničeho nezískala, ale že naopak ztrácí. Ztrácí na obyvatelích, nejméně na dorostu, ztrácí dále i na obývaných domcích, počet přestarlých i důchodců někteří, ale dále stoupá, stavební nákaz a přímo barbarské násahy MNV do životního prostoru Trnávky nabrzdily iniciativu i výhled do budoucnosti, a důsledek toho všeho je lhostejnost a apatie ke všemu, co souvisí s veřejnou činností a dobrovolnou prací pro obec a spoluobčanství. Chyby minulosti se tu mstí.

Nevím, jak dalece straničké a správní organizace si tuto povážlivou situaci uvědomují a zda jí vůbec budou chtít řešit k prospěchu Trnávky. Jisté je, že současný stav přesvědčuje, že Trnávka i nadále bude ztrácet obyvatelstvo i obydlí a tím postupně se bude stávat přechodným sídlem - a nakonec jen domovem důchodců nemocných a bezmocných.

V Trnávce je stále přes 100 lidí 60. letých a starších, což znamená, že každý 3½ občan je nejméně 60. letým, a že je důchodcem.

V celostátním průměru je z celkového počtu obyvatel republiky 17% důchodců; v Trnávce 22%.

V Trnávce bylo koncem r. 1964 důchodců

Důchodci	43	s důchodem pod 600 Kčs měs. celkem Kčs	21.580.-	ø 500.- Kčs
	27	" od 600 do 1.000 Kčs " "	23.600.-	874.- "
	7	" nad 1.000 Kčs " "	9.340.-	1.334.- "
	77	s důchodem celkem Kčs	54.520.-	700 "

Starobních důchodů je	48	celkem Kčs	27.660.-	576
invalidních "	6	"	7.190.-	1.198
ostatní "	23	"	19.670.-	855
Všech důchodů je	77	celkem Kčs	54.520.-	700

Rádia Televizory

Dále uvedu několik souhrnných údajů, charakteristických pro kulturní a sociální poměry v Trnávce.

Rozhlasový přijímač je v každém domku, až na čp. 42, Královou, kde není navedena elektrika.

Bylo-li koncem r. 1962 v Trnávce 50 televizorů /viz str. 336-7/, je jich koncem r. 1964 celkem 57.

Časopisy

Odběr novin a časopisů byl následující:

Rudé právo	14	odběratelů
Svobodné slovo	1	"
Lidová demokracie	1	"
Zemědělské noviny	8	"
ČsČK	4	"
Vlasta	14	"
Literární noviny	1	"
Rozhlas	8	"
Filatelie	1	"
Kámen	16	"
Pochodeň	9	"

Je přímo naléhající, jak malý je odběr Rudého práva, i když třeba předpokládat, že někteří komunisté odebírají Rudé právo v návodech, v nichž jsou zaměstnáni.

Odběr novin a časopisů poskytuje další žalostné zjištění pro obyvatele Trnávky. Uvedená čísla dokazují, že politické časopisy odbírá jen asi 18% všeho dospělého obyvatelstva; kulturní časopisy však jen asi 8% obyvatel.

MNV Chvaletice

MNV Chvaletice zůstal i v roce 1964 nespolehlivým partnerem s neobvyklou socialistickou morálkou. Jdálo se sice, že nastálý klid a lepší pohoda, ale to bylo jen pouhé zdání. V r. 1964 se totiž nekonala v Trnávce řádná veřejná schůze za účasti MNV a ani MNV Řečany nevynaložil patřičný tlak, aby alespoň byly uskutečněny závazné sliby MNV z roku 1963. Jsou to zejména:

1. Rekultivační prostoru mezi odkalištěm a obcí,
2. oplocení prostoru kolem odvalu,
3. zabezpečení správné funkce odlučovačů,
4. izolace zdiva podmáčených domků čp. 40 /Tančura/ a 41 /March/.

V průběhu roku 1964 přibyly ještě další požadavky:

5. osázení břízkami prostoru na jižní straně Trnávky / u Čuřcových/.
6. umožnění části deponovaného kompostu pod kyjov na rekultivaci zahrádek v Trnávce,
7. prozkoumání příčiny a odstranění zatopení sklepů a některých domcích v Trnávce,
8. odstranění prašnosti hromad pyritu před zásobárnou.

Všechny uvedené závady se přenášejí do roku 1965 a bude k tomu zapotřebí velkého úsilí, aby se MNV přimělo k jejich odstranění. Je to však smutnou ukázkou, jak málo účinnou byla činnost poslanců a MNV Řečany.

Je pozoruhodné, že ve zprávě rady MNV Řečany z 6. srpna 1964 se poznamenává: „K rozhodnutí o

povolení stavby III. odkaliště MKK Chvaletice nebylo připomínek až na to, že musí být kolem celého odkaliště vybudována řádná stoka."

JZD Řečany

JZD v Řečanech plnilo v r. 1963 všechny úkoly úspěšně až na dodávku mléka.

Braduhce 1 krávy na 1 ha zemědělské půdy

byla v r. 1962 750 l mléka

v r. 1963 650 l "

Celkový dluh dodávky mléka činil 15.630 l.

Plánované výnosy byly v celku překročeny o 96.000 Kčs. Hodnota BJ byla 19 Kčs + prémie 1 Kčs na BJ a naturálie celkem 1.27 Kčs. Průměrný výdělek na BJ byl 10.050 Kčs.

V roce 1964 způsobil nedostatek krmiv pokles dojivosti krav až na 500 l denně čili na 50%.

V minulém roce byli členy JZD občané Trnávky:

Březina Josef	Hrubešová Anna	Lorencová Anna
Březinová Emilie	Kasalová Marie	Mikšovská Libuše
Flegr Josef	Králová Marie	Prášilová Amalie
Flegrová Miloslava	Kulhavá Ludmila	Prášilová Anna
Fořt Miloslav	Kutílek Ladislav	Slavík Josef
Fořtová Libuše	Leksa Václav	Slavíková Marie
Hanušová Anastazie	Leksová Marie	Šancová Marie
Chvojková Zdenka	Lešková Anna	Tančura Václav

Stav členů poklesl z původních 28 na 24; ubylí odešli do důchodu.

Z trnávských družstevníků nastávají funkce:

J. Flegr, agronoma

J. Slavík ml. zootechnika

J. Březina mechanizátora

A. Prášilová skupinářku v Trnávce.

Dovalená v pohostinství

Jako v roce 1963 i tentokrát končím zprávu zjištěním, že naše pohostinství bylo po 3 týdny uzavřeno v době žní. Letos to bylo o to horší, že tu pracovali lidé na vesloavodu a byli a léčením odkázáni na službu pohostinství. Dohlížecí výbor měl by napříště zjednat nápravu.—

Spotřeba potravinářského zboží za r. 1964

K doplnění zprávy o spotřebě vybraných druhů potravinářského zboží za I. pololetí r. 1964 připojuji ještě celoroční údaje za rok 1964:

Druh zboží:	Index spotřeby r. 1963 = 100 %
Maso a masné výrobky	106.1
mléko	102.9
mléčné výrobky	128.4
vejce	118.4
máslo	104.2
cukr	106.2
pivo	107.5
káva	103.5
čaj	114.4

K podstatnému obratu došlo ve výrobě mléka. V průměru od jedné dojnice bylo vyrobeno 2.022 litrů mléka, tj. o 280 l více než v r. 1963, čímž bylo dosaženo nejvyšší průměrné roční dojivosti od roku 1960.

Zpráva na rok 1964 byla předmětem jednání na schůzi OV dne 20. srpna 1965 a jednomyslně schválena všemi přítomnými: Forst, Novák, Král, Lochman, Reichman, Černý, Stěpinová, Křičarová, Kuchaná.

předseda OV
Jaroš v. předseda MO KSČ

Rok 1965

Počasí

byl studený a vlhký. Pokud jde o množství srážek, spadlo jich v celostátním měřítku o 10 až 20 % více, než obvykle. Chladnějších dní bylo asi o 10 % více než normálně. Byl to rok extrémní, pokud jde o rozložení srážek a teplot.

V lednu bylo nezvykle mírné počasí; v noci -2° až -5°, ale i nad 0. Ve dne +2 až +5°. Počátkem února začalo mrznout a sněžit. V noci bylo -10° až -15°. 10. února se oteplilo a v dalších dnech nastala obleva. Brzy však přišly mrazy až -18° a udržely se do konce února. V ostatní měsíce byly chladné, nejméně duben. Celý květen byl deštivý a od druhé poloviny stálé bouřky.

28. a 29. května nepřetržitě pršelo a 30. květ-

Povodeň

na voda z rybníka a stružky od Zdechovic natopila východní část Trnávky, nejméně pak prostranství u Štěpinů, Slavíků, Suchánků a Loukupů. Zátopa utvořila jediné, veliké jezero, sahající až k železničním kolejím, a při cestě do Zdechovic až daleko do polí. Byl to neobvyklý zjev. Ve sklepích v téměř celé Trnávky se objevila voda a lecheden vystoupila až metr vysoko.

Další měsíce byly rovněž deštivé a chladné, a až koncem srpna a začátkem září se částečně oteplilo. Listopad byl opět chladný a prosinec normální.

Do tohoto rámce uskutečněných povětrnostních a srážkových poměrů, teplých i mrazivých dnů roku 1965 zařadím náplň svých kronikářských zpráv a údajů, aby se uchovaly i pro doby budoucí.

V roce 1965 si připomínáme 20. výročí osvobození naší vlasti sovětskou armádou z poroby od nacistických okupantů. Avšak i já vzpomínám, že tuto kroniku jsem se odhodlal vypracovat v roce 1959 od roku 1945 - a tedy vlastně mám také výročí 20 let psaného života Trnávky. Čítal jsem do konce roku 1964 celkem 324 stran.

20 posledních let kroniky

V těchto uplynulých 20 letech vyskytla se pro náš období dobré pohody, nejmména kulturního a společenského sbližování velkého počtu trnávských občanů, ale i období velkých bojů a půtek s často nepříjemným sousedem M.N.V. Chvaletice, až konečně došlo ke ztrátě politické a správní samostatnosti, podnícené diktátorským násilím řečanské stranické organizace a uskutečněné neorganizovaností občanů Trnávky. Sloučení obcí nemuselo by být tragedií pro Trnávku, kdyby se mohla sloučiti s jinou obcí než s Řečany, s kterými již od delší doby neměla v nejlepších stycích. Řečany tatiž nemínaly štěstí na své vedení politické i stranické, a společensky i kulturně zůstávaly.

V řečanské kronice bude pravděpodobně obsáhlá stať o oslavách 800 let Řečan n/L. Nebude tam ale asi zmínka o přímo akrobatickém zvratu postoje některých funkcionářů Řečan ke starému kasteláku, který zpočátku měl být význačným činitelem oslav / byl proto důkladně opraven a psalo se o něm i v Řečanském zpravodaji /, ale který nakonec byl zneuznán a odsouzen k naprosté nečinnosti. Zmiňuji se o tom zde v kronice jedině proto, že sám jsem byl ústředním aktérem této události a dabré víře, že svojí účastí přispívám k vytvoření lepších kulturních vztahů spojených obcí - a tedy i

Z oslav 800 let Řečan n/L

Poznámky.

Na jedné schůzi při mé zmínce o kostelíku prohlásil Josef Pěkný, významný řečanský funkcionář, že již má dost toho kostelíka, a to z důvodu, že nadšenšování kostela by prý přinodilo posílení idealistické ideologie. Nejhrůznější však na tom bylo, že všichni přítomní - až na s. Č. Tichého - hrabově mlčeli a plně bez kritiky se podrobili názoru Josefa Pěkného a horlivě se přičiňovali, aby zejména nebezpečné slovo „kostel" bylo ze všeho vyloučeno a mně znemožněno, abych o něm mad při oslavách hovořil.

V tištěných programech oslav je ještě uvedeno např.: že v neděli 10. října ve 13·30 bude místní jiným otevřena výstava historických památek na MNV, prohlídka s odborným výkladem, a dále prohlídka starobylého kostelíka. Vstupné na výstavy a prohlídka kostelíka 3,- Kčs. Toto vše bylo nyní zrušením zahájení změněno. Otevření výstavy se nekonalo - a samozřejmě ani můj projev. Dveře výstavy se otevřely tiše v 9 hodin a to bez přítomnosti pořadatelů, ale i hostů, kteří se v tu dobu scházeli ke Koblihům na besedu s radáky. Prohlídka kostela úplně odpadla. Ani řečanská škola nenavštívila kostel, ač o výklad jsem byl předtím požádán. Navštívila jej pouze tělocvičná škola, na vedení s. Mecové. Bylo vydáno slavnostní číslo Řečanského zpravodaje, v němž v mém článku byla učiněna změna bez mého vědomí; měla setřít můj rouhačující olej na oslavách. V článku Josefa Pěkného: „800 let existence naší vesnice" nebylo opraveno nic, ačkoliv to bylo nutné. Začátek článku je tak koncipován, aby byla

odstraněna zmínka o hostelu, od jehož vysvěcení 14. listopadu 1165 jsem odvodil počátek existence Řečan. První věta článku však doslovně zní: „První historická zpráva k dějinám naší vesnice je z 13. století. Je z ní zřejmé, že šlo o několik chalup a lidé v ní žijící byli v závislosti na feudálním pánu ze Zdechovic." Správné ovšem je /jak to také píši podrobně ve své publikaci o Řečanech 72/, že první historickou zprávu máme o hostelíku, a sice o jeho vysvěcení r. 1165. Od tohoto historicky pravdivého data jsem prohlamoval 800 let Řečan 72. Kdybychom ale podle J. Pěkného měli první historickou zprávu až z 13. století, potom bychom nemohli oslavovat 800 let trvání Řečan, poněvadž z 13. století do 20. století uplynulo pouze 700 let. První historickou zprávu o Řečanech máme z roku 1289, což znamená, že bychom nemohli oslavovat ani 700 let existence Řečan. Tehdy tam byl již dvůr vladyky Jaroslava z Řečan a jemu byli tamější lidé poddáni. Feudálové ze Zdechovic přišli o závahu až počátkem 16. století. Výlet Josefa Pěkného do historie skončil tedy žalostně. K takovýmto výstřelkům dojde, když se vědomě historická pravda překrucuje, aby se záměrně zakryl pravý stav věcí. Na mé upozornění, že slavnostní číslo nemůže být takto zveřejněno, nikdo nereagoval a tak dělalo Řečanům ostudu, a odvrátilo leckoho, aby se oslav zúčastnil. V „Řečanském zpravodaji" z listopadu 1965 si zasteskl Ing. Hojsák: „My jsme pozvali KV KSČ, KNV, OV KSČ, ONV, avšak nebylo v naší moci, že soudruzi nepřijeli. Pro nás zůstalo trapným faktem, že nikoho jsme přivítat nemohli. Nikdo z orgánů neměl čas nás navštívit. Ani písemnou či telegrafickou gratulaci jsme nedostali." To,

myslím mluví za všechno.

Betlém v Třebechovicích

Ostudný případ s řečanským kostelíkem mi připomíná obdobnou událost, jež se nedávno odehrála v Třebechovicích. Mají tam podivuhodný betlém o 2.000 figurkách; je to dílo životní znamenitého lidového umělce. Působil tam však i pokrokový funkcionář, který prohlásil, že betlém musí být z Třebechovic odstraněn, jelikož představuje ztělesnění kultu náboženského. Dohadovali se o něm lidé rokutku vydělání; přišli dokonce i cizinci a nabízeli vysoké odkupné. To pomohlo. Dnes je betlém již umístěn v Kanadě v Montrealu pro světovou výstavu jako nedostižný světový unikát.

S řečanským kostelíkem je to horší. Nedá se odkoupit, ani přenést do místa, kde by místní funkcionáři měli pro něho lepší porozumění. Nějme jej alespoň my v Trnávce v patřičné úctě, vážme si jeho stavební i slohové nachovalosti, jeho pozoruhodného stáří, skvělé a nezfalšované památky, zdroje přečetných úvah na uplynulých 800 let od jeho postavení. Pro nás většinu není a nebude místem náboženského obřadu, nýbrž - jak hlásí tabulka na jeho dveřích, kterou jsem tam dal připevnit - zůstane navždy jen a jen skvělou „kulturní památkou".

Na plenárním zasedání ÚV KSČ v lednu 1965 prohloubení plánovitého řízení

Prohloubení plánovitého řízení soudruh s. Lenárt, že v současné době se soustřeďujeme na prohloubení plánovitého řízení průmyslu, stavebnictví, vnitřního i zahraničního obchodu a postupně budeme diferencovaně rozpracovávat principy zdokonalené soustavy i pro další oblasti - dopravu, zemědělství, oblast služeb i celé nadstavby. Bude to zásah, jehož účinky ne větší nebo menší

míře musí být znatelné v celé republice - a tím i o naší vesnici.

Občanský výbor v Šmávce a dílo Řečany

Záležitosti, které náš občanský výbor /zkratka OV/ ve svých schůzích řešil, byly nejen krátkodobé povahy, nýbrž i vážného dosahu, který měl neb mohl účinně měnit tvářnost Šmávky. Do značné míry byly to však staré problémy a požadavky, které se přesunuly z minulého roku neb dokonce z minulých let.

Mnoho námahy dalo, než konečně byla kulturní místnost jakž tak upravena. V červnu se jednalo o dokončení elektrické práce a vymalování místnosti, v srpnu byla místnost sice již vybělena, ale chybělo dosud osvětlení, vnitřní okno a gumové linoleum; v září měla být přestěhována kamna z Řečan, a knihovna přemístěna na své definitivní místo. Avšak ještě 18. listopadu jednali zástupci OV na schůzi MNV ještě o vybavení kulturní místnosti kamny, o opravu okna a dodělání vrat. Do konce roku bylo vše hotovo, až na vnitřní okno.

Jednání s nepříjemným partnerem - MKk Choletice - byla jako vždy svízelná a ne vždy úspěšná. OV jednal o březnové schůzi o půjčení odvodňovacího příkopu, o podmáčených bytech a poškozených okenních tabulích. 2. dubna byly projednávány na MNV na přítomnosti technicko-výrobního náměstka podnikového ředitele MTZ s. Ing Netolického a zástupců OV stížnosti občanů Šmávky, které lze stručně takto definovati:

Téměř ve všech sklepních domků v Šmávce stoupla voda. Ing. Netolický připustil, že by tato závada mohla být způsobena provozem MTZ.

Příkopy kolem okna odkaliště jsou zanesený a

proto neslaužší snému účelu, což způsobuje zanášení vody. Ing. Netolický sdělil, že ještě v roce 1965 zahájí Průmstav, n.p. Pardubice výstavbu odvodňovacího příkopu kolem obou odkališť. Mimoto MKK zajistí vyčištění trv. jezera a příkopů, vedoucích od něj do Labe; stane se tak v průběhu II. čtvrtletí 1965.

K prašnosti sdělil Ing. Netolický, že jakmile se ověří, čím se dají postupně asit obě odkaliště a jakmile to provoz MKK dovolí, bude přikročeno k rekultivaci. Zatím to není možné, poněvadž na obou odkalištích pokračuje provoz.

Pokud se týče vyrážení 1.000 kusů bříček mezi odvaly a Trnávkou, čeká se, až je štalky dodají.

Demolici vykoupených a nyní prázdných domků zajistí MKK ještě v letošním roce.

Ing. Netolický zajistí společnou poradu s vodohospodářem, předsedou JZD a zemědělskou komisí MNV k zabezpečení stavu vody na pozemcích JZD a příkopů v oblasti Trnávky a Řečan, směrem k MKK.

V návaznosti, zdůraznil MNV nástupci OV žádali, aby byl požádán ONV, aby urgoval dokončení příkopu, který má odvodňovat oblast okolí Trnávky.

To vše jsou opět jen sliby, které se budou těžce a pokrokově uskutečňovat podle známých již zkušeností. Stačí prolistovat tuto kroniku - třeba jen ve dvou předcházejících letech - a objeví se mnoho neuskutečněných rozhodnutí. Po zjištění, že přímé jednání nevede k cíli, bylo rozhodnuto, že napříště bude OV jednat se závodem jen přes ONV, neb KNV.

Slavnostní schůze MNV k

18. března konala se slavnostní schůze MNV u příležitosti 20. výročí osvobození republiky, na níž po projednání ve výboru KSČ bylo uděleno čestné

20. výročí osvobození

uznání Faršťovi Václavu, Pleskotovi Ladislavu a Martanu
Františku, všem z Řečan. Je nápadné, že nebyl nikdo na-
vržen z Trnávky a z Labětína. V Trnávce to vzbudilo rozr-
ruch. Hlas lidu pravil, že „hoši si to rozdali mezi sebou."
V květnové schůzi rady MNV upozornil předseda OV s. Fait,
že mezi vyznamenanými k 20. výročí osvobození měl jsem
být i já za činnost na kulturním poli. V červnové schůzi
to samé opakoval i s. Josef Král. Předseda MNV na to ste-
reotypně odpověděl, že z OV Trnávky nebyl učiněn žád-
ný návrh. Na to moje odpověď: „Což MNV Řečany, kde jsem
v té době byl členem školské a kulturní komise, osvětové be-
sedy, komise 800 let Řečan, členem a kronikářem Sboru pro
občanské záležitosti mě nemohl sám navrhnout? Uvedený
výběr tří občanů výkladně z Řečan byl jistě těžký kap-
sus odpovědných na to funkcionářů řečanských. Mě osob-
ně mrzelo jen to, že moje obsažné dílo „Kronika vesnic
Zdechovicka", jemuž jsem věnoval a obětoval 4 roky své-
ho života, nebylo vůbec ani slůvkem vzpomenuto. Co to
bylo brigádnických, neplacených hodin, ale i vlastních
výdajů, které mi nikdo nenaplatil! A toto dílo jsem vě-
noval MNV Řečany!

Na schůzi MNV ze dne 2. dubna přednesli členové OV
žádost o vykácení prohnilých líp při cestě do Ráje. Uká-
zalo se však, že tato akce není tak jednoduchá. Leckteří
občané Trnávky s tímto zásahem nesouhlasí. Rada MNV
však trvá na tom, aby lípy byly vykáceny, jelikož ohrožují
bezpečnost. Mají být nahrazeny mladými stromy. Akci
má vyslat odborníka, jenž doporučí, které lípy budou
vykáceny.

Vykácení lip

Rada MNV zajistí, aby do konce roku 1965 byly po-
jmenovány ulice v Trnávce.

Změna ulic

Ve schůzi rady MNV z 24. června byl přednesen

akce Z

výhled akcí Z na léta 1966-70:

v roce 1966 stavba autobusových čekáren ve všech 3 obcích,

" 1968 úprava chodníků ve všech 3 obcích.

OV upřednostňoval vyčištění rybníka z akce Z pro rok 1965. S. Valenta s tím nesouhlasí pro vysoký stav vody v rybníku a doporučuje požádat OV o změnu v akci Z pro letošní rok. OV má do 15. července projednat nutnou změnu akce Z a navrhnout MNV akci, která by se uskutečnila na vyčištění rybníka. OV však nesouhlasí s usnesením rady a doporučuje stavbu nádrže v Trnávce. S. Valenta však prohlásil, že by nebylo správné budovat v Trnávce nádrž v blízkosti rybníka. S. Šarišt tlumočil na konečný požadavek OV:

Požadavek by OV

a/ V roce 1965 bude z akce Z použito 5.000 Kčs z prostředků ONV na úpravu cesty do Ráje. Dokumentaci vypracuje s. Lešku, člen stavební komise.

b/ Otázka nádrže zůstane otevřena. OV /s. Lešku/ zajistí urychleně vypracování dokumentace a zařazení nádrže do plánu buď v r. 1966 nebo 1967. Na MNV vše projedná předseda MNV s. Šarišt.

c/ S. Karas zajistí u Státních silnic odbornou poradu pro úpravu cesty do Ráje.

MNV přislíbil přísun štěrku na opravu cest a chodníků, které byly poškozeny při vrtávání vodních přípojek. Potřebné množství materiálu měl zajistit s. Lešku.

Ve zprávě OV z 29.6. bylo konstatováno, že do tohoto dne nebyly odstraněny kalamitní závady na vodovodu. V téže zprávě bylo oznámeno, že zamýšlená výstavba koupaliště byla v radě MNV definitivně zamítnuta. Předpokládaná finanční částka má být převedena na úpravu cesty do Ráje.

Plnění akce Z se však v roce 1965 neuskutečnilo.

Volné domky

MNV se rozhodlo prodat nájemcům z řad občanů rodinné domky v Třnávce čp. 51 a 92. OV navrhl, aby se namýšlený prodej zveřejnil s uvedením odhadní ceny. MNV po projednání předal žádosti nájemců ONV.

Na schůzi MNV z 15. července navrhli následující body k projednání:

Pořadek bodů OV

1/ Likvidaci váhy. Co projednání s ŽKD pořádá finanční komise o souhlas k fyzické likvidaci, kterou provedou občané z Třnávky brigádnicky / termín do konce IV. čtvrtletí 1965/. Ve schůzi rady MNV dne 21. 10. bylo prohlášeno, že ŽKD nemá námitek na likvidaci váhy.

2/ Demolici domku čp. 7. S. Černý má obstarat adresu majitele, a ten bude vyzván, aby demolici zajistil nebo k ní dal souhlas / do konce srpna 1965/.

3/ Likvidaci louže u Přášilových má projednat stavební komise, a má dát návrh na ~~zas~~ její zrušení.

4/ Dokončení úpravy v bývalé škole.

Diplomy rady MV

Ve schůzi OV z 24. září byli navrhnuti k udělení diplomu rady MNV na příkladnou práci pro obec u příležitosti oslav 800 let trvání obce Řečany Ž.: Lachman K., Lešku Jan, Skokan Jar., Suchánek Jar., Šeda V., Šíf Bohuslav, Špás V., Turnovská Marie.

Ovocné stromy

Jelikož zahynulo mnoho ovocných stromků u Třnávce na okrajích pozemcích následkem špatného odtoku vody, pověřil OV MNV o projednání možnosti nakoupit ovocné stromky k doplnění.

Plán práce

Plán práce na úpravu obce na léta 1966-70 sestavil OV takto:

1/ Projednat s MNK všechny dosud nevyřízené náležitosti.

2/ Postavit nádrž.

3/ Upravit cesty a chodníky v celé Říčanově.
4/ Řídit osvětlení míst Říčanu a Křenů u Z.
5/ Zrušit obecní vápno a upravit okolní prostranství.
6/ Postavit autobusovou čekárnu.

Zamyslíme-li se nad prací naší místní agendou OV a Říčanově a MNV Křenů u Z., seznáváme zjevně, že iniciativa vycházela téměř vždy z OV - což bezesporu slouží mu ke cti - a MNV že většinou jen pasivně projednával návrhy a požadavky OV. Je to patrné po dlouhé době, že kriticky lze vyzvednout aktivní účast OV a řešení problémů Říčanu. MNV naproti tomu nedostál svého úkolu. Posoudíme-li usnesení MNV, která nebyla splněna, a proto přesunují se do příštího roku, je to stav povážlivě nepříznivý.

5. května byly nahájeny v našich obcích významné oslavy 20. výročí osvobození Prahy a celé naší vlasti z nacistické hrůzovlády hrdinnou Rudou armádou. U hrobu rudoarmějce na říčanském hřbitově nastínil jsem pražské povstání ve dnech 5. - 9. května 1945, kdy v časových hodinách rámcích dostihla Prahy Rudá armáda. Zmínil jsem se i o tom, jak probíhal 5. květen 1945 na křenském nádraží a jak Říčanka reagovala na zmíněné události. V další části hovořil jsem o našem rudoarmějci G. K. Radionovi a konstatoval jsem, že po našich zemích je roztroušeno mnohatisícovýchto hrobů, jelikož osvobození naší vlasti vyžádalo si velkých obětí od sovětského vojska. Končil jsem slokou básníka J. S. Machara, napsanou po prvé světové válce na paměť 46 českých mučedníků, oběšených rakouskou soldatesku na italské frontě. Slova ta neztratila na významu ani po druhé světové válce pro tyto hroby:

Hrob rudoarmějce v Říčanově

Vy, drahé hroby, buďte časy všemi
svědomí živých, příkladem přeskvělý –
a třikrát běda národu i zemi,
vás, hrdinů, zapomene-li.

Na tomto zahájení oslav 20. výročí osvobození republiky byli přeháňně jen občanié Trnávky.

Stav členů ZkO

Stav členů ZkO v Trnávce je nízký. Jde vesměs o lidi, mající nárok na důchod. Jsou to:

Hrubšová Anna,
Kuchaná Ludmila,
Lešková Anna,
Prášilová Anna,
Vaněura Václav.

Počet obyvatel Trnávky v r. 1964 bylo

Trnávka měla v roce 1965 trvale bydlících
168 mužů, 188 žen, celkem 356 osob
168 " 183 " " 351 "
přibylo 5 osob

Osob 80. a starších bylo celkem 9 a to 2 muži, 7 žen
Byli to:

Josef Slavík	čp. 19	*	15. 10. 1881
Anna Fichná	" 45		7. 7. 1882
Anna Fořtová	" 75		6. 7. 1883
Marie Rajnová	" 22		6. 2. 1884
J. A. Malnár	" 66		22. 12. 1884
Marie Tamášková	" 84		14. 2. 1885
Kateř. Svobodová	" 70		6. 9. 1885
Anna Špačková	" 44		15. 2. 1886
Karla Malínská	" 12		15. 10. 1886

Nejstarší osobou je tedy Josef Slavík z čp. 19.
Osob ve věku 70-79 let bylo celkem 34 a z nich bylo 19 mužů a 15 žen.
Osob ve věku 70-85 bylo 43 /21 mužů a 22 žen/

což je 12% všeho obyvatelstva Trnávky.

Počet a složení obyvatel se proti roku 1964 nijak podstatně nezměnilo. Vylidňování, zejména mladých lidí /viz str. 411/ se jen asi nepatrně zpomalí a to na zprávy, že MNV, sousední Trnávky, bude svo. ji činnost postupně omezovat.

Narození

V roce 1965 se v Trnávce narodilo 7 dětí:

Zdeněk Vosáhlo,	čp. 20,	2. 4. 1965
Jiří Šíp	" 82,	10. 5. "
Petr Pamánek	" 106	22. 7. "
Marcela Stiková	" 38	20. 9. "
Lenka Sekyrová	" 87	27. 10. "
Pavlína Doležalová	" 24	25. 11. "
Roman Červenka	" 47	19. 12. "

Svatby

Svatby byly celkem dvě:

Hana Švecová - Petr Pamánek - 27. 2. 1965
Květoslava Nejřová - Josef Flégr - 11. 9. "

Úmrtí

Zemřeli celkem čtyři osoby:

24. dubna Emilie Šancová, Trnávka, čp 13
23. září Anna Říhová, " " 101
18. října Václav Špás, " " 85
30. prosince Václav Lehsa, " " 18

Důchody

V roce 1965 bylo v Trnávce

41 důchodců s důchodem pod 600 Kčs měsíčně, což celkem je 13.580 Kčs
33 " " od 600 do 1.000 Kčs " " " 26.466 "
19 " " nad 1.000 Kčs " " " 22.884 "
93 důchodců s důchodem celkem 62.930 Kčs

Starobních důchodů je 34 což činí celkem 17.840 Kčs
invalidních " " 31 " " " 17.394 "
ostatních " " 28 " " " 27.696 "
Všech důchodů je celkem 93 " " " 62.930 Kčs

Všech důchodů bylo více o 16 než v roce 1964 /viz str. 412/

na celkovou částku 62.930 Kčs; proti roku 1964 více o 8.410 Kčs.

Značně stouply důchody nad 1.000 Kčs a sice ze 7 na 19. V roce 1964 činil průměrný důchod nad 1.000 Kčs 1.334·29 Kčs, zatím co v r. 1965 Kčs 1.457·65. Počet důchodců od 600 do 1.000 Kčs se zvýšil o 6; počet důchodců pod 600 Kčs se snížil o dva.

Jednorázové sociální výpomoci

Jednorázovou sociální výpomoc obdrželi v září:

Korenc J.	č.p. 62	200 Kčs
Malínská	" 12	100 "
Šancová Em.	" 13	200 "
Špačková A.	" 44	200 "
Valentová A.	" 59	100 "
celkem		800 Kčs

V prosinci:

Korenc J.	" 62	100 Kčs
Malínská K.	" 12	100 "
Slavík Jan	" 22	100 "
Špačková A.	" 44	150 "
Špás V.	" 85	150 "
Valentová A.	" 59	100 "
celkem		700 Kčs

Šíření falešných zpráv

Koncem listopadu rozšířila se po celé republice zpráva, že od 1. ledna 1966 budou leckteré potraviny, ale i spotřební průmyslové zboží a maloobchodě zdraženy, ba že dojde opět k měnové reformě. Hovořilo se dokonce již o předem stanovených cenách, např. o tom, že kg cukru bude stát 14 Kčs. Fáma letěla od úst k ústům a tvrdilo se, že jsou to naučené zprávy od lidí důvěryhodných, od lidí, kteří již na tom pracují. V Trnávce byla touto pomlkou zmatena nakupující veřejnost a známí ustrašenci kupovali cukr, mouku na metrické centy a zbavovali se valných peněz často zby-

tečnými nákupy. Při několika příležitostech soudruh Ant. Kovostný prohlásil: „Ve skutečnosti je to dílem nepravdivé fámy, záměrně rozšiřované různými „přáteli" našeho socialistického zřízení, kteří se pokoušejí vyvářet všech prostředků k rozkolísávání lidu."

Zvýšení životních potřeb

Od roku 1961 došlo ke zvýšení životních nákladů o 3·7%. Vzestup se týká nejméně výdajové složky veřejné stravování a služby, kde je zahrnuto zvýšení nájemného, dále některých potravin, mezi tím nejméně na ovoce a zeleniny. Nejmenší vzestup životních nákladů byl zaznamenán u průmyslových výrobků. Ve srovnání s minulým rokem stouply celkové životní náklady na 101·1. Celkové příjmy obyvatelstva se od roku 1961 zvýšily zhruba o 13%.

Samoobsluha v Trnávce

V naší Jednotě spotřebních družstev došlo k výměně personálu a to celkem k lepšímu. Samoobsluhu myslí vedou Věra Lachmanová z čp. 20 a Věra Hrobařová z čp. 45. Obě jsou velmi ochotné a účinlivé, takže kupující nemusí odcházet z prodejny rozmrzen. Starají se pečlivě, aby prodejna byla dobře zásobena potřebným zbožím. I maso všeho druhu je tu nyní k dostání. Nelze říci, že obrat na tomto stavu neobyčejně stoupl. Je to viditelné i na denní spotřebě běžných potravin:

Mléko 125 l, chléb 110 kg, rohlíky 300 kusů, housky 100 kusů. Uzenin a masa se prodá týdně na 3.500 Kčs.

Kulturní život

Do obchodní komise NV v Řečanech n/L. byly na Trnávku navrhnuty a zvoleny s. Skhanová Bedřiška a Suchánková Anna.

O činnosti řečanské školské a kulturní komise NV v samotné Trnávce těžko vážně hovořit. Osvětová beseda v Řečanech n/L. nevyřešila otázku osvětové práce v Trnávce. Samostatný osvětář v Trnávce nebyl určen a

společně se pracovalo jen na přípravě oslav 800 let Řečan n/L, když nehledě se k úvaze, že řečanský maškarní průvod navštívil i do Trnávky. Na výstavu 800 let Řečan n/L., otevřené dne 10. října, přispělo několik trnavských občanů, zejména s. Lachman a s. Anna Krajčíková vhodnými fotografiemi, jež byly umístěny na velkém visacím panelu. Z některých fotografií z trnávského dokumentárního alba, které velmi ladně uspořádal s. Lachman, byl rovněž vyplněn panel, a byl umístěn v expozici ZPS.

Výstava kronik

V polovině září konala se v Pardubicích okresní výstava kronik, na níž byla vystavena i tato kronika a zmíněné již dokumentární album. Při hodnocení vystavených kronik jsem se setkal, mně udělené I. ceny ve prospěch kronik lázní Bohdaneč, a přijal jsem za Trnávku diplom za vzornou vedení kroniky a II. cenu. Diplom je umístěn v dokumentárním albu. Za zmíněnou II. cenu jsem obdržel dvě knížky. Celkem byly tři ceny. Je to jistě potěšitelné, že malá vesnice ve velkém pardubickém okrese obdržela tak velké uznání na práci kronikářskou.

Zeměpisná jména viz též str. 343

Za zpracování pomístních jmen Trnávky a dalších 7 vesnic bývalého Zdechovicka pro Československou akademii věd v Praze jsem od ní obdržel děkovný dopis, v němž mi bylo oznámeno, že moje jméno bude uvedeno v časopise akademie mezi jmény vynikajících spolupracovníků. Darem jsem obdržel knihu: „Úvod do toponomastiky" s tímto věnováním: „Jaroslavu Skokanovi s díky za vynikající spolupráci Dr. M. Šmilauer.

Publikace

Koncem roku 1965 vydalo Východočeské muzeum v Pardubicích můj spis: „Dolování rud na Chvaleticku". Kniha je určena muzeím a vlastivědným institucím v ČSR. Muzeum však vyhovělo mé žádosti, aby bylo

vytištěno více výtisků, které by se na venkově rozprodaly v našem území a tedy i v Říčanech. Všeobecně vždy musím konstatovat k mému velikému údivu, že o publikaci - ročníku stojí 5 Kčs - je pranepatrný nájem. Tento nenájem souvisí ovšem i s nepatrným odběrem novin a časopisů. Ke srovnání o rokem 1964 odbírají občané Říčany a Pošťovní novinové služby

Noviny a časopisy

	roku 1965	roku 1964	více	méně než v r. 1965
Rudé právo	12	14	–	2
Svobodné slovo	1	1	–	–
Lidová demokracie	1	1	–	–
Venkovské noviny	10	8	2	–
ČSČK	4	4	–	–
Vlasta	16	14	2	–
Literární noviny	2	1	1	–
Květy	11	16	–	5
Pochodeň	8	9	–	1
Rozhlas	7	8	–	1
Filatelie	1	1	–	–
Čsl. televize	2	–	2	–
	75	77	7	9

Dodatkem ke zprávě o samoobsluze na str. 430 uvádím ještě dočítané obraty za II. semestr r. 1964 pro srovnání s II. semestrem r. 1965, kdy již působilo naše vedení:

Samoobsluha

	1964 Kčs	1965
července	67.200	80.791
srpen	59.100	87.400
září	63.900	100.628
říjen	67.200	85.266
listopad	64.400	94.800
prosinec	70.400	110.707

Televizory

Koncem roku 1965 bylo v Trnávce celkem 53 televizorů. V roce minulém jich bylo dokonce 57 a proto 4 ubyly. Co příčiny zrušení byly uváděny: velká porucha aparátu, velké náklady / opravy a poplatek / a málo atraktivní programy.

předseda Občanského výboru
v Trnávce

Rok 1966.

Počasí

Začnu jako obvykle stručnou zprávou o počasí. První půlrok byl silně deštivý. Koncem února a v březnu pohybovala se denní teplota kolem 16 - 20°, v noci 5° - 8°. Září bylo deštivé, ale teplé. 13. září se přihnala nad Trnávku bouřka s krupobitím. V zářích vznikly velké škody. Ovoce se urodilo velké množství, ale předčasně padalo se stromů. V říjnu bylo abnormální počasí; od druhého týdne na slunných dnů vystoupila teplota na 26°, v noci bylo kolem 10°. Počátkem listopadu poklesla teplota k ránu až na -5°. Prosinec byl mírný, bez sněhu, většinou pršelo. Vánoce byly jen po několik hodin se sněhovým poplachem. Rok byl zakončen slunným a teplým počasím.

Schůze MNV

Plenární schůze MNV z 20. ledna přijala demisi dosavadního předsedy MNV s. Farsta a na

návrh předsedy MO KSČ byl zvolen Jiří Rozínek, poslanec NV za Lahčetín a člen plánovací komise.

Národní výbor v Řečanech 7 L. se scházel v roce 1966 často - celkem bylo 22 schůzí rady MNV a 10 plenárních. K trnávských poslanců pilně navštěvovali schůze soudruzi Fořt Václav, Pěkný Bohuslav, Černý Josef, Král Josef a Štěpinová Anna. Nejmenší účast vykázal Jaroslav Lešha a pouze jedenkrát, Hamšova Bohuslava dvakrát a Soukup Ladislav pětkrát.

MNV - úkoly

Ve schůzi rady MNV 3. února bylo rozhodnuto, že nutno respektovat žádosti občanů Trnávky ohledně úkol, způsobených MNV / podmáčení, prašnost a j./. Dále na téže schůzi bylo zdůrazněno, že nutno započít s investiční výstavbou přívalu, kterým se má řešit konečně odvodnění části Trnávky. Tajemník MNV s. Hůrka má soustředit připomínky občanů Trnávky a připravit je k projednání v plénu MNV a doplněné budou předneseny na veřejné schůzi v Trnávce. Proč k této velmi důležité akci vůbec nedošlo - není mi známé.

autobusová čekárna

Na plenární schůzi MNV 7. února bylo opět jednáno o autobusových čekárnách, cestě do Háje, navážce louže u Prášilových - z velké části bezvýsledně. Bylo též konstatováno, že hlavním zdrojem příjmů MNV budou nyní komunální služby. Přitom bylo zdůrazněno, že nutno postupovat šetřivě. Jednalo se i o přímém vybírání poplatků z hrobů na trnávském hřbitově. Doposud inkasuje tyto poplatky přímo hrobník od pozůstalých. Bylo by však vhodné, aby MNV

poplatky z hrobů

je sám vybíral na ceny podle katalogu a aby hrobník byl patřičně placen.

Stav podmáčených domků je uznán za neuderžitelný. Občané Trnávky projevují nájem o odhady domků k prodeji a o postupu MNV v této naléhavosti.

podmáčené domky

Chtějí podávat informace o výši odhadu.

Je třeba, aby poslanci zlepšili styk s lidmi ve svém obvodu. Docílí se tím, že občané budou míti nájem o záležitosti vlastní obce.

poslanci

Nutno vymáhat opravu cesty z Trnávky do Zdechovic, a to u podniků, které ji častými jízdami nejvíce ničí. Do konce dubna má předseda MNV zjistit majetkoprávní poměry cesty pod odvaly MKZ a zahájit jednání s uživateli této cesty o její důkladné opravě.

cesta do Zdechovic

Na schůzi rady MNV 24. února žádal předseda OV v Trnávce, aby MKZ byly doručeny prostřednictvím OV, příp. KNV, řádně plnit své povinnosti a závazky vůči Trnávce. V téže schůzi bylo hlášeno, že domky v Trnávce jsou otřesy a vodou účinně zpřehrazovány.

MKZ

24. března bylo ve schůzi rady MNV prohlášeno, že MNV se zavázaly vystřídat do konce března na příkop z jezera do prostoru obce a obchodů. Kontrola bude provedena koncem dubna účastníky, kteří byli přítomni prvému jednání 5. března, kdy se MKZ zavázaly k některým akcím, které budou kontrolovány podle smluvených termínů. Předseda OV Trnávka upozornil na nehygienické prostředí poblíž Mikšovských, jelikož se do okolí rozlévá močůvka. Soudruh Kučera přislíbil pomoc JZD. V Trnávce jsou totiž vysoko hladiny spodních

závazky MZK

vod, čímž se vysouštěje odtok hnojůvky. Jímka bude častěji vyvážena.

čekárna

Ve schůzi rady, konané 14. března, bylo oznámeno, že doplňkový rozpočet na autobusové čekárny činí 9.500 korun, a na úpravu cest u Trnávce 14.500.- korun.

poslanci

Na mimořádném zasedání MNV 28. dubna byla provedena osobní agitace členy rady u jednotlivých poslanců. Poslanci mají býti osobně pozváni a má být zajištěna účast na dalších plenárních zasedáních.

úřední dny MNV

Na schůzi rady 26. května byly stanoveny úřední dny na MNV:

pondělí
středa
pátek } od 8 do 16 hodin

Domek čp. 41

Ve schůzi rady MNV 16. června bylo konstatováno, že OV nebyl informován o ubytování s. Martána v Trnávce v čp. 41. Domek totiž byl již dříve uznán nezpůsobilým k obývání. Měl býti MNK opraven, což se ale nestalo.

Domek čp 51 a 92 - odhady

Odhad domku čp. 51 činí Kčs 10.401.50 a rada MNV souhlasila, aby za tuto cenu byl prodán s. Zgladíkovi. Odhad čp. 92 činí 29.642.39 Kčs. Rada odhad schválila, jakož i prodej Štěpinovým.

hřbitov

S. Kopitz vypracoval plán hřbitova v Trnávce za 250 Kčs.

volný domek

Rada MNV zjistila a hlásila ONV, že ve sloučených obcích není žádný volný domek nebo byt. MNK byl upozorněn dopisem na špatný stav domku čp. 63 po s. Žampachové, určeném k demolici.

Na plenární schůzi MNV upozornil s. Hlaváček,

že v Trnávce je 22 ha neobdělané půdy. MNV musí tyto pozemky upravit, dříve než je JZD převezme.

Předseda MNV navrhl uspořádat schůzky poslanců s voliči před plenárním zasedáním. Nevím, že by se tak stalo.

poslanci

Posnovu se jednalo o zákazu pobíhání drůbeže po veřejném prostranství sloučených obcí. Bude vydána úřední vyhláška a nerespektování bude pokutováno.

drůbež

Plénum MNV souhlasí s rozhodnutím, aby JZD odvedlo o 6% více obilovin nad plánovanou státní dodávku, jako úhradu za živelní pohromy.

JZD

Škody, způsobené MZK na stromech, byly zjišťovány v Trnávce na místě samém 16. září.

MZK-škody

Na plenární schůzi MNV 22. září bylo konstatováno, že JZD dodalo státu:

JZD-dodávky

pšenici	plán	800 q	dodáno	900 q
žito	"	300 q	"	300 q
ječmen	"	640 q	"	642 q
hrách	"	50 q	"	446 q

Poslanec za Trnávku s. Pěkný prohlásil na schůzi MNV, že způsob projednávání stížností trnávských občanů na vypouštění sirných exhalací MZK do ovzduší, které působí škody na ovocných stromech a zelenině, je zdlouhavé a nebude mít uspokojivý výsledek. Na ONV působí státní arbitr, který může pořízení občany Trnávky zastupovat.

stížnosti občanů

Vypouštění rybníků ve Zdechovicích způsobuje v Trnávce velké škody podmáčením některých stavení. MNV zaslal stížnost v této záležitosti Státnímu rybářství v Litomyšli a odboru

rybník ve Zdechovicích

vodního hospodářství ONV.

Rada MNV pověřila 20. října komisi místního hospodářství a bytovou, aby prověřila ubytování Šaltovy rodiny, a v případě nutnosti, aby jí

Šalta- změna bytu

byl nabídnut byt v domku při silnici do Kladrub, který však je určen k demolici. V Přímávce, podle názoru MNV, není snadné umístit rodinu Šaltovu. V domku po Říhových je trvale přihlášen k pobytu s. Jirán, a v domku Špásu se prý také trvale bydlí.

Ve schůzi rady MNV 17. listopadu byla zvolena komise / Klymčiv, Roxínek, Král a člen stavební komise /, aby prověřila bydlení u Šoltů a možnost příp. adaptace a náklady na ni.

ONV napíná, že by vypouštěním rdechovického rybníku byla hladina vody v Přímávce zvýšena, čímž by bylo zdůvodněno podmáčené části Přímávky.

Šuec- štěrk

S. Šuec žádá štěrk a velké kameny na opravu cesty u jeho domku.

Na plenární schůzi MNV 24. listopadu se jednalo o místních poplatcích podle Sbírky nařízení č. 6 Z a vyhlášky z 23. 8. 1966. Finanční komise vypracovala návrh poplatků na užívání veřejného prostranství:

Poplatky MNV

Paušální poplatek pro lunaparky:

kolotoče pro dospělé	50.— Kčs
houpačky pro děti	30.— "
střelnice	20.— "
jiné stánky	10.— "

Poplatek ze vstupného: částka bude určena dle charakteru nábavy při vyřizování žádostí o povo-

lení záhavy.

Poplatek za psa:

na prvního psa 20.- Kčs
na druhého v jedné rodině 40.- "

Koncem srpna byla jihozápadní část Trnávky silně postižena mrakem papílka zpřitu a síry ze závodu MŽK, takže listí chaloupkovitých ovocných stromů

MŽK - pěstované stromy

bylo spáleno a spadlo se stromů. V radě MNV bylo 8. prosince oznámeno, že Výzkumný ústav ve Žebrasklavi zaslal posudek o zásahu MŽK na stromy v Trnávce. Byl zjištěn abnormální stav síry na postižených stromech.

Předseda MNV předložil radě projekt investiční akce na odvodnění části Trnávky.

Na plenární schůzi 15. prosince byly projednány místní poplatky z veřejného prostranství 10 haléřů na metr a den, min. 10 Kčs měsíčně. Nepřihlášené skládky 50 haléřů na metr a den. Účinnost od 1. února 1967. Kdo nebude mít místo na vlastním pozemku pro skládku, bude mu dáno stanoviště na paušální jednorázový poplatek, který bude součástí stavebního povolení.

Poplatky MNV

Z ZD míří cesty u Trnávce směrem ke Slavíkovým.

Domek po Říhovi čp. 14 měl být soudně anulován, poněvadž není obydlen.

Šoltovi mají nájem o čp. 41. Jejich nynější byt je naprosto nevyhovující. O vyřešení žádali i presidentskou kancelář. V čp. 41 však bydlí F. Martan z Řečan, pro kterého by se měl najít náhradní byt v Řečanech.

Šoltovi - změna bytu

Z ZD má oznámit MNV, co se má stát s váhou

sběrná váhou

na návsi.

Štěrk do Ráje

Na cestu do Ráje se konečně dováží štěrk.

V roce 1963 jsem napsal do této kroniky: Občané Trnávky navštěvují veřejné schůze, konané v Trnávce, a na nich diskutují a i protestují. Po schůzi pak odcházejí k přesvědčení, že to bylo celkem plané povídání. Národní výbory v Děčanech (a Čardubicích) hájí sice zájmy Trnávky, ale dosud stále bez úspěchu. Situace Trnávky se nelepší, nýbrž naopak zhoršuje. Usnesení na schůzích se píší - i kdo na ně nadpovídá, ale to je tak téměř vše. Při další veřejné schůzi se opět tytéž návady a problémy řeší, opět se píší usnesení, opět se napisují odpovědné osoby - a opět zhlamání. / str. 378 /. V současné době je to ještě o to horší, že veřejné schůze v Trnávce se téměř nekonají a občané nejsou proto o všem informováni, co se vůbec děje. Tím je sice problém zjednodušen, ale k všeobecné škodě. Poslanci zdají povinnost nekonají a tak mnohý občan Trnávky ví více co se děje ve Vietnamu než v Trnávce. Pro kronikáře Trnávky to není závidění hodná situace.

veřejné schůze

Sestavil jsem ke konci tohoto roku heslovitý přehled úkolů MNV a jeho usnesení, která dosud nejsou uspokojivě vyřízena, ačkoliv vznikla většinou mnohem dříve:

Nesplněné úkoly MNV

Vznik v roce:	úkol, usnesení MNV:
1960	prašnost pyritu ze závodu trvá
1960	odlučovače nefungují
1961	odvodnění prostoru mezi odkalištěm a obcí
1961	náhrada MNV za otřesy domků
1961	štěrk na úpravu chodníků
1961	podmáčené domky

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Děčín

	Úkol, usnesení:	Úkol, usnesení:
1961	likvidace obecní váhy	
1961	úprava cesty a prostranství u kostela	
1962	rozšíření veřejného osvětlení	
1962	úprava cesty do Háje	
1962	stavba čekárny autobusů	
1962	škody způsobené MZK	
1962	dětské koupaliště	
1963	odvodnění kolem odvalu u Trnávky	
1963	prašnost odhaliště	
1963	příkop od jezera do Obůrek	
1963	1.000 břízek na jižní straně Trnávky	
1963	zamezit bychtové plyny	
nesplněné 1964	rekultivace nahrádek	
úkoly 1964	zatopené sklepy	
MNV 1964	úprava knihovny	
1964	isolace domků čp 40 a 41 proti vlhkosti	
1965	likvidace louže u Přášilů	
1965	vykopání prahnících lip	
1965	pojmenování ulic v Trnávce	
1965	dasázet ovocné stromy na suché na obecním prostoru	
1966	OB v Trnávce	
1966	kulturní akce střídat podle vesnic	
1966	štěrk k Věcům	
1966	tajemník MNV měl soustředit připomínky občanů k veřejné schůzi	
1966	„Řečanský zpravodaj" má opět vycházet	
1966	soustředit inventář tří obcí	
1966	dojednat opravu cesty do Zdechovic	
1966	MZK má upravit 22 ha neobdělané půdy pro ZKD	
1966	ubytovat rodinu Šaltavou	

Z uvedených 35 případů jsou

2	od roku	1960	z toho	2	MKK
6	"	1961	"	3	"
5	"	1962	"	1	"
5	"	1963	"	5	"
4	"	1964	"	3	"
4	"	1965	"	—	"
9	"	1966	"	2	"
Celkem	35 případů nebo jen zčásti nevyřízených			16 se týká MKK	

MKK dosud nesplnil 16 úkolů čili 45.7 %. Jsou to ovšem nejnáročnější a nejméně rentabilní případy, z nichž nejméně prašnost, odlučovače, odvodnění Trnávky, lychtové plyny vyžádají všech ostatních 19 případů.

Nesplněné úkoly MKK

Bylo by nahodilé, aby se proto MNV ráznĕ nepostavil s nejnáročnějšími případy MKK. Do nedávna se MKK stavĕly do privilegované a nadřazené pozice podniku celostátní důležitosti. Dnes se posuzuje podle rentability výroby - a ta u něho není uspokojivá. V budoucnosti nesmíme již dovolit devastovat okolí bez ohledu na škody, které tím působí.

Veřejná schůze

Jedinou veřejnou schůzí se konala 25. ledna s programem: téze k XIII. sjezdu KSČ,
úprava naší obce,
beseda s občany, připomínky a jejich přijetí,
diskuse,
usnesení
Schůzi svolal výbor KSČ v Trnávce; přítomen byl též tajemník MNV Řečany.

Jak již několikrát uvedeno, Trnávka má

118 čísel popisných

z nich je 5 zbouráno

113

Čítá obyvatel 1 k demolici čp. 69

112

3 neobydlené čp 63, 85 a 114 / Kompachová, Špás, Jedlička /

celkem obývaných 109

V 11 domech bydlí pouze 1 osoba. Jsou to čp. 35, 36, 42, 43, 58, 61, 78, 90, 91, 93 a 118.

Stav bydlících obyvatel v Týnávce ke konci r. 1966 mužů 169

žen 182

celkem 351

V průběhu roku 1966 se v Týnávce narodily:

Narození

Květoslava Flégrová,	čp. 33	2. března
Marcela Stodolová,	" 105	24. března
Eva Dubcová,	" 83	5. května
Marie Holečková,	" 38	22. srpna

Svatby

Svatby:

Věra Lachmanová, čp. 20 a
Jiří Vojáček 18. června
Jiřina Vaníčková čp. 70 a
Petr Zadák 19. listopadu.

Úmrtí

Zemřeli:

Emilie Flégrová,	čp. 88	6. ledna
Marie Parkáňová	" 118	17. ledna
Jan Slavík,	" 22	4. února
Jan Drábek	" 36	30. září
Jaroslav Hrubeš	" 78	16. října
Antonie Tichá	" 45	10. prosince

Františka Kasalová, bývalá obyvatelka

Trnávky zemřela v Děčíně 15. dubna ve věku 92 let.

V Řečanech zemřel 26. prosince ve věku 82 let Václav Pokorný. Pohřben byl 29. prosince na trnávském hřbitově. Byl to znatel dávných událostí u Řečanech, dobrý člověk a přímý potomek svého rodu, který vlastnil nepřetržitě chalupu čp. 18 u Řečanech 7 l. od roku 1690.

Za posledních 5 let se naradilo v Trnávce

Narození za 5 let

v roce	1962	4 děti
"	1963	4 "
"	1964	3 "
"	1965	7 "
"	1966	4 "
celkem		22 dětí

Sňatky za 5 let

Sňatků bylo v roce	1962	2
"	1963	3
"	1964	3
"	1965	2
"	1966	2
celkem		12 sňatků

Zemřelí za 5 let

Zemřelo v roce	1962	8 občanů
	1963	5 "
	1964	6 "
	1965	4 "
	1966	6 "
celkem		29 zemřelých

Počet obyvatel

Trnávka měla roku	1820	358 obyvatel
"	1930	456 "
"	1961	399 "
"	1966	351 "

60letí a starší

Osob 60letých a starších bylo v Těnávce koncem roku 1966 104 celkem. Nejstarší osobou Těnávky stále zůstává Josef Slavík, čp. 19, narozený 15. října 1881, a dále Anna Čeřtová z čp. 75, narozená 6. července 1883.

Pohles obyvatel Těnávky lze odůvodnit vystěhovaectvím a vyšším úmrtím než narozením.

Vdovci a vdovy

Koncem roku 1966 bylo v Těnávce vdovců a vdov:

Čp.	Vdovci	narozen	let
26	Král	1881	82
34	Zajtl	1887	80
48	Vávra	1896	71
68	Loukup	1903	64
80	Suchánek	1894	73
84	Tomášek	1888	79
88	Flégr	1900	67
91	Drábek	1898	69
101	Bíža	1898	69
107	Chára	1902	65
118	Čarkáň	1901	66

celkem 11 vdovců

Čp.	Vdovy	narozena	let
2	Kučerová	1893	74
12	Malinská	1886	81
16	Čížšilová	1904	63
22	Mikšovská	1912	55
22	Rajnová	1884	83
36	Drábková	1895	72
41	Martanová	1892	75
43	Pargačová	1900	67
44	Špačková	1886	81
56	Lekšová	1899	68
56	Čeřtová	1902	65
58	Valejníková	1900	67
59	Valentová	1894	73
61	Roxenská	1900	67
67	Synková	1890	77
70	Svobodová	1885	82
75	M. Čeřtová	1920	47
75	a. Čeřtová	1883	84
77	Králová	1899	68
78	Hrubešová	1900	67
82	Šancová	1888	79
87	Vavřinová	1896	71
90	Zieglerová	1903	64
109	Čížšilová	1900	67
116	Rambaušková	1912	55

celkem 25 vdov

Z nich vdovci a vdovy do 70 let:

Vdovci a vdovy do 70 let

čp	Vdovec	let
68	Loukup	64
107	Chára	65
118	Parkáň	66
88	Fléger	67
91	Drábek	69
101	Bíka	69
	6 do 70 let	

čp	Vdova	let
75	M. Fořtová	47
22	Mikšanská	55
116	Rambousková	55
16	Prášilová	63
90	Kieglerová	64
56	Fořtová	65
43	Pargačová	67
58	Volejníková	67
61	Rokenská	67
78	Hrubešová	67
109	Prášilová	67
56	Lekšová	68
77	Kralová	68
	13 do 70 let	

Nevyléčitelnou nemocí cukrovkou / diabetes mellitus /: jsou o

Cukrovka

Označeno postižení:

čp. 33	Josef Fléger	
" 71	Jaroslav Skokan	
" 72	Anna Vančurová	
" 83	Václav Veselý	
" 89	Anna Pilařová	
" 108	Bohumila Šiková	
" 111	František Matička	

Jednorázovou sociální výpomoc obdrželi:

Sociální výpomoc

v I. pololetí:	M. Tomášková, čp. 84	200 Kčs
	M. Drábková, čp. 36	100 "
	J. Hrubeš, čp. 78	100 "
	A. Lorencová, čp. 62	100 "
ve II. pololetí:	M. Drábková, čp. 36	200 "
	J. Hrubeš, čp. 78	100 "
	A. Hrubešová, čp. 78	100 "

ve II. pololetí:

J. Lorene, čp. 62	200 Kčs
K. Malínská, čp. 12	100 "
A. Špačková, čp. 94	100 "
M. Šimáčková, čp. 84	200 "
A. Valentová, čp. 59	100 "

Kulturní život

Kulturní činnost v obci neexistovala. Řečanský zpravodaj vyšel v tomto roce jedenkrát. Je třeba doplnit reslakční radu a uskutečnit takovou opatření, aby mohl dále vycházet. Bude prý se kolportovat na poplatek na krytí režie.

Je snaha soustředit inventář všech tří obcí. Kulturní akce se mají střídat v jednotlivých obcích; zatím však k tomu ještě nedošlo. Ochotnická divadelní činnost neexistuje, jelikož prý v žádné obci není vhodná místnost s jevištěm. To bylo prohlášeno na schůzi rady MNV 25. srpna. Je to ještě padlový návěr. Na mnoha místech u naší republice nemají kulturní dům, ale občané spěchají si jej postaví i s vhodným sálem a jevištěm.

OB

Z rozpočtu MNV byly rezervovány 3.000 Kčs pro OB ve sloučených obcích. MNV si vyjmínil, že bude blokovat 1.000 Kčs až do konečného rozhodnutí, zda v Třnávce bude OB, anebo bude-li existovat pouze sloučené v Řečanech, v kterémžto případě oněch 1.000 Kčs by připadlo OB v Řečanech.

Čsl. svaz požární ochrany

V roce 1954 byl v Třnávce ustaven Československý svaz požární ochrany a zvolen výbor. Za předsedu byl zvolen Václav Špás, na jednatele Jaroslav Lešku a na velitele Bohuslav Šíp. I další funkcionáři byli zvoleni z řad občanů, kteří byli ochotni pracovat a plnit úkoly v požární ochraně. Velitel Šíp prodělal nejprve dvoutýdenní školení v krajském učilišti.

požární ochrany v Pardubicích a o rok později další jednoměsíční školení.

V roce 1955 bylo ustaveno požární družstvo žáků. V následujících letech byla ustavena do soutěže požární ochrany 2-3 družstva žáků. Sbor je dobře vybaven po stránce osobní i věcné, vlastní oblečení pro 3 požární družstva, 2 motorové stříkačky o celkovém výkonu 1.000 litrů za minutu, s dostatečným množstvím hadic a speciální technikou na tvoření pěny při hašení hořlavých kapalin. K přemístění požární techniky na místo požáru a na námětová cvičení vlastní auto. Ve svých stanicích stavějí se z mládeže různé hlídky podél železniční tratě na hlídání obilí před vznikem požáru od jisker z lokomotiv.

Čsl. svaz požární ochrany

Mládež na dobré plnění úkolů obdržela od Krajského národního výboru motorovou stříkačku s výzbrojí, dále teplákové oblečení, teplé ponožky, velký stan na pobyt v přírodě, dvě saunrovy na obléjenou, dva kopací míče, několik knih a čestná uznání. Jednota sama věnuje každým rokem určitou částku peněz na nájezdy a občerstvení pro členy a mládež.

Činnost jednoty a požárního družstva byla a je aktivní, i když někdy při změnách jednotlivých funkcí se nepodaří některé úkoly dobře plnit. Výroční schůze jsou zvláště v posledních letech dobře navštěvovány a je již tradičním zvykem pohostiti účastníky občerstvením, zejména dobrým gulášem u Vondráčků.

Za mimořádně obětavou práci obdrželi Václav Špás a Bohumil Šíp od Ústředního výboru ČSPO v Praze uznání a odznak; na udělení odznaku za příkladnou práci pro rok 1967 byli

navržení Josef Turnovský a Jaroslav Leška.

Jednota má novou uborojnici, což jí umožňuje dobře plnit všechny požadované úkoly.

Požárnické pohotovostní vede od 18. února 1959 Václav Vondráček s manželkou Boženou. Převzal jej od J. Šýkory, který tu působil kratší dobu. Před ním delší dobu tu šenkoval J. Zita, a před ním V. Vančura.

Pohostinství v Tuháni

Za mnějšího nedouceho je pohostinství ve velmi dobrém stavu. Posledně ve větším rozsahu byla budova přestavěna na Jana Kučery roku 1928. V kolaudačním nápise k 6. čerance těhož roku se poznamenává, že „místnost hostinskou svou vhodnou a ladnou úpravou možno řaditi k nejlepším v našem okrese."

Jelikož i pro hostinského platí 8 hodinová doba pracovní, je pohostinství povinně otevřeno

v pondělí od 17 - 21 hodin
v úterý od 13 - 21 "
ve středu zavřeno
od čtvrtka do neděle od 17 - 21 hodin.

Zpravidla však je otevřeno dopoledne / kromě středy / od 10 hodin, a večer podle návštěvy až třeba do půlnoci. V budově je umístěn veřejný telefon. Čepuje se pardubické pivo, ale prodávají se i likéry a kuřivo.

Vedoucí dbá toho, aby šoférům, kterých se tu mnoho zastaví, nebyly podávány alkoholické nápoje. Podle starého zvyku dodnes se tu v neděli odpoledne schází parta, která má nalíbení ve hře v karty. Nepěstuje se tu však hazardní hry. Společné veselí hudbou a tancem velmi ochablo. Tančí

se dosud o pouti a posvícení. Ples tu odbývají pouze požárníci.

Lidovou knihovnu v Trnávce vede nyní Jarmila Žižarová. Je otevřena v pondělí od 17.30 do 18.30. V letních měsících /červenec, srpen/ je uzavřena. Celkem má k 1. lednu 1967 950 svazků, které jsou rozděleny do těchto skupin

počet a druh knih MLK		
	marxistická literatura	21 svazků
	společensko-politická	73 "
	příručadočtná	2 "
	řemeslnická	11 "
	technická	3 "
	jiná naučná	68 " 178 svazků
	beletrie	716 "
	" pro mládež	59 "
		953 svazků

Půjčovní řád MLK v Trnávce zní:

1. Čtenářem knihovny může být každý občan, který vyplní přihlášku. U mládeže do 14 let musí přihlášku podepsat některý z rodičů.

Půjčov- 2. Za vypůjčené knihy se neplatí.
ní řád 3. Zápisné, ani za legitimaci se neplatí.
MLK 4. Každý čtenář může si vypůjčit 3 knihy a musí je vrátit do 1 měsíce. Naučnou literaturu si může vypůjčit na delší dobu a i více svazků.

5. Nebudou-li knihy vráceny do měsíce a nebude-li požádáno o prodloužení výpůjční doby, zaplatí čtenář za každou knihu a týden 50 haléřů
6. Každý čtenář je povinen zacházet s vypůjčenými knihami šetrně, a dbát, aby nedošlo k jejich poškození.

ODECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA okres Prostějov

7. Za každou ztracenou knihu je čtenář povinen dát knihovně náhradu nebo zaplatit příslušnou cenu dle platných předpisů.

8. V knihovně se musí čtenář chovat uhárněně.

9. V případě, že se v rodině vyskytne nakažlivá nemoc, je čtenář povinen sdělit to při vracení knih knihovníkovi, aby vrácené knihy mohly být desinfikovány.-

Průměrný počet návštěv knihovny je 8 čtenářů za návštěvný den. Roční přírůstek činí 20-30 knih. Účet je ONV. Výběr určuje knihovnice podle nájmu čtenářů. V roce 1965 bylo nakoupeno 29 knih za 450 Kčs; v roce 1966 21 knih za tutéž cenu.

Místní lidové spotřební družstvo v Trnávce má dohlížecí výbor, jehož předsedou je Josef Černý a členové Matička František, Lešková Anna z čp. 72, Hlohanová Bedřiška.

Místní lidové družstvo v Trnávce.

Poslání dohlížecího výboru je obsáhlé, je širokými právy a povinnostmi. Řeší všechny úkoly a problémy družstevní provozovny a za svou činnost odpovídá představenstvu Jednoty. Morálně je také odpovědný místnímu národnímu výboru. Občanskou kontrolu však volí národní výbor.

Krajská odborová rada Východočeského kraje, OOR Pardubice spolu s KOS Hradec Králové a Východočeským museem Pardubice uspořádaly 23. listopadu seminář o kronikářské práci, kterého se zúčastnil i pisatel kroniky.

Seminář se konal v museu ve 10 hodin dopoledne v příležitosti krajské výstavy kronik závodů, obcí a brigád socialistické práce.

Tato kronika byla též vystavena i s dokumentární částí. Kroniky nebyly hodnoceny; stane se tak až v roce 1968.

Seminář kronikářské práce

Program semináře:

Zahájení

Jiří Krajdl, ředitel Východočeského muzea: Kořeny poznatky v českých dějinách.

Kikmunda Vlastimil, promovaný historik: Problémy kronikářské práce.

Rozprava a závěr.

Seminář byl velkou příležitostí k výměně zkušeností z práce kronikářů.

Rok 1967

Vodní družstvo v Trnávce.

Chci pohovořit ještě o další akci trnávských občanů z let 1927-46, kdy bylo založeno a působilo v Trnávce v hostinci u Kutilků Vodní družstvo. Jde o akci, v níž trnávčané se ukázali jako nejiniciativnější z okolních obcí a kdy nejméně Řečany nůstaly vzadu stranou.

Přípravná schůze

27. prosince 1927 konala se v hostinci u Kutilku v Trnávce na žádosti 28 nájemců přípravná schůze k založení vodního družstva. Přítomní projevili souhlas a zavázali se svými pozemky státi se členy družstva, a splnomocnili zvolený přípravný výbor, aby

1/ provedl řádný soupis pozemků,
2/ postaral se o vypracování projektu,
3/ postaral se o úřední uznání a schválení stanov, definitivní ustavení vodního družstva, a svolání ustavující valné hromady.

Současně se přítomní zavázali nésti poměrný náklad podle přihlášených pozemků na vypracování projektů pro případ, že by se vodní družstvo neustavilo.

Přípravný výbor

Do přípravného výboru byli zvoleni:
Valenta Ladislav, předseda
Novotný Matěj, místopředseda
Mráz Oldřich, pokladník
Kutílek Jan, jednatel

Členové výboru:
Hella Mettalová,
Prášil Bohuslav,
Hrubeš Josef, čp. 39
Kalousek František z Řečan

Náhradníci:
Lorenc Josef,
Hamuš Václav
Flégr Antonín
Lehsa Bohumil

Revizoři účtů: Košťál Josef a Tichý Josef.

Smlouva o projektu

Dne 28. prosince 1927 byla uzavřena smlouva o vypracování projektu v kanceláři zemědělské rady v Pardubicích s firmou Ing. Vendelín Dvořák, Pardubice. Cena za zhotovení plánu a projektu byla stanovena na 110 Kč za ha a 1.200 Kč za 1 km odpadu.

U Občanské záložny v Trnávce byl otevřen účet zatím na 10.000.- Kč, aby mohli býti vyplácení dělnice, vyměřující pozemky. Výplaty dělníkům se dály čtrnáctidenně.

Vyměřování pozemků

3. února 1928 začala firma Dvořák s vytyčovacím bodu a měřením. Jako figuranti pracovali Jan Lěška, Frant. Kasal čp. 35 a Josef Kráma. Zápis při měření prováděl Bohumil Musil. Figurant obdržel za hodinu práce 2.50 Kč a B. Musil za 8 hodin 25 Kč. Dozorem byl pověřen místopředseda Kovařík. Koncem dubna 1928 bylo měření pozemků skončeno a za tyto práce bylo zaplaceno 2.600 Kč.

Za vypracování plánů a rozpočtu melioračního projektu požadovala fa V. Dvořák 39.740.35 Kč. Projekt byl rozpočten na 1,600.000 Kč, z čehož drenáže činily 547.000 Kč a zbytek odpady, projektovány v délce 8 km 240 m. K drenážování bylo přihlášeno celkem 138 ha 31 arů. Odpady si vyžádaly více jak milion korun. Dozavadní nedostatečné odpady byly jednou z hlavních příčin založení vodního družstva.

Úvěr

Úvěr na běžný účet u Občanské záložny v Trnávce byl navýšen o 40.000 na 50.000.- Kč. Z tohoto úvěru byl proplacen účet V. Dvořáka.

3. února 1930 vzdal se funkce předsedy družstva Ladislav Valenta a na schůzi výboru téhož dne byl

zvolen novým předsedou Bohumil Prášil.

Valná hromada

Na valné hromadě, konané 13. července 1931, byla volba 7 členů výboru, 4 náhradníků a 2 revisorů účtů na další 3 léta. Byli zvoleni: Prášil, Hrubeš, Kutílek, Koštál, Mráz, Mettalová a Kalousek. Náhradníky: Svoboda V. čp. 59, Hamuš V., Larva J. a Kalousek Čeněk. Revisory účtů Flegr A. a Floss Bohumil.

Na téže valné hromadě bylo usneseno, že náklady na projekt a výlohy komisionální v částce Kč 60.000.- budou rozvrženy na členy družstva a to tak, že každý člen do 3 měsíců složí na 1 ha nájmu odpadového 100 Kč a na 1 ha drenáže 200 Kč.

Za předsedu byl opět zvolen Boh. Prášil, místopředsedou Josef Hrabeš, jednatelem Jan Kutílek a pokladníkem Aldřich Mráz.

Na schůzi výboru dne 28. listopadu 1932 upozorňoval jednatel na všeobecně špatné hospodářské poměry a projevil obavy, zda tato doba je vhodná pro tak velké investice, jako právě zamýšlená meliorace. Usneseno podat žádost o subvenci.

Projektant V. Dvořák žádal 29. září 1933 o zaplacení Kč 7.063 za tachymetrická zaměření dodatečně přihlášených poremků nedochovalého melkostatku.

Na výborové schůzi 18. dubna 1935 resignoval na funkci předsedy Boh. Prášil. Zvolen byl Josef Hrubeš z čp 39, místopředsedkyní se stala Hella Mettalová a do výboru byl povolán náhradník Václav Hamuš z čp. 19.

Projekt vrácen

Zemský úřad v Praze vrátil projekt s tím, že Vodní družstvo musí uspořádat své finance, jelikož vzhledem k finanční tísni projekt nemůže být

zahrnut do stavebního programu na rok 1934. Ing. B. Řeháček, pracovník zem. techn. oddělení, prohlásil, že rozpočet projektu nutno přepracovat na ceny v té době platné a požádat okresní úřad v Pardubicích o prodloužení stavební lhůty. Výbor se na doporučení zmíněného odborníka usnesl provésti projektovaný podnik v celém rozsahu. Na podzim roku 1935 se mělo začíti s regulačními melioračními pracemi ve výši 500.000 Kč a zbytek v roce 1936. Výbor se usnesl opatřit si úvěr u některého peněžního ústavu na práce v roce 1935. Družstvo tehdy mělo na účtě u okresní hospodářské záložny v Přelouči k 31.12.1934 Kč 1.026.50. Nedoplatky členů činily Kč 1.300.—

Po výborové schůzi 18. dubna 1935 nastala velká přestávka. Družstevníci jako kdyby se zalekli příkopů. Čekalo se na lepší časy — a ty ne a ne aby se dostavily. 22. října 1941 zemřel jednatel družstva Jan Kutílek ve věku 52 let a to byla pohroma pro družstvo. Další schůze se konala až 14. února 1942. Předsedou byl stále ještě Josef Hrubeš z Trnávky čp. 39. Uvnitř se zjišťovalo, zda je možné obdržeti subvenci a zda vůbec lze započíti s melioračními pracemi. Bylo schváleno, že se přikročí k prohánění hlavních příkopů, čímž by částečně byla do jisté míry splněna připravovaná meliorace.

Delší přestávka v činnosti 1935-1942

Člen výboru Oldřich Mráz zjistil na příslušných úřadech, že pravděpodobný náklad na 1 ha by činil cca 12.000 K včetně drenáže, a že lze počítat se subvencí nejméně 70%. Pokladní hotovost na běžném účtě u okresní hospodářské záložny v Přelouči činila k 31.12.1942 K 1.230.—

7. dubna 1942 se konala valná hromada druž.—

stva v Řevnově na účasti 30 členů. Funkcionáři družstva byli tehdy osobně odpovědni na udržení veřejného klidu a pořádku, jakož vyvarování se jakéhokoli propagandy nepřátelské německé říše. Zemědělský technický rada Ing. Řeháček na schůzi prohlásil, že má-li padnik nyní uskutečnit, musí být projekt přepracován. Když by se obstarala 75% subvence na regulovanou úpravu, stál by 1 ha 6.300 K. Bylo schváleno, že se zmaru provede hlasovací řízení, a že se bude pokračovat tam, kde se přestalo. Po hlasovacím řízení se dá přepracovat projekt a provede se nové vyvlastňovací řízení. Posléze mimořádná valná hromada by se usnesla na další činnosti.

Nový výbor

Tehdy bylo navrženo a schváleno nové sestavení výboru: Předsedou Mráz Aldřich z Chvaletic, místopředsedou Hella Mettalová / v době okupace se psávala Hella von Mettal /, jednatelem Hrubeš Josef, pokladníkem Foršt Eduard z Řečan n/L.;

Projekt přepracován

Ke výborové schůzi 21. června 1943 bylo usneseno, že reg. melior. projekt bude přepracován, nepřestane-li náklad s tím spojený 8.000 K, a bude-li zaručena platnost jeho trvání na nejméně 5 let s možností dalšího prodloužení. Výbor se dále usnesl, že na zmíněnou akci by si družstvo vypůjčilo u Okresní hosp. záložny v Čelakovicích 10.000 K.

Po dva a půl leté přestávce sešel se 12. ledna 1946 výbor vodního družstva na schůzi, v níž předseda podal zprávu o přepracovaném projektu a objasnil, jak by se měl dluh za přepracování projektu zaplatit. Na 1 ha nájmového odpadu připadlo cca 30 Kčs..

26. ledna 1946 konala se valná hromada,

na kterou se dostavilo 14 členů. Předseda prohlásil, že válečné poměry nedovolily, aby se dále v akci pokračovalo. V současná doba není však též vhodná, aby se dále pokračovalo. Je proto nutno vyčkat, co budoucnost přinese.

Dluh ke dni schůze činil Kč 3.921.30 a bylo usneseno, aby byl rozvržen na 1 ha odpadu 30 hů. Obnovy přes 100 Kčs byly převedeny z vázaných okladů. Dále bylo usneseno, aby pro budoucnost byl ponechán stavý výbor, ale osoby, které nemohly býti voleny, byly nahrazeny jinými. Proto byli navrženi a přijati do výboru: Hrubeš Josef z Trnávky, Mráz Oldřich z Chvaletic, Fořt Eduard z Řečan, Hanuš Václav z Trnávky, Kutílek Ladislav z Trnávky, Kalousek František z Řečan n/L. a správa velkostatku ze Zdechovic.

Konec družstva

Za náhradníky byli zvoleni Král Josef z Řečan n/L, Lehsa Václav, Špás Václav a Prášil Boh. všichni z Trnávky. Revisory účtů se stali Flegr Josef z Trnávky a Blažej Josef z Řečan n/L.

To byla poslední řádná schůze Vodního družstva v Trnávce, a tím i jeho definitivní konec. —

Rok 1967

Paběrky o tmavské církevní škole a o faře.

Řízení obecního školství bylo zprvu svěřeno dozoru katolické církve. Tod dozor vikářů příslušely proto i evangelické školy konfesijní až do 28. února 1870, kdy byl dozor přenesen na seniory.

28. října 1864 zaslalo okresní hejtmanství školnímu úřadu v Tmavce přípis s poznámkou, že okresní úřad očekává, že pan učitel bude dodržovat zákonná ustanovení a proto že přenechá vybírání školného představenstvu obce, ježto jedině na tento způsob může býti pořádek udržen a pan učitel může spoléhat na podporu okresu.

Vybírání školného

Konvent východ. seniorátu a.v., zasedající v Praze 13. září 1877, schválil nové vydání Katechismu Lutherova s výkladem Mehlenbergovým a navrhl, aby byl užíván ve všech sborech seniorátu.

Katechismus Lutherův

Povolávací list.

Jelikož místo školního učitele při nadějšé evang. škole a.v. od 12. března 1859 se uprázdnilo, nastala nám představeným a vedením evangelické církve a.v. v Tmavce potřeba volby učitele pro naši školu předsevzíti.

Povolávací list Jos. Hanče

Volba tato vykonána dne 14. a 15. března 1859, v kteréž nám již povědomý p. Josef Hanč, dosavadní učitel v Mydlici, skrze podpisování oudů, vyvolen byl 124 hlasy mezi

132 hlasy voličů oprávněných, kteréhož my za naše-
ho přístího učitele míti žádáme a na jehožto jmé-
no a osobu tento povolovací list vystavujeme.

Dne 18. října 1860 stala se mezi p. Josefem
Hančem a námi následující platná úmluva:

Podmínky smlouvy s učitelem

Za povinnost mu klademe, by na svého dle
zákona školního mu jící povinnosti věrně a čile
zastával, pravidelně školní učení započínal a
opět po určených hodinách končil; pak nedělní
vyučování s odrostlejší mládeží jakož i při kaž-
dých veřejných službách Božích a pohřebních průvodech
službu na něj v chrámu Páně patřící i kra-
varhan správně vykonával.

Naproti tomu se zavazujeme již nadepsanému
mu p. Josefu Hančí na jeho službu kaňdoročně
právně a patřičně dávati:

1/ Všichni jednotlivé církevní, kteří jsou ke škole
trnávské připojeni a dítky ke škole schopné mají,
budou povinni každého čtvrt leta školné odvádě-
ti a sice: Obec Kabětín, Zdechovice, Morašice,
Chvaletice a Těšice od každého dítěte, které
6 roků již dosáhlo až do 8 let týkadně 3½ kr.
r.č., od 8 let až do 10 4½ kr. r.č., od 10 let až do
12 5¼ kr. r.č. Obec pak Trnávka, Řečany a Spi-
tovice dávati budou, jak bylo dříve nařízeno od
dítěte 6 let stárého až do 8 let 1¾ kr. r.č., od 8
až do 10 2½ kr. r.č. a od 10 do 12 let 3½ kr. r.č.
a tak průměrně od 80 dítek, které ke škole náleže-
jí jedno však z 10 odpočteno, padle politického

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA
okr. Prostějov

nížení obecných škol § 177 zůstane v platnosti 70, z kterých čistý užitek pro učitele vysvítati může 90 zl. r.č.

Obec pak Trnávka a Řečijany na oné zvýšení školné, které neplatějí, daly z obecních ponenků z Trnávecké obecnosti polí 3 3/4 míry a luk 1 míru, obec pak Řečijany dala 1 7/8 míry polí a luk 2 míry, tedy úhrnem polí 5 5/8 míry, píší pět a pět osmin míry, míra po 6 zl r.č.; píší šest zlatých rak. čísla, dělá tržeť a tři zlaté 75 kr r.č, luk 3 míry, píší tři míry po 10 zl r.č. deset zlatých r.č., dělá úhrnem třicet zlatých 30 zl r.č.

Obec pak Špitovice za ono zvýšené školné povinna bude z obecní pokladny ročně odvádětu částku čtyry zlaté jedenárt a 1/4 kr. r.č. 4 zl 11 1/4 kr. r.č.

Podmínky smlouvy s učitelem

2. Bude též povinen každý kontribent, který má dílky ke škole ročně učitelovi odvádětu 3/4 míry suchého žita, vyjímaje však obec Marasíce, pak od kraní varhan ročité služby každý rolník, který k Trnávské církvi přináležíí ročně dvě čtvrtce suchého žita, což vše úhrnem obnášeti může ročně 15 mír, míra po 2 zl. 80 kr. r.č. 42 zl r.č.

Celkem 199 zl. 86 1/4 kr. r.č.

Od těch dvou čtvrcí žita, které od varhan kraní přináležejí, jsou obec Trnávka a Řečijany svobodny.

3. Stála od pahrbcí činiti může 12 zl. r.č.

4. Budou pak dále povinny oné přiškolené obce, vyjímaje Trnávku a Řečijany tak zvanou velenoční koledu každý rok dávati a sice kontribent po 8 3/4 kr. r.č. a domkář po 5 1/4 kr. r.č., která úhrnkem vynáší 3 zl 36 kr. r.č.

Činí roční služba 215 zl 22 1/4 kr. r.č.

Na důkaz toho svědčí naše vlastnoručení podpisy:

V Týnárce dne 18. března 1860.

Tento povolovací list pod vnitř uvedenými výminkami s pomocí Boží přijímám

Josef Hanč
evang. učitel

Potvrzuje se od evang. duchovní správy a. v.

V Týnárce 8. dubna 1860

V. Mareček,
duch. správce

Kasal Václav, kurátor
Václ. Hrubeš, školní dohlížitel
Matěj Těhný, starší
Matěj Vančura, "
Václav Červinka, "
Jan Trojan, radní
Jan Píla, výbor
Pavel Hrubeš, starší
Jiří Mrštík "

Vidi Malek
K.K. ben. Vorsteher

Vidi Molnár
Senior u. Schuldir. Aufseher

Výnos místodržitelství z roku 1861:

Čistota školních místností

Školní místnosti jsou téchdle malé a proto dětmi přeplněné; jsou nedostatečně čistěné a větrané. Ukládá se proto učitelům za povinnost, že každá učebna po skončení vyučování musí býti čistěna a všechna okna otevřena tak dlouho, pokud to poměry dovolují.

Kurs pro učitele

Konsistorní výnos z 20. září 1850:

Pedagogický kurs pro učitelské kandidáty byl stanoven na 2 roky.

Chudým žákům, pilným a dobrých mravů, půjčovaly se školní knihy na čtvrtinu žadatelů. Zpravidla

Zpravidla půjčovala se kniha 2-3 žákům společně. V lednu každého roku byla sepsána potřeba učebnic pro chudé žáky a na okrese sečetli celkovou potřebu pro okres, z ní vypočetli čtvrtinu a ta se hlásila na kraj.

Školní dozorce měl za povinnost:

Školní dozorce

1/ Každoročně v podzimních prázdninách sepsati s učitelem školou povinné děti.

2/ Nejméně vždy za 14 dní navštíviti školu a zjistiti docházku dětí.

3/ Měsíčně neb čtvrtletně sepisovati děti, nenavštěvující školu a odůvodňovat absence.

4/ Zjišťovat, zda učitel neb paučitel vykutku je přítomen po dobu učení a zda nenaučíná pozdě a brzy vyučování nekončí.

5/ Zda učitel nevyužívá dětí v době vyučování ke zvonění neb k různým pochůzkám a pracem, zda se žáky podle předpisů jedná, zda chybující žáky nenáhodně netrestá, zda udržuje třídu a čistotě a zda se sám řádně odívá.

6/ Pečovat o to, aby dítky pilně a řádně byly vedeny ke službám božím, aby o kostele, kde učitel dlí částečně na chóru a částečně v náhristii, na ně dohlédl.

7/ Aby zamezil neslušné chování dětí na ulicích a veřejných místech.

8/ Na počátku školního roku má s místním jednáním zjistit počet chudobných dětí, které budou osvobozeny od placení školného.

9/ Stará se o otop školy.

10/ Spolupůsobí, aby učitel řádně obdržel smluvený plat.

11/ Čeřuje, aby stav školní budovy a jejího nářadí byl udržován v dobrém stavu.

12/ Péče visitacích měl být přítomen a postarat se o náprava případných chyb.

C.k. zemská školní rada oznámila výnosem ze 17. července 1873 české superintendenci, že čistý výnos fondu pro normální školy Schönburgské nadace pro učitele v Trnávce, Křtěnicích, Krucemburku a Opatovicích byl stanoven na 20 zl. 83 kr. V roce 1870 měla tato nadace ve stát. obligacích 200 zl. a 338 zl. 10 kr. r. m. v hotovosti.

vyučování v mateřském jazyce

Výnos ministerstva veřejného vyučování z 22. září 1848 stanovil, že na lidových školách a hlavních do 3. třídy má se a budoucnu vyučovat a mateřském jazyce. Kde nebylo nějakých překážek, mělo se s českým vyučováním ihned začíti; v opačném případě mělo se česky vyučovati v roce 1848/49.

Presbyterstvo usnášelo 19. 8. 1877 s tím, aby základ na zařízení tělocviku podle nařízení c.k. OŠR 60 zl., který poskytnuta obecní pokladny byl takto rozdělen: Trnávka 20 zl., Řečany 20 zl., Lačetín 10 zl. a Spytovice 10 zl. Péče o to byla svěřena Matěji Čížkovi, školnímu dohlížiteli.

Tělocvik

C.k. okresní hejtmanství v Pardubicích se táza 3. ledna 1882 presbyterstva v Trnávce „kaniž vlastně směřuje žádost ku zřízení výpomocné školy, jakou povahu po případě škola tato míti má, zda-li školy veřejné, čili soukromé."

výpomocná škola

2. února 1882 podala Trnávka žádost k c.k. zemské

školní radě o uznání školy jako náhradní a osvobození od finančních účasti na stavbě školy ve Kdechovicích. Katolické děti měly navštěvovat nedější školu do 8 roku a dále Zdechovice. Na zdechovickou školu bylo dosud naplaceno 3.640 zlatých.

Na senior. konventu 9. května 1871 bylo dohodnuto, aby církevní sbory nemající svých škol, je všemožně podporovaly. Všechny evang. školy mají se prohlásit na školy soukromé /konfesijní/.

Sbor školní v Trnávce

V církevním sboru v Trnávce utvořil se během času samostatný sbor školní, poněvadž evangelíci a.v. v pouhé Trnávce. Až do roku 1882/3 byla to škola pro sbor celý. Ale když r. 1883 se otevřela veřejná škola v Řečanech, převzala děti z Řečan a Labětína, a církev sama zřekla se školy nedější a taliko údolní trnávští se jí ujali.

Sahud lze pozorovat, bylo tehdy myšlenkou faráře Marečka a mnohých evangelíků v Řečanech, aby se středisko sboru přeneslo do Řečan, kde vlastně střed sboru spočíval; již při stavbě kostela se o to jednalo. S tím asi i souvisí zřízení veřejné školy v Řečanech s evangelickým učitelem.

Tomu se údolní z Trnávky vším důrazem vzpírali a soutěžili alespoň tak, že kostel byl vybudován v Trnávce. Když pak škola veřejná byla zřízena v Řečanech a církev se své školy v Trnávce zřekla, ujali se jí trnávští evangelíci i obecní výbor, v němž tenkrát evangelíci rozhodovali.

Od té doby ne církev, ale obec o škole rozhodovala, svou podporou umožňujíc její trvání, ale sama čekajíc jen na příležitost, až by přece v Trnávce

mohla býti škola veřejná z okresní pokladny vydržována.

Okresní hejtmanství oznámilo 12. února 1883 presbyterstvu evangelické církve a.v. (v Týnávce) že zemská školní rada nevyhověla žádosti presbyterstva evangelické církve ve Chvaleticích (a v Týnávce), aby soukromé evangelické školy byly uznány za školy veřejné, nahrazující a aby obě obce byly zproštěny přispívat na školy veřejné.

Vzdálenost Týnávky i Chvaletic od mateřské školy ve Zdechovicích nedosahuje míry a článku 1 zák. zem. z r. 1870 uvedené, a spojovací cesty jsou v každém čase nehodné.

Škola nahrazující

6. listopadu 1883 odpověděl hejtmanství, že ministerstvo náležitosti duchovních a vyučování nevyhovělo stížnosti presbyterstva, aby škola v Týnávce byla považována za školu veřejnou nahrazující.

2. dubna 1883 konala se volba učitele za přítomnosti 22 evangelíků z Týnávky a přiškolených obcí /Spytovice, Chvaletice, Zdechovice a Mozaříce/. Služné učitele tehdy bylo 415 zlatých. Zvolen byl všemi hlasy V. Vondroušek ze Sobinova.

Týnávská škola vyhořela

26. června 1887 lehla týnávská škola popelem. Nebyla vůbec pojištěna. Do ukončení školního roku 1886/87 se vyučovalo v kostele a do postavení nové školy v najaté místnosti čp. 25. Pro 38 žáků prostor postačil.

Zachráněné předměty z vyhořelé školy činily 89 zl. 90 kr.

Požár (v čp. 55) vznikl v neděli ve 9 hodin, když lid byl v kostele. Vál silný vítr přímo k faře. Vyhořelo čp. 55, 23 a přes silnici všechny domky i škola. Celkem vyhořelo

čeno 12 čísel. Tehdy dluh chrámový činil r. 600 zlatých, obec měla dluh r. 400 zlatých. Řečany, Laštětín a Spytovice byly odškoleny.

Farář Maroček chtěl asi soustředit trnávské děti do Řečan a proto neuvítal snahu postavit budovu školní. Ale občané Trnávky v nájmu obce, taužíce, by u Trnávce byla škola domácí, umolili se u obecního jmění podepřáti sbor evangelický, by mohl školní budovu zase vystavěti, slibujíce i další náhlad školní částečně uhrazovat ze jmění obecního.

Sbírky na stavba školy v Trnávce:

Rok 1888-89.

Sbírky na stavbu školy

Česká superintendence	45 zl	83 kr
Německý seniorát	42 "	17 "
Slezská superintendence	14 "	90 "
Lvovská "	50 "	40 "
Hornorakouská "	119 "	75 "
Dolnorakouská "	148 "	—
Moravsko-slezská "	173 "	03 "
Uherská "	24 "	40 "
Česká "	64 "	05 "
Moravská "	29 "	08 "
Celkem	711 zl.	61 kr.

Výtěžek na stavbu školy věnovala:

na dary a podpisech	581 zl.	70 kr.
sbírky u Rakousku	711 "	61 "
podpora ze zemské subvence	293 "	—
	1.586 zl.	31 kr.

Místní dobrovolné příspěvky na stavbu školy v roce 1887:

V. Kasal čp. 18	přivezl	4.000 cihel
M. Čila čp. 16	"	2.000 "
M. Kalausek čp 59	"	2.000 "
J. Koštál čp. 50	"	1.000 "
J. Vonáb čp. 4	"	1.500 "
Jos. Hrubeš čp. 1	"	1.000 "
V. Král čp. 25	"	4 sáhy kamene
Jos. Vančura " 57	"	1.500 cihel a na 6 dní dvouspřežní povoz

Dluhy na stavbu školy

Václav Blažek, učitel čp. 3	72 zlatých
M. Lehsa, domkář, čp. 8	6 " a práci
Frant. Procházka čp 17	10 "
Václav Černý, domkář	8 "
Jos. Svačina, obuvník	6 "
Frant. Harák čp. 14	6 "
Jan Suchánek čp. 67	6 "
V. Hrubeš čp. 56	10 "
Jos. Turnovský, kovář	5 "
V. Vančura čp. 41, tesař	5 "
Jan Vančura, nedník	3 "
Ostatní	53 "
Celkem	190 zlatých

Soupis není úplný. Podle faráře Marečka bylo upsáno

od občanů Trnávky		cca 300 zlatých
13.000 cihel	po 16 zl	208 "
za dívčí ze vzdálené školy		100 "
Celkem	cca	608 zlatých.

Státní nařídil od Gustava Adolfského spolku 200 zlatých.

V červnu 1887 se začalo stavět nová škola, když obecní výbor se usnesl, že přispěje z obecní pokladny

na stavbu 2.000 zlatých. Škola byla dostavěna v srpnu 1889 nákladem 4.000 zlatých.

Když roku 1883 byla v Těčanech otevřena veřejná škola, církevní škole v Trnávce to velmi pocítila. Děly se proto po léta různé pokusy, jak problém vyřešit, aby v podstatě škola zůstala církevní, ale navenek byla veřejnou.

Farář Mareček žádal 2. února 1882 okresní hejtmanství o radu, jak to udělat, aby nynější soukromá škola byla uznána za náhradní či pomocnou s právem konfesionálním na základě §72, odst. 2. Katolické děti by zde navštěvovaly školu do 8 let a dále obecnou ve Zdechovicích. To proto, že žádný katolický duchovní nechce na evangelické škole vyučovat.

Školy o školu náhradní

2. dubna 1882 se opět táhalo hejtmanství faráře, jak si presbyterstvo představuje vypomocnou školu, když píše „ať podrží i nadále rázu konfesionální". Vyzval presbyterstvo, aby znovu uvalo v úvahu celou otázku.

V roce 1893 zájem o veřejnou školu vzrostl - zvláště když okresní inspektor projevil ochotu žádost podporovat.

Počátkem r. 1894 podal obecní výbor v Trnávce žádost okresní školní radě, aby v Trnávce byla zřízena škola veřejná a to z příčiny po levnějším nákladu na školu a zejmna z důvodu, aby tehdejší učitel Václav Vondruška stal se tu učitelem na veřejné škole a nabyl tak daleko větších příjmů.

Škola veřejná

Obecní výbor tehdy pozůstával ze 3 katolíků, 3 evangelíků h. v., mezi nimi i Josef Hrubeš, majitel hostince čp. 1, švagr učitele Vondrušky, a 6 evangelíků a. v. Starosta, presbyter církevní, kurátor školního sboru, V. Kasal / tehán

J. Hrubeše / rolník č. čp 18, M. Fíla, rolník č čp. 16, nadšený ctitel V. Vondrušky, Jan Vonáb č čp. 4, švagr V. Kasala, byli členy výboru.

Farář Ferdinand Hrejza se snažil, aby obecní výbor usnesl školu za náhradní místo veřejné; působila by soukromou a přijímala by všechny trnávské děti a působila by ve správě presbyterstva školního. Dostávala by ze zemské subvence podporu daleko větší než dosud, čímž by se obci ulevilo. Nad to by byla obec Trnávka vyškolena z Řečan a utvořila by vlastní školní obec a nemusela by platit do Řečan. Učitelské služné dalo by se slušně zvýšit.

Škola náhradní

Aby tato se mohlo docílit, bylo třeba zvolit presbyterstvo školního oboru. Jeho členy byli Josef Košťál čp 50, kurátor a školní dozorce, Václav Vondraška, pokladník, Matěj Fíla čp. 16, Václav Kasal čp. 18, Jan Vonáb čp. 4, Jiří Horák, M. Lehsa čp. 8.

Farář vyjednával písemně s obecním výborem, aby týž školu na náhradní usnul. Učitel Vondruš. ho požadoval, aby měl služné jako na škole veřejné, t. j. k 1. lednu 1895 650 zlatých s dalšími přídavky.

Všechno usilí bylo marné, i osobní zakročení faráře 3. prosince 1894 u obecního výboru. 8. prosince 1894 se obecní výbor usnesl nenavrhnati školu za náhradní, nýbrž zříditi školu veřejnou.

Farář v kritickou dobu

Tehdy farář Hrejza napsal do svých knih: „Ve sboru školním po nakloněné ploše řítila se záležitost školy naší v hlubinu, na zmar. 1. dubna 1895 v budově školy naší bez veliké změny - toliko jméno změněno - místo školy soukromé již byla

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prostějov

škola veřejná. Učitel týž, tíže místnosti, knihy – nikdo ani neponenuje změnu – a přece ta změna je, a je se co bá-ti, že ji obor celý a zvláště evangelíci v Trnávce, pocítí ke své škodě. Cratо nutna je péče o fond školní, by někdy mohla aktiíně býti otevřena nová škola naše, jakmile by školy veřejné církvi naší nevyhovovaly."

Aby fond školní vzrůstal, bylo zapotřebí stanovit náležité nájemné. Avšak nájmy obecní školy tu a cestě nájmům církevně školním. Obecní výbor navrhl a prosadil v presbyterstvu školním nájemné i s inventářem 40 zlatých ročně a veškerý náklad na daně, pojistné, opravy stavební, vrácení studně, chlepu a p.

Nájem školy

Na otázku či snad se to vše stalo, si farář sám odpověděl: „Jistě vinou místních úřadů, z nichž někteří více dbali nájmů obecních a tudíž svých hmotných než církevních, anebo dosud sledovali jen osobní prospěch pod záminkou nájmu školy? Že se velmi mýlil, když vše viděl jen z nejužšího hlediska církevního, ukázala již nejbližší budoucnost.

Do školy v Trnávce dorháněl patom katolický farář ze Zdechovic 2 x týdně. Různé chodily nadějní katolické děti do Řečan na náhožeństwí. Od této doby chodí katolické děti z Chvaletic na náboženství do Trnávky.

V roce 1896 byl vystavěn ve škole sklep a kabina na náklad obce.

Modlitby ve škole

Podle rozhodnutí okresní školní rady v Pardubicích bylo nařízeno, aby ve škole v Trnávce a v Řečanech se dítky modlily modlitbou: „Přijď svatý duše ... a Díky Tobě Hospodine" z t. katolického katechismu z vynechánim slov, na svatého

otce", dále aby učitelé, kteří modlitby ty mají nacvičovat, pakádli katolické děti, aby na počátku a konci modlitby dělaly kříž / ze zasedání okres. školní rady z 28.12.1897/.

Boj o definitivní místo učitele v Řečanech po odchodu Hlaváče v roce 1896 trval až do r. 1901. Až 3. února došlo k volbě. Byl zvolen jednomyslně učitel Havelka / katolík /. V prohlášení se pro-

Učitel v Řečanech

vilo:, Činíce tak prohlašujeme, že volbou touto chceme dáti průchod náboženské snášenlivosti a přejeme si, aby i nadále jak tomu bylo dříve, a našich obcích všeobecně byla snášenlivost pěstována. Spolu vyslovujeme bezpečné očekávání, že pokud řídící učitel bude náboženství katolického, slavná c.k. školní rada vždy bude o to dbáti, by druhý učitel byl vyznání evangelického, jako po čas řídícího evangelika, by druhý učitel byl vyznání katolického. Takovým způsobem bude náboženská snášenlivost nejlépe podporována."

Farář Hrejsa vyučoval náboženství v r. 1900:

Vyučování náboženství

v Řečanech	2 x	týdně	po	1	hodině
v Trnávce	2 x	"	"	1	"
ve Zdechovicích	2 x	"	"	1	"
v Kladrubech	1 x	za 14 dní			
v Přelaučí	1 x	za týden	po	2	hodinách
v Pardubicích	7 x	za rok	"	1	hodině
v Novém Bydžově	5 x	"	"	1	"
v Kojicích	23 x	"	"	1	"

Farář za vyučování náboženství 2 x týdně ve ~~Zdechovicích~~ Trnávce a v Řečanech dostával 15 + 15 zl; celkem 30 zl.

V roce 1894 vykonával čtené služby Boží v Trnávce učitel

Vondrušku. Rovněž i vyučování náboženství v Třnávce a ve Zdechovicích převzal natímně učitel Vondrušek; v Řečanech řídící učitel Hlaně.

Obecní zastupitelstvo odůvodňovalo neudržitelnost náhradní školy v Třnávce tím, že by Třnávka byla přivtělena k Řečanům, čímž by tamní školu musela finančně podporovat, a dále, že náhradní škola nenaručovala hmotné vybavení školy, jako to mohla učinit veřejná. Občané Třnávky žíznivého vyznání byli pro veřejnou školu. Školní obor tamní mohl počítati pro církevní školu s příjmy 100-150 zl. Vydání /odměna učiteli, indus. učitelce, topivo atd/ činilo by cca 700 zl. Bylo by třeba proto podpory 550-600 zl., což bylo nemožné.

Kritika náhradní školy

5. února 1895 vystavil seniorát politování, že již u počátcích nebylo nabráněno krokům, směřujícím k zrušení školy. Sdílel názor, že nebylo vyhlídky, že by se dalo zvrátit usnesení presbyterstva školního, jež si netroufalo školu svou vedle veřejné dále udržet. Církevní rada na těchto poměrů sice schválila, aby škola byla pronajata obci, ale výslovně poukazovala na to, že při náležité součinnosti všech údů sboru v církevních i politických orgánech by se ještě podařilo školu jako náhradní zachrániti.

Po schválení vrchní církevní radou 23. února 1908 byla školní budova v Třnávce prodána nástupci církve obci Třnávce za 5.000 K a za bezplatné poskytnutí ujednaného pozemku k rozšíření hřbitova.

Období přechodu církevní školy v Třnávce ne neveřejnou charakterisoval farář F. Hrejsa takto:

Farář kriterisuje léta 1893-94 ve sboru

„V letech 1893-94 zavládla ve sboru skoro úplná lhostejnost církevní. Ani presbyterstvo, ani církevní na-

stupitelstvo nejevilo valný zájem o svůj církevní sbor. Schůze jich byly jednou na rok a i ta vlastě byly naštíveny, anebo bylo jednání ve schůzi buď chostejné, buď bouřlivé. Věřitanost církevní byla pak na nejnižším stupni. Příspěvky církevní dle daní rozvržené se jen částečně schránely, dobrovolné pak příspěvky mimo sbírky kostelní, jež ročně činily 17 až i 20 zl., a mimo sbírku Gustav Adolfskou, jež vynesla ročně as 30-50 zl, byly skoro neznámy. Farář Mareček naříkal často v poznámkách svých na tuto neúčastnost církevní. Následek toho byl, že podpory Gustav Adolfského spolku, věnované na umoření dluhu a na rozšíření dotačního fondu musely částečně být používány na krytí výloh běžných, na něž vzmíněné sbírky kostelní ovšem nikterak stačiti nemohly.

Farář kreslí poměry ve sboru v letech 1893-94

Ve sboru byly časté změny následkem neustálených poměrů a i skromného služného, jež činilo v posledních letech - mimo Schönburgské stipendia 55 zl 18 kr - ročně asi 300 zlatých a štolu z pohřbů.

V roce 1892 dlužil sbor náložně 1.250 zl; koncem r. 1893 ještě svému dotačnímu fondu 62 zl 10 kr a církevnímu fondu 50 zlatých - tedy celkem 1.362 zl. 10 kr.

Co se týče ducha panujícího ve sboru r. 1893 nutno poznamenat, že evangelická horlivosti, jíž je hotova obětovat vše pro svědomí, pro království Boží, je nade pařídku, lze-li o ní vůbec mluviti celkem přeuládaí vlažnost.

Služby boží byly navštěvovány poslední léta až nápadně pokrovsu. Život mravní a společenský je mimo jiné určen nynějšími trudnými poměry hospodářskými. Přece tu bývalo mnoho opilců - ač i dosud jsou četné takové případy.

Nemanželské děti jsou pravidelně nastoupeny ročně značným procentem – až i 30%. Plnotaření je největší zlo duchovní v našem sboru. Vydělávati touží všichni, až napomínají na odpočinek, modlání, na služby Boží; jen jedno nedbají i od práce: výroční nábavy a radovánky. O pasování je hostel napomenut, ale hostinec je pak hlavní věcí – a nejinak v posledních dny v roce. Tu se utrácí i poslední groš, tu návodí spolu i někteří ralníci i dankáři. S tímto hmotařstvím přirozeně souvisí rozhazovačnost mnohých, kde se jedná o věci království Božího. Aby se někdo ukázal /a nalákal tě/ a zvlášť na svátky věnuje se mnoho, i u chudých, ale když se jedná o církev, tak mnohý počítá, co ho církev stojí. Takové jsou poměry sboru koncem r. 1893!"

— · —

Konsistorní dekret z 9. prosince 1852 /německy/:

Jelikož Jiří Batovec je zcela nevhodný, aby v klidu mohl vykonávat duchovní péči, a všechny dosavadní domluvy a napomenutí zůstaly bez účinku, že jeho domýšlivost a neposlušnost v plnění nařízení nepřestávají, byl proto z duchovního stavu zcela vyloučen.

Odsouzení pomocného duchovního J. Batovce

Současně je zemský superintendent a.v. pověřován, aby od něho vyžádal ordinační listinu a zaslal ji c.k. konsistoři a jeho ještě upozornil, že se musí podřídit jakéhokoliv duchovního úřadního jednání.

Konsistorním výnosem z 24. března 1853 bylo na to rozhodnuto, že na trvale působené místahy exkandidátem Batovcem v Trnávce, a na jeho

odepření vydat ordinační listinu, na ukončení trvajícího nedorozumění, bylo požádáno sl. č. K. české místodržitelství, aby Batovec byl odstraněn z obce Tanáče a odejmuta mu ordinační listina politickým nákresem.

Rok 1967

V prvé polovici ledna poněkud mrzlo až - 10°; v druhé polovici nastala obleva, která trvala až do počátku února. V druhém týdnu února se dostavily opět mrazíky. 23. února k večeru se přihnala vichřice a hřmělo. 20. března silně měřilo při 0°. 10. dubna se přihnala první jarní bouře. 17. dubna bylo ve stínu 16°, avšak následující den vál studený
Počasí vítr a denní teplota klesla na 3° a noční na - 3°. 28. dubna nastalo částečné oteplení ve dne na 15° a v noci na + 3°.

V polovině dubna se objevilo nad Tanávkou již několik vlaštovek. Hromadný přílet však nastal až kol 10. května.

Květen byl značně studený. Okurky většinou zkřenčily. V červen byl v nočních hodinách studený. Konec června se ale nápadně změnil. Ve dnech 25. a 26. června bylo ve stínu až 33°. 27. června se strhla nad Tanávkou velká bouřka; uhodilo do transformátoru, čímž světlo bylo přes den přerušeno. V červenci a

v srpnu byla abnormální vedra.

Podzim byl velmi pěkný, slunný a teplý. V říjnu a v listopadu téměř nepršelo. Obilí, brambory i řepa se tentokrát dobře sklidily, bez velké podpory brigádníků.

9. a 10. listopadu jsem byl s manželkou na houbách a přinesli jsme celkem 84 hanelek a zelinek. 28. listopadu napadl v Týnávce první sníh, který však vydržel pouhé dva dny. V té době bylo počasí stále klidné, bezvětrné, při noční teplotě 0 - 3° pod nulou.

Počátkem prosince částečně mrzlo a v noci bylo -8° až -10°. V polovině prosince nastala obleva. Před svátky na krátký čas mrzlo, ale na svátky bylo velké teplo až 12°, a proto bylo bez sněhu. Koncem roku se ustavila velká plískanice.

Počasí

V roce 1966 jsem vypsal z této kroniky všechny nevyřízené úkoly a usnesení národního výboru; bylo jich celkem 35 a z nich týkalo se MNV 16 usnesení. Jak jsem již tehdy uvedl, jsou případy MNV nejvážnější a nejnevděčnější plnitelné - pro charakter tohoto podniku.

MNV v činnosti Týnávky

V roce 1960, kdy se jednalo o územní změny a sloučování obcí, jsem na veřejné schůzi upozornil na minařádný stav Týnávky a doporučoval její situaci vážně uvážit, dříve nežli se bude jednat o možnosti jejího sloučení s Řečany. Snad proto se odhodlal tehdejší předseda řečanské stranické organizace nerespektovat správný příkaz předsedy okresního národního výboru v Dělouči a nedemokratickým způsobem prosazovat spojení obcí bez ohledu na to, zda si to občané přejí či nepřejí, poněvadž tušil, že jinak by to nedocílil. A docílit to chtělo několik předních komunistů v Řečanech bez ohledu na to, zda-li je to ekonomicky vhodné a únosné, či nikoliv.

Brzy se trvale uhákalo, že to byl svéhlavý a nedomyšlený čin člověka, který naprosto neznal - a snad ani nesiloval znáti - skutečnou tvářnost Ťnávky a nedovedl si proto představit důsledky, které to v budoucnu bude míti (nejen) pro Ťnávku, ale i pro Řečany.

Když ze zmíněného soupisu nevyřízených usnesení národního výboru do roku 1966 vyřadím ty, která nemají vůbec naději na splnění a připojím usnesení letošního roku, zbývají z nich

z roku 1960 prašnost pyritu a škytavých plynů ze závodu,
" 1960 špatná funkce odlučovačů,
" 1961 vyčištění škod na otřesy domků,
" 1961 vyčištění (půjčen z) škod z podmáčení domků,
" 1961 likvidace obecní váhy,
" 1961 úprava cesty a prostranství u kostela,
" 1962 rozšíření a zdokonalení osvětlení ve vesnici,
" 1962 stavba autobusové nástupky,
" 1963 prašnost odkaliště,
" 1963 vysázet 1.000 bříz na jižní straně obce,
" 1964 rekultivace zahrádek,
" 1964 zatopené sklepy,
" 1965 úprava prostranství a ulice ke vsi (vyčistění prostoru, odstranění prohnilých lip, likvidace louže),
" 1965 dosázet ovocné stromy na obecních pozemcích a péče o ovocné stromy,
" 1966 dojednat opravu cesty do Zdechovic,
" 1966 MNV má upravit 22 ha neobdělané půdy pro JZD,
" 1966 ubytovat rodinu Šaltovou,

Nevyřízená usnesení MNV

z roku 1966 kulturní akce střídat podle měsíců,
" 1967 vybudovat chodník podle dráhy do Řečan,
" 1967 vyzvat odběratele, aby prozkoumali příčiny podmáčení Trnávky, špatného provzdušení, struktury půdy,
" 1967 již po 6 let se snaží MNV o pronájem domku po Ťuhovských,
" 1967 opravit řádně místní rozhlas.

Je to tedy celkem 22 dosud nesplněných usnesení národního výboru do roku 1967, z nich se týká MNK 10 nevyřízených případů. Není to jistě příznivé vysvědčení nejen MNV Řečany. Kdysi samostatná Trnávka nikdy nemívala tolik nevyřízených případů. Tehdy totiž konalo se dostatek veřejných schůzí, na nichž se ustavičně řešily palavé problémy Trnávky. A byly to často ostré debaty za přítomnosti zástupců MNK, obrazu a hrozeb je. Je to přesvědčivým důkazem, že nevnášené spojení Trnávky s Řečany se i po této stránce projevilo nepříznivě.

nevyřízených usnesení MNV

Je pochopitelné, že slabé výsledky činnosti MNV jsou špatným příkladem pro obyvatele sloučených obcí, nejméně i proto, že občanstvo není řádně informováno od svých poslanců, ani na veřejných schůzích /které se vůbec nekonají/ od MNV.

Budováním přikopu u Trnávky a hlavně stroužky u odkaliště v r. 1967 bylo částečně pomáháno od podmáčení domků, avšak celkem se nijak nesmířila. Je chybou MNK, že tuto akci neprovedly tehdy, kdy odkaliště bylo dáno do provozu, což svědčí o jejich neodbornosti.

Stroužka u odkaliště

Dobudování vodoteče a přečerpávací stanice však ještě vážně. Termíny, stanovené MNK nejsou a nebudou dodrženy. MNV písemně urguje urychlené dobudování stroužky u n.p. Meliorace. Dále MNV navazuje kontakt s Hydro-

geologickým výzkumným ústavem, aby se konkrétně vyjádřil zda skutečně váha odkaliště a provoz závodu / kýpa/ způsobily vznik vodních močálů a podmáčení celého okolí Trnávky a jejich domků.

Bez odborného posudku není totiž možné přistoupit MNV k vážnému jednání o četných škodách, které obyvatelům Trnávky působí. S. Krejčí z OKV proto navrhuje, aby odborníci posoudili stav Trnávky a podali písemný posudek o tom, do jaké míry jsou dosavadní opatření účinná.

Škody, jež působí MNV Trnávce

Ovzduší Trnávky je stále ještě znečišťováno nejen daletem chemikálií ze závodu a odkaliště, ale značně též prašností kýpy. Stačí silný jižní vítr, aby Trnávka byla nahalena do mlhy prachu z kýpy. V minulém roce byla část porostu Trnávky znamořena chemickými splaginami provozu závodu. Šíření o náhradu škod bylo asi již definitivně promarněno, ačkoliv škody byly odborně prokázány posudkem výzkumného ústavu.

Vzhledem k tomu, že poruchy odlučovačů nejsou ojedinělé, požaduje MNV od OKES provedení zkoušky na delší dobu.

Před dvěma léty zjišťovala komise MNV tříslimy na domcích v Trnávce, avšak MNV nechce uznat, že se to stalo následkem střelby a výbušných prací v dolech. Je třeba provést kontrolu tříslin a vyčíslit vzniklé škody na domcích.

MNV se usnesl, že nebude již jednat s MNV bez odborných posudků a bez prostřednictví nadřízených orgánů OKV a KNV, jelikož při stále odmítavém stanovisku MNV je to neúčinné a proto zbytečné.

Vzhledem k znečištěnému poprašku chemikálií je v

OBECNÍ ÚŘAD TRNÁVKA okres Prostějov

Trnávce porušena i struktura půdy, která je tímto kása-
kem překyselena a tím znehodnocena. MNV se dotáže
Zemědělské výrobní správy v Pardubicích na výzkum-
ný ústav, který by mohl provésti rozbor vzorku půdy.

S. Lachman stěžoval si na MKZ, že mu způsobil
škody a žádá náhradu na pošlapaných 15 ovocných
stromků a poremont. Šetření na místě provedl s. Gla-
vránek.

Stížnosti několika dalších obyvatel Trnávky vyřizu-
je MKZ opravami neb dodáním materiálu. S. Novák
měl vlhkost v domku ve dvou místech as 60 cm na stra-
ně východní. Isolace je as 15 cm pod terénem a stře-
cha není opatřena okapním žlabem. MKZ provede
vyškrabání vlhkého zdiva a isolaci vnitřní omítky,
novou omítku do výše vlhké a jídelně a v ložnici.

Škody, jež působí MKZ Trnávce

V. Vančurovi čp. 49 byla již provedena elektro-
osmosace. Dále se provede oprava vnitřních omí-
tek i ve výměnku. Ze sklepa se vyčerpá voda a opra-
ví se venkovská omítka. S. Vančura dále žádá o
výměnu podlahy v komoře a odisolování sklepa.

V. Kuchaný má opadanou omítku do výše 1.20 m
v obývací místnosti a ve chlévě až do 3 m. MKZ
dodá písek, vápno a cement.

Je však povinností MNV, aby vyzval občany celé
Trnávky, aby přihlásili podobné škody, jelikož ne každý
obyvatel Trnávky bude takové škody sám uplatňovat.

Uhaněje se stále markantněji, že nejenom v uvede-
ných případech omítka nově opadává, nýbrž i v dalších,
kde nebylo s ním nic činěno. Jsem přesvědčen, že je to zaviněno doletem
různých chemikálií z provozu MKZ, které se chemicky roz-
kládají na žíraviny, jež potom omítku rozežírají, čímž
nakonec omítka se bortí a odpadává.

Začíná se hovořit, že MKZ nebude likvidovat, ale naopak, že (prý) bude stavět nové odkaliště na katastru Temenávky (někde) na Kačence. Jsou to neberpečné zprávy a nelze jim přisuzovat pravdivosti. Budou-li to MKZ požadovat, prosadí to velmi lehce bez odporu lidosprávy, jako vždy doposud. Kritizovat a naříkat se bude až už se nedá nic dělat. Nebude se zavčas usilovat o velké zkáze úrodné půdy, jíž nemáme nazbyt, ani o devastaci širokého okolí, ani o další málo odborné práci a proto (ani) o dalším znemožnění ovzduší jedovatými plyny a usazeninami. Otázka využití náplně starých odkališť se bude dále oddalovat, jelikož tento ekonomicky nestabilizovaný podnik do takovýchto investic nemá chuti. Bylo by napotřebí informovat veřejnost o osudu starých odkališť. Zatím se zdá téměř jisté, že nová odkaliště se budou dále otvírat a podnik z milodaru státu - a to znamená nás všech k blahobytu jeho přečetných zaměstnanců - to nějak vydrží.

MKZ

Z toho, co jsem doposud uvedl o MKZ, je nřejmé, že je toho tolik, že by to stačilo na agendu samostatného národního výboru, který by se rozhodně lépe staral o své vlastní náležitosti nežli národní výbor, jemuž většina těchto problémů je vzdálená.

MNV: evidence usnesení

Že evidence o usneseních rady a plénu národního výboru není vždy dokonalá, vyplývá ze skutečnosti, že v radě národního výboru 17. května bylo podrobně jednáno o mnohých závadách a škodách, které působí MKZ obcím Prunéřov; tehdy stanovené kontrole, z toho vyplývajících splnění úkolů, nebyla v zápisech ze schůzí rady a pléna národního výboru učiněna ani zmínka, nebo vůbec termíny úkolů byly splněny, a v jakém stadiu vše je. Od 17. května do konce roku se o těchto náležitostech nejednalo, ponvadž o nich není zmínka v zápisech o schůzích.

Zdechovic-
ký rybník

J. Havránek upozornil MNV, že se opět vypouští voda ze zdechovického „Černého rybníka", čímž se neblahý stav Trnávky dále zhoršuje. Ke Trnávkám, na „Blažku" je tím zaplaveno as 15 ha půdy. Je nutné, aby tato skutečnost byla přezkontrolována.

Květa
Šaltová -
byt

Na stížnost Květy Šaltové se rada MNV usnesla, aby jí bylo písemně přislíbeno, že po uvolnění čp. 41 Martánovým přestěhováním k dceři do Slatiňan, bude jí domek prodán. Martánovům to však nevyhovuje, jelikož dcera bydlí v 5. poschodí, a proto budou dále obývati domek čp. 41. František Martán mění tím rozhodnutí, a do konce roku nebylo nic pozitivního dojednáno. Stavební komise odhadla domek čp. 41, jelikož však se odhad silně odchyloval od odhadu MNV, požádal MNV stavební odbor ONV o odhad, který se kryje s odhadem stavební komise MNV. Jinak se dál nepokročilo v této náležitosti.

Domek
po
Říhových

Již po 6 let se pokouší MNV o pronájem neb prodej domku po Říhových. V něm však je přihlášen jeden z majitelů p. Jirán k trvalému pobytu a ten se nedostavuje k žádnému jednání - a domek je stále prázdný. MNV proto požádá o soudní zrušení práva užívacího pro Jiráně.

Cesta
do
Ráje

Kámen na cestu do Ráje byl již koncem minulého roku navežen a letos byl upěchován a asfaltován, čímž jeden dlouhodobý problém byl úspěšně splněn.

Chodník
podle
dráhy

Počátkem roku se jednalo v radě MNV o vybudování a vycementování chodníku podle dráhy z Trnávky do Říčan. Jde o pozemek ŽKD, které s akcí souhlasí. Je třeba ještě souhlasu Zemědělské výrobní správy.

Cesta k ŽKD v Trnávce do polí je nadobro zničena; ŽKD bude písemně požádán o její opravu.

Cesta v Ševci

Byla uzavřena písemná smlouva mezi MNV a Hranovnými doly v Kadaňském Chodovně o jednoroázovém příspěvku na úpravu cesty v Ševci v celkové částce 30.000 Kčs. S úpravou se počne, jakmile MNV bude mít dostatečné množství štěrku.

Lunapark

Na břeních rodechovického odpadu je zákaz pasení hus.

V současné době zajišťuje Lunapark, Pardubice akce pouze pro Řečany. Pro Týnárku jsou akce vyměkány.

Ochrana

V našich obcích nebudou stavěny občanské ostražité hlídky na ochranu úrody. Ochrana bude zajištěna členy ČSSD a budou ji vykonávat členové JZD /hlídači/.

pohostinství

Rada MNV se usnesla, aby v době žní byla vždy otevřena jedna provozovna pohostinství ve sloučených obcích. Musí být dostatečně zásobena nápojem, hlavně minerálkami.

Osvětlení

Veřejné osvětlení v Týnárce má být doplněno o nové zdroje a zajištěna pravidelná výměna žárovek, což se dosud nedělo. Na Cahastinství po několik měsíců světlo nesvítilo. Obyvatelé Týnárky s uspokojením kvitují osvětlení silnice z Týnárky do Řečan.

Místní rozhlas je třeba řádně opravit; není všude v Týnárce dobře slyšitelný. Oprava je zadána Kovopodniku, Pardubice.

Žně

Žňové práce byly letos zvládnuty za přispění všech mechanizačních prostředků lehce bez brigád v termínu. Výnos byl u některých obilovin /ječmene/ mimořádně vysoký. Státní úkol dodávek byl v termínu splněn. Podzimní práce proběhly za pěkného počasí uspokojivě. Brambory i řepa byly dobře sklizeny. Podzimní příprava půdy se dělá pásovými traktory a pole pro řepu jsou lépe připravena než oloni.

Čižba za III. čtvrtletí dosáhla 2,823.000 Kčs
náklady 825.000 "
Plánovaná pevná odměna činila 20 Kčs
Bylo dodáno maso 710.19 q
JZD mléka 316.472 l
vajec 221.680 ks

Dodávky zemin byly splněny.

Místní JZD hospodaří cca na 500 ha půdy, která bude postupně zvětšována vysoušením bažin a Šenávky.

okresní zemědělské sdružení

Bylo založeno Okresní zemědělské sdružení, které zahrnuje 3 zemědělské podniky
STS - zajišťuje polní práce a opravárenské,
ZNZ - obstarává výkup a nákup produktů zemědělské výroby a zajišťuje hnojiva,
Stavební správa zemědělské výroby zajišťuje výstavbu zemědělských objektů pro uvedené podniky a JZD, sdružené v OZS.

Základ činí 20 Kčs z ha zemědělské půdy a pravidelný členský příspěvek 1/2 % z hrubého důchodu JZD; plyne do fondu rozvoje a reserv zmíněného sdružení.

anketa násobení

V srpnu byl vypracován návrh ankety o násobovací situaci ve sloučených obcích. Anketa vyplynula z často se vyskytujících stížností občanů, zejména těch, kteří nechodí do zahrnutí dalšího výboru nebo do obchodní komise. Z 300 vydaných anketních lístků se jich cca 200 vrátilo. Anketa byla zpracována zvláštní komisí, složené ze členů OV-KSČ, dalšího výboru Jednoty a poslanců.

Výsledek ankety dopadl velmi uspokojivě. Prodejny byly vyhodnoceny a toto pořadí:

1. drogerie
2. potraviny

3. průmyslové zboží
4. pohostinství u kostela
5. " u nádraží
6. prodejna maso
7. " mléka
8. " textilu
9. " obuvi

Táborská prodejna potravin a pohostinství nebyly zahrnuty do pořadí.

Volba poslance do ONV

21. února se konala jediná veřejná schůze, na níž se představil kandidát do ONV Jiří Káleský. Dle návrhu KSČ a rady MNV byl volen 12. března za poslance za volební obvod 111 za zemřelého F. Urbana Jiří Káleský. Bude členem zemědělské komise ONV. Vyhlášky o volbách byly vyvěšeny na obvyklých místech a místním rozhlase probíhala relace o volbách. Zvolen byl 100% oslicí /1 hlas proti/. K tomu je nutné, že občané Táborky vykonali volební akt čistě formálně, bez ohledu na to, komu dávají svůj hlas. Jinak by těžko mohli volit tohoto kandidáta.

Č. + 13. března se konala v Řečanech celoroční schůze červeného kříže. Do výboru byly zvoleny za Táborku Hamšíková, Králová, Skohanová a Suchánková.

Odměna poslancům

Funkcionářům MNV byla přiznána odměna z fondu rozvoje a reserv ve výši 6%, celkem Kčs 2.850.- Byla rozdělena radou poslancům a aktivistům. Předsedovi MNV navrhl odměnu z této částky předseda ONV. Z táborských poslanců obdrželi odměnu s. Černý 110.- a Lešha rovněž 110.- Kčs.

Fond rozvoje

Zatímní částka v kapitole Fond rozvoje a reserv získaná převážně z prodeje domků v Táborce bude vyčerpána Táborce. Koncem srpna dosáhl fond částky Kčs 33.086.62.

brigády

Rada MNV ze 16. února konstatovala, že se citelně projevil pokles aktivity občanů na brigadách na úpravu veřejných prostranství, tak i na akcích Z. Rada MNV souhlasila s návrhem stavební komise MNV, aby na rok 1968 nebyla plánována žádná akce Z.

B. Pěkný - resignace

Poslanec B. Pěkný z Trnávky podal písemnou resignaci na všechny funkce, a i na poslaneckou u MNV. Předsedou finanční komise MNV se stal s. Karas, bývalý předseda zrušené plánovací komise.

Cozemková daň

Poslanec J. Král žádal MNV, aby s. Hollmannová informovala poplatníky v Trnávce o způsobu vyplňování tiskopisu k přiznání zemědělské daně. S. Král dále žádal, aby s. Hollmannová informovala občany přímo v Trnávce, aby starší lidé nemuseli chodit za tím účelem do Řečan. K informaci došlo 6. května od 10. do 12. hodiny.

Případ jasně ukazuje, jak hluboko sklouzl MNV do byrokratického prostředí při vyřizování zmíněného případu. Svým poplatníkům zaslal MNV tiskopis s tímto oznámením: „S odvoláním na zákon č. 112 ze dne 27. 12. 1966 zasílám Vám tiskopis „Přiznání k zemědělské dani" na rok 1967, které vyplněné a podepsané předložte v kanceláři MNV v Řečanech n/L. během týdne. Termín dodržte. 26. IV. 1967. MNV Řečany n/L." Ode dne zaslání „Přiznání k dani" 26. dubna do pokladny v Trnávce 6. května uplynulo více jak týden.

Hodnocení poslanců

Koncem roku byli poslanci MNV hodnocení písemně sestavenými skupinami /poslanci, členové OV KSČ, nájemové organizace/. Hodnocení jim bylo oznámeno, načež jej podepsali. U každého hodnocení byla doložka, zda se poslanec doporučuje do příštího národního výboru. Každý poslanec se

k hodnocení vyjádřil.

Pro příští volební období mají pracovat komise

Komise pro plán a rozpočet - má zahrnovat i plány a výsledky hospodaření K.S.

Komise sociální a zdravotní má převzít část práce komise MŽ - otázky bytové a zásobování obyvatel z komise obchodní.

Komise MNV

Komise školská a kulturní

Komise pro výstavbu

Komise pro ochranu veřejného pořádku.

Komise obchodní

Každá komise by byla 7členná: 4 poslanci a 3 aktivisté. Rada MNV by měla 9 členů a 1 pro otázky zemědělské. Kandidáti jsou zástupci všech složek, zájmových organisací, členové KSČ i bezpartijní.

Poradní komise obchodní dobře pracuje. Účast na schůzích je 100%. Nutno však vyloučit z komise vedoucí prodejen. Ty jen do schůzí zvát.

Komisi pro ochranu veřejného pořádku tvoří

Předseda: Josef Černý, poslanec

Členové: Josef Louňil, poslanec, Labětín, Josef Hrůša, Řečany, Ladislav Švarčík, náčelník OO VB, Řečany, Jaroslav Dutina, vedoucí PS-VB, Řečany, Ludmila Kollárichová, poslankyně a Květa Keprtová, Řečany 72.

Komise zasedá pravidelně každé druhé pondělí v měsíci, a pracuje dle předem vypracovaného plánu prací dle směrnic ONV a dle místních požadavků. Do PS VB byli zvoleni Petr Žampach a Josef Fléger z Trnávky.

V červnovém zasedání byla zpracována zpráva pro ONV, týkající se kriterií soutěže o obec bez dopravních nehod - obec bez požárů. Za tuto dobrou akci byla

byla v minulém roce komise vyhodnocena v rámci okresu na druhém místě a obdržela „Čestné uznání" v ONV v Pardubicích. V roce 1967 bylo v komisi řešeno 16 přestupků a provinění; z toho 3 přestupky byly převedeny z roku 1966. Přestupek dvou mladistvých chlapců Ladislava Soukupa z Týnávky a Václava Dvořáčka z Řečan byl vyřešen napomenutím obou v komisi. Řešila se v ní celá

Komise MNV

řada stížností občanů, týkajících se hlavně občanského soužití. Je s podivem, že ještě nyní se vyskytují případy hrubého napadání nejbližších členů rodiny navzájem, a též často mezi sousedy. Komise i přes dobrou vůli a snahu vyřešit takovéto spory smírem, je v mnoha případech úplně bezmocná.

Práce školské a kulturní komise vázla, protože několik členů komise odešlo nebo se vzdalo funkce /Frynl, Křinka, Škoban/ a ze zbývajících pracuje vytrvale nejvíce Pleskot, Hojsák, Řehořek a Krůst. Ostatní nejeví zájem o práci v komisi a ani do schůzí nedocházejí a to jak poslanci, tak i aktivisté.

Činnost MNV

Přes to vše byla činnost rady MNV kladně hodnocena i od ONV, Pardubice.

Činnost Občanského výboru v Týnávce byla rovněž radou MNV kladně hodnocena. V roce 1967 konal

Činnost Obč. výboru

Občanský výbor několik schůzí, z kterých byly vypracovány zápisy. Bylo tu dosti problémů, vyplývajících ze zhoršeného životního prostředí, o nichž jsem se zmiňoval upřímně. Působnost OV byla především zaměřena na vzdělávání občanů, podnícení domků i pozemků, zavinějících činností MNV. OV se stará o zvelebení obce a zajišťuje i v větší části kulturní a společenský život v obci, ovšem pokud se to vůbec dá říci. Schůzová činnost není značná,

ale je zpravidla řádně připravena a nastudována.

Bylo dohodnuto, že všechny žádosti, týkající se občanů a náležitostí Týnávky, bude MNV předávat k informaci a spolupráci OV, stejně tak i rozhodnutí jednotlivých komisí budou dány OV na vědomí.

Řečanské noviny

Řečanské noviny zpracovává nyní ředitel ZDŠ. Bude nutno však ustavit širší redakční kolektiv, který by noviny redigoval. Z distribuce je špatná. Rozhodně bych je měl dostávat i já - jako kronikář.

Knihovna

Knihovna v Týnávce má dostat z řečanské knihovny skříně; sama pořizuje regály.

Rudoarmějec

6. května se konala na týnáuském hřbitově obvyklá již pietní vzpomínka u hrobu rudoarmějce Prasola měl předseda Sboru pro občanské záležitosti s. Čichý.

Přednáška

12. listopadu uspořádala nolejší farářka A. Hlávová přednášku faráře z Velimi o Slusově sítni o současném životě v Západním Německu. Jinak se v Týnávce nepřednášelo.

Přestavby domků

V posledních několika letech se v Týnávce setkáváme s pozoruhodným úkazem, že majitelé domků, zejména ti, kteří mají nezletilé neb dosud svobodné děti, snaží se domek přestavbou přizpůsobit moderním stavbám. Stará jednotlivá okna se upravují na trojokna, vnitřek se přestavuje v menší místnosti /pokoje/, zřizují se koupelny, staví se verandy, WC a spíže, kuchyně se zřizují na plyn a elektriku, vytápění se modernizuje na elektrické topení, nebo i na ústřední.

Větší nebo menší přestavby byly provedeny u těchto domcích:

Čp 1 Cahostinství
" 12 Loukupová

OBECNÍ ÚŘAD TÝNÁVKA okres Prolouč

Čp. 15	Hrubeš	Čp. 60	Jednota
" 20	Lachman	" 63	Kulhavá
" 23	Říha	" 64	Svabada V.
" 24	Doležal, Černý	" 72	Vančura Jar.
" 28	Levka	" 77	Král
" 32	Vančura	" 79	Hrubáň
" 38	Tučnovský	" 80	Suchánkovi
" 39	Král	" 83	Veselý
" 40	Vančura V.	" 87	Vavřinová
" 43	Bargáčová	" 92	Štěpina
" 45	Málek	" 93	Svačina
" 55	Březina	" 95	Hajnek
		" 98	Vitková
		" 100	Tichý

~~V posledních několika letech se v Týnávce setkáváme s~~ To je to způsob, jak obyvatelé Týnávky se snaží nepřímeň doby zvrátit a prodloužit životaschopnost vesnice, která jinak - jak jsem to již psal - by se v 20-30 letech ~~se~~ stala nanejvýš sídlem důchodců s perspektivou úplného zániku.

Přestavby domků

Zatím trvá všeobecný hlad po bytech. Proto i domek čp. 64, který měl být zbourán, byl MNV nakonec prodán Kulhavým, pro jejich provdanou dceru. Tato neukojená poptávka po bytech přec však jen v budoucnu pomine, čímž přestárlé domky nebudou více opravovány a budou nahnívat.

Jsou však i případy, kdy při nejlepší vůli adaptace starého domku nebude uskutečnitelná pro nedostatek finančních prostředků na adaptaci. Já sám asi budu takovým příkladem - úkazem doby. Děkuji mám dvojí vysokoškolská vzdělání s akademickým titulem inženýr, a jsem velmi skromně žijící člověk bez jakýchkoli vášní /nepiju alkohol, ani nekouřím/ můj nynější důchod Kčs 1.000.- mi asi nedovolí, abych bez cizí, placené pomoci, udržel domek třeba jen v takovém stavu, aby mi špatnou střechou nezatékalo,

aby omítka nepadala, a aby vrchnělé okapy a špalový kromovad řádně fungovaly. 74 letý, záživě nemocný důchodce nepřichází v takovýchto pracích v úvahu.

Kdyby neplatil náhar, novostavek pro Třnáčku, stavělo by se hajně podle silnice do Řečan, a tím by se zkracovala mezera mezi oběma obcemi, tak jak se děje mezi Řečany a Labětínem. Tím by bylo odstraněno mnoho nesrovnalostí, které dosud znemožňují řádný společenský život Třnávky s Řečany, ale které nadšené argány považují za dočasné, jelikož osud Třnávky pravděpodobně je již rozhodnut.

V průběhu roku se v Třnávce narodili

Michal Šedák	č.p. 70	22. ledna
Riona Vítková	" 98	17. května
Jana Stodolová	" 105	30. září
Jiří Vojáček	" 20	13. října.

Svatby: Lída Kulhavá - Jarko Kollárik 28. ledna
Hana Chárová - František Lipavský 8. července

Úmrtí:

Emilie Třnávová	č.p. 48	3. ledna	68 let
Josef Saitl	" 34	23. března	80 "
Josef Tomášek	" 84	8. dubna	79 "
Frant. Martan	" 41	5. května	67 "
Anna Šoštová	" 21	6. srpna	74 "
M. Hniličková	" 84	11. září	

Mimo Třnávku zemřeli bývalí obyvatelé Třnávky:
Antonín Flégr, býv. starosta Třnávky, zemřel 16. března v Domě důchodců v Přelouči.
Otakar Zita, býv. hostinský v Třnávce. Zemřel 23. října v Mlánovicích a byl zpopelněn v Pardubicích.

Jednorázové příspěvky z doplňkové péče obdržely:

K. Malínská,	č.p. 12,	výše důchodu	250 Kčs,	příspěvek	200 Kčs
M. Saitlová	" 34	"	190 "	"	350 "
M. Drábková	" 36	"	190 "	"	100 "
A. Spáčková	" 40	"	310 "	"	150 "

Důchody

Lidská spravedlnost tu nějak pokulhává, je-li možné, aby vedle zbytečně nadměrných důchodů příslušníků prefrovaných povolání bylo vůbec možné, aby v 22 letech socialistické republiky žili ještě mnozí námi důchodci s žebráckým důchodem 190 Kčs při vytrvale stoupající drahotě. 100 Kčs jako dar lidové správy těmto ubožákům je spíše urážkou lidského tvora než přispěním k bídnému a nedůstojnému živoření.

Čožár

15. prosince hořelo u Anny Prášilové čp. 109. Oheň vypukl v neobydlené části domu a byl brzy požárními sbory uhašen.

22. výročí osvobození

10. května uspořádaly výbor VO KSČ s MNV a s výbory společenských organisací v Řečanech n/L. slavnostní schůzi u příležitosti 22. výročí osvobození naší vlasti v zasedací síni MNV s programem

kulturní složka

projev předsedy VO KSČ

vyhlášení závazků k 50 výročí VŘSR.

Koncert sdružení Foršter

4. prosince na závěr Měsíce československého sovětského přátelství uspořádala odbočka SČSP a ostatní organisace v Řečanech n/L. v síle kina koncert 60 členného pěveckého sdružení Foršter z Přelouče. Je zajímavé, že tentokrát poprvé přijel pro účastníky z Týnávky autobus k autobusové nastávce.

Nutno objektivně přiznat, že v roce 1967 se podařilo MNV uskutečnit několik významných úkolů - např. i osvětlení cesty z Týnávky do Řečan n/L. Jak ze zprávy vyplývá, je toho však velmi mnoho, co ještě naléhavě čeká na uskutečnění; jsou to hlavně obtíže se kterými se MNV potýká..

předseda Občanského výboru
v Týnávce.

1968

Jaké bylo v tomto roce počasí?

Počátkem ledna bylo chladno, které v polovině měsíce se změnilo v mrazivé počasí až s -20°. Kol 20. ledna se mrazy zmírnily na -3° až -8°. 9. února byl krásný, teplý den s modrou oblohou a silným svitem slunce. Druhá polovice února byla chladná; v noci až -7°. Březen byl poměrně mírný. 23.-25. března byly teplé, bezmračné dny s 18 až 20°. 30. března bylo až 24°. Od konce března se mračilo a nastalo chladné počasí. Salát se mnohde sázel v prvním týdnu dubna. 17. dubna jsem uviděl první vlaštavku. V druhé polovině dubna bylo teplo jako v červenci. Až 24. dubna se přihnala první bouřka. Mnohé stromy kvetly nároveň (višně, třešně, broskve, ringle, ale i hrušky a jabloně). Pěkné počasí bez ranních mrazíků se udrželo i v květnu. Vlaštovky přiletěly hromadně koncem dubna. První polovina června byla deštivá - i na Medarda pršelo. Druhá polovice začala pěkným počasím, čímž sena byla částečně zachráněna. Počátek července byl příjemný; teplota se pohybovala mezi 25 až 30°. Posléze se však velmi ochladilo a teplota klesla na 8°. Září bylo velmi deštivé. Až v posledních dnech měsíce se vyjasnilo. Noční teplota klesla tehdy až na nulu. Po deštivém období se počasí v říjnu zlepšilo. Uplatnilo se babí léto a příjemně nás překvapila poměrně letní pohoda. V přílivu teplého jihozápadního vzduchu se přiblížily odpolední teploty k dlouholetým rekordům, zatím co srážky zůstaly hluboko pod normálem.

Počasí

1. listopadu jsme byli v lese na houbách. Našli jsme 160 hávelek a nelinek. 5. listopadu jich jen 50.

Naposled jsme byli v lese 12. listopadu a našli jsme jen 30 čirůvek. To již bylo znatelné, že houbařská sezóna končí. Další den začalo již mrznout a 14. listopadu uviděli jsme první sníh, který sice přes den zmizel, ale 15. se opět obnovil. Koncem listopadu mrzlo při noční teplotě – 6° a denní 4°. Mírné počasí trvalo i celý prosinec. Štědrý den byl bez sněhu, ale dostavil se hned na první vánoční svátek a celkem můstal při stoupajících mrazech až do Silvestra.

Počasí

Rok 1968 byl pro nás pro všechny rokem mimořádně nabitým událostmi převážně politickými, které daleko přesáhly rámec vnitrostátní důležitosti a stávají se beze sporu událostmi historickými.

Únorová sympatizovala s poledním vývojem, sledovala se nájmem a porozuměním projevy a úvahy vedoucích činitelů, avšak sama nebyla v tom ovlivňována místní komunistickou organizací ani občanským výborem.

Poledový vývoj

Říjnové bleskové však na mi napůsobil 21. srpen. Nikdo nevěřil, že nám byla poskytnuta „bratrská pomoc" na ochranu socialismu proti kontrarevoluci. Občané byli přesvědčeni, že takto se nemůže poskytovat bratrská pomoc, ale že ti nezvaní hosté, po zuby ozbrojení nejtěžšími zbraněmi, kteří plánovitě, tajně připadli republiku, přišli ji okupovat a pokořit, jelikož lid této republiky byl vcelku jednotný v budování socialismu s lidskou tváří. Jinak přece by nebyli ihned internovali naše nejpopulárnější vůdce poledního politiky. Ústředí ulička byla bez předsedy, strana bez prvního tajemníka a národní shromáždění bez svého předsedy. Rozhlas, televize byly násilně obsazeny a činnost tisku a ČTK ochromeny. Nebýti im-

provizorované náhražky rozhlasu, televize a novin a ošeho tako co vndarovalo okupantům, byl by lid této republiky úplně dezorientován a roztříštěn v různorodé navnášjem nepřátelské skupiny. Po 21. srpnu byl nájem obyvatel Ťanávky o zprávy „legálního rozhlasu" a novin mimořádně silný a pomoc zvenčí nebyla jinak nazývána než jako vojenská okupace republiky. Tak smýšlela nejen celá Ťanávka, ale i Řečany n/L, Labětín, ba i celý okres Pardubice. O nějakém kontrarevolucionáři nebylo ani vidu, ani slechu. Lid Pardubicka nebyl výbojný, ale od 21. srpna do hloubi srdce zraněný.

Rozhovor předsedy ONV

Předseda ONV v Pardubicích Dr. J. Lasdat měl 22. října 1968 rozhovor v časopise Práce o svém osobním hodnocení období od ledna do srpnových událostí. Z tohoto rozhovoru vyjímám: "Podle mého názoru už nejméně před deseti léty uzrála nutnost obrody naší strany a celého politického systému společnosti. Myslím si, že nové předsednictvo ÚV KSČ přes všechnu kritiku, mnohdy i oprávněnou, která jde na jeho hlavu, udělalo od ledna do srpna tolik práce, jako staré vedení neudělalo za řadu let. Po 21. srpnu vznikla u nás nová situace. Ve straně i ve veřejnosti. Život však se opět dostává do normálních kolejí. Mám konkrétně na mysli, abychom pokračovali v rozvíjení veřejné politiky, které lidé nejlépe rozumí. Kabinetní politiku, lépe řečeno politikaření, komunisté ani bezpartijní či jinostranící, dnes už nesnesou. Pokud jde o náradní výbory, usilujeme o to, aby občané mluvili nejen do "místní politiky", ale veřejně vyslovovali svá stanoviska i k širším otázkám, týkajících se okresu, ale i celostátním. Nedávné plenární zasedání ONV hodnotilo dosavadní stav normalizace života v okrese. Můžeme říci, že

všechny státní i společenské orgány a instituce již normálně pracují. V hospodářské oblasti jsou však některé problémy. Nejvíce z nich se projevují především ve stavebnictví. Hrozí nebezpečí, že v tomto roce nebudou splněny všechny plánované investice. Ostatní podniky centrálního i místního průmyslu si do konce roku se svými bolestmi poradí. Zvláště dobře si vedou podniky potravinářského průmyslu.

U nás jsou vojska polská a sovětská. Polský plukovník vykonává funkci jejich pasáčkového velitele. Od samého počátku velitelům cizích vojsk vadilo, že nejsou mezi nimi a námi normální poměry. Podle nich totiž normalizace znamenala také to, že budou umístěni se štábem třeba na městské radnici, že se vzájemně budeme navštěvovat, pořádat společné besedy atd. Co všechno dohánal ten 21. srpen napravit; vztahy přátelství a bratrství, které tady nesporně byly. Řekli jsme velitelům, že obnovit naše vzájemné vztahy lze teprve tehdy, až skončí jejich pobyt u nás.

Rozhovor předsedy ONV

Tisk i rozhlas pěti socialistických států už řadu týdnů píše a hlásí o řádění kontrarevoluce u nás. Postupně poznáváme, že je to směs lží, polopravd a citátů vytržených z kontextu článků, který u souhrnu dává zcela jiný smysl. Řadu věcí naše orgány již oficiálně vyvrátily. Sestřelení sovětské helikoptéry, tzv. odhalená skladiště zbraní, které patří zcela legálně Lidovým milicím, zvěsti o odhalení tajných vysílaček mašíků radioamatérů, řádně evidovaných ve Svazarmu, apod. Jsem však přesvědčen, že naše strana i pracující lidé, by postupně sami dokázali oddělit kokrhel od pšenice. Protože jádro mašího poledního obrodného procesu bylo zdravé. A to je myslím to hlavní a rozhodující.

"Ale abych se vrátil k psaní našich přátel o nás. Ěíta nás učili, že socialistická žurnalistika je něco morálně vyššího než buržoazní, honící se na senzacemi. To, co nám však tisk pěti států Varšavské smlouvy předkládá k věření je zcela něco absurdního. Člověk neví, jestli se má při tom smát anebo zlobit. Divím se jen těm novinářům, že je baví tyto věci psát, když vědí, že jejich čtenářstvo kolegové mají nakázáno s nimi polemizovat a že občané stejně vidí, jaká je pravda."

Článek z Práce

Ještě z článku v Práci „Stojíme pevně na Dubčekově" ze dne 14. října 1968, jehož autorem je Zv ROH závodu ČKD Praha 9 uvádím: „Z lidí nejvíce vinných na obrodný proces, již pět pod různými tlaky dobrovolně požádalo o zproštění ze svých funkcí. Naši ředitelé rozhlasu a televize byli ze svých funkcí odvoláni. Stalo se tak přesto, že moskevský protokol neobsahoval žádná jména osob. Nechceme a nebudeme k těmto skutečnostem mlčet a co nejdůrazněji se ohrazujeme proti těmto zprávám, které jen s velkým sebenapětím lze nazvat nepravdivými. Jinak by se mohlo stát, že jednoho dne se dovíme, že soudruzi Svoboda, Dubček, Černík, Smrkovský a další dobří soudruzi ve státních a stranických funkcích z nějakých důvodů vzdali se svých funkcí, ke kterým mají a budou mít naši plnou důvěru.

Znato co nejostřeji odmítáme takové výpady tisku a rozhlasu pěti států, hlavně SSSR a NDR a považujeme je za porušování moskevské dohody."

Podpisová akce

27. července se uskutečnila v Přímě, v Říčanech Zl a v Labětíně podpisová akce k podpoře Dubčekova vedení. V sobotu byl odeslán ÚV KSČ telegram a v pondělí podpisové archy, které podepsalo v Přímě 132 občanů,
v Říčanech Zl 352 „
v Labětíně 136 „

22. srpna byly upevněny na silnici v Trnávce na telegrafní sloupy dvě velké tabule s nápisy v ruštině, polštině a němčině. Byl to souhlas s našimi legálními představiteli – a výzva k okupantům – jděte domů! Kromě na silnici byly četné nápisy.

23. srpna přistála u trnávského rybníka sovětská helikoptéra. Vojáky znepokojil příkop na západní straně nesnice. Když se přesvědčili, že to není nájemný ráhno, odletěli.

25. srpna došlo k nové podpisové akci pro Dubčeka. Téhož dne shromáždili okupanti letáky, většinou, sovětskou Pravdu. Na mé nahradě jich bylo asi 20. Krajský a okresní časopisy se staraly, aby občané byli řádně informováni. Žáci i Pochodeň od 21. srpna vycházely denně a rozdávaly se většinou zdarma.

Letáky

Místní volební komise – schůze

Na 22. března svolala Místní volební komise veřejnou schůzi voličů z volebního obvodu číslo 5 do Trnávky. V pozvánce byly uvedeny nejdůležitější body pro výhledový plán na léta 1968 - 1972, tj. pro příští volební období. Pozvánky se týkal zejména bod 4 úprava místnosti MNV ve všech obcích,
" 5 Rozšířit veřejné osvětlení ve všech obcích,
" 7 Podporovat nájem občanů o údržbu a úpravu rodinných domků.

Bod 9 Dle možnosti zajistit další rozvoj služeb obyvatelstva. Je zajímavé, že nebyl uveden MNV, který toho stále mnoho dluží občanům Trnávky.

K projednání zmíněného programu vůbec nedošlo, jelikož krátce před schůzi ONV oznámil, aby se schůze nekonala, jelikož volby budou na neurčito odloženy. Schůze se, však konala ve volné debatě s přítomnými. Předsedal předseda OV Fořt; přítomen byl předseda MNV Roxínek. Přítomní si stěžovali na mnohé škody na budo-

vách, jež jim způsobil MNV svojí činností. MNV zastává názor, že škody má se reklamovat u MNV každý jednotlivě. Bylo jednáno i o násilném připojení Trnávky k Řečonům N. a možnosti zpětného osamostatnění Trnávky zřízením vlastního MNV. V debatě se však nedospělo ke konkrétním závěrům.

O V schůze

6. června uspořádal OV v Trnávce veřejnou schůzi, které se zúčastnil i předseda MNV Rozínek. Předmětem schůze bylo seznámení okresní s dosavadní zaměstnanci ONV, kteří mají prověřit a sepsat stav trnávských stavení v současné době. K této schůzi jsem se vyjádřil předsedovi MNV písemně. Obsah dopisu a plném znění uvádím:

Moje připomínky ke schůzi

„Průběh veřejné schůze, konané 6. června v Trnávce, mě neuspokojil. Očekával jsem, že předsedající umožní tuto diskusi celou širokou škálu trnávských problémů, a zatím jsme byli svědky únavného kolotoče o jednom podřadném podnětu. Sám chtěl jsem přispět s vážným námětem, který považuji za tak důležitý, že Vám jej sděluji písemně. Pochopitelně, je to můj osobní názor, který nijak nemíním vnucovat. K podpoře svého názoru vypracoval jsem výpis z kroniky, o utrpení lidu Trnávky z podnikatelské činnosti MNV, který přikládám.

Jak jsem již uvedl ve schůzi, nesouhlasím s doporučením, aby každý jednotlivý občan Trnávky si sám vymáhal nárok na odškodnění od MNV. Pošhonena je přece celá Trnávka - někdo více a někdo méně - a proto Trnávku /a tím i mě/ má hájit orgán k tomu určený - a tím je v prvé řadě MNV. Tato praxe MNV nesleduje nájem obce, ale nájem MNV, poněvadž o náhradu škod bude samostatně žádat jen několik jednotlivců a tím se dojde k mylnému závěru, že vlastně Trnávka není pošhonena, nýbrž jen několik jednotlivců - a ty MNV uspokojí velmi rád,

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prostějov

jelikož se tím zbaví nepříjemného návarku vůči Trnávce.

Úkolem MNV není povinnost hájit nájem jen několika jedinců, ale celé obce a k tomu důvodu považuji na nutné, aby MNV projednal s MZK, a v krutku dosílil, aby MZK na vlastní náklad odstranily všechny závady v celé Trnávce, které souvisejí s jejich provozem. Je násadním nedostatkem MZK, že při nahájení provozu nezjistily stav nemovitostí v Trnávce, ačkoliv musely vědět, že jejich provozem bude trpět, a bude pošhozeno, celé okolní území. K této své chyby nemohou ale nyní přihlížet.

Chvaletický závod musí sám prošetřit a odstranit všechny závady ve všech číslech popisných v Trnávce v dohodnutí a na stálé kontroly MNV. Mělo by se přihlížet nejmíra k podmáčení domků, vlhkosti stěn a podlah, vlhkosti sklepů, porouchaným omítkám vně i uvnitř domků, k omítkám na střeše, krevinečným okapům a vikýřům apod. MZK měl by právo si vyžádat v dohodnutí s MNV odkrytí sondy, aby odhadli stáří poruch. Co by spadalo do let 1954-1968 masely by MZK vzíti v úvahu. Týkalo se to týká celé obce, půjde tu jen asi o menší část domků, jelikož mnoho majitelů již provedlo značné adaptace nebo alespoň opravy.

Doporučoval bych, aby MNV považil tohoto požadavku jako podmínky pro schválení výstavby III. odkaliště.

Jsou i další prostředky, jak přimutit MZK, aby schválily a provedly zmíněný požadavek. Občané Trnávky mohou třeba všeobecnou podpisovou akcí rozhodnit a požadovat provedení oprav od MZK. Lze i vyzvat Rozhlas, aby případ sestavil pro vysílání Lidé, živat, daba.

Jedině rázným a nesmlouvavým úsilím MNV lze docíli náhrady škod od MZK. a docílit to, bude velkým

Vlaje připomínky ke schůzi

morálním činem lidaspráv.

Pro MNK to nebude velké finanční zatížení, poněvadž je známo, že dovedou být i štědří. Pelčicky časopis „Nový život" z ledna 1968 píše mezi jiným: "Příznivé výsledky hospodaření podniku MNK v roce 1966 a 1967 umožnily přidělit MNV Pelčice do fondu rozvoje a rezerv 245.000 Kčs a fondu výstavby a 90.000 Kčs z fondu kulturních a sociálních potřeb na dostavbu sportovního stadiónu." V květnovém čísle téhož časopisu: "Vedení n.p. MNK Chvaletice se rozhodlo, že v letošním roce přispěje obnosem 100.000 Kčs na vybudování provizorní přeložky vodního řádu. Další částku 100.000 Kčs hodlá podnik uvolnit na důležité práce ve prospěch sídliště v roce 1969."

Moje připomínky ke schůzi

Srovnáme-li tuto pozoruhodnou péči podniku o Pelčice a na druhé straně cynicky odmítavý postoj pro zajištění šatny v Trnávce, je doporučitelné, aby MNV použil všech možných prostředků, aby donutil tento neseriózní podnik k plnění svých závazků.

Z přiloženého výpisu z kroniky je již veřejné, jaké úsilí museli vykonávat občané Trnávky se svým MNV, aby docílili např. zapojení odlučovačů, postavení vodovodu a k dojednání rekultivace půdy. Byly to bouřlivé schůze, které musely respektovat jak ONV, tak i KNV. Například na veřejné schůzi 24. července 1957 bylo 11 zástupců a sice 4 z MNK /zástupce ředitele, právník, člen organizace KSČ a návodního výboru/, 3 z ONV /předseda Havránek a 2 členové/, 3 z KNV /poslanec Formánek a 2 členové/. Předseda Havránek navštěvoval veřejné schůze v Trnávce téměř pravidelně.

Ve výpise z kroniky z roku 1959 se zmiňuje, že sám chvaletický podnik počítal s tím, že rekultivace znehodnocené půdy bude trvat 6-8 let a náklad na ni vzroste na 20 milionů. S rekultivací půdy MNK začaly až v roce 1962.

A proměnadž na ně nebyl tlak, stačilo pasleine na rekultivaci bahno ze strašovského rybníka. K rekultivaci náhrad v Týnávce vůbec nedošlo. To jsou smutná fakta, která mluví o naprosté nečinnosti MNV v Řečanech.

Tuto nečinnost lze doložit konstatováním, že MNV v Řečanech uspořádal na 8 let pouze 3 /slovy tři/ veřejné schůze v Týnávce s programem: Týnávka a MNK. Za poslední 4 roky nebyla v Týnávce konána ani jedna taková schůze. K tomu netřeba komentáře.

Moje připomínky ke schůzi

A co, otázka ochranského zásahu MNK do přírodního prostředí.[2] Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody požadovalo v roce 1965, aby tento zásah byl zmenšen na únosnou míru z hlediska tvorby krajiny a životního prostředí člověka. Do kroniky roku 1967 jsem poznamenal: "Budou-li všechny dalekosáhlé plány chvaletického podniku uskutečněny, aniž by se však přihlíželo k ozdravění ovzduší a uspokojení okolního lidu, aniž by se neuskutečnila opatření, aby vzhled kraje nevyhlížel jako "krátery na vyhaslé hvězdě", do té doby nebudou plány podniku splněny, a MNK se k nim bude muset vracet."

Jsem plně přesvědčen, že kdyby bývalo v roce 1960 nedošlo k násilnému zrušení MNV v Týnávce, že by všechny tíživé problémy Týnávky byly již dávno vyřešeny k spokojenosti občanů Týnávky.

Průklep tohoto dopisu dávám na vědomí předsedovi OV a KČS v Týnávce."

3. dubna chytl ráhos od lokomotivy při dráze a odkaliště. Byl to velmi nebezpečný oheň, který trval několik hodin a ohrožoval i nejbližší položení domky Týnávky. Je-ště jeden nepříjemný dluh MNK.

5. září 1968 svolal Občanský výbor v Týnávce veřejnou

schůzi občanů, které předsedal V. Fořt a byli přítomni pouze dva poslanci Král a Štěpánová, což rozhodně není úspěch. Hovořilo se o autobusové čekárně. Není jednotný názor, kde má býti postavena. Měla by státi proti opačné nástávce do Těšic. Vadila by pro výhledu z domku, stojícímu za ní. Byla nakonec počátkem prosince postavena poněkud stranou od nástávky. Byl to starý úkol. V roce 1962 se o ní hovořilo, a o dalším roce bylo již rozhodnuto, že se postaví. Kovové součásthy zahálely padlíž nástavky po celý rok. Úkol tedy další dlouhodobý úkol splněn.

O V schůze veřejná

Také jednalo se na schůzi o koupališti. Předsedající vyjišťoval, zda občané jsou pro tuto akci. Použilo by se asi 30.000 Kčs, které Těnávka má k dispozici z Národního výboru. Nebyly však známé bližší údaje o umístění, velikosti a technickém provedení stavby, a proto rozhodování nebylo snadné, ač pro uskutečnění akce bylo pochopení.

Rozpředla se debata o přestěhování rodiny Šaltovy do domku čp. 41, a pí Martanovou do domku po pí Rosenské. Dojde k tomu, jakmile tento domek bude dán do vlastnictví Národního výboru. Píši o tom podrobněji dále.

Předsedající Fořt se dotazoval přítomných, co soudí o možnosti odloučit Těnávku od Řečan n/L. Po hovořích soupacích prohlásil s. Stodola, že nyní není k tomu příchodná doba. Kronikář poznamenal, že o odloučení zmíněných obcí nikdy nevěřil, jelikož podle jeho názoru není v Těnávce dostatek uvědomělých a obětavých mužů, kteří by byli schopni místní národní výbor vytvořit a spravovat. Je to v Těnávce obdobná situace, o níž psal v roce 1894 tehdejší trnávský farář F. Hrejsa /viz str. 474-5/.

Do 14 dnů má býti svolána nová veřejná schůze národním výborem, jíž by se zúčastnil i informovaný zástupce MNV. Má se jednat o konečném vyřešení škod, které návod

způsobil a i dále působí Těnávce, a to ve spojitosti se schvalováním stavby III. odkaliště. Předsedající vyzval přítomné, aby byli nápomocni na půdě, této schůze. Kronikář proto sepsal svůj náhled na konečné vyrovnání sporných otázek s MNV velmi podrobně a zaslal jej předsedovi OV a MO KSČ.

Začátkem září zavál z MKK další silný popraš ek a pošk odil hlavně vinnou révu. Listí se čalamtlo, zkroutilo se a uvadlo.

14. září podařilo se Vincenci Suchánkovi chytit ve rolejším rybníku štiku, dlouhou 110 cm a vážící 9.7 kg. Mezi rybáři to vyvolalo velké vzrušení i závist.

Součtští vojáci

19. září 1968 se nastěhovali do zdejšího zámku součtští vojáci a naši se museli přestěhovat do Břeclavě.

23. září se objevili v Těnávce dva zaměstnanci ONV /Martínek/ a zjišťovali a sepisovali vlhkost a poprašované zrní ve stavením Těnávky.

V podzimních měsících došlo k těm nákl ým návozům pyritového popraš ku na Těnávku:

Pyritový popraš ek

1/ nejprve bylo spáleno listí keřů okurek - a ty jin patom zkvasily,

2/ byla pošk ozena převážně réva vinná,

3/ bylo popáleno listí některých jabloní, višní, hrušek a líš kových ořechů.

Veřejná schůze

4. října se konala veřejná schůze v Těnávce, která měla za předmět jednání výhradně otevřené otázky MKK v Těnávce. Účast byla velká. Dostavili se odborníci z ONV, zejména hygienici, právník, úřední zjišťovatel podmáčení domků Martínek a 4 zástupci MKK v čele s Ing. Netolický m. Schůze začala v 18 hodin a skončila v 23 hodin. Zahájil ji předseda OV Šůt a předal řízení schůze předsedovi MNV Roníkovi. Vystřídalo se mnoho řečníků a většina z nich odsuzovala MKK z neseriózn osti a vyslovovala jim nedů věru. Hlavním předmětem jednání bylo znečišťování ovzduš

návodem, rekultivace II. odkaliště, urovnání jeho povrchu stromy, jakož i povolení ke stavbě a k činnosti III. odkaliště. Z hlavní hygienik ONV radil přítomným, aby MNV neukládal odpor k provozu III. odkaliště, jelikož jinak by musely MŽK dále užívat I. odkaliště, čímž by se problém kaprálku nevyřešil, ale naopak zhoršil.

V návěru rokování nebyly přesně koncipovány požadavky MNV na konečné urovnání všech sporných a nevyřízených otázek s MŽK. Ve svém spise, který jsem předem odevzdal OV, jsem požadavky MNV takto nastínil:

Veřejná schůze

1/ MŽK odstraní úplně i ojedinělou prašnost pyritu ze návozu, odkaliště i odvalu,

2/ MŽK osázení stromy / bříznami / prostor odvalu a odkaliště, aby prach pyritu nemohl event. naletat do Týnávky,

3/ MŽK prošetří a odstraní všechny dosud trvající závady ve všech číslech papírových v Týnávce a dohodnutí s MNV. Nutno přihlížet nejméně k padnutí domků, k vlhkosti stěn, podlah a sklepů, padajícím omítkám vně i uvnitř domku, k omítkám na střeše, vrcholům okapům a vikýřům, rozbitým oknům, trhlinám na domech apod. V úvahu nutno vzíti závady z let 1953–68.

4/ MŽK nahradí hynoucí a nalé ovocné stromy v náhradách Týnávky.

5/ MŽK věnuje obci Týnávce pro obecní pozemek a jiné potřeby pro rok 1969 Kčs 100.000.–

ONV v Pardubicích svolal brzy po schůzi užší poradu z představitelů Týnávky, MNV a MŽK na okresní výbor, kde byly záměrečné požadavky přesně koncipovány. O nich se však dosud veřejnost nedozvěděla.

Ing. Netolický na zmíněné schůzi v Týnávce prohlásil, že Týnávka ztála již MŽK na 18 milionů Kčs.

V časopise Práce byl uveřejněn 8. listopadu celostátní konkurs tohoto znění: „Úřad pro patenty a vynálezy spolu s Čs. vědecko-technickou společností prodlužuje lhůtu k podání návrhu řešení k celostátnímu konkursu — vyřešit doplňkovou výrobu pro manganorudné a kyanové závody ve Chvaleticích.

Celostátní konkurs Chvaletice

Zájemců o řešení se přihlásilo přes 100 inženýrů a 30 jiných technických kádrů, tech. ředitelů apod. Více než polovina návrhů více řeší utipně danou situaci, ale úkolem bylo zpracovat komplexní studii k projektovanému úkolu doplňkové výroby tak, aby zhodnocené návrhy mohly být v co nejkratší době realizovány v podmínkách podniku. K důvodu nesprávného vypracování některých hlavních údajů se lhůta k podání návrhů řešení doplňkové výroby, resp. k doplnění již podaných řešení prodlužuje do 15. ledna 1969 a celková odměna za vyhodnocené návrhy se zvyšuje na 90 tisíc Kčs. Lhůta na zpracování studie k projektovému úkolu náhradní výroby zůstává k 31. březnu 1969 s odměnou ve výši 150 tisíc Kčs.

V časopise Práce byl uveřejněn 27. listopadu článek s nadpisem: „Polská měď k nám". Podpisem protokolu bylo včera v Praze ukončeno zasedání československo-polské smíšené komise pro sledování plnění dohody o spolupráci při výstavbě měděných dolů v Polsku a o dodávkách polské mědi a výrobků z ní do Československa. Podle sjednané dohody účelového charakteru budou již v příštím roce uskutečněny první dodávky polské mědi do Československa. Jejich objem se bude v dalších letech postupně navyšovat."

Polská měď

25. října pořádala Národní fronta a příslušné složky v Říčanech u Prahy a sloučené obce u příležitosti 50. výročí vzniku ČSR v pátek vzpomínkovou slavnost s tímto programem pro Říčanku:

V 15 hodin položení věnce u Pomníku padlých v I. světové válce, u Památníku svobody - prvního prezidenta republiky T. G. Masaryka a ke hrobu neznámého vojáka.

V 16 hodin vztyčení státní vlajky.

Památník svobody

Účast obyvatel Trnávky byla tentokrát nadmíru velká; bylo tu též mnoho dětí z Trnávky. Z Řečan n/L. se dostavil předseda MNV Rorýnek, předseda OV ppolk Ing. Hojsák, předseda SPOZ Pichý, zástupce požárního závodu a několik dalších občanů.

Lípa svobody

Po položení věnců na uvedená místa, bylo vyhlédnuto vhodné místo pro lípu na prostranství na bývalou obecní váhou, která byla v březnu přeložena do Kabátína a vykopána jáma, do které byla usazena lípa svobody. Dělo se to za asistence pionýrů. Byla jimi přednesena krátká báseň, načež předseda MNV přednesl vhodný projev. Nakonec zaznělá státní hymna.

V 19 hodin se konalo v sále kina v Řečanech n/L. shromáždění občanů s programem: Hymna, recitace, slavnostní projev plk Ing. Hojsáka a předání plaket. Z Trnávky tam byli přijati tři občané.

28. října 1928 - v den 10 let samostatné republiky - připadl na neděli. V Trnávce vzpomínku na 28. říjen 1918 se rozhodli uctít travnatým způsobem. Pěvecký kroužek zpíval nacvičené písně a farář v přednášce vzpomínal. 11. listopadu 1928 kázal tu býv. farář v Trnávce prof. Dr. F. Hrejsa, který po bohoslužbách odhalil Památník svobody. Proslov měl tehdy trnávský farář J. a. Molnár. Slavnost byla spojena s odpoledním shromážděním lidu a se dnem mládeže. V programu byly zpěvy, recitace a místní učitel Slabý hrál na housle. Ze slavnosti byl poslán telegram prezidentu republiky T. G. Masarykovi. Z kanceláře presidenta došla odpověď 14. listopadu 1928 pod číslem K 7106: „Podepsaná kancelář má čest tlumočiti

Vám, vážený p. presidenta republiky na pozdravný projev, který jste mu naslali na slavnosti, při níž jste odhalili u nás chrámu slavnostně Památník svobody."

Památník svobody

O postavení Památníku svobody se hlavně nasloužil trnávský občan Bohumil Kříž. Obstaral dva přibližně stejné balvany z Chvaletic a mezi ně umělý mramor, na jehož vrcholu byl umístěn pozlacený kalich a uprostřed pozlacená plaketa T. G. Masaryka.

O tom všem hovořil 27. října 1968 býv. trnávský farář G. A. Molnár.

3. listopadu zmínění již pracovníci OMV /Martínek/ fotografovali některá vzhledná místa v domcích Trnávky.

Několik sovětských vojáků pomáhalo našemu družstvu shlínet řepu. Pracovali od 8 do 13 hodin. Vytahovali nakládanou řepu ze země a házeli ji na hromadu k nespokojenosti družstevníků, kteří potom s ní měli velkou práci. Hlavní účel byl zřejmě splněn - fotografovalo se.

Rodina Šoltova byt

V října 1960 si podala rodina Šoltova z Trnávky k MNV Řečany n/L. žádost o změnu bytu, jelikož dosavadní byl nevhodný. 14. března 1961 se přestěhovala do Řečan n/L. do čp. 89 k pí Halíkové. Jelikož bytové podmínky Šoltovům nevyhovaly /vysoké místnosti/ vrátili se zpět do Trnávky do čp. 8 s tím, že domek odkoupí. V červenci 1965 si podala Šoltová žádost o koupi domu čp. 51. V té době náležel se Fr. Martan o koupi domu čp. 41. 30. září 1966 podala Šoltová stížnost kanceláři presidenta republiky na nesprávný postup při prodeji domku čp. 51 a 93 a dále stížnost na MNV, že jí nebyl jako vážné nájemkyni přenechán materiál z demolice garáže v Řečanech n/L. 10. října 1966 odpověděl kontrolní odbor rady OMV a Pardubicích, že MNV tč. nemá k dispasici žádný náhradní

byt. Je prý velmi těžké pro orgány MNV rozhodnout, jakým způsobem by měly bytový problém vyřešit.

20. října 1966 vzala rada MNV na vědomí havarijní stav bydlení Šaltů. Bylo rozhodnuto pro bytování jim v případě nutnosti dvě místnosti u Řečanech 72 v čp. 7.

29. prosince 1966 rada MNV rozhodla, aby byl proveden odhad domku čp. 41 a zajištěno náhradní ubytování vdovy Martanové. Mimoto byl pověřen p. Jirán, který vlastní domek čp. 14, aby jej uvolnil, jelikož je neobydlený.

4. ledna 1967 psal ONV, odbor organizační, mezi jiným pí Šaltové: „Protože jste výslovně prohlásila, že vám jde hlavně o koupi domku a teprve potom o byt, máme dojem, že sama vlastně ani nevíte, co chcete".

5. ledna 1967 žádala pí Šaltová písemně o koupi domku čp. 41. 28. února 1967 podala Šaltová stížnost na MNV pro jeho postup ve věci prodeje čp. 41. Dala MNV lhůtu

Rodina Šaltová ubytování

do týdne, aby mohla učinit konec přitahům. Jelikož nedostala odpověď, jednala s Čs. televizí o zfilmování jejího bytu.

23. března 1967 oznámilo MNV Šaltovým, že rada MNV rozhodla, že čp. 41 bude jim uvolněno po schválení tohoto rozhodnutí plénem MNV. Prodej bude uskutečněn po uvolnění domku nájemníkem Martanovou. 18. července 1967 podala pí Šaltová stížnost k Čs. televizi v Praze.

Zástupce Vč. KNV Dr. Ryska doporučil MNV, aby podal Okresnímu soudu podle § 184, písm. d občanského zákona návrh na zrušení užívacích práv k bytům neužívaným, nebo užívaným jen občas, jestliže pro neužívání nebo občasné užívání těchto bytů nejsou vážné důvody.

16. listopadu 1967 schválilo plénum MNV prodej čp. 41 Šaltovým za odhadní cenu určenou komisí pro výstavbu

OBECNÍ TRIBUNA TRNAVKA okres Prostějov

MNV a schválenou zástupcem odboru výstavby ONV v Pardubicích na Kčs 11.533.- Koncem roku 1967 měla být podepsána kupní smlouva se Štěpinovými, jakožto polovičními vlastníky čp. 41. Nedošlo však k tomu. Až 15. března 1968 byla podepsána na účastí obou vlastníků a nájemců Šaltových na notářství v Pardubicích smlouva o prodeji a koupi čp. 41.

20. dubna 1968 odpověděl MNV na dopis pí Jiráňové z Kojic, že byt v domku čp. 14 je v přídělovacím právu MNV v Řečanech n/L.

1. dubna 1968 zemřela pí Rosenská v čp. 61, a tehdy se naskytla možnost přestěhovat do prázdného jejího domku pí Martanovou, vdovu po půlroční dceři, vyhrážené event. neznámým dědicům. 23. září byla dražba na movitý v domku po Rosenské.

Jelikož se nikdo o dědictví nehlásil, přestěhovala se v říjnu pí Martanová, a do čp. 41 se nastěhovala rodina Šaltova. Byl to velmi ulehlý, nechutný a vzrušující případ.

Počet popisných čísel koncem roku 1968 zůstal beze změny 118. Z nich bylo

	5	zrušeno
	113	bylo obsazeno.

Počet obyvatel

v	16	bydlela pouze jedna osoba
v	37	bydlely pouze dvě osoby
v	60	bydlelo více osob
v	3	případech bydlelo v domku 7 osob.

Mužů bylo celkem 157
Žen " " 176
celkem 333 osob. Žen bylo více než mužů o 19.

V roce 1967 bylo v Trnávce celkem 351 osob, čili o 18 více. V roce 1961 více o 66 osob.

V minulém roce se narodil v Trnávce Václav Holeček

v čp. 38 a to 6. května.

Vdala se 16. června Anna Růžanská, ale v Tmáňce nebydlí. Rovněž Irena Nováková se provdala 6. června do Kolína. Oženil se Josef Růžanský a v Tmáňce bydlí, stejně jako i Josef Flégr.

V Tmáňce zemřeli: Marie Zieglerová 2. března
Růžena Rosenská 1. dubna
Josef Lorenc 10. dubna

Zemřelí

Marie Rajmová 23. května
Václav Hlaváš 29. června
Jan Suchánek 26. června
Marie Hniličková 5. července
Anna Špačková 17. srpna
Václav Chára 19. srpna
Josef Brůček 14. září
Josef Vlasák 11. listopadu

V Říčanech u Pr. zemřel 9. února 1968 můj bývalý spolužák, z rodovské měšťanky Josef Petrželka ve věku 74 let.

Všechny uvedené údaje o pohybu tamějších obyvatel dosvědčují, co již několikrát jsem předpovídal, že Tmáňka se neúprosně zmenšuje. Mladí lidé odcházejí do měst a starší umírají. Úbytek v minulém roce nachraňovali po několik měsíců cikáni. Bydlelo jich 11 v domku čp. 26. Vystěhovali se z Tmáňky, jelikož prý měli špatné možnosti slušného výdělku.

Prodejna Jednota

Při plnění plánu maloobchodního obratu prodejny Jednoty 345 v Tmáňce bylo docíleno dobrých výsledků. V roce 1967 nastalo proti roku 1966 zvýšení o 32.000.- Kčs.

Pro informaci uvádím plnění plánu maloobchodního obratu na poslední tři roky:

v roce 1965 činila tržba		680.000.- Kčs
v roce 1966	"	1,104.000.- Kčs
v roce 1967	"	1,136.000.- Kčs

Vzhledem k počtu obyvatel Třnávky a k tomu, že většina dospělých občanů dojíždí do zaměstnání, kde jistě využívají závodního stravování, možno hodnotit maloobchodní obrat v daných podmínkách jako dobrý.

Spotřeba některých druhů potravin v roce 1967:

mléka, másla a sýra	bylo prodáno za	220.000.-	Kčs,
chleba a pečiva	"	"	110.000.-	"
vajec	"	"	15.000.-	"
uzenin a masa	"	"	130.000.-	"

V letních měsících je zvýšený nájem o mražené výrobky /nanuky, eskymo/. Zásobování prodejny zeleninou není vždy častým urgencím plynulé. I když je prodejna pro-
Prodejna Jednota sněrně dobře zásobena minerálními vodami, je jich v letních měsících nedostatek.

Po zavedení volných sobot v průmyslu je prodejna každou sobotu otevřena a v úterý odpoledne uzavřena.

Na podzim byla provedena oprava fasády; jest ale škoda, že nastříkání bylo provedeno světložlutou barvou a ne - jak bylo žádáno - barvou šedivou. Prodejna je u hlavní silnice, kde se velmi prášÍ, a v případě deště blá-to stříká na zeď při projíždění aut. V březnu 1968 zajistil MNV Řečany n/L. dovoz drobného štěrku před prodejnu. Rozvoz štěrku a úpravu prostoru provedli členové Dobrovolného výboru / Skřivanová, Vančurová a pracovnice prodejny./

Při rekultivaci zemědělské půdy mezi V. odkalištěm a
Stará tvárská cihelna západní částí Třnávky / na Fořtovýmí / přišlo se na pozůstatky někdejší stavby. Občané mě na to upozornili. Když jsem chtěl pozůstatky vidět, byly již opět zahrnuty zemí. Nejstarší občan Třnávky, Josef Slavík, prohlásil, že se ta stavba kdysi nazývala Brazilie. O původu tohoto podivného názvu nic nevěděl. Z další občan Matěj Fořt, synovec někdejšího majitele, s tvrzením J. Slavíka souhlasil. Kde však

navědělˇ.

Jde o několejší starou trnávskou cihelnu, kterou roku 1814 koupil na nejvyšší podání 3.698 zlatých Matěj Suchánek. Patřil k ní panský domek čp. 53 a pole 1 jitro 1303 čtverečních sáhy. Podmínky koupě byly:

1/ Kupující musel naplatit ihned polovinu a druhou do 19. května 1812.

2/ Z dlužné částky musel platit 5% úrok pro rata temporis.

3/ Každoročně musel platit nájem 13 zlatých, splatný polovinou na Havla a polovinou na Jiřího.

4/ Kupující byl povinen platit daně.

Stará trnávská cihelna

5/ Musel odpracovat 26 dní roční roboty.

6/ Byl povinen s obcí Trnávkou se srovnati a říditi.

7/ Počestně se chovat.

8/ V případě přírodní pohromy /oheň, voda apod./ nedostane od vrchnosti náhrady.

9/ Nebude-li včas platit, přikročí se bez upomínání k nové licitaci.

10/ Stavení musí udržovat na nynějším stavu.

27. srpna 1819 prodal Suchánek Jan tržní smlouvou cihelnu Janu Douhelkovi dle knihy gruntovní IV, pol. 13 a to chalupu se vším příslušenstvím, s polem na 1.450 zlatých. Kupující ihned naplatil 1.000 zlatých při podpisu kontraktu a zbytek 450 zlatých 28. 8. 1819. Podmínky prodejní smlouvy byly stejné jako předtím pro M. Suchánka. Z gruntu nesměl nic odprodat nebo mezi děti rozdělit. Z každého zlatého tržní ceny naplatil do důchodu 3 krejcary jménem Laudemio. Uhradoval všechny taxy a daně z kontraktu

„Jelikož s tímto gruntem obec Trnávka s jejími pastvinami a průhonem pod Pastoušku, jakož i polské grunty hraničily, ustal proto kupující zavázán sobě k uvarování všech škody, dílem pocházející živé ploty a jiných rozličných

blanku v dobrém stavu zanechati a ohrožený držeti.

Smlouvu podepsali

Pavel Trojan, rychtář — Matěj Suchánek, prodávající
Matěj Černý, čeledek — Jan Doubelka, kupující.
Jiří Hrubeš, čeledek

28. dubna 1823 prodal Jan Doubelka výše uvedený grunt, zvaný Stará cihelna, Janu Špinkovi. Kupnopředjní smlouva podle gruntovní knihy IV. fol. 14 byl prodán domek čís. 53 v Týnávce, stojící na panském místě, a k němu patřící grunt čís. 285 pod 1 jitro 1303 čtvereční sáhy, jakož i se všemi tam se nalézajícími poli, ovázenými stromy, se vším nářadím a nábytkem, co tam hřebem přibito, hlínou přimazáno a vápnem přimítnuto jest, jakož i jeden stůl nový, tři lavice, jeden sáh dříví, 20 kolů, 2 dubové čtverče a 6 blanků, za smluvenou cenu 513 zlatých 36 krejcarů. 200 zlatých splatno ihned, 200 naplatí 22. července 1823 a 113 zlatých 36 krejcarů 28. září. Kdyby včas nenaplatil, byla by nová licitace. Ostatní podmínky smlouvy jako u předchozí smlouvy.

Stará týnávská cihelna

Roku 1839 povolila správa statku telčičskému ženiši Janu Rambouskovi přestavět cihelnu a pálit cihly a tašky na svém emfyteutickém pozemku. Roku 1885 stavení shořelo a dále se tam nestavělo a nepracovalo. -

Možná, že z jména poplatku vrchnosti Laudemie, kterým cihelna byla zatížena, vzniklo jméno Brazilie, které tehdy lid používal pro Starou týnávskou cihelnu, jak byla úředně nazývána.

Východočeské muzeum v Pardubicích mi oznámilo rozmnoženým dopisem: „Jak jsme Vás v loňském roce upozornili, bude uspořádána v druhé polovině září t. r. výstava kronik.

Na výstavu může být přihlášena každá kronika, která v posledních letech souvisle vedena. Ty kroniky, které mají ukončený zápisy i na rok 1967 se mohou účastnit soutěže o nejlepší zápis r. 1967.

Na ukončení výstavy bude uspořádána beseda s kronikáři a vyhlášení výtěžků soutěže.

Prosím o zaslání přihlášky do 15. srpna do Východočeského musea v Pardubicích."

Výstava kronik

Přihlásil jsem tuto kroniku do soutěže. Výstava se však v září nekonala, pro známé mimořádné poměry, ale byla uspořádána až v říjnu.

"Kronikář konec činnost

Jelikož jsem byl rozhodnut vzdát se funkce kronikáře v Týnávce, bylo nutné, abych se vzdal členství a předsednictví v Okresním sboru pro kronikáře v Pardubicích. Vystavoval jsem všechna svá kronikářská díla - celkem 6 a 2 kroniky z Týnáky. Soutěž kronik se nekonala, ale beseda s kronikáři se konala.

Rozloučil jsem se tam s přítomnými kronikáři, s kterými jsem se stýkal po sedm let. Se mnou se rozloučil jménem kronikářů Okresní kulturní referent. Na upomínku mi byl darován umělecký obraz a dvě hodnotné knihy.

V prosinci jsem oznámil písemně OV v Týnávce a předsedovi školské a kulturní komise MNV v Řečanech n/L., že zápisem do kroniky na rok 1968 končím v Týnávce svoji činnost kronikáře, kterou jsem vykonával po 10 let a celkem popsal 425 stran kroniky. Vzdávám se této funkce v 75 roce svého života.

4. února 1969 jsem odevzdal tuto kroniku a dokumentační album předsedovi Občanského výboru panu Václavu Fořtovi.

Ing. Jaroslav Skokan

Kronikář posuzuje dobu z roku 1968 a zvláště srpen dle stanoviska tehdejšího vedení, které pod vlivem pravicových sil posuzovalo pomoc armád Varšavské smlouvy jako okupaci. Zápis byl psán v době, kdy i vážkové sdělovací prostředky hodnotily dobu podobným způsobem jako kronikář. Dá se tedy říci, že byl těmito zprávami značně ovlivněn.

Tolik k zápisu o událostech roku 1968.

Za ČKK MNV Chlum

O událostech let 1969 až 1978

Starý kronikář

Kronikář Ing Jaroslav Skokan po zapsání událostí za rok 1968 se vzdal kronikářské funkce pro vysoké stáří a špatné zdraví. Zemřel 11. února 1976 ve věku 82 let. Jeho záslužná kronikářská práce byla oceněna v okresním sboru kronikářů a vyznamenáním v soutěži kronikářů.

Občanský výbor v Trnávce se sice snažil nalézt náhradu za odstoupivšího kronikáře, avšak až do poloviny roku 1978 se mu to nepodařilo. V polovině tohoto roku obrátil se předseda občanského výboru Josef Dubec na mne, zda bych nepřijal funkci kronikáře Trnávky. Po

určitém zdráhání a váhání, po uvážení celkové situace, funkci kronikáře Trnávky jsem přijal.

Nový kronikář

Kronikář - v pořadí třetí - Václav Macák se narodil 8. ledna 1912, po absolvování obchodní akademie v roce 1931 bývал zaměstnán jako prodejní úředník nebo účetní v různých soukromých, po roce 1945 národních podnicích. V roce 1972 odešel do důchodu, koupil v Trnávce domek č.p. 108 a od té doby bydlí zde.

Zpracování obecní kroniky za léta 1969 až 1978:
V tomto období desíti let se staly v Trnávce dvě události, které pro ves mají zcela mimořádný význam. Za prvé došlo ke zrušení Manganorudných a kyzových závodů, národní podnik Chvaletice (MKZ). Za druhé v těsném sousedství vsi, z velké části na jejím katastrálním území, byla vystavěna velká Elektrárna Chvaletice. S ohledem na tyto dvě události pokládám za vhodné a účelné, aby toto desítiletí bylo zpracováno vcelku jako tak zvaný retrospektivní zápis a teprve další léta za každý rok samostatně.

Místní orgány

O složení a činnosti místních orgánů: Orgánům lidosprávy v důsledku politických událostí roku 1968 bylo prodlouženo funkční období až do konání příštích všeobecných voleb. Aktivita orgánů MNV i občanského výboru v roce 1969 a 1970 sice poklesla, ale přesto byly úkoly uložené orgánům lidosprávy plněny. Pokles aktivity funkcionářů nenastal vlivem politických událostí,

nýbrž prodloužením volebního období. Jelikož někteří členové rady MNV, pléna MNV, komisí a občanského výboru do schůzí svých orgánů nedocházeli a tím ztěžovali práci v jednotlivých orgánech, došlo v průběhu roku 1969 a 1970 k odvolání některých členů z jejich funkcí a k doplňovacím volbám.

13. března 1970 konala se v Trnávce veřejná schůze občanského výboru. Na schůzi vedení MNV poděkovalo dosavadnímu předsedovi občanského výboru Václavu Fořtovi z č. p. 67 za vykonanou práci a na návrh občanů do funkce předsedy občanského výboru byl zvolen Jaroslav Fidler č. p. 10.

Jelikož se skoro polovina členů pléna MNV svých funkcí vzdala, došlo na plenárním zasedání MNV Říčany n. Labem dne 4. září 1970 k doplňovacím volbám a k doplnění všech komisí.

Z trnávských občanů do funkcí byli zvoleni:

Jaroslav Fidler č.p. 10 jako člen pléna a rady MNV,

Josef Dubec č.p. 83 jako člen pléna MNV a finanční komise,

Ludmila Kollaříková č.p. 63 jako členka pléna MNV, školské a kulturní komise, komise sociálně-zdravotní a pro věci bytové a obchodní, členka sboru pro občanské záležitosti,

Bohumil Král č.p. 110 jako člen pléna MNV a finanční komise,

Jaroslav Leška č.p. 72 jako člen pléna MNV a stavební komise,

Bohuslav Šíf č.p. 82 jako člen pléna MNV a komise pro ochranu veřejného pořádku,

Josef Vančura č.p. 40 jako člen pléna MNV,

Václav Král č.p. 29 jako člen zemědělské komise,

Jarmila Žičařová č.p. 3 jako členka školské a kulturní komise,

Anna Štěpinová č.p. 92 jako členka komise sociálně zdravotní a pro věci bytové a obchodní,

Také občanský výbor v Trnávce byl reorganisován a začal pracovat v tomto složení: předseda: Jaroslav Fidler č.p. 10, členy byli: Bohumil Král č.p. 110, Josef Dubec č.p. 83, Josef Vančura č.p. 40, Jarmila Žičařová č.p. 3, Ludmila Kollariková č.p. 63, Jaroslav Lešek č.p. 72.

Volby

Koncem roku 1971 se konaly všeobecné volby do všech státních a místních orgánů. Do říčanského MNV z Trnávky byli zvoleni: Jaroslav Fidler č.p. 10, člen pléna a rady MNV, Josef Dubec č.p. 83 člen pléna MNV a finanční komise, Josef Vančura č.p. 40 člen pléna MNV, Bohumil Král č.p. 110 člen komise stavební, Josef Bíža č.p. 23 člen zemědělské komise, Bohuslav Šíf č.p. 82 člen komise pro ochranu veřejného pořádku, Božena Králová č.p. 39 členka komise školské a kulturní, Anna Štěpinová č.p. 92 členka sociální a zdravotní komise, Ludmila Kollariková č.p. 63 členka sboru pro občanské záležitosti.

Do občanského výboru v Trnávce byli zvoleni: před-

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA * 1 Říčany

seda: Jaroslav Fidler č.p. 10, členy se stali: Bohuslav Šíf č.p. 82, Josef Vančura č.p. 40, Jarmila Žižařová č.p. 3, Ludmila Kollariková č.p. 63, Josef Tichý č.p. 100, Anna Štěpinová č.p. 92, Jiří Štěpina č.p. 92, Josef Dubec č.p. 83, Karel Lachman č.p. 20.

Volby

Dne 22. a 23. října 1976 byly konány všeobecné volby do státních a místních orgánů. Trnávští občané volili jako obvykle ve zdejší kulturní místnosti; všichni voliči se dostavili k volbám a hlasovali jednomyslně pro navrženou kandidátku. Na ustavující plenární schůzi místního národního výboru sloučených obcí Řečany n. Labem, Labětín a Trnávka byli zvoleni: předsedou MNV: Josef Levínský, místopředsedou MNV: Stanislav Ziegler, tajemníkem MNV: Emanuel Karas. Z trnávských občanů za členy pléna MNV byli zvoleni: Josef Dubec č.p. 83, Vilma Pirklová č.p. 39, Anna Štěpinová č.p. 92; v jednotlivých komisích pracují: ve finanční komisi Bohumil Král č.p. 110, ve stavební komisi Josef Černý č.p. 57, ve sboru pro občanské záležitosti Ludmila Kollariková č.p. 63, jako člen pléna MNV a jako předseda školské a kulturní komise Josef Tichý, v září 1978 pro nemoc se funkce vzdal a do komise školské a kulturní jako členka byla zvolena Vilma Pirklová č.p. 39; v komisi bytové a obchodní pracuje Jiří Leška č.p. 28, a Jiřina Špačková č.p. 44, v komisi sociální a zdravotní Anna Štěpinová

č.p. 92, v zemědělské komisi Ivana Hanušová č.p. 17, v komisi pro ochranu veřejného pořádku Bohuslav Šíf č.p. 82.

Na 2. února 1977 svolal občanský výbor veřejnou schůzi občanů, na které byl zvolen nový občanský výbor v tomto složení: předseda OV: Josef Dubec č.p. 83, místopředseda OV: Josef Tichý č.p. 100, jednatelka OV: Jarmila Žižařová č.p. 3, členové: Anna Štěpinová č.p. 92, Vilma Pinklová č.p. 39, Josef Vančura č.p. 40, Bohuslav Šíf č.p. 82, Jiří Leška č.p. 28, Josef Černý č.p. 57, Bohumil Král č.p. 110.

Koncem roku 1977 byly provedeny kádrové změny v MNV: Předseda MNV Josef Levínský odešel do Okresního národního výboru a novým předsedou MNV byl zvolen Stanislav Ziegler.

Činnost MNV, OV

Místní národní výbor Řečany n. Labem a občanský výbor v Trnávce zaměřovali svou činnost na 2 skupiny úkolů: 1.) na zvelebení a úpravu obcí, 2.) na to, aby nepříznivý vliv závodu MKŽ a prováděná výstavba a provoz Elektrárny Chvaletice na životní prostředí byl co nejmenší.

O zvelebovacích akcích a úpravách: Na podzim 1969 se začala a v příštím roce dokončila vnitřní úprava místnosti MNV v Trnávce v bývalé škole; v roce 1975 byla provedena další úprava, upraveny dveře, dvě okna zrušena, dvě nová okna vybudována, takže byla vytvořena pěkná kulturní místnost pro potřeby složek Národní fronty. Byly upraveny místní komunikace, silnice z Ře-

čan do Trnávky v roce 1977 dostala nový asfaltový potah. Veřejná prostranství byla upravována, zatrávněna, osázena okrasnými stromky. Cesta od samoobsluhy se smíšeným zbožím k místnímu hřbitovu byla upravena a vyasfaltována. Místní rozhlas byl opravován. Bylo vybudováno výbojkové osvětlení. Několik metrů od hřbitovní zdi byl zřízen vodovod, aby bylo usnadněno zalévání květin na hřbitově. V roce 1972 byla opravena střecha na kostele Českobratrské církve evangelické, na faře bylo zavedeno ústřední topení, opraveno elektrické vedení a vodovod. V září 1977 byla opravena věž a přičelí kostela. Začalo se uvažovat o vyčištění rybníka u vsi a o zřízení koupaliště. Avšak 30. června 1970 od vyčištění rybníka pro rekreační účely bylo upuštěno z hygienických důvodů. Otázka koupaliště bude vyřešena později v rámci všech tří sloučených obcí. Na jaře roku 1970 se začalo opět uvažovat o zřízení chodníku podle trati z Trnávky na řečanské nádraží. MNV zadal vypracování projektu na chodník u Traťové správy ČSD v Kolíně. Projekt byl vypracován, avšak při konečném řízení oznámila Správa ČSD Kolín, že nepovolí vyústění chodníku na poremku dráhy a neschválila stavbu zamýšleného chodníku. Jelikož chodníku by používali nejen občané z Trnávky, ale i pracovníci ze stavby elektrárny, činil se v roce 1976 a 1977 znovu pokus, aby stavba chodníku byla povolena. Od Správy ČSD Praha přišlo sdělení, že

nesouhlasí s vybudováním chodníku podél trati. Ke konci roku 1978 uvažuje se o zřízení chodníku tím způsobem, že by chodník nevedl ani po pozemku ČSD ani nebude vyústovat na pozemku dráhy.

O vlivu MKZ: Průmyslová exhalace ze závodu MKZ, jak je o ní psáno v kronice v období před rokem 1969, působí na přírodu a obyvatelstvo v nerozšířené míře dále. Když vítr táhne od závodu přes Trnávku, pociťoval se vliv nejvýrazněji. Na stížnosti místních orgánů závod uváděl, že všechna opatření, ke kterým se zavázal, jsou plněna, že únik kysličníku siřičitého je sledován registračními přístroji přímo ve vsi a absorbčním měřením v okolí, a nepřesahuje přípustné hranice. Ke stížnostem na zvýšenou prašnost z odkališť v roce 1975 se závod zavázal, že prašnost působená odkalištěm číslo 1 a 2 bude vyřešena podle harmonogramu rekultivačních prací v roce 1979. Do tohoto roku budou vyčerpány náklady skoro 34 miliony Kčs. Polovina východního odkaliště číslo 2 bude rekultivována a zatrávněna. Jedná se o polovinu severního a jižního svahu a celou západní část. V souvislosti s likvidací provozu bude schváleno zvláštní usnesení o likvidaci, a podniku případne povinnost provést rekultivační práce na základě projektového úkolu likvidace výroby pyritového koncentrátu. Likvidací se bude zabývat zvláštní likvidační skupina. Podnik MKZ prozkoumá možnost zřízení ochranného zeleného pásma

stromů mezi odkalištěm a Trnávkou, ať již na svahu nebo pod svahem odkaliště. Auty se neustále dováží hlína na odkaliště, rozhrnuje se, aby povrch byl rovný. Rekultivace dosud hotova není a bude se v ní pokračovat i v roce 1979. Již v roce 1969 se dostávaly na veřejnost zprávy, že v těsném sousedství Trnávky bude vystavěna velká tepelná elektrárna, a že závod MKZ bude zrušen. Od začátku sedmdesátých let v MKZ se začala omezovat výroba pyritového koncentrátu a dnem 30. června 1975 závod MKZ skončil činnost. Dnem 1. července 1975 v části budov bývalého MKZ vznikl národní podnik Energostroj, který se zabývá výrobou náhradních součástek pro elektrárny; zaměstnává asi polovinu zaměstnanců dřívějšího závodu. Tím ustalo nepříznivé působení závodu MKZ na obec a zbývá dokončit rekultivační práce na odkalištích.

Elektrárna

Na jaře 1970 zástupci místních orgánů byli seznámeni se zamýšlenou výstavbou tepelné Elektrárny Chvaletice v těsné blízkosti Trnávky, na jih od železniční tratě mezi měnírnou ČSD a závodem MKZ. Různé pomocné provozy a zařízení budou umístěny i na severní straně železniční tratě, takže starý rybník bude zrušen. Elektrárna zabere velkou část katastrálního území Trnávky. Elektrárna bude mít výkon 800 megawattů, ročně spotřebuje asi 3·5 milionu tun uhlí ze severočeského revíru. Uhlí bude dopravováno z Lovosic do Chvaletic

po Labi, které bude splavněno. Ve Chvaleticích bude vybudován přístav s vykládacím zařízením a uhlí půjde po pásu asi 1·5 km dlouhém na skládku v elektrárně. Skládka uhlí bude vzadu na kypách 300 m od trati, asi 30 m nad terénem, a bude technicky vyřešena tak, aby nemohlo docházet k samovznícení uhlí a k úletu prachu. Komín bude 300 m vysoký, kouř nebude zasahovat okolí v okruhu asi 6 km; v komíně budou instalovány 2 velké moderní elektrostatické odlučovače popílku a tím způsobem má být 99·7 % popílku zachyceno. Dále budou vystavěny 4 chladicí věže 100 m vysoké, výrobní bloky, strojovna, kotelna, dvanáctipatrová administrativní budova, stanice s potrubím na čerpání vody z Labe do elektrárny, usazovací nádrže, různé pomocné provozy, čtyřpodlažní dům pro pracovníky montážního závodu Škoda, jídelna, šatny, kabely pro elektrárnu, elektrifikační síť atd.

Zástupci místních orgánů lidosprávy měli k plánované výstavbě připomínky, že komín bude chrlit spoustu kouře a popílku, že skládka uhlí má být umístěna v maximální vzdálenosti od obce tak, aby při převládajícím směru větru nešel prach do obcí. Byly obavy, že vypouštění páry bude příliš hlučné a bude rušit noční klid, a že dojde k celkovému zhoršení životního prostředí okolních obcí. Uvedené připomínky byly předloženy písemně vyšším orgánům a současně se

navrhovalo, aby do domů sloučených obcí bylo zavedeno vytápění horkou párou, která se jinak jako elektrárenský odpad vypouští do vzduchu. Zástupci místních a vyšších orgánů se zúčastnili exkurse do elektráren v Tušimicích a Prunéřově, aby shlédli a posoudili, jaký vliv velká elektrárna na životní prostředí okolní krajiny má.

V lednu 1971 zástupce ONV Pardubice, předseda komise pro výstavbu J. Runkas, na schůzi rady MNV a volebního obvodu KSČ sdělil, že výstavba tepelné elektrárny z celostátního zájmu je nutná a bude zahájena. Současně oznámil přítomným, že okresní orgány budou činit taková opatření, aby k negativním vlivům na okolí nedocházelo, anebo jen v co nejmenší míře.

V roce 1972 se začalo s úpravou terénu pro elektrárnu a v následujících létech se prováděly stavební a potom i montážní práce. V roce 1977 byly dány do provozu dva generátory a v roce 1978 další dva generátory. Výstavba se uskutečnila v plánovaném termínu.

Uvnitř obce na místě bývalého radikovaného hostince č. p. 1 a bývalých hospodářských budov č. p. 78 byla vystavěna v létech 1974 až 1976 čtyřpodlažní panelová budova jako ubytovna pro pracovníky montážního závodu Škoda, kanceláře a restaurace - samoobsluha pro několik set strávníků. V bu-

dově byl zřízen i poštovní úřad s označením Chvaletice-elektrárna. Tento poštovní úřad zahájil činnost 1. ledna 1977. Služeb pošty používají i občané Trnávští. Roznášení poštovních zásilek je však prováděno jako dosud z pošty řečanské. Za čtyřpodlažní budovou byla vystavěna kotelna a prodejna smíšeného zboží. Pro usnadnění přechodu přes železniční trať z Trnávky na druhou stranu k elektrárně byl vybudován podchod, takže odpadá čekání před závorami. Dojde ke zrušení přejezdu přes trať vedle nově zřízeného podchodu, a vozidla, jedoucí z Trnávky do Chvaletic II (dřívější Telčice), odbočí asi 50 m před tratí do prava a pojedou po nově vybudované silnici podél trati po severní straně. Současně s výstavbou elektrárny staví se nový úsek silnice tak, že vozidla, která pojedou ze Lhoty pod Přeloučí do Chvaletic II, nepojedou přes Řečany a Trnávku, nýbrž pojedou podél trati po jižní straně bez křižování trati.

Nový hostinec

Náhradou za zbouraný radikovaný hostinec byl vystavěn v létech 1973, 1974 naproti samoobsluze se smíšeným zbožím, podél cesty do Ráje, nový hostinec. Tento nový hostinec je bez sálu, avšak v případě potře-by investor Elektrárny umožní třikrát do roka pořádání kulturních akcí v sále restaurace-samoobsluha. Této možnosti dosud nebylo využito.

Vliv výstavby elektrárny

Domky ve sloučených obcích nebudou párou z elektrárny vytápěny, jelikož technické provedení rozvodu

páry by bylo velmi obtížné a nákladné.

Výstavba tak veliké elektrárny v létech 1972 až 1978 přinášela sloučeným obcím, obzvláště Trnávce, mnoho potíží a nepříjemností. Velký počet těžkých nákladních automobilů prázdných nebo naložených kamením, štěrkem nebo jiným materiálem denně projíždělo obcí velkou rychlostí; dovolená rychlost obcemi 50 km pozdě-ji 60 km za hodinu nebyla dodržována. Stávalo se i, že v zatáčkách nebo při vyhýbání vypadávalo kamení z auta a náhodní chodci mohli být zraněni. Za deštivého počasí auta nastříkala mnoho bláta na ploty a domky; na některých místech se blátem ucpala kanalisace a vznikaly velké kaluže na silnici. Za suchého počasí se mnoho prášilo a prach se usazoval všude. Bezpečnost chodců dospělých i dětí na silnici z Trnávky do Řečan byla malá. Bylo mnoho stížností na parkování aut na nedovolených místech. Když si zástupci místních orgánů stěžovali přímo na ředitelství výstavby ve Chvaleticích, Průmstav se zavaroval, že zjedná nápravu, aby ke stížnostem nemuselo docházet. Konkrétně se zlepšilo to, že za suchého počasí byla kropena silnice od restaurace - samoobsluha ke staveništi. V ostatních věcech se mnoho v podstatě nezměnilo. Také dopravní orgány upozorňovali řidiče aut na dodržování průjezdní rychlosti obcemi, na správné nakládání kamení, aby z aut nevypadávalo, na dodržování předpisů o sil-

ničním provozu. K zlepšení mnoho nedocházelo, když došlo, tak jen na velmi krátkou dobu.

Úprava obce

Za takové situace, kdy obec žila v bezprostřední blízkosti velikého staveniště, úklidové a zkrášlovací práce v obci, které prováděl občanský výbor spolu se složkami Národní fronty, byly velmi ztěžovány a přicházely často brzy naxmar. Z jednotlivých akcí budiž jmenováno: uhrabávání travnatých ploch kolem cest, úprava vedlejších cest v obci, úklid prostranství kolem pomníku padlých, kolem hřbitova a na hřbitově. Práce byly konány každoročně, jednak před květnovými oslavami na počest osvobození Československa Sovětskou armádou, nebo podle potřeby, když byl k disposici materiál potřebný k úpravě. Odpracováno bylo ročně průměrně 600 brigádnických hodin. V roce 1978 bylo to celkem 731 hodin.

Do budoucna se počítá s tím, že po skončení výstavby elektrárny a po uzavření chráněného přejezdu přes železniční trať vedle podchodu pro pěší, dojde k podstatnější a trvalé úpravě obce.

Oslavy výročí

Zástupci občanského výboru se každoročně zúčastňovali slavností kladení věnců na hrob Sovětských vojáků na počest osvobození Československa Sovětskou armádou i oslav výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Prvomájových oslav zúčastňovali se občané s těmi závody, ve kterých pracovali; jen ti občané, kteří nikde nepracovali, jezdili na oslavy do Přelouče.

OKRESNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prelouč.

ČSŽ, dohlížecí výbor Jednoty

Místní organisace Českého svazu žen a Dohlížecí výbor Jednoty v Trnávce po celé desítiletí pořádali osvětové a kulturní akce společně. Tato spolupráce je od roku 1977 podložena písemnou dohodou, což ještě více zdůrazňuje pocit společné odpovědnosti za zdar pořádaných akcí. Od roku 1973 k obdobné spolupráci přistoupila i místní organisace Socialistického svazu mládeže.

Každoročně byly pořádány besídky k Mezinárodnímu dni žen; společně s SSM a dětmi bylo vždy připraveno kulturní pásmo a film. Ženy starší 65 let dostaly bonboniéry. V předvečer 1. máje býval pořádán malý lampionový průvod a pálení ohně. Nikdy nebyla opomenuta účast na kladení věnců u památníku padlých za války a na hrob padlých Sovětských vojáků. Velkou akcí bývala vždy v červnu oslava Mezinárodního dne dětí; v předvečer oslav býval táborák spojený s opékáním špekáčků a vyvrcholením bývalo soutěžní odpoledne, ve kterém děti závodily na kolách, tříkolkách, s kočárky, v pytlích a podobně. Vítězové byli odměněni a všechny děti dostaly nějaký dáreček jako upomínku na slavnost. Dětem i dospělým zářila radost z očí z prožitých odpůldnů. V průběhu roku byly pořádány pro děti maškarní karnevaly s tombolou, filmová představení, malé filmové festivaly a autobusové zájezdy, aby děti shlédly památihodnosti a krásy české země. Pro dospělé byly každoročně pořádány zájezdy

na divadelní představení a koncerty.

V roce 1974 byl pořádán kurs vaření za účasti 28 žen, v roce 1976 patnáctidenní kurs šití, jehož se zúčastnilo 20 žen. Polovinu poplatků za kursy uhradil účastnicím, které byly členkami Jednoty, ČSŽ nebo SSM, dokližecí výbor Jednoty ze svých finančních prostředků.

Ve spolupráci s ostatními složkami Národní fronty připravovaly a zúčastnily se slavnostních schůzí k výročím Vítězného února a k výročím Velké říjnové socialistické revoluce.

Vedle osvětových a kulturních akcí pomáhaly při úpravě veřejných prostranství, zejména pečovaly stále o úpravu okolí pomníku padlých za války a na hřbitově o hrob padlých Sovětských vojáků.

Členka ČSŽ Libuše Tichá vede od roku 1977 oddíl Jisker při Základní devítileté škole v Řečanech.

Ke konci roku 1978 místní organisace ČSŽ měla 26 členek, z toho byly:

4 členky ve věku od 20 do 30 let
9 členek " " 30 " 40 "
4 členky " " 40 " 50 "
9 členek " nad 50 let.

Na výroční schůzi 9. prosince 1978 byly zvoleny do funkcí: předsedkyně: Vojáčková Věra, místopředsedkyně: Tichá Libuše, jednatelka: Pirklová Vilma, hospodářka: Hrobařová Věra, členka výboru: Smolíková

Libuše, členkami revisní komise jsou: Štěpinová Anna, Hanušová Bohumila, Hrubešová Jaroslava.

dále dohlížecí výbor Jednoty

Dohlížecí výbor Jednoty převzal budovu samoobsluhy do socialistické péče a zajišťuje veškeré údržbářské práce na prodejně. Dále má ve správě různé stroje a nářadí, které půjčuje místním občanům. Nejčastěji se půjčuje elektrická míchačka na maltu a malířské náčiní včetně válečků na vymalování bytů.

Jednota lidové spotřební družstvo, okresní ústředí v Pardubicích organisuje každoročně soutěže mezi jednotlivými dohlížecími výbory v okrese. Zdejší dohlížecí výbor se v soutěži několikrát umístil na předních místech a byl odměňován nejen čestnými uznáními a diplomy, ale i peněžními částkami různé výše. Peněžní odměny členové dohlížecího výboru nerozdělili mezi sebe, nýbrž se jednomyslně vždy usnesli, že vytvoří peněžní fond, tak zvaný "Sdružené prostředky členů", ze kterého pak platili náklady na pořádané akce. Dohlížecí výbor financoval dětské akce a oslavy MDŽ zcela, kupoval dárky jubilantům a jubilantkám, hradil ze svých prostředků malé občerstvení při výročních schůzích, přispíval na zájezdy do divadel, takže účastníci neplatili celou výši nákladů, poskytoval peněžní příspěvky na činnost místního Českého svazu žen a Socialistického svazu mládeže.

Ke konci roku 1978 je ve vsi 122 členů Jednoty a dohlížecí výbor pracuje v tomto složení:

Lachman Karel, č.p. 20, důchodce, narozen 1914

Tichá Libuše, č.p. 100, zdravotní sestra, narozena 1942

Lešková Anna, č.p. 72, švadlena, narozena 1931

Černý Josef, č.p. 57, důchodce, narozen 1903

Hanušová Bohumila, č.p. 17, kuchařka, narozena 1929

Fidlerová Zdena, č.p. 10, dělnice, narozena 1935.

Smolíková Libuše, č.p. 59, zdravotní sestra, narozena 1954

Špačková Jiřina, č.p. 44, dělnice, narozena 1932

Žižařová Jarmila, č.p. 3, administrativní pracovnice, narozena 1945

SSM

K založení místní organisace Svazu socialistické mládeže došlo v roce 1972. Prvními členy a funkcionáři byli: Jiří Štěpina, Jarmila Žižařová, Jaroslav Fidler mladší, Josef Chára, Karel Suchánek, Jiří Suchánek, Libuše Smolíková. Později přistoupily: Jitka Sykáčková, Ivana Hanušová a Jana Králová. Pro rok 1978 složení místní organisace SSM bylo: Marie Lešková předsedkyně, Jana Králová jednatelka, Ivana Hanušová revisorka, Jana Smolíková, Jana Soukupová hospodářka, Josef Vančura politicko-výchovný referent, Lenka Šoltová kulturní referentka, Libuše Smolíková, Bohuslava Šoltová, Jitka Sykáčková, Jaroslav Slavíček, Jiří Štěpina, Jiří Leška, členové.

Činnost mládežnické organisace se soustředovala na politicko-výchovnou práci, aby pomáhala vytvářet správný socialistický názor mladého člověka na politické a hospodářské dění v tuzemsku i v celém světě. Školení by-

lo prováděno jednak v místě, jednak ve spolupráci se základní organisací SSM v Řečanech. K prohlubování politických znalostí sloužila i výveśní skříńka s nástěnkami s politickými a hospodářskými tématy. Každoročně bylo odpracováno několik desítek hodin při úpravě obce a při úklidu kulturní místnosti občanského výboru. SSM ve spolupráci s místní lidovou knihovnou, s dohlížecím výborem Jednoty a s místní organisací Českého svazu žen připravoval kulturní pásma k Mezinárodnímu dni žen, k Mezinárodnímu dni dětí. Dále se zúčastňoval Únorových oslav vítězství československého pracujícího lidu, prvomájových oslav, květnových oslav osvobození Československa Sovětskou armádou a oslav výročí Velké říjnové socialistické revoluce.

Místní, lidová knihovna

Po celé desítiletí knihovnicí v místní lidové knihovně je Jarmila Žičařová. V roce 1969 bylo v knihovně 1.000 knih, 50 stálých čtenářů z řad dospělých a mládeže a 1.000 výpůjček knih za rok. V roce 1978 bylo již 1.600 knih, 65 stálých čtenářů z řad dospělých a mládeže a přes 2.400 výpůjček knih za rok. Knihovnice ve spolupráci s místní organisací SSM pořádala výstavky knih a sestavovala nástěnky. Proslovy v místním rozhlase vyvíjela osvětovou a kulturně-výchovnou činnost. Ve spolupráci s Vilmou Pirklovou, s pionýry a organisací SSM byly pořádány čtenářské besídky, literární přednesy při různých oslavách, a to: Mezinárodní den žen, Me-

zinárodní den dětí, slavnostní schůze občanského výboru.

Vzorná práce knihovnice byla oceněna a vyznamenána nadřízenými orgány: v roce 1969 Okresním národním výborem, v roce 1972 Krajským národním výborem, v roce 1974 Ministerstvem kultury České socialistické republiky. 9. května 1976 Ministerstvo kultury ČSR propůjčilo knihovně v Trnávce titul „Vzorná lidová knihovna" za iniciativní podíl na rozvoji knihovnictví v ČSR a za uplatňování nových forem práce v politické, ideově-výchovné a vzdělávací činnosti.

O sboru Českobratrské církve evangelické: Roku 1972 odešla farářka Antonie Slámová do trvalé výslužby a na její místo přišla Judit Sládková, která právě dokončila bohoslovecká studia na Komenského fakultě v Praze. Funkci zastávala po 4 roky a k 1. únoru 1977 odešla do sboru v Praze-Modřanech. Od té doby je sbor neobsazen a pečuje o něj jako administrátor farář Adolf Ženatý z Chvaletic.

ČČK

V místní organisaci Českého červeného kříže je organisováno několik zdejších žen. Obzvlášť aktivně pracují Ludmila Kollariková č.p. 63 a Libuše Tichá č.p. 100. Dobrovolně zdarma darovali krev: Ludmila Kollariková č.p. 63 a Jiří Štěpina č.p. 92.

Sbor pro občanské záležitosti

Ve sboru pro občanské záležitosti sloučených obcí byla soustředěna péče o obyvatele obcí. Dvakrát do roka, na jaře a na podzim, se konalo v obřadní síni MNV ví-

tání novorozeňat. Při slavnostním pořadu účinkovaly děti z mateřské školky a z devítiletky. Nemluvňata dostala nějaký dárek a matky byly obdarovány květinami. Nástup šestiletých dětí do první třídy devítiletky býval také slavnostní. Děti se rozloučily s mateřskou školkou, dostaly pamětní knížku s věnováním a kytičkou; za doprovodu pionýrů odešly do devítiletky k slavnostnímu zahájení školního roku. Také skládání slibu Pionýrů a Jisker bývalo slavnostní a konalo se v obřadní síni MNV. Předávání občanských průkazů chlapcům a děvčatům v devítiletce bylo spojeno s přednáškou o povinnostech a právech mladého člověka a mělo slavnostní ráz. Všem občanům starším osmdesáti let bývalo každoročně zasíláno blahopřání k narozeninám a v některých létech dostali jubilanti i malý dárek. V létech 1974, 76 a 78 se konaly na MNV besedy s důchodci a přestárlými občany; nejprve promluvil zástupce MNV, potom bylo malé pohoštění přítomných, zahrála hudba a rozvinula se pěkná zábava nebo se šlo do kina, kde byl umělecký program. Každoročně v březnu byl oslavován Mezinárodní den žen. Ženy se shromáždily v kině, kde dostaly nějaký dárek, vyslechly projev zástupce MNV a kulturní program. Ženy, které pro nemoc nebo jiný závažný důvod se slavnosti nezúčastnily, dále ženy v Domově důchodců, byly navštíveny zástupci sboru pro občanské záležitosti a dárky jim byly předány. Konečně

sbor pro občanské záležitosti pořádal pro důchodce průměrně dvakrát do roka autobusové zájezdy do divadel a na koncerty a jednodenní zájezdy na hrady a zámky po české vlasti. O některé zájezdy byl takový zájem, že musely být vypraveny autobusy dva.

Požární ochrana

Místní sbor požární ochrany každým rokem provádí preventivní činnost, kontroluje v domcích, zda jsou dodržovány protipožární předpisy, aby nedocházelo k požárům. Účastňuje se celostátních soutěží družstev v rámci okresu i námětových cvičení svého okrsku obvykle se zaměřením na jednotná zemědělská družstva. V celém desítiletí nebylo v obci požáru, což lze hodnotit jako důkaz, že práce požárního sboru je dobrá a byla několikrát vyznamenána. Sbor má 43 členů, předsedou sboru je Jaroslav Leška, pokladníkem Jiří Leška, velitelem Bohuslav Šíf, materiálně technickým referentem je Václav Lorenc. Členové sboru vedle své hlavní odborné činnosti vypomáhají i při úpravách obce podle potřeb občanského výboru.

Zájmové spolky

V obci je kolem dvaceti zahrádkářů, organisovaných v místní skupině v Řečanech. Zdejším důvěrníkem byl Jaroslav Vančura; jelikož se pro stáří a nemoc vzdal funkce, byl v roce 1974 za důvěrníka zvolen Václav Kulhavý č. p. 4. Členové spolku vypomáhají každoročně při úklidu obce, organisují postřiky stromů, účastní se zájezdů na výstavy ovoce.

Několik zdejších myslivců, rybářů, chovatelů domácího zvířectva i exotických ptáků a zvířat je organisováno v příslušných zájmových organisacích. Vedle své spolkové činnosti vypomáhají brigádnickými pracemi při úklidu obce. Myslivci neprovádějí jen odstřel zvěře, nýbrž po vývoz chytají zajíce a bažanty živé.

JZD

Ke konci roku 1978 v Jednotném zemědělském družstvu pracuje pouze jeden občan z Trnávky, a to František Lipavský č.p. 67. V průběhu desítiletí trnávští družstevníci a družstevnice odcházeli do důchodu a mladí lidé do JZD nevstupovali. Důchodci - a hlavně důchodkyně - vypomáhají na družstevních polích při sklizních a jiných špičkových pracích.

Obyvatelstvo

Podle sčítání k 1. prosinci 1970 bydlilo v Trnávce 323 lidí. Z toho bylo 157 mužů a 166 žen. Podle stáří obyvatelé byli rozděleni takto:

do 3 let starých bylo					9
od 3 do	6 let starých bylo				8
" 6 "	16 "	"	"		35
" 16 "	18 "	"	"		27
" 18 "	35 "	"	"		66
" 35 "	60 "	"	"		83
nad 60 let starých bylo					95

Ve vsi žilo 100 důchodců, z toho bylo 42 mužů a 58 žen.

Z pracujících občanů bylo:

112 dělníků	z toho	63 mužů,	47 žen
30 zaměstnanců	"	15 "	75 "
9 členů JZD	"	4 muži	5 "

Asi 20 osob (důchodců a důchodkyň) chodilo do zaměstnání, takže měli dvojí příjem.

Z celkového počtu domků (111) bylo 107 obydlených, 1 byl občas obydlený, 3 byly neobydlený. Z rozdělení bytů podle velikosti vyplývá tento obraz:

byty sestávající: jen z jedné obytné místnosti	3
z kuchyně a 1 pokoje	37
" " 2 pokojů	35
" " 3 "	25
" " 4 "	11

V těchto 111 bytech bydlelo 132 rodin-domácností, což znamená, že v některých bytech bydlely 2 rodiny, staří rodiče s mladým manželským párem.

Byty měly toto vybavení:

elektrický proud	111 bytů
vodovod	110 "
ústřední topení	1 .
koupelna	38 "
etážové topení	4 "
ohřívač vody	7 "
elektrický nebo plynový sporák	29 "
chladnička	67 "
elektrická pračka	99 "

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA
okrus Prolouč.

vysavač prachu	39 bytů
rozhlasový přijímač	111 "
televisor	79 "

V obci bylo 27 motocyklů, 20 osobních aut, u domů bylo 36 garáží.

Po celé desítiletí se ve vsi soukromě nestavělo. U domků byly sice opravovány omítky, někdy i střechy, ale jinak k podstatným změnám nedocházelo.

Ve sledovaném desítiletí se narodily tyto děti :

			Narození
v roce 1969:	Pavel Tichý	č.p. 100	8. 9.
	Lenka Růžanská	" 76	18. 9.
" 1970:	Jana Flegrová	" 2	18. 1.
	Radka Paštíková	" 92	16. 2.
	Radka Lipavská	" 67	11. 5.
	Věra Vojáčková	" 20	26. 5.
	Ladislava Sekyrová	" 81	22. 6.
	Zdeněk Růžanský	" 76	12. 9.
" 1971:	Tomáš Pamánek	" 106	12. 2.
	Václava Lorencová	" 62	23. 2.
	Petr Dubec	" 83	24. 4.
	Ivo Horáček	" 75	8. 9.
	Soňa Pirklová	" 39	9. 9.
	Jaromír Novák	" 21	4. 9.
" 1972:	Petr Lorenc	" 62	11. 1.
	Liběna Sekyrová	" 81	23. 2.
	Lenka Šimonová	" 39	2. 5.

	Karel Kamarád	č.p. 88	27.5.
	Jiří Čureja	" 26	3.6.
	Martin Soukup	" 68	4.6.
	Robert Chvojka	" 48	1.3.
v roce 1973:	Martina Šedová	" 65	26.6.
	Olga Blechová	" 55	27.7.
	Dana Ryšálková	" 107	7.8.
v roce 1974:	Jana Malínská	" 4	26.5.
	Šárka Hanušová	" 17	25.9.
	Bohuslav Jecha	" 88	17.10.
	Václav Kulyk	" 24	24.4.
v roce 1975:	Petra Smolíková	" 59	13.6.
	Jana Kulyková	" 24	16.6.
	Jana Jechová	" 88	15.9.
	Vendulka Vavřinová	" 87	9.10.
	Lubomír Sekyra	" 81	21.10.
	Patrik Kutílek	" 25	27.11.
	Jiří Lorenc	" 65	21.12.
	Ivan Sadil	" 47	1.12.
v roce 1976:	Lucie Fořtová	" 38	3.3.
	Jiří Kollarik	" 63	3.3.
	Iva Sykáčková	" 64	26.3.
v roce 1977:	Aleš Lorenc	" 65	20.1.
	Jiří Hnilička	" 84	5.2.
	Tomáš Soukup	" 68	23.2.
	Jiří Štěpina	" 92	22.3.

	Renáta Kopecká	č.p. 72	9. 6.
	Soňa Valentová	" 91	11. 6.
	Radek Smolík	" 59	12. 6.
	Tomáš Pirkl	" 39	20. 8.
	Pavel Hrubeš	" 15	19. 12.
v roce 1978:	Andrea Slavíčková	" 99	12. 8.
	Vendula Vančurová	" 49	17. 8.

V létech 1969 až 1978 zemřeli: Zemřelí

Jméno:	č.p.:	Narozen:	Zemřel:
Václav Balán	15	20. 7. 1903	13. 3. 1969
Matěj Fořt	103	2. 10. 1893	12. 9. "
Anna Králová	77	7. 10. 1899	25. 9. "
Pavel Mikšovský	22	1. 1. 1940	26. 2. "
Josef Švec	106	4. 9. 1909	21. 2. "
Bohumila Šífová	108	4. 1. 1908	5. 7. "
Antonín Černý	24	20. 5. 1910	28. 1. 1970
Jan Leška	28	3. 4. 1902	1. 12. "
Marie Říhová	6	17. 12. 1891	19. 10 "
Josef Slavík	19	15. 10. 1881	22. 3. "
Josef Vančura	37	19. 4. 1895	8. 9. "
Josef Hrubeš	15	18. 1. 1908	14. 11. 1971
Jan Krejčí	117	22. 7. 1902	13. 5. "
Kateřina Svobodová	70	6. 9. 1885	21. 8. "
Václav Špás	85	6. 2. 1927	16. 10. "
Josef Šíf	108	21. 11. 1901	12. 3. "
Josef Turnovský	38	31. 1. 1908	20. 9. "

Marie Doležalová	104	2. 3. 1910	27. 7. 1972
Julie Moravcová	14	1. 5. 1903	31. 8. "
Karla Malínská	12	9. 8. 1886	30. 3. "
Marie Suchánková	96	5. 6. 1901	1. 11. "
Marie Šancová	82	21. 10. 1888	9. 12 "
Josef Vrána	48	24. 9. 1896	3. 6. 1973
Josef Růžanský	76	16. 8. 1908	17. 12. "
Kateřina Lešková	28	11. 1. 1896	6. 4. "
Marie Leksová	18	26. 12. 1906	10. 7. "
Bohuslav Kasal	31	21. 5. 1903	17. 6. "
Josef Holý	90	11. 5. 1892	5. 8. "
Čeněk Balán	15	2. 2. 1906	24. 5 "
Václav Drábek	91	22. 1. 1898	4. 11. 1974
Růžena Lešková	28	30. 11. 1904	26. 12. "
Anna Vančurová	40	1. 1. 1905	7. 4. 1975
Bohuslav Šanc	13	9. 8. 1913	25. 9 "
Anna Růžanská	76	11. 6. 1911	24. 12 "
Anna Lorencová	62	7. 12. 1901	4. 8. "
Jaroslav Doležal	104	31. 7. 1906	23. 10. "
Kateřina Balánová	15	9. 4. 1892	8. 5. 1976
Jaroslav Hlavatý	27	14. 5. 1915	9. 5. "
Juraj Kollarik	63	26. 5. 1945	26. 7. "
Božena Králová	42	2. 8. 1902	3. 7. "
Kateřina Kučerová	2	24. 12. 1893	6. 6. "
Jaroslav Skokan	71	1. 5. 1894	11. 2. "
Václav Vančura	40	23. 6. 1904	10. 9 "

Josef Vavřina	3	22.10.1894	13. 3.1977
Josef Šeda	65	23.11.1916	23. 3. "
Jaroslav Suchánek	46	3. 1.1899	14.12 "
Marie Holá	90	28. 1.1898	14.10. "
Václav Hladík	51	2. 7.1913	31. 5. "
Anna Hladíková	51	21. 9.1919	16.12. "
Karel Ostatinský	6	3. 6.1905	2. 1.1978
Josef Flégr	88	5. 2.1900	29. 7 "
Josef Stodola	105	18. 4.1910	15. 8. "
Marie Drábková	36	7. 7.1895	2.12. "

Soupis osob, které pobírají ke konci roku 1978 důchod: Důchody

Josef Bíža	č. p. 23	narozen 4. 8.1909
Josef Březina	55	13. 8.1910
Emilie Březinová	"	2. 4.1917
Josef Černý	57	29. 3.1903
Zuzana Černá	24	20.12.1919
Miloslav Fořt	59	4. 5.1918
Josef Fila	26	22. 2.1924
Miloslava Flégrová	32	8.10.1921
Josef Flégr	33	12. 2.1913
Anastasie Fořtová	56	23.10.1902
Marie Fořtová	75	25. 5.1920
Emilie Fořtová	103	29. 1.1895
Alois Fichtner	91	23.11.1910
Anastasie Hanušová	17	24. 7.1902
Josef Hajzel	95	15. 4.1913

Anna Hajzlová	č.p. 95	narod. 25.6.1914
František Homolka	97	30.8.1898
Růžena Hlavatá	27	23.9.1912
František Kasal	35	6.12.1888
Marie Kasalová	31	9.8.1906
Josef Král	39	16.10.1912
Božena Králová	"	21.3.1913
Marie Králová	29	26.6.1907
Václav Král	"	25.11.1903
Anna Krejčová	117	24.11.1904
Ludmila Kollariková	63	15.2.1943
Ludmila Kulhavá	4	2.8.1914
Václav Kulhavý	"	19.5.1912
Zdenka Kulyková	24	30.10.1944
Ladislav Kutílek	25	27.10.1915
Marie Leksová	"	21.9.1899
Karel Lachman	20	3.5.1914
Věra Lachmanová	"	16.8.1919
Anna Lešková	99	24.8.1906
Václav Leksa	18	6.8.1907
Marie Lorencová	62	15.12.1921
Marie Málková	45	8.7.1915
Josef Málek	"	11.8.1903
Anežka Martanová	61	22.6.1902
Marie Matičková	111	28.11.1907
Ota Matoušek	94	19.10.1901

Marie Matoušková	č.p. 94	naroz. 25.11.1908
Václav Macák	108	8.1.1912
Libuše Mikšovská	22	4.11.1912
Bohumila Nováková	21	2.3.1915
Václav Novák	"	29.3.1912
Marie Ostatnická	6	25.3.1904
Josef Parkáň	118	16.12.1901
Bohuslav Pěkný	99	7.6.1953
Anna Pilařová	89	19.2.1898
Anna Prášilová	109	16.9.1900
Anna Rambousková	116	26.7.1912
Božena Reichmanová	52	5.11.1899
Josef Reichman	"	8.7.1898
Marie Slavíková	73	4.8.1923
Františka Suchánková	46	10.11.1898
Čeněk Svačina	93	21.2.1907
Karel Soukup	68	27.10.1903
Emilie Slavíková	19	25.10.1896
Josef Slavík	73	23.1.1923
Anna Stodolová	105	23.1.1911
Josef Suchánek	80	17.10.1924
Karel Suchánek	96	20.8.1925
Čeněk Suchánek	"	6.12.1896
Josef Svoboda	70	29.4.1913
Marie Svobodová	"	6.8.1920
Věra Svobodová	64	9.7.1920

Václav Svoboda	č.p. 64.	11. 5. 1920
Marie Šeborová	5	14. 5. 1923
Marie Šancová	13	18. 10. 1913
Jaroslav Štěpina	92	3. 4. 1916
Václav Šeda	30	15. 8. 1907
Bohuslav Šíf	82	13. 9. 1913
Josef Špaček	44	11. 8. 1931
Marie Turnovská	38	21. 7. 1910
Anna Vančurová	37	17. 9. 1896
Marie Vančurová	32	17. 5. 1912
Čenek Vančura	"	25. 3. 1911
Anna Vančurová	72	13. 12. 1906
Jaroslav Vančura	"	1. 4. 1905
Zdenka Vančurová	49	25. 3. 1911
Václav Vančura	"	26. 6. 1905
Václav Vavřina	87	31. 12. 1922
Marie Vavřinová	"	1. 2. 1896
Otylie Vlasáková	53	17. 9. 1913
Marie Veselá	83	6. 7. 1913
Václav Veselý	"	24. 4. 1907
Josef Višek	86	14. 1. 1902
Marie Víšková	"	1. 9. 1896

Celkem 89 důchodců a důchodkyň dostávalo měsíčně kolem 88 tisíc Kčs. Nejstarším důchodcem je František Kasal č.p. 35, 6. prosince 1978 se dožil 90 let. Složky Národní fronty mu blahopřály.

O službách pro obyvatelstvo:

Hostinec (evidenční číslo 859) na starém místě byl v provozu do konce roku 1974. V jednotlivých létech měl tržby:

v roce	1969	325.000 Kčs
"	1970	344.000 "
"	1971	345.000 "
"	1972	426.000 "
"	1973	483.000 "
"	1974	550.000 "

Od 1. ledna 1975 byl v provozu nový hostinec (evidenční číslo také 859) a docilovał těchto tržeb:

v roce	1975	721.000 Kčs
"	1976	616.000 "
"	1977	480.000 "
"	1978	591.000 "

Dne 11. října 1976 byla dána do provozu restaurace-samoobsluha, v níž se stravovali převážně pracovníci na stavbě elektrárny. Bylo docíleno těchto tržeb:

v roce	1976 (3 měsíce)	269.000 Kčs
"	1977	6,819.000 "
"	1978	5,916.000 "

V době největšího provozu restaurace zaměstnávała 45 lidí; ke konci roku 1978, když již provoz byl slabší, protože mnoho montážních pracovníků z elektrárny odešlo, v restauraci bylo již jen 30 pracovníků.

Samoobsluha - prodejna se smíšeným zbožím (evi-

denční číslo 345) docilovala těchto tržeb:

v roce	1969	1,056.000 Kčs
"	1970	1,116.000 "
"	1971	1,131.000 "
"	1972	1,264.000 "
"	1973	1,371.000 "
"	1974	1,496.000 "
"	1975	1,771.000 "
"	1976	1,922.000 "
"	1977	1,994.000 "
"	1978	1,739.000 "

Od července 1976 byla v činnosti i nová prodejna se smíšeným zbožím (evidenční číslo 369) s těmito tržbami:

v roce	1976 (půl roku)	380.000 Kčs
"	1977	932.000 "
"	1978	679.000 "

Všechny tržby byly ovlivněny pracujícími na stavbě elektrárny.

za Občanský výbor v Trnávce

Pichný Josef

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okr. Vyškov

Rok 1979.

Počasí

S počátkem roku uhodily třeskuté mrazy, napadlo hodně sněhu, Labe v úseku Vaňov Chvaletice zamrzlo a lodě dovážející uhlí pro chvaletickou elektrárnu nemohly plout. Tvorilo se uhlí po železnici do Opatovic a z Opatovic nákladními auty do Chvaletic. Denně ve dne v noci desítky nákladních aut projíždely hlučně naší vesnicí až se okna domků otřásala a špinavý rozjíždějící sníh od aut odlétával. Naši obyvatelé u vědomí zcela mimořádné situace tyto nepříjemnosti snášeli, ovšem oddechli si, když v únoru dopravní ruch ustal. V polovině února počasí se dostalo do normálních kolejí. V dubnu a květnu bylo převážně sucho. V polovině dostavily se silné prudké deště. Potok od Zdechovic se rozvodnil a příkopy odvodňující školkové pozemky a terén kolem haldy nestačily odvést dešťovou vodu a také některé nové propustě a mostky, vybudované ve spojitosti s elektrárnou, nepojmuly přitékající vodu a došlo k zatopení níže položených domků u dráhy a kostela. Jarní měsíce byly převážně deštivé a teplé se protáhly až do září. V dalších měsících počasí nevybočovalo z normálu a prosinec byl poměrně teplý a bez sněhu.

Složení a činnost MNV, OV.

Ve složení občanského výboru nenastalo změn.

VV konal celkem 14 schůzí, z toho 9 řádných, 1 řádná přístupná veřejnosti, 2 mimořádné a 2 veřejné.

Podle pokynů vyšších orgánů bylo v lednu projednáno hospodaření s vodou. S ohledem na malé zdroje pitné vody obyvatelstvo bylo vyhláškou upozorněno, aby vodou neplýtvalo.

Rekultivace odkališť číslo 1 a 2 jsou skončeny a Jednotné zemědělské družstvo má plochu zatrávnil, aby se vytvořila humusová vrstva. Původně uvažované obdělávání a výměna kultur není možná pro malou vrstvu ornice. Další úprava výsadbou stromů na svazích nebude.

Když byla projednávána výstavba elektrárny Chvaletice, bylo též uvažováno o výstavbě bytových jednotek v Trnávce nebo směrem na Řečany.

V souvislosti s výstavbou elektrárny investor rozdělil určitou částku finančních prostředků do Telčic, Přelouče, Pardubic a částku cca 7 milionů Kčs pro Řečany. Z této částky bylo určeno 3·1 milionu na vybudování mateřské školky v Řečanech a zbytek byl určen na několik menších stavebních akcí. Vzhledem k roztříštěnosti těchto menších akcí bylo v radě a plénu místního národního výboru jednáno o sjednocení a vytvoření jedné větší akce, po dohodě s investorem a krajským národním výborem bylo rozhodnuto, že zbývajících finančních

prostředků bude použito na vybudování kanalisace v Řečanech.

Pro výstavbu elektrického vedení o napětí 400 kV byl vykácen okraj lesa, část parcely č 349.

V souvislosti s rozvojem průmyslu v pardubickém okresu vypracoval okresní národní výbor plán rozvoje osídlení okresu, podle něhož obec Trnávka je zařazena mezi obce nevýhledové. To znamená, že v Trnávce nejsou povolovány nové stavby rodinných domků; údržba stávajícího bytového fondu není omezena. Kolem elektrárny v okruhu asi 1 km se vytváří ochranné pásmo. Do tohoto okruhu spadá celá obec Trnávka.

Když byl dokončen nadjezd přes železniční vlečku pro elektrárnu, byla 15. prosince zahájena doprava po nové silnici č. 322, takže dopravní prostředky jedoucí od Lhoty pod Přeloučí do Chvaletic II (Telčice), jedou po jižní straně vedle železnice a neprojíždějí obcemi Labětín, Řečany a Trnávka. Autobusová zastávka ČSAD, která byla uvnitř Trnávky, byla částečně omezena a vytvořena nová zastávka za železničním podchodem pro pěší. Současně se zahájením dopravy po novém úseku silnice č 322 došlo ke zrušení železničního přejezdu vedle podchodu pro pěší. S přemístěním autobusové zastávky a se zrušením železničního přejezdu mnozí obyvatelé nebyli spokojeni a přáli si za-

chování dřívějšího stavu.

Obvodová zeď kolem zdejšího hřbitova je na některých místech zchátralá a potřebuje opravy. OV žádal na opravu potřebný materiál a přislíbil, že opravu provede formou brigád.

Elektrické osvětlení při silnici z Řečan do Trnávky i v Trnávce samé je ve špatném stavu a potřebuje opravil.

Byla vyhotovena projektová dokumentace na chodník podle trati z Trnávky na řečanské nádraží a na chodník podél silnice z Trnávky do Řečan. OV žádal MNV o projednání a realisaci obou chodníků.

Úprava hřbitovní zdi a vybudování chodníčků zůstávají dosud nevyřešeny. Dále bylo upozorňováno na nutnost kontroly nad výsadbou zeleně ze strany Energostroje a investora elektrárny. Je zapotřebí vyžádat si zprávu o dodržování čistoty ovzduší v našich obcích s ohledem na uvedení elektrárny do provozu. Průmstav, který stavěl v obci pomocné budovy pro elektrárnu, neodstranil dosud různé nedodělky. OV spolu s MNV požadují nápravu a splnění závazků.

Povodeň

Červnová povodeň způsobila, že byl zaplaven i terén kolem kostela, odkud voda neměla přirozený odtok a veškerá voda musela být motorovým čerpadlem odčerpána a vedena hadicemi do rigolu a struhy. Při tom se ukázalo, že některé propusté byly ucpány a musely být narychlo uvolněny. Škody způsobené

povodní byly nahlášeny Státní pojišťovně. ČV zjistil příčiny záplavy a sepsaný protokol postoupil vyšším orgánům k dalšímu řízení. Na podzim byly některé propusti rozšířeny, ale vybudování kanalisace v obci a vyčištění stoky, odvádějící vodu z rybníka do Labe, zůstaly nevyřešeny.

Kulturní život

U příležitosti veřejných schůzí byly pořádány 2 přednášky. První přednáška byla o mezinárodní situaci a druhá o kriminalitě mládeže a jejímu předcházení. Přednášky byly velmi poučné, měly dobrý ohlas a přednášející zodpovídali dotazy, které jim byly kladeny z řad posluchačů.

ČV spolu se složkami národní fronty se zúčastnil únorových oslav, májových oslav i oslav Velké říjnové socialistické revoluce.

V akcích organisovaných národní frontou obyvatelstvo obce odpracovalo

při jarním úklidu	392	hodin
" sekání a sušení trávy	120	"
" podzimním úklidu	306	"
celkem	818	hodin.

Činnost složek VF

Místní skupina Socialistického svazu mládeže ve spolupráci s místní lidovou knihovnou uspořádala u příležitosti zdejších veřejných schůzí výstavky knih a přednesla literární pásma k vítěznému únoru a k VŘSR. Členové SSM odpracovali při úpravě mateřské školky

20 hodin, při akcích pro OV a NF 55 hodin, pro vlastní organisaci 57 hodin, při sušení sena 104 hodiny, nasbírali a odvedli 560 kg starého papíru, pro děti načesali 600 kg jablek.

Místní dohlížecí výbor Jednoty a zdejší organisace Českého svazu žen uspořádali autobusový zájezd do Hlohlic, Opočna, Náchoda-Dobrošov a České Skalice. Uspořádali oslavu Mezinárodního dne žen a oslavu Mezinárodního dne dětí.

Služby — Restaurace-samoobsluha byla v provozu do konce srpna a za 8 měsíců docílila tržeb za 1,950.000 Kčs,
hostinec, evidenční číslo 859 za rok tržil 276.000 "
prodejna-samoobsluha, evidenční čís. 369 1,642.000 "
prodejna evidenční číslo 345 593.000 "

Narození — V obci se narodilo 7 dětí:

Jiří Jecha	č.p. 88,	narozen	31. 3.
Jaromír Vaniš	" 68	"	13. 4.
Marcela Ondrejková	" 81	"	13. 4.
Martin Sadil	" 47	"	2. 6.
Michal Sadil	" 47	"	2. 6.
Lukáš Vančura	" 40	"	13. 8.
Jan Hnilička	" 84	"	7. 8.

Zemřelí: — Během roku zemřeli:

Růžena Hlavatá	č.p. 27,	ve věku 66 let,	1. 1.
Bohuslav Šolta,	" 41,	" 49 " ,	16. 2.
Jaroslav Vančura	" 72,	" 74 " ,	15. 6.
Václav Lexa,	" 18	" 73 "	29. 6.

Bohumila Nováková, č.p. 21, ve věku 64 let, 3. 7.
Marie Vavřinová, " 87, " 83 ", 23. 7.
František Kasal " 35,
nejstarší občan " 91 ", 20. 9.
Josef Reichman, č.p. 52, " 82 " 5. 12.

za Občanský výbor v Trnávce

Příbory / Josef
Ličařová Jarmila

O událostech let 1980 až 1990.

V polovině roku 1999 mne místopředseda Obecního úřadu p. Josef Suchánek požádal, zda bych nepsala kroniku obce.
Po krátkém zaváhání jsem tuto funkci přijala.
Poslední kronikář pan Václav Macák napsal poslední zápis r. 1979. Od té doby se nenašel nikdo, kdo by v této činnosti pokračoval.
Na MNV v Říčanech 1/2. byl vznesen návrh, aby se vedla jen jedna kronika v Říčanech s tím, aby Tuháňka do kroniky přispívala.
Ale ani to se neuskutečnilo.
Vyplnit mezeru za tak dlouhé období, tímto 20 let od r 1980 až 2000, nebude jednoduché ani úplné. Údaje jsou hlavně čerpány ze zápisů Občanského výboru, částečně z kroniky v Říčanech a ze zápisů Obecního úřadu v Tuháni.

nová kronikářka

Kronikářka v pořadí čtvrtá.
Tichá Liduše rozená Baťáková.
Narozená 16.10. 1942 v Tuháni. Po absolvování Zdravotnické školy v Pardubicích, obor dětská sestra, pracovala na dětském oddělení v pardubické nemocnici.
Po mateřské dovolené pracovala v jeslích ve Chrudimicích. Po uzavření jeslí v roce 1990

nastoupila na zubní oddělení Poliklinky Příbram, jako zubní instrumentářka.
V roce 1998 odešla do důchodu.

Zápis do kroniky se bude týkat i událostí ze střediskové obce Říčany u/Jak. Občané Tmáňky docházeli do Říčan na brigády, byli členy organisací NF a účastnili se všech akcí pořádaných Národní frontou a MNV.

Rok 1980

Občanský výbor pracoval ve složení:
Předseda: Dubec Josef
členové: Žižková Jarmila, Tichý Josef,
Král Bohumil, Štěpánová Anna,
Šíp Bohuslav, Vančura Josef st.
Černý Josef a Pinkrová Vilma.

Díky dobré spolupráci s prodejnou Okrasné zeleniny byla v obci vybudována silnice od samoobsluhy ke dvoře ČSD a hodnotě 100 000 Kčs.
MNV schválil vybudování nového osvětlení pro celé Tmáňce a zařazení do akce „Z"
Veškeré práce na tomto osvětlení řídil Dubec Josef, jehož zásluhou se s vybudováním začalo.

OBECNÍ ÚŘAD TMÁŇAVKA

Zastávka ČSAD byla přiložena za dvůr ČSD.
Do obce jezdí autobus 1x denně, a to ráno.
Vozí děti do školy a obědy k lékařům do
Říčan a Průhonic.
O umístění v OV žádá Bohuslav Šíp, místo
něhož ji nastoupí Suchánek Karel. Pichlová Vilma
se odstěhovala do Pardubic.
V květnu se uskutečnila přednáška Ing. J. Vitky.
„Horolezecká expedice do Himalají".
Na minulých schůzích občanského výboru, kde
jsou přítomni zástupci MNV Říčany, se stále
připomínají akce k zařízení na příští léta.
Kanalizace, úprava bezejmenných potoků, chodníky
v obci a podél dráhy, generální oprava
rozhlasu, úpravy zejmé ve zajišťování vod-
ních s ohledem na zápolany.
Na schůzi uvítal výsledek dotaz občanů, jak
bylo uložení s finančními prostředky
přidělenými MNV při výstavbě elektrárny
Chvaletice.

31. 7. 1980 se konala mimořádná schůze OV.
Rodinu Dubcovu postihlo rodinná tragedie.
Pan Josef Dubec utrpěl těžký úraz
na elektrárně Chvaletice. Byl zasažen
elektrickým proudem. 6. srpna se mu
40 let vrátilo podruhé.
Místo něho byl pověřen vedením prací na
mnjším otčlení Vančura Josef st.

V září byl předsedou OV soudce Vaněčka j. st., místopředsedou Fichný Josef a OV dopisnice Vojáček Jiří.

V akci „Z" bylo na místním ostření odpracováno 2 306 hrd.

Na janích a podzimních pracích se odpracovalo 1115 hod.

Ostření byly dokončeno do konce roku 1980 a 30.12. byly skolaudovány. Stálo 315 000 Kčs

Narození

V obci se narodily 5 dětí

Monika Kišová 13.7.

Hana Dvořáková 18.7.

Eva Štěpánková 1.8.

Petr Štěpánek 1.8.

Tomáš Suchánek 1.9.

Zemřelí

Během roku zemřeli

Václav Loucne 5.6.

Čeněk Suchánek 21.6.

Černý Josef 28.12.

ROK 1981

Plán na r. 1981.

Výstavba kanalizace od Valašských nových chrámů do Říčan a do „Ráje."

13.3. byla svolána mimořádná schůze OV Byla ustanovena protipovodňová komise. Voda z Lahe zatopila pozemky až k pumpě

domům v Truskavci.

Dne 5. a 6. června byly konány volby do Valby
státních a místních orgánů. V Truskavci vo-
lilo se 195 zapsaných voličů 192 t.j. 99,43%.
Ve střídavém obvodu Řečany byl předsedou volby
Ziegler Stanislav, tajemníkem Emanuel Havas,
náměstkem předsedy MNV Rosínek Jiří.
Předsedou NF byl zvolen František Uhlíř.
V Truskavci byl předsedou zvolen Suchánek Karel,
členové O.V. Žižková Jarmila, Šeflová Marie,
Tancina Josef st. Slavíček Jaroslav,
Smolík Josef, Vojáček Jiří a Vancurová
Stanislava.

Do rady MNV byl zvolen jako poslanec Sucha-
nek Karel.
Do jednotlivých komisí MNV byli zvoleni tito
členové: komise finanční - Jiří Vojáček
komise obchodu a služeb - Hana Uhlířková
komise pro výstavbu - Josef Suchánek
komise zemědělská - Jaromír Šíp
komise školská a kultury - Jarmila
Žižková
komise sociální a zdravotní Ludmila
Kollarová
komise pro mládež a tělovýchovu Marie
Šeflová

Byl přijat nový volební program
na léta 1981 - 1986

V září byl provedeno přičíslení na telefonní obce.

Narození
Šárka Dvořáková 13.3.
Ilona Slavíčková 9.5.
Lenka Kořátová 5.12.

Zemřel
Josef Pachóra 26.6.

ROK 1982

Mimořádné volby

Dne 24.4. se konaly mimořádné volby nového předsedy MNV v Řečanech
Zvolen byl František Hübal.
Ze zapsaných 1 109 voličů se zúčastnilo 1073 t.j. 96,75 %.
Zároveň byl odvolán Stanislav Ziegler.
Začala výstavba „Domu služeb" v Řečanech.
Na jedné z veřejných schůzí v Činohře proběhla beseda o Kubě se Stanislavem Zieglerem.
15.11. Na veřejné schůzi byli přítomni zástupci MNV Řečany. Šíma Ladislav, Dětina Jaroslav a Váňa Jaromír.
Hlavními body programu bylo: vyřešit instalaci veřejného osvětlení v ulici u Dubových. Vybudování zahrádkářské ČSD. Dalším bodem programu bylo čištění odpadních příkopů od vybočiště a za p. Šeborou. Veřejných schůzí se účastní

málo občanů.

Prodejnu potravin vede vedoucí Hubatová Věra.

Narození

Roman Kopecký 5.1
Kateřina Vrzáková 13.3.
Pavel Suchánek 27.4.
Petra Suchánková 5.7.
Ivona Vaculíková 6.12.
Václav Novák 28.1.

Zemřelí

Karel Souhrn 1.3.
Božena Reichmanová 12.12

ROK 1983

Plán na rok 1983:

a) kanalizace do „Ráje"
b) výstavba dětského hřiště
c) cihárna ČSAD a prodejna ČSD
d) opravna střechy mateřské školy

Občanský výbor požaduje na MNV Řečany ny-
ní, kdy se budování vodovodní sítě v obci blíží
svému závěru, dále kolem čerpadla k napojení
na ulici do „Ráje". Stále upozorňuji na nutnost
vyčištění příkopů, zajištění kanálku na opravu
cesty do Zdechovic a opravu mostku směrem
ke hřbitovu. Od prvního volebního období je nutná
alej podél silnice doplňována a splněna jen z části

nebo vůbec. Většina akcí nemohla být zpřís-
na z důvodů nedodání potřebného materiálu,
nebo zajištění techniky. Tato situace odrazuje
větší část občanů od zpětnějšího.

Ostrůmí Domu služeb

8.6. se uskutečnilo slavnostní otevření
Domu služeb v Říčanech a předání bližší
jeho předsedům složek NF.
V prostorách Domu služeb je opravna obuvi,
mýtárna, hadrářství, mandl, střižna šatstva
a chemických čistíren. Je zajištěn prodej hra-
a hraček. Dobře vybavená kuchyně s jídelnou
a ubyt. zařízením je využívaná hlavně při
svatebních hostinách.
Budova slouží ke kulturní schůzi složek NF
a klubu důchodců. Ve zvláštní dny slouží jako
jídelna pro ZD, školní školky a důchodce.
V Říčanech byl založen klub důchodců.
Předsedkyní se stala Libuše Marková.
Klub sdružuje důchodce i z Jabkenic a Tuněchy.
Prvního setkání se zúčastnilo 120 důchodců.
K poslechu vyhrávala cimbálka Jaromíra Valáška.

Stavební ruch

V Tuněchy, v obvodu 1 km od elektrárny,
, což je celá Tuněchy, je vyhlášena stavební
uzávěra. Domy se mohou jen opravovat.

Veřejná schůze

Za přítomnosti zástupce MNV, bojovníka
Šimy Ladislava se konala 18.6. veřejná
schůze.

S plněním akcí není nikdo spokojen. Do současné doby se nezapočala ani s jedním plánovaným akcí. Akce mohou být splněny jen za vydatné pomoci MNV. Zajištěním materiálu a techniky. Vybudování bezpečné rozvahy by mělo být provedeno dodavatelsky.
MNV přislíbilo pomoc při přemístění místní lidové knihovny z nevyhovujících prostor na stará školu.
16.8. se konala mimořádná schůze za přítomnosti předsedy MNV Františka Uhlíře. Předseda občanského výboru Karel Suchánek žádá o uvolnění z funkce předsedy a poslance MNV. Za předsedu navrhují Vladimíra Jandíka a za členy rady MNV Jiřího Vojáčka.
27.9. se uskutečnila další mimořádná schůze.
Stále se opakují ty samé. Akce, které byly naplánovány nebyly ani započaty, že akce byly schváleny radou MNV.
Z řad občanů vystoupil Bedřich Bíža. Hodnotil práci občanského výboru za poslední desetiletí jako nahlížení a neplodnou. Kritizoval finanční hlavní akci pro obec, dále zamezování přístupu do lesa ze strany lesních stezek. Upozornil na čistění přítoků ani prováděné kanalizace.
Velkým problémem je skládka uklí na jižní straně obce. Stále dochází k hoření uklí a tím Životní prostředí

k znečišťování ovzduší. Dochází i k znečišťování vody a vytváření pravidelných zdravotních rizik.

Národní divadlo

18. 11. 1983 bylo znovuotevřeno Národní divadlo po rekonstrukci, ke 100. výročí jeho založení.

Narození

V obci se narodil

Petr Dvořák

Zemřelí

Během roku zemřeli

Josef Suchánek

Otto Matoušek

Josef Málek

Anastazie Hamšíková

Josef Bělina

Bohumila Hamšíková

Václav Macák

František Hamouza

Karel Suchánek

ROK 1984

V plánu na I. pololetí r. 1984 bylo položení kanalizace do „Háje" a opravu ulic s těžkým, pokud bude dodáno. Nebyla zahájena ani výstavba nového bytového domu.

Jako každý rok, tak i letos se konaly jarní a podzimní sběry. Odpracovalo se 401 hod. Uklízela se nejen hřbitovní prostranství, park a okolí kolem domů. Odpadky z celé vesnice se uklízely na shlédce u lesíka

na svém statě obce. O pořádek a úklid se vždy postaral Václav Vaněčka. Upravil příjezdovou cestu a buldozerem celou skládku urovnal.

Každý rok, vždy před 1. májem vyšly v Řečanském zpravodaji pokyny na májové oslavy. Odjezdy autobusů mezníkovců se plnotučně. Autobusy odjížděly dříve. V dnešním čísle se obvá akce zúčastnilo minimum občanů z Třnávky.

23.11. se nad Třnávkou přehnala silná sněhová vichřice.

V obci se narodila Narození

Petra Vaněčková

Během roku zemřeli Zemřelí

Josef Slavík

Josef Fliga

Anna Lešková

Ve věku nedožitých 60 let zemřel bývalý občan Třnávky František Jelínek ředitel základní školy v Řečanech n/L a ve věku 68 let dlouholetý mlýnář Václav Jakeš.

ROK 1985

Plán OV na r. 1985

Stále se opakují ty samé. Položení kanalizace do „Ráje", oprava autobusové zastávky, oprava střechy márnice, přestěhování knihovny.

29.5. byla zahájena položení kanalizačního potrubí do Ráje.

Podle smlouvy ECHVA může být knihovna

přestěhována do administrativní budovy
elektrárny

28.8. je knihovna za spolupráce dětí a zaměstnanců přestěhována. Místnost pro knihovnu vymalovali Smolík Josef a Suchánek Karel.

V roce 1985 se v Praze konala VI. celostátní spartakiáda.

ROK 1986

Volby v Říčanech proběhly volby. Novým předsedou MNV byl zvolen František Posejpal, tajemníkem Rozinek Jiří

Do občanského výboru v Tuháni je předsedou zvolen Slavíček Jaroslav.

členové: Jiří Vojáček
Jarmila Ličařová
Libuše Smolíková
Karel Suchánek
Vančura Josef st.
Vančurová Stanislava

V Říčanech se začal budovat vodojem.

ROK 1987

Novým předsedou Národní fronty v Říčanech byl zvolen Jaroslav Malina.

Za občanský výbor v Tuháni dochází na zasedání do Říčan Jiří Vojáček.

OKRESNÍ ÚŘAD TRNAVKA
okres Prostějov

Byla dokončena výstavba vodojemu
a zahájena výstavba mateřského střediska
„Jiřenka" v Říčanech.
Ředitelkou základní školy je Zdena Tjunihovová.

ROK 1988

Pomník kultury, který se složí z finančních prostředků uspořádaly členky klubu důchodců, společně se žáky ze Říčan při příležitosti mezinárodních dní.

ROK 1989

Na odvoz odpadků jsou v obci umístěny dva velkoobjemové kontejnery na pevný odpad. Kontejnery zakoupil podnik Škoda Plzeň. Jeden je u hřbitova, druhý při cestě na skládku odpadků. Je vydán zákaz vyvážení odpadků na skládku pod pokutou.

Činnost složek Národní fronty od r. 1980 - 1989.

Národní fronta v Říčanech sdružovala tyto organizace. Zahrádkáře, chovatele drobného zvířectva, rybáře, požárníky, Červený kříž, myslivce, Socialistický svaz mládeže, tělovýchovnou jednotu, Český svaz žen a sbor pro občanské záležitosti.

Český svaz žen a mládeže v Tuněchodech pracovala samostatně. Do ostatních organisací docházeli občané do Řečan.

Zahrádkáři chovatelé

Velkou akci vždy na podzim o posvícení v Řečanech, byla zahrádkáři a chovatelé pořádaná výstava ovoce, zeleniny, květin a drobného zvířectva v budově MNV a přilehlé zahradě.

Zahrádkáři zajišťovali objednávky broumbor na uskladnění i jinou zadbu, poradili na osobní schůzi, provozovali místními ovoce, pořádali výlety.

Dirigentem za Tuněchody byl od r. 1981 Václav Tamina.

Český svaz včelařů

Průkopnými včelaři je Marta Tanchyňová členky se nejvíce zasloužily a staly léčivých bylin, uhlířský park bolem hospůdka, účastnily se soutěží a školení zahradních hlídek, při větších akcích zajišťovaly zdravotní dozor. Za Tuněchody pracovala se svými kolaučkami Ludmila a Tichá Liduše.

Sbor pro občanské záležitosti

Bohatou činností se může pochlubit Sbor pro občanské záležitosti. Průkopnickou od r. 1980 je Adámková Kateřina.

Pořádaly se besedy se zemědělci, s branci, besedy a zájezdy pro důchodce. Nezapomínalo se ani na naše bývalé občany

v Domově důchodců v Pálově. Starším občanům chodily členky SPOZ s knihičkou a blahopřání k životnímu jubileu.

1. září se členky účastnily přivítání žáků do 1. třídy a jako upomínku dostaly děti knížku a knihičku. Za účasti SPOZ proběhlo i slavnostní předávání občanských průkazů patnáctiletým a rozloučení s nejstaršími žáky. Nechyběly ani při slibu písně a přání na slavnostním shromáždění. Velkou událostí pro vesničce byly oslavy mnoha občánků do života. Maminky dostaly knihičku, minimum dárků, pohoupaly se v houpacím křesle a k tomu jim děti ze školy a mateřské školky zazpívaly a přednesly básničky.

Za Trnávku byly do výboru zvoleny Anna Štěpánová a Liduše Tichá.

Knihovnu vede od r. 1963 stále Jarmila Ličařová. Místní, lidová knihovna

Její zásluhou dosáhla knihovna mnoha ocenění. Poslední byl titul v r. 1976 „Vzorná lidová knihovna". V roce 1981 - 1985 tento titul obhajovala. Titul obhájila v roce 1981 a jako jediná až do roku 1985. Za obhajobu titulu obdržela knihovna i knihovnice finanční odměnu.

Za odměnu se knihovny mohl koupit knihy a částečně knihovna vybavila knihovnu novým nábytkem a regály. Knihovna byla umístěna v nevyhovujících prostorách staré školy.

Byla malá, topila se uhlím a tím hmoty
byvaly. V roce 1985 po dohodě s Elektrárnou
Chvaletice byla knihovna za spolupráce
dětí a mládeže přestěhována do její
administrativní budovy. Knihovnice vedla
recitační kroužek. S dětmi a mládeží
připravovala recitační pásma na schůze
OV, DV jednota a ČSŽ a pásma ke všem
významným výročím. Pořádala výstavy
knih. Pracovala i jako poslanec MNV
a jako členka širší a kulturní komise.
Knihovna vede stále.

Socialistický svaz mládeže

Organizace měla v r. 1982 12 členů.
Předsedkyní byla soudruh Marie Lešková
Zhotovil František jednatel
Zhotovená Věra hospodář
Tancoš Josef revizor
Od roku 1982 působili soudruzi dochází do
Řečan a mají svoji schůzi v Tuháni.
V roce 1981 při návštěvě soudruhů se spolu-
práci s OV provedli demonstrativní stavebního
oživlení. Pomáhali při sekání trávy
a úklidu sena. Uspořádali 3 gr. Zorganizo-
vali dětí stavbu papíru. V různých
jarních směny provedli úklid kolem
kulturní místnosti a umyli okna.
Každý rok pomáhali při přípravě

místního domu. Účastnili se hojná při- hodování společného hříště. Hříště se na celé období nepodařilo dokončit.

Uhlířské hlubinné místnosti při nějaké spolupráci. Předsedkyní Lesňová, ke které nyní patří nějaké a událostem připomínala výroční schůzka. V roce 1984 byla ZO SSM vyhodnocena jako jedna z nejlepších na okrese. V roce 1986 jsou do SSM zapojeni:

Lesňová Marie, Hotařová Věra, Kiš Alexandr, Pavonka Petr, Vítková Diana, Vojáček Jiří, Kardová Marie a Rižanská Lenka.

V následujících letech aktivita členů upadá. V pořádaných uspořádali zrazení pro děti diskotéku. Posledním předsedou byl Kiš Alexandr.

Organizace ČSŽ vznikla 30 října 1974. První předsedkyní byla Štěpánová Anna. Na konci roku 1989 měla organizace 30 členek. Všechny akce, které se pořádaly, byly ve spolupráci s Dobrovolným výborem Jednota a každý rok se opakovaly.

V lednu se pro děti, ze staré školy připravily pohádky. V březnu se společně oslavil Mezinárodní den žen, na kterém děti předvedly básničky a písničky přáníčka. Při příležitosti MDŽ a různé navštívily naše členky

čistý rok ším v letech 1980 - 1989

Domov dichrdali v Pilouci. Poblahopřály ženám
a matkám a předaly jim malou pozornost,
kterou zajistil DV Jednota. Milý velkou na-
dost, že na ně nezapomínáme.
Pro zkrášlení životního prostředí, při jarních
a podzimních změnách pečovaly ženy o
pestrobarevné květináče pamětního padlých na
II. světové válce a v hodiny svobodných vojáků
na hřbitově. V předvečer 1. máje byl se
spolupráci s občanským výborem a mateřskou
uspořádán tanpidurový průvod a zapálen
čarodějný oheň.
Na čtvrtek se připravovaly oslavy Mezinárodního
dne dětí. V areálu byl připraven s opékáčem
špekáčků, které děti dostaly zdarma.
Jedno nejhezčí počasí byl ještě na stadiónu
běžci a nejmenší, kdy se dokonce vyplatilo
při běhání.
Odpoledne v neděli se všichni sešli na
hřišti. V dalších letech se dětské dny
konaly u hřbitova.
Děti závodily na kolečkách, dřevěných s kočár-
ky, skákalo se v pytlích, přenášení míčku
lžíci na plechový a další.
Velký úspěch měla soutěž v běhu na
300 metrů a stěhba se vzduchovky. Aby to
maminkám a tatínkům nebyer líto, soutěžili

i ani. V pití mléka s lahve, hod polenem na dálku, sázení dila se s tahaním. Na konci dětí dostaly ceny, občerstvení, diplomy a všichni obdržely medaile. Při organizování nám pomáhaly členové OV Suchánek Karel, Vojáček Jiří a Tichý Josef.

Na konci prázdnin byl opět táborák s opékáním.

Na vánoce byla pro děti připravena návštěva se nadělením, pohoštěním a promítáním filmů.

Nezapomnělo se ani na kulturní a vzdělávací činnost. Byla uspořádána beseda s učitelem Jeseních škol v Řečanech Stanislavem Petrželem o problémech lesního hospodářství.

V roce 1982 byly uspořádány 3 kurzy vaření pod vedením mistra kuchaře pana Ivana z Jednoty Pardubice.

1 kůň - studená kuchyně, 2. kůň přípravy nápojů a pokrmy z masa, 3. kůň naše zkušenosti a zásady stolování.

V roce 1984 byl uspořádán další kurs, kurs vaření dětí a cukrovi pod vedením paní Makové. Byly pořádány zájezdy do divadel v Hořicích, Pardubicích, navštívili jsme koncert duchovní hudby Mistříňanka. Pro děti i dospělé byl uspořádán zájezd po východních Čechách. Do SAFARI ve Dvoře Králové, kachavice a na Tiskotřichý betlém. Všech zájezdů se

účastnili i ostatní občané Tisové.
Členy pracovního výboru jsou úkolům a nejsou bez-
ženy místnosti pro malování. Paní Štěpánová
měla mezi ženami a dětmi.
Členky naší organizace Kollaříková Ludmila
a Ličařová Jarmila byly na okresních soutěžích
za přednášejí MNV. Členka výboru Tichá Libuše
pracovala jako pionýrská vedoucí oddílu
jiřinka při ZŠ v Řečanech. Při mladém oddílu
ji pomáhala členka SSM Zhořanová Věra ml.
Oddíl si vedl velmi dobře a byl vyhlášen
jako nejlepší na škole. Oddíl vedly až do
roku 1982. Kollaříková Ludmila v roce 1984
vedla školení dětí na ZŠ v Řečanech
„Mladý zdravotník". Děti přednášky do
hojného počtu.
V roce 1989 byl zvolen nový výbor ČSŽ.
Funkci předsedkyně převzala a byla zvole-
na Vančurová Stanislava.
Kdo pracoval ve výboru ČSŽ a vykonával
dereliktní? Dlouholetou předsedkyní od roku
1978 byla Věra Vojáčková.
Ve výboru se vystřídaly tyto ženy.
Štěpánová A., Hamšíková B., Fidlerová L.
Tichá L., Horbaňová V., Hubešová J., Kollaříková L.,
Pichlová V., Smolíková L. Vančurová L. Mašínová Hl.
Suchánková L., Suchánková I., Ličařová J.

Dlouholetým předsedou DV Jednota až do roku 1989 byl pan Karel Lachman. Členská základna měla 109 členů. Dohlížecí výbor Jednoty

DV spolupracoval s ČSŽ a SSM, se kterými měl uzavřenou smlouvu o vzájemné spolupráci. Veškeré akce a výroční schůze byly projednány společně. Členky, které pracovaly ve výboru DV Jednoty, byly i členkami ČSŽ. DV zajišťoval občerstvení a ceny do tomboly při výročních schůzích. Velkou měrou přispíval na zakoupení cen na dětské dny, námě-
stí besídky, na hmoty vánoční, na dárky pro občany Tmáňky a Domově důchodců v Pětlicích. 50% příspěval členům na autobus do divadla a na výlety. Nezapomínal ani na ženy pracující na prodejnách a v kantýně. Při příležitosti MDŽ jim byla předkládána zajímavá a předána kombinéza. Členkám důchodcům, které dosáhly věku 65 let a při životním jubileu byla blahopřáno a předána malá pozornost.

Členkami výboru byla Špačková J. Hudcová J. Vichová L. Smolíková L. Hamáčková K. a Ličařová J. Na prodejně Jednota pracovala dlouhá léta jako vedoucí Věra Lachmanová, v dalších letech Herbanová Věra.

V prodejně samoobsluhy se vyskládely tyto prodavačky.

Balská D. Šípová A. Maříková H. Suchánková J.
Bičíková V.

Předseda DV jednotka Karel Lachman, jako bývalý vůbec koncentračního tábora požádal pár žáků a pionýry ZŠ v Řečanech brzdy.

DV vlastnil a půjčoval nájemním hrnkadlo na sklí, navařování hmoc, hmoc na odšťovičování omše, pletací stroj, potřeby na malování, míchačku na maltu.

Ceny potravin do r. 1990

chléb 4.20 Kčs - 5,60 Kčs
rohlík 0,30 Kčs - 0,60 Kčs
mléko 2,90 Kčs - 4 Kčs
máslo 10 Kčs
mouka 3,80 Kčs - 4,20 Kčs
olej 12,70 Kčs

16. 11. 1989 byl novým předsedou DV soudruh Jiří Štěpina.

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Přelouč.

Co napsat na závěr.
Podle volebního programu Národní fronty pro rok 1981 - 1986 v Říčanech 4/4, tam nejsou zahrnuty žádné větší akce týkající se Turánky. V Říčanech se ale budovat AKNA globus, nákupní středisko Jitřenka, kanalizace, vodovod, andělské schody a zapojit se s výstavbou Domu služeb, výstavbou nových chodníků a bezpražných vozovek.
Turánka a Labeťák má jim provázet systematické ozelenění a další úpravy veřejných prostranství.
Konec jedné období budování Turánky.
Koncem roku 1984 dochází k velkým změnám v celém Československu.

Ve druhé polovině osmdesátých let bylo stále jasnější, že se komunistickému režimu v Československu dostal do další krize, a to jak hospodářské, tak především politické. Vedoucí představitelé KSČ se však stále chovali, jako by situace byla normální.

Významným podnětem ke změně politiky vedení komunistického bloku byl nástup nového muže do čela Sovětského svazu.

11. března 1985 se stal generálním tajemníkem Ústředního výboru KSSS Michail Sergejevič Gorbačov. Své plány do budoucna charakterizoval jako restrukturaci země.

V roce 1989 vzrostly protesty a síla protestů proti režimu. Docházelo k demonstracím a k pokusům nesouhlasit.

Nejvíce demonstrace se konala 17. listopadu 1989 k uctění 50. výročí 17. listopadu 1939, kdy nacističtí okupanti zavřeli české vysoké školy. Studentská demonstrace se tak stala symbolem pádu komunistické moci v Československu.

Po násilném rozehnání studentské manifestace, 18. listopadu 1989 odpoledne, se studenti pražských vysokých škol, herci a další představitelé kulturní veřejnosti sešli v pražském

Realistickém divadle. Shodli se a rozhodli, aby se v pondělí 27. listopadu konala generální stávka na území celého Československa. V Činoherním klubu se 19. listopadu konalo další shromáždění zástupců všech opozičních iniciativ, umělecých sdružení a církví spolu s představiteli Charty 77. Všichni se podíleli na založení Občanského fóra (OF) jako jednotného opozičního hnutí, které se mělo ujmout vyjednávání se státní mocí.

V čele Občanského fóra stanul Koordinační výbor, jehož prvními členy bylo 18 představitelů různých názorových skupin. Vedoucí místo v něm zaujal Václav Havel. V následujících dnech se OF ujalo vyjednávání s československou vládou o demokratizaci politických poměrů v zemi a požádalo veřejná shromáždění, jichž se v těchto dnech účastnily statisíce občanů. Na nich lidé vyjadřovali podporu Občanskému fóru a požadovali konec komunistického režimu. Občanská fóra velmi brzy vznikala ve všech českých a moravských krajích.

Na Slovensku stejné cíle slovenských demonstrací propagovalo sdružení Veřejnost proti násilí (VPN) Občanské fórum hodlalo svým vlivem ukázat odhodlanost československého lidu dosáhnout svobody a demokracie a jako stávkový se setkalo s všeobecnou podporou. Dne 27. listopadu 1989 se konala generální stávka.

Vyhlášení stávky předznamenalo pád totalitní moci, občanskou neposlušnost, která proti komunistickému režimu v Československu plnou silou propukla v posledních týdnech roku 1989 umožnily změnění mezinárodní politické podmínky, především ter. perestrojka v Sovětském svazu. Ještě větší význam a bezprostředně vliv na vývoj v Československu však mělo zhroucení komunistických režimů v Polsku, Maďarsku a Německé demokratické republice.

Činnost Občanského fóra a Veřejnosti proti násilí, podporovaných mohutnými statisíci - výzvami demonstracemi po celé republice, vedla ke zničení výlučného postavení KSČ v politickém systému země. Dne 29. listopadu 1989 odhlasovalo Federální shromáždění ČSSR změny v ústavě, jimiž vypustilo články o vedoucím postavení KSČ.

Dne 9. prosince se podařilo posadit novou vládu, v níž většinu tvořili nekomunisté. 28. prosince se předsedou Federálního shromáždění ČSSR stal Alexandr Dubček a o den později byl novým prezidentem ČSSR zvolen Václav Havel. Byly tu zásadní kroky na cestě k demokracii.

Konec společného státu Čechů a Slováků.

Češi a Slováci žili ve společném státě od roku 1918 a jejich soužití bylo buď prospěšné oběma stranám.

Počátkem roku 1990 vystoupil prezident Václav Havel s návrhem, aby z názvu státu bylo vypuštěno slovo socialistická. Po mnohá dny-dlouhých a pro diplomacii se složitou politickou reprezentací bylo dohodnuto, aby český název státu měl Československá federativní republika a slovenský byl česko-slovenská federativní republika.

Federální shromáždění se sice 19.-20. dubna 1990 usneslo na společném názvu Česko a Slovenská Federativní Republika, avšak toto rozhodnutí nemohlo zastřít skutečnost, že rozpory mezi oběma národy se i nadále prohlubovaly, a že se demonstrace za samostatné Slovensko hromadily stále častěji.

Bylo nejisté, že další osud Československa zůstane na výsledcích parlamentních voleb konaných ve dnech 5. a 6. června 1992. Na Slovensku zvítězila Hnutí za demokratické Slovensko, jež v předvolební kampani hlasitě prosazovalo kurz k samostatnému Slovensku. V českých zemích uspěla nejlépe občanská demokratická strana, která se myšlence oddělené existence

obou republik nebránila. Předsedové mírových
stran, Václav Klaus a Vladimír Mečiar, se
sešli 26. srpna v Brně. Nejvýznamnějším
výsledkem jejich jednání byla dohoda o zá-
niku Československa, který stanovili na
31. prosince 1992.
16. prosince schválili poslanci České národní
rady ústavu České republiky.
Za předpokladu existence České republiky je prohlá-
dán 1. leden 1993.
Poslanecká sněmovna prohlásila za čistou
státní vlajku bývalou československou vlajku
a za čistou bývalou první část bývalé
bývalý československé.
Dne 19. ledna 1993 byla Česká republika přija-
ta jako 180 členu do Organizace spojených
národů a 29. října byla zvolena nestálým
členem Rady bezpečnosti.
Na schůzi poslanecké sněmovny 26. ledna 1993
byl prvním prezidentem České republiky
zvolen Václav Havel.
8. února 1993 začala na území republiky
platit nová měna - koruna česká (Kč)

Rok 1990

Občanská fóra (OF) se zahlásila i na nemocích OF bylo založeno i ve střediskové obci Říčany u/L. V Jinářce zahlásil OF Ing. Miloš Hübner, Fiedler Jaroslav, Ing Váňál Pavel, Vančurová Stanislava, Smolíková Libuše, Štěpina Jiří a Slonicích Jaroslav.

12.1.90 se v Říčanech u hřbitova konalo veřejné shromáždění, kam byli pozváni i občané Jinářky a Zahrádčína. Toto veřejné OF zahájilo svou činnost.

8. a 9. června se konaly volby do zastupitelských orgánů ČSFR. Volby proběhly za účasti 23 politických stran a hnutí. Zvítězilo OF s 57,0%.

24.11. se uskutečnily volby do obecního zastupitelstva v Říčanech u/L. Za OF v Jinářce kandidovali Ing Miloš Hübner, Jiří Štěpina, Kollaiková Ludmila a Vančurová Stanislava.

Místní národní výbor se přejmenoval na Obecní úřad v čele se starostou.

Samostatnost Jednoty Pardubice byla zrušena a v místní mateřské správě Skutíkovských.

Rok 1991

Bylo uzavřeno o obnovení samostatnosti obce Jinářka.

8. března 1991 odjel poslední transport sovětských vojsk z naší republiky.

Rok 1992

V roce 1992 byla ustanovena komise pro úřední obce (KŘO)

Předsedkyní se stala Stanislava Tančinová

členové Ing Miloš Hůlka
Jaroslav Fiedler
Anna Štěpánová
Libuše Smolíková
Jaroslav Slavíček

KŘO usilovně pracovala na přípravě k osamostatnění obce.

15. 8. 1992 se konalo místní referendum, které bylo ukončeno s kladným výsledkem. Pro samostatnost obce hlasovala nadpoloviční většina všech občanů.

Počet odevzdaných úředních obálek 136.
Počet platných hlasů 132.
Počet hlasů odevzdaných pro odpověď ano 125.
Pro odpověď ne 7.

Poslední akcí, kterou pro Tuháňku zajistil Obecní úřad v Říčanech 1/2 byla přestavba nové autobusové čekárny.

Rok 1993

Na základě rozhodnutí MVČR ze dne 16. 11. 1992 došlo s platností od 1. 1. 1993 k oddělení

Turnovy od střediskové obce Říčany u/Z. Došlo k rozdělení finančních prostředků podle počtu obyvatel, k předání movitého majetku t.j. hasičská zbrojnice, autobusová zastávka, márnice, hřbitov, veřejné osvětlení, místní rozhlas s ústřednou a rozvod. Rozdělením movitého majetku, dle schváleného návrhu byla Turnovka značně poškozena. Přidělením finančních prostředků dle počtu obyvatel došlo k tomu, že na obec byla převedena částka 882 Kč.

Zástupci obce Říčan se různými způsoby snažili zmařit snahu občanů obce Turnovka a osamostatnit, tak její oddělení od Říčan u/Z.

8.3. bylo ustavující zasedání obecního zastupitelstva

Starostou byl zvolen Ing. Pavel Vokál

zástupcem starosty Ing. Miloš Hübner

Dále byly ustanoveny komise pro účely obce.

kontrolní Jaroslav Vítek

finanční Stanislava Vančurová

stavební Josef Suchánek

sociální Libuše Smolíková

pro životní prostředí Jaroslava Vaňáková

Nový starosta na schůzi poděkoval bývalé komisi pro účely obce vedené Stanislavou Vančurovou za vynaložené úsilí při osamostatňování obce a zvláště poděkoval Jaroslavu Tvrdíkovi, který se o samostatnost obce zasloužil nejvíce.

Ustanovující zasedání je v historii obce významný okamžik, kdy po 33 letech nadvlády střediskové obce Říčan v/Zak. může svobodně rozhodovat o svých záležitostech a je znějící 11.3. byla dána do provozu ekologická skládka komunálního odpadu ve Zdechovicích.
Skládku spravuje BMW a.s. Hradec Králové.
23.7. obdržel OÚ v Tuháni písemnou rezignaci Ing. Pavla Vohála na funkci starosty a Ing. Miloše Hübnera na zástupce starosty v obci Tuháňka.
Obecní zastupitelstvo na svém zasedání dne 27.7. rozhodlo, že funkci starosty bude vykonávat Karel Suchánek a zástupce starosty Romana Jan.
1.8. nastupují do funkce.

Rok 1994

Plánované akce OÚ.
Přístavba obecního úřadu, kanalizace, knihovna
WC (stará škola)
rekonstrukce rozhlasu
rekonstrukce mostku u vytrhlíka
údržba místních komunikací
péče o životní prostředí
kulturní akce

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA

sociální podpora občanů
města mezi Trnávkou a Řečany
Zastupitelstvo OÚ uvažovalo o obnovení zastávky
Českých dvorů. Po určitých jednáních bylo koncem
roku 1995 definitivně zamítnuto obnovení zastáv-
ky. Zřízení zastávky by neodpovídalo dnešním
normám.

Byla vybudována betonová plocha a oplocení
na uložení velkoobjemového kontejneru na ko-
munální odpad za Tančírnou a u hřiště.
Zároveň byly pořízeny kontejnery na bílé a ba-
revné sklo a plasty.

Jednota Pardubice nabízí OÚ k prodeji kontejnery.
Je to jediný obchod v obci.

S Jednotou byla zpracována smlouva o předkupním
právu.

Dopravu dětí do mateřské školy Chrudichromy je
nevýhodná. V létě pro malý počet dnů, v zimě
často zamrzá.

Jedná se o vybudování výklopníku dětí na
jižní straně Trnávky a dalších železničních
kolejí pro dopravu dětí do mateřské.
Výhledově mateřská uvažuje o odsíření.
Odsíření by mělo být hotové do roku 1997.
Pak by měla být v obci zrušena stavební
uzávěra.

Na prvním se konaly volby do obecního zastupitelstva.

Ze 160 voličů přišlo k volbám 132 občanů.

Starostou byl zvolen Karel Suchánek

zástupce Jan Kovandová

předsedové komisí:

finanční Stanislava Tancošová

stavební Josef Suchánek

sociální Libuše Smolíková

veřejný Josef Sadil

životní prostředí Blanka Pilná

Obě zajistil opravu márnice a zdi u hřbitova.

Byly osázeny okrasné keře a postavena dlažba

u kostince.

Pro děti bylo uspořádáno soutěžní odpoledne,

čtvrták a mikulášská nadílka.

Důchodcům nad 80 let a občanům Pusté

Kájím v Domově důchodců v Putimi,

byly předány na vánoce dárkové balíčky.

Na obě byl vyroben návrh pro kanyci

domu vedle hostince na nový obecní úřad.

Rok 1995

Obecní zastupitelstvo dům pro nový obě

zakoupilo. V lednu byla zadána studie

na jeho rekonstrukci. Rekonstrukci provádí

dělá firma REGO a.s. Pardubice.

Obecním úřadem byla vydána obecní vyhláška o poskytování sociálních příspěvků a dani.

1.) Příspěvek pro děti do 15 let na akce pořádané školou 1x ročně do výše 500 Kč (škola v přírodě, letní tábor, lyžařský výcvik)

2.) Náhrady dávek pro děti, které jsou umístěné do školy

3.) Věcné dary pro občany dožívající se životního jubilea, výše svatby a k narozeninám, občanům nad 80 let a občanům žijícím v Domově důchodců.

Na všechny byly dary není právní nárok.

Ó. řešil problematiku vytápění v Čistých vytápění plynem Říčany 4/2

Ó. požaduje, aby vybíjí v Tuháni platil obci. Říčany nesouhlasí, s jakým byl projednán soudní spor.

Na Ministerstvo zemědělství byl odeslán dopis, ohledně poskytnutí dotace na vyčištění vybíjí.

Při výstavbě výletního areálu pro sběrnou Chodětice vznesl Ó. připomínky na projednání ochranného valu, oplocením vzrostlými stromy, měření prašnosti a hlučnosti.

Při výstavbě výletního areálu, byly provedeny odstřely, které přinesly rodinné domky.

Komise zjišťovala vzniklé škody a občané byli odškodněni.

Od 3.5. byla zavedena autobusová pohotovostní.
Hostinec provozuje Ivana Tylerová.
Dopravu Autobus jezdí 1x denně. Vozí děti do školy
a dříváry k lékaři. Zpátečka Třemošky na
náklady autobusového spoje je 9,13 Kč.
Místo firmy BEST u kostela, zahajuje provoz
firma AKCENT. Provozuje pilu a montáž
dřevěné konstrukce.
Budova bývalé ŠKODY Plzeň je stále majet-
kem firmy ACV Plzeň.
18.7. se uskutečnila přísaha nového starosty
OÚ.
Byli provedeni stavební úpravy úřadoven OÚ a firma
REGO, která provádělo rekonstrukci.
27.10. proběhla kolaudace.
28.10. se OÚ stěhoval do opravené budovy.
10.11. se stěhovala za pomoci mládeže z budovy
ŠKODA, místní kuchyně.
V činnosti ukončil svou činnost Dobrovolný
svazek Jedlová. (DV)
S obecním zastupitelstvem byla dohodnuta
přidání pracovních povinností pořídek DV.
Míchačka, pletací stroj, válečky na malování,
kuchadlo na zdi a odšťovnání kuce,
byly bezplatně přidány do majetku obce.
V Třemošné byla instalována telefonní budka
na karty. V zahradování se pokračuje

Jiří Liška a Pavel Benadík.
OÚ opět zajišťoval dětský den, táborák, nadílku na Mikuláše, návštěvu dětí do 1. třídy, uskutečnila se pouťová zábava a hladová bytíce k památníku padlých při výročích.
Elektrárna Chvaletice darovala OÚ 300 000 Kč na životní prostředí.
Evangelická církev požádala OÚ o finanční částku na výměnu obapů.
OÚ odsouhlasil částku 40 000 Kč.
Z částky 20 000 Kč byla zrušena Lesním školkám Přelouč u/z konkurzu p. Tuchoni výsadba zeleně u mostu OÚ a u kontejneru.
Manželé Marie a Jaroslav Palaščkovi oslavili diamantovou svatbu.

Rok 1996

V lednu se uskutečnila schůzka o stavebním řízení a vytyčování kabelové televize.
V červnu byla zapnuta a předána kabelu.
Zároveň byla položena nedaří pro telefonní přípojky. Telefonní přípojky zajišťoval Český telekom. Kabelovou televizi firma JBV a.s. Hradec Králové. Kabelová přípojka je zavedena do všech domácností mimo 3 domy. V prvních všech domácnostech, které mají přípojku na kabelovou televizi dostaly smlouvu. Poplatek za rok je 150 Kč

V květnu proběhlo jednání s Českým rybářským svazem a 30.6. byl rybník předán do užívání. Rybník je ve vlastnictví obce. Ministerstvo životního prostředí Praha poskytlo dotaci ve výši 700 - 800 tisíc Kč. na vyčištění a úpravu rybníka a na vybudování hradítka pro obtok vody. 29.6. je plánován výlov rybníka a na 9.11. napuštění vody.

Proběhlo jednání o lese Borku a ostatních pozemcích do vlastnictví obce.

Byla odsouhlasena akce elektrická energie do země a podána žádost o účast pro položení elektrokabelu do země v částce 4 miliony Kč.

Zemědělské družstvo přispělo na rekonstrukci mostku u rybníka.

Za účasti Českých dráh byla jednána o provedení výstavby vyklopdvířky.

Rok 1997

Dne 1.4. byla dána do provozu kabelová televize a telefonní přípojky do domů.

Obě zajistil vypracování projektu na opravu stavidla Obě. Jedná se o vybudování kuchyňky, WC a odpadní jímky.

Výběrové řízení na rekonstrukci rybníka získala firma METHERM Pardubice.

Firma začala hudovat na poli vedle vybuška
hanáč na odtok vody, aby mohl být vybuch
vyprázdněn a vyčištěn. Z vybuška bude vyta-
grován kabur a zpevněny břehy.
Správcování a péči o hřbitov provádí pan Žena-
bý a Josef Garda.
Po dlouhých trvajících dešťích se na Moravě rozvod-
nily řeky a zaplavily velké území. Nejvíce byla
postižena obec Tvrdkov.
Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo a OV vyhlásil,
aby občané dle svých možností přispěli finanční
částkou pro postižená místa povodní na Mo-
ravě.
28.8. prokřtila střelka
Od občanů se vybralo 11 870 Kč.
od OV 13 130 Kč.
25 000 Kč bylo zasláno obci Střeň ok. Olomouc.
Tvrdkov obdržela z obce Střeň děkovný dopis.
10.7. také v Tvrdkově byl vyhlášen první povod-
ňový stupeň a 20.7. druhý. Voda se vylila do
polí, ale nenapáchala velké škody.
Dne 18.8. zahájila provoz v bývalé budově
ŠKODA, firma EICHENAUER s.r.o. Ředitel
firmy ing. Josef Mikuda.
25.8. byly zahájeny výkopové práce pro elek-
trické vedení do země.

6.10. prezidenta a členů zastupitelstva rezignaci starosty Karla Suchánka.
Od 1. 11. se funkce starosty ujímá Komalina Jan a místostarosty Suchánek Josef.

Rok 1998

Na jaře před vypuštěním rybníka, vybrali rybníkáři hráze a ostatní vady. Mezi vybranými se objevili i ráci. Na čistotu vody má vliv asi i to, že ve Zdechovicích byla postavena čistička vody.
Od 1. dubna zavedla Česká pošta motorizované doručování poštovních zásilek. Tím došlo ke zrušení dodávacích pošt. Pro Tisovku místo Řečany je to pošta Pečice, směrové číslo 53501.
V červnu byla dokončena rekonstrukce hřbitova, zídky, VO, k nekrytému rozvodu elektřiny a vody a položena dlažba.
Při odstraňování staré podlahy v hodovně se našla dřevěná destička s nápisem „Kladli podlahu dne 17. června 1931 Antonín Fliger a Jan Lesňa.
13. - 14. 11. proběhly volby do obecního zastupitelstva a do senátu.

23 hlasů bylo neplatných
12 hlasů platných

Do obecního zastupitelstva byli zvoleni:

starosta Komanlina Jan
zástupce starosty Suchánek Josef
komise finanční Skollanik Jiří
-"- stavební Valenta Radek
-"- sociální Smolíková Libuše
-"- životní prostředí Tauchmanová Stanislava
-"- kulturní Adámková Milena

V „Háji" u dětského hřiště byly pořízeny kryty.

Rok 1999

Průběh jednání s architektem a výběrové řízení na opravu celé staré školy.

Výběrové řízení na výměnu střechy vyhrála firma STŘECHA a.s. Říčany u/2

Výměna oken, dveří, okapů, vybudování jímky a nové fasády provedla firma METHERM Pardubice. Byl položen nový chodníček u staré školy a u fary.

12.4. Ó odsouhlasil vstup Česka do Unie měst a obcí České republiky.

23.8. byl vyvěšen nový hřbitovní řád a nové poplatky za hroby na dobu 10 let.

hrob 25 Kč dvojhrobka 45 Kč
hrobka 40 Kč na urnový hrob 30 Kč.
dvojhrob 35 Kč

Na OÚ byly instalovány výměnné skříňky.
Začínají jednání o splaškové kanalizaci.
U železničního tratě bude vybudováno hřiště na hokejbal.
26.6. uspořádal OÚ pěkný dětský den se soutěžemi.
Na hoře si mládež zahrála fotbal proti staré gardě.
V roce 1999 vypustili vybíjí do vybíjka 500 kapií.

Rok 2000

OÚ zakoupil nový počítač.
U vybíjka a po zemici byly vybíjecímy staré ovocné stromy a za pivovarem Eichemann vzrostlé akáty, které bránily ve výhledu na silnici.
Na jaře se po zemici vysadovaly nové stromy. Lípy, smrčky a nové byla osázena okolí vybíjka.
OÚ odkoupil od jednoty Pardubice místní prohlubinství za 700 000 Kč + vybavení. Byla provedena i rekonstrukce bytu. Instalovalo se nové topení, přípojka na plyn a zvukové zařízení. Rekonstrukce bytu stála 159, 449 Kč. Prohlubinství má v pronájmu Vojtíšek Milan. Nájem bytu je 886 Kč, prohlubinství 3284 Kč na doba 6 let.

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prostějov

Ó přispěl na opravu skříňky a obnosu na fair částkou 10 000 Kč.

Od 24. 1. 2000 je nositel sportovní hůlkou paní Šollerová z Říčan 1/2.

Na výroční schůzi výbor byl schválen výbor ve složení: předseda Valoušek Radek
místopředseda Jeřábinský Radek
pokladník Smolík Radek

Dne 20. 6. 2000 byl sportovní klub HBC Říčany řádně zaregistrován Ministerstvem vnitra jako dobrovolné sdružení občanů, provozujících kolektivním

a spol. V prvním roce činnosti měl oddíl celkem 24 členů. V listopadu 1999 se oddíl přihlásil do druhé ligy hokejbalu mezi hostujících hráčů. V této soutěži působí oddíl dodnes se střídavými úspěchy. Provoz oddílu je zajišťován z příspěvku ČSTV, obecního úřadu Truhlářka a dalších firem.

Sestava ve sezóny 1999 - 2000

Smekáček P., Kůrka P., Kopecký R., Kůrka J., Graude, Kollarik J., Kiš L., Valenta R., Jezdinský R., Benáček P., Mucha J., Kámník, Ing. Kopecký Fr., Michal, Smolík.

Členové oddílu se účastnili brigády na likvidaci pařezů na pozemku, kde bude hřiště a zajišťovali úklid odpadků.

Rok 2001

1.3.2001 se konalo sčítání lidu, domů a bytů.

V roce 1961 měla Truhlářka 399 obyvatel.

V roce 2001 217 obyvatel.

V době vegetačního klidu t.j. do 31.3. došlo k vykácení lip u kostela a smrku před farou.

Pro každý dům byl vypracován předběžný návrh na splaškovou kanalizaci. Majitelé přípojek zaplatí jen 300 Kč za stavební povolení. Výběrové řízení vyhrála firma ABK Pardubice a.s.

Kanalizace má stál 10 miliónů
14.4. se uskutečnily vybářské zásady. Počasí závodům
nepřálo. Byla velká zima a foukal vítr.
OZ odsouhlasilo prominutí dan ve výši 30 000 Kč na opravu
věže a střechy kostela.
Oú zajistil rekonstrukci veřejného osvětlení a rozhlasu.
Při opravě osvětlení bylo instalováno zařízení na
varování kostela. Rekonstrukce stála 200 000 Kč.
Kanceláře obdržel oú stavební povolení na
vybudování kolejbalového hřiště u železniční stati.
Pro tento účel daroval Elektrárna Chvaletice
částku 10 000 Kč.
Do 31.8. bylo povoleno nájezd na hřiště jako
podklad stavební suť, kámen a štěrk
kupením. Poté byl navezen štěrk a pak zádor-
vec z Elektrárny Chvaletice.
Letos byla dána do provozu čistička odpad-
ních vod Elektrárny Chvaletice.
Oú zvýšil poplatek za TKO do nekonečné zmr-
tvýchvstání.
popelnice 60 Kč, kára 20 Kč, kbelík 5 Kč,
kolečko 10 Kč, vlek za auto 200 Kč.
Poplatek za kubík komunální odpad činí
320 Kč za osobu.
Po vyčištění a úpravách provozuje bez pro-
blémů kotlandace vytrvalka.

Duchodci 15. 11. 1993 byl v Tmáně založen Klub duchodců. Předsedkyní byla zvolena Anna Štěpánková. Klubová místnost je ve staré škole. Sdružuje se 14 žen, a to každé úterý odpoledne mimo prázdnin. Po nějaké době se k ženám přidal Josef Vančura. Stával se o údržbu, ale hlavně v zimě o topení.

Co duchodci podnikali? Byly to výlety po hradech a zámcích v Čechách i na Moravě spojené s ostatními oběmy Tmáně a duchodci z Řečan. 4× byla uspořádána výstava ručních prací pod názvem „Ruční práce nás a naších prababiček." Dále zájezdy na výstavy Hoby v českých Budějovicích, Zahrada Čech v Litoměřicích a výstava květin v Lysé nad Labem. Několik členů se účastnilo zájezdů do Polska, Německa a Vídně. 3× byla na schůzky pozvána manželka z Prahy paní Vlasáková. Předvedla manipulaci ručních i vozových květin na velikonoce, dušičky a vánoce. Několikrát byla s firmou TOP Morava uspořádána předváděcí akce pro každého druhu hřbitovního náčiní. Na besedě o svých zážitcích z dovolené na Jižním Slovensku vyprávěl Ládík Reichman. O své dovolené v Polsku a Německu přišel přednášet Ing. Miloš Řeřicha.

Míla Skalousek, vdák z Labětína, más na
jídné schůzce seznámil s rozsáhlým vodem
Kalouskii. Ženy nezapomínají ani na nejstarší
obyvatelky v obci, které než se zdravotních důvodů
nemohou na schůzky docházet. S touhou
a bytostnou jim chodí blahopřát k životnímu
jubileu. Na pozvání žen se Zdechovic na výstavu
ručních prací se vypravily naše ženy na kolách.
Zdechovické ženy hmotným duchovním měřítkem
oplatily. Před 8. květnem a 28. říjnem, před stá-
tními svátky pečují o památníky padlých.
Na schůzkách mnohé ženy jsou tak. Vyměňují
se recepty, květiny, časopisy, předvádějí se
hotové ruční prácе, čte se z časopisů a hlouce
se máme přehazdé době. Jana Muníková a Marie
Vančurová přehazdí množí háčkem. Kdo má na-
rozumíny nebo vrátek domů ke háčku může sklad-
bičku. Mnohé radosti mělí všechni z opony
celé hudovy a hlavně z nezhudovaného hudebního a tdc.

Z života farního sboru Českobratrské církve evangelické v Týnáci v posledních letech.

V letech 1958 - 1972 sloužila ve sboru jako fa-
rářka sestra Antonie Šlámová, která přišla do
Týnáchy z Poděbrad. Žila ve sboru i po svém
odchodu na odpočinek a vypomáhala ve sboru

až do svého odchodu do Brna v roce 1987.
Bydlela společně se sestrou Rozálií Šafránkovou,
původně rehabilitační sestrou v Janských Láznících,
kde se seznámily. Sestra Šafránková zemřela
v roce 1991 u svých příbuzných v Českých
Budějovicích a urna s jejími popelem byla
uložena na hřbitově v Šumavském.
Sestra Antonie Šlámová zemřela v lednu 2000
ve věku 87 let a pohřební rozloučení s ní
proběhlo v Brně.
V letech 1972 - 1975 působila v Šumavě sestra
farářka Judita Šlechtová a po jejím odcho-
du sbor obstarával řadu let bratr farář
Adolf Žemlička z Chvaletic. V té době již by-
dlel ve farní budově manželé Štěpánkovi.
Bratr Jiří Štěpánek pracoval v té době jako
dispečer v přístavu ve Chvaleticích. Jako
diakon / pomocný duchovní / působil v tehdá-
ším sboru v letech 1983 - 1986. Snažil
se sborový život obnovit, ale po poměrně
krátké době odešel do civilního zaměstnání
do Prahy.
Po několikaletém období administrování
ve sboru v Bělkovicích a v Paclavicích přichází
do sboru nový diakon, bratr Ing. Miloš
Hübner, narozen v roce 1958, původním po-
volláním inženýr geodezie na ČVUT v Praze,

fakultě stavební. Teologické vzdělání si doplnil dálkovým studiem. Ve sboru působí jako diakon od 1.5.1989, jako farář od 1.1.1996 a v květnu 1997 byl zvolen seniorem Chrudimského seniorátu Českobratrské církve evangelické. Jeho seniorskou instalaci 3.8.1997 vykonal bratr synodní senior Pavel Smetana. Ing. Hůlka zároveň obstarává výpomocný sbor ve Chvaleticích.

Současná kulturního života nejen sboru, ale i obce Třemošnice a nejbližšího okolí, je činnost původního sboru, který se schází ke svým pravidelným shromážděním od roku 1991. Jeho diriguje sbor je učitelka ZŠ v Přečaplech Mgr. Jitka Štěpánková. Sbor v počtu 15-20 zpěváků vystupuje na občasných koncertech buď v místním kostele nebo v okolí: v Týnci nad Labem, v Pardubicích a příležitostně v Domově důchodců v Přelouči. V roce 1994 proběhla ve sboru oslava 110 výročí posvěcení kostela v Třemošnici. V rámci celkového církevního života patří sbor v Třemošnici k menším venkovským sborům.

Společenské památky sboru a obecního úřadu v Třemošnici byla v letech samostatné existence obce Třemošnice dobrá. Obecní úřad přispěl na nové žárovky a okapy na budově kostela, na výbavu nového církevního bytu fary, na opravu a nátěry budovy márnice a td.

Rok 2002

Obecní úřad.

OÚ má úřední hodiny 1x týdně, vždy v pondělí od 15 do 17 hod.

Během roku se uskutečnilo 23 zasedání OÚ a 5 veřejných schůzí.

Největší akcí OÚ pro celou obec je vybudování kanalizace pro splaškovou vodu.

Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo dát do nástavy majetek OÚ. Bývalou školu, OÚ a prodejnu potravin. Odsouhlasilo také přijetí půjčky a fondu životního prostředí.

Z Elektárnou Chroustice / ECHVA / je uzavřena smlouva o napojení obecní kanalizace na jejich čistírnu odpadních vod. Čistírna je vybudována na západní straně Tmáňky.

Z prostředků SFŽP smlouva č. 1648 111-2 je půjčena částka 2 994 000 Kč. a dotace od ŽP Praha 1 497 000 Kč. Doba realizace hlavního řádu kanalizace je r. 2002-3.

Vybudování kanalizace byla zadána firmě ABK a.s. Pardubice.

22.8. začalo navážení materiálu, strojů, strojů a mechanizace.

3.9. byly zahájeny výkopové práce.

Volby.

14.6. – 15.6. proběhly volby do Poslanecké sněmovny.

Účast v letošních volbách byla proti očekávání nižší, nedosáhla ani 58% z osmi milionů oprávněných voličů. Vyhrála ČSSD, druhá ODS a třetí KSČM.
Volet se účastnilo 28 stran.
V Tmavém přišlo k volbám 112 občanů z celkového počtu 180 voličů.
ČSSD volilo 34 občanů, KSČM - 27 občanů, ODS - 12.
1.11 a 2.11 se konaly volby do zastupitelstva obce.
Byli zvoleni tito občané:
Adámková Miluše, Kollarik Jiří, Kovalina Jan,
Talácko Josef, Vavřínová Stanislava, Vítek Jaroslav,
Valenta Radek a Suchánek Josef.
Ze 145 voličů volilo 113 občanů. Platných hlasů 108, neplatných 5.
14.11. se konalo první zasedání obecního zastupitelstva. Na zasedání proběhla volba obecního zastupitelstva, složení slibu členů a předání osvědčení. Zastupitelstvo má 7 členů a je zvoleno na období 2002 - 2006.

Složení obecního zastupitelstva.

Kovalina J.	starosta
Suchánek J.	místostarosta
Vítek J.	hospodářský odbor
Kollarik J.	finanční odbor
Valenta R.	stavební komise
Vavřínová L.	komise pro životní prostředí
Adámková M.	komise sociální

Do jednotlivých komisí byli jmenováni:

sociální : Valentová Ludmila, Suchánková Libuše

finanční : Klapechý František, Smolíková Libuše

životní prostředí : Špačková Jiřina, Cyprová Marie

stavební : Vojáček Jiří, Mudra Ivan

kulturní : Tichý Zdeněk, Žižková Jarmila

V lednu byla v „Háji" vyhlášena 10 topolů
a dirodil životní hřiště pro malé děti. Byly
instalovány houpačky, kolotoč a vytvořena
pískoviště. Oč zajistil opravu střechy na pohos-
tinství a opravu hrůzy na hřišti.
V červnu byla provedena oprava místního rozhlasu.
V letním období oč zajišťoval sekání hráze
na obecních pozemcích. Za posekání soukro-
mého pozemku se účtuje za 1/4 hod 40 kč.
Občané si mohou sekačku na posekání soukro-
mého pozemku zapůjčit. Na 1/2 hod. za 40 kč.
V zimním období oč zajišťoval vyvážení cest
při náledí. V lednu členky sociální komise
připravily pro děti karneval. Účastnila se
mála dětí.
30.4. se na přineste pražání pálky čarodějnice.
Děti i dospělí se vydali od místního pohos-
tinství na vyvýšek, kde byla připravena
hranice.

ODECHOVÝ ÚŘAD TRNAVKA
okres Přerov

Dětský den se tentokrát konal až 27.7. Táborák a hledání pokladu se vydařilo. 28.7. odpoledne si přišlo zasoutěžit 45 dětí s Tinárky a dětmi chalupářů. Odměnou jim byly ceny zakoupené OÍ a zpáteční v ceně 3000 kč. V zadaný příběh soutěží se postarala M. Vaculová, M. Adámková L. Smolíková, L. Suchánková a Sh. Vaculová.

OÍ pro děti do 15 let uspořádalo i mikulášskou nadílku. Děti dostaly sladkosti a ovoce v ceně 200 kč. Nadělovalo se 31 dětem.

V vánoční dárkové se postaral mikuláš Radka Valuchová, anděl Vendulka Šikeřová, čerti Radovan Jezdinský, Robert Valuta a Petr Lorenc.

OÍ také přispívá rodičům na každé dítě 1x za rok částkou 500 kč, na stole v přírodě, lyžařský výcvik a dětský tábor. Na předání částku není právní nárok.

12.6. došlo k uzavření prodejny Jednota, bývalé Prodejně Pardubice za 300 000 kč, na 3 splátky do roku 2003 a zařízení prodejny za 53 tisíc. Obchod byl pronajat p. Šnajdrovi z Ždírce. Prodejna byla znovu otevřena 4.7.2002. OÍ měl v prodejně prodejní sortiment v ceně 72 000 kč a bylo zakoupeno nové chladící zařízení za 48 000 kč.

Firma CONEX zahájila provozování autobusové linky 3 x denně bez finančního příspěvku. Autobus do obce zajíždí.

Od 1. 1. je trvale trvalým nebo dlouhodobým bydlištěm. Každá domácnost musí mít na tuhý komunální odpad popelnici. Poplatek za osobu je 320 Kč.

2 x do roka byl proveden sběr železného šrotu. Od zahájení občanům bližšího data a polohy v obecním lese Borku. Zahájil úklid a prořádek v lese. Podle seznamu žádostí občanů byl stanoven počet dílů a žadatelé si části vylosovali.

Ve hmotě roku zasahl dobrovolný požár hasičů. Při jednání s Ekhvárou Chvaletice přislíbili hasiči ECHVA vzít si nad obcí Tmavka patronát. Během svátku obce je předání motorového vozu hasičům a ukázka požárního útoku před obcí.

Knihovna Od r. 2002 spadá obecní knihovna pod Knihovnu v Pardubicích. Během roku zapůjčuje výměnné soubory knih.

Dlouholetou knihovnicí je stále Zdeňka Janíčková a knihovnu vždy přečte.

Výpůjčky za rok 2002 celkem 2 147 knih.

Knihovna je otevřena každou sudou středu odpoledne, půjčuje také časopisy. Registrováno je momentálně 26 čtenářů.

Roční poplatek činí dospělí 10 kč, děti 5 kč.

17 dechodeí se schází ve staré škole. O topení dechodeí v zimě se stará Josef Vaněma. Společně 2 x ma-
lovali vystroui hostinu v Lysé nad Lab. Při kávě
a dobrotách, které členky napekly se staré matky,
naslouchaly, nebroukaly a zpívaly. Jedna schůzka
byla obzvlášť zajímavá. Hlídek navštívil M. Kalou-
sek z Pardubic, vodák z Labětína. Probírala be-
seda nad jeho knížkou o historii Labětína.
Promítaly se diapozitivy. Pod patronací dechodeí
za účasti ostatních občanů se uskutečnilo před-
náděí zdravotnických sester a pohřebů. Na první
schůzku přišli i zastupitelé obce starosta Jan
Kovařík a místostarosta Josef Lukášek.
Naděje pro schůze dechodeí se ve stále schází
ještě na otázce při hudbě. Cvičení vede Vendula
Liberová. Chodí cvičit 7 - 10 žen.

20.4. se konaly rybářské závody. Přes nepříznivé počasí,
bylo zima, se závodů účastnilo 70
rybářů. Chytilo se 38 kaprů. Nejvíce ryb chy-
til David Chadima z Chvaletic. První místo
obsadil J. Bauk se dvěma.

Obecní úřad blahopřeje jubilantům k jejich vy-
sokým narozeninám. Blahopřání s kytičkou a dárko-
vým balíčkem chodí členky sociální komise
L. Valentová a M. Adámková. Blahopřání choulí
občanům při dosažení 60, 70, 80 let.

Obecní úřad přispívá částkou 200 Kč. Při výročí 90 let a při zlaté svatbě částkou 500 Kč.

Výčet narození:

Špačková Jiřina	70 let
Hudečková Jaroslava	60 let
Sadil Josef	60 let
Dubcová Jaroslava	60 let
Thoál Jaroslav	80 let
Horkal František	60 let
Krunclíková Jan	60 let
Tkadlecová Miloslava	70 let
Tichá Libuše	60 let

Narození 2002

Lorencová Veronika

Valenta Tomáš

Úmrtí:

Anna Hajzlerová	18. 1. 2002	88 let
Bohuslav Pětruj	13. 5 -"-	81 -"-
Jaroslav Valášek	30. 6. -"-	89 -"-
Miroslav Faral	7. 11. -"-	84 -"-
Anna Lešková	29. 12 -"-	71 -"-

K 31. 12. ukončily činnost obecní úřady a pracovní pošta na obci s místními pracovníků, hasičský úřad, územní správní úřady.

Tak jako v červenci r. 1997 na Moravě, tak počátkem letošního srpna postihly 1/3 České republiky v Čechách katastrofální povodně. Povodně zapříčinily 8. srpna za 24 hod spadlé jižní srážky. Srážky od 30 do 130 milimetrů naměřili v oblasti v Čechách Šumavy, v povodí řek ohrožovaly obce a města v jižních Čechách a také na Plzeňsku. Meteorologové předpovídali další přívalové deště. Přišla to nečekaně a v takové síle, která každého zaskočila. Čechami se voda řítila jako smršť a ničila vše-chno, co jí stálo v cestě. Lidé byli připraveni na stoletou vodu. Přišla však pětisetletá. Na území Prahy, Středočeského, Jihočeského, Plzeňského a Karlovarského kraje byl vyhlášen krizový stav. Postižen byl i kraj Liberecký. Voda zatopila České Budějovice, historický český Krumlov, Třeboň, 200 v Praze, 14 stanic metra, Zoologickou zahradu, Botanickou zahradu, nemocnice a místa v okolí řek. V Praze ze všech pražských čtvrtí zasáhla voda nejvíce Karlín, kde se lidé museli podmáčené zříti ze domů. Voda hrozila i na východě Čech, na Chrudimce. V nemocnicích Čech však ničila těžce celou nemocnici Žďárky. V Ústí nad/Lab. se výška vody zastavila na 11,85 m.

Počet obětí: 17 lidí

Celkové škody: 90 miliard korun

Počet zasažených obcí: 35

Počet postižených obcí 446, 99 obcí a městských částí bylo zcela zatopeno.
220 000 lidí bylo evakuováno.
Rekordní průtok v ČR Vltavě, přesný údaj není, nestačila měřidla. Vltavou nejvíc přes 5 000 kubíků za sekundu.
Postiženým oblastem pomáhali hasiči, vojáci i dobrovolníci. Zelé republiky posílali lidé i produkty humanitární i peněžní pomoc.
Také Trnávka poslala do severních Čech obnos Litoměřice 40 000 Kč. Na peněžní sbírku přispěli občané, firma Eichemann a obecní úřad.
V Čechách bylo pohřbeno 56 domů z 86.
Obnova trvá stále 8 miliónů korun.

Počasí v Trnávce

Začátkem ledna na horách i v nižinách napadlo hodně sněhu. V lesích jen 50 cm. Na celém území Čech byla mrazivá mlhavá sněhová kalamita. Teploty poklesly na -20°C. Koncem ledna zase teploty přes den dosáhly 10 až 13°C a foukal silný vítr a pršelo.
21.1. se teploty vyšplhaly na neobvyklých 14,9°C. Rozkvetl kalokvět, sedmikrásky a bledule.
Začátkem března se ranní teploty pohybovaly od -1 až -3°C, odpolední vystupovaly na 17 až 19°C. Přiletěli čápi. V pátek 21.6. vystoupila teplota nad 30°C.

Na celém území republiky byly hlášeny rekordní teploty. Na příklad Pardubice 32,6 °C.
Ve 20 hod se nad Pardubicemi a Chrudimskem hnaly přívalové bouřky s vichřicí o síle orkánu cca 110 km za hodinu s krupobitím a silným přívalovým deštěm. Na celém území napáchala velké škody. Vítr vyvracel vzrostlé stromy, přetrhal elektrické vedení, lámal větve, strhával tašky na střechách i celé střechy. Mezi Přeloučí a Pardubicemi nejezdily vlaky, hlavní byla zablokována spadlými stromy. Dodávka elektrické energie v okolí byla obnovena až 22. 6 v 18 hod.
V Kunětické vichřice vyvrátila 2 velké lípy přes silnici u firmy Eichemann 2 statné smrky v parku u památníku padlých ve II. světové válce a několik lip po zemi. Vichřice zlámala i vzrostlé topoly u rybníčka. Velké škody napáchala v lese Borku a v lesíku u rybníka na konci města. Ještě celé po dnešní přemáhali mnozí občané vyvrácené stromy odstraňují. Jako první se odstraňovaly lípy spadlé přes silnici, aby byl obnoven příjezd k nemocnici. V sobotu se pokračovalo ve vážných na opravě. Vše se uklidilo dohromady a bez náhrady. Na mnohé schůzi starosta občanům za pomoc poděkoval.

V letních měsících se teplota pohybovala v rozmezí od 20°C do 30°C, doprovázena deštěm a bouřkami. Konec září opět býval teplotami. Byla naměřena T 22,7°C. 10.11. napadl první sníh, ale hned roztál. Teploty se pohybovaly od 0°C až po -5°C. V polovině měsíce ubývaly mrazy. Teplota klesla až na -13,6°C. Silné mrazy sužují na prostých, které nejsou chráněny sněhovou pokrývkou, jak na polích tak zahrádkách.
Koncem roku se opět oteplilo T 8°C. Na horách málo sněhu.

Rok 2003

Obecní zastupitelstvo se sešlo na 23 zasedáních OÚ, 1 mimořádném a uskutečnily se 3 veřejné schůze.
Pokračuje výstavba splaškové kanalizace. Do konce roku byl vybudován hlavní řád, vpustkových několik přípojek a vsakovací pradla. Kanalizační přípojky do jednotlivých domů budou napojeny postupně do konce roku 2004. Na dobudování kanalizace si OÚ vzal od GE Capital Bank půjčku 1 500 000 Kč na dobu 6 let.
V lipu se začalo s opravami místních cest, hlavní silnice a úpravou veřejných

prostranství pořízeného při výsadbových pracích.
V době vegetačního klidu se provádělo prořezávání lip po obci. Na hřbitově hrobníci odstranili 2 přerostlé topoly. V parku u památníku padlých ve II. světové válce se pokáceli 8 vysokých smrků. Při kácení silnici a cestě do Háje bylo vykáceno 16 starých lip. Velká lípa, která přibádřela při výstavbě kanalizace se odstranila před Mramorými. Nová výsadba stromů bude provedena až po dokončení kanalizace. Firmy stromy odkoupila a odvezla firma Dřevo Tmaveka s.r.o. Skácení bylo provedeno po dohodě s komisí pro životní prostředí v době vegetačního klidu.
V dubnu byla vyhlášena soutěž na nový územní plán obce společně s sdružením Chvalatice.
Přišly tři nabídky. Komise posoudila předložené nabídky na územní plán a byla vybrána firma AURUM s.r.o. Pardubice.
Tato firma byla vybrána s přihlédnutím k územnímu plánu obce spracovaného v posledních letech a zhodné cenově nabídce 131250 Kč. Časový harmonogram zpracování je 9 měsíců. Územní plán se týká vytápění obce s sdružením Chvalatice, životního prostředí a plánu na budování nových

rodinných domků.

13. 6. a 14. 6. se konalo referendum o vstupu České republiky do Evropské unie.

V celé republice se účastnilo jen 55,2% voličů. Pro se vyslovilo 73,33%, proti 22,67%.

V Smilově se volebu účastnilo ze 147 obyvatel 108 voličů t.j: 61%. Pro bylo 69, proti 33 a 6 hlasů bylo neplatných.

Oč zakopeček 4x do roka sběr šílesa, ledniček, praček, velkého odpadu a nebezpečného odpadu oleji, baterky, akumulátory. Sběr se organizoval bez poplatku do velkoobjemového kontejneru.

V únoru byl opět pořádán v místním pohostinství maškarní rej dětí. Přišlo 27 dětí. Soutěžilo se o ceny, na které přispěl OÚ 100 Kč na dítě. O uspořádání se zasloužila dámská Milušě a členky sociální komise Valentová Ludmila a Suchánková Libuše. Pomáhaly jim Lenka Loumová, Jana Jesdínská a Vendula Líkařová.

Pálení ohně u rybníčka vyjímečně 1. máje se letos nevydařilo. Po zapálení ohně se přihnala bouřka a všichni utekli před deštěm domů. Hranice shořela. Ke konci června při příležitosti MDD uspořádal OÚ pro děti táborák a dětské odpoledne.

OBECNÍ ÚŘAD PRŮHONICE okres Praha-východ

Za pěkného počasí se v pátek 27.6. u tábořáku opékaly děti špekáčky, které dorobily zdarma. Sešlo se 17 dětí.

28.6. 14 dětí hledalo pohlaví. Dětské odpoledne začalo na hřišti v Ráji soutěžením o ceny. Bylo velké teplo, ale dětem to ani trochu nevadilo. Přišlo 26 dětí. Soutěžilo se v přenášení vody, běh se velkých botách, přetahování, hod na cíl pomalá jízda na hole a další. Zasoutěžili si i dospělí v pití piva z lahve s dudlíkem. V závěrečné pořadí dne se zařadily Adámková Milena, Lišková Vendula, Lorencová Lenka, Valentová Radka a Míšková Hanka.

O to, aby si děti odnesly ceny a sladkosti se postarali sponzoři: firma ABK, OÚ, prodejna Šmejda, Smolíček J. Muncaccio, Likešovi, Valentovi, Míškovi, Lorencovi, pohostinství, holičství Musil, firma Dům a firma Eichmaier. O občerstvení se starali Ludmila Valentová a Milan Vojtíšek.

Od srpna do října se začal přes Tmáňskou budovat železniční koridor. Podle tratí došlo k vykácení náletových dřevin, k vyčištění pasáží za betonové, k postavení protihlukové stěny, k opravě mostků, přejezdů a výměně jejich zabezpečovacího zařízení.

U rodinnejch domků v blízkosti hvozdu byla vynikající obava proti vzdálenosti od protihlukové stěny za plastová, vzdalujících se odrazů od úsilím snížení hluku.

Zářezem se začalo s opravou předchozí.

Na podzim proběhlo kácení stromů v lese Borku. Kácení probíhalo dle těžebního plánu. Po poradě s lesním hospodářem panem Chmurlem byla doporučena těžba stoletého lesa. V roce 2004 bude vytěžená plocha zorána a v roce 2005 se budou vysazovat nové stromky.

Další akcí, která se opakuje každý rok je mikulášská nadílka. Mikuláš, anděl a čert si rozvezli dětem dárky. Oči přispěl částkou 250 Kč na dítě.

Na mimosoutěžní akci pro žáky školní školu v Řečanech n/L oči přispěl částkou 71310 Kč.

Školu navštěvuje 15 dětí.

Důchodci: Důchodci se scházejí pravidelně minimálně každý týden.

V lednu členu obecní rady Jaroslav Tříska informoval důchodce o rozvoji Trnávky do budoucna. Do hlubu přinesl nápady, diskuze a připomínky. Pohovořil o jejich pěstování. Na jeho návrh se uskutečnil

2.6. výlet do Prachovských skal, do Chotče na
Sillanuv a do Dymokur na pekuletky. Výletu
se účastnili i ostatní občané Truskavy a mě-
kolik dychodců se Řečan. Pro občany Truskavy
hradil cestu autobusem OÚ. Bylo velké teplo,
ale nylek se nydařil. Včasnou mikolik dychod-
ců navštívilo výstavu kaktusů v Lysé nad Labem.
15.11. uplynulo 10 let od založení Klubu dů-
chodců. 18.11. se uskutečnila slavnostní po-
sezení s pohoštěním, za účasti zastupitelů
obce, starosty J. Kouřalíny, J. Suchánka
a S. Vaněkové. Zahrát a zazpívat nám
přišly i děti. Vánoční posezení při svíčkách
a ochutnání cukroví, které ženy daroly byla
poslední v tomto roce.
19.4. se konaly rybářské závody. Byla velká účast Počasí
zima T + 7°C, pršelo. Chytání ryb se účastni-
lo jen 34 rybářů. 1 místo obsadil p. Hájek,
nyhrál rybářský prut, 2 místo a navijáky
nyhrál D. Eisner. O občerstvení, které v tě
zimě přišlo vhod, se postarala M. Cyprová,
L. Valentová, R. Valenta a M. Vojtíšek.
Na Nový rok teplota klesla na - 12°C přes Počasí
den na - 5°C. V přístřešku dnech dochází
k prudkému oteplení až na + 9°C. Táni
doprovází silný vítr o síle vichřice.

Na některých místech v republice je vyhlášen 2 a 3 povodňový stupeň. Koncem ledna se střídá slabé sněžení s tálým ledovkou a deštěm. Začátkem února teploty opět klesají na -11°C, odpoledne vystupují na +0°C. Mrzne bez sněhu. V březnu se mění teploty pohybují kolem 0°C odpoledne vystupují na +8 až +10°C. V dubnu se střídá zima se sluníčkem, silným větrem a deštěm. Stále mrzne bez sněhu. Opakované prudké střídání teplot, silné mrazy, sprchy na přelom velké škody. Holomrazy, které působí v lednu, kdy pole byla silně podmáčená, mrazíkem prudce nadzvedávaly a přetrhaly kořínky zasetých ozimů. Pole se musela zorat. Koncem dubna dochází k velkému oteplení, odpoledne se teplota šplhá až nad 20°C. Je sucho. 30. dubna se nad Tmavou přehnala bouřka se silným větrem. Celý květen a červen vystupují teploty na 30-34°C. 27. 4. byla v Pardubicích naměřena teplota 35°C a ten den byla i nejteplejší noc 27,6°C. Málo prší. V důsledku velkého sucha byla špatná sklizeň obilí. V září se hmyzem ochladilo a začalo pršet. V říjnu napadl na ho-

rácké první noci. V máji mívají bývalky hlízy na -5°C denní nyktynye jsou na +5 až +8°C. Podle počasí nebyl ani žádný prvdzimek. Koncem roku je počasí nestálé. Střídá se déšť sněžení, mrázek a 14.12. přišla dohonce i bouřka. 22.12. se ochladilo na -8°C.

Výroční narození:

Šípová Anna 80 let

Skřivánková Ludmila 60 let

Vojáček Jiří 60 let

Kříž Alexandr 60 let

Veselá Marie 90 let

Šefor Jaroslav 80 let

Šíp Bohuslav 90 let

Lorenc Václav 60 let

V průběhu měsíce Vavřína Josef a Marie oslavili zlatou svatbu.

Umřelí:

Zhaloun Josef	22.3.2003	75 let
Skaska Josef	24.3 -"-	67 let
Vavřína Zdeněk	27.7. -"-	64 let
Šíp Bohuslav	21.11. -"-	90 let
Chrojková Zdena	26.11. -"-	77 let
Vandrásek Václav	12.8. -"-	74 let

bývalý hostinský v Tmicích

Usnesení:
v květnu se narodila
Hollandiková Amálka

1. 1. 2003
Prezident Václav Havel provedl prohlídku prvních
po 13 letech.
28. 2. 2003 při této příležitosti byl novým prezidentem
zvolen Václav Klaus.
2. 3. 2003 to bylo 25 let co odstartovala
kosmická loď Sojuz 28 s čs. kosmonautem
kosmonautem inženýrem Vladimírem Remkem.
V roce 1969 navštívil Řečany a v místním
kině se s kosmonautem Remkem uskutečnila
beseda.
Od 1. 11. přístaby plastik dezert a dražení
kaliče.
24. 4. 2003 proběhlo setkání kamarádů dr-
plavení výstavou starých kamer. Do
kamer se mezi psát datum narození
a divadlo ochrany osobních dat.

Rok 2004

Obecní zastupitelstvo se sešlo na 13 zasedáních
a 4 veřejných schůzích. V lednu se mimo
jiné na veřejné schůzi schvalovala vyhláška
o místních poplatcích.

Poplatek ze psů se zvýšil z 30 Kč na 50 Kč
další pes 50 Kč. Poplatek za odvoz popelnice
platí každý občan 350 Kč. Kabelová televize
200 Kč. Za odvoz plastů a skla platí 60 Kč.
Na veřejné schůzi bylo projednáno rámcové hospodaře-
ní na rok 2003. Místostarosta předložil
Věc Vojáčkové na závěr volební administrativy.
V době vegetačního klidu byly u autobusové
zastávky vykáceny stromy buriky a keře.
17.3. proběhla kolaudace klavního řádu ka-
nalizace.
28.3. se zahájil budování přípojky do jednotlivých
domů. Náklady na odvádění splaškových vod
do kanalizace v Tmáni tvoří vodné 22,96 Kč
a stočné 25,74 Kč. Stočné se platí na OÚ.
Platba za stočné odvádí OÚ lékárně Chvaletice,
kteří patří čističku.
1.2. se z chovatelských důvodů odstěhovala z obecního
zastupitelstva Milena Adámková.
Tmavila se zapojila do soutěže „Obnova ven-
kova". Plánuje se vybudování chodníků, zaleže-
ní vyložení koše Borku, obnova zeleně
nejstarších domů.
V činnosti České dráhy dobrovolný opravu pod-
chodu. Moc byla opravena střecha, zasklení,
odvodnění a celý vnitřek byl omítnut a
malován.

Na obou stranách podestálu byla položena zá-
mková dlaždička.
1.5. Vstoupila česká republika do Evropské unie.
V pátek 11.6. a v sobotu 12.6. se konaly
historicky první volby do Evropského parla-
mentu. O hlasy se ucházelo zástupci 31 politických
stran a sdružení. Volilo málo občanů
jen 28,3%.
Vyhrála ODS 30%, druhá KSČM s 27,3%.
Dne 5.11. a 6.11. se konaly volby do Senátu
a zastupitelstva kraje.
V Senátu z celkového počtu 176 volicích, hlasova-
lo do Senátu 50 voličů.
15 hlasů získala KSČM, 12 hlasů US-DU
9 hlasů ODS
Do zastupitelstva kraje se 176 voličů hlasovalo
53 voličů. 13 hlasů získala KSČM, 12 hlasů ODS
8 nezávislí a 6 hlasů koalice pro Pardubický kraj.
4 x do roka je otevřen velkoobjemový kontejner
na větší odpad. Uhlídá se na něm železný šrot,
ale hlásit se bude nebezpečný odpad, baterie
televize, ledničky, barvy. Tuto službu obyva-
telé uvítají. Za odpad se neplatí.
Na podzim byla zorána nyní těžená
část obecních lesa Borku. Na jaře 2005
budou vysázeny nové stromy.

Bylo pokračováno s úpravou a výměnou okna
na protilehlou v blízkosti školního koridoru.
V sítě pro lesní sbarvě z Trnávky do Říčan bylo
vyhlášeno členy Sokola Říčany u/z 49 osobních
startů. Úkol byl uskutečněn urychlení.
28.2. se v místním pohostinství uskutečnil
maškarní ples dětí. Paní Lorencová, Radka
Valentová a Vendula Líbešová připravily pro
děti soutěže. Odměněno jsme byly pěkné ceny
od sponsorů a OV. Všech 15 dětí přišlo v mas-
kách. Za příznivého počasí se 30.4. ve 20 hod
zapálila hranice na vyhlášeném. Přišlo bodně
dětí s lampiony za doprovodu dopravních.
Dětský den je akce, kterou OV pořádá pro děti
každý rok. V pátek 2.7. se účastí 30 dětí se
opékačky zúčastnily. V sobotu 3.7. dopoledne 15 dětí
hledalo poklad. Odpoledne 25 větších i menších
dětí za doprovodu rodičů a za příznivého počasí
soutěžilo o ceny. Soutěže opět připravila tentýž
manželek jako na karneval. V občerstvení
se postaraola Líčka Valentová a Vojtíšek Milan
Přízeň se na konec vydařilo, přišla bouřka.
Konec roku byl jako vždy zakončen akcí pro
děti, mikulášskou nadílkou. Při hudbě
a pohoštění se v prosinci sešli občané
zastupitelstva se členy komisí v místním
pohostinství.

17. 4. se konaly rybářské závody.

Duchodci: 5. listopadu se 15 členů Klubu duchodců zúčastnilo výletu na Leč, kde firma TOP Moravia připravila nový druh titanového nářadí. Akce byla zakončena poslechem hudby moravské skupiny p. Baťáka. V červnu jsme všichni oslavili 80 narozeniny Hely Hamáčkové.
Vyvrcholí rok byl zakončen závěrečným posezením s členy obecního zastupitelstva.

Výroční narození:

Bičiska Václav	60 let
Fišáková Marie	80 let
Hamáčková Helena	80 let
Vojáčková Věra	60 let
Horák Jan	60 let
Hrbáčová Věra	60 let
Jirsáková Zdena	60 let
Křepinská Anna	80 let
Fligr Josef	60 let
Lešková Marie	70 let

17. 4. 2004 uzavřeli sňatek Renata Krpenská a Petr Přibyl

Narození:

Richard Jesenský	Marek Tobiáš
Hniličková Lucie	Linhart Patrik

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA okres Prostějov

Úmrtí : Lorencová Marie 31. 10. ve věku 83 let
V roce 2001 zemřela Ličarová Libuše 2. 6. 80 let
Lešikar Jaroslav 9. 8 72 let
Blanka Pilná 5. 11 61 let
Lešika Jiří 22. 11 68 let

Počasí : První den nového roku nás přivítal teplotou na 0°C. Další dny se počasí mění. 5. 1. hlásila u nás T na -18°C, v Pardubicích -22,6°C. Po měsíci T vystupují na +8°C, prší. Koncem měsíce opět mrzne T -16°C jinde v Čechách až -30°C. Začátkem února prší oteplují se a 5. 2. dosahují teploty na +16°C. Byl překonán rekord z roku 1966. V dalších měsících se počasí střídá. Sněží, prší, fouká silný vítr teploty se pohybují v rozmezí -6°C až +4°C.
Začátkem března byly pěkné slunečné počasí teplota dosahovala na +23°C. V dalších dnech oblačnost, oblačno, přeháňky. 13. 6. první bouřka. Od 17. 7. velké vedro teplota +32°C. 26. 7. došlo však k prudkému ochlazení o 10°C Stále neprší. 14 dní v srpnu je opět velké vedro a sucho T +33°C. V dalších dnech opět prudké ochlazení, sníh jen +7°C, odpoledne 10 - 12°C. Stále deštivé přeháňky. Koncem září začalo hnědnutí listů. Na Smržce

napadlo 10 cm sněhu. V měsíci říjnu zatáhnou, déšť, nám příležitostí mnohdy. Od 23.9. nastane celý týden teploty až +22°C. Roste hrachor luk Koncem roku sychravo, místy prší, fouká silně a silně orkánu.

19. ledna zasáhla Východní Čechy ničivá smršť a zničila 12 600 hektarů lesů.

Bez sněhu byl i třídenní den, teplota +8°C, na Šibeníku +7°C.

26. 12. zasáhlo oblast Indického oceánu, v jihovýchodní Asii, která je turistickou oblastí mírné pásmo čtyřhvězdičkový hotel. Trvalo 3 minuty a 20 sekund. Zemětřesení vyvolalo v Indickém oceánu obří vlny tsunami, které se vzdálily často do výšky několika desítek metrů a smetly všechny, co jim stojí v cestě - lidi, domy, auta lodě. Části pevniny se ocitly pod vodou. Vlny tsunami zabily kolem 300 000 lidí, přičemž nad hlavou stratilo 5 miliard lidí, vlny zabily 1247 turistů a toho dílčí Čechy. Postiženo bylo Thajsko, Indie, Srí Lanka, Barma, Indonésie, Malajsie, Somálsko, Seychely a Bangladéš. Celého světa i z České republiky přicházela do postižených oblastí pomoc.

Od dubna r. 2004 došlo k významné změně v životě nejbližší farnosti římskokatolické církve ve Zdechovicích. P. Josef Šuták odešel pro dlouholetém kněžství do charitativního domova ve Staré Boleslavi. Služby se ujal nový kněz P. Czeslav Dworak.

9. května 1974 byla dána do provozu metra v Praze. Za 30 let přepravilo 10 - 15 milionů lidí.

V Řečanech se staví nová mateřská budova, opravuje se nástupiště, vymění se koleje a buduje se podchodem pod kolejemi směrem na Zdechovice. V černu se bourá stará budova mateřské. Po 136 letech se přestěhovala zakrpečovaná zařízení do nové budovy.

Koncem roku 2004 skončila po 140 letech všeobecná branná povinnost. Vojáci základní služby odešli do civilu. Od r. 2005 bude armáda plně profesionální, zůstane však zachována branná povinnost. Podléhat jí budou občané mezi 18 a 60 lety.

Rok 2005

Obecní zastupitelstvo se sešlo na 17 pracovních
poradách a uspořádalo 3 veřejné schůze.
Na veřejné schůzi byl odsouhlasen poplatek
za kabelovou televizi 200 Kč, za popelnici
za rok na osobu 380 Kč, poplatek se psa 50 Kč
6.1. byl v Truskavci z důvodu odchodu vedoucího
usnesen obchod. Prodejna byla znovu otevřena
2.5., vedoucím je František Rusin z Újezda.
V obchodě prodává Petra Dolanská ze Sojovic.
17.10. je vystřídala Paulína Temešáková
z Chvaletic. Obchod je dobře zásoben.
Firma AVRUM vypracovala konečnou verzi
regulačního územního plánu Truskavky
„Za Humny". OÚ usiluje o připojení Truskavky
na vysokorychlostní internet. Stále probíhá
jednání s obyvateli posledních dvou domů
č. 77 a č. 110 o připojení na kanalizaci.
Nadace Dukovaí emoce poskytla nadační
příspěvek na zpracování regulačního plánu
výstavby - projektu Truskavka „Za humny"
55 tisíc Kč. OÚ podal žádost na Vodohospo-
dářskou a meliorační správu Pardubice
na vyčištění Mrtvičkého potoka od mostku.
Z hygienických důvodů došlo ke zrušení dět-
ského hřiště. Za prodejnou a domem č. 63
občeší zastupitelstvo odsouhlasilo vy-
sázení prostor a náletových dřevin na

bývalém pozemku p. Škoda Praha. Na povrch se za poplatek vyvážel suť, aby se pozemek vyrovnal. 30.6.2005 rezignuje na funkci člena obecního zastupitelstva jiří Kollarik, odstěhoval se do Pardubic. Oú zajišťoval sekání trávy po obci. Tuto záslužnou činnost vykonával Josef Suchánek, Tomáš Suchánek a Vaculka Josef. Při úklidu trávy a na podzim listí pomohly Cyprová Marie, Suchánková Libuše, Vaculková Stanislava, Vaculková Marie, Lorencová Lenka, Lihešová Vendula, Pichá Libuše a Špačková Jiřina.

7.9. se začala budovat první část chodníku od Novákových k Moravcům. Práce provedla firma ABK a.s. Pardubice.

Bývalý areál firmy ŠKODA odkoupila firma Jukos a.s. Mákolice, jednací pan Kočar. Zabývá se výrobou ušlechtilých konstrukcí.

V lednu vykáceli vybáči stará ovocné stromy v sadě u vybúka. Půjdí sem bude pěkná zahrada a vysázeny nové stromy.

V únoru vybáči vykáceli označené stromy a naletové dřeviny u Mračkého potoka od mostku směrem k Labi. [redacted].

V březnu vysázeli v lese Borku nové stromky. Oú zakoupil stromky za 26546 Kč.

Rybáři vysázeli 7 tisíc kaprovic a 800 dubů zimních. V říjnu odnesli od velkoobjemového kontejneru do stínu šlužný štok.

Důchodci

Důchodci se pravidelně scházejí v bývalé škole. Na schůzku nám přišel Láďa Reichman a vyprávěl nám o svých cestách v zahraničí. Přinesl sebou i přehrát fotografie.

Společně jsme oslavili 85. narozeniny Marie a Věry Svobodových. Konec roku jsme zahnali vánočním posezením s členy obecního zastupitelstva.

26.2. uspořádal OÚ v místním pohostinství karneval pro děti. Přišlo jich 10 dětí. Děti se vydováděly při soutěžích, které opět připravila Lenka Lorencová, Vendula Lihešová a Radka Valentová.

Dětský den začal 1.7. táborákem. Přišlo málo dětí, přišlo. Druhý den dopoledne hledalo 15 dětí pohlad a odpoledne pro nepříznivé počasí se soutěžilo v místním pohostinství. Přišlo 35 dětí.

Na Mikuláše se nadělovalo. OÚ přispěl na nákup balíčku 200 Kč na dítě.

Balíčky roznesl mikuláš Vendula Lihešová
anděl Tereza Lihešová
čerti Robert Valenta
Jiří Vrba

Družstvo hokejbalistů Trnávka se v letošní hokejbalové
umístnilo ve skupině B na čtvrtém místě.
Konečné pořadí soutěží činnosti ukončilo.
V letošní členské schůzi Českého Červeného kříže
staré stromy z cest po pravé straně silnice
nice do Řečan. Na jaře nevysázeli nové stromy,
ale po chemickém postřiku se těsně na mokla.
Na pozemku mezi Králových se stavě po
dlouhé době na parcele č 151/9 nový rodin-
ný domek.
Při výroční valné hromadě hlasovalo členů občanům
Ludmila Valentová a Libuše Suchánková.
Výroční narození:

Fidlerová Zdena	70 let
Fořtová Libuše	80 -"-
Žižková Jarmila	60 -"-
Chárová Jiřina	75 -"-
Králová Anna	80 -"-
Merta Ivan	60 -"-
Svobodová Věra	85 -"-
Svobodová Marie	85 -"-
Hrabánková Růžena	70 -"-
Musilová Jana	70 -"-
Tesař Josef	80 -"-

Narozil se: v červnci se narodila
Vojtíšková Králová

V říjnu uzavřeli svatek Radka Ostružíková
a Jiří Hulička

Úmrtí: Slavíková Marie ve věku 82 let
Václav Hanuš ve věku 79 let
Marie Vosáhlová ve věku 81 let
Pěkná Jiřina ve věku 77 let

Počasí Začátkem ledna bylo deštivo, foukal silný vítr teplota vystoupila na 9°C. 8.1. byl překonán teplotní rekord. V Klementinu naměřili ve 14 hod teplotu 13,7°C, České Budějovice dokonce 16°C. U nás v noci teplota 12°C. Bylo nejteplejší za 230 let. Po teplých dnech přišla zimní počasí. 19.1. napadlo první sníh, noční teploty klesají na -8°C. Koncem ledna napadlo 15 cm sněhu, místy T -12°C. Na Šumavě na Kvildě naměřili T -31°C.

V dalších dnech dubna sněží, fouká silný vítr denní teploty kolem 0 v noci -5°C. Na horách napadlo nejvíce sněhu za 40 let. Sněhová pokrývka na horách dosahuje 2-3 m, fouká silný nárazový vítr a vyvrátil až 4 m závěje.

15.3. velké oteplení teploty vystupují až na 17°C noční klesají k nule. V dubnu v noci mráz -4°C odpoledne teploty vystupují až na 20°C. Začátkem května velké teplo T 29°C. V půli května prudké ochlazení teplota jen 5-9°C.

Slabě prší, přišla první bouřka. V červnu se střídá teplo s ochlazením. Ráno je zima odpoledne 14 až 18°C. Celodenním deštěm začaly dětem prázdniny. Celý červenec vysoké teploty. V noci teplota 20°C a 29.7. dokonce 28°C. Denní teploty 35,2, 30.7 teplota vystoupila na 36,4°C. Je velké sucho.

Celý srpen vytrvale prší, pondělí se ochladilo. Na Moravě, v Plzeňském a Jihočeském kraji se rozvodňují řeky. V září a začátkem října se oteplilo. Rostlo hrdině houb. V listopadu vychovor, ráno mlhy. 16.11. napadlo na horách první sníh. V prosinci prší, fouká silný vítr. Na Štědrý den teplota 7°C. 28.12. celý den mělo, napadlo 20 cm sněhu, během dne teplota na 0 v noci klesá na -9°C. Na Silvestra padá mrznoucí mrholení.

Rok 2006

V roce 2006 se OÚ sešel na 25 pracovních poradách a uskutečnilo se 6 veřejných schůzí. Na veřejné schůze chodí stále málo občanů. Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo částku 26 Kč za m³ stočného. Dál dále odsouhlasilo půjčovné: židle 5 Kč, stůl 10 Kč, míchačka 50 Kč.

Uložení stavební suti: kolečko 10, káva 20 Kč
rozlik sa auto 80 Kč, vlek sa traktor 500 Kč.
Za používání nájemního prostranství 200 Kč
za rok. Sekání trávy, souhrnné pozemky
40 Kč za 15 min.

OÚ jako v předchozích letech zajišťuje
svátání dětí do 1. třídy, poskytuje příspěvky na školu v přírodě, lyžařský
výcvik, zajišťuje hladovění bytic k pamětním
místům padlých, blahopřání k výročí
životních jubilea. OÚ zajistil opravu
autobusové zastávky, natření plotu u hasičské
zbrojnice, okapů u prodejny, sekání trávy
na nájemním prostranství, rozvážení ná-
vozního skomhu půd OÚ a rozestlání
mobilních občanům. Je prodyšaná smlou-
va s AGRO Kajice, která v zimních měsících
zajišťuje vyhrnování sněhu.
Na OÚ byla instalována schránka pro
příspěvky občanů. OÚ uzavřel nájem-
ní smlouvu s místem Čelouč o pro-
vozování elektronické úřední desky.
Na vybudování osvětlení v ulici Dvořní
a Dlouhá vypracovala firma Elektro práce
Eisner Příbram projekt. Stál 7 190 Kč.
Ke konci roku 2006 firma dokončila stavbu

OBECNÍ ÚŘAD TRNAVKA

práce. Na jaře 2007 bude akce dokončena.
Nadace Duhová energie věnovala na vybudování osvětlení 50 tisíc Kč. Vybudování včelíně projektu stálo 200 000 Kč. V září započalo budování dalšího úseku chodníku od Mostcových k autobusové zastávce. V říjnu byl chodník dokončen. Na výstavbu přispěl KÚ Pardubice Spolek pro obnovu venkova částkou 120 000 Kč. Práci opět provedla firma ABK Pardubice.
Na podzim 2006 Lesní správa Chlumec vysázela pozemek po orocném sadu u rybníka. Na jaře příštího roku budou vysázeny duby, borovice a modřín.
Firma AURUS s.r.o. Pardubice pan Zahl, zpracoval nový územní regulační plán Trnávka „Za Humny". Pozemky jsou určeny pro výstavbu 18 rodinných domků. Nadace Duhová energie poskytla nadační příspěvek na zpracování regulačního plánu Trnávka „Za Humny" 55 000 Kč.
2.6 - 3.6. 2006 proběhly volby do Poslanecké sněmovny a Parlamentu ČR. V Trnávce ze 173 zapsaných voličů volilo 102 občanů s výsledkem 1.) ČSSD, 2.) ODS, 3.) KSČM
30,39% 26,44% 19,6%
V celé republice vyhrála volby ODS.

Volebˇ se úcˇastnilo 26 politickýchˇ stran.
Dne 20.10.-21.10 2006 se konaly volby do
obecních zastupitelstva. Z celkového pocˇ-
tu 174 zapsaných voličů, volilo 114 občanů.
Do OZ byli zvoleni.

Otakar Holec 80 hlasů
Jiří Vojáček 97 hlasů
Stanislava Vaculínová 79 hlasů
Josef Suchánek 62 hlasů
Václava Líkešová 96 hlasů
Karel Cypro 81 hlasů
Radek Valenta 85 hlasů

Do OZ s počtem 35 hlasů se nedostal
Jan Kmoníčka a s 55 hlasy Petr Říkyl.
Na veřejné schůzi konané dne 2.11. pro-
běhla volba nových zastupitelů do funkcí,
složení slibu a volba předsedů komisí.

starosta Radek Valenta
místostarosta Josef Suchánek
kontrolní výbor: Otakar Holec
členové: Zdeněk Tichý
Munzarová Irena
finanční výbor: Stanislava Vaculínová
členové: Cyprová Marie
Lomová Zdeňka
stavební komise: Cypr Karel
členové: Roman Žižka
Petr Lorenc

Sociální komise: Václava Likešová
členové: Liduše Suchánková
Ludmila Valentová

Životní prostředí: Jiří Vojáček
členové: Josef Smolík
Vladislav Novák

Po dlouhé době se sešlo zúčastnilo 19 občanů. Místostarosta Josef Suchánek poděkoval bývalému starostovi p. Kunalimovi za práci, kterou vykonal v průběhu šestiletých volebních období. Volby se musí konat na OÚ, kde je telefon a počítač. Na schůzi byla přečtena zpráva o výsledku hospodaření za rok 2005. Nebyly zjištěny žádné nedostatky. Kontrolu provedl finanční odbor K.Ú. Pardubice p. Pithartová.

V září začala firma Bausek Jeřeřice navážet na pozemek firmy v Žunárce hlínu z lokality Chrtnice u Čáslavi, kde probíhala velká rekonstrukce. Náklaďová auta celé dny vozila odpad na pozemek firmy Dřevo a.s., která je nežádoucí. Vedoucím je p. Hromádko. Auta roztíla silnici, zvýšila se prašnost a hluk. Občané Žunárky podepsali petici, aby se odpad do Žunárky přestal dovážet.

Obec nesouhlasil. Firma chtěla, aby se odpad z Trnávce dotil. Zrýsil by se hluk ze sesuvů, prašnost a chrčení. Půšti rok by se skládka měla zlikvidovat.

Akce pro děti

18. 2. oú uspořádal pro děti karneval. oú přispěl částkou 2,5 tisíce Kč.

30. 4. dopoledne pršelo, navečer se přestalo ochladilo a byl u rybníka zapálen oheň. Přišlo hodně občanů a dětí. Před Dětským domem se uklízelo na dětském hřišti. Brigády se účastnila Stáňa Vaculínová, Marie Cyprová, Jana Jeřábková, Lenka Lorencová, Josef a Tomáš Suchánkovi, Václava Liknerová, Libuše Tichá a Libuše Suchánková.

1. 7. začal dopoledne Dětský den hledáním pokladu, odpoledne se soutěžilo a navečer se opékaly špekáčky. oú přispěl částkou 6000 Kč.

Na Mikuláše přijmanic oú nadílku pro 32 dětí. Přispěl částkou 6400 Kč.

P. nadílku se postaral mikuláš Radka Valentová, anděl Václava Liknerová, čerti Jiří Vlček, Jan Liknerů a Robert Valenta. Všechny akce pro děti opět připravila Václava Liknerová, Radka Valentová, Lenka Lorencová a L. Suchánková